

نورسینگی

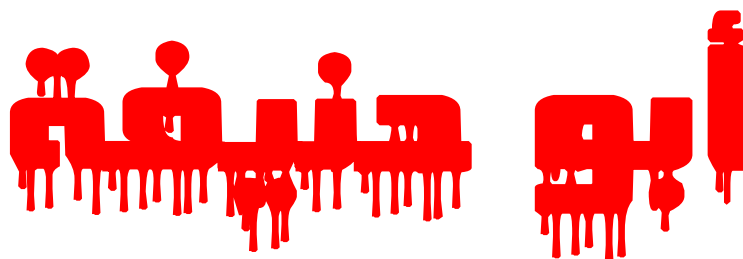
دارستان محمد

أبو حنیفة

گومراکھی سہردھی سہلف

9

پیشہ واکھی سہردھی خہلف

گومراکھی سہردہمی سہلف و پیشہواکھی سہردہمی خہلف

نوسینی
داستان محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابن حزم دهلّی:

گەر ووتەیکەت بۆ ھات بە زمان یان ھیرەت کردە ھەر ووتەیکە لە
کتیپیکدا، ئاگاداربە ئەکەى بەرامبەرى بوەستى وەستانیکى تورەیانە کە
ھۆکارەکەى ویستى ھەرکەوتنى خۆت بێ بەھەرىدا پێش ئەوەى لە
ناھەقى ئەم ووتەیکە دُنیا بیتەووە بە بەلگەى بنەپەر.

[مداواة النفوس : 194-195] ت: إيفاء رياض

ئەم كۆپىيە بە (خطبة الحاجة) دەست پىناكات

خطبة الحاجة بىرتىيە لەو پىشەكەيەى كە ووتار بىژ لە ووتارى ھەينى و جەژنەكان يان لەكاتى ماره برىندا دەيلىت: (إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ... هتد) ئىنجا دەست بە ووتارەكەى دەكات، ئەمرو بە دەگمەن دەبينىت كۆپىيەى يان نامىلكەيەك بنوسرىت ئەم خطبة الحاجة-يە لە پىشەكەيەكەيدا نەبيت ۋەك سوننەتيكى تەئكىد لەسەر كراوى لىھاتوو تەنانەت گەر نوسراۋەكە خالى بىت لى ئەوا بۆى ھەيە بە ھەلەيەكى زەقى بزەنن، ئەم خطبة الحاجة-يە لە فەرموودەى صەحىحدا ھاتوو سوننەتە لە ووتارى ھەينى و جەژنەكان و ماره برىندا بووترى، ۋە دروستىشە لەكاتى تىرىش بووترى كە مروف دەست بە ئاموژگارى كردنى خەلك دەكات يان مەجلىسەكەى پى دەكاتەۋە، ئالىين دروست نىە يان بىدەيە بەلام بەم جوۆرى ئەمرو كە لە پىشەكى ھەموو كۆپىيەكدا ھەبيت بوونى نەبوۋە، جا ھەر شتىك كە لە سوننەتدا نەبيت يان شتەكە سوننەت بىت بەلام لە شوئى خويدا بەكار نەھيئىت ئەوا زور جار واز لىھينانى باشتەرە لە ئەنجامدانى تا خەلكى بزەنن سوننەت نىە، بگرە جارى ۋاھەيە شتىك سوننەتە ھەندىكجار ۋاباشە وازى لى بىينىت تا خەلك بزەنن سوننەتە بە بەردەوام بوون لەسەرى ۋانەزەنن فەرزە، بەلى پىغەمبەر ﷺ ئەمەى فەرموۋە بەلام لەھىچ كام لە نامەكانىدا لە پىشەكەيەكەى ئەمەى نەنوسىۋە بەلكو تەنھا بە بسم اللہ دەستى پىكردوۋە، ۋە زانايانى سەلەفەش زور بە دەگمەن دەبينىت لە ھەندىك كۆپىدا لە پىشەكەيەكە ئەمەيان نوسى بىت تەنھا بە بسم اللہ دەستيان پىكردوۋە، بەلام دواتر لە سەردەمى خەلەف ئەمە ۋەكو عادەتيكى لىھاتوو گەيشتوو بەم حالەى كە بە دەگمەن كۆپىيەك دەدووزىتەۋە تىيدا نەبيت لە پىشەكى.

الملا علي القاري دەلى: كاتىك زۆربەى زانايانى كۆپى نوس وازيان ھىناۋە لە كاركردن بە روالەتى فەرموودەى (كل خطبة ليس فيها تشهد فهي كاليد الجذماء) -ھەر ووتارىك شاىە تمانى تىدا نەبيت ۋەك دەستىكى براۋ ۋايە- ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى كە روالەتى فەرموودەكە مەبەستىكى ترى ھەيە، جا بە يەكىك لە تەئويلەكان تەئويل دەكرىت، ۋە ئەۋەى لەلەى من

صه وابتاره ئه وهیه که ئەم ووتاره‌ی له‌م فەرمووده‌یه‌دا هاتوو هه‌به‌ست پێی ووتاره‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ره ﷺ له‌ هه‌ینییه‌کان و جه‌ژنه‌کان و جگه‌ له‌مانه‌ش، چونکه‌ کتێب نو سین دوا‌ی ئەم سه‌رده‌مه‌ سه‌ری هه‌لدا. [جمع الوسائل في شرح الشماثل : 10/1] ت: محمد بن رياض الأحمد

ابن هجر ده‌باره‌ی هه‌مان فەرمووده‌ ده‌لێ: ده‌ست پێکردن به‌ الحمد لله و مه‌رجدارکردنی شایه‌تمان ئه‌مه‌ تایبه‌ته‌ به‌ ووتار، به‌ پێچه‌وانه‌ی باقی کاره‌ گرنگه‌کانی تر هه‌ندیکیان به‌ بسم الله الرحمن الرحيم ده‌ست پێده‌کات وه‌ک نامه‌کان، وه‌ هه‌ندیکیان ته‌نها به‌ بسم الله وه‌ک سه‌ره‌تای سه‌رجی کردن و سه‌ربرینی ئاژه‌ل، وه‌ هه‌ندیکیان به‌ زیکرێکی تایبه‌ت ده‌ست پێده‌کات وه‌ک الله اکبر، وه‌ من نو سراوه‌کانی پێغه‌مبه‌ره ﷺ کو‌کرده‌وه‌ که‌ بۆ پاشاکان و جگه‌ له‌وانیشی ناردبوو هه‌ج یه‌کیک له‌وانه‌ به‌ هه‌مد ده‌ستی پێنه‌کردبوو به‌لکو به‌ بسم الله ده‌ستی پێکردبوو.

[فتح الباري : 730/9 ط: دار طيبة]

ووتم: که‌ ده‌لێ به‌ هه‌مد ده‌ستی پێنه‌کردبوو مه‌به‌ستی خطبة‌ الحاجه‌-یه‌ چونکه‌ ئه‌و به‌ هه‌مد ده‌ست پێده‌کات.

ابن هجر ده‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بۆ البخاری صه‌حیحه‌که‌ی به‌ خطبة‌ الحاجه‌ ده‌ست پێنه‌کردوو هه‌وته‌ی هه‌ندیک له‌ زانایان نه‌قل ده‌کات که‌ هۆکاره‌که‌یان باسکردوو هه، ئینجا ده‌لێ: سه‌یرتر له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ ووته‌ی ئه‌و که‌ سه‌یه‌ که‌ ده‌لێ: البخاری کتێبه‌که‌ی به‌ هه‌مد و شایه‌تمان ده‌ست پێکردوو هه به‌لام هه‌ندیک له‌وانه‌ی که‌ کتێبه‌که‌یان لێوه‌ی رپوایه‌ت کردوو هه‌ سرپوایانه‌ته‌وه‌! وه‌ک بلی خاوه‌نی ئه‌م ووته‌یه‌ کتێبه‌کانی پێشه‌وا‌یانی نه‌دی‌ی له‌ شێخه‌کانی البخاری و شێخی شێخه‌کانی و ئه‌وانه‌ی سه‌رده‌می خۆی وه‌ک مالک له‌ الموطأ و عبدالرزاق له‌ المصنف و أحمد له‌ المسند و أبو داود له‌ السنن هه‌ر ناژمێردرێت که‌ چه‌نده‌ زۆرن ئه‌وانه‌ی خطبة‌ الحاجه‌-یان نه‌نوسیوه‌ له‌ سه‌ره‌تای کتێبه‌کانیان، له‌ بسم الله زیاتریان نه‌نوسیوه‌، ئه‌م زانایانه‌ زۆرینه‌ن که‌ میکیان کتێبه‌کانیان به‌ خطبة‌ الحاجه‌ ده‌ست پێکردوو هه، ئایا ده‌باره‌ی هه‌موو ئه‌مانه‌ ده‌ووتری ئه‌وانه‌ی کتێبه‌کانیان رپوایه‌ت کردوو هه‌ خطبة‌ الحاجه‌-یان سرپووه‌ته‌وه‌؟ نه‌خێر. [فتح الباري : 28/1-29]

ئەو زانا يەنە شەكەلە كۆندە لە سەرەتای كەتیبە كەیان خطبە الحاجة-یان نوسیووە بەم شیوێهە نەبوووە كە لە هەموو كەتیبەكدا بینوسن بۆ نموونە الطحاوي تەنها لە یەك كەتیبەدا نوسیوێهەتی، وە دەووتری ئیمام أحمد پیش نوسینی فەرموودە بە دەم الحمد لله-ی دەکرد بەبێ نوسین وەك الخطیب رێوایەتی کردوو، جا دەكری زانایانی تریش كەردبیتیان، والله أعلم.

جا لێرەدا مەبەستمان ئەوە نیە كە بڵێن خطبە الحاجة لە سەرەتای كەتیبەدا بیدەخێ و نابێ بنوسرێ، بەلكو مەبەستمان دوو شتە، یەكەمیان: ئەوەیە كە بزانی بەم شیوێهە نیە كە مەرجدار بكری و لە سەرەتای هەموو كەتیبەكدا بنوسرێ، بەلكو زۆر جار واز لێهێنانی لە پیشترە تا خەلك بزانی راستی بابەتەكە چۆنە، دووەمیان: تا روون ببێتە بۆچی لەم كەتیبەدا نەمان نوسیو.

پیرست

- 11 پیښه کی
- 20 چه ند زانیاریه ک دهرباره ی کتیبه که
- 24 الکوثري (شیته که ی أبو حنیفة)
- 27 وه لامدان وه ی دوو گومان له پرووی زانستی فهرمووده
- 35 به شی یه که م: نه وووتانه ی دهرباره ی (أبو حنیفة) ووتراره وه ک زهم کردنی
- 36 برکه ی یه که م: بن ریزی کردنی به رامبه ربه پیغه مبه ر ﷺ وه رپه تکرده وه وگالته کردن به فهرمووده کانی ...
- 59 برکه ی دووهم: ووتنی قورپان مه خلوقه
- 70 چه ند رپوایه تیک هاتوو که أبو حنیفة وتوویه تی قورپان که لامی الله یه مه خلوق نیه
- 82 برکه ی سییه م: هه بوونی عه قیده ی جه همی له بابته تی ئیماندا
- 100 برکه ی چواره م: هه بوونی عه قیده ی مورجیئه
- 102 ووته کانی سه له ف دهرباره ی زهمکردنی مورجیئه
- 106 ووته ی زانایان دهرباره ی مورجیئه بوونی أبو حنیفة
- 113 برکه ی پینجه م: بانگه وازکردنی بو ئیرجاء
- 117 برکه ی شه شه م: هه بوونی عه قیده ی خروج کردن
- 123 برکه ی حه وته م: فیل کردن له فه توادان (الحیل)
- 130 أبو حنیفة وحه لال کردنی دامینی حه پام وسوک کردنی حوکمه شه رعیه کان تییدا
- 136 برکه ی هه شته م: فه توادانی به ره ئی
- 178 رق لیبوونه وه ی أبو هریره رﷺ له لایه ن حه نه فیه کان

- 186 ژماره‌یه‌ک زندیق و مولحید و مورته‌دی ناسراو که حه‌نه‌فی مه‌زه‌ب بوونه
- 189 داهینانی بیدعه‌ی حه‌سه‌نه له‌لایه‌ن أبو حنیفة
- 190 گومانی ره‌تکردنه‌وه‌ی فه‌رمووده له‌لایه‌ن مالک به‌هۆی عمل أهل المدينة
- 194 گومانی ووته‌که‌ی أبو یوسف (که‌رئه‌وه‌ی من بینیم أبو حنیفة دیبوا‌ی له‌ زۆرێک له‌ ووته‌کانی په‌شیمان ده‌بوویه‌وه)
- 197 برکه‌ی نۆیه‌م: لاوازی له‌ فه‌رمووده‌دا
- 205 برکه‌ی ده‌یه‌م: ئه‌و ووتانه‌ی ده‌رباره‌ی ووتراوه به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی به‌ئێ باسکردنی هۆکاره‌که‌ی
- 247 دوو قاعیده ده‌رباره‌ی جه‌رح و ته‌عدیل
- 253 ووته‌کان نامرن به‌ مردنی خاوه‌نه‌کانیان
- 254 به‌شی دووهم: ئه‌و ووتانه‌ی ده‌رباره‌ی (أبو حنیفة) ووتراوه وه‌ک مه‌دح کردن و به‌رگری کردن لێ
- 258 هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و کتێبانه‌ی که ده‌رباره‌ی مه‌دح کردنی أبو حنیفة نوسراون
- 285 ره‌بوایه‌ته‌کانی کتێبی (الانتقاء) ی ابن عبدالبر
- 336 ره‌بوایه‌ته‌کانی کتێبی (تاریخ بغداد) ی الخطیب البغدادي
- 371 ره‌بوایه‌ته‌کانی کتێبی (فضائل أبي حنیفة) ی ابن أبي العوام
- 393 ره‌بوایه‌ته‌کانی کتێبی (أخبار أبي حنیفة وأصحابه) ی الصیمري
- 421 به‌شی سییه‌م: وه‌لامدانه‌وه‌ی چه‌ند گومانێک
- 422 گومانی یه‌که‌م: به‌لگه‌ هینانه‌وه به‌ نامیلکه‌ی (الفقه الأكبر)
- 430 گومانی دووهم: زۆربه‌ی ره‌بوایه‌ته‌کانی زه‌مکردنی أبو حنیفة زه‌عیفن ئه‌وانه‌شی که صه‌حیحن أبو حنیفة لێ به‌رییه
- 436 گومانی سییه‌م: ئه‌و ووتانه‌ی له‌ دژی أبو حنیفة ووتراوه (کلام الأقران) ه

- 443 گومانی چوارهم: ابن تیمیة ته کفیر و ته بدیعی أبو حنیفة ناکات
- 508 گومانی ته کفیر نه کردنی خه لیفه جه همیه کان له لایه ن ئیمام أحمد و دهست گرتنی ابن تیمیة پییه وه
- 529 النجاشي ﷺ نموونه یه کی تر
- 532 گومانی پینجه م: پیویست ناکات باسی مردو وه کان بکهین
- 539 گومانی شه شه م: به هوئی ته کفیر کردنی زانایان ده ب زۆرینه ی موسلمان ته کفیر بکهین
- 544 گومانی حه وته م: مه زهه بی أبو حنیفة تا ئیستاش ماوه ته وه و سه نگی بو دانراوه
- 547 گومانی هه شته م: حوکه ی ئیسلام نه ماوه له ئیستادا که چی ئیوهش خه ریکی زانا کو نه کانن
- 556 گومانی نۆیه م: باسکردنی کوفری زانا کو نه کان فیتنه ده نیته وه له نیوان موسلماناندا
- 558 گومانی دهیه م: ته کفیر کردنی أبو حنیفة بابه تیکی خیلافیه پیویست ناکات خو مان پی خه ریک بکهین
- 568 گومانی یانزده م: گهر کافر بیّت چۆن ناوی به زیندووی ماوه ته وه له ناو ئوممه تدا
- 571 گومانی دوانزده م: سه له ف وتوویانه گهر خیلافتان تیکه وت بگه رینه وه بۆلای موجهیدان
- 577 کو تایی:

پیشہ کی

اللہ تعالیٰ دہ فہرمووی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واتا: وہ حیمان بو تو و پیغہ مبه رانی پیش تو ش ناردو وہ ئه گه ربیتو شیرک ئه نجام بدہی ئه وا کردہ وہ کانت هه لده وه شیتہ وه، له رۆژی دوا ییش له خه ساره تمه ندان ده بیت.

به ئی الله تعالیٰ به م شیوه یه په یام ده نی ریت بو خوشه ویستری و نزیکترین و باشتترین به نده کانی که پیغہ مبه رانن علمهم الصلاة والسلام که ئه گه ربیتو هه ر کامیکیان توشی کوفر بن الله کردہ وه کانیان هه لده وه شینیتہ وه، ئه مه ش له بهر گه وره یی شیرک و کوفره هه ر بویه فہرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ واتا: به راستی الله له وه خوش نابیت که شه ریکی بو برپار بدریت، وه له هه موو تاوانیکی تری جگه له شیرک خوش ده بیت له هه ر که سیک که بیه ویت.

سی سده ده چاکه که ی ئوممه تیش باش له م مانایه تیگه یشتبوون بویه نابینن له سه رده می ئه واندا هیج بیدعه چیه ک گه وره بکریت و به رگری لی بکریت چ جای ئه وه ی کافر گه وره بکریت و نازناوی بریقه داری بو به کار به یئری، به لام دوا ی سه رده می ئه وان ده بینن هه رچی کافر و بیدعه چی هه یه کراوه به ئیمامی ئه هلی سوننه و چاوپوشی له کوفره کانی کراوه به بیانوی ئه وه ی خاوه ن زانست بووه و کتییی به سودی نویسه، ده لپن خراپه کانی له ده ریای چاکه کانی نقوم ده بیت ! ئه مه له کاتی که دا الله فہرمووی له شیرک خوش نابم هه رگیز به لام لای ئه وان گه ر کتییی به سودت هه بی و خاوه ن زانست بیت ئه وا کیسه نیه گه ر کوفریش هه بی، خۆزگه ده مزانی کی؟ وه چون؟ ئه م عه قیده یه ی خسته ناو ئوممه ته وه که گه ر زانایه ک کتییی به سودی هه بیت کوفریش بکات ته کفیر ناکریت به لکو هه ر به ریز و گه وره ده مینیتہ وه و که س بوی نیه ته کفیری بکات بگره گه یشت به وه ی هه ر که س ته کفیری بکات جوړه ها تومه تی بدریتہ پال، دوا ی سه رده می سه له ف ئه م عه قیده یه به جوړیک ته شه نه ی کرد و بهر بلاو بوو ته نانته موسلمان وا هه ست ده کات ئه مه

ئىسلامى راستەقىنەيە كە زانا نابىت تەكفىر بىكرىت ئەگەرچى كوفرىشى ھەبىت بىگرە تەكفىر كىردى زاناكان كاريكى زۆر گەورە و ترسناكە ھەركەسىك دەستى دايە ئەم كارە بەرەو ھەلدیر دەروات و چارەنوسى خیر نابىت و سەرەنجام دەبىتە خەوارىج ! سبحان الله راستیەكان چۆن پىچەوانە بوونەتەو ئەو ھەبىت بە خاوەنى كوفر بلى كافر مەترسى لەسەرە بىتە خەوارىج، بەلام ئەو ھەبىت بەرگى لە خاوەنى كوفر دەكات و بە ئىمام ناوى دەبات و رحمتى بۆ دەنیرى ئەھلى سوننەيە و شۆيىنكەوتەي قورئان و سوننەتە !

ھەر بۆيەش كىتبەكەم لەسەر أبو حنیفە نوسى چونكە أبو حنیفە كەسىكە لە سەردەمى سەلەف ژیاو ووتەي سەلەف زۆرە دەربارەي بە پىچەوانەي زانا مۆتەئەخیرەكان كە سەلەف پىيان نەگەشتوون و ووتەيان نىە دەربارەيان، جا أبو حنیفە نموونەيەكى زۆر پوونە بۆ دەرخستى جىاوازی نىوان مەزھەبى سەلەف و خەلەف، لەم كىتبەدا دەبينىن كە سەلەف چۆن مامەلەيان لەگەڵ أبو حنیفە كىردووە ھەر لە تەكفىر بىگرە تا بچووكترىن ووتە لەدژى ووتراو كەچى لەلای خەلەف كراو بە ئىمامى ئەھلى سوننە شان بە شانى سى ئىمامەكەي تر، جا تۆي مۆسلمان كاتىك لەو تىگەشتى سەلەف و خەلەف زۆر جىاوازن لە مامەلە كىردن لەگەڵ زاناكاندا ئەوا دەبىت لەو تىبگەي ھەر زانايەك لە مۆتەئەخیرىن كە كەوتۆتە ناو كوفرەو ئەوا گەر لە سەردەمى سەلەف ژىابوايە بە ھەمان شىوہى أبو حنیفە مامەلەي لەگەڵ دەكرا، كە نموونەيەكت دەست كەوت لە أبو حنیفە ئىترئەوانى تىرش بەھەمان شىوہيە چونكە ناكرى سەلەف ھىرش بكەنە سەر أبو حنیفە و تەكفىر و تەبدىيى بكەن بەلام بەرامبەر كەسىكى وەك النووي يان ابن حجر العسقلاني بىدەنگ بن حەتمەن ئەوانىش لەو سەردەمە ژىابوان ھالىيان خراپتر دەبوو چونكە كوفرەكانيان زۆر لە أبو حنیفە پوونترو زىاترە، جا بۆيە ناكرى ئىمە كىتب لەسەر دانە بەدانەي زاناكان بنوسىن و ھالىيان باس بكەين، تۆ خۆت دەبى لەو تىبگەي كەسىكى وەك أبو حنیفە كە خاوەن مەزھەبىكى فىقھيە كە دەكەوتە كوفر و بىدەوہ لى قبول ناكەن، كەواتە زاناكانى تىرش بەھەمان شىوہ لىيان قبول ناكرى، وە من لەم كىتبەدا أبو حنیفە-م تەنھا وەك نموونە وەرگرتووە چونكە ئامانجى من زۆر لەو

گه وره تره خوّم به وه خه ریک بکه م أبو فلان یان ابن فلان حالی چۆن بووه، ئامانجی من ئه وهیه ئه م عه قیده یه له ناو موسلمانان بوونی نه میئێ که ده لێن فلان زانا کوفری هه یه به لّام له بهر خاتری کتیب و زانسته که ی ته کفیری ناکه ین، من ئامانجم له أبو حنیفه و أبو فلان و ابن فلان کورت ناکه مه وه، أبو حنیفه ته نها وهک نموونه یه ک نیشانتان ده ده م له م کتیبه دا تا بزنان سه له ف چۆن مامه له یان کردووه به رامبه ر کوفر و بیده عه ی زاناکان، پیت وایه من شه ش مانگ له کاتی خوّم بگرم بۆ نویسی ئه م کتیبه ته نها له پیناوی ئه وه ی بۆ تۆی پروون بکه مه وه که أبو حنیفه چۆن بووه ؟ نه خیر ئاماده نیم شه ش رۆژیش کاتم به أبو حنیفه و هیچ زانیه کی تر بکوژم به لّکو ده مه وئێ ئه م عه قیده بۆگه نه له ره گه وه بقرتینم چیتر نه ووترئ فلان که س به لّئ کوفری هه یه به لّام زانیه کی به ریز و گه وره یه ته کفیری ناکه ین چونکه کتیبی به سودی نویسیوه ! نامه وئێ تۆی خویننه ر دوا ی خویندنه وه ی ئه م کتیبه بلّی أبو حنیفه به کافر ده زانم به لّام ئه شه عه رییه کان ته کفیر ناکه م، به لّکو ده مه وئێ دوا ی خویندنه وه ی ئه م کتیبه بلّی هه روه ک چۆن سه له ف کوفر و بیده عه کانی أبو حنیفه-یان قبول نه کرد منیش به هه مان شیوه کوفر و بیده عه له هیچ زانیه ک قبول ناکه م هه ر ناویکی هه بئ هه ر مه زهه بیکی هه بئ هه ر کتیبیکی هه بئ و هه ر که سیکی بئ مادام که وته وه کوفره وه به لامه وه کافره و هیچ که رامه تی نه ی، چونکه وهک ووتم ئامانجی من نه هیشتنی ئه م عه قیده بۆگه نه یه نه ک ئامانجم خو خه ریک کردن بئ به فلان زانا به دیاریکراوی.

جا أبو حنیفه نموونه یه کی زۆر گونجاوه بۆ ئه م بابه ته چونکه کاتیک خویننه ر بینی خاوه ن مه زهه بیکی فیه ی که به الإمام الأعظم ناسراوه و هه میشه له پال مالک والشافعی وأحمد ناوی ده هیئرئ له لای خه له ف و معاصرین، ئه مه حالی بووه له لای سه له ف ئه ی ده بیئت زاناکانی تر حالیان چۆن بوایه گه ر له سه رده می سه له ف ژیا بوان ؟ بیگومان خراپتر ده بوون، گه ر زانست و کتیب نویسن و ناوداری رێگر بوایه له به رده م ته کفیر و ته بدیع و قسه ووتن به زانیه ک ئه وا أبو حنیفه زۆر له النووی و ابن حجر وابن حزم و القاضي عیاض وابن الجوزي والهیتمی والرملي والشیرازی والسبکی والقرطبي والذهبی والسیوطی والشوکانی و زۆریکی تر له پیشتی بوو که زانیان

لئی بیدەنگ بن و قسەى پى نه لىن له بهر خاترى زانسته كهى و مه زه به كهى، بۆيه هه ميشه أبو حنیفة بکه به ئامرازىک بۆ به راووردکردنى نىوان مه زه بهى سه له ف و خه له ف، گهر ووتيان فلان زانای موته ئه خير کوفرى ههيه به لام کتیبى به سودى نوسیوه چاوپۆشى لیده کهین و ره حمه تی بۆ دهنیرین و به رزی ده کهینه وه، تۆش بلێ خو أبو حنیفة له و زانایه گهره تر و له پيشتره ئه ی بۆ سه له ف ئاوايان نه کرد بۆى ؟ ئینجا جیاوازی به که ت بۆ ده رده که وى.

به داخه وه له دواى سه رده مى سه له ف قسه کردن له سه ر أبو حنیفة وه که ئه وهى لیهاتو وه قسه له سه ر روکنیك له روکنه کانی ئیسلام بکهیت، وه که بلێ دینی ئیسلام له سه ر أبو حنیفة وه ستاوه گهر قسه ت له سه ر أبو حنیفة کرد ئه و هیرش کردۆته سه ر دینی ئیسلام، بۆيه ده بینین که سیکی وه که الخطیب له تاریخ بغداد له ژياننامه ی أبو حنیفة رپوايه ته کانی مه دحکردنى نه قل ده کات پاشان رپوايه ته کانی زه مکردنى، پيش ئه وهى بچيته سه ر رپوايه ته کانی زه مکردنى ده لێ ئه وهى راسته و له زانایانه وه چه سپاوه قسه ووتن بووه به أبو حنیفة و اتا رپوايه ته کانی زه مکردنى به راسته ده زانییت له رپوايه ته کانی مه دحکردنى که چی له گه ل ئه وه شدا ده لێ: ئیمه هه موو رپوايه ته کان نه قل ده کهین گهر رپوايه تیکتان بینى به دلتان نه بوو داواى لیبوردن ده کهین چونکه أبو حنیفة له لای ئیمه ئیمامه ! یان که سیکی وه که المعلى الیماني کتیبى (التنکیل) دهنوسی بۆ په تدانه وهى درۆ و تۆمه ته کانی الکوثري، زۆریک له رپوايه ته کانی تاریخ بغداد ته صحیح ده کات که چی له گه ل ئه وه دا بیانوو بۆ أبو حنیفة ده هیئتته وه و به ئیمام ناوی ده بات گوايه سه له ف بۆيه قسه یان پى ووتوه تا خه لکی شوینی هه له کانی نه که ون ئه گینا قه درى أبو حنیفة-یان زانیوه ! ئایا ته کفیر و ته بدیعی که سیک ده کهن به درۆ وه که ته مسیل کردن ته نها له بهر ئه وهى خه لک شوینی نه که وى ؟! نازانم عه قلت له م ساته دا چی به سه رهاتو وه المعلى کاتیک ئه م ووشانه ت نوسیوه ؟! ئاخه کى وه که تۆ به رگری له رپوايه ته کانی تاریخ بغداد کردو وه که چی هه ر نه تتوانی له کاریگه رى سه رده م و ده وروبهر ده ربجیت وه یشتا أبو حنیفة به ئیمام ناو ده بهیت ! بۆيه دواى المعلى پیم سه یرنیه هیچ زانایه که أبو حنیفة به ئیمام ناو بیات چونکه المعلى موناقه شه ی دانه به دانه ی رپوايه ته کانی تاریخ بغداد

دهكات له گهڙى الكوثري و رهددى ته زعيف كردنى الكوثري ده داته وه و پشتيوانى له رپوايه ته كان دهكات له گهڙى نه وه شدا به م بيانوو خوى هه لده خه له تيڻى ! دهڙى سه له ف بويه قسه يان به ابو حنيفة ووتوه تا خه لكى شوينى نه كه ون ئى باشه خو تو له هيند ژياى ماوه يه كه ده تزانى خه لكى هيند چه نده ده مارگيرن بو ابو حنيفة بو توش وه كه سه له ف دانه به زيته سهر ابو حنيفة تا خه لكى شوينى نه كه ون و نه يكه ن به ئيمام ؟ ابن عبدالبر-يش له كتيبى (الانتقاء) هه مان شتى كردوو رپوايه ته كانى مه دحكردى نه قل كردوو پاشان چه نده رپوايه تيكي زه مكردى نه قل كردوو ئينجا دهڙى نه هلى سوننه زياده رپويان كردوو له قسه ووتن به ابو حنيفة ! به لام كاتيكي ده چينه سهر كتيب هه كانى سه له ف هه مووى يه كه پارچه يه له زه مكردى ابو حنيفة به بئ هينانى هيج رپوايه تيكي ده رباره ي مه دحكردى، وه نابينى يه كه زاناي سه له ف بيانوو بو ابو حنيفة به نيته وه يان به رگرى لى بكات، بو نموونه دوو تاريخه كه ي البخاري، تاريخى الفسوي، تاريخى ابو زرعة الدمشقي، سؤالات البرذعي، المجروحين لابن حبان، الضعفاء للعقيلي، چه نده ها كتيبى تر هه مووى يه كه پارچه يه له رپوايه تى زه مكردى ابو حنيفة نابينيت وه كه موته نه خيرين رپوايه تى مه دحكردى نه قل بكه ن ئينجا دواتر ته ئويل بو رپوايه ته كانى زه مكردى بكه ن و بيانوو بو به يننه وه.

مقبل بن هادي الرادعي دهڙى: جاهيله ده مارگيره كان بو ابو حنيفة ژماره يان زوره، بينيم ژماره يه كه مامؤستا له (الجامعة الإسلامية) تورپه ده بوون نه و په رى تورپه ي وايان ده بينى نه م بابه ته روخاندنى ئيسلامه (واتا: باسكردنى ابو حنيفة) نه م داماوانه نازانن نه و كه سه ي كه قسه به ابو حنيفة دهڙى تانه ي نه داوه له روكنيكي له روكنه كانى ئيسلام، وه ئيمه به و جاهيلانه ده ليڻين: ئيوه به غيرت ترن له سهر دينى الله له احمد بن حنبل و محمد بن اسماعيل البخاري و مسلم والدارقطني والخطيب ؟ وه پييان ده ليڻين: ئيوه شاره زاترن به ابو حنيفة له مالك بن انس وشريك بن عبدالله النخعي ويحيى بن سعيد القطان وعبدالله بن يزيد المقرئ وسفيان الثوري وسفيان بن عيينة وعبدالله بن المبارك ونه وانه ي كه له سهر رپبازى نه مانه روښتوون ؟

[نشر الصحيفة : 5] ط: دار الحرمين - القاهرة

ووتم: ئەگەرچی مەقبۇل بن ھادی الوادعی لە کۆمەڵە ئەر زانایانە دابوو کە ھەندیک لە طاغوتی وولاتانی عەرەبیان بە وەلی ئەمردەزانی و جەختیان لەسەر گوێراپەڵی کردن بۆیان دەکردهو، بەلام خۆزگە موسلمانان دەربارەیی أبو حنیفە و ھاوشیوەکانی بەم شیوەیە مەقبۇل لە باسە کە بپروانن و تێی بگەن، کە غەرەتیان بۆ دین بجوێ و دەمارگیریان بۆ حەق ھەبێ، نە کە غەرەتیان بۆ کەسەکان بجوێ و دەمارگیریان بۆ کەسەکان ھەبێت، کە سێکی وەکو مەقبۇل کە طاغوت بە وەلی ئەمردەزانی چ شتیک وای لیکرد ئاوا دابەزیتە سەر أبو حنیفە و کتێبی لەسەر بنوسی ووتە 77 زانا کۆ بکاتەو دەربارەیی أبو حنیفە؟! جیگای تێرامان نیە؟ بێگومان ھۆکارە کە زۆری ووتەکانی سەلەفە دەربارەیی أبو حنیفە، کە ئەم ھەموو ووتە بە ھێچ پاساوێک پەت ناکرێتەو تەنھا بە دەرویشایەتی و تەقلیدی کوێرانە و دەمارگیری و جەھل نەبێت.

مقبۇل بن ھادی الرادعی دەڵێ: ئەو ووتانە لە پێشەوایانی فەرموودەو دەرچوونە دەربارەیی أبو حنیفە بەلگە بە لەسەر غەرەتی پێشەواکانمان رحمەم اللہ لەسەر سوننەت کە لە پێناوی اللہ لۆمە لۆمە کاران کاریان تێناکات، بە پێچەوانە ئەر سەردەمە کە سەردەمی چاپۆشی و موحامەلە کردنە، دەبینی نازناوی گەرە بۆ بیدەچی بە کاردەھێنن وەکو: (بانگخوازی گەرە، موحامید) بگرە لەوانە بە نازناوی (مجدد) ی بۆ بە کاربێنن، سەردەمە کە مان چەندە پێویستی بە کەسانیکی وەکو شەعبە بن الحجاج و یحیی بن سعید القطان و یحیی بن معین و أحمد بن حنبل و البخاری و أبو حاتم الرازی و أبو زرعة الرازی و ابن حبان و الدارقطني ھە بە کە حالی بیدەچیەکان پوون بکەنەو کە دینیان لە موسلمانان تێکداو و یەکریزی موسلمانان پەرتەوازە کردووە بەو بیرە نوێیانە کە ھیناویانە تە ناو ئیسلام، وە بەو کەسە حزبیانە کە پلانی دوژمنانی ئیسلام جێبەجێ دەکەن، سکاڵامان بۆلای اللہ یە، وە لە ھەموو ئەمانە سەیرتر ئەو یە کاتیکی کە سێکی خاوەن غەرەت لە ئەھلی سوننە ھەلەدەستی بە پوونکردنەو حالی زانایانی فاسق یان بانگخوازان بەرەو حزبیانە کە خزمەتی ئامانجەکانی ئەمریکا دەکات، بێزار دەبن لەم کارە ئەر، وە دەڵێن: اللہ یە کە دەنگی بپاریزن! اللہ المستعان بانگم دەکە ی بۆ یە کە دەنگی لە گەڵ

که سیکی دیموکراسی یان خاوهن رق به رامبه رسوننه د وژمنیکی سه رسه خت که پلان ده گپرت له گه ل سو فی و شیعه بولیدانی نه هلی سوننه ! پاشان پیم ده لئی: الله الله له یه کدهنگی ! نا نا نا، خوم یه کدهنگ ناکه م ته نه له گه ل که سانی سونی نه بی، گهر بلئی: واز بهینه له ووشه ی بریندارکه ر! ده لیم: بگه پتوه بو ژیان نامه ی ابو حنیفه که پیشتر باسما ن کرد ده بینی ووشه ی به بریندارکه ری له وه گه وره تر هه یه. [نشر الصحیفة : 397-398]

ووتم: خو زگه نه مه ووته ی موسلمانان بوا یه هه موویان بلین ووته ی زانایانی سه له ف نیشانه ی غیره ت جولانیانه بو دین که حالی ابو حنیفه وه موو کافرو بیدعه چی و گومراییه کیان پروونکردوته وه بو مان و له لومه ی لومه کاران نه ترسا ون، وه ئیمه ش ئاماده نین یه کدهنگی بیاریزین له گه ل که سانی که ده یانه وئ هه رچی کافرو بیدعه چی و گومرپا هه یه لیمانیان بکه ن به ئیمام، به لئ نه وه ی حه قه ده یگه یه نین و بلاوی ده که یه نه وه رازی نابین یه کدهنگی بیاریزین له سه ر حیسابی شاردنه وه ی راستیه کان.

سه له ف پیشه یان وابوو که کتیب بنوسن ده رباره ی ته وحید و عه قیده ناویانن له کتیبه که ده نا (السنة) سوننه ت له لای نه وان به مانای بابه ته عه قیده یه کان ده هات بو یه هه میسه ووشه ی سوننه و بیدعه به رامبه ر یه کتر به کارده هیئن، نموونه ش وه ک (السنة) ی عبدالله و (السنة) ی حرب الکرماني و (السنة) ی الخلال و (السنة) ی الخلال و (السنة) ی ابن ابي عاصم و (صریح السنة) ی الطبري و (شرح السنة) ی البرهاري و (شرح السنة) ی ابن ابي زمنين ... هتد، جا بیر بکه ره وه چ شتی که وای له عبدالله-ی کوری ئیمام أحمد کرد له کتیبی (السنة) که تایبه ته به ته وحید و عه قیده به ذیک تایبه ت بکات به ابو حنیفه ووته ی زانایان له دژی نه قل بکات که ده گاته 179 رپوایه ت، گهر هه له کانی ابو حنیفه بچووک بن یان خیلانی فیه ی و مه زه بی بن یان رپه تدانه وه و ناگادار کردنه وه له ابو حنیفه شتیکی گرنگ نه بی بو چی عبدالله له کتیبیکی ئاوادا به شی که تایبه ت ده کات به ابو حنیفه، پروانه له م کتیبه دا به شیکی تایبه ت کردووه به مورجیئه، به شیکی تایبه ت کردووه به جه همیه کان، به شیکی تایبه ت کردووه به قه ده ریبه کان، به شیکی تایبه ت کردووه به خه واریج، له

بهرامبه ر ئه م چوار گروهه ش به شیکي تايبه ت کردووه به أبو حنیفة، واتا أبو حنیفة-ی شان به شانی ئه م چوار گروهه هیئاوه و به پیوستی زانیوه ئاگادار کردنه وهی ئی بدات و کوفرو بیدعه کانی باس بکات ؟ ئایا تیدده گهن له وه ؟ ههست به گه وره یی بابه ته که ده که ن ؟

جا کاتیگ باسی ئه وه ده که یین که زانیانی سه له ف توند بوونه بهرامبه ر زانا کافر و گومرا و بیدعه چیه کان و پله یان به رز نه کردوونه ته وه و ره چاوی پله و زانست و کتیه کانیا ن نه کردوون که کوفری کردووه و توویانه کافره که بیدعه ی کردووه و توویانه بیدعه چیه، به پیچه وانه ی مه نه جی خه له ف که کومه لیک زانی کافرو بیدعه چیان کردووه به ئیمام و ئه هلی سوننه به بیانوی ئه وه ی کتیی به سودی نویسه و خاوه ن زانستیکی زور بووه، زوریک له خه لکی ده لێن ئایا ئیه زانترن له خه له ف به مه نه جی سه له ف ؟ خه له ف نه یانزانی مه نه جی سه له ف به م شیویه ئیه زانیتان ؟ به م ووتانه ده یانه وئ وای نیشان بدن که مه نه جی سه له ف و خه له ف هیچ جیاوازی نه سه ره پای به دی کردنی ئه م جیاوازییه زوره له مامه له کردن له گه ل کافرو بیدعه چیه کاند، ده یانه وئ ته نها ئه وکاته سه نگ دابنێن بۆ رێبازی سه له ف کاتیگ خه له ف پێ رازی ده بن !

ابن رهب ده ئی: موبته لا بووینه به که سانیکی جاهیل برویان وایه هه ندیک له و زانیانه ی المتأخرین که زور قسه ی کردووه ده رباره ی بابه ته کان زانتره له هه موو زاناکانی المتقدمین، هه ندیکیان بروی وایه که تاکه زانییه کی المتأخرین زانتره له هه موو هاوه لان و ئه وانی دوا ی هاوه لان هاوون به هو ی زوری پروونکردنه وه و قسه کردنی زاناکه، وه هه یانه ده ئی زانتره له هه موو فه قیه ناوداره کان که خه لکی شوینیان که وتوون ... (پاشان ده ئی) ئه مه پله که مکردنه وه یه کی گه وره یه بۆ سه له فی صالح، وه گومان خراپ بردنه پێیان ودانه پائی جه هل و که می عیلمه بۆیان، ولا حول ولا قوة إلا بالله. [بیان فضل علم السلف علی علم الخلف : 61-62 ط: دار الصمیعی

ابن رهب ده ئی: خاوه نانی زانستی به سود گومانی خراپ به خو یان ده بن و گومانی چاک به زانیانی سه له ف ده بن و له دله وه دان به فه زلی زانیانی پیش خو یان ده بن، وه دان به وه ده بن

که بن توانان له گه‌یشت به پله‌ی نه‌وان یان نزیك بوونه‌وه له پله‌ی نه‌وان.
[بیان فضل علم السلف علی علم الخلف : 86-87] به ده‌ستکاریه‌کی که‌مه‌وه

ابن تیمیّه ده‌ئ: هه‌ر که‌سیک الله عیلم و ئیمانی پئ به‌خشی بیّت نه‌وا ده‌زانیت که له‌لای
زانایانی المتأخرین هه‌ر ته‌حقیقیک هه‌بیّت نه‌وا ناگات به‌پله‌ی ته‌حقیقی سه‌له‌ف نه له عیلمدا و
نه له عه‌مه‌لدا. [مجموع الفتاوی : 436/7] ط: مجمع الملك فهد

ابن القيم ده‌ئ: جیاوازی له‌نیوان زانسته‌کانی المتقدمین و المتأخرین وهک نه‌و جیاوازییه
وایه که له‌نیوانیاندا هه‌یه له‌فه‌زل و دیندا. [أعلام الموقعین : 544/5] ت: مشهور

الساطبی ده‌ئ: المتأخر له‌رۆچوون له عیلمدا ناگات به‌و پله‌یه‌ی که‌المتقدم پئی گه‌یشتووه.
[الموافقات : 59/1] ط: دار الكتب العلمية

ووتم: نه‌گه‌رچی ووته‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی گشتیه‌ده‌باره‌ی فه‌زلی زانستی سه‌له‌ف به‌سه‌ر زانستی
خه‌له‌ف به‌لام نه‌م جیاوازی زانسته له‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل کافرو بیدعه‌چیه‌کانیش ده‌رده‌که‌وئ،
بیگومان به‌هۆی زانسته‌که‌یان بووه که‌که‌سانی خاوه‌ن کوفرو بیدعه‌یان گه‌وره نه‌کردووه و پله‌یان
به‌رز نه‌کردۆته‌وه و زۆرتوند بوونه به‌رامبه‌ری، که‌چی ده‌بینین خه‌له‌ف پیچه‌وانه‌ی سه‌له‌فن له‌مه‌دا
کوفره‌کانی زاناکان ده‌ژمیژن که‌چی ده‌لێن ئیمامه‌ په‌حمه‌تی لیبی قبول ناکه‌ین ته‌کفیر بکری داوای
لیخۆشبوونی بو‌ده‌که‌ین و پاساوی بو‌ده‌هینینه‌وه ! بیگومان جیاوازی زانستی سه‌له‌ف و خه‌له‌ف
یه‌کیکه له‌هۆکاره‌کانی نه‌م مامه‌له‌جیاوازه‌یان له‌گه‌ل که‌سه‌کان و گروپه‌کان.

چەند زانیارییهک دەربارەهی کتێبهکە

یه کهم: کتێبه که له سێ بهش پیکهاتوو، بهشی یه کهم هینانی ووتە و رپوایه ته کانه دەربارەهی زەمکردنی أبو حنیفة که دابهشم کردوو و بۆ سەر دەرگه به پێی ئەو بابە تانە ی که به هۆیه وه قسه ی پێ ووتراوه، بهشی دووهم هینانی رپوایه ته کانه دەربارەهی مه دحکردنی أبو حنیفة، بهشی سێیه میش وه لامدانه وهی گومانه کانه دەربارەهی أبو حنیفة به تایبه تی و زاناکانی تر به گشتی.

دووهم: کردوو مه ته مه رج ته نها رپوایه ته سه حیه کان بهینم دەربارەهی زەمکردنی أبو حنیفة، رپوایه ته درۆ و زه عیفه کانم نه هیناوه ته نها کهم نه بیّت نه بیّت ئەویش بۆ مه به سستی تایبه ت هیناومه، وه له شوینی خۆیدا ئاماژەم به مه به سته که داوه و پروونم کردۆته که زه عیفه، به لام دەربارەهی مه دحکردنی أبو حنیفة هه رچی رپوایه تی سه حیح و زه عیف و درۆ هه یه هیناومه، چونکه گهر ته نها سه حیه کان بهینم به رده وام خۆشه و یستانی أبو حنیفة ده ست به و رپوایه تانه ده گرن و دوو باره یان ده که نه وه به بێ ئەوهی بزانی درۆیه یان زه عیفه بۆیه ئەوانیشم هیناوه تا نه لێن ژماره یه ک رپوایه ت هه یه دەربارەهی مه دحکردنی أبو حنیفة له م کتێبه دا نه هاتوو.

سێیه م: ئەو رپوایه تانه ی دەربارەهی مه دحکردنی هاتوون که درۆن یان زه عیفن ئاماژەم پێداوه که هۆکاره که ی چیه، وه ئەو رپوایه تانه ی که سه حیحن دەربارەهی زەمکردنی هاتوون له کتێبی السنه-ی عبدالله و تاریخ بغداد-ی الخطیب گهر که سانی ده مارگیر بۆ أبو حنیفة بشار و مصطفی دوو محققه که ی تاریخ بغداد یان القحطانی محقق-ی السنه به زه عیفیان دانا بیّت به بیانوی پرو پوچ ئەوا وه لامی بیانوو که م داونه ته وه یان له کتێبی التنکیل نه قلم کردوو، وه ئەو رپوایه تانه ی که له دژی أبو حنیفة هاتوون له م دوو کتێبه دا گهر بشار عواد یان القحطانی به سه حیح یان حه سه نیان دانا بیّت ئەوا قبوّل کردوو چونکه به هۆی ده مارگیری پروونی ئەوان بۆ أبو حنیفة ئەسته مه رپوایه تی ک زه عیف بیّت به سه حیحی دابنێن له کاتی کدا به دوای بچوو کترین بیانوو ده گهرێن بۆ زه عیف کردنی رپوایه ته کان که هه ندیک بیانویان ده توانم به کاره ساتی زانستی

ناو ببه م وهك دواتر ده بيبينن به لام له گه ل نه وه شدا بشار عواد له ته صحيح كردنى هه نديك رپوايه تى كه م هه له ي كردوو ه زه عيف بووه به سه حيجى داناوه، وه نه ورپوايه تانه ي عادل آل حمدان محقق-
 ي السنة- ي عبدالله به سه حيجى داناوه پشتم پي نه به ستوو به ته نها به لكو گه راوم به دواى نه وه ي
 ثايا القحطاني يان الوادي به سه حيجيان داناوه گه رووته ي نه وانيشم ده ست نه كه وت نه وا خو م
 به دواى حالى راوييه كانى سه نه ده كه گه راوم نه مه ش له بهر نه وه نيه كه عادل آل حمدان به
 شايس ته نه زانم يان سيقه م به حوكمه كانى نه بيت، به لكو له بهر نه وه يه ژماره يه ك جاهيلى ده مارگير
 بو ابو حنيفة هه ستيا ريبان هه يه به رامبه ر عادل آل حمدان به جو ريك سه يري ده كه ن وهك بل ي
 نه م رپوايه تانه نه و دروستى كرد بيت له كا تي كدا نه و ته نها محقق- ه ته حقيقى كت يبه كه ي كردوو ه
 به پي زانسته كه ي خو ي حوكمى له سه ر هه نديك له رپوايه ته كان داوه، بو يه تا نه م هه ستيا ريبه ي
 خو ينه ران كه م بكه مه وه دلنيا يان ده كه مه وه كه له هيج رپوا تي كي كت يي السنة- ي عبدالله پشتم به
 حوكمه كانى عادل آل حمدان نه به ستوو له گه ل نه وه شدا تو زيك شله له ته صحيح كردن، جا
 هه مان شتيش ده رباره ي كوفرى نه شعهر يبه كان روويداوه به رامبه ر خالد بن علي المرضي الغامدي
 هه نديك جاهيلى ده مارگير بو زانا نه شعهر يبه كان ده يانه وي وا ي نشان بدن كه ته كفير كردنى
 نه شعهر يبه كان بوونى نه بووه خالد المرضي دا يه ناوه ! باقى كت يبه كانى تريش خو م حوكم داوه
 له سه ر رپوايه ته كان به پي توانا چونكه كه س حوكمى نه داوه له سه ر نه م كت يbane، هه ر نه مه ش
 وا ي كردوو ه كت يبه كه به م شي وه يه دوا بكه وي چونكه رپوايه ت هه بووه رو ژيكي ته واو پي خه ري ك
 بوومه تا حالى راوييه كانم بو ده ركه وتوو به تا يبه تى نه و كت يbane ي دواى سه ده ي سي يه م نوسراون
 لي كو لي نه وه له حالى راوييه كان زور زه حمه تتره، نه مه ش شتيك نيه وهك منه ت پيتانى بفروشمه وه
 بيگومان كا تي ك حوكم له سه ركه سي كي وهك ابو حنيفة ده ده ين به پي نه م رپوايه تانه ده بيت ماندوو
 بين و له حالى سه نه ده كانيش بكو لي نه وه نه مه واجبي سه ر شانمه به لام ويستم نه وه بزائن كه نه م
 حوكمانه ي كه تو له ماوه ي چه ند چركه يه ك ده ي خو يني ته وه هه ريه كيكيان كا تيكي زورى خاياندوو ه
 تا نه م حوكمه ي له سه ر دراوه، وه بيگومان هيج كا ري ك به ده ر نا بيت له هه له گه ره له تان له هه ر
 حوكمي ك يان هه ر شتيكي تر به دي كد سوپاستان ده كه م به شي وه يه كي زانستى بو مى

پرون بکه نه وه منیش به خوشحالیه وه قبولی ده که م.

چوارهم: نه و کتیبانه ی که بونیان نه ماوه زاناکانی تر هاتوون لییان نه قل کردووه به س نه دی خاوهن کتیبه وه نه وا وهک نه وه مامه له م کردووه که کتیبه که به رده ست بی، واتا نه م کردوته مه رج که س نه دی نیوان خاوهنی کتیبه که و نه و زانیه بزائم که کتیبه که ی نه قل کردووه، به لام س نه دی خاوهن کتیبه که وهک باقی س نه ده کانی تر چوته به رج و ته عدیل، نموونه: علی بن محمد بن کأس النخعی کتیبه که ی نه ماوه که دهر باره ی مه دحی أبو حنیفة نوییه تی، به لام الخطیب کتیبه که ی النخعی به رده ست بووه ده لی: قال النخعی ئینجا س نه ده که ی النخعی نه قل ده کات، لیژده نالیین الخطیب به النخعی نه گه یشتووه ده بی س نه دی نیوان الخطیب و النخعی بزاین مادام زانیمان کتیبه که ی به رده سته ئیتر کارمان به س نه دی نیوانیان نیه، به لام س نه ده که ی النخعی وهک هه موو س نه دی کی تر له حالی راوییه کانی ده کو لینه وه، کتیبه که ی الساجی به هه مان شیوه که بوونی نه ماوه به لام الخطیب و ابن عبدالبر به رده ستیان بووه، جا ریوایه ته کان له به رژه وهندی أبو حنیفة بی یان له دژی بی جیاوازیم نه کردووه هه ردووکیانم قبول کردووه مادام س نه دی خاوهن کتیبه که به رده سته، به لام گهر زانیه ک له کتیبیک ریوایه تیک نه قل بکات به بی ئاماژهدان به س نه دی خاوهن کتیب نه و حیسابم بوی نه کردووه چونکه س نه ده که ی نه هیئاوه، نموونه: الذهبی له کتیبی (مناقب أبي حنیفة وصاحبیه) زور جار له کتیبه کانی پیش خوی ریوایه ت نه قل ده کات به بی هیئانی س نه ده که لیژده ن ریوایه ته که رته ده که ی نه وه چونکه نازانین حالی س نه ده که چونه، وه له سه رچاوه که دا ئاماژهم پیداووه که نه م ریوایه تانه فلان زانا له فلان کتیبدا نه قلی کردووه، وه نه و خاله ی باسم کرد شتیک نیه تاییه ت بی به من به لکو زانیان له سه ری ریوشتوون.

پینجه م: هه موو نه و کتیبانه ی که سودم لییان بینیوه وهک سه رچاوه ئاماژهم داوه به ناوی ده زگای چاپه که یان ناوی نه و که سه ی که ته حقیقی کتیبه که ی کردووه نه مه ش بو نه وه ی خوینهر به ئاسانی بکه رپته وه سه رکتیبه که چونکه زور به ی کتیبه کان زیاتر له جاریک ته حقیق کراون و له

چەند دەزگایە ک چاپکراون گەر نەزانرئ کامە چاپە یان کامە تەحقیقە ئەوا زەحمەتە ژمارە ی بەرگ و لاپەرە کە بدۆزیتەووە بە ئاسانی بە لّام تەنھا جاری یە کەم ئاماژەم پێیداووە گەر هەمان کتیب دووبارە بێتەووە لە جەرگانی دواتر ئاماژە ی پێ نادەم، تەنھا لە کتیبی (سؤالات أبي داود للإمام أحمد) پشتم بە دوو تەحقیقی جیاواز بەستوووە، سەرەتا لە سەر تەحقیقی طارق عوض الله رۆیشتەم بە لّام لە بەر ئەوێ ووتە یەکی تێدا نەبوو ناچار پشتم بە تەحقیقی زیاد محمد منصور بەست کە لەو تەحقیقەدا ووتە کە هەبوو، گەر ئاماژەم بە ناوی دەزگای چاپە کە دا بێت ئەوا بە پیتی (ط) هێمام کردوووە وەک کورتکراوە ی ووشە ی طبعه، وە ئەگەر ئاماژەم بە ناوی محقق دا بێت ئەوا بە پیتی (ت) هێمام کردوووە وەک کورتکراوە ی ووشە ی تحقیق، وە ئەگەر کتیبە کە جەمەع و تەحقیق کرا بێ ئەوا بە پیتی (ج ت) هێمام کردوووە وەک کورتکراوە ی ووشە ی جمع و تحقیق کە ئەمەش تەنھا لە یە ک کتیبدا روویداووە.

شەشەم: بە هۆی ئەوێ هەردوو کتیبی السنة-ی عبدالله و تاریخ بغداد-ی الخطیب زۆرتین رێوایەتی تێدا هاتوووە دەربارە ی زەم کردنی أبو حنیفة محققەکان تەعلیقیان داووە لە سەر رێوایەتەکان لە حاشیەدا، دوو تەحقیقە کە ی کتیبی السنة کە بەردەستە تەحقیقی محمد بن سعید القحطاني و تەحقیقی عادل آل حمدان، بە حوکمی ئەوێ عادل آل حمدان بەرگری لە أبو حنیفة نە کردوووە بۆیە تەنھا تەعلیقەکانی القحطاني نەقل دەکەین کە وەک بەرگری کردن لە أبو حنیفة نوسیویەتی حاشیە، جا کاتێک ووترا محقق واده ئ و اتا القحطاني، بە لّام بۆ کتیبی تاریخ بغداد هەردوو محقق بشار عواد معروف و مصطفى عبدالقادر عطا له حاشیەدا بەرگریان لە أبو حنیفة کردوووە بۆیە بە محقق- تاریخ بغداد (١) و (٢) ئاماژەم پێداون، من لە سەر تەحقیقی بشار رۆیشتووم ژمارە (١) بۆ ئەو، وە ژمارە (٢) بۆ مصطفى-یە.

هەوتەم: بە پێی توانا هەلە ی چاپە کانم ئاماژە پێداووە.

الكوثر: (شیتەكەى أبو حنیفة)

محمد زاهد الكوثرى ناسراو به (مجنون أبي حنیفة) شیتەكەى أبو حنیفة، له بهر دوو هوکار به پيوستەم زانى کورتهیه ک دەربارەى الكوثرى باس بکەم.

یه کەم: ناوی الكوثرى زیاتر له 100 دووبارە دەبیتهوه له م کتیبەدا، بۆ خوینەر خوش نیه ناوی کەسیک ئەوهنده جارە بخوینیتەوه کە چی نه زانی ئەم کەسە کێیه بۆیه ناسینی به پيوست دەزانم. دووهم: به هۆی زۆری ئەم هەموو فیڵ و درۆ و تەدلیس و تەلبیسەى الكوثرى ئەنجامی داوه به مەبهستی بهرگری کردن له أبو حنیفة و قسە کردن له سەر پیاویەتەکانی تاریخ بغداد.

خالی یه کەم:

محمد زاهد الكوثرى سالی 1878 له تورکیا له دایکبووه، له سالی 1952 له مصر مردووه، هەنەفی مەزەهەبیکی زۆر دەمارگیرە بۆ أبو حنیفة و مەزەهەبەكەى هەر بۆیه ناوناوه به (شیتی أبو حنیفة) له عەقیدەشدا جەهمیەکی گۆر پەرستی پیسە گالته به عەقیدەى ئەهلی سوننە دەکات، خاوهنی کۆمهڵیک کتیب و تەحقیقه.

خالی دووهم:

الكوثرى کتیبی (تأنیب الخطیب علی ما ساقه فی ترجمة أبي حنیفة من الأكاذیب) ی نوسی بۆ رەددانەوهی ئەو پیاویەتەنەى کە الخطیب البغدادی له کتیبی (تاریخ بغداد) هیناویەتی کە تییدا زەمی أبو حنیفة کراوه، الخطیب نزیکەى 260 پیاویەتی هیناوه دەربارەى زەم کردنی أبو حنیفة، الكوثرى تانەى له 273 راوی داوه له سەر هیچ پیاویەتییک نه وهستاوه ئیلا تانەى له راوییهک داوه ئەگەرچی راوییهکی ئیمامیکی زۆر گەورەى ئەهلی سوننەش بیته گرنگی بهوه نه داوه گرنگ ئەوهیه پیاویەتەكە به درۆ یان زەعیف ناو بیات و بهرگری له أبو حنیفة بکات، له چوار چۆیهى ئەم کتیبەدا بهشیک له و کارەساتە گەورە زانستیانه و فیڵ و درۆ و بوهتان و تەدلیس و تەلبیسەکانی دههینین

تا خوینەر هه‌لنه‌خه‌له‌تی به‌م کاره‌ی الکوثری و ابزان‌ی هه‌موو رپوایه‌ته‌کانی تاریخ بغداد قسه‌یان له‌سه‌ر کراوه و جیگای مشتومرن، چونکه که‌سانیک هه‌ن د‌ل نه‌خۆشن ئه‌گه‌رچی وه‌ک الکوثری نه‌بن به‌لام د‌لیان خۆشه به به‌رگری کردن له أبو حنیفه ئه‌گه‌رچی به ناحه‌قی‌ش ب‌یت له‌سه‌ر حیسابی زانایانی تر ب‌یت، جا هه‌ر ئه‌وه‌نده ووترا الکوثری قسه‌ی له‌سه‌ر رپوایه‌ته‌کانی تاریخ بغداد کردووه ئیتر هه‌میشه ده‌ی‌لیته‌وه (رپوایه‌ته‌کان قسه‌یان له‌سه‌ر کراوه) ده‌یه‌وی به‌م ر‌سته‌یه‌ی خۆل ب‌خاته چاوی خه‌لکه‌وه وای نیشان بدات ئه‌م رپوایه‌تانه تا قیامه‌ت خیلافین و ناتوانی صه‌حیح و زه‌عیفی له‌یه‌کتر جیا ب‌کر‌یتته‌وه یان ده‌یه‌وی سه‌نگ بۆ ر‌ه‌خنه‌کانی الکوثری داب‌ن‌ی که نازانی الکوثری ک‌یی‌ه که‌ی ژیاوه که‌ی مردووه، هه‌روه‌ک چۆن بینیمان سلیمان العلوان له ده‌نگ‌یکدا ده‌رباره‌ی رپوایه‌ته‌کانی عبدالله بن الإمام أحمد له ک‌ت‌یب‌ی (السنة) ده‌ل‌ی: زۆرینه‌ی زه‌عیفه ئه‌وانه‌شی که صه‌حیح‌ن به‌نسبه‌ت خاوه‌نی ووته‌که صه‌حیحه نه‌ک به‌نسبه‌ت أبو حنیفه یان که‌سه‌که ده‌ل‌ی: أبو حنیفه وای ووت وایکرد، نال‌ی: بیستم وای ووت یان بینیم وایکرد، که‌واته به‌چاوی خۆیان و به‌گو‌ی‌ی خۆیان ئه‌م شتانه‌یان ل‌ی نه‌بیستووه و رپوایه‌ته‌کان زه‌عیفن، هه‌ر چه‌نده له به‌شی سی‌یه‌م وه‌لام‌ی ئه‌م گومانه‌ی سلیمان العلوان-مان داوه‌ته‌وه، وه له باب‌ه‌تی دوا‌ی ئه‌مه‌ش وه‌لام‌مان داوه‌ته‌وه به‌نار‌استه‌وخۆ جا نامه‌وی ل‌یره‌دا قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌م به‌لام مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که العلوان ووتی رپوایه‌ته‌کانی السنة-ی عبدالله ئاوا‌یه که‌سانیک به‌ب‌ی سه‌یرکردنی ک‌ت‌یب‌ی السنة و پروانین له سه‌نه‌ده‌کانی و شی‌وازی گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌کان ده‌ستی به‌م ووته‌یه‌ی العلوان گرتووه ده‌یه‌وی به‌م ووته‌یه‌کی 3 خوله‌کی العلوان 179 رپوایه‌تی عبدالله ده‌رباره‌ی أبو حنیفه یه‌ک‌سان ب‌کات به‌خۆله‌م‌یش، جا هه‌یانه ئه‌م ووته‌یه‌ی العلوان گشت‌گیر ده‌کات له‌سه‌ر هه‌موو رپوایه‌ت‌یک یان ووته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی أبو حنیفه هات‌ب‌ی له هه‌ر ک‌ت‌یب‌یکدا ب‌یت هه‌میشه ده‌ل‌ی: ئه‌و ووتانه‌ی ده‌رباره‌ی أبو حنیفه هاتوون زۆرینه‌ی زه‌عیفن، ئه‌وانه‌شی که صه‌حیح‌ن ده‌رباره‌ی خاوه‌ن ووته‌که صه‌حیحه نه‌ک ده‌رباره‌ی أبو حنیفه، وه له رپوایه‌ته‌کان را‌وییه‌کان ده‌ل‌ی أبو حنیفه وایکرد و وایووت نال‌ین بینیمان وایکرد و بیستم وایووت که‌واته زه‌عیفه، ئیتر ئه‌م ووته‌یه‌ی العلوان کراوه به‌قاعیده ده‌رباره‌ی أبو حنیفه هه‌ر دهم بکه‌نه‌وه ئه‌م س‌ی خاله‌ باس ده‌که‌ن، هه‌ر چه‌نده له به‌شی سی‌یه‌م و باب‌ه‌تی دواتر به

به لځه وه دهیسه لمینین العلوان که وتوته هه له وه له م ووته یهیدا به لام نه و ته نه باسی کتیبی السنة دهکات له ووته که ی ئیوه بو گشتگیری ده که ن له سه ره موو کتیبه کان ؟ بویه به دووری نازانم درو و فیل و بوهتانه کانی الکوثري-ش بکه ن به کو له گه یه ک و پشتی پيدا بدهن و بلین هه موو ریوایه ته کانی تاریخ بغداد قسه ی له سه رکراوه له کاتی که الکوثري گه رسه نه د وه ک خوړ بیت هه موو راوییه کانی ئیمام بن هیچ به خه یالی دانیه ت تانه یان لی بدات به ناحق ته نه با بویه زه عیف دانانی ریوایه ته که له پیناوی أبو حنیفة، هه ربویه کاتی که عبدالرحمن بن یحیی المعلي الیماني کتیبی (تأنیب الخطیب) ی الکوثري خوینده وه خو ی بو نه گیرا وه ک باسی دهکات به هو ی زوری درو و بوهتان و تانه دانی الکوثري له پیشه وایانی نه هلی سوننه به چاکی زانی کتیبیک بنوسی بو رهددانه وه ی نه م کتیبه ی الکوثري، جا نه وه بوو کتیبی (التنکیل بما فی تأنیب الکوثري من الأباطیل) ی نوی که له چوار چیوه ی نه م کتیبه دا زوریک له ووته کانی الکوثري له (التأنیب) وه ووته کانی المعلي له (التنکیل) نه قل ده که ین که ده ری ده خات الکوثري چ ده جالی که بووه، جا بویه توی خوینه ره وه هه لنه خه له تی بلی زوربه ی ریوایه ته کانی تاریخ بغداد قسه ی له سه رکراوه چونکه من هه موو ووته کانی الکوثري یان هه ردووک محقق-ی تاریخ بغداد ده هیتم دهر باره ی ریوایه ته کان بو رهددانه و هیان ئیتر نه مه پیشه ی الکوثري-ه پاکترین سه نه دی بو بهینه له جیهان که زه می أبو حنیفة کراب بوو تییدا تانه ی لیده دات و هه رگیز قبولی ناکات.

هه ندیک له و ئیمام وزانا ناودارانه ی ئوممه ت که الکوثري تانه ی لیداون:

هاوه لی به ریز انس بن مالک، هاوه لی به ریز عبدالله بن عباس، ئیمام مالک، ئیمام الشافعي، ئیمام أحمد، سفیان الثوري، سفیان بن عیینة، الحمیدی، علي بن المدینی، نعيم بن حماد، البخاري، یعقوب بن سفیان الفسوي، ابن أبي حاتم، عبدالله بن الإمام أحمد، صالح بن الإمام أحمد، حرب الکرمانی، عثمان بن سعید الدارمی، ابن عدي، ابن تیمیة، ابن القيم ... جگه له وانه ش، جا تانه ی ئاوا ناشرین له هه ندیکیان ده دات ته زوو به گیانت دادیت له وه دهر چووه که ته نه با به درو بلی زه عیفه گالته به عه قیده یان دهکات زور جار.

وه لآمدانه وهی دوو گومان له پرووی زانستی فهرمووده

پیش نه قل کردنی رپوایه ته کان دوو گومان هه یه دهمه وی له سه ره تا وه ئاماژه یان پښ بدهم چونکه زور دینه وه به رده ممان له رپوایه ته کاندایه بویه لیږده دایه کلای ده کهینه وه پیویست ناکات هه موو جاریک هه مان شت دوو باره بکهینه وه.

گومانی یه که م: کاتیک زانایه که که توانای له بهر کردنی لاوازه له رپوایه ت کردنی فهرمووده دایه به لام له پرووی عه داله ته وه جیگای متمانه یه، نه واهه م زانایه هه رشتیک راسته وخو بگپږته وه له ابو حنیفه-ه وه به زه عیفی داده نیښ به بیانوی نه وهی که که توانای له بهر کردنی لاوازه.

له وه لآمی نه م گومانه دایه ده لیښ:

نه م زانایه کاتیک به سه ر هاتیک یان ووته یه که ده گپږته وه که له نیوان خو ی و ابو حنیفه پروویدا وه یان خو ی ئاماده ی پروودا وه که بووه نه واهه م حاله ته دایه ووته که ی قبول ده که ی و به سه حیحی داده نیښ گهر راوییه کانی تر سیکه بن، واهه گرنگی به وه ناده ی خودی خاوه ن به سه رهاته که یان ووته که که توانای له بهر کردنی چونه، چونکه نه و ووته یه که یان پروودا ویک ده گه رپته وه که به سه ر خو ی هاتو وه یان خو ی ئاماده بووه تییدا جا توانای له بهر کردنی هه ر چو نیک بی ت گرنگ نیه چونکه له که سانی تره وه رپوایه تی ناکات تا بلیښ زه عیفه، هه ر بویه له کاتی قبول کردنی شایه تییدا ته نه عه داله تی شایه ته کان کراوه ته مه رج نه ک توانای له بهر کردنیان، بو نمونه شایه تحالیک که پروودا ویک بی نیوه له دادگا وه کو شایه ت ئاماده ده بی ت بو شایه تییدا و گپږانه وهی پروودا وه که له سه ر قازی پیویست نیه توانای له بهر کردنی نه م شایه ته بزانی ته نه مه رجه له پرووی عه داله ته وه جیگای متمانه بښ، بویه کاتیک هاوړپیه کت که سیکه ت پییه تی هه ر به سه ر هاتیکت بو ده گه رپته وه قبولی ده که ییت به بښ بیر کردنه وه له وهی ئایا نه م هاوړپیه ت توانای له بهر کردنی چونه، به لام که دپته سه ر رپوایه ت کردن و گپږانه وهی فهرمووده یان به سه نه ده وه نه وکات ده خریته ژیر بنه ماکانی جهرج و ته عدیل توانای له بهر کردنی لاواز بی ت لی قبول ناکه یښ،

گەر بێتو هەر له پڕووی عهقلهوه سهیری بکهن دوور له لایه نه زانستیه که کاتیکی من پڕوداویک به
 چاوی خۆم ده بینم یان به گوێی خۆم ده بیستم ئەوا زۆر به ئاسانی هەر کاتیکی بمهوی ده توانم
 بیگیژمه وه گەر ووشه کانیش هه موو ده قا و دهق نه گیژمه وه ئەوا هەر هیچ نه بێت به شیوهیه که
 دهیگیژمه وه که راستی پڕوداوه که یان ووته که ناگوێ ئه گهرچی چه نندین سالیشی به سه ردا تیپه ر
 بوو بێت، به لام کاتیکی فه رمووده یه که به سه نه ده وه له که سانی تره وه ده بیستم ئەوا له بهر کردنی
 راوییه کانی سه نه ده که و مه تنی فه رمووده پیویستی به توانایه کی باشی له بهر کردن هیه، جا ئەوه ی
 مه به ستمه لیژده ئەوه یه هه ندیک رپوایه ت هیه له کتیی السنه ی عبدالله یان تاریخ بغداد-ی
 الخطیب راوییه کانی هه موو سيقه ن تا ده گات به زاناکه زه عیفه که که پڕوداوی نیوان خۆی أبو
 حنیفه ده گه رپته وه، بۆ نموونه سه نه ده یکت هیه له الخطیب تا ده گات به علي بن عاصم هه موو
 راوییه کان سيقه ن خاوه نی ووته که یان پڕوداوه که علي بن عاصم-ه له توانای له بهر کردنی لاوازه،
 علي بن عاصم ده ئی: من و أبو حنیفه به یه که وه بووین من ئاوا و ئاوام ووت، ئەویش ئاوا و ئاوا ی
 ووت، لیژده هه موو راوییه کان سيقه ن تا ده گاته خاوه نی به سه رهاته که که علي بن عاصم-ه، سه یر
 ده که ی محقق-ی ئەم دوو کتیبه ده ئین: سه نه ده که ی زه عیفه چونکه علي بن عاصم زه عیفه!
 نموونه ی له م شیوه یه ی زۆر به کاره ی ناوه بۆ ته زعیف کردنی رپوایه ته کان، ئی لیژده علي بن عاصم
 خۆی خاوه نی ووته که یه راوی سه نه ده که نیه، شتیکی ده گه رپته وه که به سه ر خۆی و أبو حنیفه
 هاتوو نه ک شتیکی به سه نه ده وه له که سانی تره وه رپوایه ت بکات تا بلیین زه عیفه، گەر به م
 بیانوو ئەم رپوایه تانه ته زعیف بکه ین ئەوا هەر یه کیکی له ئیمه هەر به سه رهاتیکی بگیژپته وه که
 به سه ر خۆی هاتوو ده بێ رته ی بکه ینه وه به بیانووی ئەوه ی ئەم که سه توانای له بهر کردنی
 زه عیفه، جا له وه ش کاره ساتر ئەوه یه بۆ نموونه زانایه ک که توانای له بهر کردنی لاوازه ده ئی: أبو
 حنیفه گومرپایه، راوییه کانی سه نه ده که هه مووی سيقه ن که چی ده بیینی ئەم دوو محقق-ه ده ئین:
 سه نه ده که زه عیفه چونکه ئەو زانایه ی که ئەم قسه یه ی کردوو ه توانای له بهر کردنی لاوازه ! ئی
 باشه خۆ هیچ شتیکی رپوایه ت نه کردوو ه تا باسی لاوازی بکه ین هاتوو ره ئی خۆی ده رپروه
 ده رباره ی أبو حنیفه لاواز بێت یان نا ئەمه که ی په یوه ندی به بابته که وه هیه ؟! بۆ نموونه أبو

حنيفة توانای له بهر کردنی لاوازه به لّام ده لّی: فلان زانا گومرایه، ده کرئ بلیین ئەم ووتیه زه عیفه چونکه أبو حنيفة زه عیفه له پړوايه ت کردندا ؟ ئەو ته نه پړه ئی خوئی ووتوه ده باره ی زاناکانه هیچ شتیکی پړوايه ت نه کردوو ه تا بلیین، جا کاره ساتی زانستی له م شیوه یه له لایه ن ده مارگیران بۆ أبو حنيفة پړویداوه ده بیینی به م بیانوو ه به تالانه پړوايه ته کان ته زعیف ده که ن بۆیه لیرو ه وه ئەم باسه م پړوونکرده وه تا هه ر پړوايه تیکی له م شیوه یه هاته پيشمان بۆتان پړوون بئ که باسه که چۆنه، جا بۆ ئەوه ی نه لّی ئەمه زانسته و بنه مای خوئی هیه و ئەم قسه بازار ی و عه قلانیانه قبول ناکه ین ئەوا نموونه ش له م جوړه نیشان ده دم تا بزانی ئەمه شتیکی نه که به عه قل و ئاره زووی خوئی دروستم کردب.

البخاري ده لّی: حدثنا عبدالرحمن بن شعبة قال أخبرني يونس بن يحيى بن نباتة عن عبيد الله بن موهب عن شهر بن حوشب ووتی: له گه لّ ابن عمر چوینه ده ره وه، سالم به ابن عمر ی ووت: کاتی نوێژه ئە ی باوکی عبدالرحمن. [الأدب المفرد: 45] ت: الألباني

ووتم: الألباني ده لّی: سه نه ده که ی زه عیفه به هوی لاوازی توانای له بهر کردنی شهر بن حوشب. پړوانه شهر بن حوشب خوئی له پړوداوه که دا ئاماده بووه به لّام له بهر ئەوه ی توانای له بهر کردنی لاوازه الألباني به هوی وه پړوايه ته که ته زعیف ده کات، جا لیرو دا ده بوايه الألباني له حالی پړاوییه کانی تر بکو لّیته وه نه ک شهر بن حوشب چونکه ئەو شتیکی باس ده کات که خوئی ئاماده ی بووه وه ک شایه تحال وایه، هه ر بۆیه خاوه نی کتیی (الغصن الداني علی مصنفات الألباني) له ته علیق دانی له سه ر ئەم حوکمه ی الألباني ده لّی: ئەوه ی الألباني ووتی جیگای تی پرامانه، چونکه شهر بن حوشب ووتیه سالم نه قل ده کات که به باوکی ووتوه کاتی نوێژه ئە ی باوکی عبدالرحمن، که واته پړوايه ته که مه قطوعه چونکه شهر بن حوشب ئەو ووتیه ی نه قل کردوو ه که له سالم ی بیستوو ه، وه به پێ ووتیه که ی الألباني که ده لّی شهر بن حوشب لاوازه له پړووی له بهر کردندا، ئایا به شهر بن حوشب ده ووتری: له بهر ئەوه ی تۆ زه عیفی ئەم ووتیه ت لّ قبول ناکه ین چونکه ته نه باوو نی تۆ له سه نه د دا ده بیته هوی ته زعیف کردن ؟! وه لّام: به زه عیف دانانری نه قله که ی بۆ چیرۆکیکی که به سه ر

خویدا هاتوو ههروهک لیږدا پرویداوه، چونکه کهسی زهعیف کاتیڅ قسهیهک دهکات که دراوته پال خوی یان پروداویک دهگپږتهوه که له بهردهمی پرویداوه ئهوا لیږدا هیچ پهیوهندی به حوکمدان لهسهر سهنه د نیه، بهلکو حوکم لهسهر ئهو سهنه ده ددریت که دهگات به ئهو، جا بهم پییه ئه م سهنه ده مهقطوع و صهحیحه له شهر بن حوشب-هوه، والله أعلم.

[الغصن الداني على مصنفات الألباني ومعه التذيل المرغوب: 342 ط: دار اللؤلؤة]

ووتم: که دهلئ مقطوعه واتا ووتهی تابعیه چونکه سالم تابعیه، مهقطوع بهمانای پچران نایهت له سهنه د ئهویان پی دهووترئ منقطع، هه رچهنده ئه م دهستهواژانه زور سهرهتایین بهلام بو ئهوهی هه موو خوینهریک لای پروون بیت پروونی دهکه مهوه، جا پروانه هه مان ئه و شتهی ووت که من باسم کرد، شهر دهلئ: بیستم سالم ئاوی به باوکی ووت، جا شهر زهعیفه یان نا هیچ پهیوهندی به حوکمی سهنه دهکه نیه بهلکو بو حوکمدان لهسهر سهنه دهکه دهبی له حالی راوییهکانی تر بکوئینهوه که پړوایه تی ئه م بهسهرهاته دهکه ن، بههه مان شیوه کاتیڅ زانایه کی زهعیف دهلئ: بیستم أبو حنیفة ئاوی ووت، کارمان بهوه دانیه ئه م زانایه زهعیفه یان نا له پرووی له بهر کردنهوه بهلکو له حالی راوییهکانی تر دهکوئینهوه که ئه م بهسهرهاته یان پړوایهت کردووه، جا دواى ئه م پروونکردنه وهیه له هه ر شوینیک حاله تی ئاوا هاته پيشمان ئاماژه بهم نوسراوهی ئیره دهدهم که خوینه ر بگه رپتهوه سهری، ئه م ووتانه دووباره ناکه مهوه.

البخاري دهلئ: حدثنا سعيد بن عفیر قال حدثني الليث قال حدثني عبدالرحمن بن خالد عن ابن شهاب عن سالم بن عبدالله أن أباه حدثه أن رسول الله ﷺ قال: (بينا رجل يجر إزاره إذ خسف به، فهو يتجلجل في الأرض إلى يوم القيامة). **[صحيح البخاري: 5790 ط: دار ابن كثير]**

البخاري دهلئ: حدثنا عبدالله بن محمد حدثنا وهب بن جرير أخبرنا أبي عن عمه جرير بن زيد قال كنت مع سالم بن عبدالله بن عمر على باب داره فقال سمعت أبا هريرة سمع النبي ﷺ ... نحوه.

ووتم: البخاري ئه م فهرموودهیه ی به دوو سهنه د هیئاوه وهک دهبینن، سهنه دی یه که م ابن شهاب الزهري له سالم بن عبدالله بن عمر ئه ویش له عبدالله بن عمر ئه ویش له پیغه مبه ر ﷺ.

سەنەدى دووھم جریر بن زید لە سالم بن عبداللہ بن عمر ئەویش لە أبوھریرە ئەویش لە پیغەمبەر
ﷺ

کەواتە جیاوازی ئەم دوو سەنەدە بەم شیوەیە:

الزهرى عن سالم عن ابن عمر

جرير عن سالم عن أبي هريرة

الزهرى فەرموودەکەى دایە پال ابن عمر، بەلام جریر فەرموودەکەى دایە پال أبوھریرە، ئایا
کامەیان صەحیحترە ؟ فەرموودەکەى ابن عمر-ە یان ھى أبوھریرە-یە ؟

لەم حالەتەدا سەیری ھەردووک راوییەکە دەکری کامیان حفزی پتەوترە کامیان زیاتر مۆلازەمەى
شیخەکەى کردوو، جا گەر سەیری حالى الزهرى و جرير بن زيد بکەین ھەر بەراوورد ناکرین
الزهرى چیاىە قسەى لەسەر ناکرئ بەلام جریر صدوق-ە واتا نەگەشتۆتە پلەى ثقە، گەر
بەراووردیان بکەین لەپرووی شیخەووە شیخەکەیان لەم رپوايەتەدا سالم-ە الزهرى یەکیکە لە
تایبەتى ترین و چەسپاوترین قوتابى سالم-ە بەلام جریر بەم شیوەیە نیە، جا بەپێى ئەم بەراووردانە
بیت بە ھەموو شیوەیەک سەنەدەکەى الزهرى صەحیحترە لە سەنەدى جریر، بەلام با بزانیان ابن
حجر چى دەللى دەربارەى ئەم دوو سەنەدە.

ابن حجر دہلئى: جریر بن زید هیچ فەرموودەىکى نیە لە صحیح البخاری جگە لەم
فەرموودەى نەبیت، جریر لەم فەرموودەى مۆخالەفەى الزهرى کردوو، ووتى: عن سالم عن أبي
هريرة، الزهرى-ش دہلئى: عن سالم عن أبيه، بەلام لەلاى البخاری عن سالم عن أبيه و عن سالم
عن أبي هريرة ھەردووکیان بەھێزە بەھۆى زۆر بەھێزى توانای لەبەرکردنى الزهرى و شارەزایى بە
فەرموودەکانى سالم، وە بەھۆى ووتەکەى جریر بن زید کە ووتى: (كنت مع سالم على باب داره،
فقال سمعت أبا هريرة) -واتا: من لەگەڵ سالم بووم لەبەر دەرگای مائەکەى، جا ووتى: بیستم أبو
هريرة- ئەمە ئاماژەىە کە جریر ئەم فەرموودەى لەبەرکردوو لە سالم-ەو.

[فتح الباري : 263/13]

ووتم: گەر له بهر ئه وه نه بوایه که جریر بن زید ده ئی: له گه ل سالم وه ستاوه له بهر ده رگای مالیان
 نه وا بیگومان البخاری پړوايه ته که ی الزهري به صه حیح ده زانی که چی له گه ل نه وه ی که جریر
 به راوورد ناکړی له گه ل الزهري به لام شیوازی گپړانه وه که ی دیاره پړوايه ته که ی زهبت کردو وه،
 هه روه ک چۆن که سیک ده ئی: زید وایووت، یه کیکی تر ده ئی: زید وایووت، وه ئه م جله ی له بهر دا
 بوو یان له فلان شوین بوو یان له فلان حاله تدا بوو کاتیک قسه که ی کرد، نه وه ی دوو ه میان له
 شیوازی گپړانه وه که ی دیاره که ووته که ی به باشی له بهر کردو وه سه ره پای گپړانه وه ی ووته که
 شوینه که شی له یاد ماوه یان هه ندیک پروودای لاوه کی له یاد ماوه هاوکات له گه ل ووته که دا، جا
 کاتیک سه نگ بو پړوايه ته که ی جریر دابنری به رامبه ر پړوايه تی الزهري به هو ی شیوازی گپړانه وه که ی،
 نه وا شتیکی زۆربی مانایه که کاتیک زانایه ک ده ئی من له گه ل أبو حنیفه بووم نه و ئاوی پیم ووت
 منیش ئاوام پی ووت، بووتری ئه م پړوايه ته زه عیفه چونکه نه م زانایه ی که ده یگپړته وه زه عیفه.

گومانی دوو ه م: خالیکی تریش که کراوه به بیانوو به هو یه وه زۆریک له پړوايه ته صه حیه کانی
 پی رت ده که نه وه نه ویش نه وه یه ده ئی: فلان زانا ووتی: أبو حنیفه ئاوی ووت، ئاوی کرد، به لام
 نه م زانایه نالی خۆم بیستم که أبو حنیفه ئاوی ووت یان خۆم بینیم ئاوی کرد، نالی سمعت یان
 رأیت، ته نها ده ئی وای ووت و وایکرد، نه مه ش مانای نه وه یه که نه م زانایه نه م شته ی لی نه بیستو وه
 یان لی نه دیوه بویه پړوايه ته که زه عیفه.

له وه لامی نه م گومانه دا ده ئی:

نه م بابه ته به شهرطی البخاری و شهرطی مسلم ناسراوه لای زانیان، شهرطی البخاری وه ک
 باسکراوه ده رباره ی نه و پړوايه تانه ی که به صیغه ی محتمل هاتوون واتا نه گه ره هیه متصل بن و
 نه گه ریش هیه منقطع بن وه ک (عن فلان ، قال فلان) بریتیه له دوو شت (اللقيا والمعاصرة) واتا
 نه و پړاوییه ی که له راوی سه روو خوی پړوايه ت ده کات به صیغه ی (عن یان قال) ده بی نه م دوو
 مه رجه هه بیته له نیوانیان، یه که میان: (المعاصرة) واتا هاوسه رده می بوون، بیگومان نه م دوو پړاوییه
 ده بیته له یه ک سه رده م دا ژبا بن تا حوکم بدری به وه ی که سه نه ده که متصل-ه پړاوییه ک سالی 200

مردووہ راوییہ ک سالی 201 لہ دایکبووہ ئی چۆن بہ راوییہ کہی تر گہیشتووہ کہ پیش لہ دایکبوونی خوی مردووہ ؟ بیگومان دہبئ ہر دووکیان لہ یہ ک سہردہمدا ژیا بن، دووہ میان: (اللقیا) بہ یہ کتر گہیشتن ئہ مہش مہرجیکہ کہ جیگای سہنگہ چونکہ رہنگہ دوو راوی لہ یہ ک سہردہمدا بژین بہ لām ہہرگیز بہ یہ کتر نہ گہن، بۆ نموونہ ئہ مرۆ چہ ندین زانا ہہ یہ کہ لہ ژیاندان بہ لām تا ئہ وکاتہی دہمرن بۆت نارہ خسئ پیان بگہیت زانستیان لیوہر بگریٹ بۆیہ البخاری دہ ئی: تہنہا ئہ وہندہ بہس نیہ کہ بزانیں لہ یہ ک سہردہمدا ژیاون دہبئ بزانیں کہ بہ یہ ک گہیشتون ئہ گہ ربۆ جاریکیش بیٹ، تہنانہت ہہندیک دہ ئین بہ وہندہش واز ناہینیت کہ بہ یہ ک گہیشتب دہبئ چہ سپا بی کہ لہم بہ یہ ک گہیشتنہ دا فہرموودہی لی بیستووہ، چونکہ چہ ندین تابعی ہہ یہ البخاری لہ کتیبی (التاریخ الکبیر) لہ ژیاننامہ کہ یاندا دہ ئی: گہیشتووہ بہ فلان ہاوہل بہ لām ہیچی لی نہ بیستووہ، ئہم مہنہ جہش دوو دیارترین زانا کہ پہرہویان کردبئ البخاری و شیخہ کہ یہ تی بہ ناوی علی بن المدینی، لہ بہرامبہردا شہر طی مسلم کہ وہک خوی لہ پیشہ کی صہحیحہ کہ یدا باسی کردووہ و ہیژشی توندہ کردۆتہ سہر ئہ وانہی کہ لہ سہر شہر طی پیشوون بہ لām بی ناوہینانی کہ سہکان، گہر راوی بہ صیغہی محتمل ریوایہت لہ راوییہ کی تر بکات مسلم ئہ وہ دہکات بہ مہرج کہ لہ یہ ک سہردہمدا ژیا بن واتا (المعاصرة) بہ لām بہ یہ ک گہیشتن (اللقیا) ناکات بہ مہرج بہ لām دہ ئی بہ و مہرجہی ئہ گہری بہ یہ ک گہیشتن ہہبئ و ہیچ بہ لگہ یہ کیش نہبئ کہ بیسہلمینیت ئہم دوو راوییہ بہ یہ کتر نہ گہیشتون، بۆ نموونہ دوو راوی ہاوسہردہمن یہ کیکیان لہ عیراق دہژی ئہوی تریان لہ یہ مہن، گہر عیراقیہ کہ چوو بیٹ بۆ یہ مہن یان یہ مہنیہ کہ چوو بیٹ بۆ عیراق ئہوا بیگومان لیژہدا ئہ گہر ہہ یہ کہ بہ یہ ک گہیشتب، وہ ئہ گہر راوییہ ک لہ عیراق بیٹ ہہرگیز گہشتی نہ کردبئ واتا لہ عیراق نہ چوو بیٹہ دہر، راوییہ کی تر لہ ہہمان سہردہم ژیاوہ خہلکی یہ مہنہ ئہویش ہہرگیز گہشتی نہ کردووہ لہ یہ مہن نہ چۆتہ دہر ئہمہ بہ لگہ یہ کہ ئہم دوو راوییہ بہ یہ کتر نہ گہیشتون یان دہق ہہ یہ لہ ژمارہ یہ ک زاناوہ کہ دان بہ وہ دہنن فلان بہ فلان نہ گہیشتووہ، یان جاری وا راوییہ کہ خوی دانی پیدہنیت دہ ئی چووم بۆلای کہ گہیشتمہ شارہ کہ ووتیان مردووہ، ئہمانہ بہ لگہن کہ ئہم دوو راوییہ بہ یہ کتر نہ گہیشتون، کہ واتہ گہر ئہ گہری بہ یہ ک گہیشتن ہہبوو، وہ ہیچ

به لگه يه کيش به دهسته وه نه بوو که ئەم دوو راوييه به يه کتر نه گه يشتوون ئەوا له لای مسلم به متصل هه ژماره.

جا سه بارهت به به هيژى و توکمه يى شهرطى البخاري و مسلم بيگومان شهرطى البخاري به هيژتره ئەمه ته نها به عه قل ده زانرى به بى رۆچوون تيدا، به لام ليرهدا باسى ئەوه ده كرى كاميان به هيژتره نهك كاميان سه حيه و كاميان زه عيفه، پيوسته ئەوه بزاني كه ده ليين شهرطى البخاري به هيژتره ماناي ئەوه نيه شهرطى مسلم زه عيفه و قبول نيه، به لكو هه ردووكيان قبول كراون به لام وهك لايه نى به هيژى گهر به راوورد بكرين بيگومان شهرطى البخاري به هيژتره، وه ئەوه ي بلئ شهرطى مسلم قبول ناكه م و به لامه وه به منقطع حيسابه ئەوا مولزهم ده بيت به وهى كه كۆمه ليك فهرمووده ي صحيح مسلم به زه عيف دابنيت به م هويه وه.

ده باره ي رپوايه ته كانى زه مكردى ابو حنيفة تييدا يه به صيغه ي سه ماع واتا راوى ده بى بينيم يان بيستم يان پي و وتم، وه هه يانه به صيغه ي محتمل-ه كه راوى ده لئ عن ابي حنيفة يان قال ابو حنيفة، له م حاله ته ي دووهم گهر راوييه كه هاوسه رده م بيت و له شويني تريستى هه بى له ابو حنيفة ئەوا له سه ر شهرطى البخاري به متصل هه ژمار ده كرى، وه ئەگه ر هاوسه رده م بيت به لام له هيج شوينيك نه هاتبى كه بيستى هه يه له ابو حنيفة ته نها ئەگه ر هه يه كه به يه كتر گه يشتن ئەوا له سه ر شهرطى مسلم به متصل هه ژمار ده كرى، جا ر هت كردنه وه ي رپوايه ت به م بيانووه كاريكى زور هه له يه به لكو ده بيت ره چاوى ئەم شتانه ي سه ره وه بكريت كه باسمان كرد ئەگينا ر هت كردنه وه ي عه شوائى مولزه متان دهكات به ر هت كردنه وه ي ژماره يه ك فهرمووده ي صحيح مسلم وهك باسمان كرد، وه ئەوه ي كه باسكرا وانه بى ته نها له رپوايه ته كانى زه مكردى پشتى پى به ستين به لكو له رپوايه ته كانى مه دحكردينش قبولئ ده كه ين، چه ندين رپوايه ت هه يه له به شى دووهم به صيغه ي (عن يان قال) ر هتمان نه كردۆته وه به م بيانووه مادام زانيبيتمان به يه ك گه يشتن هه يه يان ئەگه رى به يه ك گه يشتن هه يه.

به‌شێ یه‌که‌م

ئه‌و ووتانه‌ی ده‌رباره‌ی (أبو حنیفة) ووتراوه
وه‌ک زه‌م کردنی

برگه‌ی یه‌که‌م:

بى رېزى كردنى بهرامبەر به پيغهمبەر ﷺ وه په‌تكردنه‌وه و گالته‌كردن به فهرمووده‌گانى.

پيش نه‌وه‌ی بچينه سهرهينانى ووته وړپوايه‌ته‌كان دهمه‌ويټ وه‌لامى نه‌و گومانه بده‌مه‌وه كه زانايانى سهردهم دروستيان كړدووه بؤ به‌رگرى كردن له ابو حنيفه له بهرامبەر په‌تكردنه‌وه‌ی فهرمووده‌گانى پيغهمبەر ﷺ و كاركردن به په‌ئى خوى، له وه‌لامى نه‌وه‌دا زانايانى سهردهم ده‌لېن ابو حنيفه له كوفه ژياوه فهرمووده‌گانى عيراق به‌تايبه‌تى شارى كوفه دروى زور تيدابووه بويه ابو حنيفه فهرمووده‌ی به ئاسانى وهرنه‌ده‌گرت چونكه ده‌يزانى درؤ زور بلاوه له شاره‌كه‌يدا، نه‌مه‌ش هو‌كارى په‌تكردنه‌وه‌يه‌تى بؤ فهرمووده‌كان و كاركردن به په‌ئى خوى.

له وه‌لامى نه‌مه‌دا ده‌لېن: به‌لې راسته فهرمووده كوفيه‌كان درؤ و ته‌دلىسى زور تيدايه، به‌لام نه‌وه نه‌بوته بيانوو بؤ هيچ زانايه‌ك كه ژماره‌يه‌كى زور فهرمووده‌ی كوفيه‌كان په‌ت بكا ته‌وه له كاتي‌كدا بزانيټ سهنه‌ده‌كه‌ى صه‌حيحه، دواتر با بزاني ابو حنيفه كييه له فهرمووده‌دا و له چ پله‌يه‌كدايه تا بتوانئ نه‌م حوكمه بدات ؟ ابو حنيفه خوى كه‌سيكى زه‌عيف يان مه‌تروكه له فهرمووده‌دا نه‌مه شتيكى پروونه بؤ هر كه‌سيك كه بؤنى زانسته‌گانى فهرمووده‌ناسى كړدې به‌تايبه‌تى زانستى جه‌رح و ته‌عديل، بويه ده‌بينين له (كتب الستة) هيچ رپوايه‌تيكى ابو حنيفه نيه جگه له‌يه‌ك دانه نه‌بيټ له (سنن الكبرى للنسائي) نه‌ويش النسائي خوى ده‌لې كه فهرمووده‌كه زه‌عيفه، وه دانه‌يه‌كى تر له (مسند الإمام أحمد) كه له ابو يوسف رپوايه‌تى كړدووه نه‌ويش له ابو حنيفه، به‌لام ئيمام أحمد ناوى ابو حنيفه‌ى كړدووه به ابو فلان حه‌زى نه‌كړدووه ناوى هه‌بيټ له كتيبه‌كه‌يدا، عبدالله‌ى كورې ئيمام أحمد ده‌لې باوكم به نه‌نقه‌ست كړدوويه‌تى به ابو فلان، وه پاشان ئيمام أحمد له‌وه‌ش په‌شيمان بوته‌وه كه رپوايه‌ت بكري له هاوه‌لانى ابو حنيفه به‌لام نه‌م رپوايه‌ته‌ى هى كاتى گه‌نجى بووه كه ته‌مه‌نى 15 سأل بووه يه‌كه‌م شيخ كه چوته لای بؤ بيستنى

فهرمووده أبو یوسف بووه که قوتابی أبو حنیفة-یه، له برکهکانی دواتر باسی دهکهین که دواتر ئیمام أحمد ههئوئستی چۆن بووه له رپوایهت کردن له هاوهلانی أبو حنیفة، تهنانهت رپوایهتی له راوی سیق و راستگۆ نه کردووو تهنه له بهر ئه وهی هاوهلی أبو حنیفة بووه، ههروهها ابن حبان دهلی: أبو حنیفة تهنه 130 فهرموودهی ههیه له 120 دانه ههلهی تیدا کردووو، ئایا که سییک خوی ئه مه حالی بیئت گونجاوه بوی که توند بیئت له وهرگرتنی فهرمووده دا ؟ دواتر بۆچی نابینین له کتیبهکانی جهرح و تهعدیل و عیلهلدا بههیچ جوریک ناوی أبو حنیفة بهیئری له جهرح کردنی راوییهکان و تهعلیل کردنی رپوایهتهکان ؟ وه ئایا دهکریت بهم شیوه بئ ئه دهبی و بئ ریزییه فهرمووده رهت بکاتهوه ؟ خو دهتوانی بئی من راوییه که به سیق نازانم بۆیه رهتی دهکه مه وه، پاشان کوفه کۆمهلیک فهرمووده ناسی زۆر ناوداری تیدا هه لکه وتوو وهکو: (إبراهيم النخعي و سفیان الثوري و أبو نعیم فضل بن دکین و الأعمش و أبو إسحاق السبعي و منصور و یونس و إسرائيل و ابن أبي شیبة و عثمان بن أبي شیبة و ... زۆریکی تر) بۆچی هه موو ئه مانه بوون به پیشهوا له م زانسته دا و ناویکی پرشنگداریان ههیه له سه نه دهکانی فهرمووده دا و فهرمووده یان رپوایهت کردووو و قبولیان کردووو، که چی أبو حنیفة ناگات به هیچ کام له مانه نه له توانای له بهرکردندا نه له زانست هه بوونی به فهرمووده که چی توندتره له وهرگرتنی فهرمووده و ئه مانه شلن ؟! پاشان زانای زۆر ناودار هه ن له ئه هلی سوننه دا که فهتوایان پیچه وانهی فهرمووده یه به هوی نه گه یشتنی فهرمووده پییان بۆچی کهس هیرش نه کردۆته سه ر ئه وان تهنه ها هیرشه که أبو حنیفة-ی گرتۆته وه ؟! چونکه أبو حنیفة کاتیک فهرمووده ی پیده گات وه ری ناگریت و زۆر بئ ئه ده بانه به ووشه ی ناشرین رهتی ده کاته وه.

ئێستاش دهچینه سه ر هینانی ووته و رپوایهتهکان ده باره ی أبو حنیفة.

ابن الصهرزی دهئ: که سانیک تانه یان له أبو حنیفة داوه به هوی مهیل هه بوونی بو رهئی که پیچه وانهی فهرموودهی صه حیحه، وه هه ندیک خه لک عوزریان بو ده هیئایه وه و ده یانوت: فهرموودهی پینه گه یشته وه، نه مهش قسه یه کی هیچه له بهر دوو شت، یه که میان: که سیک زۆربهی فهرمووده صه حیحه کانی لی شاراهه بیئت بوئی نیه فهتوا بدات، دووه میان: نه و کاتیکی فهرموودهی پی بووترایه پیچه وانهی قسهی خوی بیئت له قسه کهی خوی په شیمان نه ده بوویه وه.

[المنتظم: 8/135] ت: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا

ووتم: نه مهش قسه یه کی راسته، که سیک بی ئاگا بیئت له زۆربهی فهرمووده کان چۆن ده بیته سه ر مه زه هب و پیشه وا ؟ مه گهر ته نها به رهئی خوی فهتوا بدات، پاشان نموونه زۆره که فهرموودهی صه حیچی رته کردۆته وه دواي پیگه یشتهی وه ههر له سه ر ره ئیه کهی خوی ماوته وه، وهک له م برکه یه دا باسی ده که یین.

عبدالله بن الإمام أصم دهئ: حدیثی إبراهیم حدیثنا أبو صالح محبوب بن موسى الفراء عن يوسف بن أسباط ووتی: أبو حنیفة ووتی: گهر پیغه مبه ری الله ﷻ پیم گه یشته بوایه نه وا زۆربهی قسه کانی منی وهرده گرت وکاری پیده کرد. [السنة: 300] ت: عادل آل حمدان (سه نه ده کهی حه سه نه).

الخطیب البغدادی دهئ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن سلم قال حدثنا أحمد بن علي الأبار قال حدثنا إبراهیم بن سعيد قال حدثنا محبوب بن موسى ووتی: بیستم یوسف بن أسباط نه یووت: أبو حنیفة ووتی: گهر پیغه مبه ری الله ﷻ پیم گه یشته بوایه نه وا زۆربهی قسه کانی منی وهرده گرت وکاری پیده کرد. [تاریخ بغداد: 532/15] ت: بشار عواد معروف (سه نه ده کهی حه سه نه).

ووتم: محقق ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) نه م رپوایه ته یان به زه عیف داناوه به بیانووی نه وهی یوسف بن أسباط زه عیفه !

بروانه لاپه ره 27-32 وه لّامی نه و گومانه مان داوته وه ووتهی زانایان ده ربارهی یوسف بن أسباط:

أحمد بن حنبل ده‌ئى: سيقه‌يه.

يحيى بن معين ده‌ئى: سيقه‌يه.

أبو حاتم الرازي ده‌ئى: احتجاجى پى ناكړى.

البخاري ده‌ئى: كتيبه‌كانى ده‌فن كران، جا پاشان فهرمووده‌كانى وه‌كو پيويست نه‌بوون.

العقيلي ده‌ئى: له عابیده‌كان بوو، كتيبه‌كانى ده‌فن كران پاشان هه‌نديك فهرمووده‌ى رپوايه‌ت كرد كه ئه‌صلى نه‌بوو، وه له هه‌نديكدا هه‌له‌ى كرد.

ابن عدي ده‌ئى: يوسف له‌لاى من ئه‌هلى راستگوځييه، به‌لام كاتيک كتيبه‌كانى نه‌مان پشتى به‌تواناى له‌به‌ركردنى ده‌به‌ستى، جا هه‌له‌ى ده‌كرد و لى تيكده‌چوو، وه نيازى درؤى نه‌بوو.

ابن حبان: له چينى سييه‌مى راوييه سيقه‌كانى داناوه، ده‌ئى: مستقيم الحديث بووه له‌وانه‌يه هه‌له‌ بكات، له باشتري كه‌سى زه‌مانى خوى بووه.

جا وه‌ك دياره خيلاف هه‌يه ده‌رباره‌ى گه‌ربلئين زه‌عيفه و جيگاي متمانه نيه ئه‌وا ئه‌م ووتانه‌ى زانايانى جه‌رح و ته‌عديلى بؤ كاتيکه كه يوسف فهرمووده‌يه ك رپوايه‌ت بكات له كه‌سانى تره‌وه بؤى هه‌يه توشى هه‌له‌ بىت، به‌لام ليره‌دا خوى له‌سه‌رده‌مى أبو حنيفة-دا ژياوه له‌هه‌مان شارى أبو حنيفة-دا ژياوه قسه‌يه‌ك له أبو حنيفة ده‌گيږپته‌وه راسته‌وخؤ به‌بى گيږانه‌وه‌ى له كه‌سيكى تر، وه‌ك ئه‌وه وايه كه‌سيكى جيگاي متمانه بلئ فلان زاناي ئه‌م سه‌رده‌مه‌ى خومان وايووت، ئه‌ويش كه‌سيكى زه‌عيف بىت له رپوايه‌ت كردنى فهرمووده‌دا كه‌س پي ناليت قسه‌كه‌ت وه‌رناگرين چونكه‌ تو كه‌سيكى زه‌عيفى له رپوايه‌تدا، كاتيک ئه‌م ليكدانه‌وه‌يه ده‌كرپت كه له‌كه‌سانى تره‌وه قسه‌كه‌ بگيږپته‌وه، به‌تايبه‌تى كه‌سيكى وه‌ك يوسف كه به‌ زوهد ناسراوه گه‌ر ژياننامه‌كه‌ى سه‌ير بكه‌يت توشى سه‌رسورپمان ده‌بيت هه‌روه‌ها موجهيد بووه له سه‌نگه‌ره‌كان، ابن حبان به باشتري كه‌سى سه‌رده‌مى خوى وه‌سفى ده‌كات مه‌حاله كه‌سيكى ئاوا به درؤ يان به‌بى ليكؤلينه‌وه له راستى و دروستى قسه‌كه‌ رپك بيداته پال أبو حنيفة، محمد بن الحسن الشيباني كه قوتابى أبو حنيفة-يه كه‌سيكى زه‌عيفه به‌لام ئه‌وووتانه‌ى له أبو حنيفة-وه ده‌يگيږپته‌وه كه‌س ئينكارى ناكات له وه‌رگرتنى.

گومانیکى تر که الکوثري و محقق-ى تاريخ بغداد(۲) دهستان پيوه گرتووہ ئه وهيه که رپوايه تيک هاتووہ أبو حنيفة دهلي: (لو أدركني البتي لأخذ بكثير من قولي) واتا: گهر البتي پيم گه يشتبوايه زوربهى ووته کانی وهرده گرتم و کارى پیده کرد، جا دهليّن أبو حنيفة وتوويه تی (البتي) مه به ستي عثمان بن مسلم البتي-ه به لام ئه م البتي-ه به هوى تصحيف بوته (النبي) هه ردوو ووشه که هاوشيوهن له وينه دا تهنه خاله کانين جياوازه تصحيف-يش زورجار پرووده دات له م ووشانه دا، ئه مه ش رپوايه ته که يه: عبدالله بن محمد بن يعقوب الحارثي دهلي: حدثني أبو طالب سعيد بن محمد بن أبان البرذعي في مسجد أبي الحسن الكرخي ببغداد حدثني أبو جعفر الطحاوي أنبأنا بكار بن قتيبة أنبأنا هلال بن يحيى الرأي البصري سمعت يوسف بن خالد السمطي ووتى: أبو حنيفة ووتى: (لو أدركني البتي لترك كثيرا من قوله) واتا: گهر البتي پيم گه يشتبوايه وازى له زوريك له ووته کانی ده يينا. [مناقب أبي حنيفة للموفق المكي : 102/2 ط: مجلس دائرة المعارف النظامية يوسف بن خالد السمطي له ميانه ي باسکردنى چيرۆکيکى دريژ که له نيوان خوي و أبو حنيفة و عثمان البتي پرويداوه ئينجا ئه م ووته يه ي أبو حنيفة ده گيرپته وه، چيرۆکه که 9 لاپه ريه، پروانه [109-101/2] هه مان کتيب.

المعلمي دهلي: هه رکه سيک چيرۆکه که بخوينيته وه گومانى له وه نابيت که درويه و دروستکراوه، وه دهلي: له وکاته دا البتي له ژياندا بوايه نه مردووہ تا أبو حنيفة قسه يه کى له م شيويه بکات. المعلمي راست دهکات چونکه البتي 143 مردووہ، أبو حنيفة 150 مردووہ، گهر بووترى مه به ستي ئه وه بووه که البتي له به صره بووه أبو حنيفة له کوفه بووه به يه که وه کونه بوونه ته وه ئه وا وهک ووتمان سه رله به رى چيرۆکه که درويه و دروستکراوه.

الموفق المكي ئه م رپوايه ته ي له کتيب به که ي عبدالله بن محمد بن يعقوب الحارثي البخاري دهره يناوه به ناوى (کشف الأستار) که ئیستا کتيب به که بوونى نه ماوه له سه ره تاي به شى دووه م ئاماژه ي پى دده ين، عبدالله تۆمه تبار به درۆ، شيخه که ي به ناوى سعيد بن محمد بن أبان البرذعي وهک المعلمي دهلي: وabزانم تهنه ناوه که ي بوونى هه يه، له يه ک کتيبدا نه مدوزيه وه ناوى هاتبي جگه له م شوينه، الطحاوي و بکار سيقه ن، هلال بن يحيى زه عيفه، يوسف بن خالد البتي که خاوه نى

چیرۆکه که یه ئه ویش تۆمه تباره به درۆ، ته وای راوییه کانی سه نه ده که حه نه فی مه زه به بن ئه مه ش حالیانه وهک بینیتان، جگه له وهش ئه وانه ی که ئه م رپوایه ته یان نه قل کردوو به ووشه ی (النبي) که سیان له یوسف بن خالد السمی رپوایه تیان کردوو تا بلیین ئه صلی ووشه که (البتي) بووه کراوه به (النبي) به لکوله یوسف بن أسباط رپوایه تیان کردوو، خالیکی تریش ئه وه یه عبدالله له السنة و ابن حبان له المجروحین و ابن عدي له الكامل و الخطیب له تاریخ هه ر چواریان ئه مه یان رپوایه ت کردوو له یوسف بن أسباط به له فزی (رسول الله) نه ک (النبي) ئه مه ش بیانوی پروودانی تصحیف هه لده وه شینیتته وه، چونکه گهر (النبي و البتي) له وینه دا هاوشیوه بن تصحیف پروو بدات ئه و (رسول الله و البتي) زۆر جیاوازن مه حاله تصحیف پروو بدات، به لام الخطیب دوو جار ئه م رپوایه ته ی هیناوه جاریک به (رسول الله) و جاریک به (النبي) بویه ئه م گومانه یان دروست کردوو، وه پیم وایه ئه م رپوایه ته بویه دروستکراوه تا رپوایه ته که ی یوسف بن أسباط-ی پئ هه لوه شیننه وه به لام هه ولکی نه زۆک بوو.

الکوثري و محقق تاريخ بغداد (٢) ده لئین: الدارقطني وتوویه تی: أبو صالح الفراء محبوب بن موسى به هیژ نیه.

جگه له الدارقطني که سی تر وای نه ووتوه، ابن حبان ده لئ: متقن ئه مه ش پله یه کی به رزه له ته وسيق کردن، وه أبو داود و العجلي و الذهبي به سيقه یان داناوه، أبو حاتم الرازي و ابن حجر به صدوق-یان داناوه، وهک یه ده گ سه نه ده که به حه سه ن داده نیین ئه گینا له صه حیه وه نزیکتره.

عبر الله ده لئ: حدثني إبراهيم حدثنا أبو توبة عن أبي إسحاق الفزاري ووتی: فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ بؤ أبو حنیفة گپرایه وه دژی خروج کردن، أبو حنیفة ووتی: ئه م فهرمووده یه خورافه یه. [السنة : 304] (سه نه ده که ی صه حیه).

عبر الله ده لئ: حدثنا محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتی: بیستم الفزاري ده یووت: فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ بؤ أبو حنیفة گپرایه وه دژی خروج کردن، أبو حنیفة ووتی: ئه مه

خورافه‌یه. [السنة : 351] (سه‌نه‌ده‌که‌ی حه‌سه‌نه).

ووتم: أبو حنیفة کاتیڤ ئەم قسه‌یه‌ی کردوو‌ه که براه‌کی أبو إسحاق الفزاري خروج ده‌کات ده‌چیتە ناو سوپاکه‌ی إبراهيم بن عبدالله بن الحسن، که له به‌صره سالی 145 هـ له‌دژی عه‌باسیه‌کان خرو‌جی کرد، له‌هه‌مان سالی‌شدا کوژرا، أبو حنیفة-ش سالی 150 هـ مردوو‌ه، که‌واته 5 سال به‌ر له‌مردنی ئەم قسه‌یه‌ی کردوو‌ه، ئەمه‌ش بۆیه‌ باس ده‌که‌م تا‌کو بیانووی ئەوانه‌ به‌رین که‌ ده‌لێن له‌وانه‌یه‌ سه‌ره‌تا ئاوا بووبیت که‌ گه‌نج بووه‌ دواتر پێگه‌یش‌توو‌ه بۆته‌ زانیه‌کی گه‌وره‌ و هاوشیوه‌ی ئەم قسانه‌ به‌بن بوونی هیچ به‌لگه‌یه‌ک ته‌نها خه‌یاڵ بلاوی خۆیا‌نه، بۆیه‌ که‌ی ته‌وبه‌کردنی له‌ دانه‌ به‌دانه‌ی ئەو ووتانه‌ به‌ینن بۆمان که‌ له‌م کتێبه‌دا باسی ده‌که‌ین ئەه‌وکات ئێمه‌ش بێده‌نگ ده‌بین نه‌ک به‌م بیانوو‌ه به‌تالانه‌.

الخطیب ده‌لێ: أخبرنا أبو سعيد الحسن بن محمد بن عبدالله بن حسويه الأصمهاني قال أخبرنا عبدالله بن محمد بن عيسى الخشاب قال حدثنا أحمد بن مهدي قال حدثنا أحمد بن إبراهيم قال حدثنا عبدالسلام بن عبدالرحمن قال حدثني إسماعيل بن عيسى بن علي الهاشمي قال حدثني أبو إسحاق الفزاري ووتی: من ده‌چوومه‌ لای أبو حنیفة پرسیارم لیده‌کرد ده‌باره‌ی کاروباری جه‌اد، جا پرسیار‌ی باب‌ه‌تێکم لیکرد ئەویش وه‌لامی دایه‌وه، پێم ووت: ده‌باره‌ی ئەم باب‌ه‌ته‌ فه‌رمووده‌ رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ئاوا و ئاوا ده‌فه‌رمووی! أبو حنیفة ووتی: واز بێنه‌ له‌وه. أبو إسحاق الفزاري ده‌لێ: رۆژێکی تر پرسیارم لیکرد ده‌باره‌ی باب‌ه‌تێک ئەویش وه‌لامی دایه‌وه، پێم ووت: ئەم باب‌ه‌ته‌ فه‌رمووده‌ی تیدا رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوا و ئاوا ده‌فه‌رمووی! أبو حنیفة ووتی: ئەمه‌ به‌ کلکی به‌راز ب‌سره‌وه. [تاریخ بغداد : 532/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: الکوثري جه‌ه‌ی که‌ ناسراوه‌ به‌ شیتی أبو حنیفة ده‌لێ: أبو إسحاق الفزاري منکر الحدیث-ه وه‌ک ابن سعد باسی‌کردوو‌ه، محقق-ی تاریخ بغداد (٢) هه‌مان ووته‌ی الکوثري دووباره‌ کردۆته‌وه. پێش هه‌موو شتێک گه‌ر بلێین أبو إسحاق زه‌عیفه‌ هیچ کێشه‌ی نیه‌ چونکه‌ ر‌ووداوێک ده‌گێرێته‌وه که‌ له‌نیوان خۆی و أبو حنیفة ر‌وویداوه‌ وه‌ک له‌ لاپه‌ره‌ 27-32 ئاماژه‌مان پێیدا، بۆیه‌ گه‌ر زه‌عیفیش

بیت له ریوایه تیکی له م شیوهیه زه عیفیه که ی هیچ کاریگه ری نیه، ئەمه له کاتی کدا أبو إسحاق ئیمامی ئەهلی شامه له فهرمووده له سیره له جهاد له فیهدا پێشه وایه قوتابی الأوزاعي-ه، گهر ابن سعد دهباره ی بلّی: منکر الحدیث، ئەوا کۆمه لّیک زانای زۆر گه ورتله ابن سعد ته وسیقیان کردوو به پله ی زۆر بهرز بۆیه که س ئاوری له م ته زعیف کردنه ی ابن سعد نه داوده ته وه.

أبو حاتم الرازي ده لّی: ثقة مأمون إمام

أحمد بن حنبل ده لّی: ثقة ثبت

الأوزاعي که مامۆستایه تی ده لّی: الصادق المصدوق

سفيان بن عيينة ده لّی: ئیمام بوو

أبو صالح الفراء ده لّی: فهرمووده یه کم بیست له أبو إسحاق، ئینجا پرسیا ری ئەم فهرمووده یه م له

سفيان بن عيينة کرد، سفيان ووتی: والله که س نه دیوه که پێش أبو إسحاق-ی بخه م

یحی بن معین ده لّی: ثقة ثقة (دوو جار دوو باره ی کردۆته وه بۆ ته ئکید کردنه وه)

النسائي ده لّی: ثقة مأمون، یه کیکه له پێشه واکان

الذهبي ده لّی: یه کیکه له ئە علامه کان

ابن حجر ده لّی: ثقة حافظ

الجيلي ده لّی: ثقة

الحاکم ده لّی: ثقة

البخاري و مسلم احتجاجیان پێکردوو له الصحيحین

ئەمه جگه له م هه موو مه دحه ی کراوه بۆی له پرووی عه قیده و جهاد کردن و سیره دا له لایه ن

زۆرێک له زانایان، جا واز له هه موو ئەمانه به ینین شوینی ابن سعد بکه وین که ده لّی: منکر الحدیث!

له کاتی کدا ابن سعد دهباره ی أبو إسحاق ده لّی: ثقة فاضل خاوه نی عه قیده و جهاده، ئە گه رچی

هه له ی زۆره له فهرمووده دا، به لام له گه لّ ئە وه شدا زانایان ئاوریان له ووته که ی نه داوده ته وه ته نها

الکوثري جه همی نه بیت بۆ به رگری کردن له ئیمامه که ی نه قلی کردوو به بئ ئاماژه دان به ووته کانی

تر، ابن سعد قوتابی الواقدي-ه له زۆربه ی ووته کانی له جه رح و ته عدیلدا پشتی به الواقدي

بهستووہ کہ الواقدي خوی له باشتین حالیذا تۆمهتبارہ به درۆ ژمارهیه کیش به درۆزنیان داناوه بۆیه جهرج و تهعديل کردنی سهنگیکی ئهوتوی نیه به تایبتهت گهر موخالهفه ی زانایانی تربکات، چهند نموونهیه که له رهتکردنهوهی حوکمه شازهکانی ابن سعد:

ابن حجر له ژياننامه ی عبدالرحمن بن شريح ده ئی: ابن سعد شتیکی شازی کردووہ که ده ئی: منکر الحدیث، وه هیچ زانایه که ئاوپی له م ووتیه ی ابن سعد نه داووته وه چونکه زۆربه ی پشت به ستنی به الواقدي-ه له حوکمدان له سه رپاوییه کان، الواقدي-ش پشتی پی نابه ستری.

ابن حجر له ژياننامه ی محارب بن دثار ده ئی: ابن سعد ده ئی: احتجاجی پی ناکری !
ابن حجر ده ئی: به لکوهه موو پی شه واکان احتجاجیان پی کردووہ، به لام ابن سعد ته قلیدی الواقدي ده کاته وه.

ابن حجر له ژياننامه ی نافع بن عمر الجمحي ده ئی: پی شتر باسماں کرد ته زعیف کردنی ابن سعد جیگای تی پرامانه چونکه پشت به الواقدي ده به ستی.

الکوثري و محقق-ی تاریخ بغداد (۲) به هه مان شیوه ته زعیفیان کردووہ به هو ی عبدالسلام بن عبدالرحمن گوايه زه عیفه، ئه ویش له بهر ئه وه ی يحيى بن اکثم له قازی بوون لایداوه چونکه له فیه قهدا زه عیف بووه، ئه مه ش ته زعیف کردنی که هیچ په یوه ندی به رپوايه ته وه نیه، چه ندین فقهاء هه ن له رپوايه ت زه عیفن، وه چه ندین فه رموو ده ناس هه ن که له فیه قهدا لاوازن، هه ر چه نده دواتر گه راووته وه بۆ قازی بوون زانایان لی پازی بوونه، المعلي له [التکیل : 546-547/1] وه لامی تۆمه ته ناره واکانی الکوثري داووته وه وروونی کردۆته که عبدالسلام سیه یه.

عبدالله ده ئی: حدثني أبو الحسن بن العطار محمد بن محمد سمعت أحمد يعني ابن شبيب ووتی: بیستم وکیع ده یووت: أبو حنیفة به ابن المبارک-ی ووت: ده ستت به رز ده که یته وه له گه ل هه موو ته کبیره یه کی نوێژدا وه ک بلی ده ته وئ بفریت ؟ ابن المبارک پی ووت: گه ر تۆ له ته کبیره ی یه که می نوێژدا ده فری ئه وا منیش له وانی تر دا ده فرم. وکیع جاریک یان دوو جار ووتی: ابن المبارک زۆر جوان وه لامی دایه وه. [السنة : 503] (سه نه ده که ی صه حیه).

البیهقی ده‌ئ: أخبرنا أبو عبد الله الحافظ أنبأنا الحسن بن حليم الصائغ بمرور حدثنا أبو الموجه أخبرني أبو نصر محمد بن أبي الخطاب السلمي وكان رجلا صالحا قال أخبرني علي بن يونس حدثنا وكيع ووتى: نويزم كرد له مزگه‌وتى كوفه أبو حنيفة وه‌ستابوو نويزى ده‌كرد ابن المبارك-يش له ته‌نيشتيه‌وه بوو نويزى ده‌كرد، ابن المبارك هه‌ركاتيک ركوعى بردبوايه و به‌رز بوايه‌وه ده‌ستى به‌رز ده‌كرده‌وه، أبو حنيفة ده‌ستى به‌رز نه‌ده‌كرده‌وه، جا كاتيک ته‌واو بوون له نويزه‌كه أبو حنيفة به‌ عبدالله بن المبارك-ى ووت: ئه‌ى باوكى عبدالرحمن بينيم زور ده‌ستت به‌رز ده‌كه‌يته‌وه، ويستت بفرى ؟ عبدالله پي ووت: ئه‌ى أبو حنيفة بينيم ده‌ستت به‌رز كرده‌وه كاتيک ده‌ستت به‌ نويز كرد، ويستت بفرى ؟ جا أبو حنيفة بى ده‌نگ بوو. وكيع ده‌ئ: نه‌م بينى هيچ وه‌لاميك وه‌كو وه‌لامه‌كه‌ى عبدالله بو أبو حنيفة زوو ناماده‌ بي‌ت. [سنن الكبرى : 2538] ت: محمد عبدالقادر عطا

ووتم: (أبو نصر) و (علي بن يونس) نه‌ميينى كه‌س باسى ژياننامه‌يان بكات، به‌لام هه‌مان رپوايه‌ته‌ صه‌حيحه‌كه‌ى پيش‌وو به‌ هه‌نديک وشه‌ى زياده‌وه، بويه زه‌عيفيه‌كه‌ى كاريگه‌رى نيه‌، ئه‌مه‌ش گالته‌كردنى أبو حنيفة-يه به‌ سوننه‌تى پيغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌ر ده‌ووترى نه‌يزانيوه سوننه‌ته‌، ده‌ليين ئه‌ى بوچى له ابن المبارك ناپرسى پيش گالته‌كردنى به‌ سوننه‌ته‌كه‌ له‌كاتيكدان ابن المبارك پيشه‌وايه و كه‌سيكى دووره‌له‌وه‌ى له‌خويه‌وه شتيك له‌ نويزدان زياد بكات، دواتر ئه‌مه سوننه‌تيكى ئه‌وه‌نده‌ باوه ته‌نانه‌ت خه‌لكى عه‌وام ده‌يزاني‌ت بى ئاگايى أبو حنيفة له‌م سوننه‌ته‌ نيشانه‌ى كه‌م زانستيه‌تى به‌ سوننه‌ت.

عبدالله ده‌ئ: حدثنا أبو الفضل حدثنا مسلم بن إبراهيم حدثنا عبدالوارث بن سعيد قال حدثنا سعيد ووتى: دانيشتم له‌لاى أبو حنيفة له‌مه‌ككه‌، جا باسى شتيكى كرد، پياويك پي ووت: له‌ عمر بن الخطاب ئه‌مه وئوه‌وه رپوايه‌ت كراوه‌، أبو حنيفة ووتى: ئه‌مه ووته‌ى شه‌يتانه‌. پياويكى تر پي ووت: ئه‌ى له‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ رپوايه‌ت نه‌كراوه‌ كه‌ فهرموويه‌تى: (أفطر الحاجم والمحجوم) ؟ أبو حنيفة ووتى: ئه‌مه سجع-ه‌. منيش توپه‌ بووم ووتم: هيچى تر ناگه‌رئمه‌وه بو ئه‌م مه‌جليسه‌ رويشتم و جيم هيشت. [السنة : 384] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى صه‌حيحه‌).

ووتم: (سج) ووتهیه که پیتی کۆتایی بره کانی وه که یه که، شیوهی جوړاو جوړی ههیه، واته
فه رموودهی (أفطر الحاجم والمحجوم) ته نه سجع-ه وه که فه رمووده وهی ناگرم.

الخطیب ده ئی: أخبرنا أبو بكر البرقاني قال قرأت على محمد بن محمود المحمودي بمرور حدثكم محمد بن علي الحافظ حدثنا إسحاق بن منصور أخبرنا عبد الصمد عن أبيه ووتی: فه رموودهی پیغه مبه ری الله ﷺ (أفطر الحاجم والمحجوم) بؤ أبو حنیفة باسکرا، أبو حنیفة ووتی: ئەمه سجع-ه، وه حوکمیکی عمر-یان بؤی باسکرد له قه زاوه ت یان ووتهیه که له ووته کانی، أبو حنیفة ووتی: ئەمه ووتهی شهیتانه. [تاریخ بغداد: 533/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده ئی: عبد الصمد بن حبيب الأزدي أحمد بن حنبل و البخاري و الخطیب به زه عیفیان داناوه.

نازانم ئەم کاره ی به هه له کردووه یان بؤ چه واشه کاری وایکردووه، چونکه ئەمه عبد الصمد بن حبيب نیه به لکو عبد الصمد بن عبد الوارث-ه، سيقه یه که س ته زعیفی نه کردووه هه ریه که له أحمد بن حنبل و علي بن المديني و يحيى بن معين و شعبة بن الحجاج و ابن سعد و الحاكم والجيلي والذهبي به سيقه یان داناوه، ته نه أبو حاتم الرازي به صدوق-ی داناوه، ابن حجر-یش وه که أبو حاتم به صدوق-ی داناوه، دانه رانی کتیی (تحریر تقریب التذهیب) ده ئین: شتیکی سهیره ابن حجر واز له ته وسیق کردنی هه موو ئەم زانایانه ده هیئێ شوینی ووته که ی أبو حاتم ده که وئ که ته نه خۆی به صدوق-ی داناوه که سی تری له گه ل نیه، له کاتی که داناوه که أبو حاتم تونده له حوکمدان له سه رپاوییه کان.

خۆ گه ر ووته ی ئەم زانایانه هیچیان بوونی نه بوایه ته نه ووته که ی أبو حاتم هه بوایه ئەوا به س بوو که بلیین سه نه ده که حه سه نه.

ابن هبان ده ئی: أخبرنا زكريا بن يحيى الساجي قال حدثنا أحمد بن سنان القطان ووتی: بیستم علي بن عاصم دهی ووت: به أبو حنیفة-م ووت: إبراهيم له علقمة-ه وه رپوایه ت ده کات ئەویش له عبدالله-ه وه رپوایه ت ده کات که پیغه مبه ر ﷺ پینج رکعات نوێژی پیکردن پاشان دوو سوجهی

برد دواى سه لامدانه وه، أبو حنیفة ووتى: گهر له رکعه تى چواره م دانه نیشتی ئه واهم نوێژه یه کسانه به مه، ئاماژه ی بوشتیک کرد له سه ر زه وى بوو جا هه لى گرت ه وه و فرییدا.

[المجروحین : 407/2] ت: حمدي السلفي (سه نه ده که ی صه حیحه).

و وتم: علي بن عاصم زه عیفه، به لام به سه رهاته که له نیوان خوی و أبو حنیفة پرویدا وه له که سانی تره وه نایگێرێته وه، له لاپه ره 27-32 وه لامی ئه م گومانه مان داوه ته وه.

(إبراهيم عن علقمة عن عبدالله) إبراهيم بن سويد النخعي عن علقمة بن قيس النخعي عن عبدالله بن مسعود، له هه ردوو ته حقیقی حمدي السلفي و محمود إبراهيم زايد (إبراهيم عن علقمة) بۆته (إبراهيم بن علقمة) واته ته صحیف پرویدا وه (عن) بۆته (بن) نازانم چۆن ئه م هه له یه به سه ر هه ردووکیان تیده په رێ ! فه رمووده که ش صه حیحه مسلم و جگه له ویش رپوایه تیان کردوو ه، رپوایه ته که ش بئ ئه ده بی و جورئه تی أبو حنیفة نیشان ده دات به رامبه ر به پیغه مبه ر ﷺ که فه توای ئه وه ده دات نوێژه که ی پیغه مبه ر ﷺ هیچ نرخیکى نیه و به تاله.

البرزعي ده لئ: أبو زرعة له کتیبه که ی مندا فه رمووده یه کی بینی که له أبو حاتم رپوایه تم کردبوو ئه ویش له شیخیکی خویه وه ئه ویش له أيوب بن سويد ئه ویش له أبو حنیفة تا ده گاته پیغه مبه ر ﷺ أبو حاتم-یش له ته نیشته أبو زرعة دانیشتبوو، أبو زرعة پئی و وتم: گله یی له کئ ده کریت له م کاره دا (واتا: رپوایه ت کردنی فه رمووده ی أبو حنیفة) تۆ یان أبو حاتم ؟ و وتم: من، ووتی: بۆ ؟ و وتم: چونکه من ناچارم کرد بیخوینیت ه وه ئه و رازی نه بوو ئیلا دواى هه ولێکی زۆر، جا أبو زرعة ووته یه کی زۆر توندی پئ و وتم که بیرم چۆته وه له کتیبه که مدا له و کاته دا، منیش پیم ووت: إبراهيم بن أرملة گرنگی به سه نه ده کانی أبو حنیفة ده دات، أبو زرعة ووتی: إنا لله وإنا إليه راجعون، موصیبه ته که مان گه وه ره بووه ده رباره ی إبراهيم، گرنگی پئ ده دا ! له به رچی باوه ر به أبو حنیفة ده کات ؟ له به ر شوینکه و تنی بۆ سوننه ت ؟ له به ر توانای به هیزی له به رکردنی ؟ پاشان ووته یه کی توندی ووت ده رباره ی إبراهيم لیره دا باسم نه کردوو ه، پاشان ووتی: رهمه تی الله له أحمد بن حنبل بیّت، پیم گه یشته که دلی ته نگ ببو بۆ ژماره یه ک فه رمووده که ده رکه و تبه وون

له لای المعلی بن منصور، نه ویش پیویستی پیا یان بوو، المعلی له ناو نه هلی ره ئی له هه موویان زیاتر له زانا ده چوو، چونکه نه و به دوا ی عیلم ده گه را و گه شتی ده کرد بوی و گرنگی پی دها، جا احمد نارامی گرت له سهر نه م فه رموودانه ویه ک پیتیشی له المعلی نه بیست، به لام علی بن المدیني و أبو خيثمة وزورینه ی هاوه له کانمان فه رمووده کانیا ن لی بیست، جا چ شتیکی المعلی به هی أبو حنیفة ده چیت؟! المعلی صدوق-ه، أبو حنیفة سه نه ده پچراوه کانی ده کرد به متصل، پاشان أبو زرعة ووتی: أبو حنیفة رپوایه تی کردووه له موسی بن أبي عائشة عن عبدالله بن شداد عن جابر عن النبي ﷺ له سه نه ده ی فه رمووده که دا جابر-ی زیاد کرد، واتا فه رمووده ی قورپان خویندن له دوا ی ئیمام، وه أبو حنیفة ده یووت: قورپان مه خلوقه، وه فه رمووده کانی پیغه مبه ری الله ﷻ رپه ت ده کرده وه، وه گالته ی به ئاثاره کان ده کرد، وه بانگه وازی ده کرد بو بیدعه و گومراییه کان، دوا ی هه موو نه مانه گرنگی به رپوایه ته کانی ده درئ! که س کاری ئاوا ناکات ته نها گیلکی جاهیل نه بی، یان ووته یه کی له م شیوه یه ی ووت، ئینجا أبو زرعة تورپه ی خوی به سهر ابراهیم-دا رشت، وه نه و فه رموودانه ی أبو حنیفة-ی باس ده کرد که هیچ نه صلیکی نیه، جا له مانه دا فه رمووده ی علقمة بن مرثد عن ابن بريدة عن أبيه باسکرد (الدال على الخير كفاعله) وه ئینکاری فه رمووده یه کی تری لیکرد که له علقمة بن مرثد رپوایه تی ده کات عن ابن بريدة فه رمووده که ی عمر (جبریل هاته لای پیغه مبه ر ﷻ ووتی: ئیمان چیه ...) أبو زرعة ووتی: أبو حنیفة و أبوسنان و وشه ی (الإیمان) یان له فه رمووده که دا کرد به (شرائع الإیمان) وه چهند فه رمووده یه کی تری باسکرد که أبو حنیفة هه له ی تیدا کردووه، وه ئینکاری رپواته کانی کرد، پاشان پی ووتم: نه وه ی ووتی قورپان مه خلوقه نه وا کافره، جا گرنگی به سه نه ده ی کافران ده درئ؟! واتا نه و قه ومه.

[سؤالات البرذعي لأبي زرعة : 956]

ووتم: نه م کتیبه به ناویکی تریش چاپکراوه نه ویش (الضعفاء لأبي زرعة). نه م ووته یه له هه موو رپوایه ته کان به نرختره چونکه سه دان رپوایه تیش بهینین که أبو حنیفة وتوویه تی قورپان مه خلوقه و گالته ی به فه رمووده کردووه و رپه تی کردووته وه نه وا که سانیک هه ر ده لاین زه عیفه جا به هه ر بیانوویک بیت، به لام کاتیک زانایه کی گه وره ی وه ک أبو زرعة ئیثباتی

ئەو دەھات كە أبو حنیفە ئەم شتانەى تیدا هەبوو واتا صەحیحن چونكە أبو زرعة ئیمامە لە زانستی فەرموودەدا مەحالە كۆمەلێك رپوایەتى زەعیفی پێ بگات نەزانیت زەعیفن و بەپێ ئەم رپوایەتە زەعیفانە حوكم بدات لەسەر أبو حنیفە، أبو زرعة لەو ئاستەدا نیە لە شتێك دڵنیا نەبیت بە گومانەو بەیداتە پال أبو حنیفە، پێتان وایە أبو زرعة بەهۆی رپوایەتى زەعیفەو ئەم قەناعەتەى بۆ دروست بوو بۆ دەربارەى أبو حنیفە ؟!

ووتەكەش تەكفیر كردنێكى رپوونى أبو حنیفە-یە لەلایەن أبو زرعة، هەروەها رەت كردنەوێ فەرموودەكانى پێغەمبەر ﷺ و گالته كردن بە ئاثار و بانگەوازی كردن بۆ بیدعە و گومراپى هەمووى دایە پال أبو حنیفە، ئەمە لەكاتێكدا مشتومر هەیه لەسەر ئەوێ ئایا تەوبەى كردوو لە ووتنى قورئان مەخلوقە یان نا، كە أبو زرعة هەر سوورە لەسەر تەكفیر كردنى چونكە رەت كردنەوێ فەرموودە و گالته كردن بە ئاثار هەر كوفرە، كاتى ئەو نەهاتوو عەقڵتان بێننەو بەر خۆتان و بڵێن ئەمانە دەستیان گرتوو بە ووتەى سەلەفەو هێچ شتێكیان لە خۆیانەو دروست نەكردوو، گەر لە تەكفیر كردنیش هاوڕایان نەبین دەبێ سوور بین لەسەر ئەوێ كە أبو حنیفە كەسیكى گومرا و بیدعەچى بوو شایەنى ئەوێهە رڤمان لێ بۆ و بە بچووك سەیری بكەین نەك بیکەین بە پێشەواى ئەهلى سوننە دواى ئەم هەموو ووتانەى لەسەرى چەسپاوه.

عبداللہ دەلی: حدثني محمد بن علي حدثنا إبراهيم بن بشار ووتی: بیستم سفیان بن عیینة دەیووت: أبو حنیفة نموونەى بۆ فەرموودەى پێغەمبەرى اللہ ﷺ دەهینایەو ئینجا رەتى دەکردهو، پێی گەشتبوو كە من فەرموودەیهك لە پێغەمبەرى اللہ ﷺ دەگێرمەو كە فەرموویەتى: (البيعان بالخيار ما لم يفترا) -واتا: كریار و فروشیار بۆیان هەیه پەشیمان ببنەو تا ئەو كاتەى لەیه كتر جیا دەبنەو لە شوێنى كڕین و فروشتنەكە- أبو حنیفە ووتی: ئەى ئەگەر لەناو كەشتیدا بوون چۆن لەیه كتر جیا دەبنەو ؟ سفیان ووتی: لەم ووتەیه خراپترتان بیستوو ؟ [السنة : 342] (سەنەدەكەى حەسەنە).

ابن حبان دەلی: أخبرنا الفضل بن الحسين بهمدان قال حدثنا يحيى بن عبدالله بن ماهان عن ابن

عیینه ووتی: فەرموودەییەکم بۆ أبو حنیفە گێڕایەووە لە پیڤەمبەر ﷺ أبو حنیفە ووتی: میزی بەسەردا بکە. [المجروحین: 410/2] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: الفضل بن الحسين ناسراوه به (ابن تازی کره) سيقه‌یه، (یحیی بن عبدالله بن ماهان الکرابیسی) الخلیلی به سيقه‌ی داناوه، أبو الفتح الأزدي به زه‌عیفی داناوه، به‌لام گوئى به ته‌زعیفی الأزدي نادری چونکه هه‌م خو‌ی زه‌عیفه هه‌م زیاده‌په‌ویشه له جه‌رحکردن.

ابن حجر ده‌رباره‌ی أبو الفتح الأزدي ده‌ئى: حیساب بۆ ووته‌ی الأزدي ناکرئى چونکه خو‌ی زه‌عیفه جا چۆن پشتی پى ده‌به‌ستری له ته‌زعیف کردنى سيقه‌کاندا ؟ هه‌روه‌ها ده‌ئى: الأزدي ووته‌ی قبول نیه گه‌ر به ته‌نها خو‌ی راوییه‌ک ته‌زعیف بکات چ ج‌ای ئه‌وه‌ی موخاله‌فه‌ی زانایانى تر بکات ! هه‌روه‌ها ده‌ئى: پيشتر چ‌ه‌ند جار باس‌مان کردووه که حیساب بۆ جه‌رحکردنى الأزدي ناکریت چونکه خو‌ی زه‌عیفه.

التهانوي ده‌رباره‌ی جه‌رحی په‌تکراوه ده‌ئى: ئه‌و که سه‌ی جه‌رحی راوییه‌کان ده‌کات گه‌رخو‌ی جه‌رحکراو بێت ئه‌وا ئه‌و کات ده‌ست پيشخه‌ری ناکرئى له قبول کردنى ووته‌کەى به‌هه‌مان شي‌وه ته‌ع‌دیل کردنی‌ش تا ئه‌و کاته‌ی زانایانى تر موافقه‌یه‌ی ده‌که‌ن وه‌کو الأزدي زمانیکى توندی هه‌یه و زیاده‌په‌وه له جه‌رحکردن.

بشار عواد معروف ده‌رباره‌ی الأزدي ده‌ئى: قسه‌ی پى ووتراوه و جه‌رحه‌کانى قبول ناکرئى.

الخطيب ده‌ئى: قال الأبار حدثنا محمد بن حسان الأزرق ووتی: بیستم علي بن عاصم ده‌یووت: فەرموودەییەکم بۆ أبو حنیفە گێڕایەووە لە پیڤەمبەر ﷺ أبو حنیفە ووتی: وه‌ری ناگرم، ووتم: له پیڤەمبەر ﷺ! ووتی: وه‌ری ناگرم. [تاریخ بغداد: 533/15] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: هه‌ر چه‌نده علي بن عاصم زه‌عیفه به‌لام پیم وانیه أبو حنیفە ئه‌و توانایه‌ی هه‌بیت که جه‌رح و ته‌ع‌دیلی راوییه‌کان بکات له‌کاتی‌کدا خو‌ی داماو هه‌م زانسته‌دا، گریمان له‌به‌ر زه‌عیفی علي بن عاصم فەرموودەکەى وه‌رنه‌گرتبى، بۆچى نالئى تۆ زه‌عیفی بۆیه لی‌تی وه‌رناگرم، بۆچى عی‌لله‌تى فەرموودەکه‌ی روون ناکاته‌وه بۆی ؟ علي دوو جار لى دووباره ده‌کاته‌وه هه‌ر ده‌ئى وه‌ری ناگرم به‌بى

پروونکردنه وهی هۆکاره که ی ! ئەمه له کاتییدا علي بن عاصم زۆر حالی باشتیه له أبو حنیفه له
ریوایه تدا.

الخطیب کتیبه که ی (الأبار) له بهر دهستی دایه هه ندیکجار راسته وخۆ له کتیبه که ریوایه ت نه قل
دهکات هه ندیکجار له ریگای ابن دوما، بۆیه ووتی (قال الأبار) زیانی نیه بۆ سه نه ده که وهک دواتر
پروونی ده که ی نه وه.

الخطیب ده ئی: أخبرنا محمد بن عبد الملك القرشي أخبرنا أبو العباس أحمد بن محمد بن الحسين
الرازي حدثنا أبو عمرو محمد بن يعقوب بن إبراهيم النيسابوري سمعت أبا عبد الله محمد بن نصر المروزي
يقول سمعت إسحاق دهبوت: يحيى بن آدم ووتی: ئەو فه رمووده یه بۆ أبو حنیفه باسکرا که پیغه مبه
ﷺ فه رموویه تی: (دهست نوێژ نیوه ی ئیمانیه) أبو حنیفه ووتی: با دوو جار دهست نوێژ بشۆین
تاكو ئیمانمان کامل بێت ! إسحاق ده ئی: يحيى بن آدم ووتی: (دهست نوێژ نیوه ی ئیمانیه) واتا:
نیوه ی نوێژه، چونکه الله تعالى نوێژی به ئیمان ناو بردووه ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ إيمانكم
واتا: صلاتکم، وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (نوێژ قبول نیه ته نها به دهست نوێژه وه نه بێت) جا
دهست نوێژ نیوه ی ئیمانیه به و مانایه ی که باسما ن کرد که نوێژ ته واو نابیت ته نها به دهست نوێژ
نه بێت. أبو عبدالله ده ئی: إسحاق ووتی: يحيى بن آدم ووتی: ئەو ووته یه بۆ أبو حنیفه باسکرا که
ده ئی: (نازانم نیوه ی عیلمه) أبو حنیفه ووتی: با دوو جار بلی نازانم تا عیلمه که ی کامل بێت ! يحيى
ووتی: مانای ئەو ووته یه که ده ئی: (نازانم نیوه ی عیلمه) له بهر ئەوه یه که عیلم له دهزانم و نازانم
پیکهاتووه، جا هه ر یه کێکیان نیوه ی ئەوی تره. [تاریخ بغداد : 534/15] (سه نه ده که ی صه حیه).

الخطیب ده ئی: أخبرنا القاضي أبو القاسم عبد الواحد بن محمد بن عثمان البجلي حدثنا عمر بن
محمد بن عمر بن الفياض حدثنا أبو طلحة أحمد بن محمد بن عبد الكريم الوساسي حدثنا عبدالله بن
خبیق حدثنا أبو صالح الفراء ووتی: بیستم یوسف بن أسباط دهبوت: أبو حنیفه چوار سه د
فه رمووده ی پیغه مبه ری الله ﷺ رت کرده وه یان زیاتر، پیم ووت: ئە ی باوکی محمد ئەو
فه رموودانه ده زانی کامانه ن ؟ ووتی: به ئی، ووتم: هه ندیکیانم پێ بلی، ووتی: پیغه مبه ری الله ﷺ

فهرموویه تی: (الفرس سهمان وللرجل سهم) - واتا: له غه نیمه تدا ئه سپه که دوو به شی به رده که وی که سه که ش یه که به ش- أبو حنیفة ووتی: من به شی ئاژهل له به شی ئیماندار زیاتر دانانیم. وه پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی حوشترو مانگا کانیان بریندار کرد له کاتی حه جدا بو جیا کردنه وه و ناسینه وهی، أبو حنیفة ووتی: ئه مه هه تک کردنه. وه پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (البیعان بالخیار ما لم یفترقا) - واتا: کرپار و فروشیار بویان هه یه په شیمان ببنه وه پیش جیا بوونه وه یان له یه کتر له شوینی کرین و فروشتنه که- أبو حنیفة ووتی: گهر فروشتنه که ئه نجامدرا په شیمان بوونه وه نیه. وه پیغه مبه ر ﷺ تیروپشکی ده کرد له نیوان خیزانه کانی گهر ویستبوای ده رچی بو سه فهر، أبو حنیفة ووتی: تیروپشک قوماره. وه أبو حنیفة ووتی: گهر پیغه مبه ر ﷺ پیم که یشتبوایه یان پی گه یشتبوام ئاوا زۆربه ی ووته کانی منی وهرده گرت و کاری پیده کرد، بو مه گهر دین جگه له رهئی چاک چیتره ؟ [تاریخ بغداد : 536/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) وهک پیشه ی هه میشه یان ووته کانی یوسف بن أسباط ده باره ی أبو حنیفة به زه عیف داده نیئ به بیانوی ئه وهی که یوسف زه عیفه ! ئه مه ش سه رکه شیه کی زور سهیره، خو ووتمان که سی زه عیف که قسه یه ک بکات جیاوازه له گهل ئه وهی فهرمووده یه ک یان به سه رهاتیک به سه نه ده وه بگپرتته وه، جا لیره دا کاره ساته که گه وره تره چونکه ئه مه ووته ی یوسف خو یه تی ده باره ی أبو حنیفة هه چ شتیک ناگپرتته وه له هه چ که سیک تا بلیین زه عیفه ! دلنیام خوشیان هه ست به م هه له گه وره یه ده که ن به لام که کار گه یشه أبو حنیفة ده یئت هه موو جوړه به رگریه ک بخړتته کاره وه ئه گهر چی له شوینی خو شی نه یئت، دواتر تو بلی زاهیدیکی وهک یوسف بو هتان بو أبو حنیفة هه لبه ستی ؟

الخطیب ده ئی: أخبرنا ابن دوما أخبرنا بن سلم حدثنا الأبار حدثنا أبو عمار المروزي قال سمعت الفضل بن موسى السینانی ده یووت: بیستم أبو حنیفة ده یووت: هاوه لی وام هه یه به قه ده ر دوو گوژه میز ده کات، مه به ستی ره تدانه وهی فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ بوو که فهرموویه تی: (إذا كان الماء قلتین لم ینجس) واتا: گهر ئاوا به قه ده ر دوو گوژه بوو ئه وا پیس نابیت.

ووتم: (قلة) لەشیو وەك گۆزە وایە، كێشی یەك قلة بەپێوانەى سەردەم دەكاتە 102 كیلۆگرام. محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) پێش ئەوانیش الكوثري جەهەى هەموو پێوانەتەکانى (ابن دوما)یان بە زەعیف داناوە، ابن دوما یەكێكە لەو شیخانەى كە الخطیب ژمارەیهك پێوانەتى لێوێ كردووە دەربارەى أبو حنیفة، المعلمي له [التنکیل : 181/1] ط: دار عالم الفوائد زۆر بە زانستیانه رەدەدى الكوثري داوەتەو دەربارەى تەزعیف كردنى پێوانەتەکانى ابن دوما، كە من مەفهومی ووتەكەى دەنوسم لێرەدا، المعلمي دەڵێ: الخطیب ئەو پێوانەتەى كە لە (الأبار) نەقلی دەكات كەتیبەكانى (الأبار)ى لەبەر دەستدایە، بەلام لە پێگای (ابن دوما عن ابن سلم عن الأبار) دەگێرێتەو، جا گەر ابن دوما و ابن سلم هەر كێشەیهکیان هەبێت زیان بە پێوانەتەكە ناکات چونكە الخطیب كەتیبەكەى (الأبار)ى لایە، ئەمەش وەكو ئەو وایە كەسێك لە ئێمە فەرموودەیهكى صەحیحى بوخارى بە سەنەدەو بەگێرێتەو لە خۆیهو تا دەگاتە بوخارى، ئینجا بووتری: ئەم سەنەدە زوعفی تێدایە! خو خودی فەرموودەكە لەناو صەحیحى بوخارىدا هەیه سەنەدەكەى نێوان من و بوخارى زەعیفیش بێت هیچ كێشە نیه مادام ئەصلى كەتیبەكە بوونی هەیه، ئەم پێوانەتەى الخطیب-یش كە لە پێگای ابن دوما عن ابن سلم عن الأبار پێوانەتى دەكات هەمان شتە.

منیش دەڵێم: گەر كەسێك سەرى لەم باسە دەرناچێ و بێ ئەى بۆ الخطیب راستەوخۆ لە كەتیبەكەو پێوانەتەكان نەقل ناكات لە پێگای ابن دوما دەگێرێتەو ؟ دەڵێن: هەموو زانیان لەو سەردەمەدا كە سەردەمى ئیسناد بوو پێشەیان بوو كە هەموو ووتەیهك بە سەنەدەو بەگێرێتەو گەر سەنەدیان لەلا بێت چونكە هەبوونی سەنەد شانازییه بۆ خاوەنەكەى، ئەو تا بوخارى الموطأ-ى مالك لەبەر دەستى دایە زۆر فەرموودەى الموطأ-ى لە صەحیحەكەیدا هێناوە، كەچى هێچیان راستەوخۆ لە كەتیبەكەو نەقل ناكات، بەلكو لە پێگای قوتابیهكانى مالك پێوانەتى دەكات ئەوانیش لە مالك-هوه، ئەمە پێشەى قەومەكە بوو هەولداو هەموو ووتەیهك بە سەنەدەو نەقل بكەن ئەگینا گەر سەنەد نەبوايه ئەوا كەتیبى هەر زانیەك دەبوو كۆپى كەتیبى زاناکانى پێش خۆى، هەر چەندە ئەم خالە شایستەى وەلام داناوێش نیه چونكە پوونە بەلام رەچاوى حالى خەلكانىك

دهكهم و دهزانم سهريان لهم باسه دهرناچیت و پرسایریان له لا دروست دهبن، نه گینا وهک ووتهم نه م خاله شایسته ی باس کردن نیه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) دهئ: (الفضل بن موسى السینانی) علي بن المديني دهرباره ی ووتوه: فهرمووده ی مونکهری ریوایهت کردووه.

نه مهش چه واشه کاریه ته واوی ووته که ی نه هیئاوه.

أبو حاتم الرازي دهئ: صدوق صالح

الحاکم: پیشه وایه که له پیشه وایانی فهرمووده له سه رده می خو، سیکه یه

الفضل بن دکین دهئ: له ابن المبارك چه سپاوتره

علي بن المديني: سیکه یه، له وانه یه شتی غه ریب و مونکهر ریوایهت بکات

وکیع دهئ: ثبت

يحيى بن معين دهئ: سیکه یه، أمير المؤمنين-ه له فهرمووده

البخاري دهئ: سیکه یه

ابن سعد دهئ: سیکه یه

ابن حبان: له کتبی (الثقات) هیئاویه تی

الذهبي دهئ: ثقة حافظ

ابن حجر دهئ: یه کیکه له سیکه کان، ئینجا هه مان ووته ی علي بن المديني دووباره دهکاته وه

دانه رانی کتبی (تحریب تقریب التهذیب) دهئ: ثقة ثبت، ووتی (له وانه یه فهرمووده ی غه ریب

ریوایهت بکات) نه مه ته نها علي بن المديني وای ووتوه

جا تو واز له هه موو نه مانه بهینیت ووته یه کی قرتاوی علي بن المديني نه قل بکهیت که تفرد-ی

کردووه بیگومان چه واشه کاریه.

عبرالله دهئ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا أبو نعيم ووتی: شريك زوربه خراپی باسی أبو

حنيفة وهاوه لانی دهکرد، وه دهیووت: مه زه به که یان ره تکرده وه ی فهرمووده ی پیغه مبه ری الله-

یه عليه السلام [السنة : 290] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

عبداللہ دەئی: حدثني محمد بن هارون أبو نسيط حدثنا أبو صالح الفراء سمعت الفزاري يعني أبا إسحاق ووتى: الأوزاعي يّى ووتم: ئيمه سەرزەنشى أبو حنيفة دەکە ی ئەسەر ئەوە ی کە فەرموودە ی بۆ دەهات لە پيغەمبەر-هوه عليه السلام کە چى پيچەوانە ی فەرموودەکە ی دەکرد. [السنة : 237] (سەنەدەکە ی حەسەنە).

الخطيب دەئی: أخبرنا أبو بكر البرقاني قال قرئ على إسحاق النعالي وأنا أسمع حدثكم عبدالله ابن إسحاق المدايني قال حدثنا حنبل بن إسحاق ووتى: بیستم مامم -واتا ئیمام أحمد- دهیووت: یعقوب أبو یوسف ئینصافی هەبوو لە فەرموودەدا، بەلام أبو حنيفة و محمد بن الحسن پيچەوانە ی فەرموودەیان دەکرد، ئەم دووانەش رەئى خراپیان هەیه، واتا أبو حنيفة و محمد بن الحسن. [تاریخ بغداد : 570/2] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ئیمام أصمەر دەربارە ی أبو حنيفة و هاوەلانی دەئی: وازمان لە ئەهلى رەئى هیئا، فەرموودە ی زۆریان لەلابوو هیچمان لییانەووە نەنوسیەووە، چونکە ئەوان عینادیان دەکرد بەرامبەر بە فەرموودە، کەس لەوان سەرفراز ناییت. [مسائل ابن هانئ للإمام أحمد : 1930] ت: زهیر الشاوش

ابن عبدالبر دەئی: زۆریک لە ئەهلى حەدیث بە جائیزیان دەزانى تانە بدەن لە أبو حنيفة بەهۆی رەت کردنەووە ی زۆربە ی فەرموودە ئاحادەکانى کەسانى خاوەن عەدالەت، چونکە أبو حنيفة هەر فەرموودەیهکی پى گەیشتبوایە عەرزى دەکرد لەسەر فەرموودەکانى تروماناکانى قورئان، هەرشتيک پيچەوانە ی ئەوان بوایە رەتى دەکردهووە و بە شاز ناوی دەبرد، لەگەڵ ئەمەشدا دهیووت: طاعه ته کان لە نوێژو جگە لەویش پيیان ناووترى ئیمان، وە هەرکەسيک لە ئەهلى سوننە کە ووتبیتی ئیمان ووتە و کرداووە ئەوا سەرزەنشى ووتەکە ی أبو حنيفة دەکەن و تەبديعی دەکەن بەهۆی ئەمەووە. [الانتقاء : 149] ط: مكتبة القدسي

ووتم: هەرچەندە ابن عبدالبر وەک زانایانى تری خەلەف بەرگری لە أبو حنيفة دەکات بەلام پروانە

ده لڼ هه ركه سيك له نه هلی سوننه ووتبیتي ئیمان ووته و کرداره نه واته بدیعې أبو حنیفة-ی کردووه بهووی دهرهینانی کردهوه له ئیماندا، ئایا توش ئامادهی وهکو نه هلی سوننه أبو حنیفة ته بدیع بکهیت یان به ئیمامی ده زانیت ؟

نهمه ش ووته ی پینج که سی شاره زالا له فهرمووده (الأوزاعي و أحمد و أبو زرعة الرازي و ابن عبد البر و ابن الجوزي) که دان به وه دهنن أبو حنیفة فهرمووده ی رپت کردوته وه دوا ی پیگه یشتی فهرمووده که، أبو زرعة-ش یه کیک بووه له وانه ی که خو ی سهره تا نه هلی رپتی بووه و کاریگر بووه به أبو حنیفة وهکو زوربه ی خه لکی خورپاسان، وه بیانوو هیئانه وه به وه ی که أبو حنیفة مه نه جیکی تایبه تی هه بووه له قبول کردن و رپتکردنه وه ی فهرمووده دا بیانوو یکی لاوازه، چونکه وهک ئامارهمان پیدا خو ی که سیکی لاوازه له فهرمووده دا و زانستی پی نیه، جا لیره دا یان ده بیت مه نه جه که ی نه و به راست و دروست بزاین و مه نه جی ته وای فهرمووده ناسان به هه له دابننن، وه یان به پیچه وانه وه که بیگومان پیچه وانه که ی راسته، نه مه جگه له گالته کردنی أبو حنیفة به فهرمووده کان دوا ی پیگه یشتی بویه نابینن بلیت نه م فهرمووده یه وهرناگرم چونکه که سیکی زه عیفی تیدایه یان نه م عیلله ته ی هه یه به لکو به بی ریزی و گالته وه رپتی ده کاته وه، وه گهر سه یری مه زه به بی حه نه فی به گشتی و فه تواکانی أبو حنیفة به تایبه تی بکه ین ده بینن زور فه توای تیدایه که پشتی به ستووه به فهرمووده ی زه عیف نه مه ش نه م بیانوو هه لده وه شینیتته وه که بوی دروست ده که ن گوايه لیزان بووه له وهرگر تنی فهرمووده دا، ئایا ده کری بلین سه له ف نه وهنده بی ویزدان بوونه به رامبه ر أبو حنیفة و عوزره که یان زانیوه به لام لییان قبول نه کردووه ؟! یان عوزره که بو نه وان شاراوه بووه ئیمه درکمان پی کردووه ! وه نه گهر بیتو نه م بیانوو بو أبو حنیفة بهیننه وه نه واته ده بیت هه مان بیانوو ش بو موخته زیله بهیننه وه که مه نه جیکی تایبه تیان بو خویان داناوه له رپتکردنه وه و قبول کردنی فهرمووده نه وه ی له گه ل عه قیده یان نه گونجیت رپتی ده که نه وه، أبو حنیفة-ش مه نه جه که ی به م شیوه یه که فهرمووده ی ئاحاد قبول ناکات له نه حکامدا بویه ده بینن کومه لیک فهرمووده ی صه حیج به هه واته و ناره زووی خو ی رپت ده کاته وه چونکه له گه ل مه زه به بۆگه نه ی یه ک ناگریته وه هه روه ک له برکه ی هه شته م باسی ده که ین.

عبداللہ دہلّی: حدثني إبراهيم بن الحجاج الناجي حدثنا حماد بن زيد ووتى: له لای أبو حنيفة
 دانیشتم له مه ککه، پیاویک هاته لای ووتی: نه علم له بهر کردووه یان ووتی: سروال-م له بهر کردووه
 کاتیک له ئیحرام دابووم، یان ووتی: پیلاوم له پئ کردووه کاتیک له ئیحرام دابووم -ابراهیم گومانی
 هه بووه که کامه ی پرسویه- جا أبو حنيفة ووتی: له سه رته ئاژه لیک سهر بپریت، حماد دهلّی منیش
 به پیاوه که م ووت: نه علت دهست کهوت یان جلی خواره ووت (إزار) دهست کهوت ؟ ووتی: نه خیر،
 منیش ووتم: نه ی أبو حنيفة نه مه دهلّی دهستم نه که وتوووه بویه نه مه م پۆشیومه، أبو حنيفة ووتی:
 وه کو یه که دهستی بکهوئ یان نه کهوئ (واتا ههر ده بیئت ئاژه لیک سهر بپرئ بؤ که فاره تی نه م
 کاره ی) حماد دهلّی ووتم: حدثنا عمرو بن دينار عن جابر بن زيد عن ابن عباس رضی الله عنه ووتی: بیستم
 پیغه مبه ری الله صلی الله علیه و آله ده یفه رموو: سراویل له بهر بکه ن نه وانه ی إزار-یان دهست ناکه وئ، وه پیلاو
 له پئ بکه ن نه وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئ. وحدثنا أيوب عن نافع عن ابن عمر رضی الله عنه دهلّی:
 پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموو: سراویل بؤ نه وانه ی که إزار-یان دهست ناکه وئ، وه پیلاو بؤ نه وانه ی
 نه عل-یان دهست ناکه وئ. أبو حنيفة به دهسته کانی ئاوا ی کرد -ابراهیم که راوی نه م
 به سه ره اته یه دهستی جو لاند واتا به دهسته کانی ئاماژه ی به وه دا که نه م فه رموو ده یه هیچ نه-
 حماد دهلّی پیم ووت: نه ی تو له کو یه نه م فه توایه ده دهیت ؟ أبو حنيفة ووتی: حدثنا حماد عن
 ابراهیم ووتی: سهر برپنی ئاژه لّی له سه ره، إزارو نه علی دهست بکه وئ یان نا. حماد دهلّی: هه لّسام
 له لای، الحجاج بن أرطاة پیم گه یشته له ناو مزگه وت، منیش پیم ووت: نه ی باوکی أرطاة چی ده لّی
 ده رباره ی که سیک که ئیحرامی به ستوووه سروال-ی له بهر کردووه چونکه إزار-ی دهست
 نه که وتوووه ؟ وه پیلاوی له بهر کردووه چونکه نه عل-ی دهست نه که وتوووه ؟ نه ویش ووتی: حدثني
 عمرو بن دينار عن جابر بن زيد عن ابن عباس که دهلّی: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموو: سراویل له بهر
 بکه ن نه وانه ی إزار-یان دهست ناکه وئ، وه پیلاو له پئ بکه ن نه وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئ.
 هه روه ها ووتی: حدثني نافع عن ابن عمر که دهلّی: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموو: سراویل له بهر بکه ن
 نه وانه ی إزار-یان دهست ناکه وئ، وه پیلاو له پئ بکه ن نه وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئ.

ههروهها ووتی: حدثني أبو إسحاق عن الحارث عن علي رضي الله عنه که دهئ: سراويل له بهر بکهن
ئهوانه ی إزار-یان دهست ناکه وئ، وه پئلاو له پئ بکهن ئهوانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئ. حماد
دهئ پیم ووت: ئه ی بۆچی هاوه له که تان ئاوا وئاوا دهئ؟ الحجاج ووتی: ئه و که سه کییه؟ هاوه ئی
کییه؟ قبحه الله. [السنة: 283] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: وهک ده بینین حماد بن زید دوو فهرمووده ی صه حیج بۆ أبو حنیفة ده گپرتته وه به سه نه ده وه،
که چی أبو حنیفة هه ر سووره له سه ر ئه وه ی به فه توای إبراهیم النخعي فه توا بدات و ته سلیمی
فهرمووده که نه بئ، وه به بئ ئه ده بیه وه به دهسته کانی ئاماژه بۆ ئه وه ده کات که ئه م فهرمووده یه
هیچ نیه.

إزار: ئه و پارچه قوماشیه که به شی خواره وه ی له ش داده پۆشی، سروال: هه مان شته، به لام
جیاوازییه که ئه وه یه إزار وه کو قوماشیک له خۆتی ده ئالینی شوینی نیه قاچه کانی تیبخری، هه رچی
سروال-ه وه کو پانتۆلی ئه م سه رده مه وایه دوو لقی هه یه قاچه کانی تیده خری.

برگه‌ی دووهم: ووتنی قورئان مه‌خلوقه.

المعلمي اليماني ده‌ئ: بابته‌ی استتابة کردنی أبو حنیفة له ووتنی قورئان مه‌خلوقه متواتره. [التنکیل : 757/1 ط: دار عالم الفوائد
ووتم: که ووترا متواتره ئیتر دهرگای موناقه‌شه داده‌خری.

المعلمي ده‌ئ: زور سه‌نه‌دی سه‌حیح هه‌یه دهرباره‌ی چیرۆکی استتابة کردنی أبو حنیفة له کوفردا دوو جار، وه زوربه‌ی سه‌نه‌ده‌کان زنجیره‌یه‌ک پیاوی ناسراویان تیدایه له نیوان فهرمووده‌ناسی سیکه و حافزی سیکه و پیشه‌وای ناسراو. [التنکیل : 752/1

عبدالله ده‌ئ: حدثني أبي حدثنا شعيب بن حرب ووتی: بیستم سفیان الثوري ده‌یووت: هه‌ز ناکه‌م هاو‌پرایان بم له هه‌قدا. عبدالله ده‌ئ به باوکم ووت: مه‌به‌ستی أبو حنیفة-یه ؟ ووتی: به‌ئ، پیاویکه دوو جار له ئیسلامدا استتابة‌ی پیکراوه، عبدالله ده‌ئ به باوکم ووت: أبو حنیفة استتابة‌ی پیکراوه ؟ ووتی: به‌ئ. [السنة : 250] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: ئەمەش رەددیکە بۆ ئەوانە‌ی که ده‌ئین ئیمام أحمد وتوویه‌تی له‌لامان به سه‌حیحی نه‌چه‌سپاوه که أبو حنیفة بئ قورئان مه‌خلوقه، وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین.

عبدالله ده‌ئ: بیستم باوکم رَحِمَهُ اللهُ ده‌یووت: وابزانم استتابة‌ی پیکرا له‌م ئایه‌ته‌دا: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ أبو حنیفة ووتی: ئەمە مه‌خلوقه، پێیان ووت: ئەمە کوفره‌جا استتابة‌یان کرد. [السنة : 251]

ووتم: هه‌ندی‌ک که‌س ووشه‌ی (وابزانم) ده‌که‌ن به بیانوو گوایه ئیمام أحمد دئیا نیه له پرووداوه‌که، خو‌ پیاویه‌تی پیشوو ئەم گومانه‌ ناهیلئیت، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا وه‌لامی ئەم گومانه‌ ده‌ده‌ینه‌وه.

عبداللہ دہلئی: حدثني عبيدالله بن معاذ العنبري قال سمعت أبي دهيوت: بيستم سفيان الثوري دهيوت: أبو حنيفة دوو جار استتابه ی پیکرا له کوفر. [السنة : 254] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

عبداللہ دہلئی: حدثني أحمد بن إبراهيم الدوري حدثنا هيثم بن جميل ووتی: به شريك بن عبدالله- م ووت: أبو حنيفة استتابه کراوه ؟ شريك ووتی: ئەو کچانە ی تازه گەشتوونەتە خوین بینین له پشتی پەردەکانیانەووە هەوایی استتابه کردنی أبو حنيفة-یان زانی. [السنة : 289] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: واتا استتابه کردنی أبو حنيفة هیندە ناسراو بووہ لای خەلکی تەنانەت کچانی تازه پیگەشتووش که له ماله‌وه‌ن و نایەنە دەرەوہ ئەم شتەیان زانیوہ بەهۆی بەربلاوی باسەکە. شريك بن عبدالله ئەگەرچی له رپوایەتدا زەعیفە بەلام کارەساتی زانستی زۆر دەربارە ی ئەنجام دراوہ لەلایەن هەردووک محقق-ی تاریخ بغداد، ئیمە لەم کتیبەدا هیچ رپوایەتێکی شريك-مان نەهیناوە چونکە زەعیفە بەلام تەنها ووتەکانیمان هیناوە چونکە زانایە و قازی کوفە بووہ جا له هەموو ووتەکانیدا رەئی خۆی باس دەکات دەربارە ی أبو حنيفة یان پرووداویک باس دەکات که زۆر ناوبانگی هەیه که استتابه کردنه له سەردەمی خۆیدا پرویداوہ واتا هیچ شتێک رپوایەت ناکات له که سەوہ تا بووتری زەعیفە، ناکرێ بە بیانووی ئەوہی که زەعیفە رەئیەکانی ئەو رەت بکەیتەوہ دەربارە ی أبو حنيفة، له چەندین شویندا شريك رەئی خۆی ووتوہ دەربارە ی أبو حنيفة که چی هەردووک محقق دہلئین: سەنەدەکە زەعیفە چونکە شريك زەعیفە ! شريك هیچی رپوایەت نەکردووە رەئی خۆی دەربرپوہ واتا که سێک گەر زەعیف بوو له رپوایەتدا بۆی نیە رەئی خۆی دەربارە ی هیچ که سێک دەربرپۆ ؟! سەیری ئەم کارەساتە زانستیە ئابرو بەرە که چەندین جار هەردووک محقق دوو بارەیان کردۆتەوہ دەربارە ی شريك و هەندیک راوی تر، هەروەک له سەرەتای کتیبەکە ئاماژەم پێدا.

الفسري دہلئی: حدثني الوليد بن عتبة الدمشقي -وكان ممن يهमे نفسه- حدثنا أبو مسهر حدثنا يحيى بن حمزة -وه سعيد بن عبدالعزيز دانیشتبوو- قال حدثني شريك بن عبدالله -قازی کوفە- ووتی:

أبو حنيفة دوو جار استتابه ی پیکراوه له زندیقیدا.
[المعرفة والتاريخ : 786/2] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطیب ده ئی: أخبرنا علي بن محمد بن عبد الله المعدل أخبرنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف أخبرنا عبد الله بن أحمد بن حنبل إجازة حدثني أبو معمر ووتی: به شريك ووترا: له چ شتيكدا استتابه تان به أبو حنيفة كرد ؟ ووتی: له كوفر. [تاريخ بغداد : 524/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطیب ده ئی: أخبرنا ابن رزق و البرقاني قالا أخبرنا محمد بن جعفر بن الهيثم الأنباري قال حدثنا جعفر بن محمد بن شاکر، وأخبرنا الحسين بن شجاع الصوفي قال أخبرنا محمد بن عبد الله الشافعي قال حدثنا جعفر بن شاکر قال حدثنا رجاء وهو ابن السندي ووتی: بیستم عبد الله بن إدريس دهيووت: أبو حنيفة دوو جار استتابه کرا، رجاء ووتی: وه بیستم ابن إدريس دهيووت: درؤ ده کات ئه وه ی که پی وابی ئیمان زیاد ناکات و که م ناکات. [تاريخ بغداد : 526/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) ده ئی: سه نه ده که صه حیحه، راستیش ده کات الخطیب به دوو سه نه ده ئه م رپوایه ته ی هیئاوه وه ک دیاره، هی یه که میان راپویه کان هه موویان سيقه ن، هی دوو ه میش به هه مان شیوه ته نها الحسين بن شجاع صدوق-ه، که واته سه نه دیکی صه حیحه و سه نه دیکی حه سه نه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده رباره ی محمد بن جعفر بن الهيثم الأنباري ده ئی: الخطیب وتوویه تی: هه ندیک شتی تی دایه.

لیره وه بۆم ده رکه وت که ئه م محقق-ه هه مان ته علیه کانى الکوثري جه ه ی نه قل ده کات له کتبی (تأنيب الخطيب) به بن ليکۆلینه وه، الکوثري ده ئی: الخطیب وتوویه تی: هه ندیک شتی تی دایه، محقق هه مان ووته که ی نه قل کردووه، به لام ئه مه راست نیه، الخطیب ده ئی: پرسیارم له البرقاني کرد ده رباره ی الأنباري ئایا که س جه رچی کردووه ؟ ووتی: نه خیر، وه بیستنه کانى صه حیح بوون به ده ستوخه تی باوکی، پاشان البرقاني له ابن أبي الفوارس گیرایه وه که وتوویه تی: هه ندیک شتی تی دایه، وه کتبی هه بوو به ده ستوخه تی باوکی شتانیکی چاک بوو.

جا ووتە که به م شیوهیه که الخطیب له البرقانی ئه‌ویش له ابن أبي الفوارس ده‌یگێڕێته‌وه، که‌چی الکوثری وتووێه‌تی الخطیب واده‌ی، محقق-یش به‌ی لیکۆلینه‌وه هه‌مان شتی له الکوثری نه‌قل کردووه، پاشان ووتە که‌ی ابن أبي الفوارس جه‌رحیکی جوزئییه مفسر نیه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دانی پێناوه که ئه‌صلی کتێبه‌که‌ی چاکه، وه زانیانی تر ته‌وسیقیان کردووه، جا لێره‌دا که الکوثری و محقق له‌کۆی ووتە کانی البرقانی ته‌نها یه‌ک ووشه ده‌رده‌هێنن نیه‌ت گلاویان ده‌رده‌که‌وی.

عبدالله ده‌ی: حدثني أبو عقيل يحيى بن حبيب بن إسماعيل بن عبدالله بن حبيب ابن أبي ثابت حدثنا غالب بن فائد حدثنا شريك بن عبدالله ووتی: بینیم أبو حنیفة به‌سه‌ر ئه‌لقه‌ی ده‌رسی مزگه‌وته‌کان ده‌یگێردا استتابة‌ی پێ ده‌کرا. **[السنة : 309]**

ووتم: غالب بن فائد خیلاف هه‌یه ده‌رباره‌ی گه‌رز هه‌یفیش بێت ئه‌م بابه‌ته له‌سه‌ر پێوایه‌ته‌که‌ی ئه‌و نه‌وه‌ستاوه.

عبدالله ده‌ی: حدثني أحمد بن محمد بن يحيى بن سعيد القطان حدثنا يحيى بن آدم حدثنا شريك و حسن بن صالح: هه‌ردووکیان شایه‌تیاندا که أبو حنیفة دوو جار استتابة کراوه له‌ زندیقیدا. **[السنة : 319]** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

عبدالله ده‌ی: حدثني أبي كماله ووتی: بیستم ابن عیینه (سفیان) ده‌یووت: أبو حنیفة دوو جار استتابة کرا. **[السنة : 337]** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

عبدالله ده‌ی: حدثنا موسى الأنصاري ووتی: بیستم أبو خالد الأحمر ده‌یووت: أبو حنیفة دوو جار استتابة‌ی پێکرا له‌ شتیکی گه‌وره‌دا. **[السنة : 355]** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: القحطاني ده‌ی ئه‌م سه‌نه‌ده‌ سه‌نه‌هه‌ چونکه أبو خالد الأحمر صدوق-ه !

ئه‌مه کاتیکی راست ده‌بوو گه‌ر أبو خالد راوی به‌سه‌رهاته‌که بوایه به‌لام لێره‌دا خۆی خاوه‌نی ووتە که‌یه سیقه بێت یان صدوق کارناکاته سه‌ر پله‌ی سه‌نه‌ده‌که و هه‌ر سه‌حیحه، جگه له‌وه‌ش خیلاف هه‌یه ده‌رباره‌ی أبو خالد که سیقه‌یه یان صدوق-ه، بۆی هه‌یه پێرسن سه‌حیح بێت یان

حه سه ن جياوازی نيه هه ردووکی هه ر قبوّلکراوه ئیتر ئەم موناقه شهیهی بو چیه ؟ به ئی راسته به لام بۆیه ئاماژه به وهدا تا بزانی محقق چه نده به بیانوو مامه له له گه ل ریوايه ته کاندای ده کات.

الخطیب ده ئی: أخبرنا علي بن طلحة المقرئ والحسن بن علي الجوهري قالا أخبرنا عبدالعزیز بن جعفر الخرقی حدثنا علي بن إسحاق بن زاطيا حدثنا أبو معمر القطيعي حدثنا حجاج الأعور عن قيس بن الربيع ووتی: بینیم یوسف بن عمر ئەمیری کوفه أبو حنیفه ی له سه سه کو دانابوو استتابه ی پیده کرد له کوفر. [تاریخ بغداد : 523/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: محقق ی تاریخ بغداد (۱) ده ئی: ئەم ریوايه ته زه عیفه به هو ی قیس بن الربیع ! یه که میان: به م شیوهیه نیه که برا بیته وه قیس زه عیف بیّت، به لکو خیلاف هه یه ده باره ی، ووته ی 36 زانام خوینده وه ده باره ی، 19 دانه یان به زه عیفی ده زانی، 17 دانه یان به سیقه ی ده زانی یان ده ئین لا باس به.

دووهمیان: به چاوی خو ی پروودا وه که ی بینوه ئیتر له ریوايه ت کردنی فه رمووده دا زه عیف بی یان نا ئەمه چ په یوه ندی به وه هه یه که شتیکی بینییّت و بیگپرته وه ؟! سویندتان ئەده م به الله گه ر باوکه پیره نه خوینده واره که تان له بازار بگه پرته وه ماله وه بل ی بینیم ئەم شته پرویدا له بازار، که ستان ده ئین باوه ر نا که یین چونکه باوکمان زه عیفه له ریوايه ت کردنی فه رمووده دا ؟ سه یرکه ن چ کاره ساتیکی زانستی پرووده دات له حاشیه ی هه ردوو چاپه که ی تاریخ بغداد ته نها له پیناوی به رگری کردن له أبو حنیفه !

یوسف بن عمر الثقفي له نیوان سالانی 120 تا 127 ئەمیری کوفه بووه، ده توانین بلین ئەمه استتابه کردنی یه که مه، گریمان سالی 120 استتابه ی کردوو ئەوا ئەوکات أبو حنیفه ته مه نی 40 سال بووه له و په ری پیگه یشتن دابوو ئەمه ش خه یال بلاوی ئەو که سانه هه لده وه شینیته وه که ده ئین په نگه به گه نجی ئاوا بوو بیّت دواتر پیگه یشتوو بوته که سیکی تر! ته مه نی 40 سالی ئەوپه ری لوتکه ی پیگه یشتنی مروّقه، دواتر ئەم گومانه خه یال بلاوی دروست کردوو ئەگینا هیچ به لگه یه ک نیه بل ی له ته مه نیکدا ئاوا بووه دواتر گوڤراوه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده‌لئ: الخطیب وتوویه‌تی: حجاج الأعور تیکه‌لئ کردووه، وه ابن معین به کورپه‌که‌ی حجاج-ی ووتوه: مه‌هیلله که‌س بیته لای باوکت، واتا تیکه‌لئ ده‌کات که‌لکی نه‌ماوه فه‌رمووده‌ی لیوه ببیستن.

ئه‌مه‌ش چه‌واشه‌کارییه‌کی گه‌وره‌یه که محقق ده‌باره‌ی زوریک له‌ راوییه‌کان ئه‌نجامی ده‌دات به‌هه‌مان نه‌فه‌سی الکوثری ته‌علیق ده‌دات له‌سه‌ر راوییه‌کان، حجاج بن محمد الأعور ئیمامه‌ سیکه‌یه حافزه‌ ثبت-ه له‌ به‌رزترین پله‌کانی ته‌وسیق دایه، ئه‌وه‌ی محقق باسیکرد الخطیب به‌ سه‌نه‌دیکی زه‌عیف رپوایه‌تی کردووه ته‌نانه‌ت راوییه‌کی تیدایه که محقق هه‌میشه ده‌لئ زه‌عیفه که‌چی له‌ویدا تانه‌ی له‌ رپوایه‌ته‌که نه‌داوه هه‌ر چه‌نده راوییه‌که زه‌عیف نیه به‌لام محقق زور دووباره‌ی ده‌کاته‌وه که ئه‌م راوییه زه‌عیفه، به‌لام من هوکاری ته‌زعیف کردنه‌که بو ئه‌وه ده‌گه‌رئنه‌وه له‌ راوییه‌کی مه‌م باسه‌که ده‌گیژته‌وه، ابن سعد و ابن حزم و ابن حجر وتوویانه که تیکه‌لئ کردووه له‌کوژایی ته‌مه‌نیدا که دواچار چوته بغداد هه‌مووشیان پشتیان به‌ رپوایه‌تیکي زه‌عیف به‌ستوووه که إبراهيم الحربي ده‌لئ: هاوړییه‌کم وای ووت، نازانین ئه‌م هاوړییه‌ی کییه، وه ابن حزم و ابن حجر ده‌لئ: تیکه‌لئ کردنه‌که‌ی هیچ زیانی پئ نه‌گه‌یاندوووه، ابن سعد-یش ده‌لئ: سیکه‌یه و صدوق-ه، یحیی بن معین ده‌لئ: که‌سم نه‌دیوه له‌ به‌صره حفز کردنی له‌ حجاج پته‌وتر بئ، علي بن المديني ده‌لئ: سیکه‌یه، ئیمام أحمد ده‌لئ: ئای چه‌نده حفزی مه‌زبوته و فه‌رمووده چه‌نده صه‌حیحه، المعلى بن منصور الرازي ده‌لئ: له‌ به‌صره نه‌مبینی له‌ هاوه‌لانی ابن جریج که‌س وه‌ک حجاج حفزی پته‌وتر بئ، مسلم و النسائي والذهبي الجيلي والخليلي به‌ سیکه‌یان داناوه، ابن حجر ده‌لئ: یه‌کیکه له‌ چه‌سپاوه‌کان ئیجماعیان هه‌یه له‌سه‌ر ته‌وسیق کردنی، که‌چی محقق هه‌موو ئه‌م ووتانه باس ناکات ئامازه به‌یه‌ک ووته‌ی یحیی بن معین ده‌کات که به‌ صه‌حیحی نه‌چه‌سپاوه به‌لام له‌ به‌رژه‌وه‌ندی أبو حنیفه-یه بویه ده‌ه‌پینیت، له‌کاتیکدا زانایان نه‌یانوووتوه حجاج سالی ئه‌وه‌نده تیکه‌لئ کردووه ئه‌وه‌ی پیش سالی ئه‌وه‌نده لی بیستبئ دروسته ئه‌وه‌ی دواتر لی بیستبئ زه‌عیفه هه‌روه‌ک ده‌باره‌ی راوییه‌کانی تر ده‌یلئ کاتیک توشی ئه‌م حاله‌ ده‌بن.

هه‌روه‌ها محقق ده‌باره‌ی علي بن إسحاق بن زاطيا ده‌لئ: ابن المنادي وتوویه‌تی: لم یکن بالمحمود.

ئەمەش جەرحیكى مفسر نیه، ابن السنی دەئى: لا بأس به، الخطیب دەئى: صدوق-ه.

السامی دەئى: حدثنا أبو حاتم الرازي حدثنا العباس بن عبد العظيم عن محمد بن یونس ووتى: أبو حنیفة استتابه ی پیکرا چونکه دهیووت قورئان مه خلوقه، عیسی بن موسی استتابه ی پیکرد. **[ابن عبدالبر نه قلی کردووه - الانتقاء : 151]** (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: محمد بن حاتم بن یونس الجرجرائی المصیصی-ه، سیقیه، چونکه لیژدها به ناوی باوکی نه هاتووه به ناوی باپییری هاتووه هه ندیک که س نایناسن واده زانن مه جهوله. ده توانین بلیین ئەمه استتابه کردنی دووه مه، چونکه عیسی بن موسی له نیوانی سالانی 132 تا 146 ئەمیری کوفه بووه، گریمان سالی 135 استتابه ی به أبو حنیفة-ی کردبى، ئەوکات أبو حنیفة ته مه نی 55 سال بووه ته نها 15 سالی ماوه له ژیان، سهیرکه باسی که سیک ده کهین سى به شی ژیا نی به سه ر بردووه به شیکی ماوه باسی که نجیکی هه رزه کار ناکهین، ههروهک له برگی یه که مدها هیئامان له ته مه نی 65 سالی واتا 5 سال بهر له مردنی گالته ی به فه رمووده کردووه و رهتی کردۆته وه و فه توای خروج کردنی داوه.

أبو زرعة الدمشقي دەئى: أخبرني محمد بن الوليد ووتى: بیستم أبو مسهر دهیووت: سلمة بن عمرو القاضي له سه ر مینبه ر ووتى: الله په حم به أبو حنیفة نه کات، ئەو یه که م که س بوو که پی و ابوو قورئان مه خلوقه. **[تاریخ أبي زرعة الدمشقي : 1330 ط: دار الكتب العلمية]**

ووتم: محمد بن الوليد بن هبيرة القلانسي الدمشقي صدوق-ه، أبو مسهر الغساني ئیمامیکی ناوداره، سلمة بن عمرو العقيلي قازی دمشق بووه، محقق تاریخ بغداد دهئى: سلمة بن عمرو مه جهوله هیچ به لگه یه ک نیه له ژیا ننامه که ی که نیشانی بدات سیقیه ! ئەمه له کاتی کدا یحی بن حمزة دهئى: سیقیه به ئاماده بوونی الأوزاعي فه رمووده ی ده ووته وه، تۆ بلیی که سیک مه جهول بیئت جورئته بکات له مه جلیسیک الأوزاعي ئاماده بیئت ئه ویش رپوایهت بکات ؟ له کاتی کدا ئەدهب و پزی ئەوان بۆ زانایان به جوریک بوو تا که سانی زانتر هه بووان ئەوانی تر جورئته تیان نه ده کرد فه رمووده رپوایهت بکه ن له مه جلیسدا، پاشان یحی بن حمزة زانیه کی سیقیه به چ حه قیک

تهوسیق کردنی ئەو وەرناگریت و لەخۆتەووە دەلێی هیچ بەلگەیهک نیه که سیکه بیّت لەکاتیکیدا هیچ زانییهک قسهی لهسەر نهکردوو؟ دواتر أبو مسهر که ئیمامی ئەهلی شامه له فهرمووده دا رپوایهتی ئەم ووتیهی کردوو له سلمه بن عمرو خۆی لهخۆیدا ئەمه تهوسیقیکی نسبیه بۆ ئەم کهسه، دواتر ئەم کهسه قسهی خۆی کردوو دهبارهی أبو حنیفه نههاتوو به سه نهه قسه که بگێرپێتهوه تا بلیین مهجهوله، پاشان قازیش بووه زهحمهته لهو سهردهمه دا که سیک که لهرووی عه دالهت و راستگویی نه ناسراو بیّت بکریّت به قازی، ووته که شی که دهلێ: یه کهم کهس بووه وتوویهتی قورپان مهخلوقه، واتا یه کهم کهس له کوفه، چونکه یه کهم کهس جهه د پاشان جههم ووتیان قورپان مهخلوقه، ههروهها که أبو مسهر دهلێ: قال سلمه بن عمرو، الذهبي له تاریخ الإسلام ئیثباتی بیستی کردوو له نیوان أبو مسهر و سلمه بن عمرو بۆیه ئەگه ری پچران نامینیت و لهسەر شهرطی بوخاری سهحه.

ابن عساکر له تاریخ دمشق ئەمه ی رپوایهت له أبو زرعه الدمشقي به لام أبو حنیفه-ی کردوو به أبو فلان، الذهبي-ش هه مان شتی کردوو له تاریخ الإسلام به لام الخطیب وهک خۆی نهقلی کردوو له تاریخ بغداد.

ابن قتیبه دهبارهی ده رکهوتنی فیتنه ی له فرمان به قورپان مهخلوقه یان نا دهلێ: گهر خه لکی عاقل بیدهنگ بن له م باسه ئەوا جاهیله کان بیدهنگ نابن، گهر زمانه کان بگێرن ئەوا دلّه کان ناگیرن، وه ئەو که سانه ی که دهستیان دایه ئەم باسه پیشه نگیان هه بوو له زانیانی پیش خویان کاتیکی جههم و أبو حنیفه قسه یان کرد دهبارهی قورپان، پیش ئەم کاته له نیوان خه لکیدا ئەم باسه نه بوو، وه نه زانرا بوو. [الاختلاف في اللفظ والرد على الجهمية والمشيبة : 47] ط: دار الكتب العلمية ووتم: پروانه ووتی خه لکی جهم و أبو حنیفه-یان کردوته پیشه نگی خویان له م بابته دا ! ئیمامه که تان بۆته پیشه نگی بۆ خه لک له کوفردا.

الخطیب دهلێ: أخبرنا العتيقي أخبرنا جعفر بن محمد بن علي الطاهري حدثنا أبو القاسم البغوي حدثنا زياد بن أيوب حدثني حسن بن أبي مالك -که له باشتین بهنده کانی الله بوو- ووتی: به قازی أبو

یوسف-م ووت: أبو حنیفة چی دهووت دهرباره ی قورپان ؟ ووتی: دهیووت قورپان مه خلوقه، ووتم: نه ی تو أبو یوسف ؟ ووتی: نه خیر. أبو القاسم ده ی: نه م ووته یه م بوقازی البرتی گیرایه وه، ووتی: نه م حه سه نه کییه نه م حه سه نه کییه ؟ -واتا الحسن بن أبي مالك- أبو القاسم ده ی: به البرتی-م ووت: نه مه ووته ی أبو حنیفة یه ؟ ووتی: به ی ووته ی نه و شومه یه. [تاریخ بغداد : 519/15]

ووتم: یه کییک له معاصرین نه م هه والهی به زه عیف داناوه به هو ی الحسن بن أبي مالك ! الحسن له سه نه ده که دا به وه وه سفکراوه که یه کییک بووه له باشتین به نده کانی الله، که سیکیش نه مه حالی بیئت نه سه ته مه درو بکات به ده می أبو یوسف، له کاتییدا الحسن خو ی فه قه یکی حه نه فی حه نه فی مه زه به و یه کییک بووه له دیارترین قوتابییه کانی أبو یوسف، الصیمری حه نه فی مه زه به دهرباره ی الحسن بن أبي مالك ده ی: سیقه یه له رپوایه تدا زانستی یه کجار زوره رپوایه تی که لییک زوره، جگه له مه ش محقق-ی تاریخ بغداد (۱) که به دوا ی بچوو کترین بیانوو ده گه پری بو به زه عیف دانانی رپوایه ته کان نه م رپوایه ته ی به زه عیف دانه ناوه، پاشان قازی البرتی که خو ی فه قه یکی حه نه فی مه زه به قوتابی محمد بن الحسن الشیبانی بووه که نه ویش قوتابی أبو حنیفة بووه، ووته که پشت راست ده کاته وه و ئینکاری لی ناکات، جا کاتییک یه کییک له نزیکترین قوتابییه کانی أبو حنیفة که قازی أبو یوسف-ه، وه قازی البرتی که قوتابی قوتابییه که ی أبو حنیفة بووه نه م ووته یه پشت راست ده که نه وه که أبو حنیفة وتوویه تی قورپان مه خلوقه نه واه به نه فیکردنی که سیکی وه ک الطحاوی بو نه م ووته یه که 89 سالی دوا ی مردنی أبو حنیفة له دایکبووه ناتوانری راستی بابه ته که ئینکاری لی بکریت له کاتییکدا هه والی استتابة کردنی أبو حنیفة له م ووته یه متواتره هه روه ک باسما ن کرد، سهیره که له وه دایه نه وه نده ده مارگیرن بو أبو حنیفة له کاتییکدا ده ووتری استتابة کراوه واتا ته و به ی کردووه له م ووته یه، که چی هه ر ئاماده نین بلین به ی راسته نه مه ی ووتوه پاشان ته و به ی پیکراوه دوا ی ته و به ش هیچی له سه ر نامینیت، به لام هه ر له سه ر نه وه سورن که نه م باسه ر هت بکه نه وه !

وه محقق-ی تاریخ بغداد (۲) خیانه تیکی که وره ی کردووه لی رده دا دهرباره ی أبو القاسم البغوی، زیاتر له 10 زانا ته وسیقیان کردووه به پله ی زور به رز وه ک: حافظ، ثبت، إمام، له پله به رزه کانی

تهوسیق دایه ته‌ها ابن عدي و السليمانی به زه‌عیفیان داناوه که هیچ زانایه‌ک ئاو‌ری له ووته‌که‌ی
ئه‌وان نه‌داوه‌ته‌وه ئه‌وانه‌ی ته‌وسیقیان کردوون پله به‌رزترن له‌م دووانه، که‌چی محقق باسی
ووته‌ی هیچ کام له‌م زانایانه‌ی نه‌کردووه ته‌ها ووته‌که‌ی ابن عدي نه‌قل کردووه !

الخطیب ده‌ئێ: ده‌رباره‌ی ووتنی قورپان مه‌خلوقه، ده‌ووتری أبو حنیفة وای نه‌ووتوه، به‌لام
ئه‌وه‌ی ناوی ده‌رکردووه لی ئه‌وه‌یه که وای ووتوه و استتابه‌کراوه. [تاریخ بغداد: 516/15]

المعلمی ده‌ئێ: هه‌ندی‌ک ووته‌ی أبو حنیفة ده‌گه‌شیت به‌ زاناکانی دیمه‌شق پێیان وابوو
کوفره، وه هه‌ندی‌ک له‌م ووتانه له‌ خودی کتیی (تأنیب الخطیب)ی الکوثری هاتوو، وه پ‌واله‌تی
سه‌نه‌دەکانی صه‌حیحه، جا هیچ پ‌نگری‌ک نیه له‌وه‌ی که له‌سه‌ر پ‌واله‌تی ئه‌م ووتانه حوکمی له‌سه‌ر
بدەن، جا هه‌ر که‌سی‌ک حوکمه‌که‌ی له‌سه‌ر پ‌واله‌ت بنیاتنا و هه‌له‌ی کرد ئه‌وا عوزری هه‌یه.
[التنکیل: 525/1]

ووتم: له‌کوین ئه‌وانه‌ی که ئه‌م‌پ‌رۆ موسلمانان به‌ خه‌وارێج داده‌نن له‌پ‌یناوی أبو حنیفة ئه‌م ووته‌یه
ببین، هه‌ر هیچ نه‌بی‌ت ئه‌وه‌نده‌مان پ‌ پ‌ه‌وا ببین که له‌سه‌ر سه‌نه‌دی صه‌حیح حوکمه‌کانمان
بنیات ناوه.

هه‌ر چه‌نده لی‌رده‌ا ووته‌که‌ی المعلمی جو‌ری‌که له‌ به‌رگری کردن له‌ أبو حنیفة هه‌روه‌ک له‌ پ‌یشه‌کی
کتیبه‌که‌دا ئاماژه‌م پ‌یدا، بۆیه لی‌رده‌ا المعلمی که‌وت‌ته‌ گ‌ی‌ژاو‌یکه‌وه نازانیت چ‌ون خ‌وی ده‌رباز بکات،
له‌لایه‌ک په‌ددی الکوثری ده‌داته‌وه له‌ ته‌زعیف کردنی ب‌و پ‌ی‌وايه‌ته‌کانی ناو کتیی تاریخ بغداد،
الکوثری له‌ به‌رامبه‌ردا ده‌یخاته‌ گ‌وشه‌یه‌کی ته‌سکه‌وه و پ‌ی ده‌ئێ: که‌واته مادام په‌ددی من
ده‌ده‌یت‌ه‌وه و پ‌ی‌وايه‌ته‌کان به‌ صه‌حیح ده‌زانیت ئه‌وا ده‌ب‌ی أبو حنیفة ته‌کفیر بکه‌یت، ئه‌ویش له‌
وول‌اتی‌کی وه‌ک هیند ده‌ژی و هه‌ر له‌و‌ی ئه‌م کتیبه‌ی نویسه‌وه ده‌مارگیری خه‌ل‌کی هیندیش ب‌و أبو
حنیفة و مه‌زه‌به‌که‌ی له‌ ر‌ادده به‌ده‌ره، گ‌ه‌ر له‌ هیندیش نه‌ب‌وايه له‌ هه‌ر وول‌اتی‌کی تر ب‌وايه
زانایه‌کی وه‌کو المعلمی ناسراو له‌ جیهانی ئیسلامیدا ب‌لاو بی‌ته‌وه که ته‌کفیری أبو حنیفة ده‌کات
ب‌ی‌گومان ز‌و‌ر به‌ قورسی له‌سه‌ری ده‌وه‌ستی جا که‌ری‌گه‌ری سه‌رده‌م و شویننه‌که وای لی‌ده‌کات

دهرچهیهک بۆ خۆی بدۆزیتتهوه و لهو ئیلازام کردنه ی الکوثری رزگاری بیّت، ئهوهتا لهخۆیهوه دهئێ
 سه لهف بۆیه قسه یان به أبو حنیفة ووتوه تاكو خه لکی شوینی نه کههون له هه له کانیدا، یان دهئێ
 هه ندیك ووتهی هه یه کوفره رواله تی سه نه ده که ی سه حیه وهک بلی دهیه وئ پیمانی بلی عیله تی
 خه فیان تیدایه ! ئه ی گهر ته نها به رواله ت سه حیه ی بۆ زوعفی رپوایه ته کان پروون ناکه یته وه تا
 خه لکی گومرا نه بن و ته کفیری نه کهن به ناحه ق ؟ ههر چه نه ده لیژدها قسه له سه ر چه نه
 رپوایه تیکی دیاریکراو دهکات که نازانین به دیاریکراوی مه به سته کامه یه نه ک مه به سته هه موو
 رپوایه ته کان به لام ههر چۆنیک بیّت مه علومه که ئه ویش نه یه توانیوه له کاریگه ری سه رده م و
 ده ور به ره که ی دهرچیت وهکو باقی خه لکه که ی تر أبو حنیفة به ئیمام ناو ده بات، جا لیژدها ئیمه
 ته نها له و پرووه سوود له المعلمی وهرده گرین که له قسه کردن له سه ر رپوایه ته کان و رپوایه کان
 زۆر به زانستیانه قسه دهکات و راستیه کان وهک خۆی باس دهکات خۆشه ویستی و گه وره یی أبو
 حنیفة نه بۆته رپگر له به رده می که راستیه کان وهک خۆی پروون بکاته وه له پرووی زانستییه وه به لام
 له پرووه که ی تر که ته ئویل بۆ ئه م ووتانه دهکات و خۆی هه لده خه له تیئێ ئه و ئیمه ئاور له
 ووته کانی نادهینه وه، ههروهک چۆن له م به شه دا ده بین ووتهی کۆمه لیک زانای خه له فم نه قل
 کردوه له دژی أبو حنیفة له کاتی که دا دنیام ئه م زانایانه أبو حنیفة به ئیمام ده زانن به لام ئیمه
 له و پرووه دا سوود له ووته کانی زاناکان ده بینن که راستیه کان وهک خۆی باس ده کهن و پروونی
 ده کاته وه یان حه قیه ته یکه وهک خۆی نه قل ده کهن، به لام که دیته سه ر بیانوو هیانه وه و به رگری
 کردن له أبو حنیفة نرخ بۆ ووته کانیان دانانیین چونکه هیچ کام له زانایانی خه له ف و معاصرین
 نه هاتوون به تیروانیینیکی زانستی و به لگه ی پروون و پته و به رگری له أبو حنیفة بکهن و رهددی
 ووته کانی سه له ف بده نه وه، یه کیکیان دهیه وئ بلی بابه تی خلق القرآن درۆیه، یه کیک دهیه وئ بلی
 عه قیده ی خروج کردنی شتیکی ئاساییه زانایانی تریش له گه لیدا بوونه، یه کیک دهیه وئ بلی
 مورجیه بوونه که ی هینده سوک و ئاسانه وهکو گوناهیکی سه غیره وایه ته نانه ت هه ندیکیان
 کردوویانه به خیلافی له فزی واته ههر مورجیه نه بووه ! یه کیک دهیه وئ بلی حه ساده تی نیوان زانا
 و مه زه به به کان وایه کردووه قسه ی پێ بلی، یه کیک دهیه وئ بلی له فه رمووده دا رپوایه تی قبوله و

له پله ی حه سه ن دایه، یه کیچ دهیه وئ بلی فهرمووده به سه حیجی له لای نه چه سپاوه بویه رهتی کردوته وه، یه کیچی تر بئ شه رمانه دهئ سه له ف زو لمیان لی کردوو و زیاده ره وییان کردوو به رامبه ری، نه مه چه کی دهستی زانیانی خه له ف و معاصرین ه به رامبه ر نه مه موو ووته زور و زه به نده ی سه له ف که به هیچ بیانوو یچ رهت ناکریتته وه ته نها به خو هه لئه تاندن نه بی.

چهند ریوایه تیچ هاتوو که ابو حنیفة وتوو یه تی قورئان که لامی الله یه و مه خلوق نیه:

الخطیب دهئ: قال النخعي حدثنا أبو بكر المروزي ووتی: بیستم باوکی عبدالله أحمد بن حنبل دهیووت: به سه حیجی جیگیر نه بووه له لامان که ابو حنیفة بلی قورئان مه خلوقه.

[تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: راوی هه وائه که علی بن محمد بن کأس النخعي ه حه نه فی مه زه به نه هلی ره ئیه، الخطیب به سیکه ی داناوه، ژماره یه ک هه وائی ریوایه ت کردوو ده رباره ی مه دحکردنی ابو حنیفة که ته نها نه و ریوایه تی کردوو که سی تر ریوایه تی نه کردوو، نه مه ش یه کیچ که له و هه وائه که له هیه چ کام له و کتیبانه ی ریوایه ته کانی ئیمام أحمد-یان گیراوه ته وه نه مه ریوایه ته ی تیدا نیه، نه گهر بلی شیک هه یه به ناوی غرائب نه و نه مه ریوایه ته ی النخعي گونجاوترینه که بووتری غریبه هه روه ها تفردی پی کردوو، هه ر چه نده کتیبه که ی النخعي به رده ست نه ماوه به لام الخطیب ژماره یه ک ریوایه تی لی نه قل کردوو نه مه ش هه موومان هی ناوه له به شی دووه مدا، ده بینی کام زانی سه له ف زور توند بووه به رامبه ر ابو حنیفة که چی له لای النخعي ریوایه تی هه یه که مه دحی ابو حنیفة ده کات! وه من گومانم له ته وسیق کردنی الخطیب هه یه چونکه شله له ته وسیق کردندا، محمد خلف سلامة خاوه نی کتیبی (معجم لسان المحدثین) دهئ: هه ندیک له و زانیانه ی جه رح و ته عدیل که شلن له به کاره ی نانی ووشه ی (سیقه) بو نه و راویانه ی که حه ق وایه له ووشه ی (صدوق) زیاتر بویان به کار نه یه ت: الخطیب البغدادي و مسلمة بن قاسم و أبو علي الجبائي وابن خلفون وابن عساكر

والذهبي.

وه محمد عوامه له ته عليق دانی له سهر کتیبی (الکاشف) ی الذهبي ده‌ئې: عاده‌تی ابن حجر وایه که ته وسیق کردنی که سانی وهک الخطیب و مسلمة بن قاسم داده به زینیت بو صدوق.

[الکاشف : 555/2 ط: دار القبله للثقافة الإسلامية]

ګهر بلین ئه‌م رپوایه ته‌ی النخعي صه‌حیحیش بیت مانای ئه‌وه نیه که استتابه کردنی أبو حنیفة له ووتنی قورئان مه‌خلوقه راست نیه به‌لکو ده‌توانین بلین ئیمام أحمد به سه‌نه‌دی صه‌حیح ئه‌م باسه‌ی پې نه‌ګه‌یشتووه سه‌ره‌تا دواتر پې ګه‌یشتووه وهک بینیمان ووتی دوو جار استتابه کراوه، ئه‌ی پاشان چی له زاناکانی تر ده‌که‌ن که ئیثباتی ده‌که‌ن؟! ئه‌مه له کاتیکدا عبدالله-ی کورې ئیمام أحمد له باوکیه وه رپوایه ته کردووه که أبو حنیفة استتابه‌ی پیکراوه له ئایه‌تی ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ وهک له پیشوودا هی‌نامان عبدالله پرسیار له باوکی ده‌کات ئایا أبو حنیفة استتابه کراوه؟ ده‌ئې: به‌ئې دوو جار استتابه کراوه، جا بی‌ګومان رپوایه ته کورپه‌که‌ی پیش ده‌خریت به‌سهر رپوایه ته که سیکی حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ی وه‌کو النخعي، هه‌ندی‌ک که‌س په‌خنه له‌م رپوایه ته‌ی عبدالله ده‌ګرن به‌وه‌ی که ئیمام أحمد ده‌ئې: وایزنام له‌م ئایه ته‌دا استتابه‌ی پیکرا، ده‌لین ئه‌مه‌ش ووته‌یه‌کی ګومانواییه چونکه ئیمام أحمد به دل‌نیا‌یه‌وه ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌کردووه ده‌ئې وایزنام! له وه‌لامدا ده‌لین: ئیمام أحمد ګومانی له‌وه هه‌بووه که ئایا ئه‌م ئایه ته بووه یان نا نه‌ک ګومانی له چیرۆکه که هه‌بیت، دواتر ګومانی ئیمام‌یکي وهک أحمد له حفظ-دا له یه‌قینی زوریک له خه‌لکی به‌هی‌زتره، پیشتریش ووتمان استتابه کردنی أبو حنیفة له‌م بابه ته‌دا متواتره، ګهر ئیمام أحمد به صه‌حیحی پې نه‌ګه‌یشتبې ئه‌وا که سانی‌ک هه‌بوونه به چاوی خو‌یان بینو‌یانه استتابه کراوه، وه زوریکیش ئیثباتی ده‌که‌ن وهک بینیتان، جګه له هه‌موو ئه‌مانه‌ش الذهبي ئه‌م رپوایه ته‌ی النخعي هی‌ناوه به ته‌واوی که الخطیب به ته‌واوی نه‌پیناوه، کاتیک خو‌یندمه‌وه ئیتر دل‌نیا بووم که ئه‌م رپوایه ته درو‌یه، چونکه یه‌ک‌یک شاره‌زای ووته‌کانی ئیمام أحمد بیت هیچ ګومانی له درو‌یې ئه‌م رپوایه ته نام‌ینې هه‌روهک له برګه‌کانی دواتر ده‌بینن که ئیمام أحمد هه‌لو‌یستی چو‌نه به‌رامبه‌ر أبو

حنيفة، جا ئەو کات به راووردی بکهن له گه‌ڵ ئەم ووتەیهی که ئیستا ده‌یه‌نین.

الذهبي ده‌ئێ: قال ابن کأس حدثنا أبو بکر المروزي ووتی: بیستم باوکی عبدالله أحمد بن حنبل ده‌یووت: به صه‌حیحی له‌لامان نه‌چه‌سپاوه که أبو حنيفة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بَلَّی قورئان مه‌خلوقه، المروزي ده‌ئێ: ووتم الحمد لله ئەه‌ی باوکی عبدالله، أبو حنيفة پله‌ی هه‌یه له‌ عیلمدا، ئیمام أحمد ووتی: سبحان الله! أبو حنيفة له‌ عیلم و وه‌رع و زوهد و پیش‌خستنی قیامه‌ت له‌ پله‌یه‌ک دایه که هه‌یچ که‌س پێی ناگات، به قامچی لییدرا تا ببیته قازی بۆ أبو جعفر، نه‌یکرد.

[مناقب أبي حنيفة وصاحبيه : 43] ت: محمد زاهد الكوثري وأبو الوفاء الأفغاني

ووتم: ابن کأس علي بن محمد بن کأس النخعي-ه هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که الخطيب رپوايه‌ته‌که‌ی لێوه نه‌قل کردووه، وه‌ک دياره رپوايه‌ته‌که‌ی الذهبي دريژتره له‌ ه‌ی الخطيب، ره‌نگه الخطيب ته‌نها به‌شیکي رپوايه‌ته‌که‌ی هه‌ینا بێت، به‌لام الذهبي به‌ ته‌واوی هه‌یناويه‌تی له‌وانه‌یه الذهبي کتیبه‌که‌ی النخعي له‌ به‌رده‌ستدا بێ، جا من لێره‌دا هه‌یچ ناڵیم ته‌نها ئه‌وه ده‌لیم سه‌یری برکه‌کانی تر بکه‌ن بزانی ئیمام أحمد هه‌لۆیستی چۆن بووه به‌رامبه‌ر أبو حنيفة، ئەو کات بریار بده‌ن بزانی ده‌توانن بپروا به‌خۆتان بکه‌ن که ئەمه ووتە‌ی ئیمام أحمد بێت ده‌رباره‌ی أبو حنيفة!

الخطيب ده‌ئێ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق قال حدثنا علي بن أحمد بن محمد القزويني قال حدثنا أبو عبدالله محمد بن شيبان الرازي العطار بالري قال سمعت أحمد بن الحسن النرمقي قال سمعت الحكم بن بشير ده‌یووت: بیستم سفيان بن سعيد الثوري والنعمان بن ثابت -أبو حنيفة- ده‌یانووت: قورئانی که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه. **[تاریخ بغداد : 517/15]**

ووتم: محمد بن شيبان الرازي و أحمد بن الحسن النرمقي مه‌جهولن.

الخطيب ده‌ئێ: حدثنا القاضي أبو جعفر السماني قال حدثنا الحسن بن أبي عبدالله السماني قال حدثنا الحسين بن رحمة الويعي قال حدثنا محمد بن شجاع الثلجي قال حدثنا محمد بن سماعة عن أبي يوسف ووتی: مونازه‌ره‌م له‌گه‌ڵ أبو حنيفة کرد شه‌ش مانگ، تاكو ووتی: هه‌ر که‌سێک بَلَّی قورئان

مه خلوقة ئەوا كافره. [تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه، له بهشی دووهما باسی حالی دهکەین.

الخطیب ده‌ئ: أخبرنا الخلال قال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا أحمد بن الصلت قال حدثنا بشر بن الوليد عن أبي يوسف عن أبي حنيفة ووتى: هه‌ر كه‌سیك بلی قورئان مه‌خلوقه ئەوا بیدعه‌چی، كه‌س وه‌ك ئەو نه‌ئیت، وه‌ كه‌س نو‌ئزی له‌دوا نه‌كات. [تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه، له بهشی دووهما باسی حالی دهکەین.

الخطیب ده‌ئ: قال النخعي حدثنا نجیح بن إبراهيم قال حدثني ابن أبي كرامة وراق أبي بكر بن أبي شيبة ووتى: ابن المبارك چوو‌ه لای أبو حنيفة، أبو حنيفة پئی ووت: ئەم شته‌چی له‌ناوتان ب‌لاو بۆته‌وه‌؟ ابن المبارك پئی ووت: پیاویکه‌ ناوی جه‌هم-ه‌، أبو حنيفة ووتی: چی ده‌ئ؟ ابن المبارك ووتی: ده‌ئ قورئان مه‌خلوقه‌، أبو حنيفة ووتی: ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾. [تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: نجیح بن إبراهيم زه‌عيفه‌، ابن أبي كرامة وراق-ی ابن أبي شيبة به‌ أبو حنيفة نه‌گه‌یشتوو‌ه تا شتیکی له‌م شیوه‌یه بگ‌یریته‌وه‌ له‌ أبو حنيفة، پاشان جه‌م بن صفوان سالی 128 کوژرا ابن المبارك سالی 118 له‌دایکبووه‌ قسه‌که‌ی أبو حنيفة ئەو مانایه‌ ده‌دات كه‌ تازه‌ عه‌قیده‌که‌ی جه‌هم ده‌رکه‌وتوو‌ه ئەو کاتیش ابن المبارك له‌دایک نه‌ببوو، گریمان گه‌ر سالی 128 واتا سالی کوشتنی جه‌هم أبو حنيفة ئەم پرسیاره‌ی کردب‌ئ ئەوا ئەو کات ابن المبارك ته‌مه‌نی 10 س‌ال بووه‌ ئایا پرسیار له‌ مند‌الێکی ته‌مه‌ن 10 س‌ال ده‌کات؟! جا ئەو کاتیش ابن أبي كرامة له‌دایک نه‌بووه‌، بۆیه‌ پروونه‌ كه‌ ئەم ر‌یوايه‌ته‌ زه‌عيفه‌.

الخطیب ده‌ئ: قال النخعي حدثنا محمد بن شاذان الجوهري ووتی: بیستم أبو سليمان الجوزجاني ومعلی بن منصور الرازي ده‌یانووت: أبو حنيفة و أبو يوسف و زفر و محمد و هیچ کام له‌ هاوه‌لانیان قسه‌یان نه‌کرد ده‌رباره‌ی قورئان، به‌لکو بشر الم‌رسی و ابن أبي دؤاد قسه‌یان

کرد دهرباره‌ی قورئان، جا ئه‌مانه هاوه‌لانی أبو حنیفة-یان ناشرین کرد. [تاریخ بغداد : 518/15]

ووتم: أبو سلیمان الجوزجانی و معلی من منصور الرازی دوو حه‌نه‌فی مه‌زه‌ه‌بن که له‌دوای مردنی أبو حنیفة له‌دایکبوونه، پاشان کاتی‌ک بشر المریسی و ابن أبي دؤاد رۆلیان بینی له‌فیتنه‌ی خلق القرآن ئه‌وکات سالی 218 بوو 68 سال به‌سه‌ر مردنی أبو حنیفة تیپه‌ر ببوو، ئیمه‌ رپوایه‌تی ئه‌و زانایانه‌مان هینا که پیش دروست بوونی فیتنه‌ی خلق القرآن مردوون بینیمان أبو حنیفة-یان کردووه، بۆیه ووته‌ی ئه‌وان له‌پیشتره وهک له‌ووته‌ی که‌سی‌ک که دوای مردنی أبو حنیفة له‌دایکبووه.

البیهقی ده‌ئ: قرأت فی کتاب أبي عبدالله محمد بن محمد بن يوسف بن إبراهيم الدقاق بروایته عن القاسم بن أبي صالح الهمداني عن محمد بن أيوب الرازي ووتی: بیستم محمد بن سابق ده‌یووت: پرسیارم له‌أبو يوسف کرد ووتم: ئایا أبو حنیفة ده‌یووت قورئان مه‌خلوقه ؟ ووتی: په‌نا به‌الله، منیش وانا ئیم، ووتم: ئایا عه‌قیده‌ی وهک عه‌قیده‌ی جه‌هم بوو ؟ ووتی: په‌نا به‌الله، منیش وانا ئیم.

البیهقی ده‌ئ: راپویه‌کان سيقه‌ن. [الأسماء والصفات : 550] ت: عبدالله الحاشدي

ووتم: سه‌یری کتیبی (إتحاف المرتقي بتراجم شیوخ البیهقی)م کرد تا‌کو ژیاننامه‌ی شیخه‌که‌ی بزنام، به‌لام نه‌مبینی ناوی (أبو عبدالله محمد بن محمد بن يوسف بن إبراهيم الدقاق)ی تیدا بی‌ت، که له‌م کتیبه‌دا ته‌واوی شیخه‌کانی البیهقی کۆکراونه‌ته‌وه، شیخی تری هه‌یه به‌ناوی أبو عبدالله الدقاق به‌لام که‌سی‌کی تره‌ و ناوی‌کی تری هه‌یه ئه‌م ناوه‌ نیه، وه البیهقی شله‌ له‌ ته‌صحیح کردندا، هه‌روه‌ها محقق‌ی کتیبه‌که‌ له‌ حاشیه‌ی ئه‌م ئه‌ته‌ره‌دا ده‌ئ: راپویه‌کان سيقه‌ن ته‌نها أبو عبدالله الدقاق نه‌بێ نایناسم، بۆیه هه‌ر که‌سی‌ک بلێ فلان سيقه‌یه یان سه‌نه‌ده‌که سه‌حیحه‌ مولزه‌م نین به‌وه‌ی قبولی بکه‌ین چونکه‌ زانا هه‌یه شله‌ ته‌صحیحا یان شله‌ له‌ ته‌ع‌دیل کردندا ده‌بێ بزانی‌ن له‌م حوکمه‌دا پیک‌اویه‌تی یان نا، بۆیه کاتی‌ک راپویه‌ک ده‌ئ: (حدثني ثقة) واتا سيقه‌یه له‌لای به‌لام ناوی نه‌ووتوه، زانایان قبولی نا‌که‌ن ده‌لێن ئه‌گه‌رچی له‌لای ئه‌و سيقه‌ بووه به‌لام چونکه‌ ناوی نه‌هیناوه له‌لای ئیمه‌ به‌مه‌جه‌ول حیسابه‌ چونکه‌ ره‌نگه‌ لای ئه‌و سيقه‌ بی‌ت لای ئیمه‌ وانه‌بی‌ت، جا لێره‌دا

راسته البیهقی ناوی هیئاوه به لام نه ماندوژییه وه و نه مانزانی حالی چونه.

البیهقی دهئی: أنبأني أبو عبدالله الحافظ إجازة أخبرنا أبو سعيد أحمد بن يعقوب الثقفي حدثنا عبدالله بن أحمد بن عبدالرحمن بن عبدالله الدشتكي قال سمعت أبي دهيوت: بیستم أبو یوسف القاضي دهيوت: قسم له گهّل أبو حنیفة کرد سائیکی تهواو دهر باره ی نه وهی قورئان مه خلوقه یان نا، جا رهئی نه و ورهئی من یه کی گرت له سهر نه وهی ههر که سیّک بئی قورئان مه خلوقه نه واکافره. البیهقی دهئی: أبو عبدالله ووتی: هه موو راوییه کان سيقه ن. **[الأسماء والصفات : 551]**

ووتم: أبو عبدالله واتا الحاکم خاوهنی المستدرک، الحاکم-یش ناسراوه به شلیه تی له ته صحیح کردنی فه رمووده دا چ جای نه ثهر، ته نانهت فه رمووده هه یه درویه نه و به صه حیجی داناوه له سهر شهرطی البخاری و مسلم یان یه کیکیان، هه روه ها محقق-ی کتیبه که دهئی: نه م سه نه ده زه عیفه (أحمد بن یعقوب الثقفي) نایناسم، هه روه ها (عبدالله بن أحمد الدشتكي) الذهبي له کتیبی (میزان الاعتدال) له ژیاننامه ی الدشتکی دهئی: علي بن محمد بن مهرويه القزويني ریوايه تی لیوه کردووه جا فه رمووده یه کی درو ی باسکرد.

الدلائلي دهئی: سمعت أبا الحسن علي بن محمد بن عمر الفقيه الرازي يقول سمعت أبا بكر محمد بن مهروية الرازي يقول وهو معي في الطريق يسعى إلى تعزية إنسان فقال سمعت محمد بن أبي أيوب يقول سمعت محمد بن سعيد بن سابق دهيوت: به أبو يوسف القاضي-م ووت: تودهئی قورئان مه خلوقه؟ ووتی: نه خیر، وه کو سه رزه نشت کردنم، نه نه و- واتا أبو حنیفة- نه منیش واده لیم.

[شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 470] ت: أحمد الغامدي

ووتم: ابن حجر له کتیبی (لسان المیزان) له ژیاننامه ی (منصور بن عبدالله أبو علي الذهلي الخالدي الهروي) فه رمووده یه ک ده هیئیت که سه نه ده که ی منصور الخالدي و أبو بكر محمد بن مهروية تیدایه، جا ابن حجر دهئی: ابن عساكر ووتی: راوییه کانی سيقه ن ته نها الخالدي و ابن مهروية نه بیّت، که واته محمد بن مهروية به زه عیف داناوه، ههر له (لسان المیزان) له ژیاننامه ی أبو بكر محمد بن مهروية الرازي دهئی: ابن عساكر تومه تباری کردووه به درو.

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا أحمد بن محمد بن مسلم حدثنا علي بن الحسن الكراعي ووتى: أبو يوسف ووتى: موناژه‌رهم له‌گه‌ل أبو حنيفة-دا کرد ماوه‌ی شه‌ش مانگ، جا ره‌ئى هه‌ردووکمان یه‌کبوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک بل‌ئ قورئان مه‌خلوقه‌ نه‌وا کافره‌.

[الذهبي نه‌قلی کردوهه - العلو للعلي العظيم : 370] ت: عبدالله البراك

ووتم: أحمد بن محمد بن يزيد بن مسلم ناسراو به (ابن أبي الخناجر) گه‌رئه‌و بی‌ت سيقه‌یه، علي بن الحسن البزاز التميمي الرازي ناسراو به (کراع) گه‌رئه‌و بی‌ت ده‌توانین بل‌ئین صدوق-ه، هه‌ر چه‌نده ته‌صريحی نه‌داوه به سماع ده‌ئ: (قال أبو يوسف) به‌لام هاو سه‌رده‌می أبو يوسف-ه هه‌روه‌ها له‌ کوفه ژیاوه ماوه‌یه‌ک بویه له‌سه‌ر شهرطی مسلم ده‌توانین به سه‌نه‌دی‌کی متصل هه‌ژمارى بکه‌ین، به‌م پیه‌شه ده‌توانین بل‌ئین نه‌م سه‌نه‌ده سه‌نه‌ به‌لام نه‌مه مانای نه‌وه نیه که سه‌ره‌تا نه‌ی ووتب‌ئ قورئان مه‌خلوقه ده‌کرئ دواتر عه‌قیده‌ی گور‌ا بی‌ت چونکه بابه‌تی استتابه‌ کردنی متواتره به هیچ شتیک لا ناچیت له‌سه‌ری، جا با وای دابن‌ئین که أبو حنيفة په‌شیمان بوته‌وه له‌ ووتنی قورئان مه‌خلوقه، به‌لام چه‌ند خالی‌ک هه‌یه ده‌مه‌ویت ئاماژه‌ی پ‌ن بده‌م:

یه‌که‌م: أبو حنيفة دوو جار استتابه‌ی پیکراوه به‌هوی ووتنی قورئان مه‌خلوقه، نه‌مه‌ش مانای نه‌وه‌یه دواى استتابه‌ کردنی یه‌که‌م دووباره گه‌راوه‌ته‌وه بو سه‌ر ووته‌که‌ی خوی بویه دوو جار استتابه‌ کراوه، نه‌مه له‌کاتیک‌دا نه‌وه‌که‌ی أبو حنيفة (إسماعيل بن حماد بن أبي حنيفة) ده‌ئ: ووتنی قورئان مه‌خلوقه دینی باب و باپیرمه، نه‌مه‌ش ناروونی عه‌قیده‌ی أبو حنيفة نیشان ده‌دات له‌م بابه‌ته‌دا، وه به سه‌نه‌دی زه‌عیفیش هاتووه که نه‌وه‌یه‌کی تری به‌ناوی (عمر بن حماد بن أبي حنيفة) ده‌ئ: باپیرم له‌ ترسی کوشتن ته‌وبه‌کردنی نیشانداوه.

عبدالله ده‌ئ: حدثني أبو موسى الأنصاري ووتى: بیستم إسماعيل بن حماد بن أبي حنيفة ده‌یووت: نه‌مه دینی من و دینی باب و باپیرانمه، واتا ووتنی قورئان مه‌خلوقه. [السنة : 221] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

ووتم: محقق ده‌ئ أبو موسى الأنصاري سيقه‌یه به‌لام إسماعيل زه‌عیفه‌ که‌واته سه‌نه‌ده‌که‌ زه‌عیفه‌!

والله المستعان ئاخر إسماعيل هیچی ریوایهت نه کردووہ تا بلیین زهعیفه هاتووہ عهقیدهی خوئی باسکردووہ، ئیستا من که سیکم توانای له بهر کردنم لاوازه دهلیم قورئان که لامی الله یه و مه خلوق نیه، دهکری بلیین ووته که ت وهرناگرین تو زهعیفی؟ ئی من عهقیدهی خوّم باس دهکه م خو هیچ شتیکم ریوایهت نه کردووہ تا بلیین تو زهعیفی، دهبّ من له ریوایهتدا توانای له بهر کردنم زور باش بیت ئینجا بۆم ههیه باسی عهقیدهی خوّم یان باوک و باپیرم بکه م؟! ئه مه چ کاره ساتیکه دهگوزهری! له کاتی که ئه م سه نه ده ده بوو به زهعیف گهر أبو موسی الأنصاري زهعیف بوایه نه که خاوهنی ووته که.

ابن عری دهئ: أخبرنا زکریا الساجي حدثنا أبو حاتم الرازي حدثنا إسحاق بن موسى الأنصاري حدثنا سعيد بن سلم الباهلي ووتی: بیستم إسماعیل بن حماد بن أبي حنیفة له مائی مه ئمون دهیووت: قورئان مه خلوقه، ئه مه دینی منه و دینی باوکمه و دینی باپیرمه. [الکامل فی ضعف الرجال : 125/2] ت: السرساوي (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: زکریا الساجي و أبو حاتم الرازي و إسحاق بن موسى الأنصاري سئ ئیمامی گه وره ن قسه یان له سه ر ناکری، ئه وهی ده مئینته وه سعید بن سلم الباهلي، که ناوی ته واوی سعید بن سلم بن قتیبة بن مسلم بن عمرو البصري الباهلي-ه العباس بن مصعب المروزي ده باره ی دهئ: زانا بوو به فه رمووده و زمانی عه ره بی، الخطیب له تاریخ بغداد نه قلی کردووہ.

الذهبي له تاریخ الإسلام دهئ: بهرچا و روشن بوو به فه رمووده و زمانی عه ره بی، فه رمووده ی بیستووہ له ابن عون و القاضي أبو یوسف و جگه له وانیش، وه علي بن خشرم و ابن الأعرابي و محمود بن غیلان ریوایه تیان لیوه ی کردووہ، ههروه ها دهئ: ابن أبي حاتم دهئ: بیستم باوکم دهیووت: چوومه لای فه رمووده ی له لا بوو له ابن عون-ه وه، صدوق-ه.

سهیری کتیبی (الجرح والتعديل لابن أبي حاتم) م کرد ژياننامه که ی به م شیوهیه هاتووہ:

ابن أبي حاتم دهلي: سعيد بن سالم البصري: روى عن ابن عون، روى عنه حدثنا عبد الرحمن قال سمعت أبي يقول: أتيته وكان عنده حديث عن ابن عون وكان محله الصدق.

[الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الثاني/31] ت: المعلي اليماني

وتم: ناوى باوكى له سلم بوته سالم كه نه مهش هه ليه، المعلي اليماني كه محققى كتيبه كه يه له حاشيه كه يدا دهلي: له نوسخه كوپرلى سالم بوته سلم. (واتا وهك خوى هاتووه)

كه واته هه ره هه مان سعيد بن سلم الباهلي-ه وهك له نوسخه كوپرلى هاتووه، چونكه المعلي له ته حقيقه كه يدا پشتى به سئ نوسخه دهست نوس (مخطوط) به ستووه نوسخه كوپرلى (ك) و نوسخه ملا مراد (د) و نوسخه دار الكتب المصرية (م) جا له هه رشوينيكا خيلاف هه بيت له نيوان نوسخه كاندا نه وا له حاشيه ئاماژه پيده دات وهك هه محققى تر، وهك بينيتان ژياننامه كه تويك كه م و كورتى تيدايه به لام نه وهى الذهبي له تاريخ الإسلام نه قلى كردووه له ابن أبي حاتم نه وهك م و كورتى پر كردوته وه، وه بيگومان نه وه نوسخه يه كتيبه كه كه له بهر دهستى الذهبي بووه به نرختر و گرنه گتره له وه نوسخانه ي كه نه مړو به رده ستن، جا كاتيک الذهبي به سعيد بن سلم نه قلى دهكات بو مان دهرده كه وي كه نوسخه كه ي كوپرلى راسته دوو نوسخه كه ي تر هه ليه كه كراوه به سعيد بن سالم، كه واته رپوايه ته كه كه هه س نه وه سعيد مه جهول نيه، بينيم هه نديك به مه جهولى داده نين به هوئى نه وه هه ليه كه كه له ناوى باوكيدا كراوه بوئيه دريژم به رپوونكر دنه وه دا له سه رى، هه روه ها محققى تاريخ الإسلام (عمر عبدالسلام تدمري) له ژياننامه ي سعيد بن سلم له حاشيه كه دا به كورتى ئاماژه به م هه ليه داوه.

وه خودى المعلي له (التنكيل) ئاماژه پيداوه كه سعيد بن سلم صه وابه وهك دواتر باسى ده كه ين له رپوايه تيكي تر دا.

المعلي دهلي: ووتنى قورئان مه خلوqe زور به ربلاو بووه له أبو حنيفة-ه وه، نه وه كه ي أبو حنيفة إسماعيل له كاتى فيتنه ي خلق القرآن هاوارى ده كرد و دهيووت: نه مه دينى باب و بايرمه.

[التنكيل : 526/1]

ووتم: جا لڙهه دا دهووترئ نه وه كه ي اُبو حنيفه وَاِتا اِسْماعيل كه سڀيكي زه عيف بووه له پړوايه تدا قسه كه ي قبول نيه، ئيمه ش ده لښ به ئي خوږي و باوك و باپيري زه عيفن به لام خو ئه مه پړوايه ت نيه تا بووترئ زه عيفه باسي عه قيد ي خوږي و باوك و باپيري ده كات، بڼگومان هه ريه كيځك له ئيمه چاك ده زانئ عه قيد ي باوك و باپيري چونه گهر ژيا بڼت له گه لښان، ئيتر ئه وه تان به ده سته وه ماوه ته وه كه بلڼ چونكه خوږي و توويه تي قورڼان مه خلوqe ئيتر به درو داويه تيه پال باوك و باپيري شي، به لام له مه دا هيچ به لگه يه كتان نيه كه بيسه لمښن اِسْماعيل ئه م ووته يه ي به درو هه لبه ستاوه به ناوي باوك و باپيري چونكه ئه گهرچي زه عيفيش بڼت له پړوايه ت به لام به درو زن دانه نراوه، وه من دلنيام گهر بڼتو اِسْماعيل هه ر به م حاله يه وه بيووتبا باپيرم نه يده ووت قورڼان مه خلوqe، ئيستا هه ر ئيوه ده تان ووت ئه وه تا نه وه كه ي ده ئي باپيرم واي نه ووتوه بڼگومان نه وه كه ي باشر ئاگاداري حالې باپيري ته و قسه ي ئه و له پيش قسه ي زاناكاني تره، سه باره ت به وه ش كه ابن عبدالبر پړوايه تي كړدوه كاتيځك اِسْماعيل ده ئي ئه مه ديني من و باوك و باپيرمه بشر بن الوليد پي ده ئي ره ئي تويه به لام ره ئي باوك و باپيرت نيه، له به شي دووه م ئه م پړوايه ته مان هيڼاوه و پروونمان كړدوته وه كه زور زه عيفه، جگه له هه موو ئه مانه ش كوومه لځك زانا هه ن دواي مردني اُبو حنيفه ژياون كه چي ئيثباتي ئه وه ده كه ن كه و توويه تي قورڼان مه خلوqe و به مه له كه داري ده كه ن، وه زانيمان بابه تي استتابه كړدني متواتره كه واته بو ئه م زانايانه گوږ به استتابه كه ناده ن وهه ر باسي ئه م بابه ته ده كه ن؟! خوږي له خوږدا ئه مه جيځاي تپرامانه.

دووه م: اُبو يوسف كه نزيكترين قوتابي اُبو حنيفه بووه ده ئي: شه ش مانگ مونازهره م له گه لي كړد تاكو قه ناعه تم پي هيڼا كه ئه وه ي بلڼ قورڼان مه خلوqe كافره، ئه مه ش دووباره خراپي عه قيد كه ي نيشان ده دات له م بابه ته دا ئه گينا بو شه ش مانگ ده خايه ني؟! ئيمامه كه تان پيوستي به شه ش مانگ بووه تا قه ناعه ت بكات ئه وه ي بلڼ قورڼان مه خلوqe كافره!

سڼيه م: هه ريه ك له (يحيى بن معين و اُبو زرعة الرازي) اُبو حنيفه به جه همي ناو ده به ن و ئه وه جيځير ده كه ن له سه ري كه و توويه تي قورڼان مه خلوqe، ئه مه ش جيځاي هه لوه سته

له سه رکردنه چونکه ئەم دووانه دواى أبو حنیفة ژیاون واتا ئاگادارى استتابة کهن، ههردوو کیشیان سه رهتا کاریگه ر بوونه به أبو حنیفة، یحیی بن معین سه رهتا له لای محمد بن الحسن الشیبانی خویندوو یه تی که دیارترین قوتابی أبو حنیفة بووه دواى أبو یوسف، ته نانهت هه ندیک له زانیان پێیان وایه یحیی بن معین له فیهقه دا هه نه فی مه زه به، که چی به سه حیچی له یحیی بن معین هاتوو که أبو حنیفة-ی به جه هه می ناو بردوو، وه أبو زرعة الرازی به حوکمی ئه وهی له خوراسان ژیاوه وه کو زۆرینه ی خه لکه که ی ئه وئ کاریگه ر بوونه به أبو حنیفة و ره ئیه کانی، دواتر گومرایى أبو حنیفة-ی بۆ ده رکه وتوو و وازی لێ هیناوه هه روه ک دواتر دیننه سه ری، جا کاتیک ئەم دووانه جیگیرى ده کهن له سه ر أبو حنیفة که وای ووتوه ئه وا به تال کردنه وهی ئه وهی که أبو حنیفة له سه ر ئەم عه قیده یه مردوو هه شتیکی ئاوا ئاسان نیه، ئه گه رچی نیازی ئه وه شم نیه به زۆر به سه ریدا به سه پینم به لکو وه ک یه ده گ وه رگرتن بۆ ئه وه ده چم که ته وه ی کردب، به لام لیره دا ده مه وئ نیشانی بده م ئه و که سه ی که ئیوه کردووتانه به ئیمام ئەمه حالیه تی دوو جار استتابة ی پیکراوه له سه ر قورئان، پروونیش نیه ته وه ی کردوو یان به درۆ وای نیشانداوه وه ک نه وه که ی باسی ده کات.

الخطیب ده ئی: أخبرنا العتيقي قال حدثنا تمام بن محمد بن عبدالله الرازي بدمشق قال أخبرنا أبو الميمون عبدالرحمن بن عبدالله البجلي قال سمعت مضر بن محمد البغدادي دهيووت: بیستم یحیی بن معین دهيووت: محمد بن الحسن الشیبانی درۆزن بوو جه هه میش بوو، أبو حنیفة جه هه می بوو به لام درۆزن نه بوو. [تاریخ بغداد: 580/15] (سه نه ده که ی سه حیحه).

ووتم: (مضر) بۆته (نصر) له هه ردوو چاپه که ی تاریخ بغداد ئەمه ش هه لیه، المعلي له التنکیل راستی کردۆته وه.

هه ندیک ده لێن أبو حنیفة وتوو یه تی جه هم کافره ئیتر چۆن خۆی ده بیته جه هه می یان ده ئی قورئان مه خلوقه ؟

سه باره ت به ته کفیر کردنی جه هم له لایه ن أبو حنیفة ته نها له پێگای یحیی الحماني هاتوو

له [تاریخ بغداد : 515/15] که ئه ویش خیلافیکی زۆر ههیه ده‌بارهی سیه‌یه یان نا، به‌لام به سه‌نه‌دیکی تر هاتوو له [تاریخ بغداد : 514/15] که سه‌حیه‌یه ابو حنیفه ده‌ئێ: جه‌همیه و مشبه‌ه خراپترین دوو پۆلی خوراسانن، به‌لام ئه‌مه‌ ریگر نیه له‌وه‌ی که بۆی قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه سه‌له‌ف پیشه‌یان بووه‌ هه‌ر که‌سیک بۆی قورئان مه‌خلوقه‌ ده‌ئێن جه‌همیه‌ جا هه‌ر عه‌قیده‌یه‌کی هه‌بیته‌، بۆیه ته‌کفیر کردنی جه‌هم یان به‌ خراپ وه‌سفکردنی ریگر نیه له‌وه‌ی که بۆی قورئان مه‌خلوقه‌ چونکه جه‌هم کۆمه‌لیک کوفری تیدا کۆببوویه‌وه‌، موخته‌زیله‌ش ده‌ئێن قورئان مه‌خلوقه‌ و کۆمه‌له‌یه‌کی جیان له‌ جه‌همیه‌کان، بۆیه گونجاوترین کار بۆ خوشه‌ویستان و ده‌مارگیرانی ابو حنیفه ئه‌وه‌یه که بۆی به‌ئێ وتووێته‌ی قورئان مه‌خلوقه‌ به‌لام استتابة‌ کراوه‌ و ته‌وبه‌ی کردوووه‌، دوا‌ی ته‌وبه‌کردنیش هه‌یچی له‌سه‌ر نامینیت، به‌لام تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌وان ئینکاری بابته‌ی استتابة‌ کردنی ابو حنیفه‌ بکه‌ن هه‌میشه‌ ئه‌م بابته‌ به‌ زیندوویی ده‌مینیتته‌وه‌.

برگه‌ی سییه‌م:

هه‌بوونی عه‌قیده‌ی جه‌همی له‌بابه‌تی ئیماندا

الفسری ده‌ئێ: حدثني علي بن عثمان بن نفيل حدثنا أبو مسهر حدثنا يحيى بن حمزة -وه سعيد گوئی گرتبوو- ووتی: أبو حنیفة ووتی: گهر که‌سیک ئه‌م نه‌عه‌له‌ بپه‌رستئ بۆ نزیک بوونه‌وه‌ پێی له‌ الله، ئه‌وا نابینم هیچی تێدا بئ. سعید ووتی: ئه‌مه‌ کوفریکی سه‌ریحه‌.

[المعرفة والتاریخ : 784/2] ت: اکرم ضیاء العمري (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌).

ووتم: پێم خو‌شه‌ به‌دریژی له‌سه‌ر ئه‌م سه‌نه‌ده‌ بدویم چونکه‌ کوفریکی به‌واحه‌ و هیچ بیانووێک هه‌لناگرئ، ده‌مارگیرانیش بۆ أبو حنیفة له‌ معاصرین هه‌ستیان به‌م کوفره‌ به‌واحه‌ کردوو ه‌ بۆیه‌ ده‌ستیان داوه‌ته‌ بیانوو هه‌ینانه‌وه‌ بۆ به‌ زه‌عیف دانانی ئه‌م سه‌نه‌ده‌، ئه‌م رپوایه‌ته‌ له‌لای الخطیب هاتوو له‌ تاریخ بغداد، وه‌ له‌لای ابن حبان هاتوو له‌ المجروحین، زۆربه‌یان قسه‌ له‌سه‌ر رپوایه‌ته‌که‌ی الخطیب و ابن حبان ده‌که‌ن، گوایه‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی الخطیب محمد بن جعفر بن درستویه‌ی تێدایه‌ که‌ که‌سیکی زه‌عیفه‌ زه‌عیفیش نیه‌ هه‌روه‌ک المعلمي له‌ [التنکیل : 487-478/1] رده‌دی الکوثري داوه‌ته‌وه‌، سه‌یره‌که‌ له‌وه‌ دایه‌ محقق-ی تاریخ بغداد(١) ده‌ئێ: سه‌نه‌ده‌که‌ی الخطیب سه‌حیحه‌ به‌لام مه‌حاله‌ که‌سیکی عامی قسه‌ی ئاوا بکات چ جایی أبو حنیفة ! وه‌ ده‌لێن سه‌نه‌ده‌که‌ی ابن حبان که‌سانی مه‌جه‌ولی تێدایه‌ که‌ ئه‌مه‌یان راسته‌، به‌لام وازیان له‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی الفسوي هه‌یناوه‌ که‌ به‌ سه‌نه‌دیکی عالی رپوایه‌تی کردوو که‌ ته‌نها سئ که‌س له‌نیوان خۆی و أبو حنیفة-دا هه‌یه‌، ئیستاش باسی ئه‌م سئ که‌سه‌ ده‌که‌ین بزانیان حالیان چۆنه‌ له‌رووی جه‌رح و ته‌عدیله‌وه‌، چونکه‌ وه‌ک ووتم ئه‌م سه‌نه‌ده‌ به‌سه‌ بۆ حوکمدان له‌سه‌ر کافر بوونی أبو حنیفة.

راوی یه‌که‌م: (علي بن عثمان بن نفيل)

النسائي ده‌ئێ: ثقة

الذهبي ده‌ئێ: صدوق

ابن حجر دهلي: لا بأس به
 مسلم بن القاسم الأندلسي دهلي: ثقة
 له كتيب (تحرير تقريب التهذيب) هاتووه: سيقهيه، كومه ليك كه سي سيقه رپوايه تيان ليوهي
 كردووه له وانه النسائي، وه هيچ جه رحيكي تيذا نه زانراوه.
 ووتم: سهيره كه له وه دايه هه نديك له معاصرین دهلي علي مه جهوله !

راوی دووهم: (أبو مسهر الغساني)
 أبو حاتم الرازي دهلي: ثقة
 ابن حبان دهلي: ئيمامي ئه هلي شامه له حفظ و إتقان دان، وه مهرجه عيانه له جهرح و ته عديلي
 شيخه كاناندا.
 أبو داود دهلي: كان من ثقات الناس
 الحاكم دهلي: إمام ثقة
 أبو يعلى الخليلي دهلي: ثقة حافظ إمام متفق عليه
 أحمد بن حنبل دهلي: رحم الله أبا مسهر ما كان أثبتته. واتا چهنده پته و بووه له حفظ دا.
 أحمد بن صالح الجيلي دهلي: ثقة
 ابن حجر العسقلاني دهلي: ثقة فاضل
 الذهبي دهلي: له گه وره ترين و فه صحيح ترين و حافظ ترين زانايانه.
 محمد بن عثمان التنوخي دهلي: له شام هيچ كه س نيه وهك أبو مسهر، حافظ ترين كه سه.
 محمد بن وضاح دهلي: ئيمامه شيخي شامه، له گه وره ترين و فه صحيح ترين و حافظ ترين زانايانه.

راوی سييه م: (يحيى بن حمزة)

يحيى بن معين دهلي: ثقة
 علي بن المديني دهلي: له لاي هاوه لانمان سيقهيه
 أبو حاتم الرازي دهلي: صدوق

العجلي دهۆن: ثقة

الذهبي دهۆن: قازى ديمه شق، ئىمامىكى سىقه يه

أبو داود دهۆن: ثقة

الفسوي دهۆن: سىقه يه ناسراوه

هشام بن عمار دهۆن: قازى ديمه شق بوو سىقه بوو

دحيم دهۆن: سىقه يه زانايه، گومانم نيه زانايه

ابن الغلابي دهۆن: سىقه يه

جا بهرگريكه ران له أبو حنيفة ئەمە دەكەن بە بيانوو كە (يحيى بن حمزة) خەلكى ديمه شق بووه، أبو حنيفة-ش له عيراق بووه هەرگيز نەچۆتە ديمه شق، يحيى هاوהלایه تی أبو حنيفة-ی نەکردوو ئیتر ئەم ووتە يەى چۆن بیستوو له أبو حنيفة ؟ بۆيه بهم بيانوو هاتوون سەنەدەكە به زەعیف دادەنێن. له وهلامدا دهۆن: بهۆن راسته أبو حنيفة نەچۆتە شام بهلام دەيسەلمێنن يحيى هاتۆتە عيراق بگره چۆتە کوفه له سەردەمى أبو حنيفة-دا تەنانەت يحيى رپوايه تی هەيه له سفيان الثوري كە سفيان له يهك شار و له يهك كاتدا له گەڵ أبو حنيفة ژياوه، ئیتر بۆ دەبیّت أبو حنيفة-ی نەدیئ ؟ گەر دهۆن: ئەگەر بينويه تی بۆچى رپوايه تی له أبو حنيفة نەکردوو ؟ دهۆن: جا کوا ئەهلى سوننه رپوايه ت له أبو حنيفة دەكەن تاكو يحيى رپوايه تی لى بكات ؟ ئەو هەتا كتيبه كانی فەرموو دە به تالە له ناوی أبو حنيفة، پاشان يحيى ئەم كوفره ی لیدیوه ئیتر چۆن رپوايه ت له كافر دهكات ؟ ئیستاش به لگه كان دهخهينه روو كە يحيى چۆتە عيراق تەنانەت شارەكه ی أبو حنيفة كە كوفه يه.

ابن أبي حاتم دهۆن: پرسيارم له باوكم كرد دەربارەى فەرموو دەيه ك كە يحيى بن حمزة رپوايه تی دهكات له سليمان بن داود پيم ووت: ئەم سليمان-ه كێيه ؟ باوكم ووتى: هەندىك خەلك دهۆن: سليمان بن أرقم-ه.

باوكم ووتى: يحيى بن حمزة هاته عيراق، جا خەلكى وادهبين (أرقم) نازناوى سليمان بن، داود-يش

ناوی باوکی بیّت. وه هه‌ندیك خه‌لك ده‌لێن: سلیمان بن داود الدمشقي-ه شیخی یحیی بن حمزة، جا نازانم ئەم سلیمانه کامه‌یانه، وه پێم وانیه دیمه‌شقیه‌كه بیّت. وه ده‌ووتری: ئەم فه‌رمووده‌یان له عیراق بیستوو ه له فه‌رمووده‌ی سلیمان بن أرقم.

[العلل لابن أبي حاتم: 644] ت: فريق من الباحثين - بإشراف وعناية: سعد الحميد و خالد الجريسي

ووتم: أبو حاتم الرازي ووتی كه یحیی هاتۆته عیراق ئەمه‌ش به‌لگه‌یه كه ئەگه‌ری بینینی أبو حنیفة هه‌یه له‌لایه‌ن یحیی، هه‌روه‌ها (سلیمان بن داود یان بن أرقم) كه شیخی یحیی بن حمزة-یه خه‌لكی به‌صره‌یه كونیه‌كه‌ی (أبو معاذ البصري) ه وه‌ك له ته‌ذیب الكمال و تقریب الته‌ذیب هاتوو ه.

أبر المصباح المزني: له ژياننامه‌ی (یحیی بن حمزة) ناوی شیخه‌كانی یحیی ده‌هێنێت له چوارچێوه‌ی ئەواندا ناوی سفیان الثوري ده‌هێنێت، كه هاوشار و هاوسه‌رده‌می أبو حنیفة بووه. بڕوانه [ته‌ذیب الكمال: 278-279/31] ت: بشار عواد معروف

ابن عساکر: له ژياننامه‌ی (یحیی بن حمزة) ناوی شیخه‌كانی یحیی ده‌هێنێت، له چوار چێوه‌ی ئەواندا ناوی سفیان الثوري ده‌هێنێت. بڕوانه [تاریخ دمشق: 125/64] ط: دار الفكر

جا کاتێک یحیی هاتیبته عیراق و پڕوایه‌تی کردبێ له سفیان الثوري كه هاوشار و هاو سه‌رده‌می أبو حنیفة بووه لی‌رده‌دا به‌پێ شه‌رطی مسلم سه‌حیحه‌ چونكه یحیی بن حمزة و أبو حنیفة له‌یه‌ك سه‌رده‌مدا ژیاون ئەگه‌ری بینینیش هه‌یه هه‌یج به‌لگه‌یه‌كیش نیه كه ئەوه یه‌كلا‌یی بکاته‌وه كه یحیی أبو حنیفة-ی نه‌دیوه، وه یحیی ناسراو نیه به ته‌دلیس، جگه له‌مه‌ش ابن حبان به سه‌نه‌دیکی زه‌عیف پڕوایه‌تی کردوو ه كه تێیدا یحیی بن حمزة و سعید بن عبدالعزیز ده‌لێن بیستمان له أبو حنیفة كه ئاوا‌ی ووت (قالا سمعنا أبا حنیفة یقول) به‌لام له‌لای ابن حبان و وشه‌ی (نعل) بۆته (بغل) واتا هی‌ستر، هه‌ر چه‌نده سه‌نه‌ده‌كه‌ی زه‌عیفه به‌لام ته‌نها له‌به‌ر تصریح دانیان به سه‌ماع هی‌ناومه.

ابن حبان ده‌لێ: أخبرنا الثقيفي قال حدثنا أحمد بن الوليد الكرخي قال حدثنا الحسن بن الصباح

قال حدثنا محفوظ بن أبي توبة قال حدثني ابن أبي مسهر قال حدثنا يحيى بن حمزة و سعيد بن عبدالعزيز ووتيان: بيستان أبو حنيفة دهيووت: گهر كه سيك ئەم هيستره بپه رستى بۆ ئەوهى نزيك بپته وه له الله جل وعلا، ئەوا نابينم هيچى تيدا بئ. [المجروحين : 413/2]

ووتم: الكوثري جهه مى دونيا سه راو ژوور دهكات بۆ به رگري كردن له أبو حنيفة ته نانه ت هه نديكجار په لامارى هاوه لانيش دهدات گهر هيچ چاريكى نه بپت بۆ به رگري كردن لى، به لام ده باره ي ئەم رپوايه ته ي يحيى بن حمزة ته نها يه ك شتى كردوو به بيانوو ئەويش ئەوهيه كه يحيى بن حمزة قه دهري بووه، ئينجا الكوثري دهئ: ووته ي قه دهريه ك نابپته به لگه له دژى پيشه وايه كى ئەهلى سوننه -واتا أبو حنيفة- المعلي له وه لامى ئەم گومانه دا دهئ: يحيى بن حمزة به رهئى خوى قسه بكات بهئ نابپته به لگه به لام رپوايه ته كانى هيچ رپگايه ك نيه بۆ ره تكدنه وهى ههروهك له قاعيده كاندا باسمان كرد، وه يحيى بن معين و دحيم و أبو داود والنسائي و يعقوب بن شيبه و جگه له وانيش ته وسيعيان كردوو، وه البخاري و مسلم احتجاجيان پي كردوو له الصحيحين، وه باقى پيشه واكانى تريش، وه به هيچ شتيك له كه دار نه كراوه ته نها قه دهري نه بپت، وه بانگه وازكه نه بووه بۆ بيدعه كه ي، وه موتابه عهش كراوه له م رپوايه ته دا ههروهك پيشتر تپه پرى به سه رماندا له ژياننامه ي القاسم بن حبيب، والله أعلم. [التنكيل : 846/1]

(محفوظ بن أبي توبة) له ههردوو چاپى كتيبه كه توبه بۆته ثوبه، توبه راسته.

الخطيب دهئ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن سلم قال حدثنا أحمد بن علي الأبار قال حدثنا عبد الأعلى بن واصل قال حدثنا أبي قال حدثنا ابن فضيل عن القاسم بن حبيب ووتى: نه عله كه م له ناو وورده به رد دانا، پاشان به أبو حنيفة-م ووت: گهر كه سيك نوژر بكات بۆ ئەم نه عله تا ده مريت به لام له دليه وه الله ده ناسيت، چى دهئى ده باره ي ؟ أبو حنيفة ووتى: ئيمانداره، منيش ووتم: تا هه تايه قسه ت له گه ل ناكه م. [تاريخ بغداد : 510/15]

ووتم: ئەم رپوايه ته ي القاسم بن حبيب موتابه عهيه بۆ رپوايه ته كه ي يحيى بن حمزة، ئەهه رچى ههردوو ك محقق-ى تاريخ بغداد وهك الكوثري رپوايه ته كه يان به زه عيف داناوه به هوى القاسم بن

حبيب، پروانه بۆ [التنكيل : 632/1-635] المعلمي وه لامي الكوثري داووتهوه دهربارهى القاسم بن حبيب نه گهرچى زه عيفيشه، ههر چهنده رپوايه ته كهى يحيى بن حمزة صه حجه پيويستى به موتابهعه نيه بۆ ته صحيح كردنى به لّام نه م رپوايه ته ش پالپشتيه كى باشه بۆ رپوايه ته كهى نه و تا نه لّين جگه له كه سيّكى شامى كه س نه م شتهى نه گيړاوه ته وه له أبو حنيفة، القاسم بن حبيب كوفيه هاوشار و هاوسه ردهمى أبو حنيفة بووه، نه مه له كاتيكدا القاسم بن حبيب خوى له ناو به سه رهاته كه دا بووه نه وهك به سه نه د بيگيړيته وه تا بلّين زه عيفه، ئايا كه سيّك به سه رهاتى نيوان خويى و هاوړييه كى بگيړيته وه كه س رتهى ده كاته وه به بيانوى نه وهى نه م كه سه زه عيفه له رپوايه ت كردنى فه رمووده دا ؟!

الفسري ده لّ: حدثنا أبو بكر الحميدي حدثنا حمزة بن الحارث مولى عمر بن الخطاب عن أبيه (الحارث بن عمير) ووتى: بيستم پياويك پرسيارى له أبو حنيفة ده كرد له مزگه وتى چه رام دهربارهى كه سيّك كه بلّ: شايه تى ده دهم كه عبه حقه به لّام نازانم نه مه كه عبه يه يان نا ؟ أبو حنيفة ووتى: ئيمانداريكي حقه. وه پرسيارى ليكرد دهربارهى كه سيّك كه بلّ: شايه تى ده دهم محمد كورى عبدالله پيغه مبه ره به لّام نازانم محمد نه و كه سه يه كه گوړه كهى له مه دينه يه يان نا ؟ أبو حنيفة ووتى: ئيمانداريكي حقه. أبو بكر الحميدي ووتى: ههر كه سيّك وابلّ نه وا كافر بووه.

[المعرفة والتاريخ : 787/2]

ووتم: أبو بكر الحميدي ئيمامه و حافزيكى ناسراوه قسهى له سه رناكرى.

حمزة بن الحارث مولى عمر بن الخطاب ووتهى زانايانى جهرح و ته عديل به م شيويه دهربارهى: ابن سعد ده لّ: سيقه يه فه رموودهى كه مه

ابن حبان له كتّيبى (الثقات) هيّناويه تى

ابن حجر ده لّ: سيقه يه

المزي: ئاماژهى به ته وسيقى ابن سعد و ابن حبان داوه

الذهبي ده لّ: ابن سعد و جگه له ويش ته وسيقيان كردوو

جگه له مانهش كهسى تر قسهى له سهر نه كړدوو، وه له هيچ زانايه ك نه هاتوو كه ته زعيفى بكات.

(الحارث بن عمير أبو عمير البصري) باوكى حمزة كه راوى ئه م به سه رهاته يه، ووتهى زانايانى جه رح و ته عدیل به م شیوه يه ده باره ی:

أبو بكر بن أبي شيبة ده ئی: ثقة

أبو حاتم الرازي ده ئی: ثقة

أبو زرعة الرازي ده ئی: ثقة رجل صالح

يحيى بن معين ده ئی: ثقة

الفسوي ده ئی: ثقة

النسائي ده ئی: ثقة

أحمد بن صالح الجيلي ده ئی: ثقة

الدارقطني ده ئی: ثقة

حرب بن سليمان ده ئی: حماد بن زيد الحارثی پيش ده خست و ستایشی ده كړد، وه ده ئی: له هاو له سيقه كانى أيوب السخثياني-ه.

أبو الفتح الأزدي ده ئی: ضعيف منكر الحديث

ابن الجوزي له ابن خزيمة نه قل ده كات كه وتوويه تی: دروژنه

ابن حبان ده ئی: له كه سه سيقه كانه وه شتانیكى هه لبه ستراو ده گه رپته وه، وه ده ئی: زه عيفه، فهرمووده ی مونكه رى هه يه.

الحاكم ده ئی: له حميد الطويل و جعفر بن محمد چهنده فهرمووده يه كى هه لبه ستراو ده گپ رپته وه، وه ده ئی: زه عيفه.

الذهبي ده ئی: وای نابینم جگه له وه ی كه زه عيفه زور به پروونی، وه پيم سه يره النسائي چو ن رپوايه تی لپوه كړدوو! وه ده ئی: وانا زانم كه سيك له المتقدمين به زه عيفى دانابيت پيش ابن حبان، وه كاريكى چاكى كړدوو ابن حبان.

ابن حجر دهئ: جمهوری زانایان به سيقه‌یان داناوه، وه فهرمووده‌کانی شتی مونکه‌ریان تیدایه، به‌هوی ئه‌مه‌وه أبو الفتح الأزدي و ابن حبان و جگه له‌وانیش به زه‌عیفیان داناوه، وه له‌وانه‌یه له‌کوټای ته‌مه‌نیدا توانای له‌به‌رکردنی گوټرا بیټ.

جا وه‌ک ده‌بینن خیلاف هه‌یه ده‌باره‌ی، به‌لام ئه‌وانه‌ی که به سيقه‌یان داناوه بالآ ده‌سترن له عیلمه‌که‌دا وه‌ک له‌وانه‌ی به زه‌عیفیان داناوه، چونکه ئه‌وانه‌ی به سيقه‌یان داناوه له پیشه‌وایانی المتقدمین-ن که هیچ کام له ابن خزیمه و ابن حبان و أبو الفتح و الحاکم ناگه‌ن به ئاستی ئه‌وان، مه‌حالیسه‌ راوییه‌ک له سه‌رده‌می زېړنی فهرمووده‌دا له‌لای ئه‌م زانا گه‌وران ه سيقه بیټ، دواتر له سه‌ده‌ی چوار به‌دواوه ده‌رکه‌وئ که زه‌عیف بووه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که المعلي ئه‌وه‌ی یه‌کلا کردۆته‌وه که ووته‌ی ئه‌و زانایانه وه‌رده‌گیرټ که به سيقه‌یان داناوه نه‌ک ئه‌وانی دواتر، وه دهئ: عبدالرحمن بن مه‌دي رپوایه‌تی کردووه له الحارث، وه ووته‌ی ئیمام أحمد نه‌قل ده‌کات که دهئ: عبدالرحمن بن مه‌دي رپوایه‌ت ناکات ته‌نها له که‌سانی سيقه‌وه نه‌بیټ، سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش المعلي وه‌لامی ئه‌وانه‌شی داوته‌وه که به زه‌عیفیان داناوه، من پوخته‌که‌ی ووته‌که‌ی المعلي نه‌قل ده‌که‌م به ماناوه، المعلي دهئ: ابن الجوزي به‌بئ سه‌نه‌د ووته‌که‌ی ابن خزیمه-ی نه‌قل کردووه، وه له نه‌قل کردنی ووته‌کاندا وورد نیه، ئینجا چه‌ند هه‌له‌یه‌کی ابن الجوزي باسکردووه ده‌باره‌ی راوییه‌کان له‌کاتی نه‌قل کردنی ووته‌ی زانایانی جه‌رح و ته‌ع‌دیل، وه به ووته‌ی الذهبي و ابن حجر پشت راستی ده‌کاته‌وه که ابن الجوزي ووته نه‌قل ده‌کات به‌بئ لیکۆلینه‌وه لی، ده‌باره‌ی ابن حبان دهئ: ابن حبان دوو فهرمووده‌ی الحارث بن عمیر-ی به مونکه‌ر داناوه بۆیه پی وایه زه‌عیفه، وه‌لامی ئه‌م دوو فهرمووده‌یه‌شی داوته‌وه که هه‌له‌که له‌پیشتره له‌سه‌ر راوییه‌کی تر حیساب بکری نه‌ک له‌سه‌ر الحارث، وه المعلي پی وایه که الحاکم لاسایی ابن حبان-ی کردۆته‌وه له به زه‌عیف دانانی الحارث، وه أبو الفتح الأزدي خو‌ی قسه‌ی له‌سه‌ر هه‌یه بۆیه قسه‌ی ئه‌و ده‌باره‌ی راوییه‌کان قبول ناکری، ووته‌ی ابن حجر نه‌قل ده‌کات که وتوویه‌تی: أبو الفتح الأزدي خو‌ی زه‌عیفه چۆن ووته‌ی قبول ده‌کری له جه‌رح کردنی راوییه سيقه‌کان.

پاشان لیږده دا الحارث بن عمیر خوۍ ووته که ی بیستووه و له شوینه که دا ئاماده بووه له هیچ که سیکی ریوایه ت ناکات تا بلین زه عیفه، ههروهک له لاپهړه 27-32 وهلامی ئهم گومانه مان داووته وه.

الخطیب ده ئی: أخبرني الحسن بن محمد الخلال قال حدثنا محمد بن العباس الخزاز قال حدثنا محمد بن محمد الباغندي قال حدثنا أبي ووتی: من له لای عبدالله بن الزبیر (الحمیدی) بووم نامه ی أحمد بن حنبل-ی بۆ هات، تییدا نوسرابوو: ناشرینترین بابهم بۆ بنوسه ده رباره ی أبو حنیفة، الحمیدی بۆی نوسی: حدثنا الحارث بن عمیر ووتی: بیستم أبو حنیفة ده یووت: گهر که سیکی بلئ: ده زانم الله مالئکی هه یه به لام نازانم نه و مالیه یه که له مه که دایه یان مالئکی تره، ئایا ئیمانداره؟ ووتی: به ئی، وه نه گهر که سیکی بلئ: ده زانم پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام مردوو به لام نازانم له مه دینه نیژرا یان له شوینیکی تر، ئایا ئیمانداره؟ ووتی: به ئی.

الحارث بن عمیر ووتی: وه بیستم ده یووت: گهر دوو شایه ت شایه تی بدهن له لای قازی که فلانی کوری فلان ژنه که ی ته لاق داوه، وه هه ردوو کیشیان بزانی که به درۆ شایه تی ده دهن، جا قازی ژن و میرده که له یه کتر جیا بکاته وه (به هوۍ شایه تیه که ی نه وان) پاشان یه کیکی له م شایه تانه بۆی هه یه ژنه که ماره بکات؟ ووتی: به ئی، ووتی: پاشان قازی زانی که به درۆ شایه تیان داوه، بۆی هه یه له یه کیان جیا بکاته وه؟ (واتا: شایه تمانه که و ژنه که) ووتی: نه خیر. [تاریخ بغداد : 508-507/15]

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) ئهمه شی به زه عیف داناو به هوۍ (الحارث بن عمیر) ئیمه ش وه لاممان دایه وه، به لام المعلي سهره پای به صه حیج دانانی ریوایه ته که پی وایه سه نه ده که به م شیوه یه (الحمیدی عن حمزة بن الحارث عن الحارث بن عمیر) واتا (حمزة بن الحارث) که ووتوو له سه نه ده که دا له نیوان الحمیدی و الحارث-ی باوکی، هه له ی ئهمه شی له سهر محمد بن محمد الباغندي حیساب کردوو، پیم وایه ئهمه ش راسته چونکه له سه نه ده کانی تر الحمیدی له حمزة ریوایه ت ده کات حمزة-ش له الحارث-ی باوکی، به لام لیږده دا حمزة بوونی نیه، محقق-ی تاریخ

بغداد(۲) ته زعیفی کردوو به هۆی محمد بن محمد الباغندی، خیلاف زۆره دهبارهی به لām نه وهی پێ ووتراوه دهبارهی ته دلێس بووه که زۆر به خراپی ته دلێسی کردوو نه گینا صدوق-ه، وه ئیمه نه م پړوايه ته مان وهک پشتگیری هیناوه نهک پشت به ستمان ته نهها به م پړوايه ته بێ. ههروهها عباد بن کثیر هه مان ووتهی له أبو حنیفة گێرپهتیه وه وهک له [تاریخ بغداد : 508/15] هاتوو، نه که رچی عباد بن کثیر الثقفي مه تروکه به لām خۆی ووته که ی بیستوو له أبو حنیفة پړوايه تی نه کات له که سیکی تروه به لām له سه نه ده که یدا مؤمل بن إسماعیل هه یه که حفزی باش نیه بۆیه نه مهیناوه، به لām که سیان ئینکاری له صالحی و دینداری و فه زلی عباد بن کثیر ناکه ن، که سیکی نه مه حالی بیت به سه رهاتیک بگێرپهتیه وه که خۆی له ویدا ئاماده بووه جیاوازه له که ل گێرانه وهی له که سانی تروه هه ر چه نه ده نامه وێ نه م پړوايه ته ی عباد بکه م به به لگه چونکه کردوو مه به مه رج ته نهها پړوايه تی صحیح و حسن بهینم له م کتێبه دا، به لām باسکردنی هه مان به سه رهات له لایه ن عباد-ه وه مانای نه وه ده دات که الحارث بن حمزة راست ده کات و به سه رهاته که بوونی هه یه، ههروهها مؤمل له متابعات و شواهد پشتی پێ ده به ستړی.

عبدالله ده ئی: حدثني إبراهيم بن سعيد حدثنا أبو توبة عن أبي إسحاق الفزاري ووتي: أبو حنیفة ده یووت: ئیمانی ئیبلیس و ئیمانی أبو بکر الصديق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ یه ک شته، أبو بکر ووتی: یا رب، ئیبلیسیش ووتی: یا رب. [السنة : 352] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ووته که ی هه مان ووته ی جه هه ی کوپی صه فوانه، به لām پړوايه تی هاتوو له لای ابن عدي که پێچه وانیه نه مه یه.

ابن عری ده ئی: حدثنا أحمد بن حفص حدثنا حفص بن طرخان حدثنا غسان بن الفضل حدثنا حماد بن زيد ووتي: به أبو حنیفة-م ووت: جابر له تۆوه ده یگێرپهتیه وه که ده ئی: ئیمانم وهک ئیمانی جبریل و میکائیل وایه، أبو حنیفة ووتی: من وام نه ووتوه، وه هه ر که سیکی وابلێ نهوا بیده چیه. غسان بن الفضل ده ئی: منیش نه م ووته یه ی حماد بن زيد-م گێرپهتیه وه بۆ محمد بن الحسن-ی نه هلی ره ئی، محمد ووتی: حماد راست ده کات، أبو حنیفة چه زی نه ده کرد نه مه بووتری.

ووتم: شیخی ابن عدي له م رپوايه ته دا (أحمد بن حفص السعدي) ه.

الذهبي ده لئ: شیخی ابن عدي ه فه رمووده ی مونکهری هه یه، ههروه ها ده لئ: زه عیفه هیچ نیه. حمزة السهبي ده لئ: به ئه نقه ست درؤ ناکات. (واتا: فه رمووده ی درؤی هه یه به لام به هو ی هه له وه توشی ده بیئت).

ابن عدي ده لئ: فه رمووده ی مونکهری گپراهه وه که س موتابه عه ی نه کردووه (واتا: که س نه ی گپراهه ته وه جگه له و) ئینجا دوا ی هیئانی ژماره یه ک فه رمووی أحمد بن حفص، ابن عدي ده لئ: هه مووی له رپوايه تی هشام بن عروه یه له باوکیه وه ئه ویش له عائیشه وه به سه نه دیکی دروستکراو له لایه ن أحمد-ه وه، پاشان ده لئ: ئه مانه هه مووی مونکهرن جگه له أحمد که س نه ی گپراهه ته وه، وه أحمد له لای من له وانه یه که به ئه نقه ست درؤ ناکات، له وانه یه که فه رمووده ی لی تی که ل ده بیئت و ده ی گپراهه ته وه له حفزیه وه ئینجا هه له ی تییدا ده کات.

منیش ده لئیم: مه رج نیه ئیلا درؤزن بئ ته نها زه عیف بوونی به سه بؤ رپت کردنه وه ی رپوايه ته که ی. راوی دووه م (حفص بن طرخان) مه جهوله، ههروه ها راوی سییه م (غسان بن الفضل) ابن حجر به مه قبول ی داناوه، مه قبولیش لای ئه و وه ک خو ی باسی ده کات گهر موتابه عه ی هه بوو حه سه نه، گهر نه یبوو زه عیفه لیره دا موتابه عه ی نیه، ابن حبان-یش له کتیبی (الثقات) هیئاویه تی به بئ ته وسیق کردنی ئه مه ش جیگای تیپرامانه کاتی که ابن حبان راوییه ک له کتیبی (الثقات) ده هیئیت هیچ له فزیکی ته عدیل کردنی بؤ به کار ناهیئیت و لی بئ ده نگ ده بیئت، المعلي مه نه جی ابن حبان-ی له کتیبی (الثقات) بؤ پینچ پله دابه ش کردووه که پله ی پینجه میان ئه و جوړه یانه که ابن حبان بیده نگ ده بیئت له راوییه که، المعلي ده لئ: له م جوړه یان حوکه مه که ی ابن حبان له هه له به ده ر نیه، شوینه که هی درئژکردنه وه نیه زه عیفی و جه هاله تی دوو راوییه که ی تر به سه بؤ به زه عیف دانانی ئه م رپوايه ته.

الخطیب ده لئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالرحمن بن محمد بن عبدالله السراج بنيسابور أخبرنا أبو

الحسن أحمد بن محمد بن عبدوس الطرائفي حدثنا عثمان بن سعيد الدارمي حدثنا محبوب بن موسى الأنطاكي ووتى: بیستم أبو إسحاق الفزاري دهیوت: بیستم أبو حنیفة دهیوت: ئیمانی أبو بکر الصدیق وئیمانی ئیبلیس یه ک شته، ئیبلیس ووتی: یا رب، أبو بکر ووتی: یا رب. أبو إسحاق الفزاري ووتی: هه رکه سیک له مورجیئه کان وناڵیت ئەوا ووته که ی به سه ریدا ده شکیتته وه. [تاریخ بغداد : 509/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: ئەمه ش مولزهم کردنی مورجیئه یه له لایه ن أبو إسحاق-ه وه که هه موو مورجیئه یه ک عه قیده که ی مولزهمی ده کات به وه ی که وا بلّیت، گهر ئاماده نه بوو وابلّیت ئەوا عه قیده ئیرجائه که ی به سه ریدا ده شکیتته وه، بۆیه به لاتته وه سه یر نه بیّت که أبو حنیفة چۆن قسه یه کی ئاوا ی کردووه.

الفسری ده ئی: حدثني أبو بکر عن أبي صالح الفراء عن الفزاري ووتی: أبو حنیفة ووتی: ئیمانی آدم وئیمانی ئیبلیس یه ک شته، ئیبلیس ووتی: ﴿رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ وه ووتی: ﴿رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ وه آدم ووتی: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا﴾. [المعرفة والتاريخ : 788/2] (سه نه ده که ی حه سه نه).

عبدالله ده ئی: حدثني محمود بن غيلان حدثنا محمد بن سعيد بن سلم عن أبيه ووتی: پرسیارم له أبو یوسف کرد که له (جرجان) بوو ده رباره ی أبو حنیفة، ووتی: چی لیڊه که ی ؟ به جه همیه تی مرد. [السنة : 217]

ووتم: الكوثري ئەم رپوايه ته ی به زه عیف داناوه به هو ی محمد بن سعيد بن سلم، گوايه زانایانی جه رح و ته عدیل وتوو یانه زه عیفه و فه رمووده تی که ل ده کات، به لام وه ک المعلي وه لامی داوده ته وه محمد بن سعيد بن سلم الباهلي که سیکی تره ئەو که سه نیه که الكوثري بۆی چیه، وه المعلي ئەوه شی داوده ته پال الكوثري که ده زانی ئەم محمد-ه ئەوه نیه که جه رح کراوه به لام وه کو فیلکردن له خوینهر ویستوو یه تی بیکات به و محمد-ه که زه عیفه تا کو به هو یه وه رپوايه ته که ی پئ ته زعیف بکات، ئەگینا محمد بن سعيد بن سلم جه رح نه کراوه.

بروانه [طلیعة التنکیل : 26-28] ط: دار عالم الفوائد

ئەگەرچی محمد بن سعید بن سلم جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە بەلام پڕوایەتییکی تر ھەبە لە تارىخ بغداد کە ئەمە پشت راست دەکاتەوہ.

الخطیب دەئى: أخبرني الحسن بن محمد الخلال قال حدثنا أحمد بن إبراهيم بن الحسن قال حدثنا عمر بن الحسن القاضي قال حدثنا إسماعيل بن إسحاق قال حدثنا نصر بن علي قال حدثنا الأصمعي قال حدثنا سعيد بن سلم الباهلي ووتى: ووتمان به أبو يوسف بؤچی فەرموودەمان بۆ پڕوایەت ناکەى لە أبو حنیفە-هوه؟ أبو يوسف ووتى: چی لێدەکەن؟ ئەو پڕۆژەى کە مرد دەيووت قورئان مەخلوقە.

[تارىخ بغداد: 519/15]

ووتم: الأصمعي صدوق-ه نزيكه له ثقة، سعيد بن سلم الباهلي باسماں کرد کە صدوق-ه، پڕوایەکانى تر ھەموویان سيقە و حافزن، تەنھا عمر بن الحسن القاضي الأشناني نەبیت خيلافى لەسەرە، محقق-ى تارىخ بغداد (۱) دەربارەى دەئى: الدارقطني بە درۆزنى داناوہ بۆیە ھەلبەستراوہ. الذهبى لە میزان الاعتدال دەئى: الدارقطني و الحسن بن محمد الخلال بە زەعیفیان داناوہ، وە پڕوایەت کراوہ لە الدارقطني کە بە درۆزنى داناوہ ئەمەش راست نیە، بەلام الأشناني خاوەنى بەلایە. الخطيب البغدادي دەئى: لە سەردەمى إبراهيم الحربي فەرموودەى پڕوایەت و تۆتەوہ، ئەمەش بۆى گەورەترین شانازیە، بەلگەشە کە ئەو لە چاوى خەلکیدا گەورە بوو و پلەى لەلای خەلکى بەرپز بوو.

طلحة بن محمد دەئى: يه کيک بووہ لە کەسە گەورەکان، وە يەکیکە لە ھاوہلانی فەرموودە کە بە باشى لى دەزانیت، وە يەکیکە لە حافزەکان، وە فەرموودەى زۆرى پڕوایەت کردووە، وە خەلکیش لىيان وەرگرتووە لە کۆن و ئێستاشدا.

الحاکم پرسیار لە أبو علي الهروي دەکات دەربارەى الأشناني: دەئى صدوق-ه، الحاکم پى دەئى: ھاوہلانمان لە بغداد قسەى لەسەر دەکەن، أبو علي الهروي دەئى: نەمان بیستووہ ھیچ کەس قسەى پى بلێ تەنھا ئەو نەبێ کە ئیجازە بە سەماع دادەنیت، وە فەرموودە پڕوایەت ناکات تەنھا لە کتیبەکانیەوہ نەبێ.

الحاکم دهئ: به الدارقطني-م ووت أبو علي الحافظ وادهئ، الدارقطني ووتی: شیخه که مان قسه یه کی خرابی کردوو.

أبو سعد السمعاني دهئ: خاوه نی فهرمووده بوو به چاکی لی دهبانی، زانستیکی چاکی هه بوو، فهرمووده ی زوری ریوایه ت کرد و لییان وهرگرت.

جا وه ک دهبینن خیلاف هه یه دهرباره ی گهر بلین زه عیفیشه ئه واه نه خوی ئه مه ی ریوایه ت نه کردوو، له ریوایه تی پیشووی عبدالله الأشناني تیدا نه بوو له سه نه ده که، گهر بلین کوره که ی سعید بن سلم-ی تیدابوو جه رحی ته عدیلی بو نه کراوه، ئه واه عبدالله به مانایه کی نزیک له مه هیئاویه تی به سه نه دیکی جیاوازتر له وه ی خوی که کوره که ی سعید بن سلم-ی تیدا نیه، وه عالی تر له سه نه دی الخطیب که الأشناني تیدا نیه.

عبدالله دهئ: حدثني إسماعيل بن إسحاق الأزدي القاضي حدثني نصر بن علي حدثنا الأصمعي عن سعيد بن سلم ووتی: به أبو يوسف-م ووت: ئایا أبو حنيفة هه مان قسه ی جه همی ده کرد؟ ووتی: به ئی. [السنة: 218] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: إسماعيل ونصر والأصمعي وسعيد هه مان که سانی سه نه ده که ی الخطیب-ن به لام به هو ی عالی بوونی سه نه ده که ی عبدالله دهربازمان بوو له الأشناني.

الفسري دهئ: حدثنا عبيدالله بن معاذ حدثني محمد بن معاذ ووتی: بیستم سعيد بن مسلم ووتی: به أبو يوسف-م ووت: ئایا أبو حنيفة جه همی بوو؟ ووتی: به ئی، ووتم: ئایا مورجیئه بوو؟ ووتی: به ئی. [المعرفة والتاريخ: 782/2]

ووتم: لیژدها سعید بن سلم بوته سعید بن مسلم، ههر چه نده محقق ئاماژه ی به مه نه داوه له حاشیه، وه منیش نوسخه ی ده ستنوسم له به رده ست نیه تا بگه رپمه وه سه ری، وه ههر چه نده له ته حقیقی خلیل المنصور به هه مان شیوه به سعید بن مسلم هاتوو، به لام پیش ئه مه چوار ریوایه تمان هیئا به دوای یه کتردا که له ههر چواریاندا سعید بن سلم ئه م پرسیاره له أبو یوسف

دهکات ئه ویش ئاوا وه لامي ده داته وه، بویه ته نها به به راوورد کردنی چوار ریوایه ته که ی تر له گه ل ئه م ریوایه ته بۆمان ده رده که وئ که ئه م راوییه سعید بن سلم-ه به هه له بۆته سعید بن مسلم.

الفسوی ده لئ: حدثنا أبو جزء عن عمرو بن سعيد بن مسلم ووتی: بیستم باپیرم ووتی: به أبو یوسف-م ووت: ئایا أبو حنیفة مورجیئه بوو؟ ووتی: به لئ، ووتم: ئایا جه ه می بوو؟ ووتی: به لئ.

[المعرفة والتاریخ : 783/2]

ووتم: ئه م سه نه ده زۆر به کیشه یه، محقق له حاشیه دا ده لئ: له نوسخه ی ده ستنوس به (أبو جزی) هاتوو به لام الذهبی له میزان الاعتدال به (أبو جزء) هیئاویه تی منیش له سه ر ئه و راستم کردۆته وه، ئینجا ووته ی زانایانی جه رح و ته عدیل ده رباره ی أبو جزء نصر بن طریف نه قل ده کات که مه تروکه، وه ده لئ: الفسوی له ریگای أحمد بن الخلیل ئه مه ی ریوایه ت کردوو له أبو جزء.

منیش ده لئم: راسته الذهبی له میزان الاعتدال که سیکی هیئاوه به ناوی (أبو جزء القصاب نصر بن طریف) به لام الذهبی به هیچ جوړیک باسی ئه م سه نه ده ی الفسوی نه کردوو و ئاماژه ی پینه داوه تا بلیین ئه م راوییه أبو جزء-ه له نوسخه که ی به رده ستی الذهبی هه ر به أبو جزء هاتوو، به چ به لگه یه ک الذهبی باسی ئه م راوییه ده کات؟ بویه قسه که ی محقق له جیگای خۆیدا نیه که ده لئ له سه ر کتیبه که ی الذهبی راستم کردۆته وه.

وه به پئی قسه که ی محقق که ده لئ أبو جزء راسته نه ک أبو جزی، که واته الفسوی ده لئ: (حدثنا أبو جزء) هیچ به لگه یه کیش نیه که له نیوان الفسوی و أبو جزء راوییه کی تر هه بیّت، ئه مه ش مه حاله الفسوی له أبو جزء ریوایه ت بکات راسته وخۆ چونکه أبو جزء سالی 170 مردوو نه وکات الفسوی له دایک نه بووه، هه ر بویه محقق تا له م کو سپه ده ربازی بیّت له خۆیه وه ده لئ له نیوان الفسوی و أبو جزء أحمد بن الخلیل هه یه به بئ ئه وه ی هیچ به لگه یه ک به ی نیّت بۆ سه لماندن قسه که ی بۆ نموونه بئ له یه کیّک له نوسخه ده ستنوسه کان له نیوان الفسوی و أبو جزء أحمد بن الخلیل هه یه له م سه نه ده دا، پاشان أبو جزء ریوایه تی هه یه له قتاده که تابعیه

سالی 118 مردوو، که سیک سه نه دی ئاوا عالی بیّت و به قتاده بگات چۆن له رینگای عمرو بن سعید بن مسلم نه ویش له رینگای باپیرییه وه رپوایهت دهکات له أبو یوسف ؟! بۆیه نهسته مه أبو جزء که راسته وخۆ له قتاده رپوایهت دهکات پپووستی به دوو راوی بیّت تا بگات به أبو یوسف له کاتی کدا أبو یوسف ته مه نی 5 سأل بووه که قتاده مردوو، پاشان أبو جزء رپوایهتی ههیه له حماد بن أبي سليمان که شیخی أبو حنیفه-یه أبو یوسف ته مه نی 7 سأل بووه که حماد مردوو، ئایا دهکری أبو جزء راسته وخۆ له شیخی أبو حنیفه رپوایهت بگات به لām بۆ نه وهی رپوایهت له قوتابیه که ی أبو حنیفه بگات پپووستی به دوو راوی تر بیّت تا پپی بگات ؟!

به هه مان شیوه محقق-ی تاریخ بغداد (۱) باسی هه له که ی محقق دهکات، بۆ نه وه ده چیت که سه نه ده که به م شیوهیه بیّت (أبو جزي بن عمرو) نه ک (أبو جزء عن عمرو) ده ئی: له هه ندیک نوسخه ی ده ستنوس (أبو جزي بن عمرو) هاتوو که نه وه یان دروسته به لām له هه ندیکیان (بن) گۆراوه بۆ (عن) که هه له یه، که واته عمرو باوکی أبو جزي-ه، وه ده ئی: گه ربه قسه ی محقق-ی کتیبه که ی الفسوی بیّت که ده ئی: (أبو جزء عن عمرو بن سعید بن مسلم) نه وا هیچ راوییه ک له کتیبه کاندانیه به ناوی عمرو بن سعید بن مسلم تا بلیین أبو جزء رپوایهتی لیوه کردوو، وه ده ئی: پیم وایه به م شیوهیه سه وابه (حدثنا أبو جزي بن عمرو بن سعید بن سالم قال سمعت جدي) أبو جزي نه وهی سعید بن سالم القдах-ه له باپیرییه وه رپوایهتی کردوو.

بروانه حاشیه ی [تاریخ بغداد : 512-513/15]

منیش ده ئیم: نه وهی محقق-ی تاریخ بغداد بۆی چوو له ره ددانه وهی محقق-ی کتیبی المعرفة والتاریخ دروسته، به لām پیم وایه محقق-ی تاریخ بغداد له وه دا که وتۆته هه له وه که (سعید بن مسلم) دهکات به (سعید بن سالم القдах) چونکه به پپی نه م هه موو رپوایه تانه ی پیشوو که هینامان (سعید بن سلم الباهلي) نه م پرسیاره له أبو یوسف دهکات، وه ته نها له رینگای نه و نه م ووته یه ی أبو یوسف رپوایهت کراوه که سی تر رپوایهتی نه کردوو، بۆیه له پشتره که بلیین نه م سعید بن مسلم-ه سعید بن سلم-ه هه روه ک له رپوایهتی پیشوودا ئاماژه مان پید، نه م رپوایه ته ش

زه‌عیفه چونکه نازانین أبو جزی و عمرو حالیان چۆنه، گه‌ر أبو جزء-یش بیټ به‌پیټی قسه‌ی محقق نه‌وا سه‌نه‌ده‌که زۆر زه‌عیفه چونکه أبو جزء مه‌تروکه، به‌لام بویه هی‌نام کاتی‌ک چوار که‌سی جیا‌واز هه‌مان شت له‌ سعید بن سلم الباهلی ری‌وایه‌ت ده‌که‌ن نه‌وا ئەم دوو ری‌وایه‌ته‌ش هه‌ر بۆ نه‌وه‌مان ده‌به‌ن که سعید بن مسلم هه‌ر سعید بن سلم بیټ به‌لام تصحیف روویدا بیټ بۆته (مسلم) دوا‌ی هی‌نانی ئەم هه‌موو ری‌وایه‌ته‌ش ته‌واو دلنیا ده‌بینه‌وه له‌ دروستی ئەم ووته‌یه‌ی أبو یوسف. هه‌روه‌ها المع‌لی له‌ [الت‌ن‌ک‌یل : 852/1] ئاماژه‌ی پ‌یداوه که ئەم راوییه‌ ناوی (أبو جزی بن عمرو بن سعید بن سلم الباهلی)ه.

الکوثری ده‌ئ‌ی: سعید بن سلم دروسته به‌لام نه‌زانراوه که سعید بن سلم کو‌ری هه‌بیټ به‌ناوی عمرو، وه نه‌زانراوه که نه‌وه‌ی هه‌بیټ کونیه‌که‌ی أبو جزی بیټ.

المع‌لی ده‌ئ‌ی: نه‌خ‌یر به‌ل‌کو ئەم شته‌ زانراوه، له‌ [الخصائص لابن جني : 308/3] ت: محمد علي النجار، شیع‌ری‌کی الأصمعی هاتووه که ابن جني ده‌ئ‌ی: الأصمعی ئەم شیع‌ره‌ی بۆ أبو توبة می‌مون بن حفص په‌روه‌رده‌که‌ری عمرو بن سعید بن سلم ووتوه به‌ ئاماده بوونی سعید.

هه‌روه‌ها المع‌لی ده‌ئ‌ی: له‌ [الکامل في اللغة والأدب للمبرد : 30/2] ت: عبد الحميد الهنداوي، تییدا هاتووه: وح‌دثني علي بن القاسم قال حد‌ثني أبو قلابة الجر‌مي ووت‌ی: حه‌جمان کرد جار‌ی‌کیان له‌گه‌ل أبو جزء بن عمرو بن سعید.

المع‌لی ده‌ئ‌ی: أبو جزء کو‌ری عمرو ئەم‌یر بووه، عمرو کو‌ری سعید ئەم‌یر بووه، سعید کو‌ری سلم ئەم‌یر بووه، سلم کو‌ری قتیبه ئەم‌یر بووه، قتیبه ئەم‌یر بووه.

منیش ده‌ئ‌یم: هه‌موو ئەم به‌ل‌گانه پشت راستی ده‌که‌نه‌وه که سه‌نه‌ده‌که به‌م شی‌وه‌یه (أبو جزی بن عمرو بن سعید بن سلم قال سمعت جدي) واتا أبو جزی له‌ سعید بن سلم-ی باپی‌ری ری‌وایه‌تی کردووه، لی‌زه‌دا مه‌به‌ست نه‌وه نیه‌ بل‌ئ‌ین أبو جزی س‌یقه‌یه‌ یان نا که‌س باسی نه‌کردووه له‌م پرووه‌دا، به‌ل‌کو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که سعید بن مسلم یان سعید بن سالم هه‌ردووکیان هه‌له‌یه راسته‌که‌ی سعید بن سلم-ه که که‌سی‌کی صدوق-ه وه‌ک له‌ ری‌وایه‌ته‌کانی پ‌یشوو باسمان کرد، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که له‌لای الم‌برد به‌ أبو جزء هاتووه نه‌ک أبو جزی ره‌نگه ئەمه هه‌له‌ی چاپ ب‌ئ، گر‌یمان أبو

جزء-یش بیٽ ٿو ڪه سه نيه ڪه محقق-ی ڪٽيٽبه ڪه ی الفسوي بوی چوو چونڪه ٿه مه يان وهڪ زانيمان ڪوري عمرو بن سعيد بن سلم-ه ٿه وهی محقق بوی چوو ناوی نصر بن طريف أبو جزء القصاب بوو دوور و نزيڪ په يوهندي به مه وه نيه، بگره الفسوي دواي مردنی ٿه مه له دايڪبووه وهڪ باسماڻ ڪرد ئيتر چوڻ پيو ايه تي ليوه دهڪات ؟!

البرذعي ده ٿي: بيستم أبو زرعة ده يووت: أبو حنيفة جه هي بوو، وه محمد بن الحسن جه هي بوو، وه أبو يوسف جه هي بوو جه هي بوو نيڪي پوون. [سؤالات البرذعي لأبي زرعة: 494] ووتم: ليڙهه ٿاوا هاتووه (وڪان أبو يوسف جهميا بين التجهم) واتا جه هي بوو نيڪي پوون، به لام له تاريخ بغداد هاتووه (وڪان أبو يوسف سليما من التجهم) واتا سه لامهت بووه له جه هي بوون، وه له لسان الميزان هاتووه (وڪان أبو يوسف بعيدا عن التجهم) واتا دوور بووه له جه هي بوون، وه پيم وايه أبو يوسف جه هي نه بووه ٿه گه رچي گومرايي و بيدعه وه ٿه ي گه ليڪ زوره و فه توای فيلاوي زور داوه، به لام ٿه وهی مه به ستمانه ليڙهه ٿاوا أبو حنيفة-يه ڪه به جه هي دانراوه له لايه ن زانايه ڪي گه وره وه، سه نه ديش له ٿارادا نيه تا بلين زه عيفه.

برگه‌ی چواره‌م:

هه‌بوونی عه‌قیده‌ی مورجیئه.

شتیك نه‌بووه له‌لای سه‌له‌ف به‌ناوی (مرجئة الفقهاء) أبو حنیفة و هاوه‌له‌كانی به‌مورجیئه و أهل الرأي ناوبراون له‌لای سه‌له‌ف نه‌وه‌ك به‌م ناوه چونكه خودی ناوه‌كه جوړیك له‌پله به‌رز كردنه‌وه‌ی تیدا‌یه بۆ أبو حنیفة، بۆیه ئه‌م زاراوه‌یه دانراوی خه‌له‌فه بۆ جیا‌كردنه‌وه‌ی ئیرجائی أبو حنیفة له‌ئیرجائی جه‌همیه‌كان.

مورجیئه‌ بوونی أبو حنیفة ئه‌وه‌نده‌ روونه‌ ته‌نانه‌ت لای زوړیك له‌ خو‌شه‌ویستانی أبو حنیفة ئه‌وانه‌ی ده‌مارگریان بۆی هه‌یه ئه‌وه ده‌زانن كه‌ مورجیئه‌ بووه و ناتوانن ئینكاری ئی بكه‌ن، بۆیه پێویستی به‌وه نه‌ده‌كرد باسی ئه‌م لایه‌نه‌ بكه‌ین، به‌لام كه‌ ده‌بینم لای كه‌سانێك له‌ خه‌له‌ف و معاصرین كراون به‌ ئه‌هلی سوننه و په‌ددی ئه‌وانه ده‌ده‌نه‌وه كه‌ به‌ ئه‌هلی بیدعه‌ ناویان ده‌به‌ن، بۆیه به‌ پێویستم زانی زوړ له‌سه‌ری بدویم كه‌ خو‌ی باب‌ه‌ته‌كه‌ شایه‌نی زوړ ووتن نیه چونكه‌ روونه، به‌لام تاكو نه‌توانن بیدعه‌چیه‌كمان ئی بكه‌ن به‌ ئه‌هلی سوننه، ئه‌هلی سوننه‌یه‌كیش كه‌ رقی له‌م بیدعه‌چیه‌ بێت بیکه‌ن به‌ خه‌واربج و جاهیل...هتد، سه‌یره‌كه‌ له‌وه‌دا‌یه هه‌ندیك له‌وانه‌ی كه‌ ده‌زانن أبو حنیفة مورجیئه‌ بووه وه ده‌زانن مورجیئه‌ كو‌مه‌له‌یه‌کی بیدعه‌چی و گو‌مپان كه‌چی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش ئاماده‌ نین به‌ أبو حنیفة بڵێن بیدعه‌چی یان گو‌مپا، به‌هیچ ووشه‌یه‌ك پازی نین بۆی به‌كار بێت جگه‌ له‌ ئیمام! یان هه‌ندیکیان ده‌لێن: خیلافی أبو حنیفة له‌ باب‌ه‌تی ئیماندا خیلافیکی له‌فزی بووه! زوړ سه‌یره ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل أبو حنیفة ژیاون نه‌یانزانیه‌وه أبو حنیفة خیلافه‌كه‌ی له‌گه‌ل ئه‌واندا له‌فزییه‌ كه‌سیك دوا‌ی سه‌دان سا‌ل هاتووه‌ ده‌لێ: ئیوه نه‌تانزانی خیلافی أبو حنیفة له‌فزی بوو له‌گه‌ل ئیوه‌دا! ئه‌ی أبو حنیفة خو‌ی ده‌می نه‌بوو بڵێ من خیلافه‌كه‌م له‌گه‌ل ئیوه‌دا له‌فزییه‌ منیش هه‌مان عه‌قیده‌ی ئیوه‌م هه‌یه دژم مه‌وه‌ستن؟ دوا‌ی سه‌دان سا‌ل كه‌سانێك هاتن ده‌وری صولحیان بینی ووتیان ئیوه هیچ خیلافیكتان نیه ته‌نها له‌فزییه! یان هه‌یا نه‌ ده‌لێ: راسته‌ مورجیئه‌ بووه به‌لام ئیرجائه‌كه‌ی ئه‌وه‌نده كا‌ل ده‌كات‌ه‌وه وه‌ك بڵێ ته‌نها وه‌ك

نه زهر و ابووه که به ئاوی دهست نوڙ دهروات هر شایه نی باسکردن نیه ! نازانم بۆ ئهم بیدعه پیسه ی ابو حنیفه که ئیرجائه ئاوا به سووکی و بچوکی سهیر دهکریت؟! بۆ مه گهر تا ئیستاش موسلمانان به دهست ئهم بیدعه پیسه وه نالین؟ ته نه ووتی ئه وهی که کردار له ئیماندا نیه به سه که بلین مورجیئه یه و گومرا و بیدعه چیه، ئیتر بچووک کردنه وه و کهم کردنه وهی ووشه ی ئیرجاء له قه باره ی خۆیدا له پیناوی ابو حنیفه بۆ!؟

سه له ف کاتی که ووشه ی مورجیئه یان به ره های به کارهیناوه مه به ستیان پی مورجیئه ی وه که ابو حنیفه و هاوشیوه کانی بووه نه که جه همیه کان، ئه گهرچی جه همیه کانیش مورجیئه ن به لام زیاده رپه ون بۆیه پینان ده ووتری: (غلاة المرجئة) زانی نی ئه مه گرنگه تا ئه و ووتانه ی سه له ف که دهرباره ی مورجیئه ووتراوه نه یه نه وه سه ر جه همیه کان، به لکو جه همیه کان به ناوی خویان ناوبراون له لای سه له ف، نموونه ش له سه ر ئهم جیاوازی کردنه:

الضلال ده ئی: أخبرني أحمد بن أصرم أن أبا عبد الله -و اتا ئیمام أحمد- پرسیار لی کرا دهرباره ی مورجیئه، کین ئه وان؟ ووتی: ئه وانه ن که ده ئین: ئیمان ووته یه. [السنة: 976] ت: عطية الزهراني (سه نه ده که ی صه حیحه).

الضلال ده ئی: أخبرني محمد بن موسى و محمد بن علي أن حمدان بن علي الوراق حدثهم ووتی: لای أحمد باسی مورجیئه کرا، پرسیارم لییکرد و پیم ووت: ئه وان ده ئین گهر که سی که له دلیه وه په روه ردگاری ناسی ئیمانداره، أحمد ووتی: مورجیئه کان وانا ئین به لکو جه همیه کان واده ئین. [السنة: 980] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الطبري ده ئی: سمعت عبد الله بن أحمد بن شبيب المروزي قال سمعت أبا رجاء ده یووت: بیستم وکیع ده یووت: له نیوان ووته ی جه همیه کان و مورجیئه کان جیاوازییه کی گه وره نیه، جه همیه کان ووتیان: ئیمان ناسینی دله، وه مورجیئه کان ووتیان: دان پیدانانه به زمان. (واتا: ناسینی دلش). [تهذیب الآثار: 2913] ط: دار الكتب العلمية (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووته کانی سه لهف ده رباره ی زه مکردنی مورجیئه:

پیش نه قل کردنی ریوایه ته کان دهمه وئ بلیم لیژدها نه م کردۆته وه مه رج ته نها ریوایه تی
سه حیح بهینم بویه سه حیح و زه عیف تیکه له چونکه قسه ووتنی سه لهف به مورجیئه پیویستی
به وه نیه له سه نه ده کانی بکۆلدریته وه گهر بیتو ته واوی ووته ی سه لهف ده رباره ی ئه م گروپه نه قل
بکهین ئه وا پیویسته چه ند کتیبیک بنوسین، بویه گه ران به دوا ی سه نه دی سه حیح له باب ته تیکی
ئاو ادا له جیگای خوی نیه و دووره له پیشه ی زانایان له کۆن و نویدا، به لام کاتیک ده چینه سه ر
زه مکردنی أبو حنیفة ئه وکات دووباره پابه ند ده بینه وه به مه رجی کتیبه که که ته نها هیئانی ریوایه تی
سه حیح.

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثني عبدالرحمن بن مهدي حدثنا حماد بن سلمة عن عطاء بن السائب
عن سعيد بن جبير ووتی: نموونه ی مورجیئه وه کو نموونه ی صابئییه کان وایه. [السنة : 603]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا مؤمل حدثنا سفیان حدثنا سعيد بن صالح ووتی: إبراهيم ووتی:
فیتنه ی مورجیئه ترسناکتره له سه ر ئه م ئوممه ته له فیتنه ی ئه زاریقه. (واتا خه واریج).
[السنة : 604]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا مؤمل بیستم سفیان دهیووت: إبراهيم ووتی: مورجیئه ئه م
دینه ی والیکرد له جلی ژیره وه ته نکتر بی. [السنة : 605]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا معاوية بن عمرو حدثنا أبو إسحاق ووتی: الأوزاعي ووتی: يحيى و
قتادة دهیانووت: له بیدعه کاندا هیچ شتیک به لایانه وه ترسناکتر نیه له سه ر ئوممه ت له
مورجیئه. [السنة : 620]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا محمد بن عبدالله حدثنا عبدالله بن حبيب عن أمه ووتی: بیستم
باسی مورجیئه کرا، سعيد بن جبير ووتی: یه هود. [السنة : 639]

عبدالله دهئ: حدثنا الحسن بن حماد الحضرمي سجادة حدثنا محمد بن فضيل عن مسلم الملائي عن إبراهيم ووتى: خه واريچ له لاي من عوزريان زياتره له مورجيئه. [السنة : 684]

عبدالله دهئ: حدثني إسحاق بن بهلول ووتى: به يزيد بن هارون-م ووت: نويژ بکه م له دواى جه همى ؟ ووتى: نه خير، ووتم: نويژ بکه م له دواى مورجيئه ؟ ووتى: نه وان پيسن. [السنة : 57]

عبدالله دهئ: حدثني أبي حدثنا حجاج ووتى: بيستم باسى مورجيئه كرا شريك ووتى: نه وان پيسترين قه ومن، پيسيه تي رافيزه به سه، به لام مورجيئه درؤ ده كه ن به ناوى الله تعالى. [السنة : 601]

اللائكائي دهئ: أخبرنا محمد بن المظفر المقرئ قال حدثنا الحسين بن محمد بن حبش المقرئ قال حدثنا أبو محمد عبدالرحمن بن أبي حاتم ووتى: پرسيارم له باوكم و له أبو زرعة كرد دهر باره ي مه زه به كاني نه هلى سوننه دهر باره ي أصول الدين، وه چيان بينيوه له زاناياني شاره كان و بيروباوه ريان چؤن بووه له م باره يه وه ؟ جا ووتيان: ... (له به شيكى وه لامه كه يان باسى مورجيئه هاتووه كه دهئ) مورجيئه بيدعه چى گومران. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 321]

الزهري دهئ: حدثنا أبو بكر عبدالله بن محمد بن عبدالحميد الواسطي قال حدثنا زهير بن محمد المروزي قال حدثنا محمد بن كثير عن الأوزاعي عن الزهري ووتى: له ئيسلامدا هيچ بيدعه يه ك دانه هيئراوه زيان به خستر بئ له سهر ئوممه ت له م بيدعه ي ئيرجائه. [الشرية : 275] ط: دار الكتب العلمية

اللائكائي دهئ: أخبرنا عبدالرحمن بن عمر إجازة أخبرنا محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا جدي يعقوب بن شيبه قال حدثني يوسف بن موسى قال حدثنا جرير عن مفضل بن مهلهل عن منصور بن المعتمر ووتى: نه وان دوژمنى الله-ن مورجيئه و رافيزه. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 1817]

الضلال دهئ: أخبرنا أحمد بن محمد بن الحجاج أبو بكر المروزي قال سمعت أبا عبد الله دهيوت: ابن نمير ووتی: بیستم سفیان دهيوت: دینی نوئ دینی ئیرجائه. [السنة : 952]

اللائئي دهئ: أخبرنا محمد بن الحسين بن يعقوب أخبرنا دعلج قال حدثنا أحمد بن علي الأبار قال حدثنا أبو غسان -يعني محمد بن عمرو- قال حدثنا إبراهيم بن المغيرة -كه لايه نگرى حه ججاج بوو- ووتی: پرسیار له سفیان الثوري كرد، نوئز بکه م له دواى ئه و كه سهى كه دهئ: ئیمان ووته یه به بئ کردار ؟ ووتی: نه خیر، وه هیچ که رame تی نیه. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 1825]

الطبري دهئ: حدثني عبد الله بن عمير الرازي قال سمعت إبراهيم بن موسى يعني الفراء الرازي ووتی: پرسیار له ابن عیینه کرا دهرباره ی ئیرجاء، ووتی: ئیرجاء دوو جوړه: که سانیک دهرباره ی علي و عثمان حوكم نادهن و هه ئی ده گرن بؤ الله ئه مانه رۆیشتن و بوونیان نه ماوه، به لام مورجیئه ی ئه مړؤ ده ئین: ئیمان ووته یه به بئ کردار، جا له گه ئیان دامه نیشن و له گه ئیان مه خوځ و مه خوځنه وه و نوئز یان له گه ل مه که ن و نوئز یان له سه ر مه که ن. [تهذيب الآثار: 2909]

ابن أبي يعلى دهئ: الخلال باسی أبو عبد الرحمن البوشنجي کردووه له چوار چیوه ی هاوه لانی ئیمام أحمد، وه له ئیمامه که مان -واتا ئیمام أحمد- هه ندیک شتی رپوایه ت کردووه، یه کیک له وانه: دهئ: بیستم أحمد دهيوت: نزیک بنه وه له الله تعالی به رق لیبوونه وه ی ئه هلی ئیرجاء، ئه مه پته وترین کاره له لای ئیمه. [طبقات الحنابلة : 264/1] ت: محمد حامد الفقي

ابن سعد دهئ: أخبرنا محمد بن الصلت قال حدثنا منصور بن أبي الأسود عن الأعمش ووتی: له لای إبراهيم النخعي باسی مورجیئه کرا، جا ووتی: والله ئه وانم زیاتر رق لی دهبیته وه له ئه هلی کیتاب. [طبقات الكبير : 392/8] ت: علي محمد عمر

ابن سعد دهئ: أخبرنا محمد بن عبد الله قال حدثنا محل ووتی: إبراهيم بنی ووتین: له گه ئیان دامه نیشن. (واتا: له گه ل مورجیئه). [طبقات الكبير : 392/8]

البخاري دهئ: حدثنا مسدد قال حدثنا حماد بن زيد عن أيوب ووتى: كه سم نه بينيوه خاوهن عيبادت بئ وهكو طلق بن حبيب، سعيد بن جبیر منى له گهل نهودا بينى، جا ووتى: له گهل طلق دامه نیشه. أيوب دهئ: طلق عه قیدهى ئیرجائى هه بوو.

[التاريخ الأوسط : 820] ت: محمد بن إبراهيم اللحيان

ابن تيمية دهئ: سه له ف زور سه رزه نشت كردنيان له سه ر مورجيئه توند بوو كاتيک کرده و هيان دهره يئا له ئيمان، وه ووتيان: ئيماني خه لکی وهكو يه كه، بيگومان نه م ووته يه يان كه ئيماني خه لک يه كسانه له گه وره ترين هه له كانه، به لكو خه لکی له باوهره يئنان و خوشويستن و ترسان و زانست يه كسان نين و جيان له زور پروودا. [مجموع الفتاوى : 555/7] ط: مجمع الملك فهد

ابن تيمية دهئ: بیدعه كه به هوييه وه كه سيك به نه هلى هه واو ئاره زوو داده نري له لای خاوهن زانسته كان به سوننه ت نه وه يه كه پيچه وانهى قورئان و سوننه ت بئ، وهك بیدعهى خه واريچ و رافيزه وقه دهریيه و مورجيئه. [مجموع الفتاوى : 414/35]

ووتم: نه مه دلۆپيک بوو له دهريايه ک دهربارهى مورجيئه، به م شيويه سه له ف باسى مورجيئه يان کردوو، ئيتر نازانم بو ابو حنيفة سه ره راي مورجيئه بوونى هيچ کام له م ووتانهى سه ره وه نايجريته وه ! نه گومرايه و نه بیدعه چيه ته نانه ت ناو بردنى به مورجيئه ش نه سته مه، ته نها و ته نها ده بئ به ئيمامى نه هلى سوننه ناو بيري ! موسلمان هوش بهينه ره وه بهر خوت بزانه كه نه م ووتانهى سه ره وه هه مووى ابو حنيفة ده گريته وه چونكه نه و نهك ته نها مورجيئه بووه به لكو بانگه وازيشى کردوو بو ئيرجاء ئيتريچ پئگريه ك هه يه نه م ووتانه نه و نه گريته وه ؟

ووتهی زانایان دهرباره‌ی مورجیئه بوونی ابو حنیفة:

عبداللہ دہلّی: حدثني هارون بن عبدالله أبو موسى حدثنا سليمان بن حرب عن حماد بن زيد ووتی: له لای أبو حنیفة دانیشتم له مه ککه، جا باسی سعید بن جبیر-ی کرد وای باسکرد که مورجیئه بووه، منیش پیم ووت: ئه‌ی أبو حنیفة کئ ئه‌مه‌ی بؤگی‌راوئته‌وه؟ ووتی: سالم الأفطس، منیش پیم ووت: سالم مورجیئه بوو، به‌لام ایوب پی ووتم: سعید بن جبیر منی بینی له لای طلق بن حبیب دانیشتبووم، پی ووتم: بؤ ده‌تبینم له لای طلق داده‌نیشتیت؟ له‌گه‌لّی دامه‌نیشه. أبو حنیفة ووتی: وابوو، ئینجا پیاویک بانگی کرد ووتی: ئه‌ی أبو حنیفة طلق عه‌قیده‌ی چۆن بوو؟ أبو حنیفة وه‌لامی نه‌دایه‌وه، پاشان دیسان بانگی کرد، دیسان وه‌لامی نه‌دایه‌وه، جا که زۆر دووباره‌ی کرده‌وه، أبو حنیفة ووتی: طلق عه‌قیده‌ی عه‌دل بوو. [السنة: 285] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

ووتم: المعلمي له [التنکیل: 470/1] دہلّی: أبو حنیفة مه‌به‌ستی له (عه‌دل) ئه‌وه‌یه که ئیرجاء حه‌قه. الکوثری ده‌یه‌وئ ووشه‌ی (عه‌دل) به‌قه‌ده‌ر له‌یه‌ک بداته‌وه چونکه قه‌ده‌ریه‌کان نه‌فیکردنی قه‌ده‌ر به (عه‌دل) ناو ده‌به‌ن، جا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که أبو حنیفة ئیرجائی به‌عه‌دل ناو نه‌بردوووه، له به‌شی دووه‌مدا وه‌لامی ئه‌م گومانه‌م داوه‌ته‌وه، به‌کورتی ئه‌وه بزانه که طلق ته‌نہا به‌هؤی ئیرجاء قسه‌ی پئ ووتراوه وه‌ک له رپوايه‌تی البخاری هیئامان، که‌س نه‌یداوه‌ته پآل قه‌ده‌ریه‌کان.

الضطیب دہلّی: هیچ گومانمان نیه له‌وه‌ی که أبو حنیفة دژی موخته‌زیله‌یه له‌و ده‌قه شه‌ریانه‌ی که هه‌ره‌شه‌ی تیدا‌یه، چونکه أبو حنیفة مورجیئه‌یه. [تاریخ بغداد: 515/15]

عبداللہ دہلّی: حدثني محمد بن عبدالمک بن زنجويه حدثنا عبدالرزاق: به‌عبدالرزاق ووترا: أبو حنیفة مورجیئه بوو؟ ووتی: به‌لّی به‌راستی. [السنة: 377] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه). ووتم: ووتنی (حدثنا عبدالرزاق: به‌عبدالرزاق ووترا... هتد) خوئنه‌ر بؤی هه‌یه وا تیبگات هه‌له‌یه، به‌لام راوی ئه‌م شیوازه بؤیه به‌کار ده‌هینیت تا بزانی خوی بیستووویه‌تی له که‌سه‌که هه‌رچه‌نده له‌م حاله‌تانه‌دا ووشه‌ی (سمعت) زیاتر به‌کار دیت.

عبدالرزاق دهئ: (أي حقا) واتا بهئ به راستی مورجیئه بوو، له ته حقیقی القحطانی بوته (أتی حقا) واتا کاریکی چاکی کردووو که مورجیئه بووه، به هوئی ئه م هه له یه وه القحطانی له حاشیه دا دهئ: نه مزانیوه عبدالرزاق مورجیئه بوو بیئت ئه وهی ده رباره ی ووتراوه شیعه گه ری بووه، به لام دیاره ئه مه ش زانیاریه کی نوییه ده رباره ی عبدالرزاق عبدالله لیره دا باسی کردووو، جا ئاگاداره (أي حقا) راسته عبدالرزاق مورجیئه نه بووه.

الفسوی دهئ: حدثنا أحمد بن الخليل حدثنا عبدة ووتی: بیستم باسی أبو حنیفة کرا پیاویک له ابن المبارک-ی پرسی: أبو حنیفة هیچ بیدعه یه کی تیدا بوو ؟ ابن المبارک ووتی: بهئ، ئیرجاء. **[المعرفة والتاریخ : 783/2]** (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: أحمد بن الخليل أبو علي التاجر، راوی تریش هه ن به ناوی أحمد بن الخليل که زه عیفن یان مه تروکن، به لام ئه مه یان سیقه یه، بو دئیا بوون له وه ش که ئه مه أبو علي التاجر-ه له [تاریخ بغداد : 212/5] له ژیا نامه کهیدا هاتووو که یعقوب بن سفیان الفسوی رپوایه تی لیوه کردووو، هه روه ها المزی له [تهذیب الکمال : 304/1] به هه مان شیوه دهئ الفسوی رپوایه تی لیوه کردووو. النسائی دهئ: سیقه یه، له شوینیکی تر دهئ: لا بأس به

مسلمة بن القاسم دهئ: لا بأس به

أبو يحيى الخفاف دهئ: سیقه یه

الحاکم دهئ: ثقة مأمون

ابن حبان: له کتبی (الثقات) هیئاویه تی

ابن حجر دهئ: سیقه یه

قاسم علي سعد دهئ: زانایانی جه رح و ته عدیل یه کده ننگن له سه ر ئه وه ی که أحمد بن الخليل سیقه یه به رها یی، ته نها مسلمة بن قاسم نه بیئت پله یه کی لی که م کرده وه به بی پروونکردنه وه ی هوکاره که ی، واده رده که وئ که مسلمة شوینی یه کییک له دوو له فزه که ی النسائی که و تبی (واتا: لا بأس به) ئه مه له کاتی که دا النسائی ئه م له فزه ده رباره ی ئه وانه به کار ده هیئیت که سیقه ن به رها یی،

وه زۆر جار دهربارهى ئەو كەسانە بەكارى دەهيئت كه خۆى به سيقهى داناون، پوختهى ووته: أحمد بن الخليل سيقهيه فەرموودهى صەحیحە، والله أعلم. بڕوانە حاشیەى [منهج الإمام أبي عبد الرحمن النسائي في الجرح والتعديل : 153] ط: دار البحوث للدراسات الإسلامية وإحياء التراث.

راوییهکی تر ههیه بهناوی أحمد بن الخليل ناسراو به (حور) كه زهعیفه، ژياننامهكهى له دواى ژياننامهى ئەم أحمد بن الخليل-ه دیت له تاریخ بغداد، الكوثري دهئى: ئەم أحمد بن الخليل خۆیهتى، المعلي له وهلامى ئەمه دا دهئى: الكوثري له تاریخ بغداد ژياننامهى هەردووکیان بینووه دئیا بووه كه سيقهكه خۆیهتى بهلام بۆ ئەوهى تانهى لیبدات کردوویهتى بهمه تا تهزعیفی بکات.

الخطيب دهئى: أخبرنا أبو سعيد الحسن بن محمد بن حسنويه الكاتب بأصمهان أخبرنا عبدالله بن محمد بن عيسى بن مزيد الخشاب حدثنا أحمد بن مهدي بن رستم حدثنا أحمد بن إبراهيم حدثني عبد السلام يعني ابن عبد الرحمن قال حدثني إسماعيل بن عيسى بن علي ووتى: شريك پيى ووتم: أبو حنيفة كافر بوو به دوو ئايهت له كتيبي الله تعالى، الله تعالى فەرموويهتى: ﴿وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ وه فەرموويهتى: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ وه أبو حنيفة پيى وايه ئيمان نه زياد دهکات نه كه م دهکات، وه پيى وايه نوێژ له دينى الله نيه. (واتا: له ئيماندا نيه).

[تاريخ بغداد : 509/15]

ووتم: محقق-ى تاريخ بغداد (١) دهئى: زهعیفه چونكه شريك له کاتى تفرد فەرموودهى قبول ناکرئ! والله پيم سهیره كه سيک ئاستى زانستى خۆى ئاوا دابه زینت قسهيهكى ئاوا بهتال بکات تهنها له پیناوى بهرگری کردن له أبو حنيفة، خو ئەمه رپوايهت نيه تا بليين زهعیفه ئەمه ووتهى خۆیهتى دهربارهى أبو حنيفة، شريك هاوشارى أبو حنيفة بووه وقازى کوفه بووه ئەوهندهشى پي رها نابین كه بلي أبو حنيفة مورجیئه بووه ؟ نازانم ئەمه چ قسهيهكه زانايهك بلي فلان كهس عهقیدهى ئاوايه تۆش بلي قسهكهت قبول ناکه م چونكه تۆ له رپوايهت کردنى فەرمووده زهعیفی ! محقق-ى تاريخ بغداد (٢) بههه مان شیوه تهزعیفی کردووه بههۆى شريك.

ابن عربي دهئ: حدثنا إسحاق بن أحمد الكاغذي حدثنا يعقوب الدورقي حدثني أبو خالد يزيد بن حكيم العسكري -باسی خپرو فهزلی ئه ویان کرد که خاوهنی غهزا و جهاده- أبو یوسف یعقوب الدورقي دهئ: -بینیم که سانیك زور پله یان بهرز ده کرده وه- قال حدثنا أبو عبدالرحمن السروجي -وكان رجلا مزاملا لوكيع في غزوه وحجه كان يحدث عن حماد بن زيد وغيره من البصريين- قال أخبرني وكيع ووتی: له مائیک له کوفه شريك وابن أبي لیلی و سفيان الثوري وابن حي و أبو حنیفة کؤبوونه وه، چواریان ووتیان: ئیمه ئیماندارین ههروهک چؤن الله به ئیماندار ناوی بردوون له کتیبه کهیدا، وه بهو ئیماننهش ماره ییمان داده مه زری و میرات وهرده گرین، جا گهر سزای داین ئه واه به هوی تاوانه کانمانه وهیه وه ئه گهر لیمان خوشبوو به هوی ره حمی خویه تی، أبو حنیفة ووتی: ئاوا نیه وهک ئه وهی ئیوه ده یلین، ئیمانی وه کو ئیمانی جبریل-ه ئه گهرچی دایکیشی ماره بکات، جا هه ندیکیان ووتیان: ده بی له کوفه نه فی بکری، وه هه ندیکیان ووتیان: ده بی جه لدهی لی بدری، وه شريك شایه تی أبو حنیفة وهاوه لانی قبول نه ده کرد، وه الثوري قسه ی له گهل نه کرد تا کو مرد، گهر له رینگادا به ره و پرووی هاتبوايه پرووی لیوه رده گیرا. یزید أبو خالد دهئ: ئه م باسه م بو محمد بن الحارث بن عباد گیرایه وه که ئه و هه میشه له گهل الحسن اللؤلؤي دابوو، جا محمد ووتی: ئه م شته ئاوا بوو.

[الكامل في ضعفاء الرجال : 485/3]

ووتم: أبو خالد یزید بن حکیم العسكري نه مبینی که س جهرح و ته عدیلی بو بکات، له (المعجم الكبير للطبراني) فهرمووده یهک هاتووه که له سه نه ده که ی یزید بن حکیم-ی تیدایه، الهیثی له (مجمع الزوائد) دهئ: فهرمووده که زه عیفه به هوی هه بوونی زیاد بن أبي ملیح له سه نه ده که، واتا باسی زه عیفی یان مه جهولی یزید بن حکیم ناکات، جگه له مهش یزید زور مه دحکراوه له لایه ن یعقوب الدورقي وهک له سه نه ده که ی ابن عدي هاتووه، هه رچه نده پروون نیه که پله یان بهرز کردوته وه مه به ستیان پی له پرووی رپوایهت بووه یان له پرووی دینداری و جهاد کردنی، به لام هه ر خودی یزید هه مان پرووداوه که بو محمد بن الحارث گیراوه ته وه ئه ویش پشت راستی کردوته وه، محمد بن الحارث هه میشه له گهل الحسن بن زیاد اللؤلؤي دابوو که یه کیکه له قوتابیه کانی أبو حنیفة.

الضلال ده‌ئێ: أخبرنا سليمان بن الأشعث قال حدثنا إسحاق بن راهويه قال حدثنا يحيى بن آدم ووتى: أبو يوسف له لای شريك شایه تیدا، شريك پێ ووت: هه‌ئسه، رازی نه‌بوو شایه‌تی نه‌و قبول بکات، پێیان ووت: شایه‌تی نه‌و رەت ده‌که‌یته‌وه؟! ووتی: شایه‌تی پیاویک وه‌رگرم که ده‌ئێ: نوێژ له ئیماندا نیه؟! **[السنة: 1024]** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: ئەمه هه‌لۆیستییه‌تی به‌رامبه‌ر قوتابی أبو حنیفة ئە‌ی ده‌بی‌ت به‌رامبه‌ر أبو حنیفة چۆن بی‌ت که بانگه‌واز که‌ر بووه‌ بۆ ئیرجاء؟

الخطیب ده‌ئێ: أخبرنا الحسين بن محمد أخو الخلال قال أخبرنا جبريل بن محمد العدل به‌مذان قال حدثنا محمد بن جبويه النخاس قال حدثنا محمود بن غيلان قال حدثنا وكيع ووتی: بیستم الثوري ده‌یووت: ئیمه ئیماندارین، وه‌ ئە‌ه‌لی قیبله‌ش ئیماندارن له‌لامان له‌ ماره‌کردن و میرات و نوێژ و دان پێدانان، وه‌ تاوانمان هه‌یه‌ نازانین حالممان چۆنه‌ لای الله. وکیع ده‌ئێ: أبو حنیفة ووتی: هه‌ر که‌سیک ئە‌م قسه‌یه‌ی سفیان بکات ئە‌وا له‌لای ئیمه‌ نه‌و که‌سه‌ گومانی هه‌یه‌ له‌ ئیمانه‌که‌ی، ئیمه ئیماندارین لێ‌ده‌دا و لای الله-ش به‌ حه‌ق.

وکیع ووتی: ئیمه‌ش هه‌مان قسه‌ی سفیان ده‌که‌ین، وه‌ قسه‌که‌ی أبو حنیفة له‌لاماندا جورئه‌ته‌.

[تاریخ بغداد: 506/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌نه‌هه‌).

ووتم: الکوثري (محمد بن جبويه بن بNDAR أبو جعفر النخاس) له‌گه‌ڵ (محمد بن حیویه بن المؤمل أبو بکر الکرجي) تێکه‌ڵ کردووه، ئە‌وه‌ی دووه‌میان تۆمه‌تبار به‌ درۆ بۆیه‌ الکوثري پڕوایه‌ته‌که‌ی به‌ زه‌عیف داناوه، هه‌روه‌ک المعلي له‌ التنکیل و محقق-ی تاریخ بغداد (١) له‌ حاشیه‌دا ئاماژه‌یان پێداوه و وه‌لامیان داوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت محقق ده‌ئێ: سه‌نه‌ده‌که‌ سه‌حیحه‌ یان که‌مترین شت هه‌سه‌نه‌، به‌لام محقق-ی تاریخ بغداد (٢) هه‌ر زۆر دوورکه‌وتۆته‌وه‌ ئە‌مه‌ی تێکه‌ڵ کردووه‌ له‌گه‌ڵ (محمد بن العباس الخزاز) وه‌ ده‌ئێ گوايه‌ الخطیب له‌ ژياننامه‌ی ژماره‌ (1139) ته‌زه‌عیفی کردووه، که‌چی گه‌رامه‌وه‌ بۆ ئە‌م ژماره‌یه‌ ژياننامه‌ی که‌سیکی تر بوو، ته‌نانه‌ت ئە‌و ووته‌یه‌ی که‌ ئە‌و نه‌قلی کرد هه‌ر نه‌مدۆزییه‌وه‌ الخطیب له‌ هیچ کتێبی‌کدا ئە‌مه‌ی ووتبێ، بگره‌ ئە‌وه‌ی ئە‌و باسی ده‌کات

الخطيب تهو سيقى کردوو، لهو هوش سهيرتر محمد بن العباس الخزاز سالی 295 له دایکبووه محمود بن غیلان سالی 239 مردوو که له م سه نه ده محمد ریوایه تی لیکردوو، ئیتر چۆن ده بئ ئه و محمد-ه بیئت که 56 سالی دوای مردنی محمود له دایکبووه ! ته نانه ت ئه وهی الکوثري-ش بۆی چوو نه گه یشتوو به محمود بن غیلان دوای مردنی ئه و له دایکبووه.

الضلال ده ئی: أخبرني حرب بن إسماعيل ووتی: بیستم پیاویک پرسیاری کرد له إسحاق ووتی: که سیک ده ئی: من ئیماندار ی چه قم ؟ إسحاق ووتی: ئه وه کافر یکی چه قه. **[السنة : 974]** (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: له لای ئه هلی سوننه ناووتری من ئیماندارم به لکو دهووتری من موسلمانم، گهر بلین ئیماندارم (إن شاء الله) ی له گه ل ده لین به و مانایه ی نازانین له لای الله تعالی کئ ئیماندار ی راسته قینه یه، به لام له لای مورجیئه زۆر به سانای دهووتری ئیمه ئیماندارین به چه ق، سه باره ت به ووته که ی إسحاق بن راهویه که ته کفیری ئه و که سه ی کردوو که واده ئی، ئه هلی سوننه له وه دا له گه ئی نین که که سه که ته کفیر بکریت.

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا أسود بن عامر ووتی: بیستم أبوبکر بن عیاش باسی أبو حنیفة وهاوه لانی کرد ئه وانه ی که مشتومر ده که ن، جا ووتی: مغیره ده یووت: والله الذي لا إله إلا هو من له وان زیاتر ده ترسم له سه ر دین وه ک له فاسقه کان. وه الأعمش سویندی خوارد ووتی: والله الذي لا إله إلا هو، نازانم که س هه بئ له وان خراپتر بئ، به أبو بکر ووترا: واتا مورجیئه ؟ ووتی: جگه له مورجیئه هی تر هه یه ؟! **[السنة : 244]** (سه نه ده که ی صه حیحه).

ابن تيمية ده ئی: ئه هلی بیدعه له ناو غه یری حه نبه لیه کان زۆر زیاتره وه ک له ناو حه نبه لیه کان له زۆر روودا، چونکه ووته کانی أحمد ده باره ی وورده کاری سوننه ت و نه فیکردنی بیدعه زۆر زیاتره له که سانی تر، جا بیدعه چیه کان ئه وانه ی له سه ر مه زه به ی أحمد نین گهر جه همی بن یان یان قه ده ری یان شیعه یان مورجیئه هه یج کام له مانه مه زه به ی پیشه وایه ک نیه،

تهنجا ئیرجاء نه بئ عه قیدهی أبو حنیفة-یه، سه بارهت به هه ندیک له جه همیهت خیلاف هه یه له نه قل کردن لییه وه، هه ر بویه هاوه له کانی که خویان داوه ته پالی خیلافیان هه یه له نیوان سونی بوون و جه همی بوون، نیر و من، مشبهة و مجسمة، چونکه ئوصولی أبو حنیفة نه فی بیدعه ناکات نه گهرچی ئیثباتیشی نه کات.

[فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به كل إمام من الفضيلة : 13-14] ت: فواز محمد العوضي

و وتم: ناوی (أبو حنیفة) له چاپی مجموع الفتاوی دهستکاری کراوه کردوویانه به (أبو فلان) به لام له م نامیلکه یه دا که به م دوا ییه چاپکراوه وهک خوی نوسراوه، جا که سیک نه فی بیدعه نه کات چون ده بیته نه هلی سوننه له کاتی کدا نه هلی سوننه به دزایه تی بیدعه ناسراون ؟ به لام به داخه وه ابن تیمیة سه ره پای نه قل کردنی ئەم هه موو ووته یه ی سه له ف ده رباره ی أبو حنیفة به تاییه تی ووته کانی ئیمام أحمد که خۆشی حه نبه لیه، که چی له مه دا موخاله فه ی ئیمامه که ی ده کات و أبو حنیفة به گه وره و پیشه وا وه سف ده کات ئەمه سه ره پای نه وه ی خۆشی کۆمه لیک هه له ی زه ق نه هلی ره ئی باس ده کات و به بیدعه چی و دوور له سوننهت وه سفیان ده کات، ئەمه ش ته نها ابن تیمیة وانیه به لکوزۆرینه ی خه له ف به وه ناسراون که أبو حنیفة به پیشه وای نه هلی سوننه ده زانن شان به شانی مالک و الشافعي و أحمد، سه ره پای ئەم هه موو ووته یه ی سه له ف ده رباره ی که راسته وخۆ و به راشکاوی ناوی ده هیئن و کوفر و بیدعه و گومراییه کانی باس ده که ن، لیره دا جیاوازی نیوان مه زه به ی سه له ف و خه له ف ده رده که وئ، جا نه وه ی شوینکه و ته ی سه له ف به شوینی سه له ف بکه وئ نه وه شی شوینکه و ته ی خه له ف به شوینی خه له ف بکه وئ و سه له ف به توندیره و خه واریج و دل ره ق و ئەم جوړه شتانه وه سف بکات، گه ر به لاتانه وه قورسه موخاله فه ی ابن تیمیة بکه ن، ئەوا ده بیته زۆر به لاتانه وه قورستر بیته موخاله فه ی زۆرینه ی زانایانی سه له ف بکه ن، ئەمه ش وه کو باسی ئەشه رییه کان نیه بلین ووته ی تاییه تی سه له فمان به دهسته وه نیه ده رباره ی دانه به دانه ی زانا ئەشه رییه کان، خۆ له مه دا ووته ی سه له ف پروونه ده رباره ی أبو حنیفة.

برگه‌ی پینجه‌م: بانگه‌واز کردنی بو ئیرجاء:

سه‌ره‌تا ده‌بێ ئه‌وه بزانی که بانگه‌واز که‌ر بو بیدعه جیاوازه له‌گه‌ڵ بیدعه‌چیه‌ک که بانگه‌واز ناکات بو بیدعه‌که‌ی، ئه‌وه‌ی بانگه‌واز که‌ره‌ حوکه‌مه‌که‌ی توندتره له دونه‌یا و قیامه‌تیش.

الضلال ده‌ئێ: أخبرنا أبو بكر المروزي و سليمان بن الأشعث و أحمد بن أصرم المزني وهذا لفظ سليمان ووتی: به أحمد-م ووت: نوێژ له‌دوای مورجیئه ده‌کرێ؟ ووتی: گه‌ر بانگه‌واز بکات بو بیدعه‌که‌ی نوێژی له‌دوا ناکرێ. [السنة: 1146] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

الخطيب ده‌ئێ: أخبرنا أبو القاسم إبراهيم بن محمد بن سليمان المؤدب بأصبهان قال أخبرنا أبو بكر ابن المقرئ قال حدثنا سلامة بن محمود القيسي بعسقلان قال حدثنا عبدالله بن محمد بن عمرو ووتی: بیستم أبو مسهر ده‌یووت: أبو حنیفه سه‌ر کرده‌ی مورجیئه بوو. [تاریخ بغداد: 511/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: أبو حنیفه که سه‌ر کرده‌ی مورجیئه‌یه بیگومان بانگه‌وازی کردووه بو ئیرجاء ئه‌گینا سه‌رۆکایه‌تیه‌که‌ی هه‌یچ مانایه‌کی نه‌یه، سه‌یره سه‌ر کرده‌ی مورجیئه‌یه و ئیمامی ئه‌هلی سوننه‌شه! والله ئه‌م دوو وه‌سفه له هه‌یچ که‌سیکدا کو نابێته‌وه، ته‌نها مه‌نه‌جه خێچ و خواره‌که‌ی خه‌له‌ف وایکردووه کو ببێته‌وه.

محقق-ی تاریخ بغداد (٢) ده‌ئێ: أبو بكر المقرئ محمد بن الحسن بن زياد النقاش تۆمه‌تبار به درۆ. ئه‌مه‌ش له جه‌هله‌وه سه‌ری هه‌ڵداوه چونکه ئه‌م راوییه‌ی سه‌نه‌ده‌که‌ی أبو بكر بن المقرئ-ه نه‌ک أبو بكر المقرئ، ته‌نانه‌ت لای ئه‌ویش له سه‌نه‌ده‌ره‌به أبو بكر بن المقرئ هاتووه بۆیه عوزری پیناده‌م بلیم ره‌نگه له‌و نوسخه ده‌ستنوسه‌ی که ئه‌و پشته‌ی پێ به‌ستوووه (بن) که‌وتبێ بۆیه لێ تیکه‌ڵ بووه، جا أبو بكر بن المقرئ ئیمامه حافزه قسه‌ی له‌سه‌ر ناکرێ ناوی محمد بن إبراهيم بن علي بن عاصم-ه خه‌ڵکی ئه‌صفه‌هانه، أبو بكر المقرئ که تۆمه‌تبار به درۆ ناوی محمد بن الحسن بن زياد

الضلال دهئ: أخبرني حرب بن إسماعيل ووتی: بیستم أحمد دھیوت: نوئژ ناكری له دواى كه سیك كه پئی وابی ئیمان ووته یه گهر بانگه واز بکات بو بیدعه که ی.
[السنة : 1147] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الضلال دهئ: أخبرني محمد بن أبي هارون و محمد بن جعفر أن أبا الحارث حدثهم أن أبا عبدالله ووتی: گهر مورجیئه بانگه واز که ر بوو قسه ی له گه ل مه که.
[السنة : 1154] (سه نه ده که ی صه حیحه).

اللائلي دهئ: أخبرنا محمد بن عبدالله بن نعيم إجازة قال حدثنا محمد بن صالح بن هاني قال حدثنا أبو سعيد محمد بن شاذان قال سمعت محمد بن أسلم دھیوت: بیستم یزید بن هارون دھیوت: هه ر كه سیك بانگه واز بکات بو ئیرجاء ئه واه گهر نوئژ له دواى کرا ده بی دوو باره بکریته وه.
[شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 1828] (سه نه ده که ی صه حیحه).

عبدالله دهئ: حدثني أبو الفضل حدثنا يحيى بن معين ووتی: أبو حنيفة مورجیئه بوو، وه له بانگه واز که ران بوو، وه له فه رمووده دا هیچ نه بوو، وه هاوه له که ی أبو یوسف کی شه ی نه بوو.
(واتا: له فه رمووده دا). [السنة : 383] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: گهر بووتری چۆن يحيى بن معين جاریک دهئ أبو حنيفة جه همیه و جاریکی تریش دهئ مورجیئه یه ؟ که دهئ جه همیه مه به ستي بابه تی خلق القرآن-ه، که دهئ مورجیئه یه مه به ستي بابه تی ئیمان.

عبدالملك بن حبيب ده رباره ی ووته یه کی كعب الأخبار که به ئیمامی عمر دهئ: (مه رۆ بو عیراق، نۆ به ش له ده به شی سحری لییه، جنۆکه فاسیقه کانی لییه، الداء العضال-ی لییه) دهئ: (الداء العضال) به هیلاک چوونه له دیندا، وه مطرف پئی راگه یاندم که پرسیاریان له مالك کردوو ده رباره ی

شەرحی (الداء العضال) لەم فەرموودەیەدا، ئەویش وتوویەتی: ئەمە أبو حنیفە وهاوێله کانیەتی، ئەو خەڵکی گومرا کرد بە دوو پێگا: بە ئیرجاء و بە هەڵوێشاندنەوێ فەرموودەکان، بۆیە ئەو لەلامان شومترین کەسە کە لەدایکبوو لە ئیسلامدا، خەڵکیکی زۆر پێی گومرا بوون، وە ئەوان بەردەوامن لە درێژە پێدان بە گومرای تاکو پۆژی قیامەت.

[تفسیر غریب الموطأ : 160/2-161] ت: عبدالرحمن بن سلیمان العثیمین

ابن تیمیة دەڵێ: ئەمە مەزھەبی فوقەهایەکانی ئەھلی سوننەییە وەک أحمد و جگە لەویش: هەرکەسێک بانگەواز بکات بۆ بیدعەییە ک شایستەیی سزایە بۆ لابردنی زیانی لەسەر خەڵک، ئەگەرچی لە ناخیەوێ موحتەھید بێ، وە کەمترین سزای ئەوێ کە هەجر بکری هیچ پلەییەکی نەبێت لە دیندا زانستی لیوێر نەگیرێت و نەکرێت بە قازی و شایەتی قبول نەکرێت وهاوێشێوێ ئەمانە.

[مجموع الفتاوى : 385/7]

ووتم: خۆزگە خەلەف و معاصرین پەچاوی ئەم مەنەجەیان دەکرد دەربارەیی أبو حنیفە و هاوێشێوێکانی، ئەوێتا بیدعەچی بوو و بانگەوازیشی کردوو بۆ بیدعەکەیی کە ئیرجائە.

عبداللہ دەڵێ: حدثني سعيد حدثنا عبدالله بن يزيد ووتي: أبو حنيفة بانگی کردم بۆ

ئیرجاء. [السنة : 389]

ووتم: (سعيد بن سعيد الهروي) دواي کۆیروبوونی پشتی بە حفزی خوێ دەبەست نەیی دەتوانی لە کتیبەکانیەوێ فەرموودە پێوایەت بکات، جا هەڵەیی زۆر دەکرد و وێران بوو، جا نازانم ئەم پێوایەتە هی کام کاتیەتی، بەلام پێش کۆیروبوونیشی حالی باش نەبوو صدوق بوو لە زەعیفیەوێ نزیکتر بوو، هەرچۆنیک بێت پێوایەتی دواتر ئەمە پشست راست دەکاتەوێ کە أبو حنیفە بانگەوازر بوو بۆ ئیرجاء.

عبداللہ دەڵێ: حدثني أبو الفضل حدثنا إبراهيم بن شماس حدثنا أبو عبدالرحمن المقرئ ووتي:

والله أبو حنيفة مورجیئە بوو، بانگی کردم بۆ ئیرجاء منیش پەتم کردەوێ.

[السنة : 367] (سه نه ده كه ی صه حیحه).

ابن عری ده ئی: حدثنا عبد الملك حدثنا يحيى بن عبدك ووتی: بیستم المقرئ ده یووت: حدثنا أبو حنیفة كه مورجیئه بوو، به دهنگیكى زور بهرز نه مه ی دهووت، به المقرئ ووترا: تو بوچی ریوایه تی لیوه ده كه ی مادام مورجیئه بووه ؟ المقرئ ووتی: من گوشت به ئیسكه وه ده فروشم.
[الكامل في ضعفاء الرجال : 125/10] (سه نه ده كه ی صه حیحه).

ووتم: (المقرئ) له ته حقیقی مازن السرساوي بوته (المقدمي) ئینجا له ریزی دواتر ناوی راست کراوه ته وه بوته (المقرئ) له ته حقیقه کانی تر دا له هه ردوو شویندا ناوی هه ر به المقرئ هاتوو، (أبو عبد الرحمن المقرئ) ئیمامیكى ناوداره.

ابن صبان ده باره ی أبو حنیفة ده ئی: جائز نیه احتجای پئ بکری چونکه نه و بانگه وازی ده کرد بو ئیرجاء، وه بانگه وازکه ر بو بیدعه جائز نیه احتجای پئ بکری له لایه ن پیشه واکه وه ره کانمان، نازانم له نیوانیاندا خیلاف هه بئ که پیشه وایانی موسلمانان وئه هلی وهرع له دیندا له هه موو شاره کان و ناوچه کانی تر دا جه رحيان کردوو و له که داریان کردوو یه ک به دوا ی یه کتر.
[المجروحین : 406/2]

ووتم: پروانه ئیجماعی زانایان له شاره کان نه قل ده کات که یه ک به دوا ی یه ک قسه یان به أبو حنیفة ووتوه.

برگه‌ی شه‌شه‌م: هه‌بوونی عه‌قیده‌ی خروج کردن.

له‌وانه‌یه به‌لاتانه‌وه سه‌یر بی‌ت که‌سیک مورجیئه بی‌ت و بانگه‌واز بکات بۆ ئیرجاء بکات چۆن ده‌بی‌ت به‌خه‌وارێج و هانی خه‌لک ده‌دات بۆ خروج کردن له‌ حاکمی زالم؟! به‌لام که‌سیک الله تعالی گومرای بکات ئیتر ئاوايه، هه‌روه‌ک سفیان الثوري و الأوزاعي و تویانه: ووتیه مورجیئه به‌ره‌و خروج کردن ده‌روات، وه‌ ایوب السخثیانی: هه‌موو ئه‌هلی بیدعه‌کانی به‌خه‌وارێج ناوده‌برد، وه‌ ده‌یووت خه‌وارێجه‌کان له‌ ناوه‌کانیان جیاوازن به‌لام هه‌موویان کۆکن له‌سه‌ر خروج کردن، وه‌ أبو قلابه‌ ده‌ئێ: هیچ که‌سانیک بیدعه‌یه‌ک دانه‌ین ئیلا خروج کردن به‌ حه‌لال ده‌زانن، وه‌ الحسن البصري ده‌ئێ: خاوه‌نی هه‌موو بیدعه‌یه‌ک هه‌روه‌یه (حروري گروپیکی خه‌وارێجن) وه‌ سفیان الثوري ده‌ئێ: هه‌موو ئه‌هلی بیدعه‌کان شمشیر به‌ حه‌لال ده‌زانن بۆ سه‌ر ئه‌هلی قیبله‌.

عبدالله‌ ده‌ئێ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثني إبراهيم بن شماس السمرقندي ووتي: پیاویک به‌ ابن المبارک-ی ووت ئیمه‌ش له‌لای بووین: أبو حنیفه‌ مورجیئه بوو پێی وابوو ده‌بی خروج بکری به‌ شمشیر، ابن المبارک ئینکاری ئه‌م شته‌ی لینه‌کرد. [السنة: 330] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌).

عبدالله‌ ده‌ئێ: حدثني عبدة بن عبد الرحيم سمعت أبا الوزير محمد بن أعين ووتي: پیاویک هاته‌ له‌ ابن المبارک له‌ هاوه‌لانی عبدالکریم، ماله‌که‌ش پر بوو له‌ فه‌رمووده‌ناسان، پیاوه‌که‌ ووتی: ئه‌ی باوکی عبدالرحمن بابه‌تی ئه‌وه‌ و ئه‌وه‌، ابن المبارک-یش چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی بۆ گێڕایه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی، پیاوه‌که‌ ووتی: ئه‌ی باوکی عبدالرحمن أبو حنیفه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ فه‌توا ده‌دات، ابن المبارک توپه‌ بوو، ووتی: فه‌رمووده‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی، تۆش ووتیه‌ پیاویکم بۆ ده‌هێنی که‌ پێی وابوو ده‌بی خروج بکری به‌ شمشیر له‌سه‌ر ئوممه‌تی محمد ﷺ؟! [السنة: 331] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌).

عبداللہ دہلّی: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا الحسن بن موسى الأشيب ووتى: بیستم أبو یوسف دہیووت: أبو حنیفة بروای بہ خروج کردن ہہ بوو بہ شمشیر، ووتم: ئەى تۆ؟ ووتى: پەنا بە اللہ. [السنة : 220] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: أبو یوسف کہ نزیکترین قوتابی أبو حنیفة یە و ہەر بہ مندالیہوہ لەگەلّی بووہ، ووتەى ئەو لەپیشترە وەک لە ووتەى الطحاوی حەنەفی مەزھەب کہ لە عەقیدەکەیدا دہلّی خروج ناکەین لە وەلى ئەمرى موسلمانان چونکە الطحاوی 89 سأل دواى مردنى أبو حنیفة لەدایکبووہ، وە الطحاوی دہلّی عەقیدەکەم بەپێى عەقیدەى أبو حنیفة و دوو هاوہلّەکەى نوسیوہ واتا القاضی أبو یوسف و محمد بن الحسن الشیبانی، پوونیشە کہ ئەم دوو ھەوالّەى لە أصول و فروع خیلافيان زۆربووہ لەگەلّ أبو حنیفة، بۆیە مەرج نیە ھەموو ووتەىہى کی الطحاوی لە عەقیدەکەى ووتەى أبو حنیفة بێت.

عبداللہ دہلّی: حدثني محمد بن هارون أبو نشیط حدثني أبو صالح يعني الفراء ووتى: بیستم أبو إسحاق الفزاري دہیووت: أبو حنیفة مورجیئە بوو، پێى وابوو دہبێت خروج بکری بە شمشیر. [السنة : 350] (سەنەدەکەى حەسەنە).

عبداللہ دہلّی: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا أحمد بن الحجاج حدثنا سفيان بن عبدالمك حدثني ابن المبارك ووتى: باسى أبو حنیفة-م کرد لەلای الأوزاعي جا باسى زانست و فیقی ئەوم کرد، الأوزاعي ئەمەى پێ ناخۆش بوو توپە بوونی لیم دەرکەوت، ووتى: تۆدەزانی چی دہلّی؟ مەدحی کہ سیک دہکەى کہ پێى وایە شمشیر بەکاربێت لەسەر ئەھلى ئیسلام؟ ووتم: من لەسەر پەئى ئەو نیم و لەسەر مەزھەبى ئەو نیم، ووتى: ئامۆژگاریم کردى پێت ناخۆش نەبێ، ووتم: قبوڵم کرد. [السنة : 363] (سەنەدەکەى صەحیحە).

عبداللہ دہلّی: حدثني محمد حدثنا أبو صالح ووتى: بیستم أبو إسحاق الفزاري دہیووت: أبو حنیفة ووتى: ئەى أبو إسحاق لەکوێ نیشتەجێى لە ئیستادا؟ منیش ووتم: لە (المصیصة) ووتى:

گەر بۆ ئەو شوینە رۆشتبوای که براكهت بۆی چوو باشتەر بوو بۆت.
 برای أبو إسحاق له گه‌ڵ جل سپیه‌کان خروجی کرد جل ره‌شه‌کان کوشتیان.
[السنة : 353] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌سه‌نه).

ووتم: (المصیصة) سه‌نگه‌ریکه له سه‌نگه‌ره‌کانی شام، أبو إسحاق له‌ویدا له سه‌نگه‌ر بووه له‌دژی
 رۆمه‌کان، براكه‌ی أبو إسحاق له‌گه‌ڵ إبراهیم بن عبدالله له به‌صره خروجیان کرد له‌دژی
 عه‌بباسیه‌کان، جلی خروجکه‌ره‌کان سپی بوو جلی عه‌بباسیه‌کان ره‌ش بوو.

الخطیب ده‌ڵی: أخبرنا ابن الفضل أخبرنا ابن درستویه حدثنا يعقوب قال حدثني صفوان بن صالح
 الدمشقي حدثني عمر بن عبد الواحد السلي ووتی: بیستم إبراهیم بن محمد الفزاري -واتا: أبو إسحاق-
 بۆ الأوزاعي ده‌گیرایه‌وه ووتی: برام کوژرا له‌گه‌ڵ إبراهیم الفاطمي له به‌صره، منیش چووم تا سه‌یر
 بکه‌م بزنام چی له‌دوای خۆی جێیشتوو، جا به‌ أبو حنیفة گه‌یشتم، پێی ووتم: له‌کوێ دیت و بۆ
 کوێ ده‌رۆیت ؟ منیش پێم ووت له‌ المصیصة هاتووم و ده‌مه‌وێ هه‌وایی برام بزنام که کوژراوه
 له‌گه‌ڵ إبراهیم، أبو حنیفة ووتی: گەر له‌گه‌ڵ برات کوژرابوای چاکتر بوو بۆت له‌و شوینە‌ی که
 لیوه‌ی هاتووی، منیش ووتم: ئە‌ی چی رێگری له‌ تۆ کردوو که خروج نه‌که‌یت ؟ ووتی: گەر راسپارده
 وکه‌ل و په‌لی خه‌ڵکم له‌ لا نه‌بوایه‌ ئە‌وا هیچ چاوه‌رێم نه‌ده‌کرد.
[تاریخ بغداد : 529/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حه‌حه).

ووتم: الكوثري بوهتانی زۆری بۆ ابن درستویه هه‌ڵبه‌ستاوه و زوڵمی زۆر لێکردوو به‌ ناحه‌ق، المعلي
 له‌ التنکیل به‌ نزیکه‌ی 10 لاپه‌ره‌ وه‌لامی داوه‌ته‌وه وه‌ک له‌ برگه‌ی سییه‌م به‌ کورتی ئاماژه‌م پێیدا
 له‌به‌ردرێژی نه‌قل نه‌کردوو، **بروانه [التنکیل : 487-478/1]**

گریمان ووته‌که‌ی الكوثري راست بێ که ده‌ڵی ابن درستویه درۆزنه -حاشا له‌و- الخطیب رپوایه‌ت
 له‌ کتێبه‌که‌ی الفسوي نه‌قل ده‌کات له‌ رێگای ابن درستویه، ئە‌وه ووتمان با ابن درستویه درۆزن
 بێ خۆ کتێبه‌که‌ی الفسوي به‌رده‌سته ئە‌ی چی له‌و ده‌که‌یت ؟ کاتی‌ک ئە‌صلی کتێبه‌که‌ به‌رده‌ست
 بوو هیچ پێوستیمان به‌وه نیه‌ پشت به‌ رپوایه‌ته‌کانی الخطیب به‌ستین که له‌هه‌مان کتێب نه‌قلی

دهکات، هه مان ئەم رپوایه ته له کتێبه کهی الفسوی هاتوو که ئیستا دهیپین، به لام بۆیه ئەم رپوایه تهی الخطیب-مان هیئا تا ده رکه وئ ابن درستویه رپوایه ته کانی وهک خۆی نه قل کردوو به بئ ئەوهی یهک ووشه ی لئ زیاد و کهم بکات ئەمهش نیشانهی ئەوهیه که سیکهیه، له هه ر شوینیک الخطیب له رینگای ابن درستویه رپوایه ته کانی کتێبه کهی الفسوی نه قل بکات ده بین هاتویه له گه ل ئەصلی کتێبه هیچ گۆرانی تیدا نیه، الکوثری-ش ده لئ: چه ند دره مه مکی پئ بده هه رچی رپوایه تی درۆ هه یه بۆتی دروست دهکات! والله المستعان که سیک زمانی به رامبه رهاوه لان نه پاریزی ابن درستویه کییه تا له زمانی سه لامه ت بئ.

الخطیب 9 رپوایه تی هیئاوه ده باره ی عه قیده ی خروج کردنی أبو حنیفة که ئیمه ته نها ئەو دانه یه مان نه قل کردوو که الخطیب-یش له کتێبه کهی الفسوی نه قلی کردوو، بۆیه ش ئەوهی الخطیب-مان هیئا به مه به ستی به رگری کردن له ابن درستویه ئەگینا کارمان پئ نیه، به لام له گه ل ئەوه شدا محقق تاریخ بغداد (1) له حاشیه ی رپوایه تی کۆتایی ده لئ: زۆربه ی ئەو رپوایه تانه ی که گیر دراوه ته وه لئ ده باره ی خروج کردنی له حوکمی زالم سه حیه، وه کرده وه کانیشی به لگه ن له سه ر ئەمه، ئینجا هه لۆیسته کانی أبو حنیفة باس دهکات له م باره یه وه.

بروانه [تاریخ بغداد : 531-530/15]

الفسری ده لئ: حدثني صفوان بن صالح الدمشقي حدثنا عمر بن عبد الواحد السلمي ووتی: بیستم إبراهيم بن محمد الفزاري (واتا: أبو إسحاق) بؤ الأوزاعي ده گیرایه وه ووتی: برام کوژرا له گه ل إبراهيم الفاطمي له به صره، منیش چووم تا سه یر بکه م بزائم چی له دوای خۆی جه یشتوو، جا به أبو حنیفة گه یستم، پئ ووتم: له کوئ دییت و بؤ کوئ ده پۆیت؟ منیش پیم ووت له المصیبه هاتووم و ده مه وئ هه وائ برام بزائم که کوژراوه له گه ل إبراهيم، أبو حنیفة ووتی: گه ر له گه ل برات کوژرا بوای چاکتر بوو بۆت له و شوینه ی که لیوه ی هاتووی، منیش ووتم: ئەه ی چی رینگری له تۆ کردوو که خروج نه که ییت؟ ووتی: گه ر پاسپارده و که ل و په لی خه لکم له لا نه بوایه ئەوا هیچ چاوه ریم نه ده کرد. [المعرفة والتاریخ : 788/2] (سه نه ده که ی سه حیه).

العقيلي ده‌ئ: حدثنا محمد بن عثمان بن أبي شيبة قال حدثنا أبو عامر عبد الله بن براد الأشعري ووتى: بيستم عبدالله بن إدريس ووتى: أبو حنيفة وهستاوو له‌سهر په‌یژه‌کانی، بیستم دوو پیاویش پرسپاریان لی ده‌کرد ده‌باره‌ی خروج کردن له‌گه‌ل إبراهيم، أبو حنيفة-ش به‌وانی ده‌ووت: خروج بکه‌ن خروج بکه‌ن. **[الضعفاء: 6/159] ت: السرساوي** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌نه‌ه).

عبدالله ده‌ئ: حدثني عبدة بن عبد الرحيم -خه‌لکی مروه- ووتی: چووینه سهردانی عبدالعزیز بن أبي رزمة نه‌خوش بوو، من و أحمد بن شבוويه و علي بن يونس، عبدالعزیز پی ووتم: نه‌ی باوکی سعید من نه‌ینیهم کم له‌لایه له‌ئیوهم ده‌شارده‌وه جا پیتانی ده‌ئیم، جا ده‌ستی له‌ژیر پیخه‌فه‌که‌ی ده‌ره‌ئناو ووتی: بیستم ابن المبارك ده‌یووت: بیستم الأوزاعي ده‌یووت: ئارامان گرت له‌سهر أبو حنيفة له‌مه به‌په‌نجه ژماردی، وه ئارامان له‌سهری گرت له‌مه به‌په‌نجه‌ی دووهم ژماردی، وه ئارامان گرت له‌سهری له‌مه به‌په‌نجه‌ی سییه‌می ژماردی عه‌یبه‌کانی، هه‌تا خروج کردن به‌شمشیر له‌سهر ئوممه‌تی محمد ﷺ هات نه‌مانتوانی ئارامی له‌سهر بگرین. **[السنة: 228]** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌نه‌ه).

الفسري ده‌ئ: حدثني صفوان بن صالح حدثنا عمر ووتی: بیستم الأوزاعي ده‌یووت: شعيب بن إسحاق وابن أبي مالك وابن علاق وابن ناصح هاتنه‌لام ووتیان: هه‌ندیك زانستمان له‌أبو حنيفة وهرگرتوو سه‌یرئکی بکه‌، جا ئه‌وان هه‌ر له‌لام بوون بینیم ئه‌و شته‌ی بۆیان هی‌نابووم تئیدا خروج کردنی له‌پیشه‌واکان بۆ حه‌لال کردبوون. **[المعرفة والتاريخ: 2/791]** (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حه‌ه).

ووتم: جا که‌س نه‌ئ سهره‌تا مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ وابوو که‌ به‌ جائیزیان ده‌زانی خروج بکه‌ن له‌حاکمی زالم، یان بلئ هه‌ندیك زانای تریش فه‌توای خروجیان داوه‌ته‌نها أبو حنيفة نه‌بووه، حاشا له‌م زانا به‌رئزانه که‌ بۆ خویان شتیک به‌جائیز بزائن یان خویان فه‌توا بده‌ن له‌سهری که‌چی بۆ أبو حنيفة بیکه‌ن به‌تاوان و هی‌رش بکه‌نه‌سهر ئه‌مه‌ دوو‌روویه، به‌ئ هه‌ندیك زانا دژی خروجکردنی إبراهيم و محمد-ی برای نه‌بوون له‌عه‌بباسیه‌کان به‌لام جیاوازی ئه‌وان و أبو حنيفة

122

برگه‌ی سه‌وته‌م: فیْل کردن له فه‌توادان (الحیل).

السرخسی ده‌ئ: زانایان خیلایان هه‌یه ده‌رباره‌ی کتیی (الحیل) ئایا محمد بن الحسن دایناوه یان نا، أبو سلیمان الجوزجانی ئینکاری ئه‌وه‌ی ده‌کرد و ده‌یووت: هه‌ر که‌سیک ووتی محمد کتیبیکی داناوه ناوی ناوه (الحیل) ئه‌وا باوه‌ری پیمه‌که، ئه‌و کتیبه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستی خه‌لک دایه په‌راو نوسه‌کانی به‌غداد کو‌یان کردوته‌وه، وه ده‌ئ: جاهیله‌کان ئه‌م شتانه ده‌ده‌نه پال زاناکانمان بو عه‌یبدارکردنیان، جا چو‌ن گومان ده‌بردئ به محمد که یه‌کیک له کتیبه‌کانی به‌م ناوه‌وه ناو نابیت تا ببیته یارمه‌تیده‌ر بو جاهیله‌کان له‌و درو‌یانه‌ی که دروستی ده‌که‌ن به‌ناوی زانایانه‌وه؟! السرخسی ده‌ئ: به‌لام أبو حفص ده‌ئ: ئه‌م کتیبه دانراوی محمد-ه. السرخسی ده‌ئ: أبو حفص ئه‌م کتیبه‌ی له محمد-ه‌وه رپوایه‌ت ده‌کرد، وه قسه‌که‌ی ئه‌و راستره.

[المبسوط : 209/30 ط: دار المعرفة]

ووتم: أبو سلیمان الجوزجانی و أبو حفص هه‌ردووکیان قوتابی محمد بن الحسن الشیبانی بوونه، وه شتی ئیثبات کراو پیش شتی نه‌فیکراو ده‌خړئ، مادام أبو حفص کتیبه‌که‌ی له محمد-ه‌وه رپوایه‌ت کردووه واتا کتیبه‌که‌ی هی محمد-ه، هه‌روه‌ها السرخسی وه‌ک بینیتان ته‌رجیحی ووته‌که‌ی أبو حفص ده‌کات، وه ئه‌م کتیبه‌ی السرخسی به (الأصل) ناسراوه له‌لای حه‌نه‌فیه‌کان، بوته‌عومده له مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فیدا و گه‌وره‌ترین کتیبی مه‌زه‌به‌که‌یه.

ابن م‌هر ده‌ئ: أبو حفص الکبیر کتیی (الحیل) ی له محمد بن الحسن رپوایه‌ت کردووه.

[فتح الباری : 245/16]

ابن م‌هر ده‌ئ: فه‌توادان به فیْل به‌ناوبانگ بووه له حه‌نه‌فیه‌کانه‌وه، چونکه أبو یوسف

کتیبیکی له‌م باره‌یه‌وه نوی. [فتح الباری : 237/16]

ووتم: ئه‌مه‌ش له‌وانه‌یه کتیبیکی تر ب‌چ چونکه فیْل‌ه‌کانی أبو یوسف-یش له فه‌توادان پروونن، وه

لهوانهیه هەر ئه‌و کتێبه‌ی محمد بن اب‌ن حجر بیداته پāl أبو یوسف، وه‌ک زانراویشه‌ أبو یوسف و محمد بن الحسن دوو قوتابی دیاری أبو حنیفة بوونه ئه‌وان ب‌لاو که‌ره‌وه‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی ئه‌و بوونه، جا هه‌موو قوتابی‌ه‌ک له‌ کتێبه‌ فقهیه‌کانیدا زۆر ئاماژه‌ به‌ ووته‌ی شیخه‌که‌ی ده‌کات و به‌لگه‌ی پ‌ن ده‌ه‌ینێته‌وه‌، ئه‌م دووانه‌ش له‌م کتێبه‌دا فه‌تواکانی أبو حنیفة نه‌قل ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت محمد کتێبه‌که‌ی به‌ (کتاب الحیل لأبي حنیفة) ناوناوه‌ چونکه‌ پرسیاره‌کانی خۆی و وه‌لامه‌کانی أبو حنیفة-ی تیدا نه‌قل کردووه‌، وه‌ اب‌ن المبارک-یش کتێبه‌که‌ی داوته‌ پāl أبو حنیفة، وه‌ باب‌ه‌تی فیل‌ کردنیش له‌ فه‌توادان له‌لای أبو حنیفة-ه‌وه‌ ناودار بووه‌ بۆیه‌ له‌م دوو کتێبه‌دا لۆمه‌ ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و پ‌یش قوتابی‌ه‌کانی چونکه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌ودا فیل‌ کردن دروسته‌ و قوتابی‌ه‌کانیشی له‌و بۆیان ماوته‌وه‌، هه‌روه‌ک دێینه‌ سه‌ر ووته‌یه‌ی زانیانی تریش که‌ فیل‌ کردنیان داوته‌ پāl أبو حنیفة.

الخطیب ده‌ئی: محمد بن بشر أبو عبدالله الرقی له‌ خلف بن بیان-ه‌وه‌ کتێبی (الحیل فی الفقه لأبي حنیفة)ی ر‌پوایه‌ت کردووه‌، أبو الطیب محمد بن الح‌سین بن حمید بن الربیع الکوفی له‌ محمد بن بشر ر‌پوایه‌تی کردووه‌، باسیکردووه‌ که‌ له‌ محمد-ی بیستوو‌ه‌ له‌سالی 258 له‌ سامراء.

[تاریخ بغداد : 440/2]

ووت‌م: ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌ه‌یزه‌ که‌ کتێبه‌که‌ بریتی بووه‌ له‌ فه‌تواکانی أبو حنیفة که‌ قوتابی‌ه‌کانی نه‌قلیان کردووه‌ لێ و‌ نوسیویانه‌ته‌وه‌، وه‌ک کتێبه‌کانی مسائلی ئیمام أحمد که‌ قوتابی‌ه‌کانی له‌ أحمد-ه‌وه‌ فه‌توا نه‌قل ده‌که‌ن، الکوثری جه‌ه‌می تانه‌ی له‌مه‌ش داوه‌. ب‌روانه‌ [التنکیل : 739-736/1] المع‌لی لێ پوچه‌ل کردۆته‌وه‌.

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا محمد بن عبیدالله الح‌نایی قال أخبرنا محمد بن عبدالله الشافعی قال حدثنا محمد بن إسماعیل الس‌ل‌می قال حدثنا أبو‌توبه‌ الربیع بن نافع قال حدثنا اب‌ن المبارک ووتی: ئه‌وه‌ی سه‌یری کتێبی (الحیل)ی أبو حنیفة بکات هه‌رامی الله‌ هه‌لال ده‌کات و‌ هه‌لالی الله‌ هه‌رام ده‌کات. [تاریخ بغداد : 555/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه‌).

ووتم: ابن المبارك کتیبه که ی دایه پال أبو حنیفة که خو ی هاو سه رده می أبو حنیفة بووه، ئەم ووتە یە ش نرخی خو ی هە یە چونکە که سیک نیە دوا ی أبو حنیفة ژیا بیّت و نه زانیّت واقعیە که چۆن بووه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده لئ: ابن أبي حاتم دهرباره ی محمد بن إسماعيل السلي ده لئ: قسه یان دهرباره ی کردوو.

الدارقطني ده لئ: ثقة صدوق، أبو حاتم قسه ی دهرباره ی کردوو
ابن حجر ده لئ: ثقة حافظ ووتە که ی أبو حاتم پروون نیە که چی ووتو
النسائي ده لئ: ثقة

الحاکم ده لئ: ثقة المأمون
الخطيب البغدادي ده لئ: متقن
الذهبي ده لئ: الحافظ
مسلمة بن القاسم ده لئ: ثقة

جا دوا ی ووتە ی هە موو ئە مانە ووتە نادیارە که ی أبو حاتم قبول ناکرئ که نازانرئ چی ووتو، وه أبو حاتم تونده له حوکمدان له سه رپاوییه کان.

الطحاوي ده لئ: سمعت أحمد بن أبي عمران دهيووت: محمد بن سماعة ووتی: بیستم محمد بن الحسن دهيووت: ئەم کتیبە -واتا کتیی الحیل- هئ ئیمە نیە، فرئ دراو ته ناو کتیبە کانمان.
ابن أبي عمران ووتی: إسماعيل بن حماد بن أبي حنیفة ئەم کتیبە ی داناو.
[الذهبي نه قلی کردوو - مناقب أبي حنیفة وصاحبيه : 85]

ووتم: ئەم سه نه ده سه حیه، ابن أبي عمران ده لئ: قال محمد بن سماعة، واتا ته صریح نادات به سه ماع، زۆرئک له به رگریکه ران له أبو حنیفة کاتیک رپوایه ته کانی زه مکردنی ده یئین ده لئین: ووتی قال نه ی ووت سمعت، واتا خو ی ووتە که ی نه بیستوو له أبو حنیفة بۆیه زه عیفه ئیلا ده بیّت بلئ بیستم وایووت ئینجا سه حیه، گەر به قسه ی ئیوه بیّت که واتە ئەم رپوایه ته ش

زه عيفه له کاتيکدا ئەمه به هيزترين به لگه يه بو لابردي تۆمه تي ئەم کتيبه له سه ر أبو حنيفة ئەگينا تهنه ا ئەم کتيبه به سه بو ته کفير کردني أبو حنيفة چونکه پرپه تي له فه توای کوفري، به لام ئيمه نه له بهر دلي ئيوه نه له رقي ئيوه ش له خو مانه وه شت ته صحيح و ته زعيف ناکات به لکو له سه ر ئەو مه نه به جه ده روين که زاناياني فه رمووده له المتقدمين له سه ري بوون، مادام ابن أبي عمران قوتابی ابن سماعة-يه سه ماع ئيثبات بووه له نيوانيان به شيوه يه کي گشتي ئەوا گهر بلئ عن يان قال هه ر به متصل حيسابه له سه ر شه رطي بوخاري مادام دلنيا بين له وه ي که ته دليسي نه کردووه، بويه مه رج نيه ئيللا راوي بلئ سمعت يان حدثني به لکو عن يان قال وه ک صيغه يه کي محتمله بويه به متصل دانه نريت هه نديکجار وه هه نديکجاريش به منقطع داده نريت گهر زانيمان يه کتريان نه ديوه يان راوي ته دليسي زوره يان به ديار يکراوي زانيمان له م سه نه ده ته دليسي کردووه، جا کاتيک راوييه ک هاوسه رده مي راوييه ک بيت و ئەگه ري بينين هه بيت له نيوانيان هيج به لگه يه کيش نه بيت که يه کلایي بکاته وه که ئەم دوو راوييه يه کتريان نه ديوه ئەوا ئەوکات گهر به (عن) يان (قال) رپوايه تيان له يه کتر کرد به متصل هه ژمار ده کريت له سه ر شه رطي مسلم به و مه رجه ي ئەمين بين له ته دليس.

هه ر چه نه ده ئەم سه نه ده سه نه ديکي حه نه فيه هه موويان زانای حه نه في مه زهه بن، پيچه وانه ي ووته ي أبو حفص-ه که خو ي قوتابی محمد بن الحسن بووه ئەم کتيبه ي له و رپوايه ت کردووه چون محمد ده لئ ئەم کتيبه ه ي ئيمه نيه له هه مان کاتدا قوتابيه که ي لي رپوايه ت ده کات ! بيگومان رپوايه ت کردن به ئاگاداري نيوان شيخه که و قوتابيه که ي پروو ده دات نه ک تاک لايه ن بيت له لايه ن قوتابيه که وه به بئ ئاگاداري شيخه که ي ئيللا مه گهر قوتابيه که درؤ به ده م شيخه که يه وه بکات، پاشان گهر ئەم کتيبه ه ي أبو حنيفة و دوو قوتابيه که شي نه بيت ئەوا هيج گومان له وه دانیه که أبو حنيفة فيلئ به کار هيناوه له فه توادان هه روه ک له م برکه يه دا باسي ده که ين، بويه خاوه ني ئەم کتيبه هه ر که سيک بيت فيل کردن له سه ر أبو حنيفة تاواني لا ناچيت، هه روه ها که ابن أبي عمران ده لئ: نه وه که ي أبو حنيفة ئەم کتيبه ي نوسيوه، نه وه که شي حه نه في مه زهه به و

تهنانهت دواى چاو كز بوونى محمد بن سماعة ئەولە شوينيدا بۆتە قازى، بۆيە اسماعيل كەسيكى نامۆ نيه به أبو حنيفة و مەزھەبەكەى.

الخطيب دەئى: أخبرنا إبراهيم بن عمر البرمكي قال أخبرنا محمد بن عبد الله بن خلف الدقاق قال حدثنا عمر بن محمد الجوهرى قال حدثنا أبو بكر الأثرم قال حدثني زكريا بن سهل المروزي قال سمعت الطالقاني أبا إسحاق ديووت: بيستم ابن المبارك ديووت: هەركەسيكى كتيبي (الحيل) لە مائەكەيدا بىت فەتواى پى بدات يان كار بكات بەو شتانهى لەناو كتيبه كەدا هەيه ئەوا ئەو كەسە كافره، ژنەكەى لى جيا دەبيته وه و حەجى بەتال دەبيته وه. أبو إسحاق دەئى: به ابن المبارك ووترا: لەم كتيبه دا هاتوو هەر ژنيك بيه وىت جيا ببيته وه لە ميژدەكەى ئەوا هەلدەگەريته وه لە ئيسلام تاللى جيا دەبيته وه پاشان دەگەريته وه بۆئيسلام. جا عبد الله بن المبارك ووتى: هەركەسيكى ئەم كتيبهى دانابىت ئەوا كافره، ژنەكەى لى جيا بۆتە وه و حەجەكەى بەتال بۆتە وه، خاقان المؤذن به ابن المبارك-ى ووت: كەس ئەم كتيبهى دانەناوه جگە لە ئيبليس، عبد الله ووتى: ئەو كەسەى ئەم كتيبهى داناهە لە لای من لە ئيبليس ئيبليستره. [تاريخ بغداد: 556/15] (سەنەدەكەى حەسەنە).

أبر داود دەئى: باسى فيله كانى ئەهلى رهئى كرا لە لای أحمد، بيستم ئەويش ووتى: فيل دەكەن بۆهە لوە شاندى وهى سوننەتە كانى پيغەمبەرى الله ﷺ. [مسائل أبي داود للإمام أحمد: 1784] ت: طارق عوض الله

ابن أبي يعلى له ژياننامەى عبد الخالق بن منصور دەئى: له ئيمامە كەمان چەند شتيكى گيژاوه تە وه، يەكيك لە وانە: دەئى: بيستم أحمد بن حنبل ديووت: هەركەسيكى كتيبي الحيل-ى لە لا بىت لە مائەكەيدا فەتواى پى بدات ئەوا كافره بەو قورئانەى كە بەسەر محمد ﷺ دابەزيوه. [طبقات الحنابلة: 218/1]

ابن بطّة دەئى: حدثني أبو صالح محمد بن أحمد حدثنا أبو جعفر محمد بن داود حدثنا أبو الحارث الصائغ ووتى: بيستم باوكى عبد الله -واتا ئيمام أحمد- ووتى: ئەم فيلانەى كە ئەمانە دايان هيئناوه

أبو حنيفة وهاوہ لانی، ئەمانە چوون بەرەو فەرموودەکان جا فیلیان کرد بۆ هەئوہ شاندنەوہی، جا هاتن بۆئەوشتە ی کە پییان ووترا ئەمە حەرەمە جا فیلیان تیدا کرد تاکو حەرەمە لالیان کرد. [إبطال الحیل : 52] ط: المکتب الإسلامي (سەنەدە کە ی حەرەمە نە).

ابن تیمیہ دەربارە ی ووتە ی أبو حنيفة لە زەکاتدا دەئێ: ... (دوای باسکردنی هەندیک لە فەتواکانی پاشان دەئێ) زەکاتی سەر فەرە و بەرەو بومی کشتوکالی لێدەرچیت ئەوانی تەربە واجب نازانیت تەنە لە سەر کەسانی مەکلف نەبێ، وە بە جائیزی دەزانیت فیل بکریت بۆ لابردنی زەکات لە سەر خاوەنە کە ی. [القواعد النورانية الفقهية : 134] ت: أحمد بن محمد الخلیل ووتم: مەبەست پی ئە کەسانی (مەکلف) واتا مندال و شیت ناگریتەوہ.

ابن تیمیہ دەئێ: لە هەندیک لە ئەهلی رەئێ گێردراوە تەوہ کە بە راشکاوی ووتیە تی: ئینکاری ئەوہ لە ئیمە دەکەن کە ئیمە چووین بۆ شتانیکی حەرەم جا فیلمان تیدا کرد تا کردمان بە حەرەم. [الفتاوی الكبرى : 83/6] ت: محمد عبد القادر عطا ومصطفی عبد القادر عطا

ابن قیم دەئێ: یەکی تر لە فیل و تەئە کە کانی شەیتان کە لە ئیسلام و ئەهله کە ی دەکات: فیل کردن و هەئە تەندە کە حەرەم کردنی حەرەمە کانی الله و لابردنی فەرە کانی و دژایە تی کردنی فرمان و نەهیە کانی لە خو دەگریت، ئەمەش لە رەئێ باطلە کە سەلە ف یە ک دەنگ بوونە لە سەر زەمکردنی. [إغاثة اللہفان : 581] ط: دار عالم الفوائد

ابن حبان دەئێ: أخبرنا محمد بن عبد الرحمن الفقيه قال سمعت محمد بن أحمد بن حکیم الشیبانی یقول سمعت أبا إسحاق الطالقاني دہیوت: بیستم ابن المبارك دہیوت: هەر کە سیک کتیی (الحیل) ی لە لایە دہیە وئێ کاری پێ بکات ئەو ئەو کە سە کافرە ژنە کە ی لێ جیا بۆتەوہ و حەرەمە کە ی بە تال بۆتەوہ، پاشان ووتی: فلان دەئێ: گەر کە سیک بە خێزانە کە ی بلی تۆ وە ک پشی دایکم وای بۆم (الظهار) جا هەئە گەریتەوہ لە ئیسلام کە فارە تی ظہارە کە ی لە سەر لادە چی، جا گەر کە سیک توشی حالە تیکی ئاوا بوو کە سیکیش پی بلی ئاوا بکە (واتا ئەم فیلە بە کار بەینە خو ت مورتە د

بکه وه تا که فاره ته که ت له سهر لاجئ پاشان بگه رپوه بو ئيسلام) ئه واهم که سه کافره ژنه که ی لی
جیا بوته وه وحه جه که ی به تال بوته وه. [المجروحین : 411/2]

و وتم: محمد بن عبدالرحمن بن العباس السامي الهروي سيقه یه، أبو إسحاق الطالقاني صدوق-
ه، به لام محمد بن أحمد بن حکیم الشيباني ته نها ابن حبان له کتبی (الثقات) هی ناویه تی به بی
به کاره یانی هیچ له فزیکی ته وسیق کردن بو، جا ئه وه ی مه به ستمه له هی نانی ئه م رپوایه ته دا
ئه وه یه که ابن حبان ئه م ووته یه ی ابن المبارک-ی له ژياننامه ی (أبو حنيفة) دا هی ناوه، ئه مه ش
مانای ئه وه یه که کتبی الحیل به نده به ناوی أبو حنيفة-ه وه له لای زانایان، دواتر به صه حیجی
هه مان رپوایه تمان هی نا له ابن المبارک بو یه له حاله تی ئاوا دا رپوایه تی که سانی وه ک محمد بن
أحمد بن حکیم الشيباني قبول ده کړت.

الکره ی القصاب ده ئی: فیلی نه هی لی کراو ئه وه ی که له أبو حنيفة-ه وه ژمیر دراوه وه کو زه م
ئه و جوړه یه که حه پام حه لال ده کات وحه لال حه پام ده کات.
[نکت القرآن : 623/1] ت: علي بن غازي التويجري

أبو حنيفة و حلال کردنى دامینى حرام و سوک کردنى حوکمه شهرعیه کان تییدا:

لیژدها چهند فهتوایه کی ناشرین و قیزهون له أبو حنیفة-هوه نهقل دهکهین دهبراهى حلال کردنى دامینه حه پامه کان و ئاسانکاری کردن و سووک کردنى حوکمى شهرعى تییدا، که ئه گهر بیټو ئهم فهتوایانه له ناو موسلماناندا بلاو بکړیته وه و بووترئ ئهمه فهتوای یه کیک له چوار مه زه به که یه ئه واه سادیکی یه کجار گهره پروو ده دات.

الخطیب ده ئی: أخبرنا ابن رزق قال حدثنا عثمان بن أحمد الدقاق قال حدثنا إدريس بن عبد الكريم قال سمعت يحيى بن أيوب ووتی: هاوه ئیکی سيقه ی خوْمان پئی راگه یاندين ووتی: من له لای أبو بكر بن عیاش دانیشتبووم، جا إسماعیل بن حماد بن أبي حنیفة هات سه لامی کرد و دانیشت، أبو بكر ووتی: ئهمه کییه ؟ ووتی: من إسماعیل-م ئه ی أبو بكر، جا أبو بكر به ده ست له چوکی إسماعیل-ی دا، پاشان ووتی: ئای چهند دامینى حه پام باپیرت حه لالی کرد. [تاریخ بغداد: 563/15] ووتم: شیخه که ی یحیی بن أيوب مههم-ه ئه گهرچی به سيقه ش وه سفی کردووه به لام ناتوانین ته عدیله که ی وه برگرین چونکه رهنگه لای زانایانی ترزه عیف بوایه گهر ناوی هیئابوایه، به لام ئهم رپوایه ته م ههروهک پیشه کیه ک هیئا نهک وهک به لگه هیئانه وه ئه گینا به سه حی ی له لای ابن حبان به هه مان مانا هاتووه.

ابن حبان ده ئی: سمعت الفضل بن الحسين يقول سمعت يحيى بن عبدالله بن ماهان دهيووت: بیستم هدیة بن عبدالوهاب دهيووت:

إذا ذو الرأي خاصم عن قياس *** وجاء ببدعة هنة سخيقة
أتيناهم بقول الله فيها *** وأثار نبوءة شريفة
فكم من فرج عفيف *** أحل حرامها بأبي حنيفة

واتا: گهر خاوه نی ره ئی مشتومپی کرد له سه رقیاس، وه بیدعه یه کی پیسی سه خیفی هیئا، ئیمه ش

ووتهی الله و نائاری شهرفی پیغه مبه رایه تی دهینین بویان، چه نندین دامینی پاک چه رام بوونی
 چه لال کرا به هوی أبو حنیفة. [المجروحین: 413/2] (سه نه ده که ی صه حیحه).
 و وتم: (هدیه) بۆته (هدیه) له هه ردوو چاپی کتیبه که دا، راسته که ی (هدیه) یه.

۱. مارهیی برین به بئ ئاماده بوونی وهلی ئه مرئ کچه که:

ابن قرامه ده ئی: أبو حنیفة ده ئی: ئافره ت بۆی هه یه خۆی به شوو بدات و ئافره تی تریش
 به شوو بدات. [المغنی: 345/9] ط: دار عالم الکتب

و وتم: واتا دروسته به بئ ئاماده بوونی وهلی ئه مره که ی خۆی به شوو بدات، ئه مه له کاتی کدا
 پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (مارهیی دانامه زری ئیلا به ئاماده بوونی وهلی ئه مرئ کچه که) هه رو هه
 فه رموویه تی: (هه ر ژنیک ماره بکری ت به بئ ئیزنی وهلی ئه مره که ی، ئه وا مارهییه که ی به تاله
 مارهییه که ی به تاله مارهییه که ی به تاله) سئ جار فه رموویه تی وهک ته ئکید کردنه وه، هه رو هه
 فه رموویه تی: (ئافره ت نابیت ئافره ت به شوو بدات، وه نابیت خۆی به شوو بدات) وهک بلی ئه م
 دینه ته نگی تیدایه به لام أبو حنیفة هاتوو هه م ته نگیه ی لاداوه و فراوانی کردوو هه له سه ر
 موسلمانان و ئاسانکاری بۆ کردوون! بۆیه ش دوو نظامی زندیق پهیدا ده بن و ده لپن زاناکانی ئیوه
 خویان کردوو هه به ته شریع دانهر و ئیوه ش شوینیان که وتوون کردووتانن به خوای خۆتان، مانای
 چیه مه لا ده ئی ده زانم نابیت به بئ وهلی ئه مر ماره بکری ت به لام له مه زه به بی حه نه فی دروسته کی شه
 نیه به و مه زه به به ماره تان ده که م؟! ئایا ئه م مه زه به به حه رامه که ی چه لال کرد؟! ئه مه ش ئه مرۆ
 به لایه کی گه وره ی دروست کردوو هه له ناو ئوممه تدا، تا ئیستاش زۆربه ی وولاتانی خوراسان و هیند
 له سه ر ئه م فه توایه ده رۆن و کچ به بئ وهلی ئه مر شوو ده کات، ته نانه ت له و وولاتانه ش که
 مه زه به که یان حه نه فی نیه گه ر کچه که لاسار بیت و رابکات به دوای کوپیکدا مه لایه کی ده جال
 گه ر خۆشی حه نه فی نه بیت له سه ر مه زه به بی أبو حنیفة کوپ و کچه که له یه کتر ماره ده کات یان

دهلئ مادام دايكي كچه كه ئامادهيه كيشه نيه دهشزانئ له فهرمووده هاتوو كه ئافرهت بؤي نيه ئافرهت به شوو بدات، ئهوه ووتمان عوزر بؤ أبو حنيفة دههيننهوه و پينه و پهروؤي بؤ دهكه، ئهئ باشه مهلاكان چ عوزريكيان ههيه دواي ئهوهي زانيان أبو حنيفة پيچهوانهئ فهرموودهئ كردوو كه چي ههر له سهرمهزه به كهئ ئهوه دهروؤن ؟

٢. به جائيز دانانئ زينا كردن له گهل ئافرهتاني كافري شهركه:

السيرطي دهئ: ئايهتي: ﴿وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا...﴾ أبو حنيفة كردويه تي به به لگه له سهركه جائيز بووني زينا كردن له گهل ئافرهتاني ئههلي حهرك له دار الحرك.
[الإكليل : 123] ت: سيف الدين عبدالقادر الكاتب

ووتم: هيج موفه سيريك ئهه ئايهتهئ بهه شيوهيه تهفسير نه كردوو، وه ئافرهتاني كافر دواي جهاد و دابهش كردني پشكي غه نيمهت و كه نيزه كه كان له لايهه ئه مير به سهرك موجهيداندا ئه و كات دهبيته هه لاليان ئه گينا پيش ئه و كاته نه خير.

٣. به جائيز دانانئ ماره به جاش:

الاساني دهبارهئ ماره به جاش دهئ: گهر به دهه داني پي بنين و بيكهه به مهرك كه پياوي دووهه بؤ ئهوه ژنه كه ماره دهكاته تا بؤ پياوي به كه مي ههلال بكاته ئهوا ئهه ماره بيه دروسته له لاي أبو حنيفة و زفر، به لام كه راهه تي ههيه بؤ ههردووك ماره بيه كه.
[بدائع الصنائع : 405/4] ط: دار الكتب العلمية
ووتم: له پيغه مبهري ﷺ به سهحيجي هاتوو كه الله له عنه تي له ههردوو پياوه كه كردوو. الكاساني زانايه كي هه نه في مهزه به.

۴. حلال کردنى دامینى حرام به شایه تیدانى درؤ:

ابن أبی شیبہ دہئ: باسکراوه که أبو حنیفة وتوویه تی: گهر دوو شایه ت به درؤ شایه تی بدهن له لای قازی له سهر ئه وهی که پیاویک ژنه که ی ته لاق داوه، قازیش به هوئی شایه تی ئه وان ژن و میرده که له یه کتر جیا بکاته وه، ئه وا هیچی تیدا نیه گهر یه کیک له م دوو شایه ته ژنه که بخوازن.

[المصنف : 203/20] ت: محمد عوامة

و وتم: له وانه یه بووتری ابن أبی شیبہ دہئ (باسکراوه) ئه مهش صیغه ی التمریض-ه که زه عیفه، به لام به سه نه دی صه حیج ئه م فه توایه ی أبو حنیفة-مان هیئا.

۵. زینا کردن له دواوه هددی له سهر نیه:

الکسانی دہئ: جووت بوون له دواوه چ ئافره ت بی یان پیاو هددی له سهر نیه له لای أبو حنیفة، ئه گهر چی حرامه به لام چونکه له پیشه وه جووت نه بووه نابیته زینا.

[ابدائع الصنائع : 184/9]

و وتم: جووت بوون له گه ل ئافره ت له پیشه وه بی یان له دواوه ههر زینایه، پیغه مبه ر ﷺ له کاتی جیبه جی کردنى حه د له که سی نه پرسیه وه له پیشه وه زینات کرد یان له دواوه، له پیاوانیش ههر له دواوه ده بی، ئه مهش کاری قه ومی لوط-ه، سزا که شی یه کیکه له قورسترین سزاکان که کوشتنه.

۶. گهر ژنیکی عاقل خوی بداته بهر دهستی شیتیک یان مندالیک هددی له سهر نیه:

الوزیر ابن هبیره دہئ: زانایان خیلافیان هه یه ده باره ی ئافره تیکی عاقل گهر خوی بداته بهر دهستی شیتیک و شیته که جووت بی له گه لی، یان پیاویکی عاقل زینا له گه ل ژنیکی شیتدا بکات، مالک و الشافعي و أحمد ده ئن: له ههر دوو باردا که سه عاقله که هددی زینای له سهره، وه أبو

حنيفة دهئ: ئافرهتی عاقل حه ددی له سه ر نیه گهر شیتیک جووت بئ له گه ئی و خوی بداته بهر دهستی شیتته که، به لام گهر پیاوی عاقل زینا له گه ئ ژنیکی شیت بکات ئه و حه ددی زینا له سه ر پیاوه که یه. [الاختلاف الأئمة العلماء : 2/253 ط: دار الكتب العلمية]

الکسانی دهئ: منداڵ یان شیت گهر سواری ئافرهتیک نامه حرهم بیت ئه و حه د له سه ر منداڵه که یان شیتته که نیه، چونکه کاری منداڵ و شیت به حه رام وه سف ناکریت، بویه سوار بوونی ئه وان به زینا دانانریت، جا حه د له سه ر ئافرهته که ش نیه گهر ملکه چی بیت له لای هه ر سئ هاوه له کانمان رضي الله عنهم. (واتا: أبو حنيفة وأبو يوسف ومحمد بن الحسن الشيباني). [بدائع الصنائع : 9/183-184]

۷. ئه وهی که سه مه حرهمه گانی ماره بکات حه ددی له سه ر نیه:

ابن حزم دهئ: أبو حنيفة دهئ: حه د له سه ر ئه و که سه نیه که دایکی و کچی و خوشکی و داپیری و پوری لای باوکی و پوری لای دایکی و کچی برای و کچی خوشکی ده خوازی، ئه گهر چی بشزانی ئه مانه چی ئه ون، وه بشزانی که حه رامن له سه ر ئه و، وه له گه ئ هه موویان جووت بئ، ئه و منداڵه که ده بیتته هی خوی، ماره یی ئه مانه ش واجبه له سه ری که پیاویان بدات، هیچ شیتیک له سه ر نیه ته نها ته مبی کردن (التعزیر) ئه ویش له 40 قامچی که متر.

[المحلی : 159/16 ت: خالد الرباط - بمشاركة مجموعة من الباحثين]

ووتم: به صه حی هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ البراء-ی ناردوو بۆ لای پیاویک فرمانی پیکردوو که بیکوژیت چونکه ژنی باوکی هیئا بوو.

السرخسی دهئ: پیاویک ژنیک بخوازیت که بۆی حه لال نیه ئینجا جووت بئ له گه ئی ئه و حه ددی له سه ر نیه جا بزانیته ئه م کاره حه رامه یان نه زانیته وه ک یه که، ئه مه ش ووتیه أبو حنيفة

-یه رحمه الله، به لّام سزا ده دريټ به ليډان گهر بزانيټ حه رامه. [المبسوط : 85/9]
 ووتم: پيشتر باسماڻ كرد كه السرخسي يه كيټكه له زانا دياره كاني مه زهه بي حه نه في، هه روه ها ابن
 المنذر له [الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف : 518/12] ت: أبو حماد هه مان شتي باسكردووه
 ده ربارهي أبو حنيفة.

۸. پياويټك ژنيټك به كړي بگريټ بو ئه وه ي زينا ي له گه ل بكا ت حه ددي له سهر نيه:

السرخسي ده ئي: پياويټك ژنيټك به كړي بگريټ بو ئه وه ي زينا ي له گه ل بكا ت، جازينا ي له گه ل
 بكا ت ئه وا حه د له سهر كه سيان نيه له فه تو اي أبو حنيفة-دا. [المبسوط : 58/9]

ووتم: گهر خه لكي ئه م فه تو اiane ببيستن و بووترئ ئه مه ش فه تو اي يه كيټك له مه زه به كانه و تا
 ئيستاش له كتيبه كاندا بووني ماوه چي پروو ده دات ؟ خوټان ده زانن چه نده ها كه سي فاسد و فاجر
 هه يه هيوا خوازه مه لايه ك فه تو ايه كي بو بدات بلئ ئه م كار ه حه لاله يان رپځاي تيډه چي يان
 خيلافيه، ئه ي چ جاي بووترئ ئه م كارانه له مه زه به بي أبو حنيفة به م شيويه؟ بويه زورپاستي كرد
 شاعير كا تيټك ووتي: چه نده ها داميني پاك حه رامي ه كه ي حه لال كرا به هو ي أبو حنيفة.

برگه‌ی هه‌شته‌م: فه‌توادان به ره‌ئی.

صرب الکرمانی ده‌ئی: ئه‌هلی ره‌ئی بیدعه‌چی و گومرآن، دوژمنانی سوننه‌ت و ئه‌ئهرن، دین به ره‌ئی و قیاس و استحسان ده‌بینن، وه موخاله‌فه‌ی ئا‌ئار ده‌که‌ن و فه‌رمووده به‌تال ده‌که‌نه‌وه، وه فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، وه أبو حنیفة و ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ره‌ئی ئه‌ون ده‌که‌ن به‌پیشه‌وا و دینداری ده‌که‌ن به‌دینی ئه‌وان و هه‌مان قسه‌ی ئه‌وان ده‌که‌ن، جا چ گومراییه‌ک له‌مه‌ پرووتره‌که‌که‌سیک ئا‌وا بلیت یان له‌سه‌ر ئه‌م عه‌قیده‌یه‌ بی‌ت، واز له‌ ووته‌ی پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانی به‌ینیت شوینی ووته‌ی أبو حنیفة و هاوه‌لانی بکه‌وی‌ت، ئه‌مه‌نده به‌سه‌ بو گومرایی و طوغیان و ره‌ت کردنه‌وه. [السنة : 109] ت: عادل آل حمدان

صرب الکرمانی ده‌باره‌ی مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌یدا ده‌ئی: ئه‌مه‌ مه‌زه‌به‌ی زانایان و خاوه‌نانی ئه‌ئهره‌ له‌ ئه‌هلی سوننه‌ که‌ ناسراون پێ و خه‌لکی شوینیان که‌وتوون تییدا، وه‌ که‌یشتم به‌ زانایانی عیراق و حیزاز و شام و جگه‌ له‌وانیش له‌سه‌ر ئه‌م مه‌زه‌به‌ بوون، وه‌ هه‌ر که‌سیکیش موخاله‌فه‌ی شتیک بکات له‌م مه‌زه‌به‌ یان تانه‌ی لیبدات یان خاوه‌نه‌که‌ی عه‌یبدار بکات ئه‌وا بیدعه‌چی و ده‌رچوو له‌ کو‌مه‌لی موسلمانان و لایداوه‌ له‌ مه‌نه‌جی سوننه‌ و رپگای حه‌ق، ئه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ی أحمد و إسحاق بن إبراهیم بن مخلد و عبدالله بن الزبیر الحمیدی و سعید بن منصور و جگه‌ له‌وانیشه‌ له‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لایان دانیشتووین و زاناستمان لییان و ده‌رگرتوو. [السنة : 1]

ووتم: که‌واته‌ هه‌ر خالییک که‌ حرب الکرمانی له‌م کتیبه‌یدا نه‌قلی ده‌کات ئیجماعی زانایانی ئه‌هلی سوننه‌ی له‌سه‌ره‌، جا ووته‌کانی باش بخه‌ره‌ گویته‌وه‌ و به‌ گرنگی بزانه‌.

که‌واته‌ ووته‌ی پیشووی ده‌باره‌ی ئه‌هلی ره‌ئی و أبو حنیفة ئیجماعی زانایانی ئه‌هلی سوننه‌ی له‌سه‌ره‌، گه‌ر تو أبو حنیفة به‌ ئیمام بزانی‌ت ئه‌وا ئه‌م وه‌سفانه‌ی سه‌ره‌وه‌ ده‌تگریته‌وه‌، زور سه‌یره‌

ئىجماعى سەلەف لەسەر ئەم شتانه بوو كە چى ئىستا ئىمە گەشتووین بەكوئ دەربارەى أبو حنیفة ؟!

صرب الكرماني دەئى: خاوەنانی رەئى و قیاس لە دین بیدەچی و جاهیل و گومران.

[السنة : 88]

صرب الكرماني دەربارەى پێشەوايانى ئەهلى سوننە دەئى: خاوەنى قیاس و رەئى نین، چونکە قیاس لە دیندا باطلە، وە رەئیش بەهەمان شێوە لە قیاس باطلترە. [السنة : 87]

صمزة السهمي دەئى: سمعت أبا أحمد عبدالله بن عدي الحافظ يقول سمعت أحمد بن العباس العدوي دہیوت: بیستم إسماعيل بن سعيد الكسائي (الشالنجي) دہیوت: من چل سأل له گومرای دابووم جا الله هیدایەتی دام، جا چ پیاوانیکم لەکیس چوو. السهمي دەئى: أبو إسحاق - واتا إسماعيل الشالنجي - لەسەر مەزەبى ئەهلى رەئى بوو پاشان الله هیدایەتی دا و فەرموودەى نوسی و بینی كە حەق ئەو دەیه شوئى سوننەتی پێغەمبەر ﷺ بکەویت، پاشان رەددى دانەو بە کتیبى (البیان).

[تاریخ جرجان : 159] ط: عالم الكتب - بيروت (سەنە دەكەى حەسەنە).

ووتە: برپاوە دەئى الله هیدایەتی وازی لە مەزەبى رەئى هینا و چوووە سەر مەزەبى ئەهلى سوننە، پاشان کتیبى نوسیووە بۆ رەتدانەوێى أبو حنیفة، کەواتە مەزەبەكەى أبو حنیفة گومراییە و جیاوازی لە مەزەبى ئەهلى سوننە، ئەى پێم نالین أبو حنیفة چۆن بۆتە ئیمامى ئەهلى سوننە ؟! إسماعيل الشالنجي: دواى تەو بە کردنى بوو بە یەكێك لە هاوێلانێ ئیمام أحمد، وەك باقی هاوێلانێ ترى ئیمام أحمد کتیبى مسائلى هەیه بەناوی (مسائل أحمد برواية الشالنجي).

السركاني دەئى: ئەمە پشت بەستە بە رەئى بۆگەن كە سەرەنجامەكەى رەت کردنەوێى زۆریك لە سوننەتی پاكە بەبێ بەلگەیهكى پروون، لە چەندەها شوێندا خاوەنى شەرع دەئى ئاوا جائیز نیە ئاوا قبول نیە ئاوا دروست نیە، كە چى ئەوانەى دەستیان گرتوووە بەم رەئیهو دەئین ئاوا

جائزہ و ئاوا قبولہ و ئاوا دروستہ، ہر لہ بہر ئەمە سەلف ئاگادارکردنە وەیان داوہ لہ ئەہلی
رہئی. [نیل الأوطار: 106/3] ت: طارق عوض الله

ووتم: ئەم ووتە یەش نرخی گەلێک زۆرە لەلای خوینەر چونکە زۆرینە ی ئەمرۆ پێیان وایە ووتە ی
خەلف و معاصرین بەھێزترە لەم بابەتەدا لە ووتە ی سەلف چونکە ئێمە ئەوکات نەژیاوین
نازانین دۆخەکە چۆن بوو، ئەوەتا الشوکانی کە 190 ساڵ لەمەوبەر مردوو بەم شیوەیە ئەہلی
رہئی باس دەکات و ووتە ی سەلف دەربارەیان ئاماژە پێدەکات، پروویشە لای زانایان کە ووترا
ئەہلی رہئی واتا أبو حنیفہ و ھاوہلانی، ھەر بۆیە لە کتیی (الجواهر المضیة فی طبقات الحنفیة)
عبدالقادر القرشي الحنفی زۆرجار زانایانی مەزھەبی حەنەفی بە پیشەوای ئەہلی رہئی ناو دەبات.

ئەمە ژمارەیک ووتە بوو بۆ زانیی ئەوہی کە ئەہلی رہئی بریتین لە حەنەفیەکان کە
ئیمامە کەیان أبو حنیفہ-یە، وە جیاوازن لە ئەہلی سوننە بەلکو ھەمیشە بەرامبەر ئەہلی سوننە
ناویان دەھێنریت وەک دوو کۆمەلە دژ بە یەک.

ابن حبان لە ژێنانامە ی أبو حنیفہ دەئ: النعمان بن ثابت أبو حنیفہ الکوفی خاوەنی رہئی.
[المجروحین: 405/2]

الخطیب لە ژێنانامە ی أبو حنیفہ دەئ: النعمان بن ثابت أبو حنیفہ التیمی پیشەوای ئەہلی
رہئی. [تاریخ بغداد: 445-444/15]

ابن المہزی لە ژێنانامە ی أبو حنیفہ دەئ: النعمان بن ثابت أبو حنیفہ التیمی پیشەوای
ئەہلی رہئی. [المنتظم: 128/8]

ووتم: سەیر نیە أبو حنیفہ ئیمامی ئەہلی رہئی بێت کە چی بکڕیتە ئیمامی ئەہلی سوننە؟! لە کاتی کدا
دژایەتی نیوان ئەم دوو مەزھەبە پرووہ ھەر لە سەردەمی سەلفەوہ، نەبوو و نابێت کە سیک لە
دوو مەزھەبی دژ بە یەکدا ئیمام بێت، جا دوا ی ئەوہی کە زانیمان ئەہلی رہئی چۆن، وە زانیمان
أبو حنیفہ پیشەوای ئەہلی رہئی، کەواتە ھەر ووتە یەک کە دژی ئەہلی رہئی ووترا لە لایەن زانایان

ئەوا پېش ھەموو كەس أبو حنیفە دەگرتتەو ھە چونكە ئەو پېشەوايانە.

مقبل بن ھادی الرادعی دەئ: براهەك لە براكانی شاری عەدەن پرساری لیکردم لە رینگای تەلەفۆنەو ھەربارەوی أبو حنیفە، ئایا لە ئەھلی سوننە و جەماعەتە یان نا؟ منیش بیدەنگ بووم، پاشان پیم وابوو كە واجبە ئەو شتە بلیم كە باوەرم پێیەتی و دینداری پیدەكەم، أبو حنیفە لە ئەھلی سوننە و جەماعەت نیە.

[البشائر في السماع المباشر لعبدالله بن عياش الأهدل: 62] ط: دار عمر بن الخطاب

صرب الكرمانی دەئ: ھەر كەسیك برۆای بە تەقلید نەبیت و تەقلیدی كەس ناكات لە دیندا ئەوا ئەمە عەقیدەوی فاسقیكی بیدەجیە، دوژمنی اللہ و پێغەمبەرەكەوی ﷺ و دینەكەوی وكتیبەكەوی و سوننەتی پێغەمبەرەكەوی تی علیہ الصلاة والسلام، بەم ووتەییە دەییەوی ئەئەر بەتال بکاتەو ھە عیلم پەكبخات و سوننەت بکوژنیتەو ھە بە تەنھا بوخۆی رەئ و ووتە و بیدە و خیلاف داہینیت، جا لەعنەتی اللہ و فریشتەکان و ھەموو خەلکی لەسەر خاوەنی ئەم ووتەییە بێت، ئەمە پیستری ووتەوی بیدەجیەکانە، ھە نزیکترینیەتی لە گومرایی و لەناوچوون، بەلکو ئەمە گومراییەتیە، برۆای بە تەقلید نیە كەچی أبو حنیفە و بشر المریسی و ھاوئەکانی تەقلیدیان کرد لە دیندا، جا چ دوژمنیک بو دین دژایەتیکەرتەرە لەو كەسە کە دەییەوی سوننەتەکان ھەلۆەشینیتەو ھە رپوایەت و ئاژارەکان بەتال بکاتەو ھە و برۆای بە تەقلید نەبێ؟ لەکاتی کدا ئەوانەوی ناوم ھێنان بوئ لە دیندا تەقلیدیان کردۆتەو، كە ئەوان پېشەوای گومراییەتی و سەرانی بیدە و سەرۆکی سەرپێچیکارانن، جا غەزەبی اللہ برژئ بەسەر خاوەنی ئەم ووتەییە. [السنة : 89]

ووتم: تەقلید لەلای سەلەف و اتا شوینکەوتنی پێغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانی و لاسایی کردنەو ھە ئەوان و پېشینە چاکەکانی پېش خویان، نەو ھەك تەقلید کردنەو ھە فلان و علان بەبێ بەلگە ئەگەرچی ووتەكەشی پېچەوانەوی شەرع بێ، ھەر بۆیە البرہاری دەئ: بزانیە دین بە تەقلید کردنەو ھە، تەقلیدی ھاوئەلانی محمد ﷺ دەگرتتەو ھە. ھەر ھەو ھە دەئ: دەست بگرە بە ئەئەر و خاوەنانی ئەئەر و تەقلید، چونكە دین بە تەقلیدە، و اتا تەقلید کردنەو ھە پێغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانی.

إسحاق بن راهويه دهلي: ئيمه خاوه ناني شويئكه وتن و ته قليد كرده وهى پيشه وا و پيشيني خومانين. جا ليردها مهبه ستي حرب الكرمانى ئه وهيه كه كه سانئيك دهليئ ئيمه ته قليدى پيشيني خومان ناكهين، ئه ويش به سهرسورمانه دهلي: ابو حنيفة و بشر المريسي كه سهرانى گومرايى و بيدعهن ته نانهت ئه وانيش بهم هه موو خراپه ي خويان قسه ي له م شيويه ناكهين، جا بروانه ناوى بشر المريسي له پال ابو حنيفة دههينئ، وه هه ردوو كيان به پيشه واى گومرايه تى و سهرانى بيدعه و سهرؤكى سهرپچيكاران وه سف دهكات.

ابن أبي يعلى دهلي: عمرو بن معمر ابو عثمان له ئيمامه كه مانه وه -واتا ئيمام احمد- هه نديك شتى رپوايه ت كرده وه، له وانه: ئه وهى ابو بكر الخلال باسى كرده وه له (كتاب العلم) كه دهلي: اخبرني سعيد بن مسلم الطوسي حدثنا محمد بن الهيثم قال سمعت ابا عثمان عمرو بن معمر ووتى: احمد بن حنبل و علي بن المديني ووتيان: گهر بينيت كه سيك خوى ده پاريزيت له ابو حنيفة و ره ئيه كانى و سهر كردنى ره ئيه كانى و دلي پي مورتاح نيه وه به وانه ش كه له سهر مه زه به ي ئه ون له وانه ي كه زياده ره وي ده كه ن، وه به ئيمامى دانانئت ئه وا هيو اى خيرت بهم كه سه هه بيت.

[طبقات الحنابلة: 1/247]

و وتم: سعيد بن مسلم الطوسي نه مدؤزييه وه.

هه روه ها الالكائي له [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة: 318] عه قيده ي علي بن المديني نه قل دهكات كه تييدا هاتووه: گهر بينيت كه سيك ابو حنيفة و ره ئيه كه ي خوش دهويت و ده يخوينئته وه ئه وا لي دلنيا مهبه، وه له وه كه سه ش كه له سهر مه زه به ي ئه وه له وانه ي كه زياده ره وي ده كه ن ده باره ي ابو حنيفة و ده يكه ن به ئيمام.

وهك ده بينن مانا كه ي زور نزيكه له وهى پيشوو، جا بزانه سهرده مه چون گوپراوه و ته واو پيچه وانه بوته وه، له ئيستادا ده باره ي ابو حنيفة گهر بيان هوي حوكم له سهر كه سيك بدهن به وه حوكمي له سهر ده دن كه ئايا ئه وه كه سه ابو حنيفة ته كفير دهكات يان ته بديعي دهكات گهر وابوو ئه وا به لگه يه له سهر ئه وهى كه ئه م كه سه كه سيكي خراپه وهك بلي نزيك بوته وه له خه واريچ، به لام

گەر أبو حنیفة به ئیمام بزانیّت و بهرگری لئ بکات و زیاده‌پره‌وی بکات له گه‌وره کردنی ئەوا ئەهلی سوننه‌یه ! له‌کاتی‌کدا أحمد بن حنبل و علي بن المديني ته‌واو پی‌چه‌وانه‌ی ئەمه‌یان ووت که هه‌ر که‌سیک به ئیمامی نه‌زانیّت و زیاده‌پره‌وی نه‌کات ده‌رباره‌ی و له‌سه‌ر مه‌زه‌هب و ره‌ئێ ئەو نه‌بیّت ئەوا هیوا‌ی خیرت پی‌ی هه‌ب.

الخطیب ده‌ئێ: أخبرنا البرمكي أخبرنا محمد بن عبد الله بن خلف حدثنا عمر بن محمد الجوهري حدثنا أبو بكر الأثرم قال حدثنا يحيى بن محمد بن صاعد حدثنا ابن نمير ووتی: به‌خه‌لکی گه‌یشتم بینیم فه‌رمووده‌یان له‌ أبو حنیفة-ه‌وه‌ نه‌ده‌نوسیه‌وه‌، چ جای ره‌ئیه‌کانی بنوسنه‌وه‌ !
[تاریخ بغداد : 575/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

الخطیب ده‌ئێ: سه‌باره‌ت به‌ تانه‌دانی زانیانی ئەهلی ره‌ئێ و ئەهلی که‌لام له‌ ئەهلی حه‌دیث، من ه‌ۆکاری ئەمه‌ روون ده‌که‌مه‌وه‌ تا‌کو ئەوانه‌ بیزانن که‌ نایزانن، ئەهلی ره‌ئێ زۆربه‌ی ئەو شتانه‌ی پش‌تی پی‌ ده‌به‌ستن فه‌رمووده‌ی زه‌عیفن له‌ ئەسله‌وه‌، زه‌عیفن له‌لای فه‌رمووده‌ناسان، جا که‌ پرسیارکرا له‌ ئەهلی حه‌دیث ئەوا حا‌لی فه‌رمووده‌کان روون ده‌که‌نه‌وه‌ و نیشانی ده‌ده‌ن که‌ زه‌عیفه‌، جا ئەهلی ره‌ئێ ناتوانن ئینکاری ووته‌ی فه‌رمووده‌ناسان بکه‌ن له‌م باره‌یه‌وه‌ و هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی مانای فه‌رمووده‌کانیش، له‌کاتی‌کدا ئەوان ئەم فه‌رمووده‌انه‌یان کردۆته‌ کۆله‌که‌ بۆخۆیان و پش‌تیان پی‌ داداوه‌، وه‌ کردوویانه‌ به‌ چه‌کی ده‌ستیان، وه‌ ئەو فه‌رموودانه‌ سه‌رخستنی تێدا‌یه‌ بۆ مه‌زه‌به‌که‌ی خۆیان، وه‌ گه‌وره‌ترین یارمه‌تیده‌ریانه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ ویست و مه‌به‌سته‌کانیان، جا بۆیه‌ تانه‌دانی ئەهلی ره‌ئێ له‌ فه‌رمووده‌ناسانی ئەهلی سوننه‌ شاراوه‌ نیه‌، وه‌ شتانی خراپ ده‌ده‌نه‌ پالیان و واز له‌ قبول کردنی ئامۆژگاریه‌کانیان ده‌هێنن له‌ روونکردنه‌وه‌ی عی‌لله‌تی فه‌رمووده‌کان، وه‌ ره‌فزی ئەو جه‌رح و ته‌عدیلانه‌ش ده‌که‌ن که‌ بۆ راوییه‌کانیان کردووه‌، چونکه‌ فه‌رمووده‌ناسان ئەو شتانه‌یان رووخاند که‌ ئەهلی ره‌ئێ بنیاتیان نابوو، وه‌ ئەو شتانه‌یان به‌تال کرده‌وه‌ که‌ بۆی چوو بوون و مه‌به‌ستیان بوو، وه‌ ئەو فه‌رموودانه‌یان به‌ زه‌عیف دانا که‌ ئەوان پی‌یان وابوو صه‌حیحه‌ وه‌ باوه‌ریان پی‌ی هه‌بوو. [الفقيه والمتفقه : 151/2] ت: عادل بن يوسف العزازي

ووتم: ئه وهى سه یری حالى (محمد زاهد الكوثري) جه همی بکات که ناسراوه به (مجنون أبي حنيفة) شیخی أبو حنيفة، ئه وا ده زانیئت ئه م وه صفانه ی الخطیب هه مووی به زیاده وهش له الكوثري دا هه یه، هه رچی ووته ی سه له ف هه یه ده باره ی أبو حنيفة هه مووی رهت ده کاته وه وتانه له سه له ف ده دات و عه یبداریان ده کات، چونکه ئه وه ی ئه و به ئیمامی زانیوه سه له ف ده ریان خستووه حالى چۆنه، ئه مه له کاتی کدا الكوثري 9 سه ده دواى الخطیب ژیاوه.

أبر عمر الراني ده ئی:

وامح الذي في الكتب والصحيفة *** من قول ذي الرأي أبي حنيفة

وصحبه إذ خالفوا التنزيلا *** وخالفوا في حكمه الرسولا

واتا: بسره وه ئه وه ی له کتیب و په راودا هه یه له ووته کانی خاوه نی ره ئی أبو حنيفة، خو یی وها وه لانی موخاله فه ی قورئانیان کرد، وه موخاله فه ی پیغه مبه ریان کرد له حوکمیدا.

[الأرجوزة المنبهة : 173] ت: محمد بن مجقان الجزائري

الخطيب ده ئی: أخبرنا أبو نعيم الحافظ قال حدثنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف قال حدثنا بشر بن موسى قال حدثنا الحميدي قال حدثنا سفيان عن هشام بن عروة عن أبيه ووتی: به رده وام کاروباری دین له ناو به نی ئیسراییلدا ریکبوو تا کو مندالی سه بایه ی ئوممه ته کان له دایکبوون، جا به ره ئی خو یان قسه یان له دیندا کرد، گومرا بوون و خه لکیشیان گومرا کرد. سفيان ووتی: به رده وام کاروباری خه لکی ریکبوو تا ئه و أبو حنيفة-یه گۆری له کوفه، وه البتي له به صره، وه ربیعة له مه دینه، جا سه یرمان کرد بینیمان هه رسیکیان مندالی که نیزه کی ئوممه ته کائن. [تاریخ بغداد : 543/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا يونس بن عبد الأعلى ووتی: بیستم الشافعي ده یووت: رپۆژیک به محمد بن الحسن-م ووت که باسی مالک و أبو حنيفة کرا، محمد بن الحسن پئی ووتم: هاوه له که مان نه ده کرا بیده نگ بیئت واتا أبو حنيفة، وه نه ده کرا هاوه له که ی ئیوه فه توا بدات واتا

مالك، منيش پيم ووت: سويندت ددهم به الله، ثايا دهزاني هاوهله كه مان واتا مالك زانا بوو به كتيبي الله؟ ووتي: به ئي، ووتم: سويندت ددهم به الله، ثايا دهزاني هاوهله كه مان زانا بوو به فهرمووده ي پيغهمبهرى الله ﷺ؟ ووتي: به ئي، ووتم: وه زانا بوو به خيلافي نيوان هاوهلاني پيغهمبهرى الله ﷺ؟ ووتي: به ئي، ووتم: ثايا عاقل بوو؟ ووتي: نه خير، ووتم: سويندت ددهم به الله، ثايا دهزاني هاوهله كه ت واتا ابو حنيفة جاهيل بوو به كتيبي الله عز وجل؟ ووتي: به ئي، ووتم: وه جاهيل بوو به فهرمووده ي پيغهمبهرى الله ﷺ وه جاهيليش بوو به خيلافي نيوان هاوهلاني پيغهمبهرى الله ﷺ؟ ووتي: به ئي، ووتم: ثايا عاقل بوو؟ ووتي: به ئي، ووتم: له هاوهله كه ي نيمه دا سئ شت كو ده بيهته وه كه فهتوا نابي بدرئ به بي ئهم سئ شته، وه شتيكي تيدا نيه، به لام هاوهله كه ي نيوه سئ شتي تيدايه نيه ويه ك شتي تيدايه، نينجاش ده ئي: ناكري هاوهله كه ي نيمه قسه بكات وناشكري هاوهله كه ي نيوه بيدهنگ بي؟!

[آداب الشافعي ومناقبه: 154] ط: دار الكتب العلمية (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ووتم: (بيستم الشافعي دهيووت: روثيك به محمد بن الحسن-م ووت كه باسى مالك و ابو حنيفة كرا، محمد بن الحسن پي ووتم) له پرووى دارشتنه وه ههله دهرده كه وي، به لام خووى له عه ره بيه كه تاوا هاتوو ههله ي وهرگيران نيه.

رپوايه ته كه ش شايه تى الشافعي و محمد له سهر ابو حنيفة كه جاهيله به قورپان و سوننه ت و خيلافي هاوهلان، دواتريش دينه سهر نه و ووته يه ي كه گوايه شافعي و توويه تى: خه لكى له فقهدا له سهر ابو حنيفة حيسابن! سهيره كه له وه دايه ابو يوسف ئينكارى له وه ناكات كه ابو حنيفة هانى خروج كردنى داوه و جهه ي بووه، محمد بن الحسن الشيباني دهرباره ي ابو حنيفة ده ئي جاهيله به قورپان و سوننه ت، البرتي ئينكارى له وه ناكات كه و توويه تى قورپان مه خلوقه، ئا ئه مه قسه ي نزىكترين كه سانى ابو حنيفة-يه، كه چي له سهرده مى خه له ف و معاصرين ابو حنيفة بوته ئيمامى نه هلى سوننه و نه م قسانه هه مووى رت كرايه وه دهرباره ي، كه واته نيوه دلسوزترن بو ابو حنيفة له قوتابيه كانى!

ابن أبي حاتم دهلي: حدثنا محمد بن عبد الله بن عبد الحكم ووتى: بيستم الشافعي دهيوت: محمد بن الحسن يي ووتم: كامه يان زانترن هاوه له كه ي ئيمه يان هاوه له كه ي ئيوه ؟ (واتا: أبو حنيفة ومالك) الشافعي دهلي ووتم: به ئينصافه وه ؟ محمد ووتى: به لي، ووتم: سوئندت ددهم به الله كامه يان زانترن به قورئان هاوه له كه ي ئيمه يان هاوه له كه ي ئيوه ؟ ووتى: هاوه له كه ي ئيوه (واتا: مالك) ووتم: كامه يان زانترن به سوننه ت هاوه له كه ي ئيمه يان هاوه له كه ي ئيوه ؟ ووتى: هاوه له كه ي ئيوه، ووتم: سوئندت ددهم به الله كامه يان زانترن به ووته ي هاوه لاني پيغه مبر عليه السلام وپيشينان هاوه له كه ي ئيمه يان هاوه له كه ي ئيوه ؟ ووتى: هاوه له كه ي ئيوه، ووتم: هيچ نه ماوته وه ته نها قياس نه بئ، قياسيش ناكري ته نها له سهر نه م شتانه نه بئ، جا نه وه ي نه صله كه ي نه زاني له سهر چ شتيك قياس ده كات ؟ [آداب الشافعي ومناقبه : 119] (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ابن أبي حاتم دهلي: الربيع بن سليمان المرادي ووتى: بيستم الشافعي دهيوت: أبو حنيفة يه كه م بابه ت به هه له داده ني ت پاشان هه موو كتيب به كه له سهر نه و بابه ته قياس ده كات. [آداب الشافعي ومناقبه : 129] (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ابن أبي حاتم دهلي: حدثنا محمد بن عبد الله بن عبد الحكم ووتى: محمد بن إدريس الشافعي يي ووتم: سه يري چه ند كتيب يكي هاوه لاني أبو حنيفة-م كرد، 130 په ر بوو، 80 په رم تييدا ژمارد كه پيچه وانه ي قورئان و سوننه ت بوو. ابن أبي حاتم دهلي: چونكه نه صله كه هه له بووه جا فهرعه كانيش له سهر هه له رويشتوون. [آداب الشافعي ومناقبه : 129] (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ابن أبي حاتم دهلي: قال أبي حدثنا هارون بن سعيد الأيلي ووتى: بيستم الشافعي دهيوت: كه س ناسم كتيبي نوسي بيت كتيب به كاني بين به به لگه له سهر عه يب و عاري ووته كاني وهك أبو حنيفة. [آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ابن أبي حاتم دهلي: حدثنا أحمد بن سنان الواسطي ووتى: بيستم محمد بن إدريس الشافعي

دهیووت: رهئی أبو حنیفة-م به هیچ شتیك نه شو بهاندوو ته نهها به داوه دهزووی ساحیران نه بی،
 ئاوا دریژی ده که یته وه ده بیته زهره ، ئاوا دریژی ده که یته وه ده بیته سهوز.
[آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: محقق-ی کتیبه که ده ئی: (خیط سحارة : داوه دهزووی ساحیران) شتیكه مندالان یاری
 پیده که ن.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا أحمد بن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: 60
 دینارم سهرف کرد بۆ به دهست هیئانی کتیبه کانی محمد بن الحسن، پاشان لی وورد بوومه وه
 له پال هه ر بابه تیكدا فهرمووده یه کم دانا. واتا: بۆ په تدانه وه ی.
[آداب الشافعي ومناقبه : 27] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: ئەم ووتیه ی کۆتایی (واتا: بۆ په تدانه وه ی) نازانم ووتیه ی ابن أبي حاتم-ه یان هی باوکیه تی
 یان هی ابن أبي سريج-ه.

جا دوا ی ئەم هه موو ریوایه ته ی الشافعي ده رباره ی أبو حنیفة هیشتا دلتان به وه خوشکردوو که
 الشافعي وتوویه تی: (الناس في الفقه عيال على أبي حنیفة) ؟ دواتر ئەم ووتیه ش پروون ده که ی نه وه
 له به شی دووه مدا که چۆنه.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا ابن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: بیستم به
 مالك ووترا: أبو حنیفة ده ناسیت ؟ ووتی: به ئی، گومانتان چیه به رامبه ر پیاویك گه ر بلئ ئەم
 دینگه یه له زیڕ دروستکراوه ئەوا هه ر له سه ری به رده وام ده بیئت تاكو ده یكات به زیڕ که چی له دار
 یان له به رد دروستکراوه ؟ ابن أبي حاتم ده ئی: واتا أبو حنیفة له سه ر هه ئه ده مایه وه و به لگه ی بۆ
 هه ئه که ی ده هیئایه وه، وه نه ده گه رایه وه بۆ صه واب کاتیک بۆی ده رده که وت.
[آداب الشافعي ومناقبه : 162] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: الحمد لله که ابن أبي حاتم مه به ستی مالك-ی پروونکرده وه بۆمان، ئەگینا ئیستا ئەم ووتیه
 وا باس ده کرا که مالك مه دحی أبو حنیفة-ی کردوو، به لّام سه ره رای ئەمه ش هیشتا ده مارگیره کان

بۆ أبو حنیفة دەلێن ئەم ووتەیه مەدحە بەلام ابن أبي حاتم بە هەڵە لێ تێگەشتوو ه !

الخطیب دەلێ: أخبرنا البرقاني قال أخبرنا محمد بن عبدالله بن خميرويه قال أخبرنا الحسين بن إدريس ووتی: ابن عمار ووتی: گەر لە شتێکدا گومانەت هەبوو سەیری ووتەى أبو حنیفة-ت کرد و پێچەوانەى ئەوت کرد ئەوا حەقە، یان ووتی: بەرەکەت لەو دایە پێچەوانەى ئەو بکەیت. [تاریخ بغداد : 562/15] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: الحسين بن إدريس قوتابی ابن عمار بوو ووتی (قال ابن عمار) هیچ زیانی نیە.

الخطیب دەلێ: أخبرنا بشرى بن عبدالله الرومي قال أخبرنا عبدالعزيز بن جعفر الخرقى قال حدثنا إسماعيل بن العباس الوراق قال حدثنا إسحاق بن إبراهيم البغوي، وأخبرنا أبو سعيد محمد بن حسنويه بن إبراهيم الأبيوردي قال أخبرنا زاهر بن أحمد السرخسي قال حدثنا عبدالله بن أحمد بن ثابت البزاز قال حدثني إسحاق بن إبراهيم قال حدثنا أبو الجواب ووتی: عمار بن رزق پێ ووتم: پێچەوانەى أبو حنیفة بکە دەپێت. الخطیب دەلێ: بشرى ووتی: گەر پێچەوانەى أبو حنیفة بکەى ئەوا پێکاوتە. [تاریخ بغداد : 562/15] (سەنەدەکەى حەسەنە).

ووتم: سەیرکەن أبو حنیفة بۆتە هێما بۆ خەڵکى، وایدەبینن پێچەوانەى ئەو بکەیت لەسەر حەق و پێکاوتە.

محقق- تاریخ بغداد (۲) دەلێ: إسحاق بن إبراهيم الحنيني زەعیفە !

نازانم چۆن قسەیه کى لەم شیوەیه دەکات بیری لەکوئ بوو کاتێک ئەمەى ووتو ه ؟ ئەمە إسحاق بن إبراهيم البغوي-ه وەک لە سەنەدەکە دیاره، گەر لەقەبەکەى نەهاتبوایە تەنها ناوی نوسرابوایە ئەوکات پێ تێدەچوو تێکەلێ بکات، إسحاق بن إبراهيم البغوي سێقەیه.

الخطیب بە دوو سەنەد ئەم رێوایەتەى هێناوه هەردووکیان دەگەرێتەوه بۆ إسحاق بن إبراهيم البغوي، لە سەنەدی یەكەم نوسراوه البغوي لە سەنەدی دووهم نەنوسراوه، ئینجا محقق یان بێ ئاگایانە تەعلیق دەنوسێ لەسەر سەنەدەکان، یان دەیهوێ خۆى هەڵخەڵەتێنێ چونکە کەس بەم کارەى هەڵناخەڵەتێ.

عبدالصليم بن تيمية دهئ: دهربارهی ووته کهی أحمد که دهئ: (فهرمووده رپوايه ت ناکری له نه هلی رهئ) ابن عقيل قسهی له سهر نه م ووتهیه کردووه به دريژی، له رپوايه تی عبدالله هاتووه که أحمد دهئ: نه هلی رهئ رپوايه تی فهرمووده یان لیوه ناکری، القاضي أبو یعلی دهئ: نه م ووتهیهی أحمد مه به سستی نه هلی رهئیه له المتکلمین وهک قه دهریه کان و هاوشیوه کانیا، منیش دهئیم: نه مه وانیه، به لکو ووتهی أحمد له م بارهیه وه زوره نه مهش نه وهیه که دهربارهی بیدعه چی باسم کرد جوړیکه له هه جرکردن، أحمد دانی به وه ناوه هه ندیک له وانهی که رپوايه تیان لی ناکات له نه هلی رهئ سيقه ن وهک أبو یوسف، ههر بویهش هیچ کام له نه هلی رهئ رپوايه تیان لیوه نه کراوه له کتیبه گه وره کانی فهرمووده وهک الصحيحین. [المسودة: 256] ط: دار الکتب العلمیه ووتم: واتا نه هلی رهئ گهر سيقهش بن له فهرمووده دا ئیمام أحمد رپوايه تیان لیوه ناکات و هه جريان دهکات، ابن تيمية-ش ئیقراری کردووه له سهر نه م ووتهیهی باوکی.

العقيلي دهئ: حدثنا عبدالله بن أحمد ووتی: پرسیارم له باوکم کرد دهربارهی أسد بن عمرو، صدوق-ه؟ باوکم ووتی: هاوه لانی أبو حنیفة نابئ هیچیان لیوه رپوايه ت بکری. [الضعفاء: 105/1] (سه نه ده کهی صه حیه).

أبر راور دهئ: باسی بابه تیکم کرد بو أحمد له پیاویکه وه که سهیری کتیبه کانی نه هلی رهئ کردووه، وه نه و پیاوه مه ستوره، أحمد ووتی: به ده گمه ن ههیه که سیک سهیری رهئ بکات و دئ بوگه ن نه بی. [مسائل أبي داود للإمام أحمد: 1777] ووتم: نه وهی سهیری کتیبه کانی نه هلی رهئ بکات دئ بوگه نه، نهی ئیمامی نه هلی رهئ ده بی حالی چو ن بی؟

عبدالله دهئ: بیستم باوکم دهیوت: له عبدالرحمن بن مهدي-هوه ووتی: یه کیک له نیشانه کانی چاکی عیلمی پیاو نه وهیه که سهیری رهئ أبو حنیفة بکات. [السنة: 213] ووتم: رواله تی ووته کهی عبدالرحمن واده رده که وئ که مه دحه بو أبو حنیفة، به لام به چوار خال

پروونی ده کهینه وه که هه له پرویداوه له م مه تنه دا ووشه یه ک گۆراوه:
یه که م: عبدالله ئه م به شه ی تایبه ت کردوو به قسه ووتن به أبو حنیفة له لایه ن زانیانه وه مه حاله
یه که م پړوایه ت به مه دحی أبو حنیفة ده ست پښ بکات له کاتیډا هیچ پړوایه تیکی مه دح کردنی
نه هیناوه.

دووهم: عبدالرحمن بن مهدي زۆر توند بووه به رامبه ر أبو حنیفة به ناوبانگه به زه مکردنی وه ک له
برگه ی ده یه م ده پښین بویه مه حاله قسه یه کی ئاوا بکات.
سییه م: عبدالله ئه م پړوایه ته ی له کتیبی (العلل ومعرفة الرجال) هیناوه که ماناکه ی پروون ده کاته وه
زه مه نه ک مه دح.

چوارهم: له کتیبی (التدوين في أخبار قزوين) پړوایه تیکی نزیک له م مانه یه هاتوو که زه مکردنی
ره ئی أبو حنیفة-یه له لایه ن عبدالرحمن.

عبدالله ده ئی: باوکم ووتی: پښم گه یشته له عبدالرحمن بن مهدي-ه وه که وتوویه تی:
دوا هه مین شته له عیلمی پیاو نه وه یه که سه یری ره ئی أبو حنیفة بکات.

عبدالله ده ئی: واتا بڼی توانا بڼی له عیلم ئینجا وابکات. [العلل ومعرفة الرجال : 1568]
ووتم: هه رچه نده پړاوه تی سه نه دی یه که م له وه ده چڼ که ئیمام أحمد له عبدالرحمن-ی نه بیستی
هه روه ک پړوایه تی دووه میشت پشتراستی ده کاته وه، هه ربویه پشتم به م پړوایه ته ی دووه م نه به ستیوه
ته نها بۆ پروونکرده وه مانای پړوایه تی یه که م هیناومه، هه روه ک عبدالله ماناکه ی پروونکرده وه واتا
گه ره یچ توانای نه بڼی عیلم وهرگرئ دوا هه مین شته ئینجا سه یری ره ئی أبو حنیفة بکات.

هه روه ها له [التدوين في أخبار قزوين : 3/2] تییدا هاتوو: که بندار ده ئی: بیستم عبدالرحمن بن
مهدي ده یووت: هه رکه سیک سه یری ره ئی أبو حنیفة-ی کرد با مائناوایی بکات له عیلم.
جا له کوی ئه م پړوایه تانه و حالئ عبدالرحمن و هه لویستی عبدالله بۆمان دهرده که وئ که
پړوایه ته که ی کتیبی (السنة) ووشه یه ک به هه له که وتوو یان گۆراوه بویه ماناکه ی گۆراوه، عادل
آل حمدان ده ئی: له وانه یه ووشه ی (لا) که وتبڼی واتا به م شیوه یه بڼی (أن لا ينظر في رأي أبي حنیفة).

عبداللہ دہلّی: حدثني عبدة بن عبد الرحيم ووتى: بيستم معاذ بن خالد بن شقيق ابن عم علي بن الحسن بن شقيق دہیوت: له حہ ج گہ پامہ وہ گہ یستم بہ ابن المبارک لہ عیراق، پرسیارم لییکرد ووتم: ئہی باوکی عبدالرحمن ہہ ندیک پارہم لاماوہ تہ وہ لہ خہرجی حہ ج، چوئی دہبینی رہئیہ کانی أبو حنیفة بنو سمنہ وہ؟ ووتی: نہ خیر، ووتم: بو؟ ووتی: چونکہ عہ قلی پیاوہ کہ بہم شیوہیہ نیہ. [السنة : 329] (سہ نہ دہ کہی حہ سہ نہ).

ابن عبدالبر دہلّی: حدثنا عبدالوارث بن سفيان حدثنا قاسم بن أصبغ ووهب بن مسرة قالا حدثنا ابن وضاح حدثنا أبو جعفر هارون بن سعيد بن الهيثم الأيلي قال حدثنا عبدالله بن مسلمة القرشي ووتى: بيستم مالك دہیوت: بہ ردہ وام کاروباری دین ریک بوو تا کو أبو حنیفة دہرکہوت و دہستی دایہ قیاس، جا نہ سہ رفراز بوو نہ سہرکہوتو بوو. [جامع بيان العلم وفضله : 2102] ت: أبو الأشبال الزهيري (سہ نہ دہ کہی صہ حیہ).

ووتم: ابن عبدالبر کہ مالکی مہ زہ بہ نامادہ نیہ ووتہی ئیمام مالک وہرگری دہبارہی أبو حنیفة بوہ بیانوو بو أبو حنیفة دہینیتہ وہ چونکہ لہ سہ دہی 5 مردووہ توشی ہہ مان دہردہ کہی خہ لہ ف بووہ، بہ لام دہبینین ہاوہ لہ کوئہ کانی مالک ئہم ووتانہ لہ مالک رپوایہ ت دہکەن بہ بن بیانوو ہینانہ وہ بو أبو حنیفة.

ابن رضاح دہلّی: سمعت أبا جعفر الأيلي يقول سمعت خالد بن نزار دہیوت: بيستم مالك دہیوت: گہر أبو حنیفة بہ شمشیر خروجی کردبواہی لہ سہر ئہم ئوممہ تہ، ہیشتا سوکتر بوو لہو قیاس و رہئیہی کہ دہری خست تیاندانہ. [ابن عبدالبر نہ قلی کردووہ - جامع بيان العلم وفضله : 2103] (سہ نہ دہ کہی حہ سہ نہ).

عبداللہ دہلّی: حدثني عبدالرحمن بن صالح حدثنا طلق بن غنام ووتى: به حفص بن غياث-م ووت لہ وہ لامدانہ وہی بابہ تییک دواکہوتبوو (واتا پیم ووت پہ لہ بکہ) حفص ووتی: وہ لامدانہ وہی ئہم پرسیارہ بہ رہئیہ نہ لہ قورئاندا ہہیہ نہ لہ سوننہ تدا، من لہ گوشتی خوّم دہبرم کہ وہ لام

دهددهمهوه، بینیم أبو حنیفة له شتیكددا 10 جۆر وهلامی دهادیهوه پاشان په شیمان دهبوویهوه،
ئهی من په له م چیه؟! [السنة : 357] (سه نه ده که ی چه سه نه).

عبدالله دهئ: حدثنا هارون بن سفيان أو غيره قال حدثنا طلق بن غنام ووتی: پرسیار کرا له
حفص بن غیاث دهرباره ی بابه تیک، ئه ویش دواکه وت له وه لامدانه وهی، منیش پیم ووت: ئه ی
باوکی عمر! (واتا په له بکه) حفص ووتی: لیم گه ری من له گوشتی خوم دهرم، بینیم أبو حنیفة
پرسیاری بابه تیکی لیده کرا ئه ویش له یه ک مه جلیسدا 10 جۆر قسه ی تیدا ده کرد.

[العلل ومعرفة الرجال : 5231]

ووتم: بۆ پروونکردنه وهی مانای رپوایه ته که ی پيشوو هی نام ئه گینا پشت به رپوایه ته کانی هارون بن
سفيان نابسته م چونکه جه رح و ته عدیلی بۆ نه کراوه، وه عبدالله که دهئ: حدثنا هارون بن سفيان
أو غيره، واتا یان که سیکی تر، بیگومان ئه م که سه عبدالرحمن بن صالح-ه وه ک له رپوایه تی پیشتر
هاتووه، که سیکی صدوق-ه.

عبدالله دهئ: حدثني هارون بن سفيان حدثني أسود بن سالم ووتی: من له گه ل أبو بکر بن
عياش بووم له مزگه وتی بني أسيد، پیاوینک پرسیاری لی کرد دهرباره ی بابه تیک، پیاوینکیش ووتی:
أبو حنیفة ئاوا وئاوا دهئ، أبو بکر بن عياش ووتی: الله پرووی أبو حنیفة رهش بکات، وه پرووی ئه و
که سه ش رهش بکات که ئاوا دهئ. [السنة : 362]

ووتم: هارون بن سفيان باسمان کرد، سهیره که له وه دایه القحطاني له حاشیه دا دهئ: سه نه ده که
که سیکی نه ناسراوی تیدا یه ئه ویش أسود بن سالم-ه، پیشتر باسمان کرد له رپوایه تی 280.
که چی سهیری حاشیه ی رپوایه تی 280 ده که یت ده بینی القحطاني دهئ: أسود بن سالم أبو محمد
العابد، أبو الفضل الخراساني رپوایه تی لیوه کردووه، ناسراوه به چاکه کردن، الطبري ته وسیقی
کردووه، سالی 213 مردووه.

ئه مه ووته ی القحطاني بوو له حاشیه ی رپوایه تی 280 دا، که چی دواتر دهئ نه ناسراوه بگه ریوه بۆ
ئه وئ! شتیکی سهیره، ئه مه له کاتیکدا البزار-یش ته وسیقی کردووه، بۆیه القحطاني ته نها بیووتبا

سه نه ده که ی زه عیفه چونکه هارون بن سفیان جهرح و ته عدیلی بۆ نه کراوه نه و چاکتر بوو. منیش بۆیه هی نام چونکه هارون موتابه عه کراوه له ریوایه تی دواتردا.

الخطیب ده ئی: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا ابن سلم قال حدثنا الأبار قال حدثنا العباس بن صالح ووتی: بیستم أسود بن سالم دهیووت: أبو بکر بن عیاش ووتی: الله رووی أبو حنیفة رهش بکات. [تاریخ بغداد: 564/15]

ووتم: العباس بن صالح نه مدؤزییه وه، به لام بۆ پالپشتی ریوایه ته که ی هارون بن سفیان هی نام، وه ک ئیمام أحمد ده ئی: گهر که سیک ووتی قورئان مه خلوقه هه موو به لایه کی پیوه بلکینه، نه م جوړه ووتانه ش ده باره ی أبو حنیفة زور ئاساییه ته کفیر کراوه له عنه تی لی کراوه روو رهش بوون زور ئاسانتره پی بووتری، وه نابینی هیچ کتیبیک له سه ر أبو حنیفة نوسرا بی ت ته نها به هی نانی ریوایه تی صه حیج چونکه حالی نه و له لای سه له ف روون بووه هه رچی ووتراوه ده باره ی کو یان کردو ته وه گهر ریوایه ته زه عیفه کانم هه مووی هی نابوایه ده باره ی نه و کتیبه که زور فراوانتر ده بوو به لام له بهر نه وه ی له ئیستادا کراوه به ئیمام بۆیه ناچارین ته نها ریوایه تی صه حیج بهینین.

ابن القیم ده ئی: خیلاف نیه له ئیمام أحمد- وه که پی وایه نابیت داوای فه توا له نه هلی ره ئی بکری ت که موخالفی سوننه تی پیغه مبه رن رحمه الله. [أعلام الموقعین: 118/6] ت: مشهور

عبدالله ده ئی: پرسیارم له باوکم کرد ده باره ی که سیک که ده یه وئ پرسیار بکات له بابه تیکی دینیدا که توشی بووه ده باره ی سویند خواردن له ته لاق وشتی تردا، نه و که سه له شاری کدایه که نه هلی ره ئی و نه هلی حه دیثی تیدایه به لام نه هلی حه دیثی شاره که فهرمووده یان زور له بهر نیه و نازانن فهرمووده ی زه عیف و سه نه دی به هی ز جیا بکه نه وه، جا نه م که سه له کی ده پرسئ له نه هلی ره ئی یان نه هلی حه دیث له کاتی کدا زانستی ان که مه به فهرمووده ؟ باکم ووتی: پرسیار له نه هلی حه دیث ده کات، پرسیار له نه هلی ره ئی ناکات، فهرمووده ی زه عیف باشته ره له ره ئی أبو حنیفة. [مسائل عبدالله للإمام أحمد: 1585] ت: زهیر الشاویش

ووتم: ئەمەش مانای ئەوەیە کە لەلای سەلەف ئەهلی رەئی واتا أبو حنیفە وهاوەلانی، هەربۆیەش ئیمام أحمد لە پرسیاریکی ئاوادا ناوی أبو حنیفە دەهێنێت بەبێ ئەوەی عبدالله باسی أبو حنیفە بکات، جا لەهەر شوێنیک بینیتان قسە ووترا بە ئەهلی رەئی پێش هەموو کەسێک أبو حنیفە دەگرێتەووەک پێشتر باسما کرد.

أبو زرعة الرَّمْضِيُّ دەئێ: حدثني أحمد بن شَبْوَيْه قال حدثنا علي بن الحسن بن شقيق ووتی: به ابن المبارك ووترا: جەماعەت کێیە؟ ابن المبارك ووتی: محمد بن ثابت والحسين بن واقد وأبو حمزة السكري.

أبو زرعة دەئێ: أحمد بن شَبْوَيْه پێی ووتین: ئەمانە هیچ شتێکیان تێدانیە لە ئیرجاء و رەئی أبو حنیفە. [تاریخ أبي زرعة الدمشقي: 173-174] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

أبو زرعة الرَّمْضِيُّ دەئێ: أبو نعيم ووتی: من گەورەترم لە رەئی أبو حنیفە. [تاریخ أبي زرعة الدمشقي: 1326] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: واتا رەئیەکانی أبو حنیفە نوێ و داھێنراون، من پێش رەئیەکانی ئەو لەدایک بوومە.

ابن أبي يعلى لە ژياننامە ی أحمد بن فرات بن خالد الرازي دەئێ: هەندیک شتی نەقل کردوووە لە ئیمامە کەمان، یەکیک لەوانە: دەئێ: أحمد ووتی: هەر کەسێک ئەهلی رەئی نیشانی کەسێک بکات تافەتوای بۆ بدات، ئەوا ئەم کەسە یارمەتیداووە لەسەر رووخاندنی ئیسلام. [طبقات الحنابلة: 54/1]

ووتم: مەبەستی ئەوەیە کەسێک پرسیاریکی هەبێت، تۆش پێی بلێ: بڕۆ لە فلان کەسی ئەهلی رەئی پرسیارەکەت بکە با ئەو فەتوای بۆ بدات، ووشە ی (لیفتیە) لە تحقیق-ی محمد حامد الفقی بۆتە (لیفتنە) بە پشت بەستن بە تەحقیقی عبدالرحمن بن سليمان العثيمين راستم کردۆتەووە.

عبدالله دەئێ: حدثني أبو الفضل حدثني أسود بن سالم ووتی: کاتێک ئەتەرەات رەئی أبو حنیفە وهاوەلانی فرێ دەدەینە ناو پیسای.

پاشان أسود پئی ووتم: دهست به ئەئەرەو بەگرە، گەشتوو بە ئەهلی عیلم رقیان له رەئی أبو حنیفة دەبوویەو و عەبیداریان دەکرد. [السنة: 371] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتم: القحطانی دووبارە دەئێ: أسود بن سالم-ی تێدایە کە ژياننامە ی نازانم له رپوایەتی 280 باسما کرد!

ئیمەش وەلاممان دایەو دەربارە ی أسود بن سالم کە سیقەیه، بگرە خۆی وەلامی خۆی داوێتەو.

الفسری دەئێ: سلیمان بن حرب ووتی: قسەم لەگەڵ یحیی بن اکثم کرد، یحیی ووتی: من ئەهلی رەئی نیم، جا باسی أبو حنیفة-ی کرد، منیش ووتم: واز له خیلاف بهێنە، له سەردەمی أبو حنیفة پێشەوا زۆر بوون له کوفە و جگە له کوفەش، پێم بلێ یە کەس به باشە باسی أبو حنیفة و رەئیه کە ی بکات؟! سلیمان دەئێ: یحیی دەمێک بێدەنگ بوو.

[المعرفة والتاريخ: 794/2] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتم: برۆانە سلیمان بن حرب به یحیی بن اکثم دەئێ: پێم بلێ یە ک پێشەوا به باشە باسی أبو حنیفة و رەئیه کە ی کردبێ له سەردەمی خۆیدا! گەر هەبوا یحیی بن اکثم وەلامی دەدایەو نه ک بێدەنگ بێ، ئە ی کە له سەردەمی خۆی یە ک پێشەوا نه بوو به باشە باسی بکات پێم نالێن چۆن له سەردەمەکانی دواتر بۆتە ئیمام!؟

ابن قتیبە دەئێ: کەسم نه بینی زۆر به گەرمی خەریکی باسکردنی ئەهلی رەئی بێت و له پلەیان کەم بکاتەو و به دوای ووتە ناشرینه کانیان بگەرێت و ئاگادار کردنه و هیان لیببات و هک إسحاق بن إبراهيم الحنظلي ناسراو به (ابن راهويه) ئەو دەیووت: ئەهلی رەئی کتیبی الله و سوننه ته کانی پێغه مبه ره که یان فرپدا، دهستیان گرت به قیاس، وه کۆمه لێکی له مانه ده ژمارد.

[تأويل مختلف الحديث: 105] ت: محمد محي الدين الأصفر

ووتم: إسحاق بن راهويه ئەو کەسە بوو کە له سەر مهزهبی أبو حنیفة بوو، پئی وابوو کەس جورئەت ناکات موخالهفە ی أبو حنیفة بکات، به لام کاتیکی بینی له دەرەوێ ناوچە ی خوراسان دنیا به جورئکی تره و ئەهلی حەدێث چەندە دژی أبو حنیفة و مهزهبه کە ی و رەئیه کانی و

بیدعه کانین، ئەم کەسەى لێدەرچوو کە دەبینن ابن قتیبة چۆن باسى دەکات، ئایا ئیوەش ئاماده نین دواى ئەم هەموو بەلگەیه دەست بکەن بە دامالینی عەرەتى کافر و بیدعه چیه کان کە سەرده مانیک بە پێشه وای خۆتان زانیون ؟ یان هەر سوورن له پەرده پۆش کردن و بهرگری کردن لییان ؟ سەیرکە إسحاق بن راهویه تەنها بهوه نه وهستا که بلی چیتەر به ئیمامی نازانم به لکو دهستی دایه فهزح کردنیان و ڕه ددانه وهیان.

ابن قتیبة دهئ: إسحاق بن راهویه دهئ: پرسیار له أبو حنیفة کرا ده باره ی خواردنه وه له جامی خوشکراو به زیو ؟ ووتی: هیچ کێشه ی تیدا نیه، وه کو ئەو ئەنگوستیله زیوه وایه که له په نجه ت دایه ده ستت ده خه یته ناو ئاو و پێی ده خۆیته وه. ابن قتیبة دهئ: إسحاق هاوشیوه ی ئەمانه ی زۆر ده ژمارد، کتیبه که درێژ ده بیته وه گەر باسی بکەین، وه له مه ش گه وره تر موخاله فه کردنی کتیبی الله-یه وه ک بلی ئەوان -واتا أبو حنیفة و هاوه لانی- نه یان خویند بیته وه، أبو حنیفة دهئ: وه لی ئەمری ئەو کەسە ی که به ئەنقه ست کوژراوه یان ده بی له بکوژه که خوشبیّت یان تۆله ی لی بکاته وه بۆی نیه حه قی خوینه که ی لێوه رگری، ابن قتیبة دهئ: الله تبارک و تعالی ده فه رمووی: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرُّ بِالْحَرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَاتَا ئەوه ی خوشبوو له خوینی کوژراوه که ی له به رامبه ر وه رگری حه قی خوینه که ی ئەوا با به چاکی و جوانیه وه داوای حه قی خوینه که ی بکات ماندوو یان نه کات، وه ده بیّت داوای وه لی کوژراوه که به چاکی و جوانی بدریت و دوا ناخری له کاتی خۆیدا، پاشان فه رموویه تی: ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ﴾ ئەم حوکمه بار سووک کردن و ڕه حمه ت و ئاسانیه بۆ موسلمانان، چونکه لای به نی ئیسرا ئیل وه لی کوژراوه که بۆی هه یه یان تۆله بکاته وه یان لی خوشبیّت، پاشان فه رموویه تی: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ﴾ و اتا ئەوه ی ده ست درێژی بکات و بیکوژیّت دوا ی وه رگری حه قی خوینه که ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی به ئازاری بۆ هه یه، زانایان و توویانه و اتا: ده کوژیّت و حه قی خوینی لی وه رنا گیریت،

وه پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (له هیچ که‌سیک خو‌ش نابم که دوای وه‌رگرتنی حه‌قی خو‌ینه‌که بیکوژیتته‌وه). ابن قتیبة ده‌ئی: ئه‌مه و هاوشی‌وهی ئه‌مه له موخاله‌فه کردنی قور‌ئان هیچ عوزری تیدا نیه، وه هیچ عوزرنیه له موخاله‌فه کردنی پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ دوای زانی‌نی فه‌رمووده‌که‌ی.

[تأویل مختلف الحديث : 107-108]

ووت‌م: وه‌ک ابن قتیبة ووتی موخاله‌فه کردنی ئایه‌تیک‌ی پروون و پاشکاوی قور‌ئان هیچ بیان‌وو‌یک هه‌ل‌نا‌گری‌ت، چون‌که ئایه‌ته‌که له‌فه‌زه‌کان‌ی پروونه، وه ئایه‌تی تر نیه پی‌چه‌وانه‌ی بی‌ت تا بل‌یین ئه‌گه‌ری نه‌سخ د‌یتته پ‌یشه‌وه، یان بل‌یین فه‌رمووده هه‌یه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به پی‌چه‌وانه‌ی ئایه‌ته‌که حوکمی کرد‌وو‌ه دوای دابه‌زی‌نی، فه‌رمووده‌ش نیه بل‌یین أبو حنیفه‌ی جاهیل به فه‌رمووده به زه‌عیفی دانا بی‌ت ب‌ویه موخاله‌فه‌ی کرد‌وو‌ه، به‌لام داخه‌که‌م ئه‌م‌پ‌رۆ گه‌ر له‌ فیقه‌دا به پی‌چه‌وانه‌ی ده‌قی قور‌ئان و سوننه‌تی صه‌حیح فه‌توا بده‌یت هیچ به‌ ک‌یشه‌ی نازانن به بیان‌وو‌ی ئه‌وه‌ی باسه‌که‌ فقهیه عه‌قیده‌یی نیه ! ئه‌گه‌رچی ئایه‌ت و فه‌رمووده‌کان صه‌ریح‌یش بن و هیچ بیان‌وو‌یک هه‌ل‌نه‌گرن.

الفسری ده‌ئی: حد‌ثنا سلیمان بن حرب حد‌ثنا حماد بن زید ووتی: بینیم أبو حنیفه‌ پرس‌یاری لی‌کرا ده‌رباره‌ی وتر، ووتی: فه‌رزه، من‌یش ووت‌م: نو‌یژه فه‌رزه‌کان چه‌ندن ؟ ووتی: پ‌ینج، ووت‌م: ئه‌ی وتر ؟ ووتی: فه‌رزه. [المعرفة والتاریخ : 793/2] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

ووت‌م: حماد پرس‌یاریکی ئاب‌رووبه‌ری لی‌کرد‌وو‌ه، مادام پی‌ت وایه وتر فه‌رزه ب‌و‌نالی‌ی شه‌ش نو‌یژه فه‌رزه ب‌و‌ ده‌لی‌ی پ‌ینج نو‌یژه فه‌رزه ؟!

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا بشری بن عبدالله الرومی قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن حمدان قال حد‌ثنا محمد بن جعفر الراشدی قال حد‌ثنا أبو بكر الأثرم ووتی: باوکی عبدالله -واتا ئیمام أحمد- چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی ب‌و‌ گ‌یرا‌ینه‌وه له‌ باب‌ه‌تی عه‌قیقه‌ که فه‌رمووده‌ی تیدا‌بوو به سه‌نه‌ده‌وه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان و تابعین، پاشان ووتی: أبو حنیفه‌ ده‌ئی: عه‌قیقه‌ کاریکی سه‌رده‌می جاهیلیه ! جا أحمد زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد وه‌ک سه‌رسو‌رمان. [تاریخ بغداد : 568/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

الخطيب دهلي: أخبرني إبراهيم بن عمر البرمكي قال حدثنا عبيد الله بن محمد بن محمد بن حمدان العكبري قال حدثنا محمد بن أيوب بن المعافى البزاز ووتى: **بيستم إبراهيم الحربي دهيووت:** أبو حنيفة شتانيكي داهينا له عيلم كه جويني ئاو باشته له شتانه، وه رۆژيک هه نديک له بابه ته کانيم نيشاني أحمد بن حنبل دا، جا أحمد سهري لي سوپما، پاشان ووتى: وهک بلي تازه هاتوته ناو ئيسلام. **[تاريخ بغداد: 571/15]** (سه نه ده کهى حه سه نه).

ووتم: محمد بن أيوب بن المعافى البزاز ناسراوه به أبو بكر محمد بن أيوب العكبري.

الخطيب دهلي: أخبرنا محمد بن الحسين بن محمد المتوثي أخبرنا عثمان بن أحمد الدقاق حدثنا أحمد بن بشر المرندي حدثنا رجاء بن السندي ووتى: **بيستم بشر بن السري ووتى:** چوومه لای أبو عوانة پيم ووت: پيم كه يشتووه كه تۆكتيبيكي أبو حنيفة-ت له لايه، ووتى: كورپ شیرينم بيرت خسته وه، جا هه لسايه وه و چووه لای سندوقه كه وكتيبي كهى دهرهينا و پارچه پارچهى كرد و فرييدا، ووتم: چي وای ليكرديت نه مه بكهى؟ ووتى: من له لای أبو حنيفة دانيشتبووم پياويك به په له هاته لای له لايه نه ده سه لاتداره وه ووتى: نه مير دهلي پياويك دار خورمايه كي بچوو كي دزيوه تۆچي دهلي؟ أبو حنيفة-ش به بي ته ته له كردنى زمان ووتى: گهر نرخه كهى ده درهه م بيت دهستى بپرن، پياوه كه ش رويشت، منيش ووتم: نهى أبو حنيفة نايه له الله ناترسى؟ حدثني يحيى بن سعيد عن محمد بن يحيى بن حبان عن رافع بن خديج دهلي: **پيغه مبهري الله ﷺ فه رمويه تى:** (لا قطع في ثمر ولا كثر) -واتا: دهست نابردري له دزینی بهروبوومى دار وکثر- برۆ به دواى پياوه كه بكه وه نه گينا دهستى ده برن، أبو حنيفة به بي ته ته له كردنى زمان ووتى: نه مه حوكمي كه دهرچووه و ته واو بووه، أبو عوانه دهلي: پياوه كه دهستى بردرا، جا نه م جوړه كه سه نابيت كتيبي له لام بيت.

[تاريخ بغداد: 537/15] (سه نه ده کهى حه سه نه).

ووتم: (کثر) بهشى سه ره وهى دار خورمايه كه لقه کانی لي ده يته وه و خورماكهى ليوه دهرده چي. محقق-ي تاريخ بغداد (٢) دهلي: عثمان بن أحمد الدقاق زه عيفه، الذهبي رپوايه تيكي نه وى هي ناوه پاشان وتوويه تى: نه مه ناشرينترين درويه، وه پيويسته تانه له عثمان بدری به هوى رپوايه ت کردنى

بۆ ئەم رپوایه ته ئابروبه رانه. ئەمه ووته كه ی الذهبی بوو له (میزان الاعتدال) به لام ابن حجر له (لسان المیزان) وه لامی الذهبی ده داته وه و ده ئی: ناکری تانه بدری له عثمان، گهر الذهبی ئەم ده رگایه بۆ خوئی بکاته وه که ههر رپوایه ک فه رمووده یه کی دروئی رپوایه ت کرد و دروکه له رپوایه کی تر بوو له خوئی نه بوو ئەوا هیچ رپوایه ک به سه لامه تی ده رناچیت له ژیر دهستی ته نها که میک له المتقدمین چ جای له المتأخرین، وه من خه م ده خۆم که ده بینم الذهبی ئەم رپوایه ی له م کتیبه دا هی ناوه به بی ئەوه ی هیچ به لگه یه ک و پیشینیکی هه ییت.

ئینجا ابن حجر ناوی ئەو زانایانه ده هیئت که ته وسیقیان کردووه.

به لام ئەوه مان بیرنه چیت محقق ووته که ی الذهبی به قرتاوی هی ناوه، الذهبی ده ئی: عثمان راستگۆیه، ئەو فه رمووده درویشه ش که رپوایه تی کردووه کیشه که له خوئی نیه له رپوایه کانی سه روو خویه تی، که واته الذهبی-ش دان به وه ده نیئت راستگۆیه به لام بویه ابن حجر ره خنه ی لیگرت چونکه الذهبی ووتی: پیویسته تانه ی لی بدری چۆن شتیکی ئاوا درو رپوایه ت ده کات.

عمر بن شاهین ده ئی: ثقة المأمون

ابن القطان الفاسي: ثقة صالح صدوق

الحاکم ده ئی: ثقة المأمون

الخطيب البغدادي ده ئی: ثقة ثبت

الدارقطني ده ئی: له سيقه کانه

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده ئی: أبو حاتم ده رباره ی أبو عوانة ده ئی: سيقه یه هه له زۆر ده کات گهر له حفزیه وه رپوایه ت بکات.

أبو عوانة لای هه مووان سيقه یه حافزه ئیمامه له پله ی به رزی ته وسیق کردن دایه به لام حفز دوو جوړه حفظ الصدر و حفظ الكتابة، له وه ی دووه میان قسه ی له سه ر نیه به لام له وه ی یه که میان هه له ده کات واتا گهر له حفزی خویه وه رپوایه ت بکات به بی گه رانه وه بۆ کتیبه کانی، به لام ئەمه ش مانای ئەوه نیه گهر له سه ر کتیب رپوایه تی نه کات به رها یی زه عیفه، جا گریمان ههر به رها یی زه عیف بیت لی ره دا شتی که ده گیر پته وه که له نیوان خوئی و أبو حنیفة روویدا وه فه رمووده رپوایه ت

ناکات له که سه وه، بویه گهر زه عیفیش بیت ریوایه ته که ههر قبولکراوه وهک له لاپه ره 27-32 وه لامي ئەم گومانه مان دایه وه.

الخطیب ده ئی: أخبرني إبراهيم بن مخلد المعدل قال حدثنا القاضي أبو بكر أحمد بن كامل إملاء قال حدثنا محمد بن إسماعيل السلمي قال حدثنا عبدالله بن الزبير الحميدي ووتى: بيستم سفيان بن عيينة دهيووت: دوو شت هه بوون گومانم وانه بوو له کوفه زیاتر تیپه پڼ، که چی له دونیادا بلأو بوونه وه، قیرائه ی حمزة و ره ئی أبو حنیفة. [تاریخ بغداد: 475/14] (سه نه ده که ی سه حیه).

ووتم: زوړیک له زانایان ئەم ریوایه ته ده هیڼن وهک مه دحیک بو أبو حنیفة، ته نانه ت الخطیب ئەم ریوایه ته ی له به شی مه دحکردنی أبو حنیفة هیڼاوه نهک له به شی زه مکردنی، به لام من هیچ گومانم نیه که ئەم ووته یه ی سفيان زه مه نهک مه دح، چونکه ژماره یه ک زانای سه له ف رقیان له قیرائه ی حمزة ده بوویه وه سفيان-یش یه کیکه له وانه ی که پئی وایه گهر ئیمام به قیرائه ی حمزة خویندی ئەوا ده بیت مه ئوم نوێره که ی دووباره بکاته وه، به لام قیرائه ی حمزة یه کیکه له 10 قیرائه متواتره که به (القراءات العشر) ناسراون بویه رق لیبوونه وه و خو به دوورگرتنی ههر ئیمامیک له قیرائه ته نابیته هو ی لاواز بوونی قیرائه که یان بلأو نه بوونه وه ی و دیار نه مانی، چونکه الله تعالی به ئینی داوه به پاراستنی ئەم قورئانه، ئەم قیرائه یه ش وهک قیرائه کانی تر که لامي الله-یه له ریځای جبریل دایه زاندووه بو پیغه مبه ر محمد ﷺ هاوه لانیشی له ده می ئەو بیستوو یانه ئیمه ش له وانه وه بو مان نه قل کراوه به سه نه دی متواتر، جا ههروهک چوڼ سفيان که ئەم قیرائه یه ی پئی په سه نه نه بووه پئی سه یر بووه که چوڼ ئاوا بلأو ده بیته وه و ته شه نه دهکات به هه مان شیوه ش ره ئی أبو حنیفة-ی پئی په سه نه نه بووه پئی سه یر بووه که چوڼ ئاوا بلأو بوته وه، ههر خودی ووته که شی پروونه که چاوه پئی نه کردووه ره ئی أبو حنیفة کوفه تیپه ریڼیت چونکه به هیچی نه زانیوه، جا ئیمامی به ریڼز گهر ره ئی خه واریج و رافیزه و مورجیته و قه ده ری و جه بری و موخته زیلی و ئه شعهری کوفه و به صره تیپه ریڼن به هه موو دونیادا بلأو ببنه وه، ئەوا هیچ سه یر نیه که ره ئی أبو حنیفة-ش کوفه تیپه ریڼی له کاتی که دا أبو یوسف قوتابی أبو حنیفة که گه وره ی قازیبه کانه هه رچی حه نه فی مه زه ه ب

ههيه دهيكات به قازى له شارهكان جا چۆن ئەم مەزەهە بە بـلاو نابێتەوه ؟ بۆيەش ابن حزم دەئى: دوو مەزەهەب هەن بە زەبرى دەسەلات بـلاو بوونەتەوه حەنەفى و مالكى، حەنەفى پـروونە جا نازانم مالكى بۆ تـيـخستوو! هۆكارى بـلاو بوونەوهى مەزەهەبەكەش له ئىستادا دەولەتى عوسمانى بوو كە حەنەفى مەزەهەب بوون ئەم مەزەهەبەيان كرد بە مەزەهەبى پەسى دەولەت، هەروەك چۆن قيرائەى (حفص عن عاصم)يان كرد بە قيرائەى پەسى دەولەت، هەر بۆيەش له ئىستادا زۆربەى وولاتانى بەناو ئىسلامى بە قيرائەى (حفص عن عاصم) دەخوين.

ابن تيمية دەئى: پيشه‌وايان فرمانيان كردوو بە هەجر كردنى بانگەواز كەران بۆ بیدعە بەشیوهیهك نە بكرین بە حاكم نە شایهت نە پيشه‌وا نە موفتى نە فەرمووده‌ناس نە له‌گه‌لیان دابنیشن نە قسه‌یان له‌گه‌لل بکەن. [جامع المسائل - المجموعة الثامنة : 74] ط: دار عالم الفوائد ووتم: أبو حنيفة-ش ئەهلى بیدعە بووه و بانگەوازی بۆ بیدعە كردوو وهك له پيشوودا هینامان.

القاضي عياض دەئى: أبو حنيفة قیاس و ئیعتیبارى خسته پيشى سونهن و ئاثر، جا وازی له دهقی اصول هینا و دهستی گرت بە عه‌قل، وه ره‌ئى و قیاس و استحسانى پيش خست، پاشان استحسانى به پيش قیاس خست جا دووركه‌وته وه له حه‌ق هەر چه‌ند بیه‌وى. [ترتيب المدارك : 90/1] ط: وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية - المغرب

ابن تيمية دەئى: من ئەمەم تاقى كردۆته‌وه وه هەر كه‌سیك ته‌ده‌بور له‌مه‌دا بكات ئەوا ده‌بینیت كه ئەوانه‌ى ده‌ست ده‌گرن به ده‌قى شه‌رعیه‌وه هه‌میشه به تواناترن له فه‌توادان و به سوودترن بۆ موسلمانان له‌مه‌دا وهك له ئەهلى ره‌ئى داهینراو، ئەوه‌ى ئیمه دیومانه ئەوهیه كه ئەهلى كوفه له هه‌موو خه‌لك زانستیان كه‌متره به فه‌توادان و كه‌مترین سوودیان هه‌یه بۆ موسلمانان، سه‌ره‌پای زۆرى ژماره‌یان و ئەو ده‌سه‌لاته‌ى پێیان دراوه له‌لای كاره‌ده‌ستان و زۆرى ئەو پاره و سامانه‌ى ده‌كه‌وێته ده‌ستیان له وه‌قف و له‌لای كاره‌ده‌ستان و جگه له‌مانه‌ش، كه‌چى له فه‌توادا سوودیان له هه‌موو خه‌لكى كه‌متره، زۆر كه‌مه وه‌لامى فه‌توا بدەنه‌وه گەر وه‌لامیش

بدنه وه زۆر که مه وه لاميکی دروست بدنه وه، سه بارهت به وهش که به به لگه ی شه رعی وه لام بدنه وه نه وا دوورترین که سن له مه دا. [الإستقامة : 12/1] ت: محمد رشاد سالم

و وتم: زۆر پروونه که باسی أبو حنیفة و هاوه لانی دهکات چونکه نه وان نه هلی ره ئین و خه لکی کوفه ن قازی أبو یوسف له لایه ن هارون الرشید کراوه به گه وره ی قازییه کانی ده و له تی ئیسلامی، هه ر نه مه ش وایکردوو مه زه به بی حه نه فی ته شه نه بکات له وولاتانی ئیسلامیدا، چونکه أبو یوسف زانا حه نه فی مه زه به به کانی ده کرد به قازی له وولاتان و شاره کاندا.

ابن تیمیة ده ئی: نه هلی سوننه و حه دیث هه جری که سی بانگه وازکه ر بو بیدعه ده که ن له که لام یان ره ئی یان عیبادهت، هه ر بۆیه نه هلی سوننه خو یان پاراست له رپوایهت کردن له بانگه وازکه ران بو بیدعه له نه هلی که لام وهک عمرو بن عبید و جگه له ویش، وه له نه هلی ره ئی له کوفه. [جامع المسائل - المجموعة الثامنة : 76]

و وتم: ابن تیمیة وهک باقی زاناکانی تر کاریگه ری سه رده م وای لی کردوو نه ناوی أبو حنیفة نه هیئیت نه گینا دل نیام و هیچ گومانم نیه له وه ی که ده ئی (نه هلی ره ئی له کوفه) مه به ستی أبو حنیفة و هاوه لانیه تی، جا کاتی که سه له فی صالح به دروستی نه زانن رپوایهت بکه ن له نه هلی ره ئی و هه جریان بکه ن و به بیدعه چی و گومرا و دژه سوننه تیان بزائن، که سیکی وهک ابن المبارک بگریهت و په شیما ن بیته وه له وه ی رپوایه تی کردوو له أبو حنیفة و بلی أستغفر الله و أتوب إليه له و رپوایه تانه ی که کردوو مه له أبو حنیفة، پیم نالین چۆن دروسته که سیکی بچیته سه رمه زه به بی نه وان و به فه توای نه وان دینداری بکات ؟ بۆچی سه له ف نه وهنده دژی نه م مه زه به به بوونه و هه و لی بنه برکردنیان داوه که چی ئیستا وای له هاتوو به بی مه زه به بی حه نه فی دینی ئیسلام به رپوه ناچیت و کراوه ته شان به شانی مه زه به به کانی تری نه هلی سوننه وهک مالکی و شافعی حه نبه لی ؟! خو پروونه نه وان نه ک هه ر له عه قیده دا به لکو له فقه یش پیچه وانیه ی نه هلی سوننه بوونه له مامه له کردن له گه ل ده قه کان.

الزیلعی ده ئی: بوخاری زۆر به دوای ووته کانی أبو حنیفة ده پروات و رهددی ده داته وه به فه رموو ده، جا فه رموو ده که باس دهکات پاشان ناوی ناهییئت، جا ده ئی: پیغه مبه ری الله ﷺ ناوا

وئاوا دهئى، وه هه نديک له خهئى ئاوا وئاوا دهئى. مه به ستي (له هه نديک له خهئى) أبو حنيفة-
 يه بؤ ناشرين کردنى ناوى ناهيئيت به هوئى موخاله فه کردنى فهرمووده وه ... (پاشان الزيلعي دهئى)
 بوخارى له سهره تاي صه حيحه كهيدا دهئى: (الصلاة من الإيمان) نوئز له ئيمان وهيه، پاشان
 فهرمووده كان دههيئيت له م بارهيه وه، مه به ستي ره ددانه وهى أبو حنيفة-يه كه دهئى: کرده وه كان
 له ئيماندا نيه. [نصب الراية: 1/433] ط: دار الكتب العلمية

ووتم: ئه وهى مه به ستمه ليره دا خودى (الزيلعي) ه كه حه نه فى مه زه به، كه چى دان به وه دهئيت كه
 أبو حنيفة ووتويه تى کرده وه له ئيماندا نيه، كه چى (ابن أبي العز الحنفي) كه عه قيدى سوننيه
 كاريگهر به ابن تيمية و ابن القيم به لام به هوئى زالبوونى مه زه به فقهيه كهى به سهريدا وای
 نيشان ده دات له شهرى عه قيدى الطحاوي كه أبو حنيفة کرده وهى له ئيمان دهرنه هيئاوه
 خيلافه كه ته نها له فزييه، ئه مه له كاتيکدا سه له ف أبو حنيفة-يان پرسوا کردوه به هوئى مورجيئه
 بوونى و دهرهينانى کرده وه له ئيماندا، تۆ بليى ابن أبي العز له سه له ف زياتر ئاگادارى حالى أبو
 حنيفة بن؟ خو الطحاوي زۆر نزیکتره له أبو حنيفة وهك له ابن أبي العز، كه چى دان به وه دهئيت
 كه له مه زه به كهى ئه واندا کرده وه له ئيمان دهردهيئن، سهره كه له وه دايه معاصرین ئه و
 ووتانهى الطحاوي كه موافقى ئه هلى سوننه يه هه مووى له سهر أبو حنيفة حيساب دهكهن
 ئه گهرچى أبو حنيفة واش نه ئيت، به لام ئه و ووتانهى الطحاوي كه موخالفى ئه هلى سوننه يه له سهر
 أبو حنيفة-ى حيسابى ناكهن ئه گهرچى أبو حنيفة واش بليت، ئه مه له كاتيکدا الطحاوي دهئى ئه م
 عه قيديه م له سهر عه قيدى أبو حنيفة و أبو يوسف و محمد بن الحسن الشيباني نوسيوه.

العقيلي دهئى: حدثنا عبدالرحمن بن محمد بن سلم الرازي قال حدثنا عبدالرحمن بن عمر
 الأصهباني رسته قال سمعت عبدالرحمن بن مهدي يقول حدثني معاذ بن معاذ ووتى: من له لای سوار بن
 عبدالله بووم، جا كورپكى بچووك هات ووتى: زفر له بهر دهرگايه، سوار ووتى: زفر-ى خاوه ن پهئى،
 رینگای مه ده بيته ژووره وه بيدعه چيه، هه نديک له دانيشتووانى مه جليسه كه پليان ووت: كورى
 مامت له سه فهر گه راوه ته وه تۆ نه چووى بۆلاى ئه و هاتوو بۆلات ئيزنى بده، جا ئيزنى دا، ئه ویش

هاته ژووره وه و سه لامي كرد، نه مبيني سوار وه لامي بداته وه، وه بينيم زفر دهستی بو دريژ كرد ته و قه بکات له گه لي، سوار دهستی نه گرت، وه نه مبيني سوار سه يري بکات تاكو زفر هه لسا و چوو ده ره وه. [الضعفاء : 430-429/2] (سه نه ده که ی صه حيه).

و وتم: ره حمه تي الله برژي به سه رتدا سوار نه مه چ غيره تي که هه تبوو به دینه که ت که ئاوا مامه له بکه يت له گه ل کوري مامه که ت، نه ی سه رده می ئيمه بينيت چي ده لي که ماموستا که ی زفر کراوه به ئيمامي نه هلي سوننه ؟!

زفر قوتابيه کی هه ره نزیکي ابو حنیفة بوو، دواي مردنی ابو حنیفة زفر له شوینی دانیشت بو دهرس ووتنه وه، گهر بو قوتابيه که ئاوا بن نه ی به رامبه ر ماموستا که ی چو ن ده بن ؟!

الذهبي ده ئی: السراج خاوه نی سامانیکی زور و بازرگانی بوو، خیر خواز و چاکه کار بوو، خاوه ن عیبادت و شه ونو یژ بوو، به لام رقی له فه قیه کانی نه هلی ره ئی ده بوویه وه، الله لی خوش بیئت. [سير أعلام النبلاء : 397/14 ط: مؤسسة الرسالة]

و وتم: سه يري توانه وه ی دین بکه له لای الذهبي نه م هه لو یسته ی السراج به شتیکی خراب ده بینیت بو یه دوعای لیخوشوونی بو ده کات ! له کاتی که دا زاناکانی تر نه م ووتانه نه قل ده که ن بو دهرخستی ناشرینی نه هلی ره ئی.

ابن تيمية ده ئی: نه هلی ره ئی قه واعیدیان نو سراویان نیه نه له اصولی دین نه له اصولی فقه هه ر بو یه شو ینکه و تووانیان هه موو نه هلی بیده کانی تی دایه له مو عته زیله و مور جیه و جه همیه و موجه سیمه و خه واریج و گو یراه ئیکه ران.

[فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به كل إمام من الفضيلة : 11]

ابن تيمية ده ئی: زور به ی نه هلی حه دیث تانه یاندا له ابو حنیفة و هاوه له کانی، تانه دانیکی به ناوبانگ که کتیه کانی پر کرد، تا کار گه یشت به وه ی هیچ شتیکیان لی رپوایه ت نه که ن له کتیه کانی فه رمووده دا، هیچ ناویان نیه له الصالحین و سونه نه کان.

[الرد على السبكي في مسألة تعليق الطلاق : 837] ط: دار عالم الفوائد

ووتم: رځمه تت لښي که نه مه ده زاني نهی چوڼ ابو حنیفه له لات بوو به پيشه وا؟! ده زاني کتبي سله ف پر بوو له تانه دان له ابو حنیفه به لام له زوربهی کتبه کانیش هر به پيشه وا وه سفی ده که یت شان به شانی مالک و الشافعي وأحمد و الثوري وإسحاق والليث بن سعد ناوی ده هیڼی، تو بلڼي نه م زانایانه زیندوو بوان رازی ده بوون به وهی ابو حنیفه شان به شانی نه وان ناوی به ښڼږي؟ سه یره که له وه دایه ووتهی سله ف ده زانن که چی موخاله فهی ده که ن.

الطرفي ده ڼي: نه هلی ره ڼي له لای سله ف مه به ستیان پي خه لکی عیراقه که نه وانیش خه لکی کوفه ن ابو حنیفه و شوینکه وتووani، نه مانه ناو نراون به نه هلی ره ڼي چونکه وازیان له زوریک فه رمووده هیڼا و ده ستیان گرت به ره ڼي و قیاس، یان به هوی پینه که یشتنی فه رمووده یان به هوی پیچه وانه بوونی فه رمووده که له گه ل قورڼان یان به هوی نه وهی که نه و هاوه له ی ریوایه تی کردوو فه قیه نیه یان هاوه له که ښنکاری ل کردوو یان فه رمووده ی ئاحاده له و بابه تانه ی که ده رباز بوون لی نیه (تعم به البلوی) یان فه رمووده که ده رباره ی حدود و که فاره ته کانه نه وانیش نه صلی خو یان هه یه له م بابه تانه دا، جا به هوی نه م قه واعیدانه ی که دایان رشتوو مولزه میان ده کات به وهی واز به ښڼ به کارکردن به کو مه لیک فه رمووده، ته نانه ت أحمد ﷺ وهک الخلال باسی کردوو له جامعه که ی نزیکه ی 100 یان 500 فه رمووده ی صه حیج هه یه ابو حنیفه موخاله فه ی کردوو، وه هه نديکیان زیاده روه ییان کرد له له که دارکردنی هه تا هه نديکیان کتبي نویسه ده رباره ی خیلاfi نیوان پیغه مبه ر ﷺ و ابو حنیفه، وه زورتانه ی لی دراوه له لایه ن پيشه وایانی سله ف ته نانه ت که یشته پله یه ک که نه فس پي خوش نیه باسی بکات، به لام الله پاراستی له شتانه ی که ووتیان و پاکی کرد له و شتانه ی که دابوویانه پالی. [شرح مختصر الروضة : 454/2] ت: محمد عثمان

ووتم: الطوفي به جوانی ئاماژه ی پیدا که نه هلی ره ڼي له لای سله ف واتا ابو حنیفه و هاوه لانی، وه الطوفي ژماره یه ک بیانووی باسکرد که نه هلی ره ڼي فه رمووده ی صه حیج پي رت ده که نه وه که نه هلی که لامیش هه مان نه م بیانووانه به کاردڼن بو رت کردنه وهی فه رمووده ی صه حیج کاتیک

پېچه وانه ی عه قیده یان بیټ، به لّام جگه له و هو کارانه ی باسیکرد ده بینین أبو حنیفة چه ندها جار
 فه رمووده ی صه حیچی پې ووتراوه زوړ به بې ئه ده بی پړه تی کردو ته وه ئه مه ش له لایه ن زانایانی سه له فه
 باسکراوه وه کو پېشتر به سه نه د هی نامان، جا گه ر ئه مانه بیانوو بن بوی ئه وا سه له فی صالح له
 ئیمه زانتر و به زه یی ترن تا کو ئه م بیانوو انه ی لئ قبول بکه ن، که لیان قبول نه کردو وه دیاره
 جیگای قبول نیه ئه مه سه ره پای بې پړزی ئاشکرای أبو حنیفة به رامبه ر فه رمووده کان و پېغه مبه ر
 ﷺ به لّام الطوفی بؤ به رگری کردن له ئیمامی ئه هلی پړه ئی دهستی برد بؤ پړخه گرتن له سه له ف
 و تومه تی خسته پالیان وه ک بلّی زو لمیان له أبو حنیفة کرد بې له پېشی هه مووشیان ئیمام أحمد،
 بې ئاگایه له وه ی که ئه م ووتانه ی ئه و پېش ئه وه ی به رگری بیټ له أبو حنیفة تانه دانه له دانه
 به دانه ی زانایانی سه له ف ئه وانه ی که قسه یان به أبو حنیفة ووتوه، الطوفی ئه گه رچی حه نبه لیه
 به لّام کافرکی رافیزه ی عه قیده زوړ پیس و بوگه نه، منیش کردو ومه ته مه رج که هر زانایه ک به
 ناحق به رگری له أبو حنیفة بکات له م کتیبه دا کوفر و بیدعه و هه له کانی باس بکه م تا خه لکی
 پې هه ئه نه خه له تین و پله که ی بزنان و له ئاستی خو ی زیاتر به رزی نه که نه وه، بویه ده مه وئ لیره دا
 به شیکی کورت له عه قیده ی الطوفی بخه مه پوو که (ابن رجب الحنبلی) له کتیبی (ذیل طبقات
 الحنابلة) باسیکردو وه.

ابن رجب ده ئی: له ووته کانیدا تی که لئ و هه له ی زوړ هه یه، قه سیده ی هه یه له مه دحکردنی ئیمام
 أحمد به لّام له گه ل ئه وه شدا شیعه یه له سوننه لایداوه له عه قیده دا، ته نانه ت دهر باره ی خو ی
 ده ئی: حنبلی رافضی اشعري *** ظاهري هذه إحدى العبر

وه دهر باره ی پرفز چهن د قه سیده یه کی دوزراو ته وه، وه زوړ به ی به ره مه کانی ئه مه ی تی دا
 دهره وشیته وه، ته نانه ت کتیبی نویسه ناوی ناوه (العذاب الواصب علی ارواح النواصب) وه
 یه کی که له فیله شاراوه پیسه کانی له شهرحی الأربعین النووي ده ئی: هوکاری خیلای نیوان زانایان
 به هو ی دژ به یه ک بوونی پړوا یه ته کان و ئایه ته کانه، وه هه ندیک له خه لکی هوکاری ئه مه بؤ عمر
 بن الخطاب ده گپړ نه وه که پښتای نه داوه هاو ده لّان فه رمووده بنوسنه وه... سه یری ئه م ووته پیسه
 بکه که ئه وه له خو ده گریټ ئه میری ئیمانداران عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئوممه تی گومرا کردو وه به ئه نقه ست،

لهمه شدا درؤی کرد و سنوری به زاند... الطوفي له مه دینه دا نیشته جی بوو ماوه یه ک هاوړپیه تی السکا کینی رافیزه و موعته زیله ی ده کرد، کو ده بوونه وه له سه ر گومراییه کانیا، الله هه تکی کرد و به خیرای تو له ی لی سنده وه له مصر، له ویدا به ر هفز ناسراو بوو هه روه ها قسه ووتن به أبو بکر و عائشه ی کچی (رضی الله عنها) وه جگه له وانیش له هاوه لانی تر (ﷺ) وه له م بابه ته دا چهند شیعیکی به ده رکه وت به ده ست و خه تی خو ی، نه وانه ی هاوړپیه تیان ده کرد و هاوړای بوون لییه وه نه قلیان کردوه، یه کیک له قه سیده کانی ده لی:

کم بین من شک فی خلافته *** و بین من قیل أنه الله

واتا جیاوازی چهنده زوره له نیوان نه و که سه ی که گومان هه بوو له خیلافه ته که ی، له گه ل نه و که سه ی که ده رباری ووترا الله یه ! (مه به ستی له که سی یه که م أبو بکر الصدیق -ه (رضی الله عنه) وه مه به ستی له که سی دوو هم علی بن ابی طالب -ه (رضی الله عنه))

جا شکایه تی لی کرا لای قازی حه نبه لیه کان و به لگه ی له سه ر چه سپا، جا لییدرا و ته مبی کرا و حالیشی باسکرا بو خه لکی و به ناو خه لکیدا گیرایان هاواریان ده کرد که نه م کاره ی کردوه، وه هه موو نه و قوتا بخانانه ی له به رده ستی دابوو لی سهندرایه وه و چهند روژیک به ند کرا پاشان نازاد کرا... هه ندیک له شیخه کانمان له که سیکی تره وه گیرایانه وه ده رباری که ته و به ی ده رختو وه کاتیک به ند کراوه، نه مه ش توقیه و نیفاقه که یه تی چونکه نه و له کو تای ته مه نیدا له گه ل السکا کینی کو ده بوویه وه شیخی رافیزه و هاوړپیه تی ده کرد، وه له ر هفزا نه زمیکی نویوه که جنیودان له أبو بکر له خو ده گریت... هتد. (پوخته ی قسه کانی ابن رجب -م نه قل کرد).

بروانه [ذیل طبقات الحنابلة : 4/404-415] ت: عبدالرحمن بن سلیمان العثیمین

جا ئایا کامه یان له پیشترن له به رگری کردن هاوه لانیان أبو حنیفة ؟ وه ئایا کامه تان شایسته ی قسه له سه ر کردنن تو نه ی الطوفي که قسه ی ناشرین به هاوه لانی ده لی یان سه له ف که قسه ی ناشرین به أبو حنیفة ده لی ؟!

الخطیب ده لی: أخبرنا البرقاني قال قرأت على أبي حفص بن الزيات حدثكم عمر بن محمد الكاغدي

قال حدثنا أبو السائب ووتى: بيستم وكيع دهيوت: بينيمان أبو حنيفة موخاله فهى دوو سه د
فه رموودهى كرد. [تاريخ بغداد: 536/15] (سه نه ده كهى صه حيحه).

عبدالله دهئى: حدثني محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتى: بيستم يوسف بن أسباط دهيوت:
أبو حنيفة 400 نه ثهرى پيغه مبه ر عليه السلام ر هت كرده وه. [السنة: 378] (سه نه ده كهى هه سه نه).

ابن أبي سبيّة: له كتيّبه ناوداره كه يدا (المصنف) به شيكى تاييه ت كردووه به ناوى (كتاب
الرد على أبي حنيفة) 125 بابته تى فقهى ده هيئى كه تييدا أبو حنيفة موخاله فهى 486 فه رمووده
و نه ثهرى كردووه. بروانه [المصنف: 20/53-217]

ابن الهريزي دهئى: نهو باسانهى كه أبو حنيفة تييدا موخاله فهى فه رموودهى كردووه
زوره، به لام ديار ترينيان فه رمووده صه حيحه كانن:

۱. ميزى كورپى شيره خوړه كه ده ستى به خواردن نه كړدې، گهر كه و ته سهر جل و بهرگ ته نها ناو
ر شين ده كړئ، أبو حنيفة دهئى: ده بيت جله كه بشوردريت، فه رمووده كه ش له (الصحيحين)
هاتووه كه پيغه مبه ر عليه السلام ته نها ناوى به سهر دا رشتووه.

۲. جائز نيه عهره ق بكرتته خه ل، گهر بكرتته خه ل پاك نابيتته وه، أبو حنيفة دهئى: جائزه و
پاكيش ده بيتته وه، له (صحيح مسلم) هاتووه كه پيغه مبه ر عليه السلام فه رموويه تى عهره قه كه برپژن و
رنگاي نه داوه بيكه ن به خه ل كاتيک لييان پرسيوه.

۳. دروسته پيش به يانى بانگ بدرت (واتا بانگي يه كه م) أبو حنيفة دهئى: جائز نيه، له
(الصحيحين) هاتووه كه بلال بانگي يه كه مى داوه، وه ابن أم مكتوم بانگي دووه مى داوه
هه ردو و كيشيان به فرمانى پيغه مبه ر عليه السلام.

۴. گهر كه سيك نه يتوانى ركوع و سوجه ببات، وه ستانى ناو نويزى له سهر لاناچى، أبو حنيفة
دهئى: وه ستانيشى له سهر لاده چى، له (صحيح البخاري) هاتووه كه پيغه مبه ر عليه السلام فه رموويه تى: به
وه ستاوى نويز بكه گهر نه تتوانى به دانيشتنه وه گهر نه تتوانى به پالکه وتنه وه.

۵. سوننه ته دهست بهرز که یته وه له کاتی چوون بۆ رکوع و هه ئسانه وه له رکوع، أبو حنیفة ده ئی: سوننه ت نیه، له (الصحيحین) هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ که چۆته ناو نوێژ دهستی بهرز کردۆته وه له کاتی چوون بۆ رکوع دهستی بهرز کردۆته وه له کاتی هه ئسانه وه له رکوع دهستی بهرز کردۆته وه و له نیوان دوو سوجه که دا دهستی بهرز نه کردۆته وه. ئه م فهرمووده یه نزیکه ی 20 هاو ه ل رپوایه تیان کردوو ه.

۶. گهر خۆر هه لات که سیکی ش له ناو نوێژی به یانیدا بوو ئه وا نوێژه که ی ته واو ده کات، أبو حنیفة ده ئی: نوێژه که ی به تال ده بیته وه، له (الصحيحین) هاتوو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ئه وه ی گه یشت به رکعه تیکی نوێژی به یانی پێش هه لاتنی خۆر ئه وا به نوێژی به یانی گه یشتوو ه.

۷. جائیزه به یه ک رکعه ت نوێژی وتر بکه ی ت، أبو حنیفة ده ئی: ته نها به سی رکعه ت جائیزه، له (الصحيحین) هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ به یه ک رکعه ت نوێژی وتری کردوو ه.

۸. سوننه ته نوێژه بارانه ئه نجام بده ی ت، أبو حنیفة ده ئی: سوننه ت نیه، له پیغه مبه ر ﷺ به صه حی حی هاتوو که ئه نجامی داوه.

۹. دروسته جله کانت هه لگێر یته وه له کاتی نوێژه بارانه و پێش نوێژه که ش، أبو حنیفة ده ئی: سوننه ت نیه، له پیغه مبه ر ﷺ به صه حی حی هاتوو که ئه نجامی داوه.

۱۰. موسته حه ببه له کاتی شۆردنی مردوو به شیک له کافور به کار به یئری له شۆردنی کو تاییدا، أبو حنیفة ده ئی: موسته حه ب نیه، له (الصحيحین) هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ به و ژنانه ی فهرموو که کچه که یان ده شۆرد: (له شۆردنی کو تاییدا کافور به کار به یئن).

۱۱. سوننه ته دهست بدات له روکنی یه مان ی له کاتی طه وافدا، أبو حنیفة ده ئی: سوننه ت نیه، له (صحيح مسلم) هاتوو که ابن عمر ده ئی: پیغه مبه ر ﷺ دهستی له هیچ نه ده دا ته نها به رده ره شه که و روکنی یه مان ی نه بی ت.

۱۲. ده ستنیشان کردن و شتیک له مل کردنی ئاژه ئی قوربانی (حوشتر و مانگا) أبو حنیفة ده ئی: مه کروه ه جوړیکه له هه تک کردنی گیانی ئاژه له که، به صه حی حی له پیغه مبه ر ﷺ هاتوو که

ئاژەلەكەى بۆ قورپانى بريندار كردوو وەك نیشان كردنى كە ئەم ئاژەلە بۆ قورپانى، وە شتىكى
لە مى ئاژەلەكە ھەئاسىو.

۱۳. فروشتنى خورمايەك كە بە دارەوھى (رطب) بە خورمايەكى تر كە لەسەر زەويە (بيع العرايا)
أبو حنيفة دەئى: جائز نى، لە (الصحيحين) ھاتوو كە پىغەمبەر ﷺ رىڭاى پىداو.

۱۴. گەر ئاژەلەكى كرى بە گوان پرى وايزانى ھەمىشە ئاوايە بەلام خاوەنەكەى چەند رۆژىك
نەيدۆشيوە تا لەكاتى فروشتن ئاوا دەرکەوئى، جا كرىار دواى كرىنى كە زانى ئاژەلەكە ئاوا نى و
فىلى لىكراو بۆى ھەيە ئاژەلەكە بگەرپىتەو، أبو حنيفة دەئى: بۆى نى و ابكات، لە (الصحيحين)
ھاتوو كە بۆى ھەيە بىگەرپىتەو گەر نەيوست، بەلام لەگەل صاعىك خورما دەيگەرپىتەو.
۱۵. جائز نى سەگ بفرۆشى ئەگەرچى سەگەكە راھىنراو بىت، أبو حنيفة دەئى: جائزە، لە
(الصحيحين) ھاتوو كە پىغەمبەر ﷺ نەھى كردوو لە نرخی سەگ.

۱۶. گەر موسلمانىك عەرەقى ئەھلى كىتاب برپىت يان بەرازەكەى بكوژىت ھىچى لەسەر نى، أبو
حنيفة دەئى: لەسەرىتەى حەقەكەى بدات، بە صەحىحى لە پىغەمبەر ﷺ ھاتوو فەرموويەتى:
اللہ عەرەقى و نرخی كەشى حەرام كردوو.

۱۷. موسلمان گەر كافرى كوشت ناكوژىتەو، أبو حنيفة دەئى: گەر ئەھلى كىتاب بكوژى
دەكوژىتەو، لە (صحيح البخاري) ھاتوو پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: موسلمان لەبرى كافر
ناكوژى.

۱۸. واجبە لەكاتى تۆلەدا بەھەمان شىو بكوژ بكوژىتەو، أبو حنيفة دەئى: واجب نى تەنھا لەو
شتانەى كە حەددى لەسەرە، لە (الصحيحين) ھاتوو يەھودىيەك سەرى ژنىكى خستۆتە نيوان
دوو بەردەو و كوشتوويەتى، پىغەمبەر ﷺ بەھەمان شىو يەھودىيەكەى كوشتۆتەو.

۱۹. گەر كەسەك لە ئافرەتەىكى دوو گيان بدات و بىتە ھۆى لە بارچوونى منداڵەكەى ئەوا دەبىت
كۆيلەيەكى كور يان كچ بى عەيب بدات پىيان، أبو حنيفة دەئى: كۆرپە لە ھىچى لەسەر نى، لە
(الصحيحين) ھاتوو كە پىغەمبەر ﷺ بەم شىو يەھودىيەكەى كۆرپە لە بارچووە.

۲۰. موسلمان مه رج نيه بو ره جم كردنى ژن و پياوى زيناكهر، أبو حنيفة دهئى: مه رج، به صه حيحى هاتوو له پيغه مبه ر ﷺ كه ژن و پياويكى يه هوډى ره جم كردوو كه زيناين كردوو.

۲۱. نهو برهى دهستى دزى له سهر ده پردرئ چاره گه ديناريكه يان سى درهه م، أبو حنيفة دهئى: يه ك دينار يان ده درهه م، له (الصحيحين) هاتوو كه پيغه مبه ر ﷺ له چاره گه دينار و به سهره وه دهستى دزى ده برى.

۲۲. گهر كه سيك سهيرى خيزانت بكات له ماله وه بو ت هه يه شتيك له چاوى بگريت چاويشى دهرهات هيچت له سهر نيه، أبو حنيفة دهئى: له سهر يه تي، له (الصحيحين) هاتوو كه پياويك سهيرى ژوورتيك له ژووره كاني پيغه مبه رى ده كرد ﷺ پيغه مبه ريش شانه يه كي له دهست بوو سهيرى پى ده خوراند، جا فه رمووى: گهر بمزانى بو ايه سهيرم ده كه يت نه وا شتيك له چاوت ده دا. ههر له (الصحيحين) هاتوو كه پيغه مبه ر ﷺ فه رموويه تي: ههر كه سيك سهيرى مالى كه سيكي كرد به بى ئيزن نه وا بوى حه لاله چاوى دهره ينييت.

۲۳. ئيمامى موسلمانان سه رپشكه له وهى نه سيره كان بكورئى يان بيانكات به كويله يان به مننه ت نازاد يان بكات يان فيديه وه رگريت له به رامبه ر نازاد كردنيان، أبو حنيفة دهئى: به مننه ت نازاد كردنيان و فيديه وه رگرتن جائيز نيه، به صه حيحى هاتوو له پيغه مبه ر ﷺ كه به مننه ت ثمامة بن أثال-ى نازاد كردوو، وه فيديه ي وه رگرتوو به رامبه ر نازاد كردنى نه سيره كاني جه نكي به در.

۲۴. نهو خه لات هى ده دريت به كو كه ره وهى زه كات وه ك باقى ماله كاني تر و ايه ده بيته (الفىء) و نابيته مولكى كه سه كه، أبو حنيفة دهئى: ده بيته مولكى كه سه كه، له (الصحيحين) هاتوو كه كا برى زه كات كو كه ره وه ووتى نه مه يان به ديارى به من داوه، پيغه مبه ر ﷺ فه رمووى نه وه چيه كو كه ره وهى زه كات ده نيترين و دهئى نه مه بو ئيوه نه مه ش به من دراوه به خه لات؟! ئايا گهر له مالى باوك و دايقى دانىشتبو ايه چاوه رپى ده كرد شتى پى بيه خشن به ديارى يان نا؟! سويند به وهى گياني منى به دهسته هيچ كام له ئيوه شتيك به ناحق نابات ئيللا رۆژى قيامهت به سهر شانيه وه دهه ينييت.

۲۵. جائيز نيه نازه ل سهر بپرديت به ددان و نينو ك، أبو حنيفة دهئى: جائزه گهر ددانه كه يان

نینۆکه که جیا کرابیته وه له لاشه که، له (الصحيحين) هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ رینگای داوه به هه موو شتیک سهری ئازهل بپرڤ جگه به ددان و نینۆک نه بیته.

۲۶. خواردنی گوشتی بزن مژه هه لاله، أبو حنیفة ده ئی: هه لال نیه، به سه حیجی له پیغه مبهەر ﷺ هاتوو که نه یخواردوو چونکه هه زی بۆ نه چوو و به لایه وه قیزه ون بووه به لام رینگای داوه بخوری و هه پامی نه کردوو.

۲۷. خواردنی گوشتی نه سپ هه لاله، أبو حنیفة ده ئی: هه لال نیه، له (الصحيحين) هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ نه هی کردوو له خواردنی گوشتی کهر، وه رینگای داوه به خواردنی گوشتی نه سپ و کهری کیوی.

۲۸. هه رهق هه پامه، أبو حنیفة ده ئی: نه وهی سه رخوشت ده کات هه پامه، به سه حیجی له پیغه مبهەر ﷺ هاتوو که هه رموویه تی: هه موو سه ر خو شکه ریک هه پامه. وه له هه رموویه کی تر دا هه رموویه تی: نه وهی به خواردنه وهی بریکی زۆر پی سه ر خو ش بیت نه وا خواردنه وهی به قه ده ر مشتیکیش هه پامه.

۲۹. حاکم گه ر حوکمی داو نه یی کاشته که هه لال ناکات بۆ لایه نی براوه، أبو حنیفة ده ئی: هه لالی ده کات له بابته تی گری به ست و هه لوه شان دنه وه، له (الصحيحين) هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ هه رموویه تی: من مروقم وه ک ئیوه، حوکم دیته بۆ لام هه ندیکتان له هه ندیکتان زمان پاراو ترن منیش واده زانم نه و راست ده کات، جا حوکمه که بۆ به رژه وه ندی نه و ده دم، جا هه ر که سی ک هه قی موسلمانیکی پی بده م نه وا پارچه یه ک له ئا گرم پی داوه، جا گه ر ده یه ویت با بیبات یان وازی لی به یئیت.

۳۰. جائزه حوکم بدری به شایه تیدانی شایه ت (الشاهد) و سویند خواردنی که سی بانگه شه که ر (المدعي) له بابته تی سامان و نه و شتانه ی مه به ست پی سامانه، أبو حنیفة ده ئی: جائز نیه، جابر بن عبدالله رپوایه تی کردوو که پیغه مبهەر ﷺ حوکمی داوه به سویند خواردنی بانگه شه که ر و شایه تیدانی شایه ت، وه عمر و عی بن ابي طالب و ابن عباس و ابن عمر و ابن عمرو و زید بن ثابت و أبو حزم و أنس و بلال بن الحارث و المغيرة بن شعبه و سلمة بن قيس و هاو ه لانی تریش رپوایه تیان

کردوو. ئەمە تەنھا بابەتە ناسراوەکان بوو ئەوانەى که باسم نە کردوو دەو هیندە دەبن، لەبەر ئەوەى أبو حنیفە موخالەفەى هاوشیوێى ئەم فەرموودە صەحیحانەى کردوو ئەوانیش زمانیان وێلا کرد لە قسە ووتن پێى، هیچ ئیمامێکى موعتەبەر نە مایە وە ئیلا قسەى پێ ووت، جا سەیرە که لە أبو حنیفە دایە کاتیک فەرموودەى ک ببینیت هیچ ئەصلى نەبیت واز لە قیاس دەهینیت و بەرەو فەرموودە که دەچیت، وەک فەرموودەى شکانى دەست نوێژ بە پیکەنین، ئەمە فەرموودەى که جیگیر نابیت بە صەحیحى که چى وازی لە قیاس هینا لەبەر ئەم فەرموودەى. [المنتظم: 138/8-143] ووتم: که سیک ئاوا بیت لە دوو حالەت دەرناچى، یان بە ئەنقەست موخالەفەى فەرموودە دەکات، وە یان زۆر جاهیلە بە فەرموودە شایستەى ئەو نە بپیت سەر مەزەب و فەتوای لیوەر بگیری. ابن أبى حاتم لە کتیبى [آداب الشافعي ومناقبه: 132] بە سەنەدەو لە الشافعي رپوایەت دەکات که موناژەرەى لەگەڵ بشر المریسي کردوو دەربارەى تیرو پشک (قورعە) بشر و توویەتى: تیرو پشک قومارە، الشافعي دەئى ئەمەم بۆ أبو البختری گیرایەو که قازى بوو، ووتى: شایەتێکى ترم بۆ بهینه تا لە ملی بدهم. ئەمە تەنھا لەبەر ئەوەى که دەئى تیرو پشک قومارە، ئەى گەر دیبواى أبو حنیفە لە زیاتر لە 100 بابەتدا موخالەفەى فەرموودە دەکات لە چوار چۆو شیاندا ووتنى تیرو پشک قومارە، دەبواى چى بپیت؟ ئەم ووتەى ابن الجوزي لە یادتان بێ که ووتى: هیچ ئیمامێکى موعتەبەر نە مایە وە ئیلا قسەى پێ ووت!

عبدالله دهئى: حدثني إبراهيم حدثنا أبو سلمة عن أبي عوانة ووتى: پرسیار کرا لە أبو حنیفە دەربارەى خواردنەوکان، پرسیارى هەر شتیکی لیکرا بواى دەیووت حەلالە، وە پرسیارى لیکرا دەربارەى سەرخۆشکەر، ووتى: حەلالە. [السنة: 303] (سەنەدە کهى صەحیحە).

ووتم: لەوانەى مەبەستى لەو بپت برپکی کەم که سەرخۆشت ناکات، ئەم ووتەى ش لەلای کوفییەکان بە گشتى و حەنەفییەکان بە تاییبەتى باو دەربارەى (نبیذ)، أبو حنیفە و أبو یوسف بە جائیزی دەزانن، محمد بن الحسن بە حەرەمى دەزانن، ئەمەش پێچەوانەى فەرموودەى پیغەمبەر ﷺ که فەرموویەتى: ئەوەى بە زۆر خواردنەو سەر خۆشت بکات کەم خواردنەو شى حەرەمە.

النوریک له بابته تی تیکه ل کردنی دوو جوړ میوه بو ناماده کردنی (نبید) که نه هی لیکراوه له ژماره یه ک
 فهرمووده ی صه حیج ده لئ: أبو حنیفة و أبو یوسف له رپوایه تیک لییه وه ده لئ: که راهیه تی نیه و هیچ
 کیشه ی تیدا نیه، چونکه نه وه ی به ته نها حه لال بی به تیکه لیش حه لاله، وه جمهور
 سه رزه نشتیان کرد له م فه توایه ی دا، وه ووتیان نه مه دژایه تی کردنی خاوه نی شه رعه، فهرمووده ی
 صه حیج و صه ریج چه سپاوه له نه هیکردن لی، گهر حه پامیش نه بی نه واه مه کروهه.

[شرح صحیح مسلم: 132/7 ط: دار الکتب العلمیة]

و وتم: (نبید) نَبَدَ وَاَتَا فَرَّیْدَا، خورما یان میوه ی تر فری ده دریته ناو ناو ئینجا تا سئ شه و
 ده خوریته وه دوا ی نه مه ناخوریته وه چونکه مه ترسی هیه بییت به عه رقه و سه رخوشت ده کات،
 پیغه مبه ر ﷺ وه ک له صحیح مسلم هاتووه نبید- ی خواردوته وه به لام که ده گه یشت به شه وی
 سییه م یان دهیدا به خزمه تکاره که یان ده پرشت له ترسی بوون به عه رقه، جا نه م کاره دروسته
 به م شیوه یه به لام به و مه رجه ی به یه ک جوړ میوه ناماده بکری نه ک دوو جوړ تیکه ل بکری، وه
 نه بییت به عه رقه چونکه دوا ی ماوه یه ک له نبید- وه ده بییت به خمر، به لام له لای أبو حنیفة تیکه ل
 کردنی دوو جوړ میوه جائزه بو دروست کردنی نبید که نه مه ش پیچه وانه ی فهرمووده یه، وه دوا ی
 بوونی گوړانی نبید و پهیدا کردنی سیفه تی سه رخوشت کردن له لای أبو حنیفة هر جائزه به لام به و
 مه رجه ی که می لی بخوخته وه نه گاته حاله تی سه رخوشت کردن، نه مه ش پیچه وانه ی فهرمووده یه هر
 خواردنه وه یه ک سیفه تی سه رخوشت کردن هه بییت نه واه خواردنه وه ی قومیکیشی حه پامه مادام به
 زور خواردنه وه ی سه رخوشت ده بیت، جا خواردنه وه ی بریکی که می نبید دوا ی پهیدا کردنی سیفه تی
 سه رخوشت کردن به شیوه یه ک که سه رخوشت نه کات نه مه فه توای زوره ی زانا کوفیه کانه نه ک
 ته نها أبو حنیفة، به لام له تیکه ل کردنی دوو جوړ میوه بو ناماده کردنی نبید نه مه ته نها فه توای
 أبو حنیفة- یه.

ابن عبد البر له سهر هه مان بابته ده لئ: أبو حنیفة نه م فهرموودانه ی رت کرده وه به ره ئی
 خو ی، وه ووتی: خواردنه وه ی دوو جوړی تیکه ل کراو هیچی تیدا نیه.

ابن العربي دهربارهی الاستحسان دهئ: الشافعي وهاوهلانی ئینکارییان لی کردووه، وه أبو حنیفة-یان ته کفیر کرد به هوئی نه مه وه جاریکیان، وه جاریکیان ته بدیعیان کرد.

[المحصل في أصول الفقه : 131 ط: دار البیارق]

الخطیب دهئ: أنبأنا القاضي أبو بكر أحمد بن الحسن الحرشي أخبرنا أبو محمد حاجب بن أحمد الطوسي حدثنا عبدالرحيم بن منيب قال عفان ووتی: بیستم أبو عوانه دهیووت: من ده چوومه لای أبو حنیفة تاكو شارهزا بووم له ووته کانی، پاشان چووم بو حه ج، کاتیك گه رامه وه چوومه مه جلیسه که ی، هاوهلانی پرسیاریان لیم ده کرد دهربارهی شتانیك منیش به شیوهیه ک وه لام ده دایه وه که نه وان موخالفی من بوون، منیش ووتم: نه و شتانه ی ووتم له أبو حنیفة-م بیستووه، دواتر پرسیارم لی ده کرد دهربارهی، زانیم که له ووته کانی پاشگه ز بوته وه، ووتی: بینیم نه م ووته یه چاکتره له وه ی پیشوو، منیش ووتم: هه ردینیك راگواستی تیدا بیت نه وا پیوستیم پی نیه، جله کانم هه لته کاند و هیچی تر نه گه رامه وه بولای. [تاریخ بغداد : 553/15]

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) وه ک الکوثری نه م ریوایه ته ی به زه عیف داناوه به هوئی حاجب بن أحمد الطوسي گوايه الحاکم قسه ی له سه رکردووه، نه مه ش وانیه چونکه حاجب ته وسیق کراوه، ووته که ی الحاکم-یش مانای ته زعیف کردن نادات هه روه ک المعلي له [التنکیل : 367-366/1] وه لامی نه م بیانوووه ی الکوثری داوه ته وه، جگه له وه ش الخلیلی به سيقه ی داناوه، هه روه ها الکوثری دهئ: عبدالرحيم وتوویه تی (قال عفان) نه مه ش پچرانه له سه نه د، المعلي نه وه شی وه لام داوه ته وه که عبدالرحيم سيقه یه و مدلس نیه.

الخلیلی دهئ: أخبرني إسماعيل بن حاجب في كتابه إلي وحدثني عنه جعفر بن محمد الأندلسي الحافظ حدثنا مهيب بن سليم ووتی: بیستم محمد بن إسماعيل البخاري دهیووت: حدثنا محمد بن مقاتل، به البخاري ووترا: محمد بن مقاتل الرازي ؟ البخاري ووتی: گهر له ئاسمان بکه ومه خوار

بۆ سەر زهوی خوشتره له لام له وهی ریوایهت بکه م له محمد بن مقاتل الرازي.

[الإرشاد : 905 ط: مكتبة الرشد (سه نه ده كه ی صه حیه).]

ووتم: (مهیب) بۆته (صهیب) له م چاپه دا ئه مه ش هه له یه، ناوی ته واوی (مهیب بن سلیم بن مجاهد)ه.

ئه و محمد بن مقاتل-ه كه البخاري ریوایه تی لیكردوو ه المروزي-ه، ئه وی تریان محمد بن مقاتل الرازي-ه پێشه وای ئه هلی ره ئی بوو بۆیه البخاري به م شیوه یه باسی ده کات، أبو زرعة الرازي ده ئی: دوا ی لاواز بوونی مه زه به ی أبو حنیفه له عیراق محمد بن مقاتل هه و ئی به هیژکردنی مه زه به ی أبو حنیفه-ی ده دا له شاری الري.

الخطیب ده ئی: أخبرني البرقاني قال حدثني محمد بن أحمد الأدمي قال حدثنا محمد بن علي الإيادي قال حدثنا زكريا بن يحيى الساجي قال حدثني محمد بن روح ووتی: بیستم أحمد بن حنبل ده یووت: گه ر كه سیك ببیته قازی پاشان حوكم بكات به ره ئی أبو حنیفه، پاشان پرسیارم ئی بكری ده رباره ی، ئه وایم وایه كه حوكمه كانی ره ت بكرینه وه. [تاریخ بغداد : 569/15] (سه نه ده كه ی هه سه نه).

ووتم: الكوثري ئه م ریوایه ته ی به زه عیف داناوه، گوایه محمد بن أحمد الأدمي راستگۆنی ه و محمد بن روح العکبری مه جهوله، هه روه ها تانه ی له زکریا الساجي داناوه كه ئه مه ی کۆتایی هه ر شایسته ی وه لام دانه وه نیه.

المعلمي ده ئی: الخطیب له ژياننامه ی محمد بن أحمد الأدمي ده ئی: حمزة الدقاق پێی ووتم: الأدمي راستگۆ نه بوو له فه رمووده دا له هه ندیك كتییدا ده یووت بیستوو مه كه نه یبیسنبوو، الخطیب ده ئی: منیش پرسیارم له البرقاني كرد ده رباره ی الأدمي، پێی ووتم: جگه له خیر هیچی تر نازانم ده رباره ی، ئینجا المعلمي ده ئی: له گه ل ئه وه شدا ئه م ریوایه ته له کتیی (العلل)ی الساجي هاتوو ه، البرقاني کتیه كه ی الساجي له الأدمي نه بیستوو ه تا سیه به دروستی بیستی الأدمي بكات بۆ کتیه كه یان دروستی نوسخه كه، وایدانی البرقاني یان الخطیب بۆی: (قال الساجي في العلل) ئه مه نده به س نیه بۆ ئه وه ی ببیته به لگه ؟ بروانه [التنکیل : 656/1]

له پيشه کی کتیب ئاماژەم پيدا که زانایه ک کتیبی زانایه کی کوئی به ردهسته و لئی پړوايه ت دهکات گرنگی به سەنەدی نیوان ئەم دوو زانایه نادەین چونکه کتیبه که لای خەلکی ئەو سەردهمه بوونی ههیه و ناسراوه خو ته نهها ئەم کتیبه له لای الخطیب بوونی نیه تا بلّین دەبێ له سەنەدی نیوان الخطیب و خاوهن کتیب بکوڵینهوه تا بزاین نوسخه که دروسته یان نا، ههروهها محقق-ی تاریخ بغداد (۱) سەرەرای دەمارگیری بۆ أبو حنیفة له حاشیه ی ئەم پړوايه ته دا ئاماژە ی به م ته زعیفه ی الکوثري داوه و پێی سەیره، وه هه مان ووته ی المعلي باس دهکات که الأدمي ته نهها راوی کتیبه که یه هیچ زیانی نیه بۆ سەنەده که، وه ده لێ سەنەده که کیشە ی نیه چونکه الخطیب له ژياننامه ی محمد بن روح العکبري ده لێ: هاوړپێ أحمد بن حنبل بووه، کاتیک أحمد ده چوو عکبرا له لای ئەو ده مایه وه، ئینجا محقق ده لێ: که سیکیش ئەمه حالی بیت مه جهول نیه، ههروهها المعلي له ده باره ی محمد بن روح که الکوثري به مه جهولی داناوه ده لێ: أحمد هاوړپیه تی که سیک ناکات و له لای نامینیته وه ئیلا ئەم که سه چاک و به پزّه، پروانه [التنکیل : 740/1]

عبدالاول بن حماد الأنصاري ده لێ: باوکم ووتی: هیچ کتیبیکم له لای نه ده باره ی فقهی حه نه فیه کان، وه فقهی ئەوان بریتیه له ره ئی.

[المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 847] کتیبه که له لای نوسەر ده ست ده که وێ ده زگا چاپی نه کردووه

عبدالاول بن حماد الأنصاري ده لێ: بیستم باوکم ده یووت: الحافظ الخطیب البغدادي ئەم کتیبانه ی نوسی (شرف أصحاب الحديث) ، (الفقيه والمتفقه) ، (کتاب الاحتجاج) بۆ ره ددانه وه ی حه نه فیه کان که ره خنه له ئەهلی حه دیث ده گرن به وێ سەرقال بوونیان به فه رمووده و وازه ی نانیان له ره ئی ئەوان. [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 529]

أبر إسماعيل الهرري ده لێ: بیستم باوکم ده یووت: يحيى بن عمار ووتی: گەر يحيى بن عمار له یه کیک له ئەهلی ره ئی یه ک فه رمووده بنوسیته وه ئەوا الله په نچه کانی بپریت.

[ذم الكلام وأهله : 1414] ت: الأنصاري

ووتم: باوکی أبو إسماعيل الهروي به راستگو وهسف کراوه له پيشه کی محقق-ی کتیبه که دا، ئەم وهسفەش به سه بۆمان له پىوايه تىکی له م جوړه دا، که سیکی ناسراو نیه قسه ی له سه ر نه کراوه.

أبو إسماعيل الهروي ده ئی: يحيى بن عمار ووتی: حامد بن محمد الرفاء له سه ر ئەهلی ره ئی ته نگ کرد بوو نه یده هیشت پىوايه تی لیوه بکه ن، وه ئیزنی نه ده دا بیله مألیه وه فه رمووده ی لیوه بیستن، جا که سیک له سه رانی به لڅ هاته لای زۆریان لیکرد، ئەویش ئیزنی دا، جا که ئیزنی دا هاته ژووره وه ئەویش سه ری بۆ به رز نه کرده وه، وه ووتی: تۆ خه لکی کوئی؟ ووتی: به لڅ، ووتی: خاکی مورجیه کان! يحيى بن عمار ده ئی: پاشان الرفاء پئی ووتم: کتیبی ره ده ده که ی الحمیدی بخویننه وه، منیش به شیکی زۆرم بۆی خوینده وه. [ذم الکلام وأهله : 1290] (سه نه ده که ی صه حیه). ووتم: کتیبه که ی الحمیدی ره ده ده وه ی أبو حنیفه بوو به ناوی (کتاب الرد علی أبي حنیفه) ئەمه ش وه ک جهنگی ده روونی وایه کابرای مورجیه هاتوو داوای ئیزن ده کات تاکو فه رمووده بیستی، که چی ئەو کتیبی ره ده ده وه ی أبو حنیفه-ی بۆ ده خوینته وه، له پىوايه تی دواتر نموونه یه کی ترى هاوشیوه ی ئەمه هه یه.

أبو إسماعيل الهروي ده ئی: بیستم محمد بن عثمان النجیي ده یووت: الحسين بن الشماخ الحافظ نه یده هیشت هیچ که سیک له ئەهلی ره ئی فه رمووده ی لیوه بنوسنه وه، پیاویکی خه لکی مه غریب سویندی دا به الله که فه رمووده ی پئی بلی وه درێژی سه فه ره که ی بۆ باسکرد، ئەویش هه ندیک له شته خراپه کانی أبو حنیفه-ی بۆ پىوايه ت کرد، وه هیچ فه رمووده یه کی بۆ نه گپرايه وه. [ذم الکلام وأهله : 1289]

الخطيب ده ئی: أخبرني خلال حدثنا أبو الفضل عبدالله بن عبدالرحمن بن محمد الزهري حدثنا عبدالله بن عبدالرحمن أبو محمد السكري حدثنا العباس بن عبيدالله الترقفي ووتی: بیستم الفريابي ده یووت: ئیمه له مه جلیسی سعید بن عبدالعزیز بووین، پیاویک ووتی: من خه ونم بینى پیغه مبه ر له ده رگای پۆژه لاتی مزگه وته وه هاته ژووره وه، وه أبوبکر وعمر وچه ند هاوه لیکى ترى له گه ل

بوو، له ناویشیاندا پیاوړکی تیدا بوو جلیکی پیسی له بهر بوو شیوه ی ناشرین بوو، فه رمووی: ده زانی
ئمه کیه ؟ ووتم: نه خیر، فه رمووی: ئمه ابو حنیفة-یه، ئمه به هوی عه قلّه که یه وه یارمه تی
فجوری دا. الفریابی ده ئی: سعید بن عبدالعزیز به خاوه نی خه ونه که ی ووت: من شایه تی ده دم
که تو راستگو ی، چونکه گهر ئه م خه ونه ت نه دیبوا یه نه تده زانی ئه م قسه یه بکه یت.

[تاریخ بغداد: 570/15] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: هه ر چه نده خه ون حوکه ی لیوهر ناگیریت به لام مه به ستم ووته که ی سعید-ه لیړه دا نه ک
خودی خه ونه که، ووته که ی مانای ئه وه ده دات که ئه م پیاوه ئه هلی ئه وه نه بووه سه ری له م باسانه
دهرچیت و به م شیوه یه باسی ابو حنیفة بکات، واتا ئه م ریوا یه ته هه لویستی سعید نیشان ده دات
به رامبه ر به ابو حنیفة تانه دانه که له م به شه دا خوی ده بینیته وه.

رق لیبوونه وهی ابو هریره رضی اللہ عنہ له لایه ن حنه فیه کان:

حنه فیه کانیش هاوشیوهی موخته زیله کان رقیان له ابو هریره ده بیته وه چونکه ژماره یه کی زور له فهرمووده ی ریوایه ت کردووه که مه زه به که یان هه لده وه شینیتته وه، بویه هه ندیکیان به ناشکرا تانه ی لیده دهن و فهرمووده کانی رت ده که نه وه به بیانوی ئه وهی فه قم نه بووه نه یزانیوه چ باسه تنها نه قلی کردووه ! الله له وه زیتر ریسوایان بکات و توله ی ئه م هاوه له به ریزه یان لی بکاته وه.

عبدالاول بن حماد الأنصاري ده ئی: باوکم ووتی: حنه فیه کان تورهن له ابو هریره رضی اللہ عنہ چونکه زوربه ی ئه و فهرموودانه ی که ابو هریره ریوایه تی ده کات رهددی حنه فیه کان ده داته وه، والله الحمد. [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 479]

عبدالاول بن حماد الأنصاري ده ئی: بیستم باوکم ده یووت: حنه فیه کان ده ئین: ابو هریره رضی اللہ عنہ فه قم نیه، وه هوکاری ووتی ئه م قسه یه ش ئه وه یه که ابو هریره رضی اللہ عنہ خاوه نی فهرمووده ی زوره، وه ئه و فهرموودانه ی که ئه و ریوایه تی ده کات زوربه ی ره ئیه کانی ئه وان پوچه ل ده کاته وه. [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 522]

ابن القیم باسی ئه و کومه لانه ده کات که فهرمووده ی ئاحاد رت ده که نه وه و ده ئی: کومه له ی یانزدهم: رته ده که نه وه گهر هاوه له راوییه که فه قم نه بیته به حیسابی خو یان، وه ئه گهر فه قم بیته قبولی ده که ن، جا به م پییه فهرمووده کانی ابو هریره-یان رت کرده وه رضی اللہ عنہ گهر پیچه وانه ی ره ئیه کانیان بیته، جا ده ئین: ابو هریره فه قم نیه ! له کاتی که دا ابو هریره له سه رده می عمر بن الخطاب فه توای داوه و عمر دانی ناوه به فه تواکه ی، وه کردوویه تی به والی له به حره ین و شوینی تریش، وه عبدالله بن عباس و هاوه لانی تریش قوتابی ئه و بوونه، وه سعید بن المسیب و تابعینی تریش، البخاری ده ئی: 800 که س له هاوه لان و تابعین عیلمیان له ابو هریره ریوایه ت کردووه، یه کی که بووه له زاناترینی هاوه لان به فهرمووده، وه له هه مووان باشر له به ری کردووه.

[مختصر الصواعق المرسلة : 1616-1617] ت: الحسن بن عبدالرحمن العلوي

ووتم: محقق-ی کتیبه که له حاشیه دا ده‌ئ: ئەم کۆمه‌له‌یه‌ی که ابن القیم باسی کردن
حه‌نه‌فیه‌کانن.

محمد الغزالي ده‌ئ: ئیمه ته‌ئکید له‌وه ده‌که‌ینه‌وه که فه‌رمووده‌ی ئاحاد له‌ کۆن و
ئیس‌تاشدا ته‌نها ظنیه-یه، وه ئیمام أبو حنیفة تێروانی‌نێکی مه‌عقولی هه‌یه کاتی‌ک فه‌رمووده‌ی
ئاحادی ر‌هت کرده‌وه له‌ واجب بوونی شته‌کان و حه‌رام‌کردنی حه‌رام‌کراوه‌کان، وه پێی وابوو که ئەم
بابه‌تانه پێویستی به‌ فه‌رمووده‌ی قطعیه (واتا متواتر).

[دستور الوحدة الثقافية بين المسلمين : 56] ط: دار الشروق

ووتم: ئەمه أبو حامد الغزالي نیه که‌سی‌کی تره که له‌م سه‌رده‌مه‌دا ژیاوه سالی 1996 مردوو، له
بئ ر‌پزی کردن و ر‌هت کردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌دا ووته‌کانی زۆر له‌ أبو حنیفة ده‌چیت، ده‌رباره‌ی
فه‌رمووده‌ی ده‌رخستنی قاجی الله له‌ ر‌وژی قیامه‌ت (یوم یکشف عن ساق) که له‌ صحیح البخاری
هاتوو محمد الغزالي ده‌ئ: شانۆگه‌رییه‌کی بئ مانا و هیچه ! یان ده‌رباره‌ی فه‌رمووده‌ی تر ده‌ئ:
بیخه ژیر پیت ! چه‌ند له‌ ووته‌کانی أبو حنیفة ده‌چیت که ده‌یووت: خورافه‌یه، میزی پێدا بکه.

ابن برهان ده‌ئ: أبو حنیفة ده‌ئ: گه‌ر پ‌اوییه‌که فه‌قیه‌ بی‌ت نه‌وا پ‌وایه‌ته‌که‌ی پ‌یشی قیاس
ده‌خریت، وه ئەگه‌ر فه‌قیه‌ نه‌بی‌ت نه‌وا قیاس پ‌یشی پ‌وایه‌ته‌که‌ی ده‌خریت.

ابن برهان ده‌ئ: ئەو قیاسه‌ی که پ‌یشی پ‌وایه‌ت ده‌خریت لای حه‌نه‌فیه‌کان أصول-ه.

[الوصول إلى الأصول : 203/2] ت: عبدالحمید علي أبو زیند

ووتم: أصول واتا قور‌ئان و سوننه‌ت و ئیجماع، به‌م پ‌یه‌ هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک بگات به‌ أبو حنیفة
و شوینکه‌وتوانی مه‌زه‌به‌که‌ی قیاسی ده‌که‌نه‌ سه‌ر قور‌ئان و سوننه‌ت و ئیجماع له‌گه‌ل ئەمانه‌دا
یه‌کی نه‌گرت‌وه‌ ئیتر ر‌ه‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ با سه‌نه‌ده‌که‌شی سه‌حیح بی‌ت، جا گه‌ر پ‌ی بلی به‌ چ بیانوو‌یک
ر‌ه‌ت کرده‌وه ؟ ئەوا ده‌ئ: ئەو هاوه‌له‌که‌ی که پ‌وایه‌تی کردوو هه‌قیه‌ نیه ! به‌م پ‌یه‌ش چه‌نده‌ها
فه‌رمووده‌ی سه‌حیحیان ر‌ه‌ت کرده‌وه که له‌لای مه‌زه‌به‌کانی تر قبول کراوه و کاری پ‌یده‌کریت،

بۆيە حماد بن زید دەلّی: دەزانن أبو حنیفة کئ بوو ؟ مشتومری دەکرد له ئیرجائدا جا کاتیگ ترسا له روحی خوی دەستی کرد به رهئی، جا فهرموودهکانی پیغه مبهری الله ﷺ قیاس کرده سه ریه کتر تا به تالیان بکاتهوه، وه فهرموودهکانی پیغه مبهری الله ﷺ قیاس ناکریت.

جا هه نه فیه کان پئیان وایه حوکمیک له قورئاندا هاتی پاشان سوننهت بیّت پروونکردنه وهی زیاتری پیبدات ئەوا ئەم زیادهیه به نه سخ حیسابه قورئانیش به سوننهت نه سخ ناکریتته وه، بۆیه زۆریگ فهرموودهی سه حیحیان رهت کردۆته وه بهم بیانوو به باطله، بۆ نموونه له فهرموودهی سه حیح هاتوو هه گهر که سیگ زهواجی نه کردبوو توشی زینا بوو ئەوا 100 جهلدهی لیدهدریت و سالیگ نه فی نه کریت، هه نه فیه کان له سهرووی هه مووشیانه وه أبو حنیفة پئیان وایه له قورئاندا ته نه باسی ئەوه کراوه 100 جهلدهی لی بدریت باسی نه فیکردنی بۆ ماوهی سالیگ نه کراوه، که واته ئەوه حوکمه ی که له فهرمووده دا هاتوو حوکمیک زیاده وه و به نه سخ حیسابه، فهرموودهش قورئان نه سخ ناکات بۆیه رهتی ده کهینه وه فهرمووده کهش أبو هریره پپویه تی کردوو که فه قهر نیه به حیسابی خویان ! له کاتیگدا لای جمهوری زانیان ئەم حوکمه پروونکردنه وهیه نه ک نه سخ بیّت ته نه نهت ئەوهی سه ری له م باسانهش دهرنه چیت ده زانیّت نه سخ نیه چونکه فهرمووده که 100 جهلده که ی قورئانی وهک خوی هیشتۆته وه و نه یگۆریوه تا بلّین نه سخی کردوو ته نه نه فیکردنه که ی زیاد کردوو ئەمهش پروونکردنه وهی زیاتره، نموونه ی ئاواش زۆره له سوننهتدا که پروونکردنه وهی زیاتر ده دات به حوکمهکانی قورئان، هه ربۆیه بشر المریسی جه هه کافر گوشتی که ری مائی هه لال ده کات له کاتیگدا له فهرمووده ی سه حیحدا هاتوو گوشتی ئەسپ و که ری کیوی هه لاله و گوشتی که ری مائی هه رامه، ده زانن بۆچی بشر المریسی به هه لالی ده زانیّت ؟ چونکه هه نه فی مه زه به و له سه ر اصولی أبو حنیفة ده روات، له قورئاندا باسی هه پامکراوه کان هاتوو باسی ئەوه نه کراوه گوشتی که ری مائی هه رامه، له فهرمووده دا ئەمه هاتوو که واته ی به پپی اصولی أبو حنیفة ئەم حوکمه زیادهیه ی ناو فهرمووده که نه سخه بۆ حوکمه که ی ناو قورئان، ده لّین فهرموودهش نه سخی قورئان ناکات جا بۆیه فهرمووده که رهت ده که نه وه.

عبدالقادر القسري له ژياننامه ی بشر المړيسي ده: ووتە ی سهیری ههیه له مه زهه به که ماندا،

له وانه: جائیز بوونی خواردنی گوشتی کهر. [الجواهر المضیة فی طبقات الحنفیة : 450/1]

ووتە: بۆ ووتە که ی بشر المړيسي به سهیر ده زانیت ؟ خۆ شوینی ئیمامه که ت که ووتوو، ئه وهنده ی ئیمامه که ت به م بیانوو انه فه رموو ده ی رت کردۆته وه و بۆ پێکردوو که وێ وهک ئه و ی کردوو ؟ ته نانه ت بۆته ئیمام بۆ به ناو قورئانیه زندقه کانی ئه م سه رده ، ده لێن ده ستی خوشبیت کاریکی چاکی کردوو هه موو فه رموو ده یه کی سه حیحی وه رنه گرتوو تا له گه ل قورئاندا به راووردی کردوو ئیمه ش له وه دا شوینی ده که وین و به ئیمامی ده زانین، ئه گه رچی ئه م زندقانه ی ئه مپۆ ته نها بۆ خۆ ده ربازکردن أبو حنیفة وهک قه لغانیک به کاردین به لام به راستی مه زهه به که ی سه رچاوه ی ده رکه وتی کوفر و بیدعه و گومراییه، بۆیه ژینگه یه کی زۆر له باری سازکردوو بۆ کافر و گومراکان تا بتوانن له مه زهه به که یدا جیگایان بپێته وه، جه همی بوون تییدا ده رکه وت، مورجینه بوونیان تییدا ده رکه وت، ووتنی خلق القرآن تییدا ده رکه وت، په تکردنه وه و بۆ پێزی کردن به فه رموو ده تییدا ده رکه وت، فه توادان به ره ئی و فیل کردن که ئه مپۆ پی ده ووتری حيله ی شه رعی تییدا ده رکه وت، خرو جکردن تییدا ده رکه وت، ئیتر ئیمامی مه زهه بیک هه موو ئه مانه ی تییدا ده رکه وێ چۆن مه زهه به که ی نابیته ژینگه یه کی له بار بۆ کافر و گومراکان و دانانی گه راکانیان تییدا ؟

به سه حیحی له پیغه مبه ر ﷺ هاتوو که فه رموو یه تی: من قورئانم و هاوشیوه ی قورئانم پیدراوه له گه ل قورئان، نزیکه پیاویکی سک تیر له جیگا که یدا پالدا ته وه و بلی: ده ست بگرن به م قورئانه وه چیتان تییدا بینی له حه لالکراوه کان به حه لالی بزانی، وه چیتان تییدا بینی له حه رامکراوه کان به حه رامی بزانی ... تا کو تایی فه رموو ده که، که باسی ئه وانه ده کات که حوکه مه کانی ناو فه رموو ده وه رناگرن.

الخطابی ده رباره ی ئه م فه رموو ده یه ده: له م فه رموو ده یه به لگه یه هه یه له سه ر ئه وه ی که فه رموو ده پێویستی به وه نیه به راوورد بکریت به قورئان به لکو هه ر کاتی که به سه حیحی بچه سپیت

له پيغه مبهري الله ﷺ نه وا خودی فهرمووده که بوخوی ده بیته به لگه، سه بارهت به وهش که هه ندیکیان رپوایه تی ده که ن که هاتوو له فهرمووده دا: (گهر فهرمووده تان پیگه یشت نه وا به راووردی بکه ن له گه ل قورئاندا گهر له گه ل قورئان یه کی گرت وهری بگرن گهر پیچه وانه ی قورئان بوو وازی لی بهینن) نه م فهرمووده یه باطله نه صلی نیه، وه زکریا بن یحیی الساجی له یحیی بن معین گپراویه تیه وه که وتوویه تی: نه م فهرمووده یه زندیقه کان هه لیان به ستاوه.

[معالم السنن : 299/4] ت: الطباخ

فهرمووده ی المصرة له الصحيحین هاتوو وهک پیشتر ابن الجوزي باسیکرد یه کیکه بوو له و فهرموودانه ی که أبو حنیفة ره تی کردوته وه، وه حه نه فیه کان به گشتی ناسراون به رته کردنه وهی نه م فهرمووده یه که أبو هريرة رپوایه تی کردوو، فهرمووده که به م ناوه ناسراوه چونکه پیغه مبهري ﷺ نه هی ده کات له (تصریة) کردنی ئازهل واتا نه دوشینی و گلدانه وهی شیره که ی له گوانی، نه و که سه ی که ده یه ویت ئازله که ی بفروشیت بو ماوهی چه ند روثیک ئازله ی نادوشیت تا کو گوانی پر شیر بیت و کپیار و ابزانئ ئازله لیکي باشه و شیر ی زوره، که چی که ده یکریت و پاشان ده ی دوشیت و گوانی به تال ده بیت ده بینیت گوانی وهک جاری سه ره تای لی نایه ته وه، جا له م کاته دا کپیار سه ر پشک کراوه گهر رازی بوو نه وه لای خوی ده ییلتیه وه، گهر رازیش نه بوو نه وا ئازله که ده باته وه بو خاوه نه که ی له گه ل صاعیک خورما به رامبه ر نه و شیر ی که لی دوشیوه، نه م فهرمووده یه لای جمهور قبول کراوه، أبو حنیفة و حه نه فیه کان ره تی ده که نه وه به بیانوی نه وهی که پیدانی صاعیک خورما به خاوه نه که ی ده بیته رپا، نه و شیر ی دوشیوه نه شیر هه مان نرخ ی خورمای هه یه، نه هه مان بری خورمایه که واته ده بیته رپا، أبو هريرة-ش ده که ن به بیانوو گوایه هاوه لیکي فه قیه نیه رپوایه ته که ی دژی قورئان و سوننه ت و ئیجماعه و رپگا ده دات به پیدانی رپا.

ابن القیم ده لی: الشافعي ووتی: مونا زهره م له گه ل محمد کرد - واتا الشیباني قوتابیه که ی أبو حنیفة- ده رباره ی بابه تی المصرة، جا فهرمووده که م بو باسکرد، محمد ووتی: نه م فهرمووده یه أبو هريرة رپوایه تی کردوو، الشافعي ووتی: نه و وه لاهه ی که دایه وه خراپتر بوو له و شته ی که لی

رایکرد. [مختصر الصواعق المرسله : 1617-1618]

ووتم: واتا موخاله فه کردنی فه رمووده که هیشتا سووکتز بوو له و کارهی که کردی که تانه دان بوو له أبو هریره، چونکه به ههر بیانووئیک فه رمووده وهرنه گریت ئه و هیچ بیانووئیکی نیه له تانه دان له أبو هریره.

ابن حزم دهئ: به لگه هینانه وهی أبو حنیفة به فه رموودهی المصراة کاره ساتیکه له کاره ساته کانی سه ردهم، أبو حنیفة یه که م که سه که موخاله فهی ئه م فه رموودهیهی کردوو و عه بیداری کردوو و تانهی لیداو، موخالفی هه موو ئه م شتانه یه که له فه رمووده که دا هاتوون، جارئکیان حه نه فهیه خاوهن وهرعه کان به مه نسوخی ده زانن به حه رام بوونی رپبا، ئه مه ش هه مووی درۆیه رپبا هیچ په یوهندی به م فه رموودهیه وه نیه، وه جارئکیان حه نه فهیه کان فه رمووده که به درۆ ده زانن و دهیده نه پال أبو هریره، الله تعالی پاداشتی ئه م کاره یان ده داته وه له دنیا و ئاخیره تدا، ئه وان خویان ئه هلی درۆن نه ک أبو هریره-ی گه وره و چاکه کار ره زای الله له سه ر ئه و و هه موو هاوه لان بیئت، وه که سی تانه دهر له یه کییک له هاوه لان هه لگیژیتته وه به سه ر دهم و لوتیدا.

[المحلی : 83/10]

ووتم: ابن حزم له [المحلی : 578-585/10] به درئژی موناقه شهی هه موو بیانوو ده کانیان ده کات و ره ددیان ده داته وه ده رباره ی فه رمووده ی المصراة، که هه موو بیانوو ده کان ره ئی خویانن.

ابن حزم ده رباره ی فه رموودهیه کی الصحیحین که ده رباره ی که سی موفلیس هاتوو دهئ: رپوایه تمان کرد له ریگای أبو عبید-ه وه که ووتی: مونازه ره م له گه ل محمد بن الحسن کرد ده رباره ی ئه م بابه ته، جا هیچی لانه بووه ته نها ئه وه نه بی که وتوو یه تی: ئه مه فه رمووده ی أبو هریره-یه. ابن حزم دهئ: به ئی والله ئه مه فه رمووده ی أبو هریره-ی چاکه کاری راستگو یه نه ک فه رمووده ی که سانی هاوشیوه ی محمد بن الحسن بیئت، که به عبدالله بن المبارك ووترا: کامه یان فه قه یترن أبو یوسف یان محمد بن الحسن ؟ ووتی: بلی کامه یان درۆزن ترن. [المحلی : 174/9]

أبو سعد السمعاني دهئ: سمعت أبا المعمر المبارك بن أحمد سمعت أبا القاسم يوسف بن علي الزنجاني الفقيه سمعت الفقيه أبا إسحاق الفيروزآبادي سمعت القاضي أبا الطيب دهيوت: ئيمه له مه جليسيك بووين له مزگه وتي المنصور، گه نجيكي خوراساني هات پرسیاری کرد دهربارهی المصراة، جا داوای به لگه ی کرد، تا به لگه هیئرایه وه به فهرمووده که ی أبو هريرة که له م بارهیه وه هاتووه، گه نجه که حه نه فی بوو ووتی: فهرمووده ی أبو هريرة قبول ناکریت، ووته که ی ته واو نه کرد تا ماریکی گه وره به سه ریدا به ربوویه وه له سه قفی مزگه وته که، خه لکیش هه لسانه وه له بهر ماره که، گه نجه که ش راپکرد لی، ماره که ش به دوا ی ده که وت، پی ووترا: ته وبه بکه ته وبه بکه، ئه ویش ووتی: ته وبه م کرد، ئینجا ماره که دیار نه ما و هیچ ناسه وار یکی نه بینرا.

الذهبي دهئ: راوییه کانی سه نه ده که هه مووی پیشه وان.

[الذهبي نه قلی کردووه - سیر أعلام النبلاء : 618/2]

ووتم: له برگه ی دووه مدا دهرباره ی بابه تی ووتنی قورئان مه خلوقه له لایه ن أبو حنیفة-وهه ریوایه تیکی البیهقی-مان هیئا که البیهقی له کوئاییدا دهئ: راوییه کان هه مووی سیقهن، به لام ووته که مان قبول نه کرد و ته زعیفمان کرد، جا لیره شدا که الذهبي دهئ: راوییه کان هه مووی پیشه وان ئاوا به ئاسانی قبولی ناکه یین به لکو لیمان کوئیه وه که هه موو راوییه کان خاوه ن کتیب ن و له ریوایه تدا کیشه یان نیه ئه گهرچی هه موویان به پیشه وا نازانین به لام الذهبي زور شله له به کاره یینانی ئه م نازناوانه.

ده بیئت کئ ئه م گه نجه کئ فیزی کرد بیئت که بلئ فهرمووده ی أبو هريرة قبول نیه ؟ پیتان وایه ئیجتیهادی خو ی بیئت ؟ جا که أبو حنیفة-ی خاوه ن مه زه ب و حه نه فیه کانی شوینکه وته ی فهرمووده ی صه حیچ رت بکه نه وه له حه رام و حه لالدا به بیانووی ئه وه ی هاوه له که فه قهر نیه که ریوایه تی کردووه، یان به بیانووی ئه وه ی ئاحاده، ئه وا جه همیه کانیش ده لئ ن ئیمه ش فهرمووده ی ئاحاد وهرناگرین له بابه تی عه قیده دا چونکه گهر أبو حنیفة له بابه تی ئه حکام وهری نه گریت ئه ی چو ن ئیمه له عه قیده دا وهری بگرین، جا به هه موو پیوه ریک رت کردنه وه ی ئه م فهرموودانه له بابه تی عه قیده دا له پیشتره، ههر بو یه الکوثری جه همی که به شیئی أبو حنیفة

ناسراوه فهرمووده‌ی جارييه‌که رږت ده‌کاته‌وه که له صحيح مسلم هاتووه (فقال لها أين الله ؟
قالت: في السماء) به بيانووی ئه‌وه‌ی ئه‌و هاوډله‌ی که رپوايه‌تی کردووه (معاوية بن الحكم السلمي)
فه‌قم. نيه له‌ناو نوښ‌ډا قسه‌ی کردووه !

ژماره يهک زندیق و مولحید و مورته دی ناسراو که حه نه فی مه زهه ب بوونه:

ابن سینا: مولحید و ئیمای مولحیده کان وهک ابن القیم وه سفی کردووه.

بشر المریسی: جه همی کافر پړۆی سهره کی بینی له فیتنه ی خلق القرآن له سهرده می المأمون دا.

ابن أبي دؤاد: جه همی کافر پړۆی سهره کی بینی له فیتنه ی خلق القرآن له سهرده می المعتصم دا.

أبو علي الجبائي: یه کیکه له سهرانی موخته زیله مامۆستای أبو الحسن الأشعري بوو، أبو الحسن ئیعتیزالی له و وهرگرت پيش ئه وهی بیئت به ئه شعهری.

محمد بن کرام: پيشه وای گروپی که درامی که گروپیکی مورجیئه یه ئیستا نه ماون.

أبو منصور الماتريدي: پيشه وای گروپی ماتوریدی که زانایه کی هه نه فی ناسراوه، به ده گمه ن هه یه که سیک ماتوریدی بیئت و هه نه فی نه بیئت.

الزمخشري: موخته زیله ی کافر، شانازی به موخته زیله بوونی خو ی ده کرد و به ئاشکرا ده یووت قورئان مه خلوقه، ئه هلی سوننه ی به الحشویه ناو ده برد وهک گالته و سوکایه تی پیکردن چونکه ئیثباتی صیفات ده که ن له سهر ظاهر.

جمال الدين الأفغاني: ماسۆنی و ده ججال و زندیق و مولحید، خو ی دانی پیده نیئت که هه نه فی ه.

محمد عبده: قوتابی جمال الدين الأفغاني له سهر رپچکه ی مامۆستا که ی رۆیشتوو ه ئه ویش هه نه فی مه زهه به.

ئیستا ده لاین جا أبو حنیفة چی بکات خو ئه و ئه مانه ی فیڕ نه کردووه که ئاوا بن، دواتر له مه زهه به کانی تریش که سانی مورته د هه ن خو ته نها له مه زهه به ی هه نه فی نیه، ده لاین به ئی پاسته، به لام مه به ستمان ئه وه یه که مه زهه به که ی ژینگه یه کی له باره بو زندیق و مولحید و کافره کان، هه روهک ابن تیمیه ووتی: أصولی أبو حنیفة نه فی بیدعه ناکات ئه گهر چی ئیثباتیشی نه کات بو یه مه زهه به که ی له ته واوی ئه هلی بیدعه کان پیکدیئت، راستی کرد ابن تیمیه به لام هیشتا نه رمی نواند

بهرامبهري، چۆن أصولی أبو حنیفة ئیثباتی بیدعه ناکات له کاتیڤدا خۆی خاوهنی کۆمه ئیک کوفر و بیدعهیه؟!

دروستبوونی فیتنه‌ی خلق القرآن که یه کیکه له گه‌وره‌ترین فیتنه‌کان له میژووی ئیسلامدا هۆکاره‌که‌ی کئ بوو؟ مه‌گه‌ر بشر المریسی و ابن أبي دؤاد و موعته‌زیله‌کانی به‌صره نه‌بوون چوونه پال خه‌لیفه عه‌باسیه‌کان و ئه‌م کوفره‌یان خسته ناو می‌شکیانه‌وه؟ بشر المریسی و ابن أبي دؤاد دوو حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ن که ئیمامه‌که‌یان پێش ئه‌وان و توویه‌تی قورئان مه‌خلوقه ئیتر بۆ سه‌یره ئه‌وانیش وابلێن که له ژینگه‌یه‌کی ئاوا له‌بار بۆ کوفر و بیدعه پێگه‌یشتوون.

ئیمام أحمد دهرباره‌ی الجهم بن صفوان ده‌لێ: قورئانی ته‌فسیر کرد به ته‌فسیریکی تر که له‌شوینی خۆی نه‌بوو، وه‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ به‌درۆ زانی، وه‌پێی وابوو هه‌ر که‌سیک الله وه‌صف بکات به‌و شتانه‌ی که له‌قورئاندا پێی وه‌صف کراوه‌یان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فه‌رمووده وه‌صفی کردووه ئه‌وا کافره، وه‌که‌سیک بوو له‌المشبهه، جا به‌هۆی ووته‌کانی که‌سانیکی زۆری گومرا کرد، وه‌که‌سانیکی شوینی ووته‌کانی که‌وتن له‌هاوه‌لانی أبو حنیفة و عمرو بن عبید له به‌صره، وه‌دینی جه‌همی داهینا. [الرد على الجهمية والزنادقة : 97] ت: صبري بن سلامة شاهين ووتم: بۆ هاوه‌لانی أبو حنیفة شوینی ده‌که‌ون هاوه‌لانی مالک و الشافعي و أحمد شوینی ناکه‌ون؟ چونکه ئیمامه‌که‌یان ژینگه‌یه‌کی له‌باری بۆ سازکردوون.

هه‌ر بۆیه‌ المعلي له‌ره‌ددانه‌وه‌ی الکوثري ئاماژه به‌وه ده‌کات که أبو حنیفة هۆکاریکی ناراسته‌وخۆ بووه بۆ دروست بوونی فیتنه‌ی خلق القرآن و په‌ت کردنه‌وه‌ی فه‌رمووده، کاتیکی الکوثري ده‌لێ: چۆن ده‌بێت الثوري والأوزاعي بلین: له‌ئیسلامدا که‌س له‌دایک نه‌بووه شومتر بێت له‌أبو حنیفة! چۆن زانیان ئه‌و شومترین که‌سه؟

المعلي له‌وه‌لامی ئه‌م ووته‌یه‌ی الکوثري ده‌لێ: الثوري والأوزاعي وه‌کو زۆرینه‌ی پێشه‌واکانی پێش خۆیان و سه‌رده‌می خۆشیان پێیان وابوو که ئیرجاء و په‌ت کردنه‌وه‌ی فه‌رمووده به‌په‌ئی و بپروا

بوون به هه نديک له عه قیده ی جه همیه کان هه موو ئه مانه گومرايين، ده بیته هو ی ئه وه ی که زیانی توند بیته به سهر ئوممهت له دین و دونیایدا، وه الثوري والأوزاعي بینیان أبو حنیفة و شوینکه وتوانی له وانه ی هه ئه ن یان پیکاو یانه جددی بوون له بلأوکردنه وه ی ئه م شتانه، وه به رده وام ووته کانیان بلأو ده بوویه وه و به ره و خراپتر ده پویشته، ته نانهت وای لیهات که سانیک بلین فه رمووده ی ئاحاد به په های پته ده کریتته وه، وه هه نديکیان ووتیان فه رمووده به په های پته ده کریتته وه هه روهک الشافعي باسی کردووه، پاشان وای لیهات بلین دهقه شه رعیه کان نابیته به لگه له بابته عه قیده ییه کاندایا، پاشان درو یان دایه پال پیغه مبه ری الله عز وجل، وه دایانه پال الله سبحانه هه روهک له به شی عه قیده دا باسم کرد، جا الثوري والأوزاعي به شیک له م شتانه یان بین و حالته ته که ئه مه ی نیشان دان که سه رهنجام چی لیدیت، جا ئه وان چونیان گومان برد هه روا ده رچوو، وه ئایا فیتنه ی خلق القرآن له سه رده می المأمون والمعتصم والواثق هه لگیرسا ته نها له سه ر دهستی هاوه لانی ئیوه نه بیته که ووته کانیان ده دایه پال أبو حنیفة ؟ وه له کتیی (قضاة مصر) به شیک له مه پرووداوانه باس کراوه، وه ئایا هیچ شتیک وایکرد ئه م ووتانه ته شه نه بکه ن و بلأو ببنه وه ته نها ئه م فیتنه یه نه بیته ؟ وه چ زیانی که به ئوممهت گه یشت که گه وره تر بیته له زیانی ئه م ووتانه ؟ [التنکیل : 433-434]

عُثمان بن سعيد الدارمي له په ددانه وه ی بشر المریسی و ابن الثلجي که دوو جه همین ده ئی: به هه مان شیوه سه رکرده ناوه ندیه که تان یعقوب أبو یوسف په وایه تی کردووه له الشعبي-هوه گه رقه ناعه تان بیته به په وایه ته که ی.

[نقض عثمان بن سعيد الدارمي على بشر المریسی : 17] ط: دار أضواء السلف

ووتم: الدارمي قازی أبو یوسف که ناودارترین قوتابی أبو حنیفة-یه به سه رکرده ی ناوه ندی ناو ده بات، ئه ی سه رکرده ی یه که میان کییه ؟ بیگومان أبو حنیفة-یه، ئه مه له کاتی که دا أبو یوسف جه همیش نه بووه وهک أبو حنیفة.

داهینانی بیدعهی سهسهنه لهلایهن أبو حنیفة:

ابن المنذر دواى هینانی به لگه کان له سهەر (التثویب) له بانگی به یانیدا ده ئی: النعمان (واتا: أبو حنیفة) موخاله فهی هه موو ئه م به لگانه ی کرد که باسمان کرد، یعقوب - واتا أبو یوسف - له أبو حنیفة - وهه گپراویه تیه وه له کتیی (الجامع الصغیر) که وتوویه تی: ئه و ته ثویه ی که خه لک ده یکه ن له بانگی به یانیدا له نیوان بانگ و قامه ت دایه، دوو جار ده ووتری حی علی الصلاة، دوو جار ده ووتری حی علی الفلاح، وه أبو حنیفة ته ثویی به مه کروه زانیوه له بانگی عیsha و باقی نوێژه کانی تر دا.

ابن المنذر ده ئی: موخاله فهی ئه و فه رموودانه ی کرد که له بانگ بیژانی پیغه مبهری الله ﷺ چه سپاوه بلال و أبي محذورة، وه فه رمووده له ابن عمر و أنس بن مالك پیاویه ت کراوه، وه خه لکی مه ککه و مه دینه له سهری ده رۆن هه ر له سه رده می پیغه مبهری الله ﷺ تاوه کو ئه مرۆمان، جیل دواى جیل له یه کتری وه رده گرن کاری پیده که ن له هه موو سه رده می کدا به ئاشکرای له بانگی به یانیدا له هه موو رۆژیک، پاشان به وهش نه وه ستا که موخاله فهی هه موو ئه و به لگانه ی کرد تا کو بیدعه یه کی سه سهنه ی داهینا که له هیه چ کام له دوو بانگ بیژه که ی پیغه مبهری الله ﷺ پیاویه ت نه کراوه، وه کاریشی پی نه کراوه له سه رده می هیه چ کام له هاوه له کانی پیغه مبهر، وه له کتیی محمد بن الحسن هاتوو که ده ئی: ته ثویب سه ره تا دواى بانگ بوو ده یانوو ت: الصلاة خیر من النوم، خه لکیش ئه م ته ثویه یان داهینا - واتا ئه وه ی أبو حنیفة - ئه مه ش شتیکی چاکه.

ابن المنذر ده ئی: وه چه سپاوه فه رمووده له دوو بانگ بیژه که ی پیغه مبهری الله ﷺ و هاوه له کانی که باسمان کرد ته ثویب له ناو خودی بانگه که دایه پیش ته واو بوونی، جا ئه وه ی محمد ووتی که سه ره تا ته ثویب دواى بانگ بووه ئه مه مه حاله و هیه چ مانای نیه، له گه ل ئه وه شدا خیلانی ئه وه یه که خه لکی حیجاز و شام و مصر له سه رینه، وه خیلانی ووته ی سفیان الثوری - ه، پاشان به شتیکی چاکی دانا و دانی پیدانا که داهینراوه، وه هه موو شتیکی داهینراویش بیدعه یه.

[الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف : 24-23/3]

ووتم: التثويب واتا ووتنى (الصلاة خير من النوم) دوو جار له بانگى بهيانيدا له دواى ووتنى (حي على الفلاح) ئەمە شتېكە زانا و عەوام دەيزانىت و ھەموو پوژىك خەلک دەيبىستى، كەچى أبو حنیفة بەمە پازى نەبوو و پەتى کردۆتەو، لە برى ئەو ھاتوو بیدعەيەكى ھەسەنەى داھیناوە! لەجیاتى ئەم تەثووبە كە لەناو بانگدا ھەيە دواى تەواو بوونى بانگەكە بلىن حي على الصلاة دوو جار، حي على الفلاح دوو جار، واتا ھەم كاتى ووتنەكە پىچەوانەى فەرموودەيە ھەم خودى ووشەكە پىچەوانەى فەرموودەيە وشتىكى بیدعەيە، وە محمد بن الحسن الشيباني بە بیدعەيەكى ھەسەنى دەزانىت !

جگە لەم بابەتانەش كە ھینامان پروانن بو كتیبى (المغني لابن قدامة) بە نموونە، كە كتیبىكە دەربارەى فيقى مقارن نوسراو، ووتەى ھەر چوار مەزھەبەكە نەقل دەكات لە بابەتەكاندا، لە چەندەھا شوین دەبینى ابن قدامة دەلێ: ئیمە (واتا ھەنبەليەكان) و مالکیەكان و شافعیەكان وادەلێن بەلگەشمان ئەم فەرموودەيە، بەلام ھەنبەليەكان وائالێن شتېكى تر دەلێن.

كەسانىك دەلێن: ئیمام مالك (عمل أهل المدينة) بەلایەو ھوججە بوو فەرموودەى پەت دەکردۆتەو بە بیانووى ئەو ھى پىچەوانەى عمل أهل المدينة-یە.

لە وەلامى ئەمەدا دەلێن:

سەرھەتا دەبێ ئەو بزانين كە ھىچ زانایەك بوى نىە لەخۆيەو ھەندىك شت وەك أصول دابنیت بو مەزھەبەكەى بەھۆى ئەمەو فەرموودەى صەحیحى پێ پەت بكاتەو، ئەمە نە بو مالك نە بو غەیری مالك دروست نىە ئەنجامى بدات، كارەكە بەم شیوہى نىە كە ھەندىك جاھیل لێ تىگەشتوون كە گوايە مالك ھاتوو دەلێ مەزھەبى من ئاوايە ھەر فەرموودەيەك لەگەلێ يەك نەگريتەو قبوڵى ناكەم، الشافعي لەولا دەلێ مەزھەبى منیش ئاوايە ھەر فەرموودەيەك يەك نەگريتەو لەگەلێ وەرى ناگرم، يەكێكى تر لەولاو بەھەمان شیوہ، ئوممەتیش لە بەرامبەر ئەم ووتانە دەلێن: زۆر ئاسايە ھەريەكێكىان بوخۆى با أصول-ى مەزھەبەكەى دابنیت كام فەرموودەى يەكى نەگرتەو لەگەل مەزھەبەكەى با وەرى نەگريت ئیمەش لەمەدا شوینى دەكەوين ! حاشا

زانایانی ته هلی سوننه بهرین له م جوړه ووته و کارانه، نوممه تیش ته م جوړه ووته و کارانه له هیچ که سیک قبول ناکه ن جا هر زانایه ک بیت و هر پله یه کی هه بیت، سه بارهت به ودهش که (عمل أهل المدينة) حوجه یه له لای ئیمام مالک به ئی وایه به لام دهر باره ی ته م بابه ته تا ئیستاش له ناو زانایانی نوممه تدا خیلاف هه یه، هه م له ناو خودی زانا مالکیه کان هه م له ناو زانایانی مه زه به به کانی تر دا، که ئایا عمل أهل المدينة چ عه مه لیک ده گریته وه ته وانه ی نه قلین یان ئیجتهادین ؟ وه ئایا تا چ سه رده میک ده بیت ه حوجه ؟ تا سه رده می کوثرانی ئیمام عثمان حوجه یه یان تا سه رده می هر چوار خه لیفه که یان تا سه رده می ته وای هاوه لان یان تا سه رده می تابعین یان تا سه رده می اتباع التابعین هه موو ته م باسانه تا کو ئیستاش جیگای مشتومرن له لای زانایاندا.

هر بویه الزرکسی دهر باره ی عمل أهل المدينة ده ئی: تا کو ئیستاش ته م بابه ته کی شه ی له سه ره.
[البحر المحيط : 4/488 ط: وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية - الكويت]

ده پرسین بوی زانایان گفتوگو ی ته م بابه ته ده که ن و بگره له هه ندیک به شی بابه ته که هاوړای ئیمام مالک-ن ؟ بو هه روه ک چو ن هیرشیان کرده سهر أبو حنیفة له ره تکر دنه وه ی بو فهرمووده به هه مان شیوه هیرش ناکه نه سهر مالک ؟ دیاره ته و شتانه ی که له أبو حنیفة-دا هه بووه که فهرمووده ی رهت کردو ته وه به شیوازیکی زور ناشرین و دوا ی پیگه یشتی هر له سه ر قسه که ی خو ی ماوه ته وه ته م شتانه له مالک-دا بوونیان نه بووه ته گینا زانایان بهرین له وه ی که دوو فاقی بکه ن به رامبه ر که سیک ئاوا بن و به رامبه ر ته و ی تر جوړیکی تر بن له کاتی کدا ته م دووانه هیچ جیاوازیان نه بیت، پاشان مه دینه شاری پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لان بووه، گهر عمل أهل المدينة تا سه رده می کوثرانی ئیمام عثمان یان چوار خه لیفه که یان ته وای هاوه لان حوجه بیت له لای مالک ته و حوجه یه کی به هیزه و به ئاسانی رهت ناکریته وه ته گهر چی ته مه نابیته بیانوو بو مالک و هیچ که سیک تر که فهرمووده ی صه حیچی پښ رهت بکاته وه، به لام شاریک که شاری دابه زینی وه ی و ئایه ته کانی حهرام و حه لال بیت و پیغه مبه ر و هاوه لان تییدا ژیا بن و خه لکی ته م

شاره له سهر کارېک په کدهنگ بن و له سهری برړون نه و خوی له خویدا نه مه هیژنیک په یدا دهکات که ووته و کاری خه لکی شاره کانی تر نه مه هیژهی نیه چونکه باقی شاره کانی تری وهک کوفه و به صره و دمشق و قاهره زانست کاتیک تییدا بلاو بوته وه که ژماره یه ک له هاوه لان تییدا نیشته جی بوونه.

ابن تیمیة ئیجماعی أهل المدینة-ی کردوته چوار پله، پوخته ی ووته که ی نه قل ده که م به ماناوه: پله ی یه که م: نه وه ی نه قل کراوه له پیغه مبه ر ﷺ هه روک نه قل کردنیان بو بری صاع و مد، خه لکی مه دینه صاعه کانیان له سهر هه مان صاع-ی پیغه مبه ر دروست کردووه، یان نه بوونی زهکات له سهر سه وزه و میوه که له سهرده می پیغه مبه ردا له خه لکی وهرنه گیراوه و خه لک نه مه زهکات هیان دهرنه کردووه، یان نه و شتانه ی که وه قف کراون به هه مان شیوه زهکاتی نه مانه له خه لکی وهرنه گیراون، نه م جوړه یان به یه کدهنگی هه موو زانایان حوجه یه به یی خیلاف له هه موو مه زه به کاند.

پله ی دووه م: عه مه لی کوونی خه لکی مه دینه له سهرده می پیش کوژرانی ئیمام عثمان، نه م جوړه یان حوجه یه له مه زه به ی مالک، ده قی ئیمام الشافعی له سهره که به یونس بن عبدالاعلی ده لئ: گهر بینیت خه لکه کوونه که ی مه دینه له سهر شتیک کوکن نه و با له دلت هیچ گومانیک رات نه گریت که نه م شته حقه، وه له مه زه به ی ئیمام أحمد-یش نه وه ی خوله فای راشدین له سهری رپوشتوون حوجه یه و شوینکه وتنی واجبه، نه وه شی له أبو حنیفة گیردراوه ته وه نه وه ی لی ده که ویتته وه که ووته ی خوله فای راشدین حوجه یه، وه نازانری هیچ عه مه لیکی خه لکی مه دینه له سهرده می خوله فای راشدین پیچه وانه ی سوننه تیکی پیغه مبه ر ﷺ بوو بیټ.

پله ی سییه م: گهر له باب ته ټیکدا دوو به لگه دژ به یه ک بوون وهک دوو فهرمووده و دوو قیاس، نه یزانی کامه ی راجحتره و دانه یه کیان عه مه لی خه لکی مه دینه ی له سهر بوو، نه و له مه دا خیلاف هه یه، له مه زه به ی مالک والشافعی ته رجیحی عه مه لی نه هلی مه دینه ده کریت، له مه زه به ی أبو حنیفة ته رجیحی لایه نیکی ناکری به پشت به ستن به عه مه لی نه هلی مه دینه، وه له لای هاوه لان ی أحمد-یش دوو ووته هه یه، یه که میان: ته رجیح ناکری به عه مه لی نه هلی مه دینه، نه مه ش ووته ی

القاضي أبو يعلى وابن عقيل-ه، دووهميان: تهرجيح دهكړئ به عهملی تههلی مهدينه، نههمش ووتهی أبو الخطاب و جگه لهویشه، وه ووتراوه که نههمی دووهم دهقی ووتهی أحمد-ه، که له ووتهکهیدا دهئ: (گهر خهئکی مهدينه فهرموودهیهکیان بیني و کاریان پئی کرد نهوا نههمه ئامانجه) وه أحمد فهتوای دهدا لهسهر مهزههبی خهئکی مهدينه وپیشی دهخست بهسهر مهزههبی خهئکی عراق، وه هزی نهدهکرد رهددی نههلی مهدينه بدریتهوه ههروهک چوئن رهددی نههلی رهئ دهدریتهوه، دهیووت: خهئکی مهدينه شوینی ئاثر کهوتوون، جا نههمه ووتهی زوربهی پیشهواکانه که هاوپرای مالک-ن دهبراهی تهرجيح کردنی عهملی خهئکی مهدينه.

پلهی چوارهم: عهملی سهردهمی دواتری خهئکی مهدينه، ئایا نههمه حوجهیهکی شهرعیه واجبه شوینی بکهوین؟ نهوهی پیشهوايانی لهسهره نهوهیه که حوجه نیه، نههمش ووته زانا موحهقیقهکانی مهزههبی مالک-ه، که القاضي عبدالوهاب و جگه لهویش باسیان کردووه که نههم جوړه عهمله نه ئیجماعه و نه حوجهیه لهلای زانا موحهقیقهکانی مهزههبی مالک، لهوانهیه ههنديک له هاوهلانی مالک له مهغریب بیکهن به حوجه بهلام هیچ دهق وبهنگهیهکیان له لانیه له پیشهواکانهوه بهئکو نهمانه نههلی تهقلیدن. بروانه [مجموع الفتاوی: 320-306/20]

ووتم: بروانه ووتهکهی که دهئ: أحمد هزی نهدهکرد رهددی نههلی مهدينه بدریتهوه ههروهک چوئن رهددی نههلی رهئ دهدرایهوه، نههمش شتيک نیه که له ههوا و ههوهسه أحمد نهنجامی بدات، وه له تهواوی ووتهکانی ابن تیمیه-دا پشتگیرییهکی زور له زانایانی مهدينه و عهملی نههلی مهدينه دهکات.

بهلام لهگهئ نهوهشدا لهو شوینانهی که مالک موخالهفهی فهرموودهی صهحیحی کردووه به بیانووی نهوهی عهملی نههلی مهدينه پیچهوانهیهتی نهوا ووتهکهی مالک رت کراوهیه بهبی گومان، بویه زانایان فهرموودهی صهحیحی ئاحاد وهردهگرن و کاری پیدهکهن نهگهرچی خیلافی عهملی نههلی مهدينهش بیئت، جا بویه مالک و جگه لهویش کهس لی قبول نهکراوه فهرموودهی صهحیح رت بکاتهوه بهههر بیانووئیک بیئت، بهلام سهیرکهن رت کردنهوهی کارکردن به ههنديک

فهرموودهی ئاحادی صهحیح له لای مالک به هوئی ئه وهی پێچهوانه ی عه مه لی ئه هلی مه دینه یه چه نده جیاوازو دووره له رت کردنه وهی فهرموودهی صهحیح له لایه ن أبو حنیفه به ووته ی زور بی ئه دهب و ناشرین وهک: ئه مه بسره وه به کلکی به راز، ئه مه هیچ نیه، ئه مه خورافه یه، دواتر هه لۆیستی زانایان به رامبه ر أبو حنیفه و مالک زور جیاوازه ئه مه ش به لگه یه که جیاوازیه کی پروو هه یه له نیوانیاندا له م بابه ته دا، ئیمه ووته ی زانایانی سه له فمان له به ر ده ست دایه ده رباره ی ئه م کاره ی مالک و أبو حنیفه، چیان ووتی ده رباره یان ئیمه ش هه ر ئه وه ده لێن و لێ لانه دین، ئه و که سه ش که پێ وایه مالک خاتری گیراوه به لام أبو حنیفه زوڵی لیکراوه ئه و تۆمه تیکی زور قیزه ونی داوته پال سه له ف هه ست بکات یان نا، دواتر که سیکی وهک أبو حنیفه که هه موو گیانی کوفر و بیدعه و گومرای بووه چۆن له گه ل مالک ده کریت به یه ک که له بابه تیکدا نه پیکراوه و عوزه که ی زور به هیژتره له ی أبو حنیفه ؟ له گه ل ئه وه شدا به هه ل ده لێن هه ل مالک بیکات یان هه ر که سیکی تر.

وه ده ووتری له کاتی موناژه ره ی نیوان أبو یوسف-ی قوتابی أبو حنیفه له گه ل ئیمام مالک، کاتیک أبو یوسف به یاوه ری هارون الرشید ده چیته مه دینه، موناژه ره ده کات له گه ل مالک ده رباره ی صاع و زه کاتی سه وزه وات و وه قف، له لای خه لکی مه دینه صاع یه کسانه به پینج رطل و سییه کی رطل به رطلی عیراقی، لای حه نه فیه کان صاع یه کسانه به هه شت رطل به رطلی عیراقی، ئینجا مالک صاعی خه لکی مه دینه ی نیشان ده دات که ده ستاو ده ست له باب و باپیرانیان له سه ری رۆیشتوون خه لکه که تا ده گاته سه رده می پێغه مبه ر ﷺ وه پێ ده لێ: ئایا پیت وایه ئه م خه لکه هه موویان درۆ بکه ن ؟ أبو یوسف ده لێ: نه خیر درۆ ناکه ن، گه ر هاوه له که شم -واتا أبو حنیفه- ئه مه ی دیبوایه که من بینیم ئه و په شیمان ده بوویه وه له ره ئیه که ی.

هه ر چه نده له هیچ کتیبیکدا به سه نه د ئه م موناژه ره یه م نه دۆزییه وه به لام هینده ناوبانگی هه یه موناژه ره که که پێویست به گه ران به دوای سه نه د و حالی سه نه ده که ناکات چونکه له شتی ئاوادا شلی نواندن هه بووه له لای زانایان بۆ نموونه سه ر برینی الجعد بن درهم له لایه ن خالد بن

عبداللہ القسري له پوڙي جهڙي قورباندا هەر چهنده به هيچ سەنەديکي صەحيح نەچەسپاوه به لام ناوبانگي چپرۆکه که لهوه دەرچووه که رەت بکريتهوه به بيانووي زەعيفي سەنەدەکهی بۆيه زانايان قبوليان کردووه و دەستاو دەستيان پيکردووه، جا لێردا دەلێن: أبو يوسف ووتی: گەر ئەوهی من بينيم واتا صاعی سەردەمی پيغەمبەر أبو حنیفە-ش ديبوای ئەوا رەئى دەگوڤي، کهواتە أبو حنیفە که سيک بووه دواي پيگەيشتنی حەق ملکه چي حەقه که بووه وله ووتەي خوی په شيمان بۆتهوه، ئەمەش مانای ئەوه دەدات که لههەر شتيکدا موخالهفەي حەق کردبێ لهبەر ئەوه بووه که پي نەگەيشتووه ئەگينا پي گەيشتبوايه تەسليم دەبوو.

له وهلامی ئەمەدا دەلێن:

یه کهم: بينيمان أبو حنیفە که چهندهها فەرموودهی صەحيحی پيگەيشت زۆر بێ ئەدەبانە رەتی کردووه به بێ ئەوهی هۆکاری رەت کردنەوهی باس بکات. دووهم: ووتەي سفيان بن عيينة-مان هینا که دەلێ: ئیمە سەرزەنشتی أبو حنیفە دەکهين لهوهی که کاتيک فەرموودهی پيگەيشت وازی له رەئیه کهي خوی نەدەهینا. سییه م: ووتەي مالک-مان هینا که دەلێ: گەر أبو حنیفە دینگەیه کی دار یان بەرد ببینی و بلی ئەم دینگەیه له زير دروستکراوه ئەوا واز ناهيئيّت تا دهیکات به زیر، که ابن أبي حاتم له شهرحی ئەم ووتەیهی مالک دەلێ: واتا دواي پروون بوونهوهی هەله کهي وازی لێ ناهيئيّت و به لگەي بۆ دەهيئيتهوه.

چوارهم: له م بابەتەدا مەگەر که سيک زۆر ملهور بێت ئينکاری بکات ئەگينا هەر که سيک به چاوی خوی ببينيّت شاری پيغەمبەر ﷺ هەمووی له سەر صاعی پيغەمبەر ﷺ دەرپۆن نالێ من ئەم صاعەم پي قبول نيه و هەر ئەوهی خۆم دامناوه راستە! هەر چهنده گەرانەوه بۆ حەق باشتەر له دريژەدان به باطل به لام له حالیکي ئاوادا هەموو موسلمانیک هيچ چاريکی نيه جگە له تەسليم بوون بۆيه ئەمە شتيک نيه ببیته فەزىلەت بۆ أبو حنیفە گەر ئەنجاميشی دابوايه.

پینجهم: ئەمە گومانی أبو یوسف-ە بە مامۆستاکی نەک شتیک بێت بە حەقیقی لە أبو حنیفە بینرابی، ئایا گەر أبو یوسف بیووتبا أبو حنیفە ئەم صاعەشی دیبواوە هەر ئینکاری دەکرد و لە ووتە ی خۆی پەشیمان نەدەبووێوە، ئەوکات قبوڵتان دەکرد ووتەکی؟ یان دەتانووت ئەمە گومانی أبو یوسف-ە کێ دەڵێ أبو حنیفە صاعەکی دیبواوە پەشیمان نەدەبووێوە، گومان هیچ شتیک لە سەر بنیات نانری؟ بێگومان پرووونە ئەوەی دووهمتان دەووت، کەواتە ئە ی بۆ لێرە گومانەکی أبو یوسف وەرەگر بەلام حەقیقەتی أبو حنیفە پشت گوێ دەخەن کە چەندەها فەرموودە ی زۆر بێ ئەدەبانە ڕەت کردۆتەو؟!

شەشەم: ووتە ی أبو یوسف-مان هێنا کە دەڵێ: أبو حنیفە بە جەهمیەتی مرد، ئایا ئەم ووتە یەشی قبول دەکەن؟ یان تەنها گومانەکی قبول دەکەن؟

هەوتەم: گریمان أبو حنیفە صاعی پیغەمبەر ﷺ دیبواوە پەشیمان دەبووێوە، ئایا پێی نەگەشتبوو عەقیدە ی ئەهلی سوننە لە ئیماندا چۆنە بۆیە جەهەمی و مورجیئە بوو؟ ئایا پێی نەگەشتبوو خروج کردن دروست نیە لە موسلمانان بۆیە هانی خەلکی دەدا بۆ خروج؟ ئایا پێی نەگەشتبوو قورئان مەخلوق نیە بۆیە ووتی مەخلوقە؟ ئایا پێی نەگەشتبوو فیل نیە لە شەرعدا بۆ گۆرینی حەرام و حەلالەکان بۆیە فیل بەکار دەهێنا؟ ئایا پێی نەگەشتبوو فەتوایان بە ڕەئی نابێت بۆیە بە ڕەئی خۆی فەتوای دەدا؟ ئایا پێی نەگەشتبوو کە دەبێت ڕێز لە پیغەمبەر ﷺ و فەرموودەکانی بگێڕێت بۆیە ئاوا بێ ڕیزی بەرامبەر فەرموودەکانی دەکرد؟

برگه‌ی نویم: لاوازی له فەرمووده‌دا.

ئەوێ بۆنی زانستی جەرح و تەعیدلی کردبێ دەزانێ أبو حنیفە زەعیفە له فەرمووده‌دا، وه فەرمووده‌شی زۆر که‌م پڕوایه‌ت کردوو، بۆیه باسکردنی ئەوه‌نده به پڕوایه‌ت نازانم چونکه لاوازی پڕوایه‌ک له فەرمووده‌دا نابێته هۆی له‌که‌دارکردنی عه‌قیده و دینداریه‌که‌ی، چه‌نده‌ها زانای زۆر په‌یا به‌رز هه‌ن به‌لام له فەرمووده‌دا زەعیفن، بۆیه نیازێ ئەوهم نه‌بوو له‌م کتێبه‌دا ئەم به‌شه‌ی تایبه‌ت به لاوازی أبو حنیفە له فەرمووده‌دا به‌ینم، به‌لام کاتی‌ک به‌ینیم هه‌ندیک له معاصرین به‌ جوړیک ده‌مارگیران بۆی هه‌یه پێیان ئەسته‌مه بلێن به‌ئێ له فەرمووده‌دا زەعیف بووه، له‌کاتی‌کدا توانای له‌به‌رکردنی نابێته هۆی له‌که‌دارکردنی عه‌قیده و عیباده‌ت و پله‌ی که‌سه‌که، که‌چی له‌مه‌شدا ده‌یان‌ه‌وێت هه‌موو ئەو جەرحانه‌ی بۆی کراوه هه‌لیوه‌شێننه‌وه و بلێن فەرمووده‌کانی بۆ استشه‌اد به‌ که‌لک دێت ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان ده‌لێن فەرمووده‌کانی حه‌سه‌نن! شتیکی تریش که به‌دیم کردوو له‌وانه‌ی که به‌رگری له‌ أبو حنیفە ده‌که‌ن و به‌ پێشه‌وا‌ی ده‌زانن ئەوه‌یه که له‌ باب‌ه‌تی فەرمووده‌دا زۆر به‌ ئاسانی ووته‌ی زانایان وه‌رده‌گرن ده‌لێن به‌ئێ أبو حنیفە زەعیف بووه و ئینکاری لێ ناکه‌ین، ئەمه له‌کاتی‌کدا زۆربه‌ی ئەو زانایانه‌ی که جەرحی أبو حنیفە-یان کردوو له‌ پڕوایه‌تدا که‌سانیکن که دوا‌ی مردنی أبو حنیفە له‌ دایک‌بوونه، به‌شیکیان زیاتر له 100 سا‌ل دوا‌ی أبو حنیفە ژیاوه، که‌چی زۆربه‌ی له‌ ده‌مارگیران بۆ أبو حنیفە به‌بێ ئینکاری کردن زۆر به‌ ئاسانی ووته‌ی ئەمانه وه‌رده‌گرن چونکه ده‌زانن زەعیفی له‌ پڕوایه‌تدا کاریگه‌ری به‌سه‌ر عه‌قیده‌وه نیه و عه‌یبداری ناکات، به‌لام که دێینه سه‌ر باب‌ه‌تی ووتنی قورئان مه‌خلوقه و جەهه‌می بوون و مورجیه‌ بوون و گالته‌کردن و په‌تکردنه‌وه‌ی فەرمووده و خه‌واریج بوون و فه‌توادان به‌ فی‌ل و په‌ئی، ووته‌ی زانایانی سه‌رده‌می أبو حنیفە نه‌قل ده‌که‌ین که‌چی قبو‌لی ناکه‌ن و په‌تی ده‌که‌نه‌وه هه‌ر یه‌کی‌کیان به‌ بیان‌وو‌یک چونکه ده‌زانن ئەم پڕوایه‌تانه عه‌قیده‌ی أبو حنیفە له‌که‌دار ده‌کات، جا له‌خۆتان په‌رسن ووته‌ی کامه‌یان له‌پێشتره قبو‌ل بکری ئەوانه‌ی له‌گه‌ڵ ژیاون و با‌سی عه‌قیده‌که‌یان کردوو یان

ئەوانەى دواى خۆى ھاتوون باسى رپوايەتەکانيان کردووہ ؟ بۆچى ئەوہى دووہم وەردەگرن و ئەوہى يەكەم رەت دەكەنەوہ كە ئەوہى يەكەم بەھيژترە لە ھەموو رپويكەوہ ؟!

ووتەى زانايانى جەرح و تەعدىلى دەربارەى أبو حنيفة:

تیبينى: تەرجومەى حەرفى بۆ دەستەواژەکانى جەرح و تەعدىلى زانايان ناکەم، چونكە ھەر دەستەواژەيەك مانايەكى خۆى ھەيە و بەپي زاناکە ھەندىك جار ماناكەى دەگۆرئ، بۆيە ھەلەيە دەستەواژەکانى جەرح و تەعدىل تەرجومە بکړن مەگەر دەستەواژەكە زۆر رپوون بێت وەك: درۆزنە و ھاوشپوہى ئەمە كە لە تەرجومەکردنى ھيچ كيشەيەك رپوونەدات لە رپووى گەياندى ماناكە وەك خۆى.

البخاري دەئى: مارجيئە بوو، سكتوا عنه وعن رأيه وعن حديثه.

[التاريخ الكبير: 59/8 ط: دار الفكر]

ووتم: (سكتوا عنه) لەلای بوخارى واتا (تركوە) مەتروكە، وەك الذهبى دەئى: دواى ووردبوونەوہ بۆمان دەرکەوت (سكتوا عنه) بوخارى ئەم ووشەيە بۆ ئەو راپويانە بەكار دەھيئيت كە مەتروكن، كەواتە بوخارى دەئى: تەركيان کردووہ خۆي و پەئىيەكەى و فەرموودەکانى، يەكێك لە جايھيلە دەرمارگيرەكان بۆ أبو حنيفة دەيووت: بوخارى دەئى: سكتوا عنه واتا بێدەنگ بوونە لئى، ئيمەش بێدەنگ دەبين لئى !

البخاري دەئى: ئەوانەى دەربارەيان وتوومە (منكر الحديث) رپوايەتيان لئوہ ناکەم، وە

ئەگەر ووتم (سكتوا عنه) بەھەمان شپوہ رپوايەتيان لئوہ ناکەم. [التاريخ الأوسط: 107/2]

مسلم دەئى: ئەھلى پەئىيە، مضطرب الحديث، فەرموودەى صەحيحى زۆر نىە.

[الكنى والأسماء: 963 ت: عبد الرحيم القشقي]

النسائي دهئ: ليس بالقوي في الحديث، وههلهى زوره سهرهراى كه مى رپوايه ته كانى.
[الضعفاء والمتروكين : 614] ت: بوران الضناوي وكمال يوسف الحوت

ابن عري دهئ: له أحاديث صالحة، زورهى نهوانهى رپوايه تى دهكات ههلهيه وگورانى بيت و زياد كردن له سهنه د ومه تنه كانيدا ههيه، ههروهها ههلهى كردن له ناوى راوييه ك، جا زورهى نهوانهى رپوايه تى دهكات ناوايه، وه له هه موو رپوايه ته كانيدا هيچى صه حيح نيه جگه له سه رووى 10 فه رمووده نه بئ، له كاتيكا لهوانهيه زياتر له 300 فه رموودهى رپوايه ت كردبئ له فه رموودهى ناسراو وناموه مووشى به م شيويهيه، چونكه نه وه هلى حه ديث نيه، وه له وكه سانه ش رپوايه تى ناكات كه نه هلى حه ديث بن. [الكامل في ضعفاء الرجال : 134-133/10]

ابن سعد دهئ: زه عيف بوو له فه رمووده دا. [الطبقات الكبير : 489/8]

العقيلي دهئ: حدثنا عبدالله بن أحمد ووتى: بيستم باوكم دهيووت: فه رموودهى أبو حنيفة زه عيفه. [الضعفاء : 165/6] (سه نه ده كهى صه حيحه).

ابن أبي حاتم دهئ: حدثنا حجاج بن حمزة قال حدثنا عبدان ابن عثمان ووتى: بيستم ابن المبارك دهيووت: أبو حنيفة داماو بوو له فه رمووده دا.
[الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/450] (سه نه ده كهى صه حيحه).

ابن حبان دهئ: فه رمووده له پيشهى نه ودا نه بوو، 130 فه رموودهى گيراهيه وه له دونيادا له وهنده فه رموودهيه زياتر نه بوو، له 120 فه رمووده دا ههلهى كرد، يان سه نه ده كهى وه رده گيراهيه يان مه تنه كهى ده گوري به شيويهيه كه هه ر نازانري، جا كاتيكا ههلهى له صه وابه زياتر بوو شايستهى نه وه بوو كه تهر ك بكرئ له احتجاج پيكردن له نه قل كردنى فه رمووده دا.
[المجروحين : 406/2]

الارطني دهئ: كه س نه م فه رموودهيهى له موسى بن أبي عائشة به موسنه دى رپوايه ت

نه کردووه جگه له أبو حنیفة و الحسن بن عماره، ئه وانیش هه ردووکیان زه عیفن.
[سنن الدارقطني: 321/1 ط: دار الکتب العلمیه]

ابن عریک ده ئی: حدثنا علي بن أحمد بن سليمان حدثنا ابن أبي مریم ووتی: پرسیارم له یحیی بن معین کرد ده باره ی أبو حنیفة، ووتی: فه رمووده کانی نانوسرینه وه.
[الکامل فی ضعف الرجال: 121/10] (سه نه ده که ی صه حیحه).
ووتم: واتا بۆ اعتبار-یش به که لک نایه ت چ جای احتجاج.

العقيلي ده ئی: حدثنا محمد بن عثمان ووتی: بیستم پرسیار له یحیی بن معین کرا ده باره ی أبو حنیفة، ووتی: زه عیف بوو له فه رمووده دا. [الضعفاء: 165/6] (سه نه ده که ی حه سه نه).
ووتم: له یحیی بن معین رپوایه ت کراوه که ته و سیقی أبو حنیفة-ی کردووه، له به شی دووهم باسی ده که ین.

العقيلي ده ئی: حدثنا عبدالله بن أحمد ووتی: بیستم باوکم ده یووت: فه رمووده ی أبو حنیفة زه عیفه و ره ئیشی زه عیفه. [الضعفاء: 165/6] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الترمذي ده ئی: بیستم محمود بن غیلان ده یووت: بیستم المقرئ ده یووت: بیستم أبو حنیفة ده یووت: زۆربه ی ئه و فه رموودانه ی بۆم گێرانه وه هه ئه یه.
[العلل الکبیر: 388 ط: دار عالم الکتب] (سه نه ده که ی صه حیحه).
ووتم: دان پیدانانی خو ی گه وره ترین به لگه یه.

العقيلي ده ئی: حدثنا سليمان بن داود القزاز قال سمعت أحمد بن الحسن الترمذي ده یووت: بیستم أحمد بن حنبل ده یووت: أبو حنیفة درۆ ده کات. [الضعفاء: 164/6] (سه نه ده که ی صه حیحه).
ووتم: (یکذب) به له هجه ی حجازیه کان هه ندیکجار به مانای (یخطئ) دیت واتا هه ئه ده کات، به لام ئیمام أحمد حجازی نیه.

ابن عبد البر دهئ: حدثنا عبدالوارث حدثنا قاسم حدثنا أحمد بن زهير ووتی: باوكم له سهر
 نه صلی کتیبه ی فهرمووده ی نه هلی کوفه ی ده خوینده وه بۆمان، جا کاتیک گه یشتبوايه به و
 فهرموودانه ی که له أبو حنیفة-هوه رپوايه ت کراون بۆی نه ده خویندینه وه. [الانتقاء: 148]
 ووتم: عبدالوارث بن سفیان بن جبرون پته وترین که سه له رپوايه تی قاسم بن أصبغ-دا وهک
 الذهبي باسی کردوه، قاسم بن أصبغ و أحمد بن زهير که ناسراوه به ابن أبي خيثمة دوو حافزن،
 بۆیه که مترین شت بووترئ دهرباره ی نه م سه نه ده نه وه یه که سه نه.

مسلم دهئ: رپوايه تی أبي سنان عن علقمة له مه تنی نه م فهرمووده یه دا که دهئ: (جبریل
 علیه السلام ووتی هاتووم پرسیار ی شه رائیعه کانی ئیسلامت لی بکه م) نه م برکه یه زیاده یه کی
 دروستکراوه له هیچ له فزیکدا بوونی نیه، نه م برکه یه که سانیک زیادیان کرد له رپوايه تی نه م
 فهرمووده یه دا وهک النعمان بن ثابت (واتا: أبو حنیفة) و سعید بن سنان و نه وانه ی رینگای
 نه مانه یان گرتوته بهر له ئیرجاء، ویستیان نه مه بوو له م کاره دا که ووته که ی خویمان له بابه تی
 ئیماندا به راست دابنئین و عه قیده ی ئیرجائی له سهر دابمه زریئن، نه م کاره ش له زیاتر لاواکردنی
 ووته که یان هیچی تر نه بوو، وه زیاتر له حق دوورکه و تنه وه که له خویمان وه شتیان زیادکرد له
 رپوايه تی فهرمووده دا. [التمیز: 199] ت: مصطفى الأعظمی

ووتم: أبو حنیفة له فهرمووده ی پرسیارکردنی جبریل له پیغه مبه ر ﷺ دهرباره ی ئیمان و ئیسلام و
 ئیحسان له خویه وه ووشه یه کی زیاد کردوه تا به م هۆیه وه نوئژ و زهکات و حه ج و پۆژووگرتن له
 ئیماندا دهره یئیت، ههروهک ئیمام مسلم رپوونی کردوته وه، نه مه ش تۆمه تیکی زۆر پیسه که
 ئاراسته ی کراوه نه ویش درۆکردنه له فهرمووده دا له پیناوسه رخستنی عه قیده که ی.

ابن عری دهئ: حدثنا محمد بن أحمد بن حماد سمعت عمرو بن علي يقول سمعت يحيى بن
 سعید دهیووت: پرسیارم له سفیان کرد ووتم: فهرمووده ی ئافره تی مورته دت بیستوه له عاصم ؟
 ووتم: بیستووته که س له عاصم-هوه رپوايه تی بکات ؟ ووتی: که سی سیه رپوايه تی نه کردوه.

[الكامل في ضعفاء الرجال : 120/10] (سه نه ده كه ی صه حیحه).

ووتم: فه رمووده ی ئافره تی مورته د، ئه و فه رمووده یه كه ده ئی: ئافره ت مورته د بیته وه به ند ده كری و ناكوژی، ئه م فه رمووده یه ش ته نها أبو حنیفة ریوایه تی کردوو له عاصم ئه ویش له أبو رزین ئه ویش له ابن عباس رضی الله عنه ئه مه ش زه عیفه، سفیان كه ده ئی: كه سی سیه ریوایه تی نه کردوو له عاصم مه به ستی أبو حنیفة-یه، حه نه فیه كان له م بابه ته دا پیچه وانه ی هه ر سئ مه زه به كه ی ترن، له لای سئ مه زه به كه مورته د ده كوژی ژن بی یان پیاو، لای حه نه فیه كان ژن مورته د بیته وه ناكوژی گه ر له دار الحرب بیته.

عبدالله ده باره ی فه رمووده ی ئافره تی مورته د ده ئی: باوكم ووتی: أبو حنیفة ئه م فه رمووده یه ی ده گیزایه وه له عاصم. [العلل ومعرفة الرجال : 4236]

الخطیب ده ئی: أخبرنا عبیدالله بن عمر الواعظ قال حدثنا أبي قال حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال حدثنا مجاهد بن موسى قال حدثنا أبو سلمة منصور بن سلمة الخزاعي ووتی: بیستم أبو بكر بن عیاش فه رمووده كه ی عاصم-ی باسكرد، ووتی: والله أبو حنیفة هه رگیز نه بیستوو. [تاریخ بغداد : 577/15] (سه نه ده كه ی صه حیحه).

ووتم: مه به ستی ئه وه یه ته دلیری کردوو نه ك مه به ستی درؤ بیته، چونكه أبو حنیفة به صیفه ی عه نه نه ریوایه تی کردوو ته صریحی نه داوه به سه ماع. (أحمد بن محمد بن مغلس) سیه یه كونیه كه ی أبو عبدالله البزاز-ه، كه سیکی تره یه به ناوی (أحمد بن محمد بن مغلس) كونیه كه ی أبو العباس الحمانی-ه، ناسراوه به أحمد بن الصلت كه سیکی درؤزنه، جا ئه م دووانه تیكه ل مه كه ن كه ناوی سیانیان وهك یه كه. برپوانه [تاریخ بغداد : 285/6] ژیاننامه ی هه ردووکیان به دوای یه كتردا هاتوو.

ابن أبي حاتم ده ئی: أخبرنا إبراهيم بن يعقوب الجوزجاني فيما كتب إلي قال حدثني إسحاق بن راهويه ووتی: بیستم جریر ده یووت: محمد بن جابر الیمامی ووتی: أبو حنیفة كتیبه كانی حماد-ی له

من دزی. [الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/450] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ابن أبي حاتم ده‌ئى: حدثنا أبي حدثنا الحميدي حدثنا وكيع ووتى: حدثنا أبو حنيفة ووتى: بیستم له عطاء. وكيع ده‌ئى: ئەگەر گوئى بیستی بوو بئى!
[الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/449] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: ئەمەش گومان کردنى وكيع-ه له أبو حنيفة كه درۆ بكات له عطاء-ى نه‌بیستى، چونكه كه راوى ووتى بیستم له فلان كه‌س، ئەوا ده‌بیت واى دابنێن بیستووێه‌تى مه‌گەر ته‌نها راوییه‌كه گومانی درۆى لى بکړئ یان درۆزن بێت.

بۆیه محقق-ى تاریخ بغداد (١) به‌م ووتەیه‌ى وكيع قه‌ئس بووه و ده‌ئى: مادام أبو حنيفة ووتى بیستم ئیتر هیچ مانایه‌كى نامینیت‌ه‌وه كه وكيع گومان دروست بكات بیستووێه‌تى یان نا. منیش ده‌ئیم: بیستبیتى یان نا ئەوه مه‌به‌ستى ئیمه‌ نیه، مه‌به‌ستى ئیمه‌ ئەوه‌یه كه وكيع سيقه‌ى به أبو حنيفة نه‌بووه.

المعلمی له وه‌لامى ووتەیه‌كى الكوثري كه وتووێه‌تى (سفيان الثوري و الأوزاعي مه‌زه‌به‌كانیان بوونی نه‌ماوه وه‌ك له‌كه‌دار کردنیان) ده‌ئى: هیوا هه‌بوون به‌ پاداشت له‌سه‌ر شوین كه‌وتنى حه‌ق له‌مه‌دا الثوري والأوزاعي پشكى فراوانیان هه‌یه به‌هۆى بلاو‌کردنه‌وه‌یان بۆ سوننه‌ت به‌ عیلم و عه‌مه‌ل، ئەمەش شه‌ش کتیبه‌كه‌ى فهرمووده‌یه كه خه‌لكى ده‌ستاو ده‌ستى پێده‌كه‌ن پرپه‌تى له‌ فهرمووده‌ى رپوایه‌ت کراو له‌ رێگای الثوري والأوزاعي، وه‌یه‌ك فهرمووده‌ش له‌م کتیبانه‌دا نیه كه أبو حنيفة و هاوه‌له‌ ناوداره‌كانى رپوایه‌ت‌یان کردبۆ، وه‌ ئیمام أبو عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري له (تاریخ الكبير) له‌ ژياننامه‌ى الثوري ده‌ئى: قال لنا عبدان عن ابن المبارك: من گەر بم ویستایه سفیان ببینم صه‌له‌وات لیده‌دات ده‌مبىنى، وه‌ بم ویستایه به‌ فهرمووده‌ناسى ببینم ده‌مبىنى، وه‌ گەر بم ویستایه له‌ بابە‌تى فقیه‌ى وورد ببینم ده‌مبىنى، وه‌ مه‌جلیسێك كه‌ بینومه‌ هیچ صه‌له‌واتى له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ لینه‌دراوه مه‌جلیسى النعمان بووه. [التنکیل : 435/1]

ووتم: ده‌بۆ ئەوانه‌ى كه ده‌مارگیرن بۆ أبو حنيفة كه به‌ زۆر ده‌یان‌ه‌وئ واى نیشان بده‌ن سيقه‌یه

فهرمووده کانی به حسن و صحیح داده نین له قیامت چ وه لامیکی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بده نه وه که له بری
 بهرگری کردن له فهرمووده کانی و پاک راگرتنی له فهرمووده ی درۆ و زهعیف هاتوونه بهرگری له
 أبو حنیفة ده کهن و فهرمووده زهعیفه کانی قبول ده کهن؟!
 ولله الحمد نه وانه ی قسه یان به أبو حنیفة ووتوه ناوه کانیان سه نه دی فهرمووده کانی پر کردووه،
 له هه موو کتیبیکی فهرمووده دا ریوایه تیان هه یه، که چی أبو حنیفة نه له کتیبه سه حیه کاندان نه
 له سوننه و مه سانیده کان ریوایه تی هه یه.

برگه‌ی ده‌یه‌م:

ئه‌و ووتانه‌ی ده‌رباره‌ی ووتراوه به شیوه‌یه‌کی گشتی به‌بێ باسکردنی هۆکاره‌کی

هه‌ر که‌سیک که هه‌له‌ی زۆربوو له عه‌قیده‌دا ئیترزانیان قسه‌ی پێ ده‌لێن به‌بێ ئه‌وه‌ی باسی هۆکاره‌که‌ی بکه‌ن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر پوونی حاڵی که‌سه‌که‌یه‌ چونکه ئه‌وه‌نده هه‌له‌ی زۆره که‌س ناپرسێ بۆ واده‌لێن ده‌رباره‌ی، جا هه‌ر که‌سیکیان به هۆکاریک قسه‌ی پێ ده‌لێت، هه‌يانه له‌به‌ر ئیرجائه‌که‌ی هه‌يانه له‌به‌ر خروجه‌که‌ی هه‌يانه له‌به‌ر جه‌همیه‌ته‌که‌ی هه‌يانه له‌به‌ر ره‌ئیه‌کانی هه‌يانه له‌به‌ر په‌ت کردنه‌وه‌ی فهرمووده و بێ پێزی کردنی به‌رامبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ.. هتد، جا ئه‌و قسانه‌ی که ده‌رباره‌ی ووتراوه به‌بێ باسکردنی هۆکاره‌که‌ی به‌وه لیکده‌دریته‌وه که به‌هۆی کوفرو بیدعه و هه‌له‌کانی پێشووی بووه.

ابن‌ال‌جارود له‌ کتیی (الضعفاء والمتروکین) ده‌لێ: النعمان بن ثابت أبو حنیفة خیلاف هه‌بووه ده‌رباره‌ی موسلمان بوونی. [ابن‌عبدالب‌ نه‌قلی کردووه - الانتقاء: 150]

ووتم: ئایا که‌سیک خیلاف هه‌بیته‌ له‌سه‌ری له‌نیوان موسلمان بوون و نه‌بوون، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه بکریته به‌ پێشه‌وا و نه‌یارانی به‌ خه‌واریج وه‌سف بکری؟ ئه‌مه له‌کاتی‌که‌دا زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی ته‌کفیریان نه‌کردووه به‌ گومرا و بیدعه‌چیان زانیوه نه‌ک به‌ پێشه‌وا‌ی بزائن، جا بۆیه که ده‌ووتری خیلاف هه‌یه مانای ئه‌وه‌یه هه‌ندیک ته‌کفیری ده‌که‌ن و هه‌ندیک ته‌بدیعی ده‌که‌ن، نه‌ک به‌و مانایه بیته هه‌ندیک ته‌کفیری بکه‌ن و هه‌ندیکیش بلێن ئیمامه.

عبدالله‌ ده‌لێ: حدثني محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتي: بیستم یوسف بن أسباط ده‌یووت: أبو حنیفة له‌سه‌ر فطره‌ته له‌دایک نه‌بووه. [السنة: 378] (سه‌نه‌ده‌که‌ی حه‌سه‌نه).

ووتم: له‌به‌ر خراپیه‌که‌ی وه‌ک موباله‌غه‌ کردن واده‌لێ، ئه‌گینا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (کل مولود یولد علی الفطرة) هه‌موو مندالێک له‌سه‌ر فطره‌ته له‌ دایک ده‌بێ که ئیسلامه‌تی، وه

له وانه شه مه به ستي ئه وه بيټ كه هه ر له سه ره تاوه الله بۆي نوسيوه كه به كافري ده مريت، هه ر چه نده فيطره ت له لاي سه له ف به چه ند مانايه ك هاتوو كه هه مووي ده گه رپته وه بۆيه ك شت ئه ويش ئيسلامه، جا با بلين يوسف بن اسباط زياده رپه وي كردوو له م ته عبيره ئايا خودي ته عبيره كه به لگه نيه له سه ر ئه وه ي كه ابو حنيفة-ي به شتيكي زور پيس و خراپ داناوه ؟ ئيمه مه به ستمان ده رخسني هه لويسي زاناکانه به رامبه ر ابو حنيفة بيگومان ئه م ووته يه به رامبه ر كه سيك ده ووترئ كه له پيسيدا گه يشتببته لوتكه له بيروپاي خاوه ن ووته كه دا.

عبدالله ده ئئ: حدثني محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتئ: بيستم الفزاري دهيووت: الأوزاعي و سفيان (الثوري) ده يانووت: له ئيسلامدا هيچ كه سيك له دايك نه بووه شوومتر بئ بۆ سه ر ئه م ئوممه ته له ابو حنيفة. [السنة : 238] (سه نه ده كه ي سه نه نه).

أبو بكر المرزقي ده ئئ: بيستم بندار دهيووت: بيستم عبدالرحمن بن مهدي دهيووت: هيچ فيتنه يه ك له ئاسمانه وه دانه به زيوه بۆ سه ر زه وي زيان به خستر بئ له ابو حنيفة. [أخبار الشيوخ وأخلاقهم : 276] ط: دار البشائر الإسلامية (سه نه ده كه ي سه نه نه).

الكرج ده ئئ: به أحمد-م ووت: كه سيك پاداشت وه رده گريت له سه ر ئه وه ي رقي له هاوه لاني أبو حنيفة بببته وه ؟ ووتئ: ئه ري والله. [مسائل الكوسج للإمام أحمد وإسحاق بن راهويه : 3441] ط: الجامعة الإسلامية

البخاري ده رباره ي ابو حنيفة ده ئئ: برواي وايه به رازي ووشكاني جائزه، وه برواي به خروج هه يه به شمشير له سه ر ئوممه ت، وه برواي وايه فرماني الله له رابردوو وداها توودا مه خلوقه، وه برواي وانيه نويز له ئيماندا بيټ. [خير الكلام في القراءة خلف الإمام : 38] ط: دار الكتب العلمية ووتم: هه ر چه نده ئه م ووته يه هوکاره كه ي باسکراوه به لام بۆيه له برکه کاني تر نه مهينا چونکه ده بوايه له برکه ي ووتني قورئان مه خلوقه و فه توادان به ره ئي و ئيرجاء و خروج ئه م ووته يه چوار جار دووباره بکه مه وه، بۆيه ليره دا هي نام تا يه کجار بببته به لگه بۆ هه ر چوار برکه كه.

البخاري له م ووتته يه دا چوار شتي يه كجار گه وره ي باسكردووه دهر باره ي أبو حنيفة، يه كه ميان: حلال كردني حه پامپك كه ئيجماعي له سهره نه ویش گوشتي به رازی ووشكانيه نه و به رازه ي كه پيسته كه ي ره شه، دووه ميان: خروج كردن، سييه م: ووتني قورئان مه خلوقه، چواره ميان: ئيرجاء كه دهريناني كرده وويه له ئيمان، ئيوهش هر بلين ئيمامه به كوئراي چاوي خه واريجه كان! به لام نازانم بو كه س جورئته ناكات قسه به و ئيمامانه بلت كه قسه يان به أبو حنيفة ووتوه كه چي كاتيک ئيمه قسه ي نه و ئيمامانه نه قل ده كه ين و شويني نه وان ده كه وين سه نگه رمان ليده گرن؟! ابن تيمية وهك باقي خه له ف به رگري له أبو حنيفة دهكات و دهئي: بابته تي به رازی ووشكاني راست نيه بو ناشرين كردني دراوته پالي!

البخاري زور زانتر و شاره زاتره له ابن تيمية، وه زوريش شاره زاتره به حالي أبو حنيفة و مه زه به كه يان، بويه له زوربه ي كتيب به كانيدا هر هليكي دهست كه وتبي بو رهددانه وديان دريغي نه كرده ووه، البخاري دهر باره ي خوي دهئي: دانه نيستم له مه جليس بو فهرمووده ووتنه وه تاكو فهرمووده ي صه حيح و زه عيفم له يه كتر جيا كرده وه، وه تاكو سه يري كتيب به كاني نه هلي ره ئيم كرد، گهر له سهر ووتته كه ي ابن تيمية بروين دهبي البخاري تومه تبار بكه ين!

العباس بن مصعب دهئي: نعيم بن حماد چهند كتيب يكي نوسي له رهددانه ودي أبو حنيفة، وه محمد بن الحسن-ي هه لوه شانده وه. [سير اعلام النبلاء: 599/10]

القاضي عياض دهئي: القاضي إسماعيل بن إسحاق المالكي كتيب نوسي وه له رهددانه ودي أبو حنيفة. [ترتيب المدارك: 291/4]

أبر النقيب ساراد بن إبراهيم: قه صيده يه كي دريژي هه يه كه تييدا رهددي أبو حنيفة ده داته وه. بروانه [بغية الطلب في تاريخ حلب: 4196/9] ت: سهيل زكار

أبر نعيم الأصبرهاني: له كتيب (حلية الأولياء وطبقات الأصفياء) ناوي نزيكه ي 700 زانا و عابيد وزاهيد ده هينيته وهك نه ولياء باسيان دهكات، زوريك له وانه ي تيديا به كه له گه ل أبو حنيفة

ژیاون به لّام ناوی أبو حنیفة-ی تیدا نیه که ئه وکات یه کیّک بووه له سهر مه زه به کان و مه زه به که ی به باشی ته شه نه ی کردووه، له هه مان کاتدا هه ندیک رپوایه ت نه قل ده کات که له دژی أبو حنیفة-یه.

أبو زرعة الرازي ده ئی: ئه هلی ره ئی توشی فیتنه ببون به هو ی أبو حنیفة-هوه، ئیمه ش گه نج بووین له گه لّ ئه و خه لکه ده رۆشتین، وه من خه ریکی کو کردنه وه ی فه رمووده کانی أبو حنیفة بووم پرسیار ی ئه م کاره م له أبو نعیم کرد، وه پیم وابوو کار یکی چاک ده که م، الحمیدی کتیبی (الرد علی أبي حنیفة) ی ده خوینده وه منیش خه ریک بوو هه لسمه وه بو ی، تا کو الله منه تی به سه ردا کردین گومرای ئه وانمان زانی. [سؤالات البرذعي لأبي زرعة : 1008]

و وتم: حالی أبو زرعة و زۆرینه ی خه لکی خوراسان چه نده له حالی خه لکی ئیستا ده چیت که هه موویان واده زانن أبو حنیفة ئیمامه و که س نابیت قسه ی پی بلی، کاتیک کتیبیکی وه ک کتیبه که ی (الحمیدی) ده بینن تو ره و قه لّس ده بن پی، واده زانن هی رش کراوه ته سهر ئیسلام ! برپوانه ووته که ی که ده ئی (ئیمه ش له گه لّ ئه و خه لکه ده رۆشتین) واتا چاوت داخه و خه لکی له سه رچی بوون توش ههر له سه ر ئه وه برۆ، ئه مپۆش چه نده زۆرن ئه وانیه ی که بی ئاگان له کتیبه کانی سه له ف و ههر له سه ر ئه وه ده رۆن که بیستوو یانه و بو یان باسکراوه، بگره کاتیک ئه و شتانه ده بیستن که له سه له فه وه رپوایه ت کراوه خه ریکه په لامارت بکه ن وه ک أبو زرعة که ویستی په لاماری الحمیدی بدات.

أبو بكر المروزي ده ئی: القاسم بن محمد بن الحارث هاته لامان پرسیارمان لییکرد ده رباره ی قه صیده که ی أبو تمیلة ده رباره ی ابن المبارك، ووتی: بیستم إسحاق بن راهویه ده یووت: من ئه هلی ره ئی بووم، کاتیک ویستم بچم بو حه ج سه یری کتیبه کانی عبدالله بن المبارك-م کرد، جا ئه و فه رموودانه م تییدا ده رهینا که موافقی ره ئی أبو حنیفة-یه، گه یشه نزیکه ی 300 فه رمووده، و وتم: پرسیار ی ئه م باسانه له شیخه کانی عبدالله بن المبارك ده که م ئه وانیه ی له حیجاز و عیراقن، وه من پیم وابوو که س جورئه ت ناکات موخاله فه ی أبو حنیفة بکات، کاتیک چوومه

به صره له لای عبدالرحمن بن مهدي دانیشتم، پئی ووتم: تۆ خه لکی کوئی؟ ووتم: خه لکی مرو، جا ره حمه تی نارد بۆ ابن المبارک (چونکه ئه ویش خه لکی مرو بوو) عبدالرحمن زۆر ابن المبارک-ی خوش دهووست ووتی: هیچ شیعریکت لایه به سه را بن المبارک-دا بیلئی؟ ووتم: به ئی، منیش شیعره که ی أبو تمیلة یحیی بن واضح الأنصاري-م بۆ ووت، عبدالرحمن-یش هه رده گریا منیش هه ربۆم دهووت تا گه یشته ئه وهی ووتم: (وبرأي النعمان كنت بصيرا) -واتا: به ره ئی أبو حنیفة من به رچاو رۆشنم- عبدالرحمن پئی ووتم: بێدهنگ به قه صیده که ت تیکدا، منیش ووتم: دوا ی ئه م دیرانه دیری جوانی تیدایه، ووتی: وازی ئی به ئینه، رپوایه ته کانی عبدالله بن المبارک-ت له بیره له أبو حنیفة-ه وه له کتییی مناقب؟ نازانین ابن المبارک توشی هیچ زه لله یه ک بوو بیئت له عیرا قدا ئیلا ئه وه نه بیئت که رپوایه تی کردوو له أبو حنیفة، وه خۆزگه ده خوازم که رپوایه تی له وه نه کردبوایه ئاماده م له پیناوی ئه م خۆزگه یه م زۆربه ی ماله که م ببه خشم، إسحاق ده ئی ووتم: ئه ی باوکی سعید بۆچی ئاوا قسه به أبو حنیفة ده ئی؟ گهر ئه وه فه توا بدات به ره ئی، مالک و سفیان و الأوزاعي-ش فه توا ده دن به ره ئی، ووتی: أبو حنیفة ده هیئیه وه هاوشانی ئه مانه؟! أبو حنیفة له عیلما به هیچ ناچیت جگه له ووشتریکی ده رکراوی ته نها که له دۆلکی ووشکدا ده له وه ری، هه موو ووشتره کانی تریش له دۆلکی ترده ده له وه رن، إسحاق ده ئی: پاشان سه یرم کرد بینیم خه لکی ده رباره ی أبو حنیفة جیاوازن له وه ی که ئیمه له سه ری بووین له خورپاسان.

[أخبار الشيوخ وأخلاقهم: 275] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: پیت وایه عبدالرحمن بن مهدي قه دری ابن المبارک نه زانیت که به م شیوه یه باسی ده کات؟ سه یرکه سه ره تا بۆی ده گریه ت و ره حمه تی بۆ ده نیرت، چونکه ابن المبارک زانایه کی عابید و مواهید و خاوه ن وهرع و زوهد و سه خاوه ت و هه رچی وه سفی جوان هه یه تییدا کۆبۆته وه، به شیوه یه ک بووه که سفیان الثوري که شیخی ابن المبارک بووه ده ئی: هه وئما سالییک وه ک ابن المبارک بژیم که چی نه متوانی سی رۆژیش وه ک ئه و بژیم، به لام کاتییک إسحاق بن راهویه له هه له دا شوینی ابن المبارک ده که وئ ببینه عبدالرحمن چۆن هه لۆیستی ده گۆری و کاره که ی ابن المبارک به زه لله ناو ده بات، سه یری ئه وه ناکات ابن المبارک کییه و چ پله یه کی هه یه به هه له ده ئی هه له، نه ک

وهك ئهوانه‌ی ئه‌م‌رۆ ده‌لێن موجهیدان وتووێانه فلان ئیمامه‌ تۆش له‌ ماله‌که‌ی خۆت دانیشتووی ده‌لێ نه‌خێر ئیمام نین کافرن، تۆ زیره‌کتری له‌وان ؟! قه‌دری موجهید له‌سه‌ر سه‌رم هه‌روه‌ک چۆن عبدالرحمن قه‌دری ابن المبارک-ی گرت، به‌لام به‌هه‌له‌ ده‌لێن هه‌له‌، موجهید مه‌عصوم نیه‌ که‌ ووتمان له‌مه‌دا نه‌یان پێکاوه‌ مانای ئه‌وه‌ نیه‌ بێ رێزی ده‌که‌ین به‌رامبه‌ریان به‌لام حه‌قمان له‌ هه‌موو که‌سێک خۆشتر ده‌وێت جا هه‌ر پله‌یه‌کی هه‌بێت که‌ نه‌پێکا ده‌لێن نه‌تپێکا وله‌که‌لت نین، دواتر لۆمه‌ی من مه‌که‌ن لۆمه‌ی سه‌له‌ف بکه‌ن بڵێن نه‌ده‌بوایه‌ ئاوا توند بن به‌رامبه‌ر أبو حنیفه‌ چونکه‌ له‌ سه‌ده‌کانی دواتر موجهید په‌یدا ده‌بن ده‌یکه‌ن به‌ ئیمام ! خو ئه‌م کتێبه‌ به‌ پشت به‌ستن به‌ ووته‌کانی سه‌له‌ف نوسراوه‌ گه‌ر لۆمه‌ کردنی‌ک له‌ ئارادا بێت ئه‌وا پرووی له‌ زانیانی سه‌له‌ف بکه‌ن نه‌ک من چونکه‌ من ته‌نها ته‌قلیدی ئه‌وانم کردۆته‌وه‌، وه‌ پاشان گه‌ر زانیانی سه‌له‌ف زیندوو ببنه‌وه‌ له‌ ئێستادا پێتان وایه‌ هه‌لۆیستی خۆیان بگۆرن و شوێنی موجهیدانی سه‌رده‌م بکه‌ون ؟ یان له‌سه‌ر هه‌لۆیستی خۆیان ده‌مێن و ده‌بێت موجهیدان شوێنیان بکه‌ون و واز له‌ ته‌قلیدی خه‌له‌ف به‌یئن ؟ دواتر با واز له‌ سه‌له‌ف و خه‌له‌ف و معاصرین و موجهیدین به‌یئین، وه‌رن به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت یه‌کلای بکه‌ینه‌وه‌، داوی ئه‌م هه‌موو ووته‌یه‌ی هێنمان ده‌رباره‌ی أبو حنیفه‌ ئایا شایسته‌ی چ وه‌سفێکه‌ پێ بدری ؟ گه‌ر تۆزێک ئینصافتان تێدا هه‌بێ ده‌ست به‌جێ هه‌ست به‌وه‌ ناکه‌ن که‌ کردنی أبو حنیفه‌ به‌ ئیمام له‌لایه‌ن خه‌له‌ف و معاصرین گه‌وره‌ترین هه‌له‌ی مه‌نه‌جیه‌ و زālکردنی ناحه‌قه‌ به‌سه‌ر حه‌قدا ؟

زکریا السامی ده‌لێ: أخبرنا الحسين بن عبدالله النيسابوري ووتی: شایه‌تی ده‌ده‌م له‌سه‌ر عبدالله بن المبارک شایه‌تی دانی‌ک که‌ الله‌ پرسیارم لیبکات له‌سه‌ری، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ عبدالله پێ ووتم: ئه‌ی حسین وازم له‌ هه‌موو شتێک هێنا که‌ رپوایه‌تم کرد بێت له‌ أبو حنیفه‌-ه‌وه‌، داوی لیخۆشبوون ده‌که‌م له‌ الله‌ و ته‌وبه‌ ده‌که‌م لێ. **[الخطیب نه‌قلی کردووه‌ - تاریخ بغداد : 556/15]** ووتم: ئه‌وانه‌ی دلێان به‌ مه‌دحی ابن المبارک خۆشه‌ بوو أبو حنیفه‌، داوی ئه‌مه‌ چی ده‌لێن ؟ ابن المبارک-یش بوو به‌ خه‌واریج و فکه‌ری غولاته‌کان چوو به‌ می‌شکیدا بۆیه‌ ئه‌م برپاره‌ی دا ؟

الخطيب دهلي: حدثنا محمد بن علي بن مخلد الوراق لفظا قال في كتابي عن أبي بكر محمد بن عبدالله بن صالح الأبهري الفقيه المالكي ووتى: **بيستم أبو بكر كوري أبو داود السجستاني روثيك به هاوهلاني دهووت:** چي دهليين دهبراهي بابهتيك كه مالك و هاوهلاني و الشافعي و هاوهلاني و الأوزاعي و هاوهلاني و الحسن بن صالح و هاوهلاني و سفيان الثوري و هاوهلاني و أحمد بن حنبل و هاوهلاني له سهري كوك بن ؟ پيان ووت: ئه ي أبو بكر هيچ بابهتيك له م بابته راستر نيه، جا ووتى: هه موو ئه مانه كوكن له سه ر به گومرا داناني أبو حنيفة.

[تاريخ بغداد : 527/15] (سه نه ده كه صه حيحه).

ووتم: هه نديك دهليين أبو بكر كوري أبو داود دروژنه زورينه ي دهليين حافزه و ئيمامه، بو زانياري زياتر دهبراهي پروان بو **[سير أعلام النبلاء : 233-223/13]** ، **[ميزان الاعتدال : 116-113/4]** **ط: دار الكتب العلمية ، [التنكيل : 511-499/1]** الذهبي و المعلي تهواوي ووته ي زانايانيان نه قل كرووه دهبراهي أبو بكر له گه ل ته رجيح كردني ووته كان، وه محقق-ي تاريخ بغداد (١) ته وسيقى كرووه سه ره پاي لايه نگرى بو أبو حنيفة، له بهر دريژ نه بوونه وه ووته كان نه قل ناكه م به لام دواي خويندنه وه ي ئه م سه رچاوانه گومانتان له وه نامينييت كه أبو بكر سيقه يه، پاشان زاناياني جهرح و ته عديل به پي پيوايه ته كاني راوي حوكم دهدهن له سه ر راوييه كه، كه دهليين فلان دروژنه فلان زه عيفه فلان سيقه يه فلان حافزه ئه م وه سفانه به پي دينداري و عيبادت و ئه خلاق و چا كه كاري راوييه كه به كار نايه ت به لكو سه يري پيوايه ته كاني ده كه ن به به راوورد كردني پيوايه ته كاني له گه ل پيوايه تي پيشه وايه حافزه كان ئه م وه سفانه وهرده گريت، جا أبو بكر كاتيک ديراسه ي پيوايه ته كاني ده كرى ده بينري وه ك پيوايه تي سيقه كانه بويه لاي زورينه به سيقه دانراوه ته نها ووته كه ي باوكي دهبراهي بوته كي شه كه ئه ويش قبول نه كراوه له لاي زورينه ي زانايان، بويه ابن عدي له كتيبي (الكامل في ضعفاء الرجال) دهلي: كروومه ته مهرج له م كتيبه دا كه هه ر كه سيك جهرح كرا بيت ناوي بهيئم ئه گينا ناوي أبو بكر-م نه ده هيئا له م كتيبه دا، وه دهلي: نازانم باوكي چي لي بينيوه كه ئاوا دهلي ؟! جگه له وهش لي ره دا أبو بكر شتيكي باس كرووه سه نه دي تي دا نيه، به لكو دهلي ئه م زانايانه يه كدهنگ بوونه له سه ر گومراي أبو حنيفة، ئه مهش ووته يه كي راسته له م كتيبه دا ووته ي

هه موو ئەم زانایانە ی تێدایە دژی أبو حنیفە، جا أبو بکر ئەم قسە یە بکات یان نا، درۆزن بێت یان نا، ئەوا ووتە کە ی هەر راستە و لە واقعیەدا بوونی هە یە.

سە یرکە هه موو ئەم زانایانە یە کدەنگن لە سەر گومرایی أبو حنیفە، هه موو خە لە فیش یە کدەنگن لە سەر پێشە وایە تی أبو حنیفە ! واللّٰه المستعان، کە چی دەرمارگیرە کان بۆ أبو حنیفە دە لێن: تۆ لە خە لە ف زانتری بە مە زهە بی سە لە ف دە لێ خە لە ف نە یان پێکاوه و لە سەر مە زهە بی سە لە ف نە رۆشتوون ؟!

ابن عریک دە لێ: بیستم ابن أبي داود دە یووت: قسە ووتن بە أبو حنیفە ئیجماعی زانایانە، چونکە ئیمامی بە صرە ایوب السختیانی قسە ی پێ ووتو، وە ئیمامی کوفە سفیان الثوري قسە ی پێ ووتو، وە ئیمامی حجاز مالک قسە ی پێ ووتو، وە ئیمامی مصر الیث قسە ی پێ ووتو، وە ئیمامی شام الأوزاعي قسە ی پێ ووتو، وە ئیمامی خوراسان عبدالله بن المبارك قسە ی پێ ووتو، جا قسە ووتن بە أبو حنیفە ئیجماعی زانایانە لە هه موو شوێنێکدا.

[الکامل في ضعف الرجال : 129/10]

ووتم: گەر أبو بکر بن أبي داود درۆزنترین کە سی سەر زهوی بێت ئەوا لە مە دا راستی ووتو، چونکە ووتە ی هه موو ئەم زانایانە بە رده سته کە قسە یان بە أبو حنیفە ووتو.

المعلمی دە لێ: ووتە ی پێشە وایانی ئە هلی سوننە لە و سە رده مە دا دەر بارە ی أبو حنیفە متواترە تە و اتورێکی حە ق. [التنکیل : 657/1]

وورم: المعلمی-ش درۆزنە کە هە مان ووتە ی أبو بکر دە لێتە وە ؟ زانیما ن ئە مە هە لۆیستی سە لە ف بوو دەر بارە ی أبو حنیفە، ئە ی هە لۆیستی خە لە ف چۆنە دەر بارە ی ؟ ئیستا جیا وازیە کە پروو نە بۆتان لە نیوان ئە م دوو مە نه جە دا ؟ یان هیشتا پیتان وایە ئیمە لە مە نه جی سە لە ف تینا گە ی ن و هیچ چارمان نیە دە بێت بگە رێنە وە بۆ خە لە ف ئە وان چاکتر تیگە یشتوون ؟

الضیاء المقدسی دە لێ: بیستم الحافظ عبدالغني المقدسي دە یووت: ئیمە لە موصل بوین

کتیبي (الضعفاء) ی العقيلي گوی بیست ده‌بووین، خه‌لکی موصل منیان گرت و به‌ندیان کردم و ویستیان بمکوژن به‌هوی نه‌وهی شتی‌ک باسکرا ده‌باره‌ی أبو حنیفة، جا پیاویکی درێژ هات بۆلام شمشیریکی به‌ده‌سته‌وه بوو، و وتم: ئەمە دەمکوژی‌ت و دەحە‌سێمه‌وه، به‌لام هیچی نه‌کرد، پاشان منیان ئازاد کرد. ابن البرني الواعظ له‌گه‌ڵی دابوو و نه‌وشتانه‌ی سرپوه‌ته‌وه ده‌باره‌ی أبو حنیفة هاتوو له‌کتیبه‌که‌دا، جا که‌سانیکیان نارد تا کتیبه‌که‌ بپشکنن، هیچیان نه‌دۆزیه‌وه تییدا به‌م هۆیه‌وه‌ پرزگاری بوو. [الذهبي نه‌قلی کردوو - سیر أعلام النبلاء : 459/21]

و وتم: که‌سانیک ده‌لێن ئە‌ی بۆ دوا‌ی سه‌رده‌می سه‌له‌ف قسه‌یان به‌ أبو حنیفة نه‌ووتوه زۆربه‌یان مه‌دحیان کردوو ؟ ئە‌وه‌تا عبدالغني که‌ سالی 600 مردوو له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی کتی‌بیک به‌ند ده‌کرئ و خه‌ریکه‌ بیکوژن، ئە‌ی ئیوه‌ چ جیاوازیه‌کتان هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئە‌م خه‌لکه‌ی ئە‌وکاتی موصل ؟ مه‌گه‌ر ئیوه‌ش پێتان وانیه‌ ئە‌وه‌ی قسه‌ به‌ أبو حنیفة بۆ خه‌وارچه‌ و شیاوی کوشتنه‌یان به‌ندکردن و ته‌مبی کردن ؟ ئە‌م عه‌قیده‌یه‌ی ئە‌م‌رۆش درێژه‌ پێده‌ری عه‌قیده‌ی ئە‌وکاته‌.

یهی بنی منرة ده‌ئ: عبدالعزيز النخشي هاته‌ لامان له‌سالی 433، قازی الخطی لییدا به‌هوی ئیمام أبو حنیفة، به‌ چاوی خۆم نیشه‌انه‌ی لی‌دانم بینی له‌سه‌ر پشتی.

[الذهبي نه‌قلی کردوو - سیر أعلام النبلاء : 268/18]

و وتم: ببین ئە‌وانه‌ی قسه‌یان به‌ أبو حنیفة ووتوه‌ حالیان چۆن بووه‌ دوا‌ی سه‌له‌ف، گه‌ر زانایانی سه‌له‌ف له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیا‌بوان ده‌بوا‌یه‌ له‌ژێر قامچی چیان به‌سه‌ر هاتبوا‌یه‌ ؟ له‌جیات‌ی می‌هنه‌ی خلق القرآن می‌هنه‌ی أبو حنیفة ده‌هاته‌ کایه‌وه‌.

الخطیب: دوا‌ی باسکردنی ئە‌و رپوا‌یه‌تانه‌ی ده‌ربه‌ره‌ی مه‌دحکردنی أبو حنیفة هینا‌ویه‌تی، وه‌ پێش هینانی ئە‌و رپوا‌یه‌تانه‌ی دژی أبو حنیفة هاتوون ده‌ئ: رپوا‌یه‌تمان هینا‌ له‌ ایوب السخثیانی و سفیان الثوري و سفیان بن عینه‌ و أبو بکر بن عیاش و جگه‌ له‌وانیش له‌ پێشه‌وا‌یان رپوا‌یه‌تیکی زۆر که‌ مه‌دح و ستایشی أبو حنیفة له‌خۆ ده‌گریت، وه‌ ئە‌وه‌ی سه‌وا‌به‌ له‌لایه‌ن نه‌قلکه‌رانی فه‌رمووده‌ له‌ پێشه‌وا‌یانی المتقدمین و ئە‌وانه‌شی که‌ ناومان هینان ده‌ربه‌ره‌ی أبو حنیفة پێچه‌وانه‌ی ئە‌و

ووتانهیه، وه ووتهکانیان دهربارهی أبو حنیفة زوره بههوی شتی ناشرینه وه که لییه وه گیردراوته وه هندیکیان په یوهسته به اصولی دین و هندیکیشی به فروع، وه نیمه ش باسیان دهکهین به ویستی الله. [تاریخ بغداد : 504/15]

ووتم: ئەم ووتنهیه پشت شکینه ره بۆ ئهوانه ی که دهلین راسته قسه ی پښ ووتراوه به لام مه دحیش کراوه، دهیانه وی مه دحه که زال بکه ن به سهر زه مه که، که چی الخطیب ووته ی جه رحکه ران پيش ده خات به سهر ووته ی ته عدیلکه ران.

الخطیب دهئ: أخبرنا ابن رزق و البرقاني قالَا أخبرنا محمد بن جعفر بن الهيثم الأنباري قال حدثنا جعفر بن محمد بن شاکر قال حدثنا رجاء بن السندي قال سمعت سليمان بن حسان الحلبي دهيووت: ناتوانم بیژمیژم که چه نده ها جار گویم له الأوزاعي بووه دهيووت: أبو حنیفة به ره و گریکانی ئیسلام رویش گری گری هه لیوه شانده وه. [تاریخ بغداد : 547/15] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: الکوثري ته زعیفی کردوو بههوی الأنباري گوايه زه عیفه، ههروه ها الحلبي گوايه مه جهوله. لیژده ته نها ووته ی محقق-ی تاریخ بغداد (۱) نه قل ده که م که خوی ره ددی الکوثري داوه ته وه دهئ: الکوثري ئەم رپوايه ته ی ته زعیف کردوو بههوی الأنباري، هیچ که سیکیش جه رحی نه کردوو ههروه ک البرقاني باسی کردوو، ههروه ها الکوثري دهئ: الحلبي مه جهوله، چونکه ابن أبي حاتم پرسیار ی له باوکی کردوو دهرباره ی نهو، باوکی وتوویه تی: پرسیارم له ابن أبي غالب کرد دهرباره ی نهو، ووتی: نایناسم، وه نابینم به غدادیه کان رپوايه تی لیوه بکه ن، ابن أبي حاتم دهئ: به باوكم ووت: تۆ چی دهلی دهرباره ی ؟ ووتی: فهرمووده کانی صه حیه، جا الکوثري بههوی ئەم ووتنهیه به مه جهولی داناوه، له کاتی کدا به صه حیح دانانی فهرمووده کانی واتا ته وسیق کردنی ئەم رپویه له لایه م أبو حاتم.

الخطیب دهئ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا ابن سلم قال حدثنا الأبار قال حدثنا الحسن بن علي قال حدثنا أبو توبة قال حدثنا سلمة بن كلثوم -یه کیك بوو له عیبادت که ران وه هیچ کام له هاوه لانی الأوزاعي

لهو رښتگر نه‌بوو- ووتی: کاتیک أبو حنیفة مرد الأوزاعي ووتی: الحمد لله، گرځکانی ئیسلامی هه‌لده‌وه‌شاندوه‌وه دانه به دانه. [تاریخ بغداد: 548/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

ووتم: الکوثري تانه‌ی داوه له الحسن بن علي الحلواني گوايه ئیمام أحمد قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه، الحسن به‌بن خیلاف لای زانایان سيقه‌یه حافزه ثبت‌ه، به‌لام ئیمام أحمد له‌و‌پرووه دژی وه‌ستا که ووتی ئه‌وه‌ی بلّی قورپان مه‌خلوقه ته‌کفیری ناکه‌م نه‌ک له‌پرووی رپوايه‌ت، رپوايه‌تیشی هه‌یه له‌الصحيحين.

عبدالله ده‌ئ: بیستم باوكم ﷺ ده‌یووت: عبدالله بن إدريس ووتی: به‌مالك-م ووت: لای ئیمه‌ علقمة و الأسود هه‌بوو (واتا له‌کوفه) مالك ووتی: لای ئیوه‌که‌سیک هه‌بوو شته‌کانی ئاوا هه‌لگیزپرايه‌وه. عبدالله ده‌ئ: باوكم ناو ده‌ستی هه‌لگیزپرايه‌وه به‌سه‌ر پشتی ده‌ستی، مالك مه‌به‌ستی أبو حنیفة بوو. [السنة: 358] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

ووتم: ئیمام أحمد سه‌ماعی هه‌یه له‌عبدالله بن إدريس، وه مدلس نيه بویه ووتی (قال عبدالله بن إدريس) کیشه‌ی نيه.

الخطيب ده‌ئ: أخبرنا البرقاني حدثني محمد بن العباس أبو عمر الخزاز حدثنا أبو الفضل جعفر بن محمد الصندلي -أبو عمر زورستایشی کرد- حدثني المروزي أبو بكر أحمد بن الحجاج ووتی: پرسیارم کرد له‌باوکی عبدالله-واتا: أحمد بن حنبل-ده‌براره‌ی أبو حنیفة و عمرو بن عبید، أحمد ووتی: أبو حنیفة خراپتره‌ بۆ موسلمانان له‌ عمرو بن عبید، چونکه‌ أبو حنیفة هاوه‌ئ هه‌یه. [تاریخ بغداد: 567/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌حیحه).

ووتم: (عمرو بن عبید) یه‌کیکه‌ له‌سه‌رانی موخته‌زیله ته‌کفیر کراوه له‌لایه‌ن سه‌له‌ف. محقق-ی تاریخ بغداد(۲) ته‌زعیفی ئه‌م رپوايه‌ته‌ی کردووه به‌هوی محمد بن العباس الخزاز، پښتر رپوونمان کرده‌وه که له‌گه‌ل راپویه‌کی ترتیکه‌ئ کردووه ئه‌مه‌یان سيقه‌یه.

العقيلي ده‌ئ: حدثنا زكريا بن يحيى الحلواني قال سمعت محمد بن بشار العبدي بشار ده‌یووت:

عبدالرحمن بن مهدي هيچ کاتیک ناوی أبو حنیفة-ی نه ده هیئا نیلا دهیووت له نیوان أبو حنیفة وحه قدا بهر به ست هیه. [الضعفاء: 160/6] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: پیّم وایه زکریا الحلواني هه زکریا الساجي بیّت، پروونکردنه وهی ئەمهش زۆری دهویت له ترسی دريژ نه بوونه وه باسی ناکه م، به لّام رپوایه تی دواتر زکریا-ی تییدا نیه ئەم گومانه لاده بات.

الفسري ده لّی: حدثنا محمد بن بشار ووتی: بیستم عبدالرحمن دهیووت: له نیوان أبو حنیفة وحه قدا بهر به ست هیه. [المعرفة والتاريخ: 784/2] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: له بهر ئەوهی الخطیب ئەم رپوایه تهی هیئاوه له تاریخ بغداد هه رله پښگای الفسوي ئەوا بیگومان ده بّی رهنه ی الکوثري ئاماده بیّت وهک هه میشه، الکوثري تانه ی له محمد بن بشار داوه ده لّی: المتقدمین قسه یان له سه رکردووه ته نانه ت توّمه تباریان کردووه به درۆ.

محمد بن بشار العبدي ناسراو به بندار شیخی خاوه نانی کتب الستة-یه هه رشه شیان رپوایه تیان لیوهی کردووه، سيقه یه حافزه ئەوانه ی که قسه یان ده رباره ی کردووه به لّگه یان به دهسته وه نیه، ههروهک زانراویشه به ده گمه ن راوی هه یه سه لامه ت بّی له قسه ی هه مووان، الکوثري-ش پیشه ی ئەوه یه که ته نها جهرحه کان نه قل بکات گه ر 10 زانا بلّین سيقه یه، 1 زانا جهرحی بکات به بّی به لّگه ئەوا ووته ی تاکه زاناکه نه قل دهکات زۆر جاریش به قرتاوی نه قلی دهکات یان جهرحیکی مفسر نیه یان بگره هه ر جهرح نیه ههروهک چه ند نموونه یه کمان بینی له پیشتردا، ئەوهنده به سه بو محمد بن بشار که البخاري نزیکه ی 200 فهرمووده ی لّی رپوایه ت کردووه له صه حیحه که ی، وه مسلم نزیکه ی 400 فهرمووده ی لّی رپوایه ت کردووه له صه حیحه که ی.

أبر نعیم الأصهباني ده لّی: حدثنا أحمد بن إسحاق حدثنا عبدالرحمن بن محمد حدثنا عبدالرحمن بن عمر ووتی: پرسیارم له عبدالرحمن بن مهدي کرد ووتم: ئەو شتانه له أبو حنیفة وه رگرین که ئەه ره و موافقی حه قه ؟ ووتی: نه خیر، هیچ که رامه تی نیه، هات به ره و ئیسلام گری گری هه لّی ده وه شینیتته وه، هیچی لّی قبول ناکری.

[حلیة الأولیاء: 10/9] ط: دار السعادة - مصر (سه نه ده که ی صه حیحه).

أبو نعيم الأصبهاني دهئ: حدثنا أحمد بن إسحاق حدثنا عبدالرحمن بن محمد بن سلم حدثنا عبدالرحمن بن عمر ووتی: بیستم پیاویک پرساری له عبدالرحمن بن مهدي کرد، ووتی: ئەى باوکی سعید پیم گەشتوووە که تۆ وتووته: مالک له أبو حنیفة زانتره، عبدالرحمن بن مهدي ووتی: من وام نه وتووہ، به لکو ده لیم: مالک له مامۆستاکەى أبو حنیفة زانتر بوو -واتا حماد بن أبي سليمان- عبدالرحمن بن عمر دهئ: وه بیستم باسی أبو حنیفة کرا عبدالرحمن بن مهدي ووتی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ (واتا: باری تاوانه کانیان به ته واوی به بئ که م کردن هه لده گرن به سه رشانیاندا، وه باری تاوانی نه و که سانه ش هه لده گرن که گومرایان کردوون به جه هله وه، ئای چه نده شتیکی خراپه که تاوانی خویان وشوینکه وتوانیان هه لده گرن) عبدالرحمن بن عمر دهئ: وه بیستم عبدالرحمن بن مهدي دهیووت: أبو حنیفة نه یده زانی عیلم چیه. [حلیة الأولیاء: 11/9] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطیب دهئ: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب أخبرنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت محمد بن حامد البزاز يقول سمعت الحسن بن منصور يقول سمعت محمد بن عبد الوهاب دهیووت: به علي بن عثام-م ووت: أبو حنیفة حوجهیه ؟ ووتی: نه بؤ دین نه بؤ دنیا. [تاریخ بغداد: 564/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: الکوثري دهئ: محمد بن عبدالوهاب معلول-ه له لای الخلیلي ! وهک المعلي دهئ: به کارهینانی ووشه ی (معلول) بؤ راوی بیدعهیه که الکوثري دایهیناوه، چونکه ووشه ی (معلول) بؤ فهرمووده به کاردی نهک بؤ راوی، پاشان ههروهک جارانی پیشوو چه واشه کاری کردوو، ووته که هی الخلیلي نیه به لکو الخلیلي له عبدالله بن محمد الحافظ نه قلی کردوو که دهئ: ئەم فهرموودهیه معلول و فرد-ه عیله تی فهرمووده که ش له راوییه کی تره به ناوی سعیر بن الخمس نهک له محمد بن عبدالوهاب، جا ووته که ی ده رباره ی فهرمووده که یه نهک راوییه که، سه بارهت به وهش که دهئ پیم سهیره چۆن مسلم رپوایه تی کردوو له محمد بن عبدالوهاب، مه به ستی نه وهیه سه نه ده که نازل-ه محمد بن عبدالوهاب 11 سأل دواى مسلم مردوو، که واته

ووته که ی عبدالله مه به سستی ئه وه یه فه رمووده که معلول-ه وه سه نه ده که ش نازل-ه به نسبت مسلم، ئه گینا محمد بن عبدالوهاب أبو أحمد الفراء سيقه یه مسلم والنسائي والحاكم والذهبي وابن حجر به سيقه یان داناوه که س ته زعیفی نه کردووه. پروانه [طليعة التنكيل : 34-35] ته نانه ت محقق-ی تاریخ بغداد (۱) ده ئی: الکوثري ریوایه ته که ی ته زعیف کردووه به هو ی محمد بن عبدالوهاب، به لام سيقه یه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده ئی: علي بن عثام مه جهوله ! أبو حاتم الرازي و الحاكم و ابن حجر به سيقه یان داناوه، الذهبي به صدوق-ی داناوه، رهنگه لای محقق مجهول بئ چونکه زانستی نیه به علم الرجال.

عبدالله ده ئی: حدثني أبي قال حدثنا إسحاق بن عيسى الطباع عن ابن عيينة ووتی: به سفيان الثوري-م ووت: له وانه يه ئه مه وا له تؤ بکات که فه توا بدهيت کاتيک ده بی نی که سيک ئه هلی فه توا دان نیه فه توا ده دات بویه تؤش فه توا ده ده يت. عبدالله ده ئی: باو کم ووتی: مه به سستی أبو حنيفة بوو. [العلل ومعرفة الرجال : 2456] (سه نه ده که ی حه سه نه).

عبدالله ده ئی: حدثني مهنا بن يحيى الشامي ووتی: بیستم أحمد بن حنبل ده یووت: ووته ی أبو حنيفة وقشيل له لامدا وهک یه ک وان. [السنة : 216] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: مهنا بن يحيى الشامي هاوه ئی ئیمام أحمد-ه، ابن حبان و الدارقطني به سيقه یان داناوه، أبو الفتح الأزدي به زه عیفی داناوه، پیشتر باسما ن کرد که جه رخی الأزدي قبول ناکری گهر پیچه وانه ی زانایانی تربیت چونکه خو ی مه جروه و زیاده ره ویشه له جه رح کردن.

الخطيب ده ئی: أخبرنا طلحة بن علي الكتاني قال أخبرنا محمد بن عبدالله بن إبراهيم الشافعي قال حدثنا أبو الشيخ الأصهباني قال حدثنا الأثرم ووتی: بینیم أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- چه ندین جار أبو حنيفة و مه زه به که ی عه یبدار ده کرد، وه هه ندیک له ووته کانی ده گپرایه وه بو سه رزه نشت کردن و سه رسورمان. [تاریخ بغداد : 568/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: الکوثري ده‌ئێ: أبو الشيخ الأصهباني ته‌زعيف کراوه له‌لایه‌ن أبو أحمد العسال، محقق-ی تاریخ بغداد(٢) هه‌مان ووته‌ی الکوثري دووباره‌ کردۆته‌وه‌.

دوو أبو الشيخ الأصهباني هه‌یه‌، یه‌کیکیان ناوی عبدالله بن محمد بن جعفر-ه‌ زانایه‌کی ناوداره‌ خاوه‌ن چه‌ند کتیییکه‌ حافزه‌ سيقه‌یه‌ متقن-ه‌ قسه‌ی له‌سه‌ر ناکرئ، الکوثري راوی سه‌نه‌ده‌که‌ی به‌م أبو الشيخ-ه‌ هه‌ژمار کردووه‌، جا وه‌سف‌ی هه‌موو ئه‌م زانایانه‌ی باس نه‌کردووه‌ ته‌نها ئاماژه‌ی به‌ ته‌زعيف کردنی العسال داوه‌ بۆ أبو الشيخ، ئه‌مه‌ له‌کاتی‌کدا ئه‌م أبو الشيخ-ه‌ ئه‌وه‌یان نیه‌ که‌ الکوثري بۆی چیه‌ به‌لکو ئه‌وی تریانه‌ که‌ ناوی محمد بن الحسين بن إبراهيم بن زیاد بن عجلان-ه‌ الخطيب به‌ سيقه‌ی داناوه‌ که‌سی تریش قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کردووه‌ بۆیه‌ به‌لانی که‌م سه‌نه‌ده‌که‌ حه‌سه‌نه‌ گه‌رت‌ه‌وسیقی الخطيب به‌ینینه‌ خواره‌وه‌ بۆ پله‌ی صدوق، به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه‌ الخطيب له‌ ژياننامه‌که‌یدا ده‌ئێ: پڕوايه‌تی هه‌یه‌ له‌ أبو بكر الأثرم، وه‌ محمد بن عبدالله الشافعي پڕوايه‌تی لێوه‌ کردووه‌، وه‌ک ده‌بینین له‌م سه‌نه‌ده‌ محمد بن عبدالله پڕوايه‌تی لێوه‌ کردووه‌ ئه‌ویش پڕوايه‌تی له‌ الأثرم کردووه‌، جگه‌ له‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تر که‌ یه‌کلا که‌ره‌وه‌یه‌ ئه‌ویش ئه‌مه‌یه‌ که‌ أبو بكر الأثرم سالی 273 مردووه‌ به‌لام ئه‌و أبو الشيخ-ه‌ی که‌ الکوثري بۆی چیه‌ سالی 274 له‌ دایکبووه‌ واته‌ سالی‌ک دوا‌ی مردنی ئه‌و له‌ دایکبووه‌ ئیتر چۆن پڕوايه‌تی لێوه‌ ده‌کات و ده‌ئێ: حدثنا الأثرم؟! هه‌ر چه‌نده‌ الکوثري له‌ کتیبی (الترحيب) دانی به‌م هه‌له‌یه‌ی داناوه‌ ناچاریشه‌ دانی پێ بنی‌ت چونکه‌ بوا‌ری مراو‌غه‌ کردنی نیه‌ چونکه‌ گه‌ربیتو له‌ که‌سیکی نه‌خوینده‌وار پیرسین که‌سیک سالی‌ک دوا‌ی مردنی که‌سیکی تر له‌ دایکبووه‌ ئایا ده‌کرئ ئه‌م دووانه‌ به‌یه‌کتر بگه‌ن و پڕوايه‌ت له‌یه‌کتر بکه‌ن؟ بیگومان ده‌ئێ نه‌خیر، جا الکوثري-ش لێرده‌ا هیچ بوا‌ری بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ بۆیه‌ ته‌سلیم بووه‌ ئه‌گینا که‌سیکی حه‌ق ویست نیه‌، هه‌رکه‌سیکیش کتیبی (التنکیل) بخوینیت‌ه‌وه‌ گومانی له‌م راستیه‌ نابیت، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که‌ ده‌ئێ: أبو أحمد العسال ته‌زعيف کردنه‌ی العسال بۆ أبو الشيخ نه‌چه‌سپاوه‌، وه‌ به‌ أبو الشيخ نه‌ماوه‌ کاتی‌ک زانیمان الکوثري تی‌که‌ل کردووه‌ له‌گه‌ل یه‌کیکی تر به‌لام وه‌ک به‌رگری کردن له‌م زانایه‌ وه‌لامی ئه‌م گومانه‌ش ده‌ده‌ینه‌وه‌:

الألباني له‌ ته‌حقیقی (الطليعة) ده‌ئێ: ئه‌م ته‌زعيف کردنه‌ی العسال بۆ أبو الشيخ نه‌چه‌سپاوه‌، وه‌

المعلی له (التنکیل) دهرباره ووتته کهی الکوثري دهئ: نه مدؤزیوته وه که العسال وابلئ، وه له ویدا دهئ: هیچ هه والئیکم پئ نه گه یشت ته نهها نه وه نه بیئت که که سیک پئ راگه یاندم که له گه ل خودی الکوثري کؤبؤته وه، ئەمه دوا ووتتهی المعلی-ه.

الألباني دهئ: ئەنجامی کؤبوونه وه کهی باس نه کرد، بؤیه نامهم بؤ شیخ محمد نصیف نارد داوای پروونکردنه وهم لییکرد دهربارهی ئەم ووتتهیهی المعلی، ئەویش نامهی بؤ شیخ سلیمان الصنیع نارد که ئەندامی مه جلیسی شورا بوو له مکه المکرمة، وه به پئوه بهری پئشووی کتیبخانهی الحرم المکی بوو، پرسیری لییکرد دهربارهی ئەم ووتتهیهی المعلی دهربارهی کؤبوونه وه که، شیخ سلیمان الصنیع له وه لامدا ووتی: من چهند جارێک له گه ل الکوثري کؤبوومه وه له ماله کهیدا له مصر پرسیری ئەم بابته مه لییکرد به لام هیچ ئەنجامییکم دهست نه کهوت، گهر الکوثري راستگؤ بوايه دهربارهی ئەم ووتتهیهی که داویه تیه پال أبو أحمد العسال ئەوا بؤی پروون ده کردمه وه کاتییک پرسیارم لییکرد، وه ئەوهی بؤم ده رکهوت ئەوهیه که الکوثري درؤ دهکات به بئ ئاماده کاری و بیرکردنه وه لی.

بروانه حاشیهی [الطليعة : 29] ت: الألباني ومحمد عبدالرزاق حمزة - دارالکتب السلفية جگه له مهش محقق-ی تاریخ بغداد (۱) دهئ: ته زعیف کردنی به هوئی أبو الشیخ سه رکه شیه له لایه ن الکوثري-ه.

العقيلي دهئ: حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا سليمان بن حرب قال سمعت حماد بن زيد ووتی: بیستم الحجاج بن أرطاة دهیوت: أبو حنیفة کییه؟! کن عیلم له أبو حنیفة وهرده گری؟! أبو حنیفة چیه؟! [الضعفاء: 163/6] (سه نه ده کهی صه حیحه).

ووتم: ئەم ووتتهیه بئ هؤنیه، هؤکاری زؤری له پشته که الحجاج بن أرطاة وابلئ، به لام پیم سهیره چؤن که سیک له سه رده مه کهی خؤیدا ئاوا وه سف بکری له سه رده مه کانی ترده ده بیته پئشه و؟! الحجاج بن أرطاة له فه رمووده زه عیفه، به لام ئەمه رهئ خؤیه تی دهری برپوه هیچ په یوهندی به رپوایهت نیه تا بلئین زه عیفه، بؤیه ئەمه باس ده کهم چونکه ئەمهش کراوه به بیانوو.

الخطيب دهئ: أخبرنا البرمكي قال أخبرنا محمد بن عبد الله بن خلف قال حدثنا عمر بن محمد

الجوهري قال حدثنا أبو بكر الأثرم قال حدثنا سنيد بن داود قال حدثنا حجاج ووتى: پرسيارم له قيس بن الربيع کرد دهربارهی أبو حنیفة، قيس ووتى: من له هه موو که سيک شاره زاترم به أبو حنیفة، نهو جاهيلترين که سه بهو شتانهی که بوونيان ههيه، وه زاناترين که سه بهو شتانهی که بوونيان نيه. [تاریخ بغداد : 558/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) ده لئین: سه نه ده که زه عیفه چونکه قيس زه عیفه ! والله المستعان قيس خوی خاوه نی ووته که یه رهئی خوی دهربارهی أبو حنیفة ووتوه، سه نه ده که چ په یوه ندی به زه عیف بوونی قيس هه یه ؟! پروانه لاپه ره 27-32 وه لامي ئه م گومانه مان داوته وه. محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده لئین: الخطيب دهربارهی عمر بن محمد الجوهري وتوویه تی: هه ندیک له فهرمووده گانی مونکه ره.

ئه مه راسته الذهبي-ش هه مان شتی ووتوه، به لام وهک المعلي له [التنكيل : 625/1] ئاماژهی پيداوه الجوهري له کتیبه که ی أبو بكر الأثرم ریوایه ت دهکات ته نها نوسخه ی کتیبه که صه حیح بیت به سیه تی.

گهر بلین زه عیفه و پشتی پئ نابه سترئ ئه وا موتابه عه کراوه له لایه ن عبدالله بن عبدالرحمن ئه ویش هه مان شت له قيس بن الربيع ده گپرتته وه وهک له [تاریخ بغداد : 558/15] هاتوو به له فزی: پرسيار له قيس بن الربيع کرا دهربارهی أبو حنیفة، ووتی: جاهيلترين که سه بهو شتانهی که بوونيان هه یه، وه زاناترين که سه بهو شتانهی که بوونيان نيه.

مه به ست له م ووته یه ش ئه وه یه که زۆربه ی ووته گانی أبو حنیفة گریمانه ی وهک مه ته ل وان گهر پیاویک ئاوی کرد حوکمی چیه گهر پیاویک ئاوی به سه رهات حوکمی چیه، زۆربه ی فه تواکانی له م جوړه یه که به ده گمه ن ده بینیت شتی ئاوا پروو بدات له واقیعدا، که چی ئه و شتانه ی که به لگه یان له سه رهاتوو به پئ ئاگایه لی.

عبدالله ده لئین: حدثني عبدة بن عبد الرحيم بیستم معروف ده یووت: أبو حنیفة چوو ه سه ردانی الأعمش که نه خو ش بوو، جا أبو حنیفة ووتی: ئه ی باوکی محمد گهر هاتنم له سه رت قورس

نه بوايه ئەوا هەموو رۆژێک سەردانتەم دەکرد، الأعمش ووتی: ئەمە کییه ؟ ووتیان: أبو حنیفة-یه، ووتی: ئەی النعمان واللّٰه تۆ لە ماله‌که‌ی خۆتدا قورسی بەسەرمه‌وه چ جایی ئەوه‌ی بییت بۆ لام؟!

[السنة : 243]

ووتە: معروف بن حسان السمرقندي زه‌عیفه، به‌لام القحطاني له‌ حاشیه‌دا ده‌ڵی: ناوی معرف-ه‌ نه‌ک معروف.

به‌پێی ئەم قسه‌یه‌ی القحطاني بی‌ت (معرف بن واصل السعدي) ه‌که‌واته‌ سيقه‌یه، هەر بۆیه‌ش القحطاني سه‌نه‌ده‌که‌ی به‌حه‌سه‌ن داناوه‌ چونکه‌ عبدة صدوق-ه، معرف و معروف ه‌ه‌ردووکیان له‌یه‌ک سه‌رده‌مدا ژیاون و ه‌ه‌ردووکیان رپوايه‌تیا‌ن ه‌یه‌ له‌ الأعمش، معرف و الأعمش ه‌ه‌ردووکیان خه‌ڵکی کوفه‌ن، به‌لام معروف خه‌ڵکی سه‌مه‌رقه‌نده‌ هەر ئەمه‌ش وای کردووه‌ القحطاني پێی وابێ معرف راسته‌ نه‌ک معروف چونکه‌ معرف کوفی بووه‌ ئەو زیاتر ده‌گونجێ که‌ له‌ مای‌ی الأعمش بوو بی‌ت له‌وکاته‌دا، به‌لام ابن عدي له‌ کتیبی (الکامل في ضعفاء الرجال) له‌ ژياننامه‌ی معروف بن حسان السمرقندي هه‌مان ئەم به‌سه‌رهاته‌ی الأعمش و أبو حنیفة رپوايه‌ت ده‌کات له‌ سه‌نه‌ده‌که‌ ناوی معروف بن حسان ده‌هینیت، وه‌ ده‌ڵی: معروف بن حسان فه‌رمووده‌کانی مونکه‌ره. جا بۆیه‌ سه‌واب ئەوه‌یه‌ که‌ ئەمه‌ معروف بی‌ت نه‌ک معرف، به‌لام معروف خۆی له‌ مای‌ی الأعمش دا‌بووه‌ کاتی‌ک أبو حنیفة سه‌ردانی کردووه‌، واته‌ خۆی شایه‌تی به‌سه‌رهاته‌که‌ بووه‌ نه‌ک بۆیان گێرا بی‌ته‌وه‌، ئەم جو‌ره‌ رپوايه‌تانه‌ش وه‌ک هەر به‌سه‌رهاتیکی تروایه‌ که‌ ئێمه‌ رۆژانه‌ ده‌بینین و ده‌بیستین و ده‌یگێرینه‌وه‌، وه‌ک له‌ لاپه‌ره‌ 27-32 ئاماژه‌مان پێدا.

عبدالله‌ ده‌ڵی: حدثني محمد بن عمرو بن عباس الباهلي حدثنا الأصمعي ووتی: سفيان الثوري ووتی: هیچ مندالێک له‌ کوفه‌ له‌دایک نه‌بووه‌-یان له‌م ئوممه‌ته‌دا- به‌ زیانتر بی‌ت له‌سه‌ر ئوممه‌ت له‌ أبو حنیفة. [السنة : 264] (سه‌نه‌ده‌که‌ی حه‌سه‌نه‌).

عبدالله‌ ده‌ڵی: حدثني أبو الفضل حدثنا أحمد بن عبدالله بن يونس حدثنا نعيم بن يحيى السعدي ووتی: بیستم سفيان الثوري ده‌یووت: که‌س شتی دانه‌هیناوه‌ له‌ ئیسلامدا وه‌ک أبو حنیفة مه‌گه‌ر

أبو الخطايا. [السنة : 267] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: أبو الخطايا که سیکی زندیق بوو له سیداره درا به هوی زندیق بوونی.

(أحمد بن عبدالله بن یونس) بۆته (حمد بن عبدالله بن یونس) له ته حقیقی عادل آل حمدان
ئه مه ش هه لیه، له سهر ته حقیقی القحطانی راستم کردۆته وه.

عبدالله ده ئی: حدثني هارون بن سفيان ووتی: بیستم أبو عاصم ووتی: هه وائی مردنی أبو
حنيفة-م برد بۆ سفيان، هیچی نه ووت جگه له وهی که ووتی: الحمد لله که سه لامه تی کردم له
زۆریک لهو به لایانه ی که زۆربه ی خه ئکی پئی تاقی کراونه ته وه. أبو عاصم ده ئی: سه یرم به سفيان
هات. [السنة : 275]

ووتم: أبو عاصم بۆیه سه یری به ووته که ی سفيان الثوري هاتوو ه چونکه خوی له گه ل ئه هلی ره ئی
داده نیشت، عبدالله ده ئی: بیستم باوکم ده یووت: به أبو عاصم-م ووت: چیته بۆ به هاوه ل کانت
ناچیت وهک ابن عون نیت ؟ ئه مه ش له بهر ئه وهی له گه ل هلال داده نیشت که ئه هلی ره ئی بوو.
[العلل ومعرفة الرجال : 995]

هارون بن سفيان جهرح و ته عدیلی بۆ نه کراوه به لام بۆیه ئه م رپوایه ته م هیئا تا حالی أبو عاصم
دهرکه وئ گهر له شوینیک مه دحی أبو حنيفة-ی کرد تا بزنان چ باسه، ئه گینا ئه م رپوایه ته له لای
الخطیب هاتوو له تاریخ بغداد به صه حیچی که پشت راستی ئه م رپوایه ته ده کاته وه.

الخطیب ده ئی: أخبرنا أبو سعيد محمد بن موسى الصيرفي قال حدثنا أبو العباس محمد بن يعقوب
الأصم قال حدثنا محمد بن علي الوراق قال حدثنا مسدد ووتی: بیستم أبو عاصم ده یووت: لای سفيان
باسی مردنی أبو حنيفة کرا، نه مبیست نه بلئ رحمه الله نه هیچ شتیک، ووتی: الحمد لله که ئیمه ی
سه لامه ت کرد لهو به لایانه ی که أبو حنيفة توشی بوو.
[تاریخ بغداد : 585/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

عبدالله ده ئی: حدثني أبو معمر عن الوليد بن مسلم ووتی: مالك بن أنس پئی ووتم: باسی أبو

حنيفة دهكرى له شارهكه تان ؟ ووتم: به ئى، ووتى: ناكرى له شارهكهى ئىوه نيشته جى بىت.

[السنة : 280]

ووتم: رواله تى سه نه دهكه صه حجه، أبو معمر سيقهيه، الوليد سيقهيه به لام ته دليسى التسوية نه نجام ده دات كه پيسترين جوريه تى به لام لي ره دا ته صريحي داوه به سه ماع بويه مه ترسى ته دليس نه ماوه، به لام عبدالله له كتيبى [العلل ومعرفة الرجال : 4732] هه مان ئه م رپوايه ته ده هينى پاشان ده ئى: واى نابينم أبو معمر ئه مهى بيستى له الوليد.

به لام الخطيب له [تاريخ بغداد : 551/15] هينوايه تى كه أبو معمر ده ئى: حدثنا الوليد بن مسلم، واتا ته صريحي داوه به سه ماع، به لام هه نديكجار پيشه وايانى زانستى فه رمووده ده ئىن فلان هيچى نه بيستوو هه له فلان، كه چى ده بينين له كتيبى كدا ئه م فلانهى يه كه م ده ئى: سمعت فلانى دووهم، جا لي ره دا رهنگه بووترى ئه م زانايه ووتى هيچى لى نه بيستوو هه كه چى له م كتيب هدا ئيثباتى سه ماع كراوه! لي ره دا ووتهى زانكه پيش ده خرى چونكه ئه م كتيب ه تا گه يشتوو هه به ده ستمان ئه م هه موو نوسخه يه لى نوسراوه ته وه و چاپكراوه رهنگه هه له تييدا پرويدا بىت (عن) بكرى به (حدثنا يان سمعت) ژماره يه ك نموونهى ئاواش هه يه، به لام لي ره دا عبدالله دلنيا نيه له وهى كه أبو معمر له الوليد-ى نه بيستوو هه به لكو ده ئى واى نابينم له الوليد-ى بيستى، هه ست ده كهى كه ووته كهى ظني-ه نه ك يقيني بىت، هه روه ها ابن حبان-يش هينوايه تى له [المجروحين : 413/2] كه أبو معمر ته صريح ده دات به سه ماع، بويه ئيثبات كردنى سه ماعه كه هيژى خوئ هه يه گهر قسه كهى عبدالله-ش راست بى ئه وا مالك تا به م قسه يه راده گات ته كفيريشى كردوو هه كه دواتر ده هينين.

الخطيب ده ئى: أخبرنا أبو العلاء محمد بن الحسن الوراق أخبرنا أحمد بن كامل القاضي وأخبرنا محمد بن عمر النرسي أخبرنا محمد بن عبدالله الشافعي أخبرنا عبد الملك بن محمد بن عبدالله الواعظ أخبرنا أحمد بن الفضل بن خزيمة قالوا حدثنا أبو إسماعيل الترمذي حدثنا أبو توبة حدثنا الفزاري ووتى: بيستم الأوزاعي وسفيان (الثوري) ده يان ووت: له ئيسلامدا هيچ مند اليك له دايك نه بووه كه شومتر بىت بويان له أبو حنيفة. وه الشافعي ووتى: خراپتر بىت له أبو حنيفة.

[تاریخ بغداد : 549/15] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتم: الکوثري دەئى: (أحمد بن كامل القاضي) الدارقطني دەربارەى دەئى: لە حفزى خۆیەو ە پىوايەت دەکات کە لە کتیبەکانیدا نیە، سەرسام بوون بە خۆى بە هىلاکى برد حیسابى بۆ یەکیک لە فقهاء نەدەکرد.

هەر وەک المەعلی وەلامى داووتە: راوی فەرموودەى ک پىوايەت بکات فەرموودە کە لەناو کتیبەکانى دانەبێت ئەمە نابێتە جەرح، خۆ مەرج راوی هەرچى حفز کردوو هەمووی لەناو کتیبەکانى نوسی بێتەو، سەربارەت بەو وەش کە حیسابى بۆ فقهاء نەکردوو الدارقطني مەبەستى ئەو وەى کە لەسەر مەزەهەبى خۆى بوو شوێنى مەزەهەبى هیچ زانایەکی تر نەکەوتوو، ئەمەش بێتە مەدح نابێتە زەم. جگە لەو وەلامەى المەعلی، الذهبى بە حافظ وەسفى کردوو، ابن رزقویە دەئى: چاوەکانم کەسى نەدیو وەک ئەو بێت، الخطیب دەئى: لە زانایانى الأحکام وعلوم القرآن والنحو والشعر والتاریخ بوو کتیبى زۆرى هەیه.

عبدالله دەئى: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا إسماعيل بن أبي أويس ووتى: خاتم مالك بن أنس پى ووتم: أبو حنيفة له دەرە بى دەرمانەکانە. وه مالك ووتى: أبو حنيفة فەرموودەکان هەلەو وەشێنیتەو. [السنة : 281]

ووتم: إسماعيل بن أبي أويس زەعیفە، البخاري له صەحیحە کەیدا لە پێگای إسماعيل بەشیک لە فەرموودەکانى الموطأ پىوايەت دەکات لە مالک-هوه، بەلام البخاري له ئەصلى کتیبەکەى إسماعيل فەرموودەکانى وەرگرتوو کامەى بەلاو وەحیح بوو پىوايەتى کردوو ئەمەش پى دەووترى (الانتقاء) هەلباردکردنى فەرموودە صەحیحەکانى راوی زەعیف، ئەم پوونکردنەو وەىم وەک بەرگریبەک بوو بۆ صحیح البخاري، تا کەسانیک وا تێنەگەن هەر راویبەک کە ووترا زەعیفە و لەهەمان کاتدا لە الصحیحین پىوايەتى هەبوو کەواتە فەرموودەى الصحیحین زەعیفە، بەلکو مامەلەیهکی جیاواز دەکریت لەگەڵ راویبە زەعیفەکانى الصحیحین چونکە البخاري و مسلم فەرموودە صەحیحەکانى راویبە زەعیفەکانیان دەرھێناو نەک هەرەمەکی پىوايەت بکەن لێیانەو.

إسماعيل له م رپوايه ته دا موتابه عه كراوه پيشتر هيئامان كه عبدالمملك بن حبيب له مطرف دهگيرپته وه ئه ویش له مالك.

البخاري دهئ: بيستم الحميدي دهيووت: أبو حنيفة ووتی: چوومه مه كه كه سئ سوننه ت فيربووم له و كه سه ی كه سه رتاشی بۆ كردم كاتيک له بهر دهستی دانیشتم، پي ووتم: پرووت له قيبله بكه، جا به لای راستی سه رمه وه دهستی پيكرد، وه تاكو دوو ئيسكه كه هيئای. الحميدي ووتی: كه سيك سوننه ته كانی لانه بيت كه له پيغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی رپوايه ت كراوه ده رباره ی مه ناسيكه كان و جگه له ویش چۆن ئه م كه سه ته قليد ده كړپته وه له ميرات و فره زه كان و زه كات و نويز و كاروباره كانی ئيسلام؟! [التاريخ الأوسط : 1122] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

عبدالله دهئ: حدثني منصور بن أبي مزاحم ووتی: بيستم شريك دهيووت: گهر هه موو مائيك له ماله كانی كوفه عه رهق فروشی تيدا بيت وعه رهق بفروشي ت باشته ره له وه ی كه سيكي تيدا بيت كه هه مان عه قیده ی أبو حنيفة-ی هه بيت. [السنة : 287] (سه نه ده كه ی صه حيحه). ووتم: محقق-ی تاريخ بغداد (۱) و (۲) ديسان دهئین: سه نه ده كه ی زه عيفه چونكه شريك زه عيفه ! به راستی ئه مه كاره ساتی زانستیه، بگه رپوه بۆ لاپه ره 27-32 وه لاممان داوه ته وه.

عبدالله دهئ: حدثني إبراهيم سمعت عمر بن حفص بن غياث يحدث عن أبيه (حفص بن غياث) ووتی: من له لای أبو حنيفة داده نيستم، جا ده مبيست لي فه توای ده دا له بابه تيكد ا به پينج ووته له يه ك رۆژدا، جا كاتيک ئه مه م بينی وازم لي هيئا و پرووم كرده فره مووده. [السنة : 298] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

ووتم: كه دهئ: (وازم لي هيئا و پرووم كرده فره مووده) ده زانن ئه م ووته يه واتای چيه ؟ واتا أبو حنيفة ئه هلی رهئ بووه و به رهئ فه توای داوه، كه ی وازت له وه هيئا ئينجا ده چيته رپزی ئه هلی سوننه و حه ديث.

عبدالله دهئ: حدثني محمد بن أبي عمر الدوري المقرئ ووتی: بيستم أبو عبيد القاسم بن سلام

دهیووت: من دانیشتبووم أسود بن سالم-یش له گه لمان بوو، جا باسی بابہ تیگ کرا، منیش ووتم: أبو حنیفة له م بابہ ته دا ئاوا وئاوا ده ئی، أسود ئاوړی لیم دایه وه ووتی: باسی أبو حنیفة ده که یت له ناو مزگه ووتا؟! أبو عبید ده ئی: أسود تا کو مرد قسه ی له گه لم نه کرده وه. [السنة : 311]

ووتم: محمد بن حفص بن عمر الدورى جرح و ته عدیلی بو نه کراوه، به لام به پیی نه و ژيان نامه یه ی که له (الجرح والتعديل لابن أبي حاتم) و (تاریخ بغداد للخطیب) هاتو وه ده توانین بلیین پړوا یه تیگی له م شیوه یه شایسته ی قبول کردنه.

عبدالله ده ئی: حدثني محمد بن أبي عتاب الأعين حدثني أبو نعيم ووتی: بیستم شریک دهیووت: هاو ه لانی أبو حنیفة-م به هیچ نه شوبه اندوون ته نها به ده ف لیده ران نه بیټ، گه ریه کیگ له وان سمتی به ده رکه وئ له ناو مزگه ووتا هیچ به خه یالیدا نایه ت کئ ده بیینیټ.

[السنة : 317] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: القحطاني ده ئی: سه نه ده که حه سه نه، محمد بن أبي عتاب الأعين صدوق-ه. پیم وایه ده رباره ی زوړبه ی راوییه کان پشتی به کتیبی (تقریب التهذیب) ی ابن حجر به ستو وه، به پیی ته جرو به نه مه م به دی کرد، زوړبه ی حوکه مه کانی ده رباره ی راوییه کان هه مان حوکه ی ناو نه م کتیبیه یه، نه مه ش کاریکی باش نیه ناکړئ ته نها پشت به یه ک کتیب بیه ستړئ.

عبدالله ده ئی: حدثني محمد بن عبدالعزيز بن أبي رزمة ووتی: بیستم باو کم دهیووت: ئیمه له لای حماد بن سلمة بووین، جا باسی بابہ تیکیان کرد، ووترا: أبو حنیفة واده ئی، حماد ووتی: نه مه والله ووته ی نه م له دین ده رچو وه یه. [السنة : 323] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: نه مه ش ته کفیر کردنی أبو حنیفة-یه له لایه ن پيشه وای گه وره حماد بن سلمة.

عبدالله ده ئی: حدثني أحمد بن إبراهيم الدورقي حدثنا الهيثم بن جميل ووتی: بیستم حماد بن سلمة ده رباره ی أبو حنیفة دهیووت: نه مه الله سه راو ژوور ده یخاته ناو ناگر.

[السنة : 325] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ئەمەش ۋەك دوعا كۆردن ۋوتراۋە نەك ھەۋال پېدان.
 القحطاني دەل: الھېثم بن جەمىل مېشكى تېكچوۋ جا تەرك كرا.
 ئەم ھۆكەمەي لە (تەقريب التەھذیب) ى ابن حجر دەرھېناۋە، بەلام ۋەك خۇي نەقلى نەكردوۋە چۈنكە
 ابن حجر دەل: سېقەيە، ۋەك بلى مېشكى تېكچوۋە ۋ تەرك كراۋە.
 ئەمەش بۇ گونجاندى ۋوتەكەي أبو نەعم الأصبھاني ۋوتوۋ چۈنكە أبو نەعم دەل مەتروكە.
 بەلام ھەريەك لە ئىمام أحمد وإبراهيم الحربي وابن سعد وابن حبان والدارقطني وأحمد بن
 صالح الجيلي والذهبي بە سېقەيان داناۋە، ھەربۇيە دانەرانی كىتېبى (تەحریر تەقريب التەھذیب) دەلن:
 ئەو ۋوتەيەي ابن حجر كە دەل: لەوانەيە مېشكى تېكچوۋ بىت ۋ تەرك كرا بىت، نەمان دۆزىيەۋە
 پېش ئەو كەس ئەمەي ۋوتې.

عبداللہ دەل: حدثني أبو معمر عن إسحاق بن عيسى ووتى: پرسىارم لە حماد بن سلمة كرد
 دەر بارەي أبو حنیفە، ۋوتى: ئەمە أبو حنیفە-يە، ئەمە أبو حنیفە-يە، اللہ عز وجل زەۋى پى داخست.
[السنة : 326] (سەنەدەكەي ھەسەنە).

ووتم: (حنيفة) واتا: كەلاكى تۇپيو.
 لە تەحقىقى عادل آل حمدان (إسحاق بن عيسى) بۆتە (ابن إسحاق بن عيسى) ئەمەش ھەلەيە،
 إسحاق بن عيسى الطباع صدوق-ە، براى محمد بن عيسى الطباع-ە.

عبداللہ دەل: حدثني محمد بن أبي عتاب الأعين حدثنا منصور بن سلمة الخزاعي ووتى: بىستم
 حماد بن سلمة لە عنەتى لە أبو حنیفە دەكرد. أبو سلمة ۋوتى: شەبە-ش لە عنەتى لە أبو حنیفە
 دەكرد. **[السنة : 327]** (سەنەدەكەي ھەسەنە).

ووتم: چەند رېۋايەتېك پېش ئىستايەكېك لە سەنەدەكان محمد بن أبي عتاب الأعين-ى تېدا بوو،
 القحطاني ۋوتى: سەنەدەكە ھەسەنە چۈنكە محمد صدوق-ە، لەم رېۋايەتەشدا محمد بوونى
 ھەيەكە چى القحطاني دەل سەنەدەكەي ھەسەنە! چەند جارېك ھەلەي لەم شېۋەيەي دووبارە
 كۆتۈرۈۋە، بۇ نموۋە: لە رېۋايەتى 358 و 359 و 360 شېخەكەي عبداللہ ناۋى محمد بن علي-ە،

القحطاني له حاشیه‌دا دهرباره‌ی رپوایه‌تی 358 ده‌ئێ: محمد بن علي جه‌رح و ته‌ع‌دی‌لی بۆ نه‌ک‌راوه‌، که‌چی له‌هه‌مان حاشیه‌دا دهرباره‌ی رپوایه‌تی 359 و 360 ده‌ئێ: ر‌اوییه‌کان س‌یقه‌ن !

عبدالله‌ ده‌ئێ: حدثني عبدة بن عبد الرحيم -مروزي شيخ صالح- أخبرنا سلمة بن سليمان ووتی: حمزة البزاز هاته لای ابن المبارك، ووتی: ئە‌هی باوکی عبدالرحمن پ‌ی‌م گه‌یش‌ت‌وو‌ه دهرباره‌ی ر‌ۆ‌شن بی‌نی أبو حنیفة له‌ فه‌رم‌وو‌ده‌دا و خ‌ۆ‌مان‌د‌وو‌ کرد‌نی له‌ ع‌ی‌باد‌ه‌ت‌دا، تا وای ل‌ی‌ه‌ات وانا زانم که‌ س‌ی‌ک هه‌ب‌ی‌ت شان له‌ شانی بدات، ابن المبارك ووتی: سه‌بار‌ه‌ت به‌وه‌ی که‌ ووت‌ت ر‌ۆ‌شن بین بوو له‌ فه‌رم‌وو‌ده‌دا ئە‌وا ئە‌ه‌لی ئە‌وه‌ نه‌بوو، من ده‌چ‌وو‌مه‌ لای به‌ نه‌ی‌نی له‌ به‌ر س‌ف‌ی‌ان الث‌ور‌ی، وه‌ هاوه‌ل‌انم ل‌ۆ‌مه‌یان ده‌کردم له‌ سه‌ر چ‌ونم ب‌ۆ‌لای، وه‌ ده‌یان‌و‌وت: ک‌ت‌ی‌به‌کانی محمد بن جابر-ی که‌وته‌ ده‌ست و ر‌پ‌وایه‌تی کرد، سه‌بار‌ه‌ت به‌وه‌ش که‌ ووت‌ت خ‌ۆ‌ی مان‌د‌وو‌ ده‌کرد له‌ ع‌ی‌باد‌ه‌ت‌دا ئە‌وا ئە‌ه‌لی ئە‌وه‌ نه‌بوو، به‌یانی ده‌کرده‌وه‌ ز‌ۆ‌ر چ‌الاک بوو له‌ پ‌رس‌ی‌ار وه‌ل‌ام‌دان‌ه‌وه‌، ئە‌مه‌ش ع‌اد‌ه‌تی بوو تا‌کو له‌وانه‌بوو قه‌یل‌وله‌ی له‌ ده‌ست چ‌ووب‌وایه‌، پ‌اشان ئ‌ی‌واره‌ی ده‌کرده‌وه‌ هه‌ر چ‌الاک بوو، خ‌او‌ه‌نی ع‌ی‌باد‌ه‌ت و شه‌ون‌خ‌ون‌یش به‌یانی ده‌کاته‌وه‌ مان‌د‌وو‌ه. [السنة : 328] (سه‌نه‌ده‌که‌ی حه‌سه‌نه‌).

الخطیب ده‌ئێ: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب قال أخبرنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت أبا سعيد عبد الرحمن بن أحمد المقرئ يقول سمعت أبا بكر أحمد بن محمد بن الحسين البلخي يقول سمعت محمد بن علي بن حسن بن شقيق دهيوت: بیستم باوكم دهيوت: بیستم عبدالله بن المبارك دهيوت: یه‌ک فه‌رم‌وو‌ده‌ له‌ فه‌رم‌وو‌ده‌کانی الزه‌ری له‌لام خ‌ۆ‌شه‌وی‌ست‌ره‌ له‌ هه‌موو ووت‌ه‌کانی أبو حنیفة. [تاریخ بغداد : 574/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی صه‌ح‌یحه‌).

عبدالله‌ ده‌ئێ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا إبراهيم بن شماس السمرقندي ووتی: عبدالله بن المبارك له‌ أبو حنیفة-ه‌وه‌ ر‌پ‌وایه‌تی ب‌ۆ‌ کردین له‌ سه‌نگه‌ردا، جا پ‌ی‌او‌ی‌ک هه‌ل‌س‌ایه‌وه‌ ب‌ۆ‌ی ک‌ونیه‌که‌ی أبو خداش بوو ووتی: ئە‌هی باوکی عبدالرحمن ر‌پ‌وایه‌تمان ب‌ۆ‌ مه‌که‌ له‌ أبو حنیفة-ه‌وه‌ ئە‌و م‌ور‌ج‌یئه‌ بوو، ابن المبارك ئ‌ی‌ن‌کار‌ی ئە‌م ش‌ته‌ی ل‌ی‌نه‌کرد، جا د‌و‌ای ئە‌مه‌ گه‌ر فه‌رم‌وو‌ده‌که‌ له‌

أبو حنيفة-هوه بوايه يان رهئى أبو حنيفة بوايه ابن المبارك زهرې به سهردا دههئنا له كتيبه كانيدا، وه وازى هئنا له رپوايه ت كردن له أبو حنيفة-هوه، ئەم رپواتانهش دوا رپوايه ت بوو كه ابن المبارك بۆ خهئكى گيژاويه وه له سهنگه ردا، پاشان گه رايه وه و مرد. إبراهيم دهئى: من له گه ئيدا بووم له ناو كه شتيدا كاتيک له سهنگه ر گه رايه وه، وه ئەو فه رمووده ی بۆ ده گيژاينه وه جا به سهر هه نديک فه رمووده ی أبو حنيفة تيپه پرى به ئيمه ی ووت: زهرې به ئين به سهر فه رمووده ی أبو حنيفة من له فه رمووده و رهئى أبو حنيفة ده رچوومه. إبراهيم دهئى: ابن المبارك له گه رانه وه ی له م سهنگه ردا مرد. إبراهيم دهئى: پياويک به ابن المبارك-ى ووت ئيمه ش له لای بووين: أبو حنيفة مورجيه بوو بروای به خروج كردن هه بوو، ابن المبارك ئينكارى ئەم شته ی لينه کرد.

[السنة : 330] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

ووتم: ئەم رپوايه تهش ده رى ده خات كه ابن المبارك له كوئاي ته مه نيدا په شيمان بۆته وه له رپوايه ت كردنى له أبو حنيفة، وه هه لويستى به رامبه رى گوږاوه، ئەمه ش وه لاميكى به هيژه بۆ ئەوانه ی كه ده ئين ابن المبارك مه دحى أبو حنيفة-ى كردووه.

عبدالله دهئى: حدثني القاسم بن محمد الخراساني حدثنا عبدان عن ابن المبارك ووتى: مه جليسيك كه نازانم هه رگيز صه له واتى تيدا درابى له سهر پيغه مبه ر ﷺ مه جليسيك بوو، پاشان بيدهنگ بوو باسى نه کرد، جا ووتى: واتا مه جليسى أبو حنيفة.

[السنة : 332] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

عبدالله دهئى: حدثني عبدالله بن أحمد بن شبيهه قال سمعت عبدان دهيووت: بيستم سفيان بن عبدالمك دهيووت: بيستم عبدالله بن المبارك ده رباره ی فه توايه كى أبو حنيفة دهيووت: جه رده ي و رپگري هه نديک جار له مه باشته ر. [السنة : 335] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

عبدالله دهئى: حدثني أبو الحسن بن العطار محمد بن محمد سمعت أحمد بن شبيهه يقول أنبأنا أبو صالح سليمان بن صالح ووتى: به ابن المبارك ووترا: رپوايه ت ده كه ی له أبو حنيفة-هوه ؟!

ابن المبارك ووتی: پئی تاقی کرامه وه. [السنة : 336] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: (أبو صالح سليمان بن صالح) ناسراو به سلمویه هاوه ئی ابن المبارك-ه سيقه یه، له ته حقیقی عادل آل حمدان بۆته (أبو صالح يود بن هاني) عادل له حاشیه ده ئی: به م شیویه بوو له نوسخه ی ده ستنوس نازانم مانای چیه، وه القحطاني-ش له حاشیه دا ده ئی: له نوسخه ی ده ستنوس به (يود بن هاني) به لام به پئی کتیه کانی تر چاکم کردۆته وه.

بیگومان ئه وهی القحطاني دروسته چونکه هیچ راوییه ک نیه به ناوی (يود بن هاني) بگره ناوی یود زۆر نامۆیه، ههروه ها الذهبي له (سير أعلام النبلاء) له ژياننامه ی أبو صالح سليمان بن صالح ده ئی: هاوه ئی ابن المبارك بووه، أحمد بن شبيوه و إسحاق بن راهويه رپوایه تیان لیوه ی کردووه. وه ک ده بینن له م سه نه ده أحمد بن شبيوه رپوایه تی کردووه له سليمان ئه ویش رپوایه تی کردووه له ابن المبارك، بۆیه سه نه ده که صه حیحه.

ابن حبان ده ئی: سمعت محمد بن محمود بن عدي يقول سمعت بن قهزاد دهيووت: بیستم علي بن جرير دهيووت: به عبدالله بن المبارك-م ووت: پیاویک پئی وایه أبو حنيفة زاناره له قه زاوه ت کردن له پیغه مبه ری الله ﷺ عبدالله ووتی: ئه مه کوفره، منیش ووتم: ئه ی باوکی عبدالرحمن به هو ی تۆوه کوفر له ناو خه ئکی بلاو بوویه وه، خه ئکی ووتیان تۆ رپوایه تت له أبو حنيفة کردووه ئه وانیش رپوایه تیان لییکرد، ابن المبارك ووتی: به أبو حنيفة تاقی کرامه وه، وه چاوه کانی فرمیسی لیده هات. [الثقات : 464/8] ط: دائرة المعارف العثمانية

ووتم: محمد بن محمود بن عدي بن خالد أبو عمرو المروزي يان النسوي، نه مبینی که س جه رح و ته عدیلی بۆ بکات ته نها ئه وه نه بئ که الخطيب ده ئی: هاته بغداد فه رمووده ی گپرایه وه له فلان و فلان ... هتد، فه رمووده کانی دروست بوون، وه محمد بن عبدالله بن قهزاد المروزي سيقه یه، رپوایه تی دواتر ئه م رپوایه ته پشت راست ده کاته وه.

الخطيب ده ئی: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا ابن سلم قال أخبرنا الأبار قال أخبرنا محمد بن المهلب السرخسي قال حدثنا علي بن جرير ووتی: من له كوفه بووم چووم بۆ به صره ابن المبارك له به صره

بوو، پئی ووتم: خه لکیت چۆن جیپشت ؟ ووتم: خه لکانیکم جیپشت له کوفه پییان وایه أبو حنیفة زانتره له پیغه مبهری الله ﷺ ابن المبارک ووتی: ئەمه کوفره، ووتم: تۆیان له کوفردا کرد به ئیمام، جا گریا تا ریشی تهر بوو، واتا: ریوایه تی له أبو حنیفة کرد.

[تاریخ بغداد : 572/15] (سه نه ده که ی سه نه نه).

ووتم: ووته ی کو تایی نازانم هی کییه که ده ئی (واتا ریوایه تی له أبو حنیفة کرد) ماناکه ی ئەوه یه که بینیان تۆ ده چیه لای و گوئی بۆ ده گری خه لکیش به هو ی تۆوه هه ل خه له تان و گه وره یان کرد.

زکریا الساجی ده ئی: حدثني محمد بن روح المدائني قال حدثني معلى بن أسد ووتی: به ابن المبارک- م ووت: خه لکی ده ئین تۆ ده چیه لای أبو حنیفة ! ووتی: هه موو ئەو شتانه ی خه لک ده ئین مه رج نیه راست بئ، ئیمه ده چووینه لای و نه مان ده ناسی، کاتیک ناسیمان وازمان لئی هیئا.

[ابن عبد البر نه قلی کردووه - الانتقاء : 151]

ووتم: (محمد بن روح المدائني) گهر محمد بن روح العکبری بیئت که زکریا الساجی ریوایه تی لیوه کردووه ئەوا پیشتەر باسمان کرد، گهر ئەویش نه بیئت ئەوا نایناسم و نه مدوژییه وه.

زکریا الساجی ده ئی: بیستم محمد بن الوليد البصري ووتی: ووته کانی أبو حنیفة- م له به رکرد، جا رۆژیک له لای أبو عاصم بووم، هه ندیک له بابه ته کانی أبو حنیفة- م له لای خویند، ووتی: توانای له به رکردنت چه نده باشه، به لام چی وای لی کردیت شتیک له بهر بکه یت که پیو یستت به وه بئ ته وه به ی لئ بکه یت بۆلای الله ؟!

[الخطیب نه قلی کردووه - تاریخ بغداد : 559/15] (سه نه ده که ی سه نه نه نه).

عبدالله ده ئی: حدثني إسحاق بن منصور الكوسج حدثنا محمد بن يوسف الفريابي ووتی: بیستم سفیان ده یووت: به سوار ووترا: سه یریکی به شیک له ووته کانی أبو حنیفة و باسه کانی بکه، سوار ووتی: چۆن ووته له پیاو ییک قبول بکه م که نه رم و نیانی پئ نه به خشراوه له دینه که یدا !

[السنة : 245] (سه نه ده که ی سه نه نه نه).

ووتم: له [تاریخ بغداد : 550/15] له ریگای الفریابی- هوه هاتوو هه حیه سوار ده ئی: چۆن سه یری

ووتهی که سیک بکه م که نه رم و نیانی پئ نه به خشراوه له دینه که یدا.

مهمر الغزالي ده ئی: سه رکرده ی پئشووی سه له فیه کانی مصر شیخ حامد الفقی سوئندی خوارد به الله که ابو حنیفة کافره، وه تاکو ئیستاش ئه و پیاوانه ی که ئه م سوئنده خراپه یان بیست زیندوون. **[سر تأخر العرب والمسلمین : 52 ط: نهضة مصر]**

مهمر بن عبد الله ده ئی: هاده وییه کان ناسراون به وه ی که له فیه کانی ووته ی حه نه فیه کان وه رده گرن، ناوبانگی ئه مه ش پئویدیستی به نه قل کردنی ووته نیه له م باره یه وه، وه زانراوه که مه زه به ی حه نه فی دوورترین مه زه به به له سوننه ت له نیوان چوار مه زه به به که دا، له به ر ئه م هوکارانه:

۱. أبو حنیفة که ووتته ناو لادانی عه قیده یی و کرداری، وه ک ووتنی قورئان مه خلوقه و ئیرجاء و خروج کردن له سه ر حاکمه کان.

۲. پشت به ستنی به ره ئی ته نانه ت زوړیک له فه رمووده کانی پیغه مبه ری الله ﷺ رته کرده وه، ابن ابي شيبه 125 بابته ی باسکردووه که ابو حنیفة تییدا موخاله فه ی فه رمووده ی پیغه مبه ری الله ﷺ کردووه.

۳. أبو حنیفة لیژان نه بووه له زانستی فه رمووده دا هه ر بویه پیاوایه تی که مه سه ره پای زوری چوونه ناویه وه، له به ر ئه و هوکاره ی که باسما ن کرد زانایانی فه رمووده أبو حنیفة-یان له که دار کرد، وه مقبل بن هادی الوادعی هه ئسا به نویسنی کتیه که ی (نشر الصحیفة فی ذکر الصحیح من أقوال أئمة الجرح والتعديل فی ابي حنیفة) تییدا ووته ی پئشه وایانی جه رح و ته عدیلی کوکردوته وه که زیاترن له 70 زانا، وه زور که مه شتیکی ئاوا پرووبدات که سیک به م ژماره زوره وه قسه ی پئ بووتری، جا که حالی أبو حنیفة به م شیوه یه بوو که باسم کرد بویه زوربه ی شوینکه وتوانی موخته زیله بوون هه روه ک زیاتر له زانایه ک ئه مه یان ووتوه، وه به شییکمان له مه باسکرد له کتیه که ماندا (القول المبين فی أصناف المبدلین) وه له وانه یه ئه مه هوکار بیئت که زهیدییه کان و هاده وییه کان بابته تی فروع له حه نه فیه کان وه ربگرن. **[رافضة الیمن علی مر الزمن : 609 ط: دار الحديث]**

ووتم: زهیدییه کانی ئه مپړو پیان ده ووتری هاده وییه، که کوومه لیکی رافیزهن جیاوازیان هه یه له که ل

زهیدیه کۆنه کان.

عبداللہ دہؑ: پرسیارم له باوکم کرد دہبارہی شعیب بن إسحاق، ووتی: نابینم ہیچ عہیبکی ہہ بن (واتا له فہرموودہدا) بہ لَام له گہؑؑ ئہہلی رہئی دانیشٹ، له گہؑؑ أبو حنیفہ دانیشٹ. [العلل ومعرفۃ الرجال : 3127]

ووتم: ئہمہش نموونہیہ کہ له سہر جہرح کردنی راوی سیقہ له لایہن سہلہ فہوہ تہنہا له بہر نزیکیان له أبو حنیفہ.

عبداللہ دہؑ: پرسیارم له باوکم کرد دہبارہی أسد بن عمرو، ووتی: صدوق-ہ، وہ أبو یوسف-یش صدوق-ہ، بہ لَام هاوہ لانی أبو حنیفہ نابی رپوایہ تیان لیوہ بکری. [العلل ومعرفۃ الرجال : 5332]

ووتم: عمرو بن أسد و أبو یوسف ئہہلی صیدقن، بہ لَام ہہردوویان هاوہ لی أبو حنیفہ-ن بویہ ئیمام أحمد وادہؑؑ، ئہمہش جہرح کردنہ بہہوی أبو حنیفہ-ہوہ.

أبر إسماعیل الہروی دہؑ: أخبرنا الحسن بن یحیی أخبرنا أحمد بن محمد بن العباس أخبرنا أحمد بن أحمد بن حمدان البخاری -ہہا إملاء- حدثنا أبو عاصم عمرو بن عاصم المروزی سمعت علی بن محمود بن خلیل سمعت عاصم بن عصمہ ووتی: من له لای أبو سلیمان الجوزجانی بووم نامہی أحمد بن حنبل-ی بۆہات، تییدا ہاتبوو: (گہر واز بہینیت له رپوایہت کردنی کتیبہکانی أبو حنیفہ ئہوا دینہ لات وگوئی بیستی کتیبہکانی عبداللہ بن المبارک دہین لیٹ). [ذم الکلام وأہلہ : 416]

عبداللہ دہؑ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا أبو الأحوص محمد بن حیان ووتی: رۆژیکیان پیاوئک پرسیارم له ہشیم کرد دہبارہی بابہ تیئک، ہشیم فہرموودہیہ کی بۆ گۆرایہوہ، پیاوہ کہ ووتی: أبو حنیفہ و محمد بن الحسن و هاوہ لہکانی وانا لئن ! ہشیم ووتی: ئہی عبداللہ عیلم له کہسانی سووک ونزم وہرنا گیریت. [السنة : 386] (سہنہدہ کہی صہحیحہ).

الفسري دهئ: حدثنا أبو بكر بن خلاد قال سمعت عبد الرحمن بن مهدي قال سمعت حماد بن زيد دهبوت: بيستم باسى أبو حنيفة كرا، أيوب ووتى: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ﴾ (واتا: دهپانه وئ نوری الله که دینی ئیسلامه بکوژیننه وه به فوی ده میان و نه پیلن، وه الله رازی نابیت ته نها به ته واو کردن و سه رخستنی دینه که ی نه بیت).
[المعرفة والتاريخ : 785/2] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الفسري دهئ: حدثنا سليمان بن حرب حدثنا حماد بن زيد ووتى: ابن عون ووتى: پیم راگه یاندر اوه که له ناو ئیوه دا که سانیک هه ن رپگرن له به رده م هاتنی خه لک بو سه ر پنگای الله.
الفسوي دهئ: سليمان بن حرب ووتى: أبو حنيفة وهاوه له کانی له وانه ن که رپگری ده که ن له هاتنی خه لک بو سه ر پنگای الله. **[المعرفة والتاريخ : 786/2]** (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطيب دهئ: أخبرنا ابن رزق أخبرنا أبو بكر الشافعي حدثنا جعفر بن محمد بن الحسن القاضي قال سمعت منصور بن أبي مزاحم دهبوت: بيستم مالك دهبوت: أبو حنيفة دژایه تی دینی کرد، وه هه ر که سیک دژایه تی دین بکات دینی نیه. **[تاريخ بغداد : 552/15]** (سه نه ده که ی صه حیحه).
 ووتم: دینی نیه واتا چی ؟ که سیک به دژایه تی کردنی دین وه سف بکری حوکی چیه ؟

الخطيب دهئ: جعفر ووتى: حدثنا الحسن بن علي الحلواني ووتى: بيستم مطرف دهبوت: بيستم مالك دهبوت: الداء العضال له ناو چوونی دینه، وه أبو حنيفة-ش له الداء العضال-ه.
[تاريخ بغداد : 552/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ئه مجاره عبدالملك بن حبيب له مطرف رپوايه تی نه کردووه تا بووترئ زه عيفه، گه ر بیانووش به وه به پندرئته که مطرف شتی مونکه ره له مالك رپوايه ت ده کات ئه وا ابن حجر وه لامی ئه م گومانه ی ابن عدي داوه ته وه، المعلي-ش له **[التنكيل : 803-808/1]** به درئری وه لامی داوه ته وه، پاشان ته نها مطرف ئه مه ی رپوايه ت نه کردووه له مالك إسماعيل بن أبي أويس-یش رپوايه تی کردووه، ئه مه ش فه رمووده نیه تا ئاوا توند بکری مطرف یه کیکه له نزیکترین قوتابیه کانی مالك له به رده می پرسیار

له مالک ده کړئ که (الداء العضال) مانای چیه نه ویش وه لومه که ی مالک-ی نه قل کردووه. که الخطیب ده ئی: (جعفر ووتی) واتا الخطیب له ابن رزق رپوایه ت ده کات نه ویش له أبو بکر الشافعی نه ویش له جعفر، نه مه پيشه ی زوریک له المتأخرین-ه کاتیک سه نه د دووباره ده بیته وه راوویه دووباره کانی سه رها تا نانوسن، له رپوایه تی پيش نه مه الخطیب له ابن رزق نه ویش له أبو بکر نه ویش له جعفر رپوایه ت ده کات، نه م رپوایه ته ش که له دوا ی نه و هاتووه به هه مان شیوه یه الخطیب له ابن رزق نه ویش له أبو بکر نه ویش له جعفر، به لام الخطیب ناوی دوو راوویه دووباره که ی نه نویسه وه ته رپک چوته سه ر جعفر، ابن عبدالبر-یش نموونه ی ئاوا ی زوره له کتبی (الانتقاء) وه ک له به شی دووه م ده یینن، نه مه ی که باسم کرد وه ک نه لف و بی وایه هه رپیویست به باس کردن ناکات به لام جاهیل و ده مارگیر بو أبو حنیفه هینده زورن ده ترسم یه کیک بچی له م سه نه ده بکوئیته وه بلخ الخطیب له جعفر رپوایه ت ده کات الخطیب دوا ی مردنی جعفر له دایکبووه که واته سه نه ده که منقطع-ه ! بویه ده مه ویت هه موو که لینیک دابخه م به پیی توانا.

أبر نعيم الأصبراني ده ئی: حدثنا سليمان بن أحمد حدثنا عبدالله بن أحمد بن حنبل حدثني منصور بن أبي مزاحم ووتی: بیستم باسی أبو حنیفه کرا، مالک بن انس ووتی: دژایه تی دینی کرد، وه هه رکه سیک دژایه تی دین بکات نه هلی دین نیه. [حلیة الأولیاء: 325/6] (سه نه ده که ی صه حیحه).

عبدالله ده ئی: حدثني منصور بن أبي مزاحم ووتی: بیستم مالک باسی أبو حنیفه-ی کرد، جا به ووته یه کی خراپ باسی کرد، وه ووتی: دژایه تی دینی کرد، وه هه ر که سیک دژایه تی دین بکات له دیندا نیه. [السنة: 278] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: رپوایه تی دواتر پروونی ده کاته وه منصور مه به ستی چیه له خراپ باس کردن.

عبدالله ده ئی: حدثني منصور جاريکی تر ووتی: بیستم مالک ده رباره ی أبو حنیفه قسه یه کی ده کرد که له دین ده یبرده ده ره وه، وه ووتی أبو حنیفه دژایه تی هیچی نه کرد ته نها دین نه بیئت.

ووتم: عبدالله كه دهئى: (حدثني منصور جاريكى تر) واتا له دوو مه جليسى جياىدا منصور ئەم ووتانهى مالك-ى گيڤاوه ته وه بو عبدالله، نهك يهك مه جليس بئت و عبدالله هەر جارهو به شيوهيهك بيگيڤيڤته وه، منصور له رپوايه تى دووه مدا رپوونى كردۆته وه كه خراپ باسكردنى أبو حنيفة له لايەن مالك بريتي بووه له خستنه دهره وهى له دين، ئەمەش ته كفير كردنه.

جا كه ئەم سەنە دە صەحیحانه مان هەبئ كه له نيوان عبدالله و مالك ته نها منصور هەيه هيج گومانىكى زەعيفى لئ ناكري چۆن واز له م سەنە دانه دههينين و ئاور له ته ئويل و عوزر هينانه وهى ابن عبدالبر و أبو الوليد الباجي ده دهينه وه كه دوو مالكى مه زهه بن و له سەدهى پينجه م مردوون.

ابن عبدالبر دهئى: له مالك رحمته الله رپوايه ت كراوه كه دهربارهى أبو حنيفة ووتهيه كى نزىك له وهى سفيان-ى ووتوه: خراپترين مندا له كه له دايكبووه له ئيسلامدا، وه ئەگەر خروجى كردبوايه له سەر ئەم ئوممه ته به شمشير هيشتا سووكتر بوو، وه رپوايه ت كراوه لئى كه پرسىارى ليكراوه دهربارهى ووته كهى عمر (عيراق الداء العضال-ى تيدايه) مالك وتوويه تى: أبو حنيفة-يه، هەموو ئەم ووتانه هاوه لانی مالك له ئەهلى حەديث رپوايه تيان كردووه له مالك، به لام هاوه لانی مالك له ئەهلى رهئى هيج شتيكى له م جوړه له مالك رپوايه ت ناكەن. [الانتقاء: 150]

ووتم: ابن عبدالبر دواى هينانى رپوايه ته كانى مه دحكردنى أبو حنيفة له لايان زانايانه وه ئينجا به م شيوهيه باسى رپوايه ته كانى زه مكدردنى أبو حنيفة دهكات، ئەوه تا رپوايه ته كانى مالك به شيوهى تمرىض ده گيڤيڤته وه به سەنە د ناهيڤيڤت دهئى (زوي) واتا: رپوايه ت كراوه تا واى نيشان بدات بو خوينەر كه ديارنيه صەحیحە يان نا، له كاتيكا هينامان هەموو به سەنە دى صەحیحە وه له مالك رپوايه ت كرابوو، وه كه دهئى: هاوه لانی مالك له ئەهلى حەديث ئەم شتانه يان رپوايه ت كردووه له مالك، هاوه لانی ئەهلى رهئى رپوايه تيان نه كردووه قسه يه كى سهيره ! كئ هەيه رپوايه ت بكات له دژى ئيمامه كهى ؟ دواتر ووتهى ئەهلى حەديث له پيشتره يان ئەهلى رهئى ؟ ئەى پاشان ئەوهى شتيك رپوايه ت دهكات كه كه سيكى تر رپوايه تى نهكات ماناى وايه ئەم شته بوونى نيه ؟

چه‌ندان فەرمووده‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ ته‌نہا یه‌ک هاوہل رپوایه‌تی کردووہ هاوہلانی تر رپوایه‌تیاں نه‌کردووہ، له‌ به‌شی دووہ‌مدا به‌ درپژئی باسی ابن عبدالبر و کتیبه‌که‌ی و رپوایه‌ته‌کان ده‌که‌ین.

أبو الوليد الباصي ده‌ئ: عبدالملك بن حبيب رپوایه‌تی کردووہ ده‌ئ: أخبرني مطرف ووتی: ئەوان پرسیاریان له‌ مالک کرد دهرباره‌ی ته‌فسیری (الداء العضال) له‌م فەرموویه‌دا، مالک ووتی: ئەمه‌ أبو حنیفة و هاوہله‌کانیه‌تی، چونکه‌ ئەو به‌ دوو رپگا خه‌لکی گومرا کرد: به‌ ئیرجاء و به‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی فەرمووده‌کان به‌ ره‌ئ. أبو الوليد ده‌ئ: أبو جعفر الداودي ووتی: ئەمه‌ی عبدالملك بن حبيب باسی کرد گهر سه‌لامه‌ت بئ له‌ هه‌له‌ و چه‌سپا بئ ئەوا مالک له‌ کاتی‌کدا ئەم قسه‌یه‌ی کردووہ که‌ دئی ته‌نگ بووہ ناچار بووہ که‌ شتیکی أبو حنیفة-یان بوئی باسکردووہ که‌ پئی ناخۆش بووہ و دئی پئی ته‌نگ بووہ جا ئەمه‌ی ووتوه‌، زاناش هه‌ندی‌کجار توشی دلتنه‌نگی ده‌بئ، وه‌ به‌لای منه‌وه‌ ئەم رپوایه‌ته‌ سه‌حیح نیه‌ له‌ مالک-ه‌وه‌، چونکه‌ مالک رضي الله عنه ئەوه‌ی پئی ناسراوه‌ له‌ عه‌قلی و له‌ عیلمی و له‌ فه‌زلی و له‌ دینی و له‌ ده‌ست هه‌لگرتن له‌ باسکردنی خه‌لکی ته‌نہا به‌ حه‌ق و به‌لگه‌وه‌ نه‌بئ، قسه‌ ناکات دهرباره‌ی هه‌چ که‌سیک له‌ موسلمانان که‌ لئی نه‌کوئیبیته‌وه‌، وه‌ یه‌کیک له‌ هاوہلانی أبو حنیفة عبدالله بن المبارک-ه‌، وه‌ رپزگرتنی مالک بوئ ابن المبارک و ته‌فزیل کردنی به‌ناوبانگه‌. أبو الوليد ده‌ئ: وه‌ زانراوه‌ که‌ مالک أبو حنیفة-ی باسکردووہ به‌وه‌ی که‌ عیلمی هه‌یه‌ به‌ بابه‌ته‌کان، وه‌ أبو حنیفة فەرمووده‌ی وه‌رگرتووہ له‌ مالک، وه‌ محمد بن الحسن کتیبی (الموطأ)ی وه‌رگرتووہ له‌ مالک که‌ رپوایه‌تی ده‌کات له‌ أبي ذر عبد بن أحمد رضي الله عنه، وه‌ أبو حنیفة ناوبانگی هه‌یه‌ که‌ له‌ عیباده‌ت و زوهد هه‌بوون به‌رامبه‌ر به‌ دنیا گه‌یشته‌وته‌ لوتکه‌، وه‌ توشی مه‌ینه‌تی بوو لییدرا به‌ قامچی تا بپیته‌ قازی ئاماده‌ نه‌بوو بیکات، وه‌ مالک بوئی شیاونیه‌ قسه‌ بکات دهرباره‌ی که‌سیکی وه‌ک ئەو ته‌نہا به‌ شیوه‌یه‌ک نه‌بیته‌ که‌ شایسته‌بئ به‌ فه‌زلی أبو حنیفة، وه‌ نازانین مالک قسه‌ی کرد بیته‌ دهرباره‌ی هه‌چ که‌سیک له‌ ئەه‌لی ره‌ئ، به‌لکو قسه‌ی کردووہ دهرباره‌ی هه‌ندی‌ک له‌ ئەه‌لی حه‌دیث له‌ پرووی رپوایه‌ته‌وه‌.

[المنتقى شرح موطأ مالك : 463/9 ط: دار الكتب العلمية]

ووتم: سهیری ئەم مالکی مەزەهەبانە چۆن ئیمامەتەکان ناشرین دەکەن لە پیناوی بەرگری کردن له أبو حنیفە، دەئێ: لەوانە یە کاتێک مالک ئەم قسە یە کردبێ دێ تەنگ بوو له أبو حنیفە بۆ یە وای ووتو: ئەمە چ سوکایەتی کردنی کە بە مالک کە خوشیان هەستی پێ ناکەن، ئایا ئیمامی وەک مالک دێ لە هەر کەسێک تەنگ بێ لە خۆ یە و تۆمەتی مورجیئە و گومراکردنی خەلکی دەداتە پال تەنها لەبەر ئەوەی دێ لێ تەنگ بوو ؟ گەر مالک کەسێکی ئاوابێ ئەوا عەدالەتی له دەست دەدات بەلام حاشا له مالک کە ئاوا بێت ئەمە تەنها وورپنەکردنی متاخرین-ی مالکیەکانە و هیچی تر نیە، ئەگینا خیلانی نیوان مالک و الیث بن سعد زۆر بوو له گەلێک بابەتدا کە چی پزگرتنیکی یە کجار زۆر هەبوو له نیوانیان، ئەمە چ گالته جاری یە کە تۆ دلت له کەسێک تەنگ بێ لە خۆ تە وە بلی مورجیئە یە و ئەهلی رهئیه خەلکی گومرا کردوو !

پاشان بە زەعیف دانانی رپوایەتە کە یە عبدالملک له شوینی خۆی نیە، راستە عبدالملک له رپوایەت کردنی فەرمووده زەعیفە بەلام ئیمامی مالکیە قسە ی جیگای سەنگە له نهقل کردنی ووتەکانی مەزەهەبی مالکی، وەک ابن القطان الفاسی دەربارە ی عبدالملک دەئێ: محقق بوو بۆ له بەرکردنی مەزەهەبی مالک و سەر خستی و بەرگری کردن لێ، بە هاو له گە و رهکانی مالک گە یشتوو، بەلام له فەرمووده دا رپنموونی پێ نه دراوه و له شیخیکی سەرکەوتوو وەری نه گرتوو. إبراهيم بن قاسم بن هلال دەربارە ی دەئێ: رەحمەتی الله له عبدالملک بن حبيب بێ، بەرگری ده کرد له ووتە ی مالک.

الذهبي دەربارە ی دەئێ: به لیزانی وەسف کرابوو له مەزەهەبی مالک-دا. هەر وەها عبدالملک یە کێکە له زانا متقدمین-هکانی مەزەهەبە کە کاتێک مالک مردوو ئەو مندال بوو زۆرێک له قوتابیە نزیکەکانی مالک-ی دیوه و زانست و مەزەهەبی مالکی لیوهر گرتوون، ئەم رپوایەتە شی له مطرف بیستوو کە قوتابی مالک بوو، جا گەر ووتە ی هەر فەقێک وەر نه گرین دەربارە ی ووتە ی ئیمامی مەزەهەبە کە ی به بیانوی ئەوە ی لاوازه له فەرمووده، ئەوا دەبێ کاتێک کە محمد بن الحسن الشیبانی ووتەکانی أبو حنیفە نهقل ده کات هەمووی رەت بکە ی نه وه چونکە محمد زەعیفە، یان هەر محقق-ی مەزەهەبی کاتێک ووتە ی خاوهن مەزەهەبە کە ی نهقل ده کات

دهبې رډتې بکهینه وه به بیانووی نه بوونی سه نه د ! جگه له مه ش عبدالملك له م پړوايه ته دا موتا به عه کړاوه وهک پيشتر هيښامان له اسماعيل بن ابي اويس که هه مان شت ده گپړته وه له مالک واتا ته نها مطرف نه مهی نه بیستووه له مالک ووته که ناسراو بووه.

سه باره ت به وهش که ده لئ: ابن المبارك حه نه فی مه زهه ب بووه، شایسته ی وه لامدانه وه نیه دوا ی نه م هه موو پړوايه ته ی له ابن المبارك هيښامان.

دهر باره ی ووته که ی أبو الوليد که ده لئ: مالک مه دحی أبو حنیفة-ی کردووه، ده پرسین کوا ووته که ی مالک ؟ بگره مالک أبو حنیفة-ی ته کفیر کردووه چ جای مه دحکردنی.

الخطیب ده لئ: أخبرنا البرقاني أخبرنا بشر بن أحمد الإسفراييني حدثنا عبدالله بن محمد بن سيار الفرهياني قال سمعت القاسم بن عبد الملك أبا عثمان دهيووت: بیستم أبو مسهر دهيووت: ئیمامه کان له عنه تیان له أبو فلان ده کرد له سه رنه م مینبه ره، وه ئاماژه ی کرد بو مینبه ری دیمه شق. **الفرهياني ده لئ:** أبو فلان أبو حنیفة-یه. [تاریخ بغداد: 570/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطیب ده لئ: أخبرنا إبراهيم بن محمد بن سليمان المؤدب الأصبهاني قال أخبرنا أبو بكر ابن المقرئ قال حدثنا سلامة بن محمود القيسي قال حدثنا أيوب بن إسحاق بن سافري قال حدثنا رجاء السندي ووتی: عبدالله بن إدريس ووتی: أبو حنیفة گومرپایه کی گومرپاکه ر بوو، وه أبو یوسف فاسقیک بوو له فاسقه کان. [تاریخ بغداد: 566/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

ووتم: رجاء السندي سه ما عی هه یه له عبدالله بن إدريس.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده لئ: الخطیب له ابن یونس نه قلی کردووه که ده لئ: أيوب بن إسحاق بن سافري نه خلاق ناشرین بوو.

هه ر الخطیب له ابن ابي حاتم نه قلی کردووه که ده لئ: له الرملة فه رمووده مان لییه وه نوسی، بو باوکم باسکرد باوکم نه وی ناسیه وه ووتی: صدوق-ه.

جا أبو حاتم بلئ صدوق-ه نه مه وهک ته وسیق کردنی زاناکانی تره چونکه أبو حاتم تونده، به لام محقق نه م ووته یه ی الخطیب-ی نه قل نه کردووه ته نها نه و ووته که ی نه قل کردووه که به دلیه تی.

الخطيب ده‌ئى: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا عثمان بن أحمد قال حدثنا حنبل بن إسحاق ووتى: **بيستم الحميدي** كاتيك ناوى أبو حنيفة-ى هينابوايه پي ده‌ووت: أبو جيفة، وه ده‌يووت: ئەم كه‌سه كونيەى بۆ دانانرى، وه به‌ ئاشكرا ئەم قسه‌يهى ده‌کرد له‌ مسجد الحرام له‌ بازنه‌ى ده‌رس ووتنيدا خه‌لكى له‌ چوار ده‌وريه‌وه‌ بوون. **[تاريخ بغداد : 561/15]** (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حيحه).

ووتم: كونيە له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا وه‌ك ريزگرتن به‌كار ديت، له‌جياتى ناوى كه‌سه‌كه‌ ده‌ئى: أبو فلان يان ابن فلان و هاوشيوه‌ى ئەمانه‌، هه‌ر بۆيه‌ الحميدي پي وايه‌ أبو حنيفة شايسته‌ى ئەوه‌ نيه‌ به‌ كونيە ناوى بريت.

هه‌روه‌ها كاتيك له‌لاى ابن المبارك ناوى أبو يوسف ده‌هيئرى كه‌ قوتابى أبو حنيفة-يه‌ و ناوى يعقوب-ه‌، ابن المبارك ده‌ئى: نه‌خير هيچ كه‌رامه‌تى نيه‌، بلئ يعقوب. بروانه‌ **[الضعفاء : 423/6]**

الخطيب ده‌ئى: أخبرني الحسن بن أبي طالب قال أخبرنا أحمد بن محمد بن يوسف قال حدثنا محمد بن جعفر المطيري قال حدثنا عيسى بن عبدالله الطيالسي قال حدثنا الحميدي ووتى: **بيستم ابن المبارك** ده‌يووت: نويزيكم له‌دواى أبو حنيفة-ه‌وه‌ كرد له‌ ناخه‌وه‌ پي مورتاح نه‌بووم. الحميدي ده‌ئى: وه **بيستم ابن المبارك** ده‌يووت: 400 فه‌رمووده‌م له‌ أبو حنيفة نوسيوه‌ته‌وه‌ كه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ عيراق إن شاء الله ده‌يانسپرمه‌وه‌. **[تاريخ بغداد : 572/15]** (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حيحه).

ووتم: الكوثري ئەم رپوايه‌ته‌ى به‌ زه‌عيف داناوه‌ به‌هۆى أحمد بن محمد بن يوسف وه‌ به‌تاييه‌تى كاتيك كه‌ له‌ محمد بن جعفر المطيري رپوايه‌ت ده‌كات، به‌لام هه‌ر خودى ژياننامه‌كه‌ى أحمد له‌ تاريخ بغداد رده‌دانه‌وه‌يه‌ بۆ الكوثري، بروانه‌ **[التنكيل : 335-332/1]** المعلي وه‌لاميكى به‌هيئى الكوثري داوده‌ته‌وه‌ ده‌باره‌ى ته‌زعيف كردنى ئەم رپوايه‌ته‌ به‌هۆى أحمد بن محمد بن يوسف.

عبدالله ده‌ئى: حدثني أبو بكر بن زنجويه حدثنا أبو جعفر الحراني ووتى: **بيستم عيسى بن يونس** ده‌يووت: الأوزاعي هاته‌ ده‌ره‌وه‌ ليّمان من والمعافى بن عمران و موسى بن أعين له‌لاى بووين له‌ به‌يروت، كتيبى السير ورده‌دانه‌وه‌ى أبو حنيفة-ى له‌ ده‌ست بوو، جا ووتى: گه‌ر ئەم هه‌له‌يه‌ له‌ ئوممه‌تى محمد ﷺ بيت ئەوا به‌شى هه‌موويان ده‌كات، پاشان ووتى: له‌ ئيسلامدا هيچ منداليك

له دايك نه بووه شومتر بښت بويان له ابو حنيفة. [السنة : 235] (سهنه ده كه ي صه حيحه).

ووتم: القحطاني له ته حقيقه كه يدا ده ئي: ابو جعفر الحراني نه مدو زويه وه كه س باس ي بكات !
ابو جعفر الحراني ناوي (عبدالله بن محمد بن علي بن نفيل) ه سيقه و حافز و متقن-ه، به لام
لومه ي القحطاني ناكه م له مه دا، چونكه له م سه رده مه ي ئيستادا به هو ي ئينته رنيته وه ژيان نامه ي
زوربه ي راويه كانمان به كليكيك ديته به رده ست به وورده كارييه وه، كه چي الله تعالى خو ي ده زاني
كه چه نده ماندوو ده بم له گه ران به دواي حالي راويه كان، چ جاي سه رده مه ي القحطاني كه سالي
1986 ته حقيق ي ئه م كتيب ي كردوو.

عبدالله ده ئي: حدثني أحمد بن محمد حدثنا يحيى بن آدم قال حدثنا سفيان وشريك وحسن بن
صالح ووتيان: أبو حنيفة-مان بيني هيچ ناسراو نه بوو له فيقه دا ته نها به مشتومر وده مه ده مي
ناسراو بوو. [السنة : 320] (سهنه ده كه ي حه سه نه).

الفسري ده ئي: حدثني عبيدالله بن موسى ووتي: باس ي ابو يوسف و ابو حنيفة كرا له لاي سفيان
الثوري، جا ووتي: نه وانه كي ن پاشان نه وانه چين ؟! سفيان ووتي: ئيمه نه ده چووينه لاي حماد
ته نها به نه يني له هاوه له كانمانه وه نه بئ، پييان ده ووتين: ده چيته لاي ! له گه لي داده نيشيت ! جا
نه ده چووينه لاي ته نها به نه يني نه بئ. [المعرفة والتاريخ : 791/2] (سهنه ده كه ي صه حيحه).

ووتم: حماد شخي ابو حنيفة بوو، حماد بن ابي سليمان، ابو حنيفة له خوشه ويستي نه و
كوړه كه ي ناوناوه حماد، ابو حنيفة ده ئي: دواي هه موو نو يژي ك دوعا بو حماد ده كه م له گه ل دايك
و باوكم.

الفسري ده ئي: بيستم ابو حنيفة موسى بن مسعود ووتي: سفيان ووتي: من ده گه يشتم به حماد
دواي نه وه ي كه بيدعه كه ي داهينا جا سه لامم لي نه ده كرد.
[المعرفة والتاريخ : 791/2] (سهنه ده كه ي حه سه نه).

أبو زرعة الراسي ده ئي: بيستم پياويك به ابو نعيم-ي ووت: سفيان قسه ي له گه ل ابو

حنيفة دهکرد ؟ أبو نعيم به سهر ئاماژهی کرد، واتا: نه خیر.

أبو زرعة دهئ: أبو نعيم پئی ووتین: أبو حنيفة دهستی دهکرد به قسه کردن له گه ل سفیان.

[تاریخ أبي زرعة الدمشقي : 1327-1328]

ابن أبي حاتم دهئ: حدثنا صالح بن أحمد بن محمد بن حنبل قال حدثنا علي بن المديني ووتی: بیستم يحيى بن سعيد دهیووت: أبو حنيفة به لامدا تیپه پری منیش له بازاری کوفه دا بووم، جا پرسپاری هیچ شتیکم لی نه کرد، وه أبو حنيفة دراوسیّم بوو له کوفه نه لی نزیك بوومه وه نه پرسپاری هیچ شتیکم لی کرد.

[الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/449] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطیب دهئ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق قال أخبرنا أبو بكر أحمد بن جعفر بن محمد بن سلم الختلي قال أملی علينا أبو العباس أحمد بن علي بن مسلم الأبار في شهر جمادي الآخرة من سنة ثمان وثمانين ومئتين ووتی: باسکردنی ئه و که سانه ی که ره ددی أبو حنيفة-یان داووته وه: أيوب السختياني وجريّر بن حازم وهمام بن يحيى وحماد بن سلمة وحماد بن زيد وأبو عوانة وعبد الوارث وسوار العنبري القاضي ويزيد بن زريع وعلي بن عاصم ومالك بن أنس وجعفر بن محمد وعمر بن قيس وأبو عبد الرحمن المقرئ وسعيد بن عبد العزيز والأوزاعي وعبد الله بن المبارك وأبو إسحاق الفزاري ويوسف بن أسباط ومحمد بن جابر وسفيان الثوري وسفيان بن عيينة وحماد بن أبي سليمان وابن أبي ليلى وحفص بن غياث وأبو بكر بن عياش وشريك بن عبد الله ووكيع بن الجراح ورقبة بن مصقلة والفضل بن موسى وعيسى بن يونس والحجاج بن أرطاة ومالك بن مغول والقاسم بن حبيب وابن شبرمة. [تاریخ بغداد : 505/15] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ئه مه 35 زانا که قسه یان پئی ووتوه، جگه له وانی تریش که باسنه کراوه لیږده دا، که مقبل الوادعي ژماردوویته 77 زانا، جا ئایا ده کړئ هه موو ریوايه ته کانی ئه مانه زه عیف بن ؟ ده کړئ هه موویان درویان به ده می هه لبه ستی له بهر هه سودی ؟ ده کړئ هه موویان زو لمیان لی کردب و به هه له ئه م شتانه ی بده نه پالی ؟ بیگومان نه خیر، به لام زوړیک له متأخرین و معاصرین

ئەم بيانوو بەتالانە بەکار دەھێنن، دەبيني يەکیکیان دەلێ: هەمووی زەعیفە، ئەوی تریان دەلێ: درۆیە، ئەوی تریان دەلێ: لەبەر حەسودی وایان کردوو! ئاخر دەبێ چ شتێک لە أبو حنیفە-دا هەبێ و لەو زانایانە بوونی نەبێ تا حەسودی پێ ببەن؟ ئەم ووتە یە بوھتانیکێ چەندە گەورە و ناشرینە دەیدەنە پال زانایانی سەلەف، ئەمە وادەکات سێقەمان بە قسەکانیان نەمێنێت لە جەرح و تەعدیلدا مادام بە میزاجی خۆیان حوکم دەدەن لەسەر کەسەکان، یەکیکی تریان دەلێ: لەبەر خیلای فیکھی مەزھەبەکان ئەم شتانەیان بۆ أبو حنیفە دروستکردوو! ئەو باشە بۆ أحمد قسە بە الشافعی نالێ بۆ الشافعی قسە بە مالک نالێ بۆ مالک قسە بە سفیان نالێ بۆ سفیان قسە بە الأوزاعي نالێ؟ بۆ تەنھا ئەم خیلایە فقیهە بەرامبەر أبو حنیفە ئاوا توند بوو؟ یەکیکی تریان بەچاوی سەردەمەکە ی خۆی سەیری بابەتە کە دەکات و حوکم دەدات، دەبینێت أبو حنیفە بە (الإمام الأعظم) ناوێراو و مەزھەبەکە ی وەک باقی مەزھەبەکانی تر بەربلاو، وە ناوی أبو حنیفە هەمیشە لەپال ناوی سێ ئیمامەکە ی تر دێت و ناویان لێناو (الأئمة الأربعة) دەبيني لە بابەتە فقیهەکان ووتە ی ئەو وەک ووتە ی ئەوانی تر باس دەکری و سەنگ و قورسای خۆی هەیه، ئێتر هەموو ئەمانە وادەکات زۆر بە سانای هەموو پێواوەتەکانی سەلەف دەربارە ی أبو حنیفە زەربى سفر بکات و بلێ أبو حنیفە ئیمامێکی ئاوا گەورە یە چۆن دەکریت ئەم ووتانە دەربارە ی ئەو راست ییت؟! واقعی سەردەمەکە ی خۆی دەکات بە حاکم بەسەر پێواوەتە صەحیحەکانی ئەو کەسانە ی کە لەگەڵ أبو حنیفە-دا ژیاون و شارەزای حالی بوونە.

المعلی لە ڕەددانەوێ ووتە ی الکوثری کە وتووێتە ی (ئەم زانایانە توێ بوونە لە أبو حنیفە بۆیە ئاویان پێ ووتو) دەلێ: گەر هەموو ئەم زانایانە توێ بن لە أبو حنیفە بەم شیوەیە کە الکوثری باسی دەکات، ئەوا خۆزگە دەمزانێ کە کێ ماوەتەو جگە لەم پێشەوایانە ی دین کە دروست بێ بووترێ ئەم کەسە رازییە لە أبو حنیفە؟ کەسی تر ماوە جگە لە شکاوێک و کوێرێک و بێ خێرێک؟

[التنکیل : 170/1-171]

المعلی دەلێ: بە دنیاییەو هەولێدانی الکوثری لە میانە ی بەرگری کردنی لە أبو حنیفە بۆ

تانه دان له پيشه وایانی ئیسلام وهک سفیان الثوري وأبو إسحاق إبراهيم بن محمد الفزاري
 وعبدالله بن الزبير الحميدي والإمام أحمد بن حنبل والإمام أبو عبدالله البخاري وجگه له وانیش
 له پيشه وایان ئەم کاره ی به زیانتره بۆ سهر أبو حنیفة وهک له ووته ی ئەم پيشه وایانه ده رباره ی
 أبو حنیفة، گهر که سیک بلێ: ناتوانرئ أبو حنیفة راست بکړیته وه ئیلا به لابردي چیا به
 رۆچوو هکان به زه ویدا ئەوا ئەم ووته یه به لای أبو حنیفة سوو کتره له وه ی که بووترئ: ناتوانرئ أبو
 حنیفة راست بکړیته وه ئیلا به تانه دان لهم پيشه وایانه نه بیټ، وه کاره که ی الکوثري به زیانتره بۆ
 سهر أبو حنیفة له هه موو ئەم شتانه، چونکه خه لکی ده لئین الکوثري زانایه کی شاره زا و نوسه ریکی
 کارامه یه، گهر که سیک بتوانئ به رگری له أبو حنیفة بکات ئەوا الکوثري-ه، به لام گهر توانیبوای
 ئەم کاره بکات به بئ تانه دان لهم پيشه وایانه و نه نجامدانی هه له ی ناشرین ئەوا له هه موو که س
 دوورتر ده بوو لهم کارانه. [التنکیل: 716/1]

ووتم: راست ده کات که سیکی وهک الکوثري که سه یری ده ستنوس (مخطوط) ی ده کرد ده یزانی کئ
 نوسیویه تی و خاوه نی خه ته که ی ده ناسیه وه بهم هه موو خویندنه وه زۆره ی که هه یه تی، به لام
 کاتیکی هاتنه مه یدانی به رگری کردن له أبو حنیفة ئەمه حالی بوو، ههر له هاوه لانه وه بگره
 په لاماریدان تا ده گاته دوا زانای سه رده می خوی، وه کۆمه لیک هه له ی زانستی که لیک قیزه ونی
 نه نجامدا لهم پیناوه دا به زانسته وه نه ک به جه هله وه که بووه هو ی ئابروو چوونی، وه به دلنیا یه وه
 گهر رینگای تر هه بوایه جگه له مه ئەوا الکوثري ده یگرته بهر وخوی توشی ئەم گێژاوه نه ده کرد به
 درۆ و فیل و ته دلیس و بوهتان و تۆمه تبارکردنی زانایان به رگری له أبو حنیفة بکات، جا توی
 خوینه ریش حالت لهو خراپتر بیټ باشر نایټ گهر بته وئ خوی بخه یته گێژاوی لهم شیویه و
 به رگری له أبو حنیفة بکه یت.

به ده گمه ن که سی ئاوا ده دۆزیته وه له کتیبه کانی جه رح و ته عدیل که ئەم هه موو هو کاره ی
 تیدا بیټ بۆ جه رح کردنی، ته نها له (تاریخ بغداد) الخطیب ناوی 35 زانای هیناوه که قسه ی پئ
 ده لئین، (مقبل بن هادي الوادعي) له کتیبی (نشر الصحیفة فی ذکر الصحیح من أقوال أئمة الجرح

والتعديل في أبي حنيفة) ژماره‌ی ئه‌و زانایانه‌ی که قسه‌یان به أبو حنیفة ووتوه ده‌یگه‌یه‌نیته 77 زانا هه‌مووی به سه‌نه‌دی سه‌حیح و سه‌هن، ئایا که‌س ده‌دۆزنه‌وه ئه‌م هه‌موو ژماره‌ زۆره له زانایان قسه‌ی پێ بلّین ؟ که‌سیک ده‌دۆزنه‌وه که مالک و دوو سوفیانه‌که و دوو سه‌ماده‌که و الأوزاعي وابن المبارك والشافعي وأحمد والبخاري ومسلم قسه‌ی پێ بلّین جگه له أبو حنیفة ؟ ئایا دوا‌ی هه‌موو ئه‌مانه هیشتا ئاماده نین قسه‌تان بخه‌نه پال قسه‌ی زانایانی سه‌له‌ف ده‌رباره‌ی ئه‌م که‌سه ؟ یان هیشتا سوورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بلّین ئیمامی ئه‌هلی سوننه‌یه ئه‌وه‌ی به خراپه باسی بکات له ئه‌هلی سوننه لایداوه و چۆته‌ پیزی خه‌واربج و غولاتی ته‌کفیر ؟ بینیتان هیچ کام له‌م زانایانه‌ی سه‌له‌ف بلّین: ده‌زانین أبو حنیفة کوفرو بیدعه و گومرایی زۆره به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاوه‌ن مه‌زه‌به‌ چاوپۆشی له‌م شتانه‌ی ده‌که‌ین و پله‌و پایه‌ی به‌رز راده‌گرین و په‌حمه‌تی بۆ ده‌نیڕین و عوزری بۆ ده‌هینینه‌وه ؟ هه‌روه‌ک چۆن له ئیستادا ئه‌م جوّره قسانه ده‌کریّت بۆ په‌رده‌پۆش کردنی کوفری زاناکان !

ئیمام مالک ده‌ڵێ: ئه‌وه‌ی له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ دین نه‌بیّت، ئه‌مرۆش نابیته‌ دین.

بروانه [الإحكام في أصول الأحكام لابن حزم: 58/6] ت: أحمد شاکر

ووتم: ئه‌م ووته‌یه له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوونی نه‌بووه که بووتری زانا کوفری کرد ته‌کفیری ناکه‌ین و په‌حمه‌تی بۆ ده‌نیڕین و پله‌ی به‌رز راده‌گرین و عوزری بۆ ده‌هینینه‌وه، قورئان و سوننه‌ت به‌رین له‌م ووته‌یه له‌کوی هیئاتان ؟

دوو قاعیده دهرباره ی جهرج و ته عدیل:

پیش نه وهی بجینه سهر نه قل کردنی ریوایه ته کان دهرباره ی مه دحکردنی أبو حنیفة پیوسته چهند خالیک باس بکهین که چه سپاوه له لای زانایان تا کو ئالۆزی دروست نه بئ له مامه له کردن له گه ل ریوایه ته کانی زه مکردنی و مه دحکردنی.

یه که م: (جهرجی پروونکراوه پیشی ته عدیل ده خریت).

ئه م ووته یه لای زانایانی جهرج و ته عدیل به قاعیده ی (الجرح المفسر مقدم علی التعديل) ناسراوه، بگره خه لکانی ئاسایی له کاتی دوو هه وائی دژ به یه کدا ئه م قاعیده یه به کار ده هیئن به بئ نه وهی ههستی پئ بکهین، وهک دواتر باسی (قید) بهنده کانی ئه م قاعیده یه ده کهین که چ کاتییک به کار دیت و چ کاتییک به کار نایهت.

سهرهتا ههردوو ووشه ی (جهرج و ته عدیل) پروون ده کهینه وه ئینجا دواتر ئه م قاعیده یه شی ده کهینه وه:

جهرج: واتا قسه ووتن به که سییک جا چ له پرووی عه قیده که ی بیئت یان له پرووی ئه خلاقیه وه یان له پرووی عیباده تیه وه یان له پرووی خرابی توانای له بهرکردنی فهرمووده وه بیئت ... هتد.

ته عدیل: واتا ستایشکردنی که سییک له و شتانه ی که له سهره وه باسمان کرد.

الجرح المفسر مقدم علی التعديل: واتا ئه و جهرجه ی که هۆکاره که ی پروونکراوه ته وه پیشی ئه و ته عدیله ده خریت که موجه له و ناتوانی به رامبه ر جهرجه که بوهستی.

ووشه ی (المفسر) زۆر گرنگه له و قاعیده یه دا چونکه ئه و که سه ی که ته عدیل ده کری لای زانایه کی شارهزا به هۆکاره کانی جهرج و ته عدیل ئه و ئه صل وایه ئه م ته عدیله قبول بکری تا ئه و کاته ی زانایه ک دیت جهرجی ده کات به به لگه وه، واتا هۆکاری جهرج کردنه که ی ته فسیر ده کات و پروونی ده کاته وه که بۆچی جهرجی ئه م که سه ده کات، جا که پروونی کرده وه هۆکاره که ی چیه ئه وکات جهرجی ئه و پیش ته عدیلی زاناکه ی تر ده خریت که ته عدیلی کردوو به موجه لی، چونکه ئه و

زانایه ی که جهری کردوو زانیارییه کی زیاتری ههیه دهباره ی کهسه که که زاناکه ی تر ئەم زانیارییه ی نیه، ههروه ها گرنگی روونکرده وه و تهفسیرکردنی جهره که بو ئەوه شه که بزانی نایا خودی ئەم شته ی که کهسه که ی پێ جهرح کراوه شایه نی ئەوهیه که پێ جهرح بکری یان نا، ئەگەر شایه نی بوو وهرده گیریت، گەر شایه نی نه بوو رەت دهکریته وه، وه ده بێت پله ی ئەو زانایه ش بزانی که ته عدیلی دهکات یان جهری دهکات به تایبه تی له جهرح و ته عدیل کردن له بابته تی فهرمووده دا، وه زۆربه ی زانیانیش که ده لێن ئەم قاعیده یه به ره های وهرناگیریت مه به ستیان زیاتر بابته تی فهرمووده یه نه ک بابته تی عه قیده، چونکه زانیانی جهرح و ته عدیل له جهرح و ته عدیل کردنی راوییه کانی فهرمووده هه م له زانسته که دا پله یان جیاوازه هه م له مه نه جدا جیاوازن، هه یانه تونده له جهرح کردن به بچوو کترین شت جهری راوی دهکات، له م کاته ووته ی ئەو زانیانه پێش ده خریت که ته عدیلیان کردوو و له مه نه جدا مامناوهندن، یان زانا هه یه ناسراوه به شلی له ته عدیل کردندا راوییه ک ته عدیل دهکات له کاتی که زانایه کی تر که پله ی له و به رزتره یان مه نه جی مامناوهنده به توندی و شلی ناسراو نیه ته عدیلی راوییه که دهکات ئەو کات ته عدیلی ئەو پێش ده خریت، به لام له بابته تی عه قیده دا نابین خیلافی که ئەوتۆ هه بێت مه گەر زاناکه عه قیده ی پاک نه بێ ئینجا خیلاف دروست بکات، ئەگینا کێ هه یه ته کفیری جه همیه کان نه کات، کێ هه یه ته کفیری ئەو کهسه نه کات که ده لێ قورئان مه خلوقه، کێ هه یه مورجیئه به گومرا و بیدعه چی نه زانی، کێ هه یه فکری خه واریج به بیدعه یه کی پیس و گومرای نه زانی، کێ هه یه ئەهلی ره ئی به گومرا و بیدعه چی نه زانی، کێ هه یه فیل کردن له شه رعدا به حه رام و تاوانی که گه وره نه زانی، کێ هه یه دژایه تی بانگه واز که رانی ئیرجاء نه کات، کهس هه یه ته کفیری ئەو کهسه نه کات که گالته به فهرمووده دهکات و زۆر بێ ئەده بانه ره تی دهکاته وه ؟ کهس نیه ته نه ها کهسانی گومرا و خاوهن عه قیده ی پیس ئەم شتانه به لایانه وه ئاساییه، هه ر بۆیه نه مان بینی له م خالانه ی سه ره وه کهس خیلافی هه بێت دهباره ی أبو حنیفة، له پرووی فهرمووده وه ش هه موویان به مه تروک و زه عیفی ده زانن ته نه ها یحیی بن معین نه بێت دوو ره وایه تی جیاوازی لێوه کراوه له شوینیک ته زعیفی دهکات وله شوینیک ته وسیقی دهکات، جا گەر واز له م هه موو ووته یه به پین و شوینی ووته یه کی گومانای

يحيى بن معين بکهون ئەوا ھېچ شتېکمان نىھ بۆ ووتن بۆ ئەم جۆرە کەسانە، لە پرووى عەقیدەش ئەو ووتانەى کە دەربارەى أبو حنیفە ووتراو ھەمووى تەفسىر کراون کە ھۆکارەکەى چىھ وەک لە برگەى يەکەم تا برگەى نۆیەم ھىنامان واتا ھۆکارى جەرھە کە پروونکراو تەو، ئەو ووتانەش کە لە برگەى دەيەم ھىنامان کە بەشیوہیەکی گشتى دەربارەى ووتراو بەبى باسکردنى ھۆکارەکەى ئەوا ھەر بە ھۆکارەکانى پىشوو لىک دەدرىتەو، دواى ئەوہى زانىمان أبو حنیفە ئەم ھەموو کوفر و بیدعە و گومراپىيە ھەبوو ئىتر ناپرسىن بۆچى سفیان الثوري و الأوزاعي بۆ ووتیان أبو حنیفە شومترین کەسە کە لە ئىسلامدا لەداىکبوو، ناپرسىن شریک بۆ ووتى گەر ھەر مالىک لە کوفە عەرەق بفرۆشن ئەوا باشتەر عەقیدەیان وەک أبو حنیفە بىت، ناپرسىن عبدالرحمن بن مەھدي بۆ ووتى ھېچ فیتنەيەک لە ئاسمان دانەبەزیوہ خراپتر بىت لە أبو حنیفە، ناپرسىن مالک بۆ ووتى أبو حنیفە دژايەتى دینی کردین... ھتد، چونکە ھەموو ئەم جەرھانە بەھوى برگەکانى پىشوو تەفسىر دەکرىن، بۆنموونە کەسیکی ناسراو لە کوردستان دەژى کۆمەلىک کوفر و بیدعە و گومراپى بەسەردا ساغ بۆتەو، کە کەسىک دەلى: ئەم کەسە گومراپە بیدعە چىھ کافرە گومراکەرە... ھتد، تۆ لى ناپرسىت بۆچى وای پى دەلى، چونکە حالى کەسە کە دەزانى، جا بۆیە کاتىک لە بەشى دووہم رپوايەتەکانى مەدحکردن دەھىنین کە زانايەک دەلى أبو حنیفە زىرەک بوو، يەکیک دەلى خاوەن وەرە بوو، يەکیک دەلى سەخى بوو، يەکیک دەلى دەست پاک بوو، يەکیک دەلى ئەمانەت پارىز بوو... ھتد، ھەموو ئەمانە تەعدىلى موجمەلن بەھىچ جۆرىک جەرھە تەفسىر کراوہکانى ئەم ھەموو زانايەى پى رەت ناکرىتەو، دواتر ئەمانە بابەتى ترن پەيوەندیان بە کوفر و بیدعەکانیەوہ نىھ، خو ئەمپروش دەبينىن چەندىن زانای مورتەد قورئان و دوو صەحیحەکەى لەبەرە و دەست پاک و دەم پاکە و خوئ لە بچووکتىرین گوناھ بە دوور دەگرىت، ھەموو سوننەتیکى تىدا بەدى دەکرىت لە پرووکەشدا و خاوەن شەو نوئىز و رۆژوو گرتن و بەخشىنى زۆرە، بگرە لەزۆر بابەتى دیندا بلىمەتە کەچى ھېچ کام لەم وەسفانە رىگر نىن لەوہى کە پى بلىين مورتەدە و گومرا و گومراکەرە.

الخطيب دهرباره‌ی ئه‌وه‌ی گهر جهرح و ته‌عدیل له‌که‌سیکدا کۆ بێته‌وه‌ کامه‌ی پێش ده‌خریت ده‌ئێ: زانایان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌که‌سیک یه‌کیک و دووان جهرحی بکه‌ن وه‌هه‌مان ژماره‌ش ته‌عدیلی بکه‌ن ئه‌وا جهرح له‌پێشتره‌، هۆکاری ئه‌م پێشخستنه‌ی جهرح ئه‌وه‌یه‌ که‌که‌سی جهرحه‌ر هه‌وآل ده‌دات دهرباره‌ی شتیکی شاراوه‌ که‌ زانیویه‌تی، ووته‌ی که‌سی ته‌عدیلکه‌ریش پشت راست ده‌کاته‌وه‌ و پێی ده‌ئێ ئه‌وه‌ی تۆ دهرباره‌ی حاڵی که‌سه‌که‌ زانیوته‌ له‌ رواله‌ت ئه‌وا زانیوته‌، به‌لام من شتیکی تر ده‌زانم له‌ لیکۆلینه‌وه‌م بۆ بارودۆخی که‌سه‌که‌ که‌ تۆ نه‌ترانیوه‌.

[الكفاية في علم الرواية : 105-106 ط: دائرة المعارف العثمانية]

محمّد عجاج الخطيب باسی مه‌نه‌جی زانایان ده‌کات له‌کاتی دژ به‌یه‌ک بوونی جهرح و ته‌عدیل ده‌ئێ: زانایان سێ ووته‌یان هه‌یه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌: ووته‌ی یه‌که‌م: پێشخستنی جهرح به‌سه‌ر ته‌عدیل ئه‌گه‌رچی ته‌عدیلکه‌ران ژماره‌یان زیاتر بێت، چونکه‌ جهرحه‌ر شتیکی بۆ ده‌رکه‌وتوو که‌ ته‌عدیلکه‌ر بۆی ده‌رنه‌که‌وتوو، ئه‌مه‌ش ووته‌ی جمه‌وری زانایانه ... (دوای هینانی ووته‌ی دووه‌م و سییه‌م ئینجا ده‌ئێ) ووته‌ی یه‌که‌م فه‌رمووده‌ناسانی المتقدمین و المتأخرین بۆی چوونه‌.

[أصول الحديث علومه ومصطلحه : 174-175 ط: دار الفكر]

القاضي عياض ده‌ئێ: فه‌رمووده‌ناسان و فه‌قه‌یه‌کان و ئه‌صولیه‌کان خیلافیان هه‌یه‌ له‌ بابه‌تی رپوایه‌ت و شایه‌تیدان گهر ته‌عدیلکه‌ران که‌سیک ته‌عدیل بکه‌ن و که‌سانی تریش جهرحی بکه‌ن، جا جهرحه‌که‌ له‌پێشتره‌ و ئیجماعی زانایان گێراوه‌ته‌وه‌ له‌مه‌دا، به‌لگه‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌سی جهرحه‌ر شتیکی زیاتر ده‌زانێ که‌ ته‌عدیلکه‌ر نایزانێ ئه‌مه‌ش رپوونه‌ و خیلافی تێدا نیه‌ گهر ژماره‌ی جهرحه‌ران زیاتر بێت. بپروانه [مقدمة ابن الصلاح ومحاسن الاصطلاح : 293 ت: بنت الشاطئ]

مقبل بن هادى الرادعى ده‌ئێ: جهرحی أبو حنیفة ته‌فسیر کراوه‌ هه‌روه‌ک باسی ده‌که‌ین إن شاء الله تعالی، وه‌ جهرح له‌که‌سیکه‌وه‌ ده‌رچیت که‌ زانا بێت به‌ هۆکاره‌کانی جهرحکردن ئه‌وا ته‌عدیل لای نابات، هه‌روه‌ک چۆن زانراوه‌ له‌ کتیی المصطلح دا. [نشر الصحیفة : 5]

ووتم: ههم باسی قاعیده‌که‌ی کرد به گشتی، وه ههم نموونه‌ی به أبو حنیفة هیئایه‌وه، جا مقبل الوادعی عه‌قیده‌ی ههر چوئیک بیئت ئینکاری له‌وه ناکریت که زانیه له زانسته‌که‌ی خویدا که فهرمووده‌یه، تا بیانووی ئه‌وانه‌ش بپرین که ده‌لین ئه‌م قاعیده‌یه به ره‌های وهرناگیریت، ئه‌وه‌تا ده‌باره‌ی أبو حنیفة به‌کاری ده‌هیئت، نزیکه‌ی 100 زانا قسه‌یان به أبو حنیفة ووتوه ئه‌م ههموو جهرحه به چ بیانووئیک رهرت ده‌کریتته‌وه ؟ مه‌گهر وه‌ک الکوثری خوٲان بکه‌ن به مه‌جنونی أبو حنیفة ههرچی زانا هه‌یه تانه‌ی لی بدن و حیساب بو ووته‌کانیان نه‌که‌ن.

دووهم: (ره‌تکرده‌وه‌ی جهرحی روونکراوه به‌بن هیچ به‌لگه‌یه‌ک واتای تانه‌دانه له که‌سه جهرحه‌که‌یه، به‌لام رهرت کردنه‌وه‌ی ته‌عدیلی موجه‌ل مانای تانه‌دان نیه له که‌سه ته‌عدیلکه‌ره‌که‌).

جهرحی روونکراوه کاتیک رهرت ده‌کریتته‌وه که بزانی که‌سه جهرحه‌که‌یه که‌سه‌یه پشه‌یمان بوته‌وه یان ئه‌و ووته‌یه‌ی ده‌باره‌ی ووتراوه راست نیه، یان که‌سه جهرحه‌که‌یه زیاده‌ره‌وی کردوو به شتیک جهرحی ده‌کات که شایسته‌ی جهرح کردن نیه وه‌ک له خالی پیشوو باسمان کرد، به‌لام کاتیک هیچ به‌لگه‌یه‌کی ئاوامان به‌ده‌سته‌وه نه‌بیئت جهرحی زانیه‌کی شاره‌زا به زانستی جهرح و ته‌عدیل رهرت بکه‌ینه‌وه ئه‌وا مانای تانه‌دانه له‌و زانیه چونکه ووته‌که‌ی ئه‌و رهرت ده‌که‌یتته‌وه و هیچ نرخی بو دانانیئت.

الخطیب ده‌لی: هه‌وال پیدانی ته‌عدیلکه‌ر ده‌باره‌ی عه‌داله‌تی رواله‌تی که‌سیک مانای ئه‌وه نیه که راستگوویی ووته‌ی جهرحه‌که‌ر نه‌فی بکات له جهرحه‌کردنی بو که‌سه‌که، ئه‌مه‌ش واده‌کات که جهرح له پیشتر بیئت وه‌ک له ته‌عدیل. **[الكفاية في علم الرواية : 106]**

السفاری ده‌لی: ئه‌وپه‌ری ووته‌ی ته‌عدیلکه‌ر ئه‌وه‌یه که هیچ فسقیک نازانیئت ده‌باره‌ی که‌سه‌که، وه گومانی وانیه که فاسق بیئت بویه وا گومان ده‌بات که عه‌داله‌تی هه‌بن، چونکه زانسته هه‌بوون به‌شتیک که بوونی نه‌بیئت نایه‌ته‌دی، وه که‌سی جهرحه‌که‌ر ده‌لی من فاسق بوونی

ئەو كەسەم زانى، جالەم كاتەدا گەر بلىين فاسق نيه ئەوا جەرحكەرەكە دەبىتە درۆزن، بەلام گەر بلىين فاسقە ئەوا تەعدىلكەر و جەرحكەر ھەردوو كيان راستگۆ دەردەچن لەو ووتەيەى دەربارەى كەسەكە وتوويانە. [فتح المغيث : 189/2 ط: دار المنهاج

الخطيب دەئى: ئەوھى كاربكات بە ووتەى جەرحكەر ئەوا ئەو كەسەى تۆمەتبار نەكردووھە كە تەعدىلى كردووھە وعەدالەتیشى لەكەدار نەكردووھە، وە ھەر كاتىك كار نەكەين بە ووتەى جەرحكەر ئەوا ئەمە دەبىتە ھۆى بە درۆ خستەوھى و ھەلوەشانەوھى عەدالەتەكەى.

[الكفاية في علم الرواية : 106-107]

ووتم: قبول كردنى ووتەى جەرحكەر ھىچ بى رىزيەكى تىدا نيه بۆ كەسى تەعدىلكەر، چونكە كەسى جەرحكەر شتىكى زانيوھە كە تەعدىلكەر نەيزانيوھە، وە ھىچ بە درۆ خستەوھىەكى تىدا نيه بۆ كەسى تەعدىلكەر، بەلام قبول نەكردنى ووتەى جەرحكەر واتا من ھىچ نرخ بۆ جەرحەكەى تۆ دانائىم و متمانەم بە ووتەكەت نيه، وە بە درۆزنت دەزانم لەو شتانەى كە باسى دەكەيت دەربارەى كەسەكە، بەتايبەتى گەر كەسە جەرحكەرەكان ژمارەيان زۆربىت و جەرحەكەشيان پوونكراوھە بىت ئەوا تانەدانىكى زۆر گەورەيە لىيان كاتىك ووتەكانيان قبول ناكەن دەربارەى كەسەكە، ئەمە لەكاتىكدا ئەو جەرحانەى كە بۆ أبو حنيفة كراون تەعدىلەكان بەرامبەرى نەوھەستان بۆلەكو لەلایەنى تر تەعدىل كراوھە، بۆ نموونە يەكك دەئى جەھمى بوو، ئەوى تر دەئى خاوەن وەرە بوو زۆرسەخى و دەست پاك بوو، ئەم تەعدىلە گەر بە صەحیحىش ھاتبى ئەوا بەھىچ جۆرىك نەفى جەرحەكە ناكات، كاتىك نەفى دەكات كە بە بەلگەى زۆر بەھىز بيسەلمىن ئەم شتانەى دەربارەى ووتراوھە ھىچى راست نين، بگرە تەنھا ئەوھەش نا چونكە ووتنى جەھمى نەبوو مەدح نيه، ووتنى بیدەجى و گومرا نەبوو مەدح نيه تەنھا ئەستۆ پاكیە لەو شتەى كە دراوھە پالى، بەلەكو ئەوھە مەدحە كە لە سەردەمى خۆى پلەى ئىمامەتى پىدراى و بە ئەھلى سوننە حىساب كرابى و زانايان رىزيان لى گرتى و بە شان و بايان ھەلداى.

ووتهکان نامرن به مردنی خاوه نه کانیان:

به ئی راسته ئه و زانایانه ی که زه می أبو حنیفة-یان کردووه مردوون، به لام ووته کانیان نامرن هه ر به زیندووی ده مین و سه نگ و قورسای خویان هه یه و ده بی قبولیان بکه یین، نه ک له گه ل مردنی خاوه نه کانیان ووته کانیشیان بخه یینه ژیر خاک.

ابن القیم ده ئی: ووته کان نامرن به مردنی خاوه نه کانیان، هه روه ک چۆن رپوایه ته کان نامرن به مردنی راوییه کان و نه قلکه رانی رپوایه ته کان. [أعلام الموقعین : 129/6]

ممر بن صالح ده ئی: ئه گه ر بلین ووته ی مرؤف ده مریت دوا ی مردنی خاوه نه که ی ئه و خه ئکی سوود له ووته که ی نابین دوا ی مردنی، جا بیگومان سه واب ئه وده یه که ووته کان نامرن به مردنی خاوه نه کانیان و ده میننه وه، جا به پپی ئه مه گه ر که سیک بلی خه ئکی ئه م سه رده مه له سه ر ووته یه ک ئیجماعیان هه یه، ده ئیین به لام خه ئکی سه رده می زو و یان به شیخ له وان موخاله فه یان کردوون، جا بویه ئیجماع دروست نابیت. [شرح الأصول من علم الأصول : 503 ط: دار البصيرة و وتم: گه ر له م سه رده مه دا زۆربه ی زانایان کوکن له سه ر پیشه وایه تی که سیک، به لام ئه وانه ی که له پیشوودا مردوون ئه و که سه یان ته کفیر کردووه یان ته بدیع و ته فسیق کردووه و به گومرایان زانیوه، ئه و ووته کانیان هه ر ماون و زیندوون ئه گه رچی خوشیان مردوون، بویه ئه وده ی له سه رده می ئه واندا ئیجماعی له سه ر بووه ئیجماعی سه رده مه کانی تر هه ئی ناوه شیئیتته وه، به لکو مه حاله دوو ئیجماعی دژ به یه ک دابمه زرین.

به نشی دووهم

ئه و ووتانهی ده ربارهی (أبو حنیفة) ووتراوه
وهک مه دم کردن و بهرگری کردن لیی

سەرھتا دەمەوئ ئاماژە بەو بەدەم کە لە گەرانم بەدوای ئەو کتیبانە ی کە دەربارە ی أبو حنیفە ووتە ی تیدا نەقل کراوە چ بە چاکە باسکردن بئ یان بە خراپە باسکردن، سەرنجی شتیکمدا ئەویش ئەو بوو کە هەموو ئەو کتیبانە ی کە پڕوایەتی مەدحی أبو حنیفە-ی تیدا هاتووە یان خاوەنی کتیبە کە خوئ مەدحی أبو حنیفە-ی کردووە گشتیان دوای سەدە ی سییەم نوسراون، واتا هیچ کتیبیک لە سەدە ی دوووەم و سییەم نادۆزیتەووە بۆ بەرگری کردن یان مەدحکردنی أبو حنیفە نوسرابن، تەنھا چەند پڕوایەتیک هە یە لە (تاریخ یحیی بن معین) کە مەدحی أبو حنیفە-ی تیدا کراوە، یحیی بن معین سەرھتا مەیلی هەبوو بەلای مەزھەبی حەنەفی و دەمارگیری هە یە بەرامبەر الشافعی وەک دیارە، دەئ: پیم باشترە موسلمان شوینی پڕئی أبو حنیفە بکەوئ نە ک پڕئی الشافعی، زیادە پڕوی یحیی بن معین بەرامبەر الشافعی پڕوونە تەنانەت تەزعیفی کردووە لە کاتیکدا هیچ کە سیک الشافعی تەزعیف نە کردووە، سەبارەت بەو هەش کە دەئ پڕئی أبو حنیفە باشترە ئەمە وەک بەراوورد بە پڕئی الشافعی وادەئ، خو گەر بئتو پڕئی أبو حنیفە بە چاک بزانیئ ئەوا دەبیئە پەلە یە ک بە نیوچەوانی یحیی نە ک بیئە بەرگری بۆ أبو حنیفە، چونکە وەک بینیتان برگە ی هەشتەم کە دەربارە ی ئەھلی پڕئی بوو لە هەمووی فراوانتر بوو لە هیئانی ووتەکان، جا کاتیک ئەم هەموو زانیە زەمی پڕئی أبو حنیفە بکەن ئەوا مەدحی یحیی نە ک نابیئە بەرگری بۆی بەلکو بەسەر یحیی دەشکیتەووە دەبیئ کە سیک بیئ بەرگری لە یحیی بکات کە چۆن هەلە یە کی لەم شیوہ یە ی کردووە، گەر بئتو عوزریشی بۆ بەیئینەووە ئەوا دەتوانین بلیین لە سەرھتادا ئەم قسە یە ی کردووە چونکە سەرھتا لەلای محمد بن الحسن الشیبانی کتیبەکانی أبو حنیفە-ی خویندووە کاریگەر بوو پئی، ئەو هەشمان بیر نە چئت کە هەر یحیی بوو ووتی أبو حنیفە جەھ ی بوو، جا لیرەدا مەبە ستم ئەو بوو کە دەبینین کتیبەکانی سەدە ی دوووەم و سییەم خالین لە مەدحکردنی أبو حنیفە مەگەر بە دەگمەن ئەگینا تەنھا زەمکردنی هاتووە، ئەوانە ی کە بەرگریان لئ کردووە یان مەدحیان کردووە دوای سەدە ی سییەم هاتوون.

بۆ نموونە:

(المصنف - ابن أبي شيبة) 235 هـ

(السنة - عبدالله) 290 هـ
 (المعرفة والتاريخ - الفسوي) 277 هـ
 (التاريخ الكبير والتاريخ الأوسط - البخاري) 256 هـ
 (العلل - زكريا الساجي) 307 هـ
 (الطبقات الكبير - ابن سعد) 230 هـ
 (سؤالات البرذعي لأبي زرعة الرازي) 264 هـ
 (الجرح والتعديل - ابن أبي حاتم) 327 هـ
 (تاريخ أبي زرعة الدمشقي) 281 هـ
 (الضعفاء والمتروكين - ابن الجارود) 307 هـ
 (الكنى والأسماء - مسلم) 261 هـ
 (الضعفاء والمتروكين - النسائي) 303 هـ
 ته نانه ت هه نديک له و کتیبانه ش که خاوه نه کانیان له دواى سه دهى سئ ژیاون پرپه تی له زه می أبو حنیفة، وهک:
 (الضعفاء - العقيلي) 322 هـ
 (الکامل في ضعفاء الرجال - ابن عدي) 365 هـ ته نها چه ند ریوايه تیکی که می مه دح کردنی هی ناوه (المجروحین - ابن حبان) 354 هـ
 (ذم الکلام وأهله - أبو إسماعيل الهروي) 481 هـ
 جگه له کۆمه لیک کتیب که بۆ ره ددانه وهی أبو حنیفة نوسراون به ناوی (الرد على أبي حنیفة) وهک کتیبه که ی الحمیدی 219 هـ، کتیبه که ی نعیم بن حماد 228 هـ، که ئیستا بوونیان نه ماوه، هه موو ئه م کتیبانه نابینیت یه ک ریوايه تی تیدا بیّت مه دحی أبو حنیفة بکات، هه مووی به خراپه باسی ده کات، که چی ده بینین له دواى سه دهى سییه م که سانیک په یدا بوون کۆمه لیک ریوايه ت نه قل ده که ن که تیدا مه دحی أبو حنیفة کراوه و زۆر به رزکراوه ته وه له لایه ن ئه و که سانه ی که هه ر له م کتیبانه ی سه ره وه قسه ی زۆر خراپیان پئی وتوو، جا تۆ بلی ئه م که سانه دوو رووبن

له لایه ک به ناخی زه ویدا بیبه نه خواره وه له لایه کی تریش به رزی که نه وه بۆ ئاسمان ؟ یان زاناکانی سه له ف زۆر چه سود و زالم بووبن ته نها ووته خراپه کانیا ن نه قل کردب ؟ یان نه و ووتانه ی که مه دحی أبو حنیفه ی تیدا کراوه له لایه ن سه له ف ته نها دهستی زاناکانی سه ده ی چواره م و پینجه م و شه شه م و دواتر که و توه ، زاناکانی سه ده ی دووه م و سییه م لی بئ ئاگابوونه ؟! نه ی باشه گهر نه م هه موو زانایه به شان و بالی أبو حنیفه یان هه لداوه بۆ که سیان کتیبکی نه نوی بۆ به رگری کردن له أبو حنیفه و رهددانه وه ی نه و ووتانه ی که له دژی ووتراوه ؟ بۆچی سه ده ی دووه م و سییه م پراوپره له قسه ووتن به أبو حنیفه له ته کفیر کردن بگره تا بچووکتین قسه که سیش ئینکاری لی ناکات، که چی له سه ده کانی دواتر نه م شته ته واو پیچه وانه ده بیته وه ؟ ده بیته چی پرووی دابیت ؟ بۆیه پیم وایه زۆربه ی رپوایه ته کان که مه دحی أبو حنیفه ی تیدا کراوه بۆنی دروی لیدیت یان زۆر زه عیفه یان که سانی مه جهول له سه نه ده کانیدا هه یه ، وه گریمان سه حیحیش بن هه مووی ته عدیلی موجه له که ناتوانری جهرحه موفه سه ره کان رته بکاته وه هه روه ک پیشتی باسما ن کرد (جهرحی پروونکراوه پیشی ته عدیل ده خریت) أبو حنیفه مورجیته بووه بگره بانگه وازی کردووه بۆ ئیرجاء فه توای داوه بۆ خروج کردن گالته ی به فه رمووده کردووه و رته ی کردۆته وه و جه همی بووه و فه توای فیلاوی داوه و کوفری به واهی هه بووه ئیتر که سیک بیت بلی که سم نه دیوه وه ک أبو حنیفه زیره ک بئ یان له فیهدا زۆر زیره که و هاوشیوه ی نه م ووتانه ده باره ی بووتری، چۆن نه م هه موو تاوانه گه وره یه ی له سه ر لاده چی به مه دحیکی ئاوا ؟!

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و کتێبانه‌ی که ده‌رباره‌ی مه‌دم کردنی له‌أبو حنیفة نوسراون:

وه‌ک پێش ئێستا باس‌مان کرد کتێبه‌کانی سه‌ده‌ی دووهم و سێیه‌م خاڵین له‌ مه‌دحی أبو حنیفة، بۆیه ئه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌وه له‌ مه‌دحکردنی أبو حنیفة-دا هه‌مووی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ دوا‌ی سه‌ده‌ی سێیه‌م، زۆربه‌شیان هه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ی هه‌ر ئه‌وانیش سه‌ره‌تا هه‌لسا‌ون به‌م کاره‌، ئه‌مه‌ش شتیکی چاوه‌پروان‌کراوه و سه‌یر نیه که به‌رگری له‌ پێشه‌وایه‌که‌یان بکه‌ن.

أحمد بن الصلت (308 هـ)

ناوی (أحمد بن محمد بن الصلت بن المغلس)ه، کونیه‌که‌ی (أبو العباس الحمانی)ه، هه‌ندیکیش وه‌ک ته‌دلیس به‌ أحمد بن عطیة ناوی ده‌به‌ن تا‌کو بیشارنه‌وه له‌ سه‌نه‌د دا.

هه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ییکی درۆزنه‌، ناسراوه به‌ درۆکردن به‌ ده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ دروستکردنی پڕوایه‌تی درۆ بۆ مه‌دحکردنی أبو حنیفة، واللّٰه المستعان یه‌که‌م که‌س هه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ییکی ده‌مارگیری درۆزن ده‌ستی داوه‌ته ئه‌م کاره‌، بێگومان ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌ویش دێن پشت به‌و ده‌به‌ستن، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی دوا‌ی الفسوي و عبدالله هاتوون پڕوایه‌تی زه‌مکردنی أبو حنیفة نه‌قل ده‌که‌ن پشتیان به‌ ژماره‌یه‌ک پڕوایه‌تی ئه‌وان به‌ستوووه، ئه‌مه‌ش به‌هه‌مان شیوه‌یه‌، بۆیه هه‌یج کتێبێک نه‌نوسراوه ده‌رباره‌ی مه‌دحی أبو حنیفة ئیلا پڕوایه‌تی أحمد بن الصلت-ی تێدا‌یه.

ابن عدي ده‌رباره‌ی أحمد بن الصلت ده‌ڵێ: پڕوایه‌ت ده‌کات له‌و شیخانه‌ی که‌ مردوون پێش له‌دایکبوونی خۆی به‌ سه‌رده‌میکی زۆر، له‌ درۆزنه‌کان که‌سم نه‌دیوه له‌و بێ حه‌یاتر بێ.

أبو الفتح بن أبي الفوارس ده‌ڵێ: فه‌رمووده هه‌لده‌به‌ستێ.

أبو بكر البرقاني ده‌ڵێ: فه‌رمووده هه‌لده‌به‌ستێ، له‌ مه‌تروکه‌كانه‌.

ابن حبان ده‌ڵێ: فه‌رمووده هه‌لده‌به‌ستێ.

أبو نعيم الأصبهاني ده‌ڵێ: پڕوایه‌ت له‌و شیخانه‌ ده‌کات که‌ پێیان نه‌گه‌یشتوووه، هه‌یج نیه.

ابن عراق ده‌ئێ: فه‌رمووده‌ه‌ڵده‌به‌ستێ.

الخطيب البغدادي ده‌ئێ: فه‌رمووده‌ی زۆری گێڕایه‌وه‌، زۆرینه‌ی باطل بوون، خۆی دروستی کردبوون.

سبط ابن العجمي ده‌ئێ: درۆزن و فه‌رمووده‌ه‌ڵده‌به‌سته‌.

ابن حبان ده‌ئێ: هاوه‌ڵه‌کانم هانیاندام که برۆم فه‌رمووده‌ی لێوه‌ ببيستم، کاتی‌ک چووم بینیم دوو فه‌رمووده‌ی دروستکراوی گێڕایه‌وه‌، زانیم فه‌رمووده‌ه‌ڵده‌به‌ستێ، نه‌چوومه‌وه‌ بۆلای، وه‌ رپوایه‌تی له‌ ژماره‌یه‌ک شیخ ده‌کرد که وانا زانم ئه‌وانی بینیبێت.

الدارقطني ده‌ئێ: فه‌رمووده‌ی ه‌ڵده‌به‌ستا.

الحاکم ده‌ئێ: فه‌رمووده‌ی رپوایه‌ت کردووه‌ له‌ القعنبی و مسدد وابن أبي أویس و بشر بن الوليد که خۆی دروستی کردوون، وه‌ ه‌ه‌روه‌ها چه‌ندین مه‌تنی دروستکردووه‌، سه‌ره‌رای درۆکردنی له‌وه‌ی که ده‌ئێ به‌م شیخانه‌ گه‌یشتووم.

مکرم بن أحمد أبو بکر القاضي (345 هـ)

قوتابی أحمد بن الصلت-ه‌ه‌ڵده‌ستێ به‌ نوینی کتیبێک به‌ناوی (مناقب أبي حنيفة) که پرپه‌تی له‌ رپوایه‌تی درۆ ده‌رباره‌ی مه‌دحکردنی أبو حنيفة که له‌ شیخه‌که‌یه‌وه‌ رپوایه‌تی کردووه‌.

الخطيب له‌ ژياننامه‌ی أحمد بن الصلت که ده‌کاته‌ شیخی مکرم بن أحمد ده‌ئێ: له‌ بشر بن الحارث (واتا: بشر الحافي) ويحيى بن معين وعلي بن المديني رپوایه‌ت ده‌گێڕته‌وه‌ که کۆی کردۆته‌وه‌ دواي دروستکردنی ده‌رباره‌ی مه‌دحکردنی أبو حنيفة. [تاریخ بغداد: 338/5] ووتم: (دواي دروستکردنی) واتا خۆی رپوایه‌ته‌کانی دروستکردووه‌.

الخطيب ده‌ئێ: حدثني أبو القاسم الأزهري ووتی: پرسیار کرا له‌ أبو الحسن علي بن عمر الدارقطني منیش گویم گرتبوو، ده‌رباره‌ی کتیبه‌که‌ی (مکرم بن أحمد) کۆکراوه‌ی رپوایه‌ته‌کانی مه‌دحکردنی أبو حنيفة، الدارقطني ووتی: ه‌ه‌ڵبه‌ستراوه‌ ه‌ه‌مووی درۆیه‌، أحمد بن المغلس

الحماني هه ئی به ستاوه، خزمی جبارة. [تاریخ بغداد : 342/5] (سه نه ده که ی صه حیحه).
و وتم: أحمد بن المغلس الحماني واتا أحمد بن الصلت، وهک پيش ئیستا ناومان هیئا، (جبارة)
مامی أحمد بوو.

الخطیب ده ئی: أخبرنا القاضي أبو عبدالله الحسين بن علي الصيمري قال أخبرنا عبدالله بن محمد
الجلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد -يعني الحماني- قال حدثنا محمد بن مثنى
صاحب بشر بن الحارث ووتی: بیستم ابن عیینه ووتی: زاناكان نه مانه ن: ابن عباس له سه رده می
خوی، الشعبي له سه رده می خوی، أبو حنیفة له سه رده می خوی، الثوري له سه رده می خوی.
الخطیب ده ئی: ناوه یئانی أبو حنیفة له م ریوایه تدا الحماني زیادی کردووه، نه وه ی راسته نه مه یه:
أخبرنا علي بن محمد بن عبدالله المقرئ الحذاء قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن سلم الختلي قال حدثنا أبو
بكر أحمد بن محمد بن عبد الخالق قال حدثنا أبو بكر المروزي قال حدثني محمد بن أبي محمد عن سفيان
ابن عیینه ووتی: زانا یانی سه رده م سیانن: ابن عباس له سه رده می خوی، الشعبي له سه رده می
خوی، سفيان الثوري له سه رده می خوی.

الخطیب ده ئی: گهر و ترا بو ئینکاری لی ده که ی نه ی نه گهر ریوایه ته که ی الحماني صه حیح بیئت و
ریوایه تی دووه م ناوی أبو حنیفة-ی تییدا سرا بیته وه له لایه ن راوییه کان ؟ ده ئیم: دوو شت ریگری
له م نه گهره ده که ن: یه که میان: عبدالرزاق بن همام نه م ووته یه ی ریوایه ت کردووه له سفيان بن
عیینه ریگ وهک ریوایه تی دووه م، دووه میان: نه وه ی به صه حیحی له سفيان بن عیینه هاتووه قسه
ووتن بووه به أبو حنیفة ... (پاشان الخطیب به سه نه ده وه نه و ریوایه ته ده یئیی که سفيان بن عیینه
ده ئی: هیچ مندالیک له دایک نه بووه له ئیسلام زیانی زیاتر بیئت له أبو حنیفة بو سه ر نه هلی ئیسلام، ئینجا
الخطیب ده ئی) وه سفيان بن عیینه جگه له م ووته یه ووته ی تری زوره ده ربارهی أبو حنیفة که له مه
ده چیت له مانادا له ژیاننامه ی أبو حنیفة-دا باسما ن کرد، جا گهر سفيان بن عیینه ئاوا أبو
حنیفة به گه وره بزانی و به چواره م پیشه وای ئیسلامی دابخی قسه ی له م شیوه یه ی پی نالیت، جا
ده رکه وت که ووتما ن أحمد بن المغلس زیادی کردووه له ریوایه ته که دا و خوی دروستی کردووه.

[تاریخ بغداد : 341-340/5]

ووتم: ئەوانەى كاتىك رىوايەتەكانى زەمكردنى أبو حنيفة دەبين خىرا دەچن بەبى لىكۆلینەو
 رىوايەتەكانى مەدحکردنى أبو حنيفة دەهینن، خۆزگە وەك الخطيب ئاوا بە ئىنصافەو سەیرى
 بابەتەكە بکەن، نەو وەك رىوايەتەكان بەیەكتردا بدەن بەبى تىروانین لە سەنەدەكانیان، ئەو وەتا
 الخطيب كە لەلای چەسپاوە بە صەحیحى سفیان بن عیینة قسەى بە أبو حنيفة ووتو، كە
 كاتىك دەبینیت سفیان لە رىوايەتێكى تر مەدحى أبو حنيفة دەكات بە درۆى دادەنیت، وە بەهەمان
 شیوە كاتىك رىوايەتەكانى مەدحکردنى أبو حنيفة دەهینیت لە تارىخ بغداد پيش ئەو وەى بچیتە سەر
 رىوايەتەكانى زەمكردنى أبو حنيفة ئاماژە بەو دەدات كە ئەو وەى لەلایەن زانایانەو چەسپاوە و
 دروستە پىچەوانەى ئەم مەدحانەى، ئیووش كە بینیتان لە بەشى یەكەم ئەو هەموو زانایە
 قسەیان بە أبو حنيفة ووت كە كاتىك دەبینن هەمان زانا مەدحى أبو حنيفة دەكات بەهەمان
 شیوەى الخطيب مامەلە بکەن، ناکرێ زانایەك تەكفیری بكات یان بە گومرا و جاهیل و خەواریج
 و مورجیئە و ئەهلې رەئى وەسفى بكات لەهەمان كاتدا بەرزى بكاتەو و بە شان و بائى هەللات،
 ئەمە وەك حوكمیكى حسی، جگە لەو وەى دواى لىكۆلینەو لە سەنەدەكان دەبینن زۆربەى ئەو
 رىوايەتانەى مەدحى تیداكراوە درۆیە یان زەعیفە، ئەوانەشى كە صەحیحن تەنها مەدحیكى
 موجمەلە نابیتە هۆى رەت كردنەو وەى جەرە پوونكراوەكان.

أبو جعفر الطحاوي (321 هـ)

حەنەفى مەزەهە، دەووترى كتيبيكى هەبوو دەربارەى مەدحى أبو حنيفة بەناوى (عقود المرجان في
 مناقب أبي حنيفة النعمان) بەلام كتيبهكە بوونی نەماوە.

علي بن محمد بن الحسن بن كاس النخعي (324 هـ)

حەنەفى مەزەهە، كتيبيكى هەبوو دەربارەى مەدحى أبو حنيفة بەناوى (تحفة السلطان في مناقب
 النعمان) بەلام كتيبهكە بوونی نەماوە، بەشى یەكەمدا ئاماژەمان پيدا كە چەند رىوايەتێكى هەیه
 لە تارىخ بغداد جگە لەو كەسى تر رىوايەتى نەكردووە دەربارەى أبو حنيفة، وە هەندىك رىوايەتى
 ئەومان نەقل كرد لەرێگای الخطيب-هەو، وەك لە بەشەشدا هەندىكى دەهینن.

عبداللہ بن محمد بن أبي العوام (؟؟؟ هـ)

حہ نہ فی مہ زہہ بہ، ناسراوہ بہ (ابن أبي العوام) کتبہ کہی چاپکراوہ و بہ ردہ ستہ بہ ناوی (فضائل أبي حنيفة وأخباره ومناقبه) محقق-ی کتبہ کہ لہ سہر بہرگہ کہی نویسیوہ تی سالی (335 هـ) مردوہ، وہ ہیچ پالپشتیہ کیسی بۆ ئہم زانیاریہ نہ ہی ناوہ، بہ لام التنوخی لہ کتبہ [تاریخ علماء النحویین من البصریین والکوفیین وغیرہم : 57] ت: الحلو، دہ ئی: فإن أبا القاسم عبد الله بن محمد بن يحيى بن أبي العوام المصري حدث سنة أربع وأربعين وثلاثمائة، قال حدثني يموت بن المزرع البصري. واتا: التنوخی دہ ئی: ابن أبي العوام سالی 344 هـ ریوایہ تی کردوہ لہ یموت بن المزرع. ئہ مہ ش بہ یہ کہ وہ ناگونجی سالی 335 مردبئ و سالی 344 ریوایہ تی بگپڑتہ وہ، بہ لام محقق-ی کتبہ کہی التنوخی دہ ئی ئہم ریوایہ تی کی شہی تیدایہ چونکہ یموت بن المزرع سالی 304 مردوہ چون ابن أبي العوام سالی 344 ریوایہ تی لیوہ دہ کات ؟ ئینجا ہاتوہ چارہی بۆ ئہ مہ دوزیوہ تہ وہ گواہ لہ وانہ یہ کورہ کہی بئ بہ ناوی مہلہل بن یموت بن مزرع یان سہ نہ دہ کہ بہم شیوہ یہ بئ: ابن أبي العوام عن مہلہل عن أبيہ. بہ لام محقق-ی کتبہ کہی التنوخی-ش کہ وتوتہ ہلہ وہ لہ مہ دا چونکہ ئہ گہرچی یموت سالی 304 مردوہ، زور ئاساییہ قوتابیہ کی ئہ و دوا 40 سال ریوایہ تی لہ شیخہ کہی بگپڑتہ وہ، بۆ نموونہ البخاری شیخی کی ہ یہ سالی 230 مردوہ، البخاری لہ سالی 250 ریوایہ تی لہ شیخہ کہی لہ شیخہ کہی دہ گپڑتہ وہ، دہ ووترئ البخاری لہ سالی 250 ریوایہ تی کرد لہ شیخہ کہی، ئہ مہ سالی گپڑانہ وہی ریوایہ تہ کہ یہ نہ ک سالی بیستنی لہ شیخہ کہی، شیخہ کہ سالی 230 مردوہ بیگومان البخاری پیش ئہ و سالی بیستوہ، بہ لام دوا مردنی شیخہ کہی ریوایہ تہ کہی گپڑاوہ تہ وہ.

عبداللہ بن أبي العوام کہ نوسہری کتبہ کہ یہ، کورئکی ہ یہ بہ ناوی محمد، ئہ ویش کورئکی ہ یہ بہ ناوی أحمد، واتا أحمد نہ وہی عبداللہ-یہ، ہر ئہ ویش ئہم کتبہ ی لہ باپیہ وہ ریوایہ تی کردوہ و بلاوی کردوتہ وہ، ہر وہ ک محقق لہ لاپہرہ 11 ی کتبہ کہ دہ ئی کاتیک عبداللہ رہ شنوسی کتبہ کہی تہ واو کرد مرد، ئینجا نہ وہ کہی بوی تہ واو کرد لہ گہ ل زیادہ خستہ سہری ہندی ک

رپوايه ت، كه واته ئه م كتيبّه له رپوايه تي أحمد-ه له محمد-ي باوكي ئه ویش له عبدالله-ي باوكي كه هه رسيكيان ناسراون به ابن أبي العوام، بۆيه له هه موو سه نه ده كانی ناو كتيبّه كه نوسراوه (حدثني أبي قال حدثني أبي) ته نها چه ند رپوايه تيكي كه م نه بيت كه ابن أبي العوام-ي نه وه خوئی زيادی كردۆته سه ر كتيبّه كه.

پروونكر د نه وه ی حالي ئه م كور و باوك و باپيره يه:

عبدالله بن أبي العوام - باپيره، دانه ري كتيب. محمد بن عبدالله بن أبي العوام - كور، راوی كتيب له باوكي. أحمد بن محمد بن عبدالله بن أبي العوام - نه وه، راوی كتيب له باوكي، هه روه ها بلاوكه ره وه ی كتيبّه كه يه.

يه كه ميان: باپيره، ناوی ته واوی (عبدالله بن محمد بن أحمد بن أبي العوام)ه، كونيّه كه ی (أبو القاسم السعدي)ه.

هيچ باسی ژياننامه ی نه كراوه كه كه سيكي چۆن بووه، ته نها ئه وه ند ه نه بئ كه عبدالقادر القرشي الحنفي له كتيبى (الجواهر المضية في طبقات الحنفية) ده ئى: باپيرى أحمد بن محمد-ه كورپه كه ی ناوی محمد بووه. هيچى تر باس ناكات ده رباره ی هه ر ئه وه ند ه، له كتيبى تريش باسى ژياننامه ی نه كراوه. بپروانه [الجواهر المضية في طبقات الحنفية : 327/2] ت: [الحلو](#)

دووه ميان: كورپه كه، ناوی ته واوی (محمد بن عبدالله بن محمد بن أحمد بن أبي العوام)ه. ئه مه شيان هيچ باسى ژياننامه ی نه كراوه له كتيبّه كاندا، عبدالقادر القرشي الحنفي له ژياننامه ی عبدالله-ي باوكي ده ئى: كورپه كه ی ناوی محمد-ه، دواتر باسى ژياننامه ی ده كه م، به لّام باسى ناكات، جا نازانم بيرى چووه يان چى ؟ وانه بئ باسى كردبئ به لّام من نه مدوّزى بيتته وه، به لّكو محقق-ي كتيبّه كه ش نه ئى نه مدوّزیه وه ژياننامه ی محمد له كتيبّه كه دا.

سیئەمیان: نەوێهکە، ناوی تەواوی (أحمد بن محمد بن عبد الله بن محمد بن أحمد بن أبي العوام) ه، کونیهکە ی (أبو العباس السعدي) ه.

ئەمەیان عبدالقادر باسی ژیاننامە ی کردوو ه له (الجواهر المضیة فی طبقات الحنفیة) وه ابن حجر له کتیبی (رفع الإصر عن قضاة مصر) شتی زیاتری باسکردوو ه له ژیاننامەکە ی، وه تقي الدين التميمي له کتیبی (الطبقات السنية فی تراجم الحنفیة) هه ر له عبدالقادر نه قلی کردوو ه، وه ژیاننامەکە شی دەری دەخات که چ جوړه که سیک بووه.

له سالی (349 هـ) له دایکبووه، له سه رده می عوبهیدییه کان له مصر ژیاوه، که ناسراون به دهو له تی فاطمییه کان، که بۆماوه ی 200 سال حوکمی مصر-یان کرد له نیوان سالی (362 - 567) دهو له تیکی رافیزه ی زندیقی کافر بوون به ئیجماعی زانایان، کوفریان زۆر زیاتر بووه له رافیزه ی ئیستا، ئەم أحمد-ه قازی بووه له دهو له ته که ی ئەواندا وه به مه زه به ی ئەوان حوکمی کردوو ه، ههروهک له (الجواهر المضیة) و (رفع الإصر عن قضاة مصر) هاتوو ه پاشای ئەوکات به ناوی (الحاکم بأمر الله) له سه ر قسه ی (أبو الفضل جعفر الضریر) أحمد دهکات به قازی، به لام ره خنه ی لیده گرن که أحمد له سه ر مه زه به ی الحاکم نیه، ئەویش له سه ر أحمد دهیکات به مه رج که کاتیک له مه جلیسی حوکم دانیششت چوار فه قیه ی له گه ل بیّت که له سه ر مه زه به ی الحاکم بن بۆ نه وه ی هیچ حوکمیک ده رنه کات ئیلا له سه ر مه زه به که ی الحاکم بیّت، ئەویش ده بیته قازی له سالی 405، وه دوا ی مردنی الحاکم بالله، کو په که ی دیته سه ر حوکم به ناوی (الظاهر لإعزاز دین الله) ئەویش هه ر أحمد به قازی ده هیلتیه وه له شوینی خویدا.

بروانه [رفع الإصر عن قضاة مصر : 71-75] ت: علي محمد عمر

جا ئەمه حالی نه وه که یه، باوک و باپیریشی حالیان دیار نیه که چۆن بوونه.

تیبینی: الخطیب له [تاریخ بغداد : 245/2-246] باسی که سیک دهکات به ناوی (ابن أبي العوام) که الدارقطني وتوویه تی: صدوق-ه، به لام ئەویان ناوی (محمد بن أحمد بن أبي العوام بن یزید بن دینار أبو بکر الرياحي التميمي) ه، خه لکی به غداده سالی 276 مردوو ه، په یوهندی به مانه وه

نیه که خه لکی مصر بوونه، ناوه که ی و سالی مردنی به سه بو زانی نی ئه مه.

ووته ی هه ندیک له زانیان دهر باره ی عوبه یدییه کان:

أبو حاتم المقرئ ده ئی: ده ئین ده و له تی فاطمیه یان ده و له تی عه له و ییه، به لکو ده و له تی یه هو دییه یان مه جوسی باطنی مول حیده.

[كتاب الروضتين في إخبار الدولتين : 140/2 ط: دار الكتب العلمية]

الزهبي دهر باره ی پروو خاندنی ده و له تی عوبه یدییه کان له لایه ن صلاح الدین الأیوبی ده ئی: ئه م کاره له ریزدارترین کاره کانی بوو، باشتین کاری کرد، چونکه ئه وانه باطنی زندق بوون، بانگه شه ی تناسخ-ی روحه کانیان ده کرد، وه باوه ریان به شی بوونه وه ی به شیک له الله له روحه کانیاندا هه بوو. [تاریخ الإسلام : 276/39] ت: عمر عبدالسلام تدمری

ووتم: (تناسخ الأرواح) واتا: که که سیک دهر مرئ روحه که ی ده چیته ناو لاشه ی که سیک تر.

الزهبي ده ئی: عوبه یدییه کان دو ژمنی الله و پیغه مبه ره که ی ن. [سير أعلام النبلاء : 373/15]

الزهبي ده ئی: القاضي عیاض له ژیاننامه ی أبو محمد الکستراتی نه قلی کردوو هه که پرسیار ی لیکراوه: که سیک بنی عبید زوری لیبکه ن که بچیته ناو بانگه وازه که یان یان ده یکوژن ؟ ووتی: کوشتن هه لده بژیرئ و عوزری نیه، وه واجبه له سه ری رابکات چونکه نیشته جئ بوون له شوئنی کدا که داوای په کخستنی شرائع له خه لکه که ی ده کری جائز نیه. [سير أعلام النبلاء : 151/15]

ووتم: ئه مه ش وه لأمیکه بو ئه وانه ی که بیانه وئ عوزر بو ئه م کاره ی ابن أبي العوام بهیننه وه گوایه له ترسی گیانی بوته قازی.

الزهبي ده ئی: القاضي عیاض ووتی: زانیانی قه ی ره وان یه کده نگ بوون له سه ر ئه وه ی که حالی بنی عبید حالی مورته د و زندیقه کانه. [سير أعلام النبلاء : 151/15]

ابن تيمية دهربارهی عوبهیدییه کان دهئ: له ناخه وه مولحیدن، دهستیان دایه مهزه بهی فیهله سوف و مهجوسه کان له گه ل تیکه ل کردنی ووتهی رافیزه له گه ل، جا وای لیهات باشتین شت که دهربان دهخست له ئیسلامدا دینی رافیزه بوو، به لام له ناخه وه مولحید بوون له یه هود و نه صارا خراپتر بوون، وه ئه وهی نه گه یشتی به لوتکهی بانگه وازه که یان ئه واه به رافیزه یی ده مینیتته وه له ناو ئیسلامدا، بویه هه ندیک له زانیان دهرباره یان وتوو یانه: پوآله تی مهزه به که یان ره فزه، ناخه که شی کوفریکی صافه. [الرد علی البکری: 494 ط: دار الوطن]

ابن تيمية دهئ: هه وائی عوبهیدییه کان له لای زانیان به ناوبانگه به ئیلحاد و دژایه تی الله و پیغه مبه ره که ی و هه لگه رانه وه ونیفاق. [منهاج السنة النبوية: 4/101 ت: محمد رشاد سالم]

ووتهی هه ندیک له زانیان دهربارهی الحاکم بأمر الله:

الزهبي له ژياننامه ی الحاکم دهئ: عوبهیدی مصری رافیزی، به لکو ئیسماعیلیه کی زندیقه، بانگه شهی ربوبیه تی ده کرد، شهیتان بوو، فیرعه ونی سه رده می خوی بوو، له هه ر کاتی کدا حوکمیکی دهرده کرد خه لکیشی ناچار ده کرد که پی پابه ند بن، فرمانی ده کرد به جویندان به هاوه لان، وه نویسنی له سه ر ده رگای مزگه وت و شه قامه کان، وه فرمانی به ژیر ده سته کانی ده کرد که جوین بدن به هاوه لان، وه ئه و ماسیانه ی هه رام کرد بوو که پوله که یان پیوه نیه، که سیکی که وته به رده ست که ئه م جوړه ماسیه ی فروشت بوو کوشتی، وه له سالی 402 فروشتنی خورمای هه رام کرد، به شیکی زوری ل کۆ کرده وه وسوتاندی، وه فروشتنی ترپی قه دهغه کرد، وه نه صارا کانی پابه ند کرد که سه لیب له ملیان هه لواسن، وه یه هودییه کانی پاند کرد که سه ری ئه و گایه له ملیان هه لواسن که ده پیه رستن، وه ده ووتری بانگه شهی خویه تی کرد، به لام که سه نزیکه کانی ترسانیان به وهی که خه لک لی هه لسیته وه ئه ویش وازی هیئا.

بروانه [سیر أعلام النبلاء: 15/173-176]

ابن کثیر دەئ: گەر ووتاریژ له ووتاردا ناوی الحاکم-ی هینابوایه خه لکه که هه لده ستانه وه سه رپن وه ک ریزگرتن لی، وه هه مان شتیان ده کرد له مصر له گه ل زیادکردنی سوجه بردنیش، سوجه یان ده برد له کاتی ناوهینانیدا، نه وهی له ناو نوژر بوایه سوجهی ده برد، نه وهی له بازار بوایه سوجهی ده برد، وه خه لکیش سوجه یان ده برد له گه ل سوجهی نه وان.

[البداية والنهاية : 361/6 ط: دار الكتب العلمية]

ووتم: جا نه مه نه وه که سه بووه که ابن أبي العوام له سه رده می نه ودا بوته قازی و به پپی مه زه بهی نه وه حوکه ی کردووه.

عبدالله بن محمد بن أحمد الحارثي البخاري (340 هـ)

حه نه فی مه زه به، کونیه که ی (أبو محمد)ه، ناسراوه به (الأستاذ) کتیبکی هه یه به ناوی (کشف الأستار) ده رباره ی مه دحی أبو حنیفة، به لام بوونی نه ماوه.

ابن الجوزي دهئ: أبو سعيد الرواس ووتی: تۆمه تبار بوو به هه لبه ستی فه رمووده. أحمد السليماني دهئ: سه نه دی هه لده به ستا بو مه تن و مه تنی هه لده به ستا بو سه نه د، نه مه ش جوړیکه له فه رمووده هه لبه ستان.

حمزة السهمي دهئ: پرسیارم له أبو زرعة أحمد بن الحسين الرازي کرد، ووتی: زه عیفه. الحاکم دهئ: خاوه نی گێرانه وهی فه رمووده ی عه جیبه له که سه سیقه کانه وه، وه به ته نها نه و رپوایه تی کردووه.

الخطيب البغدادي دهئ: احتجاجی پئ نا کرئ، وه دهئ: خاوه نی فه رمووده ی عه جیب و غه ریب و مونکه ره، شایسته ی احتجاج پئ کردن نیه.

جا یه کیک نه مه حائی بیث درۆ بکات به ده می پیغه مبه ر ﷺ زۆر له لای ئاسانتره درۆ بکات له پیناوی أبو حنیفة که پیشه وایه تی.

يوسف بن أحمد بن يوسف بن الدخيل أبو يعقوب الصيدلاني المكي (388 هـ)

کتیبکی هه یه به ناوی (سيرة أبي حنیفة) بوونی نه ماوه، به لام به هو ی کتیبه که ی ابن عبدالبر-ه وه

(الإنتقاء في فضائل الأئمة الثلاثة الفقهاء) زۆربەى رپوایەتەکانى ئەم کتیبەمان دەست کەوتوووە گەر هەمووی نەبێ، رپوایەتەکانى مەدحکردنى أبو حنیفە لە (الانتقاء) گەر بکەین بە سێ بەش دوو بەش زیاتری لە کتیبەکەى یوسف بن أحمد رپوایەت کردوووە، لە رڤگای حکم بن منذر بن سعید بن عبدالله، جا هەندیکجار ابن عبدالبر لە رڤگای حکم بن منذر رپوایەت دەکات لە یوسف بن أحمد، هەندیکجاریش ناوی حکم بن منذر لە سەنەدەکە لادەبات و راستەوخۆ دەڵێ: قال أبو يعقوب يان قال يوسف بن أحمد.

یوسف بن أحمد قوتابی العقيلي بوو، کتیبى (الضعفاء)ى لە العقيلي رپوایەت کردوووە جگە لەویش کەسانى تر رپوایەتیان کردوووە، جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە تەنها الذهبى نەبێ بە (مُسند مكة) ناوی دەبات ئەمەش وەسفیکە لای زانایان خىلافى لەسەرە کە بە چ مانایەک دیت زۆرینەى مۆتەئەخیرین دەڵێن ئەو کەسەى کە گرنگى بە رپوایەت کردنى فەرمووده موسنەدەکان دەدات ئەگەرچى زانستىکى ئەوتۆى نەبێ بە فەرمووده، بەلام لەبەر ئەوەى کە خاوەن کتیب و راوی کتیب بوو ئەمە تۆزیک پلەى بەرزتر دەکاتەووە ئەگەرچى تەوسىقیش نەکرا بێ بەلام ئەم جۆرە راویانە لەکاتى موخالەفە کردنى رپوایەتى سىقەکان و هینانى رپوایەتى غەریب ئەوا رپوایەتەکانیان ڕەت دەکریتەووە، جا نازانم بۆ چاوى لە شىخەکەى نەکردوووە کە لە کتیبى (الضعفاء) هیچ رپوایەتیکى مەدحکردنى أبو حنیفە-ى نەهیناوە تەنها ئەو رپوایەتانەى هیناوە کە تیدا زەمکراوە، وە نازانم چ سودىکى لە کتیبى شىخەکەى بینووە کە رپوایەتى کردوووە !

حکم بن منذر ئەویش کە قوتابی یوسف بن أحمد-ە و شىخى ابن عبدالبر-ە، بەهەمان شێوە جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە لەرپووی رپوایەتەووە، تەنها ابن بشکوال و ابن حزم باسیان کردوووە.

ابن بشکوال دەڵێ: أبو علي ووتى: بیستم أبو أحمد جعفر بن عبدالله دەیووت: حکم بن منذر ئەهلى مەعریفە و زیرەکی بوو، بیرى زۆرتیژبوو، زانستىکى زۆرى هەبوو لە ئەدەب کەس شانى

له‌شان نه‌ده‌دا. [الصلة في تاريخ أئمة الأندلس : 1/210] ت: بشار عواد معروف

ووتم: الذهبي له تاريخ الإسلام ثياننامه‌ی حکم بن منذر-ی له ابن بشکوال نه‌قل کردوو به‌لام به کورتی هیناویه‌تی.

ابن حزم ده‌ئ: حکم سه‌رؤکی موعته‌زیله‌یه له نه‌نده‌لوس، وه گه‌وره‌یانه و ئوستازیانه و قسه‌که‌ریانه و خواپه‌رست و زاهیدیا‌نه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا شاعیریکی باش و فقهیه.

[طوق الحمامة : 45] ت: الصیرفي

الحسين بن علي بن محمد بن جعفر الصيمري (436 هـ)

حه‌نه‌فی مه‌زه‌به، کونیه‌که‌ی (أبو عبدالله) یه‌ناسراوه به (الصميري) کتیبیکی هه‌یه ده‌رباره‌ی مه‌دحی أبو حنیفة چاپکراوه ئیستا به‌رده‌سته به‌ناوی (أخبار أبي حنیفة وأصحابه). شیخی الخطیب البغدادی-ه، ده‌مارگیری هه‌یه بو أبو حنیفة و هاوه‌لانی، الذهبي له (سير أعلام النبلاء) له الخطیب-ه وه نه‌قل ده‌کات که ده‌ئ: الصميري پئی ووتم: له الدارقطني-م بیست به‌شیک له سونه‌نه‌که‌ی، وه لی دابرام چونکه‌ أبو یوسف-ی به‌زه‌عیف ده‌زانی، وه خو‌زگه‌ ئاوام نه‌کردبوایه چ زیانیکی به‌ الدارقطني گه‌یشت که من جیم هیشت؟

الخطیب به‌ سيقه‌ی داناوه، زۆربه‌ی رپوایه‌ته‌کانی مکرم بن أحمد له کتیبه‌که‌یدا نه‌قل کردوو وه‌ک پیشتریش ئاماژه‌مان پییدا، باسی نه‌وه‌شمان کرد که الدارقطني ده‌ئ کتیبه‌که‌ی مکرم هه‌مووی درؤیه أحمد بن الصلت رپوایه‌ته‌کانی هه‌لبه‌ستاوه، نه‌م کتیبه‌ی الصميري ده‌توانم بلیم سی به‌ش زیاتری له رپوایه‌ته‌کانی مکرم بن أحمد عن أحمد بن الصلت پیکه‌اتوو، ته‌نها که‌میکی نه‌بی به‌ده‌ر له‌وه‌یه.

ابن عبد البر والخطيب البغدادي

مالکی مه‌زه‌به و شافعی مه‌زه‌به هه‌ردووکیان سالی 463 هـ مردوون، ابن عبد البر له کتیبی (الانتقاء) رپوایه‌ته‌کانی مه‌دحکردن و زه‌مکردنی أبو حنیفة نه‌قل ده‌کات، وه الخطیب البغدادی

له کتیبی (تاریخ بغداد) بههه مان شیوه ههردوو جور ریوایه تههکان نهقل دهکات، دواتر هه موو ریوایه تههکانیان دههینین.

ژمارهیه کی تریش کتیبیان نویسه دهه باره ی مه دحی أبو حنیفه، که هه موویان له کتیبه کانی پیش خویان نهقلیان کردوو هتی نوئی تیدا نیه، زۆربه یان بی سه نه ده نهقلیان کردوو هه یانه به سه نه ده وه، وهک:

الزمخشري - هه نه فی (538 هـ)

الموفق بن أحمد المکی الخوارزمي - هه نه فی (568 هـ)

المرغینانی - هه نه فی (593 هـ)

سبط ابن الجوزي (654 هـ)

الذهبي (748 هـ)

عبدالقادر القرشي - هه نه فی (775 هـ)

محمد بن محمد الكردري البزازی - هه نه فی (827 هـ)

السیوطي - شافعی (911 هـ)

محمد بن یوسف الصالحي - شافعی (942 هـ)

ابن حجر الهیتمی - شافعی (973 هـ)

الملا علي القاري - هه نه فی (1014 هـ)

أبو عمر ابن عبدالبر النمري (463 هـ)

ابن عبدالبر له کتیبی (الانتقاء) که تایبهت به مه دحکردنی أبو حنیفه ومالك والشافعي نویسه تی، تیدا ریوایه تههکانی مه دحکردنی أبو حنیفه نهقل دهکات، زۆربه شیان له کتیبه که ی یوسف بن أحمد نهقل دهکات وهک باسم کرد پیش ئیستا، وه هه ندیکیشی له عبدالوارث بن سفيان نهقل دهکات، بههه مان شیوه هه ندیک لهو ریوایه تانهش نهقل دهکات که به خراپه باسی أبو حنیفه-ی تیدا کراوه، به لام ده مارگیری به پروونی پیوه دیاره بو أبو حنیفه، تومه تی هه سودی ده داته پال

سه‌له‌ف گوايه‌ه‌ه‌سوديان به‌أبو حنيفة بردووه و زياده‌ره‌وييان كردووه دهرباره‌ي بويه‌ئه‌م
تومه‌تانه‌يان داوه‌ته‌ پائي ! بو‌ئه‌وه‌ي به‌رگري له‌يه‌ك كه‌س بكات تومه‌ت ده‌داته‌ پال كوومه‌لي‌ك
پيشه‌واي سه‌له‌ف ! منيش له‌م كتیبه‌دا هه‌ر زانايه‌ك به‌رگري ده‌مارگيرانه‌ له‌أبو حنيفة بكات يان
تومه‌ت بداته‌ پال سه‌له‌ف يان بيه‌وي هه‌له‌كاني أبو حنيفة به‌بچووكي سه‌ير بكات، يان خه‌لكي
به‌هوي زانسته‌كه‌يه‌وه‌ پي سه‌رسام بن و لاساي كوڤرانه‌ي بكه‌نه‌وه‌ دهرباره‌ي أبو حنيفة بلين‌ئه‌وه‌تا
فلان زانا به‌پيشه‌وا ناوي أبو حنيفة ده‌بات گه‌ر أبو حنيفة ئاوا بي چون زانايه‌كي وه‌ك ئه‌و به‌
پيشه‌وا ناوي ده‌بات و هاوشيوه‌ي ئه‌م جوهره‌ قسانه‌، ئه‌وا ناچار ده‌بم هه‌لسم به‌روونكرده‌وه‌ي
هه‌له‌كاني ئه‌و زانايه‌ تا خه‌لكي پي گومرا نه‌بن دهرباره‌ي أبو حنيفة، وه‌ پله‌ي زاناکه‌ بزنان و له‌
قه‌باره‌ي خوي زياتر گه‌وره‌ي نه‌كه‌ن، ابن عبدالبر-يش يه‌كيكه‌ له‌وان.

ابن الصلاح دهرباره‌ي زانيني ژياننامه‌ي هاوه‌لان ده‌لي: ئه‌مه‌ زانستكي گه‌وره‌يه‌، زانايان كتبي
زوريان له‌باره‌يه‌وه‌ نوسيوه‌، وه‌ گه‌وره‌ترين و به‌سودترينان كتبي (الاستيعاب) ي ابن عبدالبر-ه‌،
گه‌ر ناشريني نه‌كردبوايه‌ به‌هيناني زوريك له‌و ناكوكيانه‌ي له‌نيوان هاوه‌لان روويانداوه‌، وه‌
گيرانه‌وه‌كاني له‌و كه‌سانه‌وه‌يه‌ كه‌ ته‌نها خه‌ريكي گيرانه‌وه‌ي به‌سه‌رهاتن نه‌ك له‌فه‌رمووده‌ناسان،
ئه‌م جوهره‌ كه‌سانه‌ش ناسراون به‌وه‌ي كه‌ شت زور ده‌گيرانه‌وه‌ و تيكه‌لي ده‌كه‌ن له‌گيرانه‌وه‌يان.
[مقدمة ابن الصلاح : 291] ت: نور الدين عتر

ابن عبدالبر له‌ ژياننامه‌ي هاوه‌ل الوليد بن عقبة بن أبي معيط رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده‌لي: به‌سه‌رهاتي هه‌يه‌ كه‌
شتي مونكه‌رو ناشريني تيدايه‌ ئه‌وه‌ يه‌كلابي ده‌كاته‌وه‌ كه‌ حالي خراب بووه‌ و كرده‌وه‌ي ناشريني
هه‌بووه‌، الله له‌ ئيمه‌ وئويش خوشي، الأصمعي وأبو عبيدة وابن الكلبي و جگه‌ له‌وانيش ده‌لين:
الوليد بن عقبة فاسق بوو عه‌ره‌ق خوڤر بوو، به‌سه‌رهاتي الوليد دهرباره‌ي عه‌ره‌ق خواردنه‌وه‌ و
شه‌وچه‌ره‌يان له‌ عه‌ره‌ق خواردنه‌وه‌دا له‌گه‌ل أبو زبيد الطائي به‌ناوبانگه‌، به‌لامه‌وه‌ ناشرينه‌ ليره‌
باسي بكه‌م، وه‌ ليره‌دا به‌شيكي لي باس ده‌كه‌م. بپروانه‌ [الاستيعاب : 115/4] ط: دار الكتب العلمية

ابن حجر له ژياننامه ی الوليد دهئ: ابن الجوزي ژياننامه که ی دريژکردوته وه، له کتیی ابن عبدالبر نه قلی کردووه، هه له وناشرینی تیدایه، الوليد هاوه لایه تی چه سپاوه، وه تاوانیشی هه یه کاروباری بۆلای الله تعالی ده گه ریته وه، صهواب نه وه یه بئ دهنگ بین له سه ری، والله تعالی أعلم.

[تهذيب التهذيب : 321/4 ط: مؤسسة الرسالة]

نیمام اصم دهئ: هه ر که سیك له پله ی یه کیك له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که م کرده وه یان رقی لئ بوویه وه به هوئی کاریک که نه نجامی داوه یان باسی خراپه کانی کرد نه وا نه م که سه بیدعه چیه، تا ره حمهت بۆ هه موویان ده نی ریت و دلیشی به رامبه ریان سه لامهت ده بی.

[أصول السنة : 9]

نیمام اصم دهئ: یه کیك له حوجه روون و چه سپاوه کان بریتیه له باسکردنی چاکه ی هاوه لانی پیغه مبه ری الله ﷺ هه موویان، وه دهست هه لگرتن له باسکردنی خراپه کانیان و باسکردنی نه و خیلافه ی که له نیوانیان پرویداوه.

هه روه ها دهئ: بۆ هیچ که سیك جائز نیه شتیک له خراپه ی هاوه لان باس بکات وتانه بدات له یه کیکیان به عه بییک و به که م و کورتیه ک، هه ر که سیك و ابکات نه وا واجبه له سه ر ده سه لاتدار ته مبی بکات و سزای بدات، بۆ نیه لئ خوشبی، به لکو سزای ده دات و ته و به ی پیده کات، گه ر ته و به ی کرد لئ قبول ده کری، وه نه گه ر له سه ری مایه وه نه وا دووباره سزای ده دات وله به ندیخانه ده بی لیتته وه تا ده مریت یان ته و به ده کات. بروانه [طبقات الحنابلة : 30/1]

و وتم: ابن عبدالبر که ئاوا ده مارگیرانه به رگری له أبو حنیفة ده کات و تۆمه تی حه سودی ده داته پال سه له ف، خۆزگه که میکیش به رگری له م هاوه له به ریزه کردبوایه و باسی هه له کانی نه کردبوایه، که ته نها فه زلی یه ک هاوه ل له فه زلی هه ر زانیه کی تری ئوممهت زیاتره، ته نانهت هیچ کام له باشرین تابعینه کانیش به راوورد نا کرین به هاوه لان، چ جای أبو حنیفة که ته نها یه ک رۆژیک له هاوه لیتی الوليد ﷺ له گه ل پیغه مبه ر ﷺ له ته واوی ژیا نی أبو حنیفة خیردارتره، جگه له مهش ووته ی سه له ف به سه نه دی صه حیح ده رباره ی أبو حنیفة رهت ده کاته وه به بیانووی پرو پوچ،

که چی ووتهی الأصمعي فلان و علان وهرده گری دهربارهی هاوه لیک که 70 بو 80 سال پیش له دایکبوونی الأصمعي وهفاتی کردووہ ! وه ده زانین عهرق خواردنه وهی الولید به صه حیجی هاتووہ له صحیح مسلم، به لام ئه و به رگریه ی که له أبو حنیفة-ی ده که یت الولید زور له پیشتره.

عبدالله بن محمد بن عقیل که یه کیکه له راوییه کانی فهرمووده، ابن حجر ووتهی زانایانی جهرح و ته عدیلی له باره یه وه نه قل کردووہ به م شیویه:

ابن سعد ده ئی: منکر الحدیث، احتجاج به فهرمووده کانی ناکری.

بشر بن عمر ده ئی: مالک ریوایه تی لی نه ده کرد.

علي بن المديني ده ئی: يحيى بن سعيد ریوایه تی لی نه ده کرد.

يعقوب بن شيبه ده ئی: فهرمووده کانی زور لاوازن.

سفيان بن عيينه ده ئی: چوار که س هه ن له قورپه یش واز له فهرمووده کانیان ده هیئری، تیئاندا ناوی عبدالله-ی برد.

أحمد بن حنبل ده ئی: منکر الحدیث.

يحيى بن معين ده ئی: احتجاج به فهرمووده کانی ناکری، وه هه روه ها وتوویه تی زه عیفه.

الجوزجاني ده ئی: زوربه ی ئه و فهرموودانه ی ریوایه تی ده کات غه ربه.

أبو حاتم الرازي ده ئی: فهرمووده ی لاوازه به هیئری نه، له وانه نه که احتجاجی پ بکری. النسائي ده ئی: زه عیفه.

ابن خزيمة ده ئی: احتجاجی پ ناکه م به هو ی خراپی له به رکردنی.

ابن حبان ده ئی: له به رکردنی خراپه، به وه هم فهرمووده ی ده گپراه وه، جا پیویست بوو که واز له ریوایه ته کانی به یئری.

الخطيب البغدادي ده ئی: له به رکردنی خراپه.

ئینجا دوا ی هه موو ووته کان ابن حجر ووته ی ابن عبدالبر نه قل ده کات دهرباره ی عبدالله که

وتوویه تی: له هه موو ئه وانه سیقه تره که قسه یان پی ووتوه !

ابن حجر-یش دهرباره ی ئەم ووتەیهی ابن عبدالبر دەڵێ: ئەمە زیادەپرەوییە.

بروانە [تهذيب التهذيب : 426-424/2]

ووتەم: قسەکە ی ابن عبدالبر سەرکەشیەکی یە کجار گەورەیه و مایە ی سەرسوڕمان و پێکەنینە، عبدالله لە هەموو ئەمانە سێقەترە کە قسەیان پێ ووتووە؟! دووبارە سەیری ناوی ئەو زانایانە بکەن کە قسەیان پێ ووتووە تا ناشرینی ووتەکە ی ابن عبدالبر هەست پێ بکەن.

جا ئەمە کورتەیه ک بوو لە تێکەڵ کردنی ابن عبدالبر لە قسەکردنی دهرباره ی کەسەکان، ئەمە جگە لە تەئویل کردنی هەندێک لە صیغەتەکانی الله تعالی، وهک صیغه تی: الضحك والمکر والکید والاستهزاء والاستحياء والاعراض، به لام لە لای خەلەف و معاصرین بهوێ تەئویلی ئەشعەرییەکانە و ئەوەندە نەرمیان نواندوو بەرامبەر تەئویلکەرانی صیفات، ئیستا ئەوێ تەئویلی ئەم صیغەتانە بخوێنێت و ئەوە لە لایەن ابن عبدالبر بە لایە وە شتیکی گەورە نیە بە لکو وهک تاوانیکی بچوو ک سەیری دەکات، چونکە لەبیری خویدا دەڵێ النوي و ابن حجر زور لەو خراپترن لە صیفاتدا کە چی هەر پێشەوا و بەرپۆزن و کەس بە خراپ باسیان ناکات، چ جایی ابن عبدالبر کە وهک ئەوان تیۆنە گلاوە.

بروانە [عقيدة ابن عبدالبر في التوحيد والإيمان : 395-386 ط: دار العاصمة]

أبر العباس السراج دەڵێ: هەرکە سێک دان بەو نەنیّت و باوەری پێ نەبیّت کە الله تعالی سەیری پێ دیت و پێدەکەنیّت و هەموو شەویک دادەبەزیت بۆ ئاسمانی دنیا و دەفەر مووی: کئ داوا دەکات تا پێ ببەخشم، ئەوا ئەم کەسە زندقە کافرە استەبابە دەکری گەر تەو بە نەکات لە ملی دەدری و نوێژی لە سەرناکری و لە گۆرستانی موسلمانانیش نانیژری.

[الذهبي نه قلى كردوه - العلو للعلي العظيم : 1231]

أحمد بن علي بن ثابت أبو بكر الخطيب البغدادي (463 هـ)

الخطيب البغدادي لەناو ئەوانە ی کە بەرگریان لە أبو حنیفە کردوو لە هەموویان باشتەر لەم

بابه ته دا، چونکه ههروهک چۆن ږپوایه ته کانی مه دحکردنی هیڼاوه ږپوایه ته کانی زه مکړدنیشی هیڼاوه بگره به زیاتریشه وه، وه نه و ږپوایه تانه ی به صه و اب داناوه که تییدا زه مکراوه ههروهک له به شی یه که مدا باسماں کرد، به لام نه ویش وهک زۆرینه ی زانا کانی تر سه ره پای نه وهی که بوی ده رکه و تو وه ږپوایه ته کان صه حیحن به لام أبو حنیفة هه ر به پیشه و ا ده زانیّت و به گه وره وه سفی ده کات وهک بلّی نه م ږپوایه تانه ی که هیڼاویه تی ده رباره ی زه مکړدن خه ون و خه یال بّ هیچ نرخیکی نه بّ !

الخطیب پیش هیڼانی ږپوایه ته کانی زه مکړدن أبو حنیفة ده لّی: ږپوایه تمان هیڼا له ایوب السختیانی وسفیان الثوری وسفیان بن عینة وأبو بکر بن عیاش وجگه له وانیش له پیشه وایان ږپوایه تیکی زۆر که مه دح و ستایشی أبو حنیفة له خو ده گریّت، وه نه وهی صه وابه له لایه ن نه قلکه رانی فه رمووده له پیشه وایانی المتقدمین و نه وانه شی که ناومان هیڼان ده رباره ی أبو حنیفة پیچه وانه ی نه و ووتانه یه، وه ووته کانیان ده رباره ی أبو حنیفة زۆره به هوّی شتی ناشرینه وه که لییه وه گپردراوته وه هه ندیکیان په یوه سته به اصولی دین و هه ندیکیشی به فروع، وه ئیمه ش باسیان ده که ین به ویستی الله، وه داوای لیبوردن ده که ین له و که سه ی که ووته کان ده بینیت و حه زی لّی نیه گوئ بیستیان بیّت، چونکه أبو حنیفة له لای ئیمه قه دری گه وره یه و پیشه نگه بو گه لیّک زانای تر که ناومان هیڼاون له م کتیبه دا. [تاریخ بغداد : 505-504/15]

و وتم: گه ر أبو حنیفة هه ر پیشه و ا بیّت و ووته ی نه م زانایانه صه حیحنش بن هه ر کاری تیڼه کات و له پله ی که م نه کاته وه، ئیتر نازانم سودی هیڼانی نه م ږپوایه تانه چیه که الخطیب هیڼاویه تی ده رباره ی زه مکړدن أبو حنیفة که نزیکه ی 260 ږپوایه ت ده بّ به صه حیح و زه عیفه وه ؟! هه ر چه نده به هوّی هیڼانی نه م ږپوایه تانه الخطیب هیڅی زۆر توندی کراوته سه ر له لایه ن ده مارگیران بو أبو حنیفة ته نانه ت کتیبیشی له سه ر نوسراوه، وهک کتیبه که ی الکوثري (تأنیب الخطیب)، وه کاتیّک تاریخ بغداد له وولاتی هیند چاپکرا که گه یشتن به ژیاننامه ی أبو حنیفة برپاریاندا چاپه که راگرن چونکه وولاتی هیند حه نه فی مه زهه بن، دواتر برپاریاندا به رده وام بن له چاپکردنی به لام به و مه رجه ی کتیبی (سهم المصیب فی کبد الخطیب) له گه لّی چاپ کریّت و بلکیڼدری به تاریخ بغداد،

وه کاتیکیش له الأزهر برپاردره تاریخ بغداد چاپ بکړی دژى وهستان به هوئى ژياننامه ی ابو حنیفة دواتر چاپکړا به و مه رجەى که خوځان ته علیق له سهر رپوایه ته کان بنوسن، به شیوه یه ک بیت که هیچ په لیه که له سهر ابو حنیفة نه نیشت، له ئیستاشدا که دوو چاپی تاریخ بغداد به رده سته به ته حقیقی (مصطفی عبدالقادر عطا) و (بشار عواد معروف) که هه ردو وکیان له حاشیه کاندای درځیان نه کړدووه له بهرگری کردن له ابو حنیفة، له ته علیق دان له سهر رپوایه ته کان و ته زعیف کردنی کوومه لیک رپوایه تی صه حیج و حه سهن.

ابن البرزى دهئى: أبو بكر الخطيب سهره تا له سهر مه زه بهی أحمد بن حنبل بوو، جا هاوه لانمان (واتا: حه نبله یه کان) هیرشیان کړده سهری کاتیکی بینیان مه یلی ده چی به لای بیدعه چیه کان وه ئازاریاندا، جا چووه سهر مه زه بهی شافعی. [المنتظم: 132/16] ووتم: ابن الجوزي له بهر ده مارگیری مه زه بهی ئه م قسانه ده کات نه ک له خه مخوړی بو عه قیده ی ئه هلی سوننه، ئه گینا خو ی عه قیده ی له الخطيب خراپتره، به لام دواى گوړانى مه زه بهی الخطيب له حه نبله یه وه بو شافعی ده مارگیری الخطيب به رامبه ر حه نبله یه کان روونه، ئه مه ش وایکړدووه ابن الجوزي قسه ی له سهر بکات، به لام له زوړیک له ووته کانی دهر باره ی الخطيب پیکاویه تی.

ابن البرزى دهئى: أنبأنا أبو زرعة طاهر بن محمد بن طاهر المقدسي عن أبيه ووتى: بیستم إسماعيل بن أبي الفضل القومسي -که زانا بوو به فهرمووده- دهیووت: سئ که س هه ن له حافره کان خوشم ناوین به هوئى ده مارگیریان و که می ئینصافیان: الحاکم و أبو نعيم الأصبهاني و الخطيب البغدادي.

ابن الجوزي دهئى: إسماعيل راستی ووت، وه له حافره گه وره کان بوو، سيقه و صدوق بوو، زانستیکی باشی هه بوو به راوییه کان و مه تنه کان، وه قسه یه کی حه قی کړدووه، چونکه الحاکم شیع ه گه ری هه بوو زوړ به روونی، دووانه که ی تریش (واتا: أبو نعيم والخطيب) ده مارگیریان هه بوو بو ئه هلی که لام و ئه شعهریه کان، ئه م شته ش شیاو نیه به ئه هلی حه دیث چونکه حه دیث هاتووه له سهر زه م کردنی که لام، وه الشافعي جه ختی کړدو ته وه له سهر ئه مه ته نانه ت و توویه تی: ره ئیم

وايه دهرباره‌ی اهل الکلام که له‌سه‌ر هیستر بارکرین و به‌ناو خه‌لکیدا بگێردرین.

[المنتظم : 134-133/16]

ووتم: الخطیب البغدادي قوتابی أبو نعیم الأصهبانی بوو که ئه‌ویش مه‌یلی زۆره‌ بۆلای ئه‌شعه‌رییه‌کان و کێشه‌ی زۆر بووه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌هلی سوننه‌ له‌ سه‌رده‌می خۆیدا، بۆیه‌ الخطیب په‌نگه‌ کاریگه‌ری ئه‌م شیخه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌ بێت.

أبر اسماعیل الهریری ده‌ئێ: بیستم زید بن محمد الأصهبانی و جگه‌ له‌ویش ده‌یانووت: خه‌لکی أصهبان گه‌ر بیانیدی‌بوايه‌ که‌سیک نزیکي أبو نعیم الحافظ ده‌که‌وێته‌وه‌، ئه‌وا به‌رد بارانیان ده‌کرد به‌ وورده‌ به‌رد. [ذم الکلام وأهله : 1330]

الخطیب ده‌ئێ: سه‌باره‌ت به‌ تانه‌دانی زانایانی ئه‌هلی په‌ئی و ئه‌هلی که‌لام له‌ ئه‌هلی حه‌دیث، من هۆکاری ئه‌مه‌ په‌وون ده‌که‌مه‌وه‌ تا ئه‌وانه‌ بیزانن که‌ نایزانن (ووته‌که‌ی دهرباره‌ی ئه‌هلی په‌ئی له‌ به‌شی یه‌که‌مدا هینامان، ئیستاش ته‌نها ووته‌که‌ی دهرباره‌ی هۆکاری تانه‌دانی ئه‌هلی که‌لام له‌ ئه‌هلی سوننه‌ ده‌هینین، ده‌ئێ) ئه‌هلی که‌لام عوزریان هه‌یه‌ له‌و به‌که‌م سه‌یرکردنه‌یان بۆ ئه‌هلی حه‌دیث که‌ ده‌ری ده‌برن و عه‌یبداریان ده‌که‌ن، چونکه‌ جیاوازی هه‌یه‌ له‌ نێوانیان که‌ ده‌بیته‌ هۆکاری رق لی‌بوونه‌وه‌ و ناکوکی. [الفقيه والمتفقه : 151/2]

ووتم: ابن الجوزي راستی کرد که الخطیب ده‌مارگیری هه‌یه‌ بۆ ئه‌هلی که‌لام و ئینصافی نیه‌، ئه‌وه‌تا عوزر ده‌دات به‌ ئه‌هلی که‌لام له‌ رق لی‌بوونه‌وه‌یان و به‌که‌م سه‌یرکردنیان بۆ ئه‌هلی سوننه‌، ئایا که‌سیک ئه‌هلی سوننه‌ بێ به‌م شیوه‌یه‌ باسی خیلانی نێوان ئه‌هلی سوننه‌ و ئه‌هلی که‌لام ده‌کات ؟ وا خۆی نیشان ده‌دات که‌ وه‌ک ناو‌بژیوانیک پۆل ده‌گێڕێ له‌ نێوانیان حه‌ق به‌ که‌سیان نادات، دژی که‌سیان نیه‌ و دۆستی که‌سیان نیه‌ ؟!

هه‌روه‌ها الخطیب زۆر به‌ گه‌وره‌یی وه‌سفی أبو الحسن الأشعري و أبو بکر الباقلاني و أبو القاسم القشيري ده‌کات له‌ تاریخ بغداد، له‌ کاتی‌که‌دا باسی ژياننامه‌ی که‌سیکی وه‌ک البرهه‌ی ناکات که‌ له‌ بغداد ژیاوه‌ به‌ پێی مه‌رجی کتێبه‌که‌ی ده‌بێ باسی بکات، که‌ دێته‌ سه‌ر ابن بطه‌ العکبري هێرشێ

دهکاته سهر و تۆمه تی درۆکردنی ده داته پال، به لام ابن الجوزي پاشان المعلي و دواتر عثمان عبدالله آدم الأثيوبي که ته حقیقی کتیی (الإبانة الكبرى) ابن بطة-ی کردوو له به شی قه دهردا لاپه ره (83-96) وه لامی گومانه کانی الخطيب-ی به جوانی داوه ته وه ده باره ی ابن بطة، ههروه ها الخطيب له ژياننامه ی أبو عبدالله ابن مجاهد قوتابی أبو الحسن الأشعري ده ئی: کتیی چاکي هه یه ده باره ی أصول، زۆریک له شیخه کانمان باسیان کردوو به بۆمان که دینداریه کی چاک و رێبازیکی جوانی هه بوو، وه أبو بکر البرقاني (شیخی الخطيب) زۆر به جوانی ستایشی ده کرد، پاشان الخطيب ئەم پارچه ی شیعره ی ابن مجاهد ده هیئت و لئی بی ده نگ ده بئ

أيها المغتدي ليطلب علماً *** كل علم عبد لعلم الكلام

تطلب الفقه كي تصحح حكما *** ثم أغفلت منزل الأحكام

(كل علم عبد لعلم الكلام) واتا: هه موو علمیک به نده ی علمی که لامه ! ئەمه ش کوفره، که چی

الخطيب لئی بئ ده نگ ده بئ و سه ره پای ئەمه ش به خاوه ن رێبازیکی جوان وه سفی ده کات.

ههروه ها له ژياننامه ی الوليد بن أبان الکرابيسي ده ئی: یه کیکه له ئەهلی که لام له أصول، له سه ره مه زه به ی ئەهلی حه ق، مامۆستای الحسین الکرابيسي-ه.

ئەهلی که لامه له عه قیده دا له سه ره مه زه به ی ئەهلی حه ق ! هه رگیز ئەهلی که لام به ئەهلی حه ق وه سف نه کراون له لای ئەهلی سوننه، پاشان مامۆستای الحسین الکرابيسي بووه، ئیمام أحمد ده باره ی الکرابيسي ده ئی: ئەو له لای ئیمه کافره، ههروه ها ده ئی: بشر المریسي مرد الحسین الکرابيسي له دوای خۆی جێیشت.

الذهبي ده ئی: أخبرنا إسماعيل بن عبد الرحمن العدل أخبرنا عبدالله بن أحمد الفقيه أخبرنا المبارك بن علي الصيرفي في كتابه أخبرنا محمد بن مرزوق الزعفراني أخبرنا الحافظ أبو بكر الخطيب ووتی: قسه کردن له صیفاتدا نه وه ی به سه حیچی رپوایه ت کراوه له فه رمووده کاندا مه زه به ی سه له ف نه وه یه صیفه ته که ئیثبات بکری و رواندن له سه ر پوآله ت و نه فیکردنی چۆنیه تی ولیکچواندن صیفه ته که، ئەهل له م بابه ته شدا نه وه یه که قسه کردن له صیفاتدا لقیکه له قسه کردن له

زات، بۆیه له سه ر هه مان رڤچکه و هاوشیوهی ئه و ده روات، جا که زانراو بوو ئیثبات کردنی رب العالمین ئیثبات کردنی وجودیه تی نه ک ئیثبات کردنی دیاریکردن و چۆنیه تی، به هه مان شیوه ئیثبات کردنی صیفه ته کانی ئیثبات کردنی وجودی صیفه ته که یه نه ک ئیثبات کردنی دیاریکردن و چۆنیه تی صیفه ته که، جا کاتی که ووتمان ده ست و بیستن و بینین، ئه مانه ئیثبات کردنی صیفاتن که الله ئیثباتی کردووه بۆخۆی، وه نالیین: ده ست و اتا قودره ت، وه نالیین: بیستن و بینین و اتا عیلم، وه نالیین: ئه مانه ئه ندامن و کاریان پڤ ئه نجام ده درئ، وه ده لیین: واجبه ئیثباتی بکه یین چونکه له ده قی شه رعیدا هاتووه، وه واجبه نه فی لیکچواندن بکه یین له صیفه ته کاند، چونکه الله تعالی فه رموویه تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه فه رموویه تی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾. [العلو للعلي العظيم : 1335]

ووتم: ووته کانی سه ره تای هه مان ووته ی سه له فه و هیچ کیشه ی تیدا نیه، به لام ووته کانی دواتری په له ی ئه شه ربیه تی پڤوهیه که ده ئی: نالیین ده ست و بیستن و بینین کاریان پڤ ئه نجام ده درئ، له کاتی که الله تعالی فه رموویه تی: ﴿قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي﴾ و اتا: الله تعالی فه رمووی به ئیبلیس: چ شتیک رڤگری ئی کردیت که سوجه به بیت بۆ ئاده م که به دوو ده سه کانم دروستم کردووه.

ابن تیمیه ده ئی: رڤگای نه فیکه رانی صیفات له ئه هلی که لام وه ک موخته زیله و جگه له وانیش بگره ته واوی ئه وانیه که شتیک له صیفه ته کاند نه فی ده که ن لازمی ووته که ی ته عطیل و نه فیکردنه له گه ل دان پیدانانی به ئیثبات کردنی، جا ده بیته کوکه ره وه له نیوان دوو شتی دژ به یه کدا. [شرح العقيدة الأصفهانية : 101-102] ت: سعید بن نصر بن محمد

ووتم: راستی ووت ئه مه حالی ئه هلی که لامه ئه وانیه که دراونه ته پال ئه هلی سوننه، ده بینیت به له فزیک ئیثباتی صیفات ده کات به له فزیک تر هه لیده وه شینیتیه وه، وه ک ئیستای ئه مه ی الخطیب که بینیتان.

الخطیب دهئ: فہرموودہناس دہبٰی لہ مہ جلیسہ کانی ووتنہوہی فہرموودہدا خوٰی بپاریزی
 لہو رپوایہ تانہی کہ عہ قلیٰ خہ لکی عہوام بہرگہی ناگرئ، چونکہ ئہمین نابین لییان لہ ہہ لہ و
 وہم، اللہ بشوہینن بہ دروستکراوہ کانی وشتانیکی بدہنہ پال کہ مہ حالہ پی وہسف بکری،
 ئہمانہش هاوشیوہی فہرموودہ کانی صیفات کہ پوآلہ تہ کہی تشبیہ وتہ جسیم-ی لیڈہ کہ ویتہوہ،
 وہ نیثبات کردنی ئہندامہ کانی لیڈہ کہ ویتہوہ بؤ اللہ-ی ئہزہ لی قہدیم ئہ گہرچی فہرموودہ کانیش
 صہ حیج بن، وہ لہ تہ ئویل کردنیشیدا چہند رپگاہ ک ہہیہ، بہ لام حہق ئہوہیہ کہ نہ گپردینہوہ
 تہنہا بؤ ئہہلی خوٰی، لہ ترسی ئہوہی کہ سانیک پی گومرا بن کہ لہ ماناکانی تیئاگہن جا بہ
 پوآلہت وہری دہگرن یان ئینکاری لیڈہ کەن و رہتی دہکەنہوہ و راویہ کانی بہ دروزن دادہنن.

[الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع : 300] ط: دار الكتب العلمية

ووتم: ئہمہش ووتہی جہہی و ئہشعہریہ کانہ ئہگینا خوٰی صیفات ہہر دہبٰی بہ پوآلہت
 وہرگیری، کہ پیش ئیستا خوٰی باسیکرد، ئہی بؤ دہترسی لہوہی خہ لکی عہوام بہ پوآلہت وہری
 بگرن دوور لہ تعطیل و تأویل ؟ دواتر چی لہ ئایہ تہ کانی قورئان دہکەیت کہ ہہموو خہ لکیکی
 عہوام دہیبیستی کہ کؤمہ لیک صیفات تیدایہ، وہ پیغہ مہر ﷺ لہ کاتی باسکردنی صیفہ تی
 السمع والبصر ئاماژہی بؤ گوئ و چاوی کردوہ، لہ کاتی باسکردنی صیفہ تی الاصبع ئاماژہی بہ
 پەنجہ کانی کردوہ، وہ ہہروہا زوریک لہ فہرموودہناسان لہ کاتی ووتنہوہی فہرموودہ کانی
 صیفات ئاماژہیان بؤ ئہندامہ کانی لاشہیان کردوہ، وہ ہیچ کام لہ موسلمانانیش ئہمہیان بہ
 خہ یالدا نہ ہاتوہ کہ دہستی اللہ وەک دہستی ئیمہی مروّفہ یان چاوی اللہ وەک چاوی ئیمہیہ،
 عہقیدہی لیچکچواندنی صیفہ تہ کانی اللہ بہ صیفہ تی مہ خلوقات لہ ناو موسلماناندا بوونی نہ بوہ
 تا ئہہلی کہ لام پەیدا بوون بہ بہ کارہینانی لہ فزی مجسمہ و مشہة وایان نیشاندا کہ ہہر کہ سیک
 باسی صیفہ تیکی اللہ بکات ئہم صیفہ تہ لہ مہ خلوقاتدا ہہبٰی ئہوا ئہم کہ سہ اللہ-ی شوہاندوہ
 بہ مہ خلوقاتہ کانی، ئہگینا چ موسلمانیک عہوام کاتیکی ئایہ تی (ید اللہ فوق ایدیہم) دہخوینیتہوہ
 بیرى بؤ ئہوہ دہچیت کہ دہستی اللہ وەک دہستی ئیمہی مروّفہ ؟ رپوایہت لہ سہلہ فیش ئہوہندہ
 زورہ لہ سہرئہوہی کہ فہرموودہ کانی صیفات لہ ناو خہ لکی عہوامدا بخویندریتہوہ لہ ترسی درئ

بوونه وه هه نديكى دههينم.

الضلال دهئى: بيستم أبو بكر بن صدقة دهيووت: إبراهيم الحربي رۆژيک باسى فهرموودهى ليث عن مجاهد-ى کرد، ووتى: ئەم فهرموودهيه عثمان بن أبي شيبة گيڤايه وه له مه جليس له ناو خه لکيدا، پيٽ وایه چه ند که س له مه جلیسه که دا بوون ؟ بيست هه زار، تۆ وای ده بينى گهر که سيک هه ستا بوایه به عثمان-ى ووتبايه ئەم فهرموودهيه مه گيڤه وه يان ئينکاری ليکړد بوایه پيٽ وایه له م شوينه دا دهرده چوو به بئ کوشتن ؟

الخلال دهئى: أبو بكر بن صدقة ووتى: إبراهيم راستى کرد، حوکى ئەو که سه هيج نيه له لای من جگه له کوشتن. [السنة : 254] (سه نه ده که ی صه حيحه).

ووتم: فهرموودهى ليث عن مجاهد، ئەهه ريکه له مجاهد رپوايه ت کراوه له ته فسيري ئايه تی: ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ مجاهد دهئى: الله پيغه مبه ر ﷺ له سه ره رش داده نيشينيت له رۆژى قيامه ت.

الطبري دهئى: حدثني المثنى قال حدثنا هذبة بن خالد قال حدثنا حماد بن سلمة عن ثابت عن أنس ووتى: پيغه مبه ر ﷺ ئايه تی: ﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا﴾ خوئينده وه، أنس دهئى: په نجه مۆرى له نزیک سه رى په نجه بچو وکه که ی کوټايى دانا، فهرمووى: چياکه رۆچوو. حماد دهئى: حميد به ثابت-ى ووت: ئەم فهرموودهيه ده گيږپته وه؟! ثابت دهستى به رز کرده وه داى له سينگى حميد، وه ووتى: پيغه مبه ر ﷺ فهرموويه تی، أنس فهرموويه تی، منيش بيشارمه وه؟! [تفسير الطبري : 429/10] ت: التركي (سه نه ده که ی صه حيحه).

ووتم: پيغه مبه ر ﷺ سه ره په نجه ی سه رها و کوټايى به يه کناوه باز نه يه کی بچو وکی دروست کردو وه، واتا الله تعالى به قه دهر ئەم باز نه يه خو ی دهر خستوو به بۆ چياکه. له عه ره بيه که (الإيهام و الخنصر) هاتوو، ئيمه ش به الإيهام ده ئيين په نجه مۆر بۆيه به م شيوه وهرم گيڤاوه تا تيگه يشتنى ئاسانتر بئ، الخنصر-يش په نجه بچو وکه که ی کوټاييه که ئەهه گوستيله ی تيده خرئ، نازانم به کوردی چى پئ ده ئين.

ابن تيمية دهئي: ووتهی ئەو کەسەى کە دهئي: داواى لێدهکەىن باسى فەرموودهکان و نایەتەکانى صیفات نەکات لەلای خەلکى عەوام و بە نامە نەینوسیت بۆ شارەکان و لە فەتوا پەيوەندیدارەکان باسى نەکات، ئەم ووتهیه بەتال کردنەوهى گەورەترین اصولى دین و کۆلەگەى تەوحیدی لەخۆ گرتوو، چونکە گەورەترین نایەتى صیفات نایەتى کورسیه کە گەورەترین نایەتە لە قورئان وەک لە فەرموودهى صەحیحدا چەسپاوه، وه (قل هو الله أحد) ئەو سوپەتەیه کە یەكسانە بە سییهكى قورئان. [التسعينية : 1/121] ت: محمد بن إبراهيم العجلان

الخطيب دهئي: ئيمه عيللهت بۆ کردەوهکانى الله دانانیين. [الفقيه والمتفقه : 530/1] ووتم: ئەمەش ووتهى ئەشعەرییهکانە کە لە بابەتى قەدەردا جەبرین، پێیان وایە کردەوهکانى الله تعالى هیچ هۆکارێكى تێدا نیە، بەمەش حیکمەت لە کردەوهکانى الله دەردهیئن، نایەتى قورئانیش گەلێک زۆرە کە وەلامى ئەم عەقیدەیه دەداتەوه، لێردا تەنھا یەك نایەت دەهیئم، الله تعالى فەرموویهتى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ واتا: جنۆکە و مروڤم دروست نەکردوو تەنھا بۆ پەرستەنم نەبێ، کەواتە عیللهتى دروستکردنى جنۆکە و مروڤ لەلایەن الله بەندایەتى کردن و پەرستەنە بۆى، هەر وەها ابن عساكر کە خۆى ئەشعەرییه، الخطيب-ى بە یەكێک لە چینی چوارەمى هاوێلانى أبو الحسن الأشعري داناوه لە کتیبى (تبیین کذب المفتري) هەر وەها ابن المبرد لە کتیبى (جمع الجيوش والديساكر على ابن عساكر) پال پشقی ئەوهى کردوو کە الخطيب ئەشعەرییه، لەکاتیکیدا ئەم کتیبەى بۆ پەردانەوهى ابن عساكر نوسیوه، وه پەرددى ابن عساكر-ى داووتهوه دەربارەى ئەو زانایانەى کە ئەشعەرى نین بەلام ابن عساكر بە ئەشعەرى داناون لە کتیبى (تبیین کذب المفتري) بەلام ابن المبرد دەمارگیری پێوه دیاره لە دژی الخطيب چونکە تۆمەتى ئەوهى داووته پال الخطيب گوايه دەمارگیری هەیه لە دژی أبو حنیفة بۆیه پێوايه تەکانى زەمکردنى هیناوه، وه قسەى الخطيب قبول ناکرێ دەربارەى أبو حنیفة، ئەمەش قسەیهكى بێ بنەما و بەتالە چونکە الخطيب پێوايه تە نەقل کردوو لە سەلهفەوه بە چاک و خراپەوه قسەى خۆى نەهیناوه دەربارەى أبو حنیفة تا بلی قبول ناکرێ، وه زۆربەى پێوايه تەکانى الخطيب لەلای عبدالله بن الإمام

أحمد و يعقوب بن سفيان الفسوي و العقيلي وابن عدي هاتووه، الخطيب يه كه مين كه س و دوا هه مين كه س نيه كه رپوايه ته كاني زه مكردي أبو حنيفة نه قل بكات، پاشان الخطيب سه ره راي هيئاني رپوايه ته كان له دژي أبو حنيفة كه چي أبو حنيفة هه ربه پيشهوا ده زانيئت.

جا ئه مه حالي زورتيك له وانه يه كه كتيبان نوسيوه بو به رگري كردن له أبو حنيفة، وهك بينيتان كوكر او هيه كن له نيوان كه ساني كافر و بيدعه چي و دروزن و نه ناسراو، هه نديكيان كافر بوونيان روونه، هه نديكيان بيدعه چين و ئه هلي سوننه نين، هه نديكيان دروزن و هه نديكيان نه ناسراون، به پيچه وانه ي ئه وانه ي كه له دژي أبو حنيفة كتيبان نوسيوه يان قسه يان پي ووتوه وهك الحميدي و نعيم بن حماد و البخاري و أبو زرعة الرازي و الفسوي و عبدالله و العقيلي و ابن عدي نابيني كه س په نجه يان به خراپه بو دريژ بكات ته نها به چا كه نه بيت ناويان ناهيئري، ته نها دانه يه كه له مانه تومه تي ئه وه ي دراوه ته پال كه رپوايه تي دروي دروست كردووه ده رباري زه مكردي أبو حنيفة، ئه ويش (نعيم بن حماد) ه، كه يه كي كه له شيخه كاني البخاري، حه نه فيه جه هميه كان دواي ئه وه ي به نديان كرد له بهر ئه وه ي نه يووت قورئان مه خلوقه، ته نانه ت هه ر له به نديخانه دا مرد به كو ت و زنجيره وه نيژ را به بي كفن و نو يژ كردن له سه ري، دواتر هاتوون تومه تي درو كردنيان داوه ته پالي كه سيكي وهك أبو بشر الدولابي حه نه في كه خوي ئه ولاتره به درو كردن له نعيم له پروي ده مارگيري به وه بو أبو حنيفة، الدولابي ده ئي نعيم رپوايه تي دروي له دژي أبو حنيفة هه لبه ستاوه ! ئيمام أحمد نعيم ي به سيقه داناوه، أبو حاتم به صدوق ي داناوه، العجلي به سيقه ي داناوه، يحيى بن معين ده ئي صدوق ه سيقه يه پياويكي چا كه من له هه موو كه س با شتر ده يناسم، به لام هه نديك وه همي هه يه هه له ده كات تييدا، هه روه ها البخاري له صه حيحه كه ي رپوايه تي ليوه كردووه له پال كه سيكي تر (مقرونا بغيره) لي ره دا نامه وي رويچم له هيئاني ووته ي زانايان ده رباري نعيم و ده رخسني حالي له رپوايه ت كردندا به لام هيچ گومان له پيشه وايه تي نعيم نيه كه يه كي كه له پيشه واياني ئه هلي سوننه زور توند بووه به رامبه ر ئه هلي بيدعه، وه گومان له راستگويه تي دا نيه، به لام هه له و مناكير ي هه يه له رپوايه تدا، المعلي له كتبي (التنكيل) به دريژي وه لام تومه تي

درۆکردنی داوه ته وه، بهرگریه کی به هیژی له نعیم کردوو ته نانه ت له پرووی به زه عیف دانانیشه وه
بهرگری لی کردوو ده ئی گهر تفرد-یش بکات ریوایه ته کانی شایسته ی قبول کردنه، به لام بو بیانوو
برین له م کتیبه دا هیچ ریوایه تیکی نعیم-م نه هیئاوه ده باره ی أبو حنیفه.

بروانه [التنکیل : 836-824/1]

ئێستاش ده چینه سه رهینانی ریوایه ته کان ده باره ی مه دحکردن و بهرگری کردن له أبو حنیفه

رېوايه ته گانې کتیبې (الانتقاء)

ابن عبد البر ده لې: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو العباس محمد بن الحسن بن الفارض قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا أبو إسحاق الطالقاني قال حدثنا عمر بن هارون عن أبي حمزة الثمالي ووتى: ئيمه له لای أبو جعفر بووين محمد بن علي، جا أبو حنیفة هاته ژووره وه پرسیاری چهنډ بابه تیکی لیکرد، محمد ابن علي-ش وه لامي دایه وه، پاشان أبو حنیفة چووه دهره وه، أبو جعفر پي ووتین: ره وشت وشي وهی چهنډ جوان بوو، فقهی چهنډه ژور بوو. [الانتقاء: 124]

ووتم: حکم بن منذر و يوسف بن أحمد له پيشوودا باسماں کردن که حالیان چونه، وه محمد بن الحسن بن الفارض مه جهوله، وه عمر بن هارون ههنديک به دروژنيان داناوه ههنديک به مه تروکیان داناوه ههنديکيش به زه عيف، ههروه ها أبو حمزة الثمالي رافيزهيه 21 زانا به زه عيف و مه تروکیان داناوه، نه مبيني که س ته وسيقی بکات.

(أبو إسحاق الطالقاني) له چاپی مکتبه القدسي بۆته (أبو إسحاق الطائفي).

محمد بن الحسن بن الفارض ههنديکجار ناوی باوکی به الحسن هاتووه ههنديکجاريش به الحسين، عبدالفتاح أبو غدة له ته حقيقه که ی هه مووی کردوته الحسين، نه ویش دلنيا نيه الحسين راسته يان الحسن، به هه رحال هه رکاميان بيت مه جهوله.

ابن عبد البر ده لې: قال أبو يعقوب يوسف بن أحمد حدثنا أبو الحسين القاضي أحمد ابن محمد النيسابوري قال حدثنا محمد بن يزيد قال حدثنا عبدالله بن حماد بن أبي حنیفة قال أخبرنا حماد بن أبي حنیفة عن أبيه ووتى: باوكم پرسیاری له حماد بن أبي سليمان کرد دهرباره ی بابه تیک له ته لاق، نه ویش وه لامي دایه وه، جا أبو حنیفة رهددی دایه وه له بابه ته که دا تاكو حماد بيدهنگ بوو، جا کاتيک أبو حنیفة هه لسايه وه، حماد ووتى: نه مه سه ره رای فقهه که ی شه و زيندوو ده کاته وه و شه و نويز ده کات. [الانتقاء: 124]

ووتم: محمد بن یزید نه مزانی کییه، وه عبدالله بن حماد بن أبي حنيفة الله هه ر خوی ده زانی که حالی چون بووه، چونکه له نه وه کانی أبو حنيفة ته نه اسماعیل و عمر ناویان هاتوو و ریوایه تیان هه یه که هه ردوو کیشیان زه عیض، عبدالله له هیچ شوینیکدا ناوی نه.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا أبو محمد عبدالرحمن بن عبدالله المقرئ قال حدثنا محمد بن إسحاق بن سبویه قال حدثنا عبیدالله بن موسی ووتی: بیستم مسعر بن کدام ده یووت: رحه مه تی الله له أبو حنيفة بیّت، فه قهر و زانا بوو. [الانتقاء: 125]

ووتم: عبدالرحمن بن عبدالله المقرئ یه ک راوی ناسراو هه یه بهم ناوه که سیه یه و سالی 213 هه مردوو، به لام أبو یعقوب 388 هه مردوو وه ک پیشتر باسما ن کرد، بویه مه حاله ئه م راوییه ی سه نه ده که هه مان ئه م عبدالرحمن-ه بیّت چونکه گهر أبو یعقوب ئه مه ی بیستی له عبدالرحمن که واته أبو یعقوب به لایه نی که مه وه 185 سال ژیاوه له کاتیکدا خوی قوتابی العقیلی بووه که العقیلی سالی 322 هه مردوو.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا أبو حفص عمر بن شجاع الحلواني قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا عارم ووتی: بیستم حماد بن زید ده یووت: ده مویت حه ج بکه م چومه لای ایوب تا مالئاوایی لئ بکه م، ایوب ووتی: پیم گه یشتوو فه قیه ی ئه هلی کوفه أبو حنيفة ده یه وئ حه ج بکات، جا گهر پی گه یشتی له منه وه سه لامی لئ بکه. [الانتقاء: 125]

ووتم: له چاپی مکتبه القدسی (قال أبو یعقوب) که ووتوو له ته حقیقی (عبدالفتاح أبو غدة) راستم کردو ته وه.

عمر بن شجاع الحلواني یه کیکه له قاریئه کان حالیم بو دهرنه که وت، ئه م ریوایه ته وه ک ده یبین له ریوایه تی علی بن عبدالعزیز-ه له عارم-ه وه، علی و عارم هه ردووکیان سیه ن، به لام عارم که ناوی محمد بن الفضل السدوسی-ه، له کو تایی ته مه نی خله فاوه و بیرى تی کچوو، جا ئه وان ه ی ریوایه تیان لیوه ی کردوو پیش تی کچوونی بیرى ریوایه ته کانی صه حیحه، ئه وان ه شی دوا ی ئه م حاله ته ریوایه تیان لیوه ی کردوو زه عیفه.

العقيلي دهئ: حدثني الحسين بن عبدالله الذارع حدثنا أبو داود ووتى: پيمان گه‌يشت كه عارم سالى 213 حالى تيکچوو پاشان عه‌قلی بو گه‌رايه‌وه، ئينجا سالى 216 بير تيکچوون بالی به‌سه‌ردا کيشا. [الضعفاء: 367/5]

ئينجا العقيلي دهئ: علي بن عبدالعزيز له سالى 217 گوئ بيستی عارم بووه، كه‌واته رپوايه‌تى علي له عارم زه‌عيفه.

به‌لام ابن أبي حاتم له کتیبی (الجرح والتعديل) له باوكيه‌وه نه‌قل ده‌کات كه عارم له سالى 220 بيرى تيکچوووه ئه‌وه‌ی پيش ئه‌م کاته رپوايه‌تى ليوه کردبى چاکه، ئه‌مه‌ش واتای ئه‌وه ده‌دات كه علي پيش بير تيکچوون رپوايه‌تى له عارم کردووه.

به‌لام باپيرى العقيلي باسه‌كه يه‌کلایى ده‌کاته‌وه، العقيلي دهئ: باپيرم ووتى: حه‌جم کرد سالى 215 وه گه‌رامه‌وه بو به‌صره عارم بيرى تيکچوو بوو، جا منيش هيچم گوئ نه‌گرت لى تا مرد، وه له سالى 224 مرد. [الضعفاء: 369/5]

ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌رده‌خات كه رپوايه‌تى علي له عارم زه‌عيفه چونكه دواى تيکچوونى بيرى عارم بووه، جگه له‌مه‌ش له به‌شى يه‌كه‌مدا هيئامان كه حماد بن زيد و أيوب السخثياني هه‌لويسنيان چوون بووه به‌رامبه‌ر أبو حنيفة، بوئه مه‌حاله أيوب قسه‌يه‌كى ئاوا بکات.

ابن عبدالبر دهئ: قال أبو يعقوب حدثنا عمر بن أحمد بن عزة الموصلي قال حدثنا أبو جعفر بن أبي المثنى قال سمعت محمد بن عبيد الطنافسي ده‌يووت: الأعمش ده‌يويست بچى بو حه‌ج، جا کاتيک گه‌يشته (الحيرة) به‌علي بن مسهر-ى ووت: برؤ بولای أبو حنيفة تا مه‌ناسيکه‌کانى حه‌ج بنوسيت بومان. [الانتقاء: 126]

ووتم: له ته‌حقيقى أبو غدة (عمر بن أحمد بن عزة الموصلي) بوته (محمد بن أحمد بن عزة الموصلي) هه‌ر کاميان بيت نه‌مدوزينه‌وه.

ابن عبدالبر دهئ: قال أبو يعقوب حدثنا العباس بن محمد البزار قال حدثنا محمد بن عبيد بن غنام قال حدثنا محمد بن عبدالله بن نمير قال سمعت أبي ده‌يووت: بيستم پرسيار له الأعمش کرا

دهرباره‌ی بابەتێک، ووتی: کەسیکی وەک النعمان بن ثابت الخزاز دەزانێ وەلامی ئەم پرسیارە و هاوشیوەکانی بداتەو، وایدەبینم بەرەکەت خرابێتە عیلمەکەیه‌و. [الانتقاء : 126]
ووتم: العباس بن محمد البزار نەمدۆزییەو.

(محمد بن عبید بن غنام) لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (محمد بن عبید بن غنام).
باوکی کە دەکاتە عبید بن غنام ناسراو، بەلام خۆی واتا محمد نەمدۆزییەو کەس باسی بکات.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو مروان عبد الملك بن بحر الجلاب وأبو العباس محمد بن الحسين الفارض قالا حدثنا محمد بن إسماعيل الصائغ ووتی: بیستم شبابة بن سوار دهيووت: شعبة رهنی باش بوو بەرامبەر أبو حنیفة، وە دێرە شیعرەکانی مساور الوراق-ی بۆدەخوێندمەو:

إذا ما الناس يوما قايسونا *** بأبدة من الفتيا طريفة
رميناهم بمقياس مصيب *** صليب من طراز أبي حنيفة
إذا سمع الفقيه به وعاه *** وأثبتته بحبر في صحيفة

[الانتقاء : 126]

ووتم: (عبد الملك بن بحر الجلاب) لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (عبد الملك بن الحر الجلاب).
شبابة بن سوار بانگەوازکەر بوو بۆ ئێرجا بۆیە ئیمام أحمد تەرکی رپوایەتی کرد لێ ئەگەرچی
سیقەشە، وە لە بەشی یەکەمدا بە صەحیحی هینامان کە شعبة لەعەتەتی لە أبو حنیفة کردوو،
ئێتر نازانم چ رەئیه‌کی باشی هەبوو بەرامبەر ی ؟

وە دەکرێ سەرەتا حالی بۆ دەرئەوێ و تێی هاوشیوەی ابن المبارك کە سەرەتا مەدحی کردوو پاشان
ناسیویەتی، وە رپوایەتی بیدەچی گەر لە بەرژەوێندی مەزەبەکە ی بێ ئەوا رەت دەکرێتەو لەلای
زانایان.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا إسحاق بن أحمد الحلبي قال حدثنا سليمان بن سيف
قال حدثنا عبد الصمد بن عبد الوارث ووتی: ئیمە لەلای شعبة بووین پێی ووترا أبو حنیفة مرد، شعبة
ووتی: فقهی کوفە رۆیشت لەگەڵیدا، الله فەزل بە سەر ئیمە و ئەویشدا بکات بە رەحمی خۆی.

ووتم: إسحاق بن محمد بن أحمد بن يزيد الحلبي جهرح و ته عدیلی بو نه کراوه.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو يعقوب حدثنا أحمد بن الحسن الحافظ قال حدثنا عبد الله بن أحمد بن إبراهيم الدورقي ووتی: پرسیار له يحيى بن معين کرا ده باره ی أبو حنیفة منیش گوی بیست بووم، يحيى ووتی: سيقه یه، نه م بیستوو ه که س به زه عیفی بزانی، نه وه تا شعبة بن الحجاج نامه ی بو ده نیری تا فه رمووده رپوایه ت بکات وفرمانی پیده کات، شعبة-ش شعبة-یه. [الانتقاء : 127]

ووتم: که سیکی وه ک يحيى بن معين چۆن ده ئی نه م بیستوو ه که س أبو حنیفة به زه عیف بزانی ! له کاتی کدا به لی شاو ووته ی فه رمووده ناسانمان هیئا له به شی یه که مدا که به زه عیف و مه تروکیان داناوه، بگره خودی يحيى بن معين له رپوایه تی صه حیج هه یه که به زه عیفی داناوه که هیئامان، ئینجا که سیکی وه ک شعبة که زۆرتونده له رپوایه تدا چۆن خوی ئاوا نیشان ده دات به رامبه ر أبو حنیفة که که سیکی مه تروکه؟! له کاتی کدا شعبة ده چوو ه سه ر نه و راپویه زه عیفانه ی که فه رمووده یان ده ووته وه، پی ده ووتن وازه یین له فه رمووده ووتنه وه نه گینا ده سه لات ده هیئمه سه رتان، ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثني حرمة بن يحيى ووتی: بیستم الشافعي ده یووت: گهر شعبة نه بوایه فه رمووده نه ده ناسرا له عیراق، ده چوو ه لای پیاویک پی ده ووت فه رمووده مه گیره وه نه گینا ده سه لات ده هیئمه سه رت. [آداب الشافعي ومناقبه : 160] دواتر گریمان صه حیجیش بیئت به صه حیجی هیئامان که يحيى بن معين ده ئی أبو حنیفة جه همیه، ئیتر ته وسیق کردنی له فه رمووده دا هیچ نرخیکی نیه، رهنگه سه ره تا ته وسیقی کردب پاشان حالی بو ده رکه وتبی ئینجا ته زعیفی کردب، نموونه ی ئاواش زۆره له راپویه کان.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن الحسين الفارض قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا إسماعيل بن إسحاق الطالقاني قال حدثنا الحسين بن واقد ووتی: بابه تیک پرویدا له (مرو) که سم نه دۆزیه وه لی بزانی، چووم بو عیراق پرسیارم له سفیان الثوري کرد، پی ووتم: نه ی حسین نایزانم دوا ی نه وه ی ده میک ب دهنگ بوو، پیم ووت: تو ده ئی نایزانم له کاتی کدا تو پیشه وای؟!

ووتی: واده لئیم ههروهک چۆن ابن عمر پرسیری دهربارهی شتیک لیکرا نه یزانی ووتی نازانم، حسین ده لئ: چووم بۆ لای أبو حنیفة پرسیاره کهم لیکرد، ئه ویش فه توای بۆ دام، منیش ئه مه م بۆ سفیان باسکرد، سفیان ووتی: أبو حنیفة چی پئ ووتی؟ منیش ووتم: ئاوا وئاوای ووت، سفیان ده میک پئ دهنگ بوو، پاشان ووتی: ئه ی حسین وه لاهمه که به م شیوهیه که أبو حنیفة پئی ووتی.

[الانتقاء: 127]

ووتم: محمد بن الحسین الفارض مه جهوله.

ابن عبد البر ده لئ: قال أبو یعقوب حدثنا أبو محمد موسى بن محمد المري قال حدثنا محمد ابن عیسی البیاضی قال حدثنا نصر بن علی الجهضمی ووتی: بیستم عبدالله بن داود الخریبی دهیووت: من له لای سفیان الثوری بووم، پیاویک پرسیری لیکرد دهربارهی بابه تییک له بابه ته کانی هه ج، ئه ویش وه لای دایه وه، پیاوه که ش پئی ووت: أبو حنیفة له م بابه ته دا ئاوا وئاوای ووت! سفیان ووتی: أبو حنیفة چۆنی ووت ئاوايه، کئ قسه یه کی تر ده کات جگه له مه؟ [الانتقاء: 127]

ووتم: أبو محمد موسى بن محمد المري مه جهوله.

(عبدالله بن داود الخریبی) له چاپی مکتبه القدسی بۆته (عبدالله بن داود الحرمی).

ابن عبد البر ده لئ: حدثنا أبو علی الأسیوطی قال حدثنا أحمد بن محمد بن سلامة قال حدثنا أحمد بن أبي عمران قال حدثنا محمد بن شجاع قال سمعت الحسن بن أبي مالك دهیووت: بیستم أبو یوسف دهیووت: سفیان الثوری له من زیاتر شوینی أبو حنیفة ده که وئ. [الانتقاء: 128]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجی درۆزنه، ته نانهت ته کفیریش کراوه لای هه ندیکیان.

ابن عدی ده لئ: فه رمووده ی هه لده به ستا له لیکچواندن صیفاته کانی الله به مه خلوقات، وه دهیدایه پال ئه هلی هه دیت، جا پئویست ناکات به م که سه وه خه ریک بیت چونکه ئه هلی رپوایهت نیه، ده مارگیری وای لیکرد فه رمووده هه لبه ستی بۆ تانه دان له ئه هلی هه دیت.

أبو الفتح الأزدي ده لئ: درۆزنه جائیز نیه رپوایهتی لئوه بکری به هو ی خراپی مه زه به که ی و گومر ابوونی له دیندا.

أحمد بن حنبل دهئ: بیدعه چیه خاوه نی بیدعه یه.

زکریا الساجی دهئ: درۆزن بوو، فیلی کرد بۆ به تال کردنه وهی فهرمووده ی پیغه مبه ری الله ﷺ و رته کردنه وهی، بۆ سه رخستی فلان و مه زه به که ی (فلان: واتا أبو حنیفة، پیم وایه المزی له تهذیب الکمال خو ی ده ستکاری ئەم ووشه یه ی کردب ئه گینا الساجی زۆر بویر بووه له ناوه ینانی أبو حنیفة به لام کتیبه کانی بوونیان نه ماوه، ووته کانی له کتیبی تردا نه قل کراوه بۆمان). المزی دهئ: یه کیک بوو له جه همیه کان ده وه ستا ده رباره ی قورئان (واتا نه یده ووت مه خلوق نیه) وه کتیبی نویسه وه له م باره یه وه.

عبدالله بن عمر القواریری دهئ: کافره.

موسی بن القاسم الأشیب دهئ: درۆزنیکی پیسه.

محمد بن شجاع فهرمووده یه کی هه لبه ستا که گوايه پیغه مبه ر n فهرموویه تی: الله تعالی ئه سپیکی دروست کرد، ئینجا ئەم ئه سپه عه رقی کرد، الله خو ی له عه رقی ئه سپه که دروست کرد ! جا ئەم فهرمووده یه ی ده دایه پال ئه هلی سوننه تا ناشرینیان بکات.

ابن عبدالبر له م سه نه دا نه یوتوووه قال أبو یعقوب، ده ست به جئ له أبو علي الأسیوطی ده ستی پیکردوووه، له وانه شه هه له ی چاپ بئ، به لام بیگومان حکم بن منذر و أبو یعقوب له نیوانیاندا هه یه وه ک باقی سه نه ده کانی تر، چونکه ابن عبدالبر 7 سأل دوا ی مردنی أبو علي الأسیوطی له دایکبووه، أبو علي 361 مردوووه، ابن عبدالبر 368 له دایکبووه، بۆیه مه حاله رپوايه تی لیوه بکات.

ابن عبدالبر دهئ: قال أبو یعقوب حدثنا جدي ﷺ قال حدثنا أبو الحسن بن مبشر بواسط قال حدثنا يوسف بن موسى قال حدثنا جرير بن عبد الحميد ووتی: مغیره پئی ووتم: ئه ی جریر ناچيته لای أبو حنیفة ؟ (واتا برۆ لای زانستی لیوه رگره). [الانتقاء: 128] ووتم: باپیری أبو یعقوب مه جهوله.

(أبو الحسن بن مبشر) له چاپی مکتبه القدسی بۆته (أبو الحسن بن مبشر).

ابن عبدالبر دهئ: قال أبو یعقوب حدثنا إسحاق بن أحمد الحلبي قال حدثنا سليمان بن سيف،

وحدثنا أبو محمد بن المقرئ قال حدثنا أحمد بن يحيى قال حدثنا يحيى بن آدم ووتى: **بيستم الحسن بن صالح دهيووت: النعمان بن ثابت زانية كي تيگه يشتوو بوو، چه سپاو بوو له زانسته كه يدا، گهر فهرمووده يه كي پيغه مبه ر** عليه السلام **به صه حيحي چه سپا بوايه له لاي نه ده چوو بو شتي تر.**

[الانتقاء : 128]

ووتم: ليړه دا أبو يعقوب به دوو سهنه د رپوايه تي كړدوو، سهنه دي يه كه م له رپگاي إسحاق بن أحمد الحلبي كه پيشتي ئا مازهمان پيدا جه رح و ته عديلي بو نه كراوه، وه سهنه دي دووهم له رپگاي أبو محمد عبدالرحمن بن عبدالله المقرئ كه ووتمان هيچ كه سيكي ناسراو نيه به م ناوه له چيني أبو يعقوب بيت ئه وه ي هه يه يه ك راوييه به م ناوه كه ماوه ي زهمه ني نيوان خو ي و أبو يعقوب گه ليك زوره وه ك پيشتي باسما ن كړد.

جگه له مه ش له به شي يه كه م هيئامان كه الحسن بن حي بن صالح هه لويستي چو ن بووه به رامبه ر أبو حنيفة، وه چهن دان نموونه مان هيئا كه أبو حنيفة گالته ي به فهرمووده ي صه حيح كړدوو و رپه تي كړدو ته وه، هه روه ها ووته ي سفيان بن عيينة-مان هيئا كه ده لي: أبو حنيفة فهرمووده ي صه حيحي پيډه گه يشت وازي ليډه هيئا و كاري به شي تر ده كړد. (سليمان بن سيف) له چاپي مكتبة القدسي بوته (سليمان بن يوسف).

ابن عبد البر ده لي: قال أبو يعقوب حدثنا أبو بكر بن عثمان بن محمد الصدي قال حدثنا عثمان بن أحمد الكرخي بطرسوس قال حدثنا حامد بن يحيى البلخي ووتى: **من له لاي سفيان بن عيينة بووم، پياويك هاته لاي پرسيا ري باب ته يكي لي كړد، سفيان ووتى: الفقيه أبو حنيفة وتوويه تي ... (واتا به وه لامي أبو حنيفة وه لامي دايه وه وبه فه قمه ناوي برد).** [الانتقاء : 129]

ووتم: أبو بكر بن عثمان بن محمد الصدي كه شيخي أبو يعقوب-ه مه جهوله. عثمان بن أحمد الكرخي له هيچ كتيبيك نه مدو زيه وه، به لام راوييه كي تر هه يه به ناوي عثمان بن أحمد الدقاق به لام هيچ كه سيك به نازناوي الكرخي ناوي نه بردوو، به لكو به (ابن السماك) ناسراوه، جا له به ر ئه وه ي عثمان بن أحمد الدقاق هه نديك شيخي هه يه له طرسوس، گهر به

گریمانه وای دابنیین که ئەو بیټ لیږدهدا کرابیته الکڅڅی، به لām ئەمهش هەر سهیره چونکه شیخی عثمان له م سه نه دا حامد بن یحیی البلخی-ه، عثمان سالی 344 مردوو، حامد سالی 242 مردوو و نیشته جیی طرسوس بووه و له ویډا مردوو، عثمان به غدادیه گریمان گهر له ته مه نی 18 سالی چوو بیته طرسوس گوئ بیستی حامد بوو ب، ئەوا ده کاته عثمان 120 سالی ژیاوه، به لām عثمان خوی سه نه دی عالی ههیه گه یشتوو به هه ندیک شیخی البخاری که له سالانی 270 مردوون به لām گه یشتی به حامد به شتیکی زۆر ئەسته می ده زانم جگه له مهش هیچ ریوایه تیگ نه که پشترستی بکاته وه که عثمان گه یشتوو به حامد و ریوایه تی لی کردوو.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثني أبو علي أحمد بن عثمان الأصبهاني قال حدثنا أبو عبد الرحمن عبد الله بن محمد الضبي قال سمعت علي بن المديني دهيوت: بیستم سفيان بن عيينة دهيوت: أبو حنيفة مروئته و شه ونویژی زۆری هه بوو. **[الانتقاء : 130]** و وتم: أبو عبد الرحمن عبد الله بن محمد الضبي مه جهوله.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا أحمد بن الحسن قال حدثنا يحيى بن أبي طالب قال حدثنا عبد الوهاب بن عطاء الخفاف ووتی: پرسیار له سعید بن أبي عروبة کرا ده رباره ی بابه تیگ له ته لاق، ئەویش وه لām دایه وه، پئی ووترا: أبو حنيفة ئاوا ی ووتوه له م بابه ته دا، سعید ووتی: أبو حنيفة زانای عیراق بوو. **[الانتقاء : 130]**

و وتم: ابن عبد البر راسته وخۆ له أحمد بن الحسن دهستی به سه نه ده که کردوو، له نیوان ابن عبد البر و أحمد بن الحسن، حکم بن منذرو أبو یعقوب ههیه وهک له پیشوودا باسمان کرد، باقی راوییه کانی تریش سيقه ن.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا الحسن بن الخضر الأسيوطي قال حدثنا أبو بشر الدولابي قال حدثنا محمد بن سعدان قال حدثنا سليمان بن حرب ووتی: بیستم حماد بن زيد دهيوت: والله من أبو حنيفة-م خو شده وئ چونکه ئەو آیوب-ی خو شده وئ (واتا: السختياني) وه حماد فه رمووده ی

زۆرى پىوايه ت كىردووه له أبو حنیفة. [الانتقاء : 130]

ووتىم: أبو بشر الدولابی حەنە فى مەزھەبە، لەم سەنەدا شیخەكەى محمد بن سعدان-ه، دوو راوی هەن بەم ناو (محمد بن سعدان أبو جعفر النحوي) كە سىقەيە، وه (محمد بن سعدان البزار) كە نەناسراوه و پىوايه تى مونكەرى له عبدالله بن مسلمة القعنبي گىراووتهوه، أبو بشر الدولابی خەلكى (الري) ه كە دەكەوتتە ئىران، محمد بن سعدان أبو جعفر النحوي خەلكى كوفەيە، أبو بشر سالى 224 هـ له دايكبووه، محمد بن سعدان النحوي سالى 231 هـ مردووه، واتا كاتىك ئەو مردووه أبو بشر تەمەنى 7 سالى بووه، بۆيە ئەستەمە أبو بشر له تەمەنى 7 سالى سەفەر بكات بۆ طەلەبى عىلم و پىوايه ت كۆ بكاتەوه هەربەلانى كەمەوه سەرەتا له شارەكەى خۆى طەلەبى عىلم دەكات ئىنجا كە پىگەيشت و بالغ بوو گەشت دەكات بۆ وولاتانى تر، ئەمە له كاتىكدا ئەو شیخە عىراقىانەى كە أبو بشر پىوايه تى لىكردوون زۆربەيان له چىنى ئەوانەن كە سالى 250 بەدواوه مردوون، گەر أبو بشر بە محمد بن سعدان بگات كە 231 مردووه ئەى بۆهيچ پىوايه تىكى نیه لهو شیخە عىراقىانەى كە لەنپوان سالى 230 بۆ 250 مردوون ؟ بۆيە دەگونجى ئەم شیخە محمد بن سعدان البزار بن كە نەناسراوه و پىوايه تى مونكەرى هەيە، راويەكى تر هەيە بەناوى محمد بن سعدان بن عبدالله بن حيان بەلام زوو تر ژياوه له چىنى أبو بشر نیه چونكە پىوايه تى هەيە له تابعين تەنانەت پىوايه تى هەيە له باوكى يزيد بن أبي عبيد، خودى يزيد تابعيه سالى 147 مردووه ئەى باوكى كەى مردووه ؟ پاشان قوتابيهكانى محمد بن سعدان بن عبدالله وهك الحميدي و معن بن عيسى القزاز پيش له دايكبوونى الدولابی مردوون، كەواتە ئەگەر زۆره كە خۆى پيش ئەوانيش مردب، ئەو محمد بن سعدان-ه كە له سەنەدەكە هاتووە سليمان بن حرب شیخه تى كە سالى 224 مردووه، هەروەها باسمان كرد كە محمد بن سعدان البزار كە مەجهوله و پىوايه تى مونكەرى هەيە له القعنبي دەگونجى ئەو بىت چونكە القعنبي 221 مردووه له گەل سليمان بن حرب له يەك سەر دەم ژياون، هەروەها پىوايه تى هەيە له أبو سليمان الجوزجاني كە سالى 220 مردووه هەموو ئەمانە ئاماژەى بەهێژن كە ئەم راويە محمد بن سعدان البزار بىت، دواتر مونكەرى مەتنەكەى به پروونى دياره چونكە چەندىن پىوايه تى حماد بن زيد-مان هینا له بەشى يەكەم به

سەنەدى عالی و صەحیح کە دژى أبو حنیفە بوو، ئەى چۆن تەنھا لەبەر ئەووە أبو حنیفە-ی خۆشدەوئ چونکە أبو حنیفە ایوب-ی خۆشویستوو، ئەمڕۆ زۆریک کافرو بیدعەچی و گومرا هەن کە مالک و الشافعی و أحمد-یان خۆشدەوئ ئایا کەس لە ئیوێ ئامادەیه ئەمانەى خۆشبوئ تەنھا لەبەر ئەووەى کە ئەم سئ ئیمامەیان خۆشدەوئ ؟ پاشان دەئى حماد بن زید رپوایەتى زۆر کردوو لە أبو حنیفە، ئەى کوا رپوایەتى حماد لە أبو حنیفە لە کتب التسعة ؟ یەک دانەى بۆم بێین.

ابن عبد البر دەئى: حدثنا أبو التريك محمد بن الحسين الأطرابلسی قال حدثنا محمد بن عوف الحمصي قال حدثنا الهيثم بن جميل ووتى: بیستم شريك النخعي دهيووت: أبو حنیفە رَحْمَةُ اللَّهِ بیدەنگى دريژ خایەن بوو، هەردەم بیرى دەکردەو، کەم مشتومرى لەگەئى خەئکدا دەکرد. [الانتقاء: 131] ووتم: (أبو التريك) لە هەردوو چاپەکەدا بۆتە (أبو الشريك) ناوى محمد بن الحسين السعدي الحمصي الأطرابلسي-ه مەجهوله، وه پاشان به چەندین سەنەدى صەحیح هینامان کە شريك هەئوئستى یەكجار توند بوو بەرامبەر أبو حنیفە، هەروەها بە صەحیحى هینامان کە سفيان الثوري و شريك بن عبدالله و الحسن بن صالح و توويانه أبو حنیفە تەنھا بە مشتومر ناسراو بوو، ئەى چۆن دەئى کەم مشتومرى دەکرد ؟!

ئەم سەنەدەش لەرێگای أبو يعقوب هاتوو، لە چاپى مكتبة القدسي ناوى نەهاتوو.

ابن عبد البر دەئى: قال أبو يعقوب حدثني جدي رَحْمَةُ اللَّهِ قال حدثنا محمد بن حماد قال حدثنا محمد بن مليح بن وكيع قال حدثنا أبي قال حدثنا يزيد بن كميت ووتى: شريك دەربارەى فەرموودەیهك کە باسى کرد پئى ووتم: ابن شبرمة ووتى: ئافرهتان نەیان توانى مندائىکیان ببئت وهک النعمان (واتا: أبو حنیفە). [الانتقاء: 131]

ووتم: باپیری أبو يعقوب مەجهوله، محمد بن مليح بن وكيع نەمدۆزییهو، يزيد بن كميت مەتروکە، ناوى لە چاپى مكتبة القدسي بۆتە زيد بن كعب.

ابن عبد البر دەئى: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أحمد بن زهير

بن حرب حدثنا يحيى بن معين ووتى: يحيى بن سعيد القطان ووتى: گهر عه ييمان له أبو حنيفة گرت له شتيك، وه سهرزه نشتي هه نديك له ووته كانيمان كرد، ده تانه وى واز له و ووتانه شى بهينين كه به چاكي ده زانين و موافقى ئيمه يه تييدا؟! [الانتقاء: 131]

ووتم: به لاني كه م سه نه ده كه حه سه نه چونكه وهك پيشتر باسما ن كرد عبدالوارث چه سپاو ترين كه سه له رپوايه تى قاسم بن أصبغ، ئه مه يه كي كه له و رپوايه تانه ي كه ابن عبدالبر له كتيب ه كه ي أبو يعقوب نه قلى نه كرد و وهك ئه وانه ي پيشوو، له شي خه كه ي خوى عبدالوارث بن سفيان بن جبرون رپوايه تى كرد و وه، ئه مجاره رپوايه ته كه هى أبو يعقوب نه بوو سه نه ده كه ي پاكتر بوو له هه موو رپوايه ته كاني پيشوو، ئه مه ش نيشانه ي پرسيار له سهر أبو يعقوب دروست ده كات، به لام پيم سهره ابن عبدالبر ئه م رپوايه ته ي هينا وهك مه دح بو أبو حنيفة چونكه من هيج مه دحيك له م رپوايه ته دا نابينم! جگه له وهش له به شى يه كه مدا هينامان كه يحيى بن سعيد القطان ده ئى: أبو حنيفة دراوسيم بوو له كوفه هه رگيز پرسيارم لى نه كرد و وه.

ابن عبدالبر ده ئى: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أبو بكر أحمد بن زهير ابن أبي خيثمة حدثنا يحيى بن معين ووتى: بيستم پياويك پرسيارى له يحيى بن سعيد القطان كرد ده رباره ي أبو حنيفة، يحيى بن معين ده ئى: يحيى بن سعيد القطان موجه له ي پياوه كه ي نه كرد شتيكي ترى پى بلى، ووتى: والله ئيمه گهر شتيك له ووته كاني به باش بزاني وهرى ده گرين.

[الانتقاء: 131]

ووتم: هه مان سه نه ده ي رپوايه تى پيشوو ه.

ابن عبدالبر ده ئى: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن علي السامري المقرئ قال حدثنا أحمد بن منصور الرمادي قال سمعت يحيى بن معين ده يووت: بيستم يحيى بن سعيد القطان ده يووت: درؤ له گه ل الله عز وجل ناكه ين، چه ندين شتى جوان هه بووه أبو حنيفة وتوويه تى، وه له وانه يه شتيك له ره ئيه كاني به باش بزاني وهرى بگرين.

یحیی بن معین ده‌ئ: یحیی بن سعید له فه‌توادا له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی کوفیه‌کان بوو. [الانتقاء: 132]
 ووتم: محمد بن علي السامري المقرئ مه‌جهوله، بروانن که سه‌نه‌ده‌که گه‌رايه‌وه سه‌ر أبو يعقوب
 ديسان که‌سانی مه‌جهول و غه‌ریبی تی‌که‌هوت، وه کوفه ته‌ن‌ها أبو حنیفة-ی تی‌دا نیه تا ووته‌که‌ی
 یحیی بن معین به‌مه لی‌ک بدریته‌وه مه‌به‌ستی أبو حنیفة بووه، دواتر من هیچ کام له‌م ووتانه‌ی
 یحیی بن سعید القطان ناگۆر‌مه‌وه به‌ ووته‌که‌ی به‌شی یه‌که‌می که ابن أبي حاتم له‌ صالح-ی کوری
 ئیمام أحمد رپوایه‌تی کردووه ئه‌ویش له‌ علي بن المديني رپوایه‌تی کردووه ئه‌ویش له‌ یحیی بن سعید
 القطان که ده‌ئ: أبو حنیفة دراوسیم بوو له‌ کوفه، نه‌ لی‌ی نزیک بوومه‌وه نه‌ پرسیاریشم لی‌یکرد،
 سه‌یری ئه‌م سه‌نه‌ده‌که بکه که‌سانی ناسراو و گه‌وره و خاوه‌ن پله‌ی به‌رز له‌یه‌کتری رپوایه‌ت
 ده‌که‌ن، ئینجا به‌راووردی بکه به‌ سه‌نه‌ده‌کانی ابن عبدالبر.

ابن عبدالبر ده‌ئ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو حفص عمر بن أحمد بن علي المروزي بمكة عند
 صناديد المرازة في ذي الحجة قال حدثنا أبو الموجه قال حدثنا عبدالله بن عثمان ووتی: بیستم عبدالله بن
 المبارك ده‌یووت: أبو حنیفة له‌ کۆندا به‌ الشعبي والنخعي گه‌یشتووه، وه جگه له‌وانیش له‌ زانا
 گه‌وره‌کان، ئه‌و به‌رچاو رپوون بوو له‌ ره‌ئیدا ئه‌م بابته‌ به‌ ئه‌و یه‌کلای کرابوویه‌وه، به‌لام هه‌تیو
 بوو له‌ فه‌رمووده‌دا. [الانتقاء: 132]

ووتم: ئه‌مه‌ش پی‌چه‌وانه‌ی ووته‌ی ته‌واوی زانایانه که ده‌رباره‌ی ره‌ئى أبو حنیفة هینامان، ره‌نگه‌ ئه‌م
 ووته‌یه پی‌ش ته‌وبه‌ کردنی ابن المبارك بی‌ت ده‌رباره‌ی أبو حنیفة، وه‌ک زانیمان ته‌وبه‌ی کرد و
 په‌شیمان بوویه‌وه له‌ نزیکى له‌ أبو حنیفة.

ابن عبدالبر ده‌ئ: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أبو بكر بن أبي
 خيثمة قال حدثنا الوليد بن شجاع قال حدثنا علي بن الحسن شقيق ووتی: ابن المبارك ده‌یووت: گه‌ر
 ئه‌م دووانه له‌سه‌ر شتی‌ک کۆک بوون ده‌ستی پی‌وه‌ بگه‌ره، واتا سفيان الثوري وأبو حنیفة.
 [الانتقاء: 132]

ووتم: ئه‌مه‌ کاتی سه‌ره‌تایه که ابن المبارك موبته‌لا بوو به‌ أبو حنیفة وه‌ک باقی خه‌لکی خوراسان

که باسماں کرد له به شی یه که مدا، وه به سه نه دی صه حیج هیئامان کاتیک ابن المبارک له لای
 الأوزاعي مه دحی أبو حنیفة دهکات الأوزاعي چۆن وه لای ده داته وه، وه خودی خو شی دان به وه
 ده نیت سه ره تا هاتوچوی کردو وه پاشان حالی بو ده رکه وتوو وه وازی لی هیئاوه، وه وتوو یه تی
 مورجیئه یه، وه له کو تایی ته مه نی په شیماں بو ته وه له ریوایه ت کردن لی وگریاوه وته وبه و
 إستغفاری کردو وه ئه مانه مان هیئا، وه چهنه رۆژنیک پی ش مردنی فه رموو ده کانی أبو حنیفة-ی
 سرپوه ته وه.

أبو إسحاق الفزاري له چاپی مکتبه القدسی جاریک به هه له ناوی هاتوو وه کراوه به أبو الحسن
 الفزاري دواتر چاک کراوه ته وه.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب أخبرنا محمد بن أحمد بن یعقوب إجازة قال حدثنا جدي قال
 حدثنا محمد بن مسلم قال سمعت إسماعيل بن داود دهیوت: ابن المبارک به چاکه باسی أبو حنیفة-
 ی ده کرد وته زکیه ی ده کرد وستایشی ده کرد، وه أبو إسحاق الفزاري رقی له أبو حنیفة ده بو یه وه،
 جا گه ر ئه و وابن المبارک به یه که وه کو ببونا یه وه أبو إسحاق الفزاري جور ئه تی نه ده کرد باسی أبو
 حنیفة بکات به هیچ شتی که له به رده م ابن المبارک. [الانتقاء : 132]

و وتم: محمد بن مسلم بۆم ده رنه که وت کییه، إسماعيل بن داود دوو راوی هه ن به م ناوه که
 شیخه کانیاں له هه مان چینی ابن المبارک بی، دانه یه کیان مه جهوله دانه که ی تریش زۆرزه عیفه،
 وه هیچ راوییه کم نه دۆزییه وه به م ناوه ریوایه تی هه بی له ابن المبارک، سه نه ده که ش پروون نیه که
 إسماعيل بن داود به ابن المبارک گه یشتوو یان نا.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا أبو عبدالله محمد بن حزام الفقيه قال حدثنا قاسم بن
 عباد قال حدثنا أحمد بن محمد السراج قال حدثنا عبادان ووتی: پیاوئیک له مه جلیسی عبدالله بن
 المبارک تانه ی له أبو حنیفة دا، بیستم عبدالله بن المبارک پی ووت: بی ده نگ به، والله گه ر أبو
 حنیفة ببینی ئه واه قه قه و شه ره ف ده بی نی. [الانتقاء : 133]

و وتم: (محمد بن حزام الفقيه) له چاپی مکتبه القدسی بو ته (محمد بن حرام الفقيه) أبو غده له

ته حقیقه کهیدا دهئ: دَلْنا نیم کامه یانه به لَام حزام به راجح ده زانم، وه ژياننا مه یم نه دَوَزیوه ته وه، منیش گه پام نه مدَوَزییه وه، وه أحمد بن محمد السراج نه مدَوَزییه وه ته نها له ناو کتبی شیعه کان ریوایه تی هه بوو.

ابن عبد البر دهئ: وقال حدثنا قاسم بن عباد قال حدثنا أبو سليمان الجوزجاني ووتی: بیستم عبدالله بن المبارك دهیوت: که سم نه بینیه زیاتر بترسی له الله له سفيان الثوري، وه که سم نه بینیه عاقلتر بن له أبو حنيفة. [الانتقاء: 133]

ووتم: که دهئ (وقال) له سه ره تاي سه نه ده که مه به ستی محمد بن حزام الفقيه ه که له قاسم بن عباد ریوایه تی ده کات چونکه ریوایه تی پیشووش له ریگای نه و بوو بویه ته نها دهئ (وقال) به بن ناوهینانی، وه باسما ن کرد محمد بن حزام مه جهوله.

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن محمد أبو العباس ابن شاذان قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا الحسن بن الربيع ووتی: بیستم عبدالله بن المبارك دهیوت:

رأيت أبا حنيفة كل يوم	***	يزيد نباهة ويزيد خيرا
وينطق بالصواب ويصطفيه	***	إذا ما قال أهل الجور جورا
يقيس من يقايسه بلب	***	ومن ذا تجعلون له نظيرا
كفانا فقد حماد وكانت	***	مصيبتنا به أمرا كبيرا
رأيت أبا حنيفة حين يؤتى	***	ويطلب علمه بحرا غزيرا
إذا ما المشكلات تدافعتها	***	رجال العلم كان بها بصيرا

[الانتقاء: 133]

ووتم: محمد بن محمد أبو العباس ابن شاذان مه جهوله، له چاپی مكتبة القدسي (شاذان) بوته (شاذان).

المعلمي دهئ: نه وهی له ابن المبارك هوه ریوایه ت کراوه ده رباره ی مه دحی أبو حنيفة نه وا

به پئی سهیرکردنی سه نه د و مه تنه که ی حالی پړوايه ته که ده زانړی، وهک ئه و به یته شیعره سه خیفانه ی که حه نه فیه کان هه میسه ده یلینه وه له ناویشیاندا الکوثري، که سانیک خویان نه پراست له درو کردن به ده می پیغه مبه ر ﷺ ده باره ی مه دحی ئیمامه که یان، جا چوڼ به دوور ده زانړی که درو بکه ن به ده می ابن المبارک؟! جا گهر شتیک له م پړوايه تانه ی مه دح کردن به هیژ بوو ئه و به راوورد ده کړی به پړوايه ته کانی زهم کردن، له گه ل ئه وه شدا هیچ پڼگریه ک نیه که ستایشی پیاوړیک بکړی له پرویکه وه، وه زهمی بکړی له پرویکی تر دا، به لکو ئه م شته بوونی زوره.

[التنکیل : 650/1]

و وتم: مه به ستی ئه وه یه حه نه فیه کان درویان به ده می پیغه مبه ر ﷺ هه لبه ستا بو مه دحکردنی أبو حنیفة گوايه له فه رمووده دا ناوی هاتووه و مه دح کراوه وهک دواتر ده پینین، جا که سانیک ئه مه حالیان بیت هیچ سهیر نیه درو به ده می ابن المبارک یان زانایانی تر بکه ن بو مه دحکردنی أبو حنیفة.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا عبد الوارث بن سفیان حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أحمد بن زهير حدثنا سليمان بن أبي شيخ قال حدثنا حجر بن عبد الجبار ووتی: به القاسم بن معن ووترا: تو کوری عبدالله بن مسعود-ی رازی ده بیت ببیت به نوکه ری أبو حنیفة ؟ القاسم ووتی: خه لکی له لای هیچ که سیکدا دانه نیشتوون به سوودتر بن له مه جلیسی أبو حنیفة، القاسم پئی ووت: وهره له گه لم بچینه لای، جا کاتیک له لای دانیش پابه ند بوو پییه وه، وه ووتی: هاوشیوه ی ئه مه م نه بینیه.

سليمان ده ئی: أبو حنیفة نه رم ونيان و خاوه ن وهرع و سه خی بوو. [الانتقاء : 134]

و وتم: حجر بن عبد الجبار نه ناسراوه، ته نها ابن حبان له کتیبی (الثقات) ناوی هیئاوه، ابن حبان- یش ناسراوه به ته وسیق کردنی مه جهوله کان، جگه له وهش هیچ له فزیکی ته عدیل کردنی بو به کار نه هیئاوه وهک ئه وه ی بلئ: صدوق یان حافظ یان ثقة یان ثبت، ته نها فه رمووده یه کی ئه وی هیئاوه، وه ده ئی حجر له عبد الملك بن عمیر پړوايه تی هه یه، وه هشام بن محمد بن السائب پړوايه تی له حجر کردووه، له مه زیاتر هیچی تری نه ووتوه ده باره ی، المعلي پله به ندی کردووه بو ئه و پړاویانه ی

که ابن احبان له کتیبی (الثقات) هیڼاویه تی کردوونی به پینچ پله بهم شیوهیه: یه کهم: به راشکاوای بلل متقن بووه یان مستقیم الحدیث یان هاوشیوهی ئەم ووتانه. دووهم: راوییه که شیخی ابن حبان بئ و له گه لای دانیشتی. سییه م: ناسراو بئ بهوهی که فهرموودهی زوری هیه، وه بزانی که ابن حبان فهرموودهی زوری ئەوی بهرچاو که وتوو. چوارهم: له چوارچیوهی ووته که ی ابن حبان ئەوه دهرکه وی که ابن حبان زور به چاکي ئەم راوییه دهناسی.

پینجه م: جگه له م خالانهی سهرهوه بئ. خالی یه کهم هیچی که متر نیه له ته وسیق کردنی پیشه وایه کانی تر به لکو له وانه یه له هی زوریکیان چه سپاوتر بئ، خالی دووهم نزیکه له وهی یه که م، خالی سییه م قبول کراوه، خالی چوارهم صالحه، خالی پینجه م له هه له ئەمین نابئ، والله أعلم. پروانه [التنکیل : 734/1] ئەم راوییه ش له جووری پینجه مه.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو يعقوب حدثنا أبو جعفر العقيلي قال حدثنا أبو شعيب الحراني قال حدثنا علي بن الجعد ووتی: ئیمه له لای زهیر بن معاویه بووین پیاویک هاته لای، زهیر پئی ووت: له کوپوه هاتی ؟ ووتی: له لای أبو حنیفة، زهیر ووتی: یه ک رۆژ رۆیشتنت بۆلای أبو حنیفة به سوودتره بۆت له هاتی مانگیکت بۆلای من. [الانتقاء : 134] ووتم: له أبو يعقوب به دواوه راوییه کانی سيقه ن.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد الصيدلاني بمكة حدثنا أبو العباس محمد بن الحسين الفارض قال حدثنا محمد بن إسماعيل الصائغ قال حدثنا روح بن عباد ووتی: من له لای ابن جریج بووم سالی 150 پئی ووترا: أبو حنیفة مرد، ووتی: رحمه الله زانستیکی زوری له گه ل رۆیشت. [الانتقاء : 135] ووتم: أبو العباس محمد بن الحسين الفارض مه جهوله.

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب يوسف بن أحمد حدثنا أبو علي محمد بن علي السامري قال حدثنا أحمد من منصور الرمادي ووتى: بیستم عبدالرزاق بن همام دهیووت: که سم نه دیوه له أبو حنیفة نه رم و نیانتر بن، بینیم له مسجد الحرام خهئکی بازنه یان دروست کردبوو به دهووریدا، پیاویک پرسیری بابه تیکی لیکرد ئه ویش فه توای بوذا، پیاویک پی ووت: الحسن له م بابه ته دا ئاوا و ئاوا ووت، وه عبدالله بن مسعود له م بابه ته دا ئاوا ووت، أبو حنیفة ووتی: الحسن هه له ی کرد و عبدالله بن مسعود پیکای، خهئکه که هاواریان له سه ری کرد. عبدالرزاق دهئ: سهیری بابه ته که م کرد بینیم ووته ی ابن مسعود تییدا هه مان ووته ی أبو حنیفة بوو، وه هاوه لانی عبدالله بن مسعود شوینی که وتن. [الانتقاء : 135]

ووتم: محمد بن علي السامري أبو علي المقرئ باسما ن کرد مه جهوله، دواتر به سه نه دی صه حیج هیئامان که سوار بن عبدالله دهئ: أبو حنیفة نه رم و نیانی پی نه به خشراوه له دینه کهیدا، وه هیئامان که هه رئه م عبدالرزاق-ه دهئ: به راستی أبو حنیفة مورجیئه بوو.

ابن عبد البر دهئ: حدثنا حکم قال حدثنا يوسف حدثنا محمد بن حفص بن عمرویه قدم علينا حاجا علی باب التمارین قال سمعت عباس بن عزیز قال سمعت حرمة دهیووت: بیستم الشافعی دهیووت: أبو حنیفة ووته کانی له فیه قسه ی له سه ر نیه ویه کلایی کراوته بوئ. عباس بن عزیز دهئ: وه بیستم حرمة دهیووت: بیستم الشافعی دهیووت: کئ دهیه وئ زانستی فراوان بکات له المغازی ئهوا له سه ر محمد بن إسحاق حیسابه، وه ئه وه ی فیهی دهوئ ئهوا له سه ر أبو حنیفة حیسابه. [الانتقاء : 135-136]

ووتم: محمد بن حفص بن عمرویه و عباس بن عزیز هه ردووکیان مه جهولن، دواتر ریوایه ته کانی تریش ده هیئین له (تاریخ بغداد) ده رباره ی مه دحی الشافعی بو أبو حنیفة وه لامیشی ده دهینه وه.

ابن عبد البر دهئ: حدثنا حکم بن منذر بن سعید قال حدثنا يوسف بن أحمد بمكة قال حدثنا أبو سعید بن الأعرابی قال حدثنا عباس الدوري ووتی: بیستم یحی بن معین دهیووت: که سم نه بینیه وهک وکیع، وه ئه وه فه توای ده دا به رهئ أبو حنیفة. [الانتقاء : 136]

ووتم: له حکم بن منذر و یوسف بن أحمد به دواوه راوییه کان سیقه ن، گهرئهم رپوایه ته صه حیج بیت ئه واپه له یه کی ره شه به نیوچه وانی وکیع چونکه رپوایه تی زورمان هیئا له سه له ف که ره ئی أبو حنیفة چۆنه و ئه وهی شوینی ره ئیه کانی بکه ویی حالی چۆنه، به لام به م شیویه نیه که یحیی باسی ده کات یان ده توانین بلیین ووته که ی یحیی نابیت به روالهت وهر بگرین مه به ستی شتیکی تایبته بووه، چونکه ئه وهی له وکیع-هوه رپوایهت کراوه ته واپو پیچه وانه ی ئهم ووته یه ی یحیی بن معین-ه.

الترمذی ده ئی: حدثنا أبو کرب قال حدثنا وکیع عن هشام الدستوائی عن قتادة عن أبي حسان الأعرج عن ابن عباس ووتی: پیغه مبه ر ﷺ دوو نه علی له ملی ئاژه له که ی هه ئواسی و لای راستی ئاژه له که ی بریندار کرد له (ذی الحلیفه) وه خوینه که ی سرپه وه.

الترمذی ده ئی: فه رمووده که ی ابن عباس فه رمووده یه کی حسن صحیح-ه، زانایانیش کار به م فه رمووده یه ده که ن له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ و جگه له وانیش، بریندار کردنی ئاژه ئی قوربان ی بو حه ج به سوننهت ده زانن، ئه مهش ووته ی الثوری و الشافعی و أحمد و إسحاق-ه.

الترمذی ده ئی: بیستم یوسف بن عیسی ده یووت: بیستم وکیع کاتی که ئهم فه رمووده یه ی رپوایهت کرد ده یووت: سهیری ووته ی ئه هلی ره ئی مه که ن له م بابه ته دا، بریندار کردنی ئاژه ل سوننه ته ووته ی ئه وانیش بیدعه یه.

الترمذی ده ئی: وه بیستم أبو السائب ده یووت: ئیمه له لای وکیع بووین، به یه کی که له پیاوه کانی ووت که له لای بوو سهیری ووته کانی ئه هلی ره ئی ده کرد: پیغه مبه ر ﷺ ئاژه ئی بریندار کرد، أبو حنیفه-ش ده ئی ئهم کاره هه تک کردنه، پیاوه که ووتی: له ابراهیم النخعی رپوایهت کراوه که ده ئی: بریندار کردنی ئاژه ل هه تک کردنه، أبو السائب ده ئی: بینیم وکیع تو ره بوو تو ره بوو نیکی زور توند، ووتی: پیت ده ئیم پیغه مبه ری الله ﷻ فه رمووی، توش ده ئی ابراهیم وای ووت! چه نده شایسته ی که به ند بکری نه یه یته دهره وه تا کو ده ست له م ووته یهت هه لده گری.

[جامع الترمذی: 906] ت: بشار عواد معروف

ووتم: موخاله فه کردنی أبو حنیفة بۆ بابته تی (إشعار) که بریندار کردنیکی سوکی ئاژهلێ قوربانی حاجیه کانه تا جیا بکړیتته وه و بناسریتته وه ههروه ها ههلواسینی شتیک له ملی ئاژهلکه بۆ هه مان مه به ست، له به شی یه که مدا هیئامان له و 30 فه رمووده یه ی که ابن الجوزي هیئابووی که تییدا أبو حنیفة موخاله فه ی فه رمووده ی صه حیجی کردووه، جا سهیری ووته کانی وکیع بکه ن ده رباره ی أبو حنیفة وئه هلی رهئی، سویندتان ده دم به الله بپوا ده که ن ئه مه ووته ی که سییک بی که به پیی رهئی أبو حنیفة فه توا بدات ؟

المبارکفوري له شه رحی ئه م فه رمووده یه دا ده ئی: ووته که ی وکیع که ده ئی: سهیری ووته ی ئه هلی رهئی مه که ن إشعار سوننه ته، ووته که ی ئه وانیش بیدعه یه، أبو الطیب السندي له شه رحی الترمذي ده ئی: وکیع به م ووته یه ی ئامازه به ووته ی ئیمام أبو حنیفة ده کات، ده ووتری إشعار له لای ئه و مه کروه، وه ده ووتری بیدعه یه.

المبارکفوري ده ئی: خاوه نی کتیی (العرف الشذي) ده ئی: له فزی (ئه هلی رهئی) بۆ به که م سه یرکردن نیه به لکو بۆ فه قیه به کارده هیئری، به لام یه که مجار ئه م له فزه بۆ أبو حنیفة و هاوه له کانی به کارهات، ئه و یه که م که س بوو فیه ی نوسیه وه، له پاشاندا له فزی ئه هلی رهئی به کارهات بۆ هه موو فه قیه ییک.

المبارکفوري ده ئی: بیگومان مه به ستی وکیع له ووشه ی (ئه هلی رهئی) أبو حنیفة و هاوه له کانیه تی، به لگه ش بۆ ئه مه ووته که ی دواتری وکیع ه که ده ئی: پیغه مبه ر ﷺ إشعار-ی کرد أبو حنیفة-ش ده ئی إشعار هه تک کردنه، جا ئه م ووته یه ی وکیع و ووته که ی تری که ده ئی: سهیری ووته ی ئه هلی رهئی مه که ن ...هتد، هه ردووکیان بۆ سه رزه نشت کردنی ئیمام أبو حنیفة-یه که ده ئی إشعار هه تک کردنه یان مه کروه، جا وکیع به م دوو ووته یه سه رزه نشتی أبو حنیفة و هاوه له کانی کرد سه رزه نشت کردنیکی توند، وه په ددی دایه وه په ددانه وه یه کی به لیغ، جا به م دوو ووته یه ده رکه وت که وکیع حه نه فی مه زه ب نه بووه که ته قلیدی ئیمام أبو حنیفة بکاته وه، گه ر وکیع حه نه فی بووایه ئه و ئه م سه رزه نشت کردنه ی نه ده کردن هه رگیز، جا ووته که ی خاوه نی کتیی (العرف الشذي)

به تال بوويه وه كه ده ئى وكيع حه نه فيه.

المباركفوري ده ئى: گهر بل ئى: الذهبي له كتيبى (تذكرة الحفاظ) له ژياننامه ى وكيع-دا ده ئى: يحيى ووتى: كه سم نه ديوه له وكيع باشت، شه ونوئى ده كرد و به دواى يه كدا به پوژوو ده بوو، فه توای دهدا به پى ره ئى أبو حنيفة. جا ئه م ووته ى يحيى به لگه يه كه وكيع حه نه فى بووه.

ده ئىم: مه به ست له ووته كه ى يحيى كه ده ئى: (فه توای دهدا به پى ره ئى أبو حنيفة) ئه مه فه توادانه به جائىز بوونى خواردنه وه ى (نبىذ) ى كوفيه كان، وكيع ده بخواردنه وه و فه توای جائىز بوونى دهدا به پى ووته ى أبو حنيفة، كه واته مه به ست له ووته كه ى يحيى فه توای داوه به ووته ى أبو حنيفة ئه مه خاصه نه ك عام بى، گهر واش دابن ئىن مه به ستى عامه ئه وا بىگومان مه به ستى ئه وه يه كه فه توای داوه به ووته ى أبو حنيفة له و بابه تانه ى كه ووته كه ى پىچه وانه ى فه رمووده نه بووه، به لگه ش بو ئه مه دوو ووته كه ى پىشووى وكيع-ه، سه بارهت به ووته كه ى خاوهنى كتيبى (العرف الشذى) كه ده ئى: له فزى (ئه هلى ره ئى) به كارد ئىت بو فه قىم، وه كه ده ئى: بو هه موو فه قىمىك به كارد ئىت، ئه م له فزه بو هه موو فه قىمىك به كارنايهت هه روهك له پىشه كيدا پروونمان كردووه.

[تحفة الأحوزي بشرح جامع الترمذي: 650/3-651 ط: دار الفكر]

ووتم: المباركفوري ئه م وه همه ى به تال كرده وه كه وكيع حه نه فى بوو بىت يان به پى ره ئى أبو حنيفة فه توا بدات، جا فه رمووده ناسىكى ناسراوى وهك وكيع كه له سه رده مى خویدا وهك ده ووترى گه شتى زانايان ته نها بولای ئه و بووه، گهر ئه و كار به فه رمووده نه كات و شوئى ره ئى أبو حنيفة بكه وئ كئى تر ده مئىن كه شوئى أبو حنيفة نه كه وئ؟! به لكو له ووته كانيدا دياره كه دژى أبو حنيفة و ئه هلى ره ئى بووه، سه بارهت به (نبىذ) ىش كه كوفيه كان به جائىز يان داناوه ئه مه ته نها فه توای أبو حنيفة نيه تا بل ئىن له مه دا شوئى كه وتوووه، بگره ووته ى ژماره يه ك زانای ترى كوفيه كه نه ك حه نه فى مه زهه ب نين بگره دژى أبو حنيفة-ن، بو يه زانايه كى وهك عبدالله بن إدريس كه خه لكى كوفيه ده ئى: له دونيادا حه زم له سئ شته له كوفه دا نه مئىن: قيرائه ى حمزة و ره ئى أبو حنيفة و خواردنه وه ى نبىذ، سه بارهت به خاوهنى كتيبى (العرف الشذى) أنور شاه الكشميري-ه كه حه نه فى مه زهه به ووته كه ى هيچ نرخىكى نيه كه ده ئى: له فزى (ئه هلى ره ئى) بو هه موو فه قىمىك

به کاردئ، ئەمە هەلەیه کی زۆرگە ورهیه و گۆرپینی راستیه کانه، به چه نندین به لگه هینامان که ئەهلی ئەهلی رەئی لای سەلهف واتا أبو حنیفة و شوینکه وتوانی، ئەمە شتیک نیه شایه نی مشتومر کردن بێت، یان که ده ئی: به کارهینانی ووشه ی (ئەهلی رەئی) بۆ به که م سەیرکردن نیه، بگه رپن بزانی ده دۆزنه وه سەلهف به باشه ناوی ئەهلی رەئی ببه ن، به لکو باس نه کراون ته نها به خراپه نه بئ.

الترمذی دواي هینانی فەرمووده ی له عنه ت کردنی پیغه مبه ر ﷺ له و که سانه ی که مار به جاش ده که ن (مێرده کاتیه که ومێردی یه که م) پاشان ده ئی: زانایان کار به م فەرمووده یه ده که ن له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له وانه: عمر بن الخطاب و عثمان بن عفان و عبدالله بن عمرو جگه له وانیش، وه ئەمە ووته ی فقهیه کانه له تابعین، وه ووته ی سفیان الثوري وابن المبارك والشافعي وأحمد وإسحاق ه.

الترمذی ده ئی: وه بیستم الجارود له وکیع-ه وه باسی ده کرد که ئەویش به پپی ئەم فەرمووده یه فه توای داوه، وه وتوویه تی: پیویسته به م بابه (واتا بابی نه هیکردن له مار به جاش) ووته ی ئەهلی رەئی فری بدریئت. **[جامع الترمذی: 1120]**

المبارکفوری ده ئی: ووته که ی وکیع که ده ئی: پیویسته به م بابه ووته ی ئەهلی رەئی فری بدریئت، واتا أبو حنیفة و هاوه له کانی. **[تحفة الأحوزي بشرح جامع الترمذی: 265/4]**

المبارکفوری ده ئی: هه ندیک له حه نه فیه کان ده ئین وکیع بن الجراح فه توای ده دا به ووته ی أبو حنیفة، وه فەرمووده ی زۆری له أبو حنیفة بیستوو، وه هه ندیکیان پییان وایه که وکیع حه نه فی مه زهه ب بووه فه توای داوه به ووته ی أبو حنیفة و ته قلیدی ئەوی کردۆته وه. منیش ده ئیم: ووتی ئەوه ی که وکیع حه نه فی بووه و ته قلیدی أبو حنیفة-ی کردۆته وه زۆر باطله، نابینی الترمذی له م کتیبه یدا له (باب إشعار البدن) ده ئی: ... (لێره دا فەرمووده که ی سه ره وه ده هیئ که پیش ئیستا هینامان، پاشان ووته که ی وکیع ده هیئ که باسی أبو حنیفة ده کات ئینجا ده ئی) ئەم ووته ی وکیع له سه ره تاوه تا کۆتاییه که ی هاوار ده کات به ده نگێکی به رز که وکیع ته قلیدکه ره وه ی أبو حنیفة

نه بووه، وه ته قلیدکه ره وهی که سی تریش نه بووه، به لکو شوینکه وتهی سوننه ت بووه زور سه رزه نشتی نه وانهی کردووه که پیچه وانهی سوننه ت ده که ن، وه سه رزه نشتی نه و که سهی کردووه که له لایدا باسی فه رمووده ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده کری نه ویش باسی ووته ی یه کیک له خه لکی ده کات که پیچه وانهی فه رمووده ی پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام وه نه و که سه ش که ووتی وکیع فه توای ده دا به ووته ی أبو حنیفة مه به ستی نه وه نیه که له هه موو بابه تیگ به ووته ی نه و فه توای ده دا، به لکو مه به ستی نه وه یه که فه توای داوه به ووته ی نه و له هه ندیک بابه تدا، وه فه توادانی له م هه ندیک بابه ته شدا ته قلید کردنه وهی أبو حنیفة نه بووه به لکو ئیجتهادی خو ی بووه جا فه تواکه ی موافقی فه توای أبو حنیفة بووه، جا نه و وایزانیوه که به ووته ی أبو حنیفة فه توا ده دات، به لگه ش بو هه موو نه م قسانه ووته کانی پیشووی وکیع-ه. [تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی : 22/1] ووتم: المبارکفوری هیچی نه هیشته وه که باسی بکه ین.

الخطیب ده ئی: أخبرنا الحسين بن محمد أخو الخلال قال أخبرنا جبریل بن محمد العذل بهمدان قال حدثنا محمد بن جبويه النخاس قال حدثنا محمود بن غیلان قال حدثنا وکیع ووتی: بیستم الثوری ده یووت: ئیمه ئیماندارین، وه نه هلی قیبله ش ئیماندارن له لاما ن له ماره کردن و میرات و نوئز و دان پیدانان، وه تاوانمان هه یه نازانین حالمان چونه له لای الله. وکیع ده ئی: أبو حنیفة ووتی: هه ر که سیگ نه م قسه یه ی سفیان بکات نه و له لای ئیمه نه و که سه گومانی هه یه له ئیمانده که ی، ئیمه ئیماندارین لیژدها و له لای الله-ش به حه ق. وکیع ووتی: ئیمه ش هه مان قسه ی سفیان ده که ین، وه قسه که ی أبو حنیفة له لاماندا جورئه ته. [تاریخ بغداد : 506/15] (سه نه ده که ی حه سه نه).

الخطیب ده ئی: أخبرني الحسن بن محمد بن الحسن الخلال حدثنا محمد بن العباس الخزاري حدثنا أبو بكر بن أبي داود حدثنا علي بن خشرم ووتی: بیستم وکیع چه نندین جار ده یووت: نه ی لاوینه خو تان فیژی فیهی فه رمووده بکه ن، گهر ئیوه له فیهی فه رمووده تیگه یشتن نه و له هلی ره ئی به سه رتاندا زال نابن. [الفقیه والمتفقہ : 161/2] (سه نه ده که ی صه حیحه).

الخطيب ده‌ئى: أخبرنا الحسن بن الحسين بن العباس النعالي أخبرنا أبو بكر أحمد بن جعفر بن محمد بن سلم الختلي حدثنا أحمد بن علي الأبار حدثنا علي بن خشرم المروزي ووتى: بيستم وكيع به ئەهلى حەديش دەيووت: گەر ئىوھ لە فەرمووده تىبگەن و فيرى بين ئەوا ئەهلى رەئى بەسەرتاندا زال نابن، أبو حنيفة له هیچ بابەتیکدا قسەى نەکردووہ پيويستمان پيى بن ئیلا ئیمە لەم بابەتەدا بابيک رپوايەت دەکەين. [الفقيه والمتفقه : 162/2] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: واتا گەر أبو حنيفة له بابەتیکدا قسەىەکی کردبى کە ئىوھ پیتان وایە پيويستتان بەم قسەىەى ئەو ھەيە و دەبى گوئى لیبگرن و کارى پى بکەن، ئەوا ئیمە لەم بابەتەدا ژمارەيەک لە فەرمووده رپوايەت دەکەين، بۆیە فەرمووده مان لەبەر دەستە لە بابەتەکان پيويستیمان بە قسەى ئەو نیە، جا ئەم ووتانەى وکیع دوورى و دزايەتى وکیع بەرامبەر ئەهلى رەئى دەر دەخات کە پيشەوايەکیان أبو حنيفة-یە، وە لە بەشى یەکەمدا هینامان کە وکیع ده‌ئى: أبو حنيفة موخالەفەى 200 فەرموودهى کرد، وە وکیع گومانى ھەبوو لەوہى کە أبو حنيفة گوئى بیستی فەرمووده بووبى لە عطاء لە کاتیکدا أبو حنيفة ده‌ئى: سمعت عطاء، وکیع ده‌ئى: ئەگەر بیستبیتى، ئەمەش گومانى درۆکردنە لى، دواى ھەموو ئەمانە دەووترى: وکیع شوینى رەئى أبو حنيفة کەوتووہ!

ابن عبد البر ده‌ئى: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا يوسف بن أحمد قال حدثنا محمد بن علي السمناني قال حدثنا أحمد بن حماد قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثنا محمد بن علي قال سمعت يزيد بن هارون دهيووت: خالد الواسطي پيى ووتم: سەيرى ووتەکانى أبو حنيفة بکە تا فيرى فيقه بيت چونکە پيويستيت پيیەتى. [الانتقاء : 136]

ووتم: (خالد الواسطي) لە چاپى مکتبە القدسي بۆتە (خلد الواسطي) نازانم کيیە رەنگە خالد بن عبدالله الطحان بى، وە محمد بن علي السمناني مەجهولە، وە أحمد بن حماد نەمدۆزییەوہ.

ابن عبد البر ده‌ئى: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا جعفر بن إدريس المقرئ قال حدثنا الحسن بن محمد بن هارون قال حدثنا محمد بن أبي منصور قال حدثنا حاتم بن آدم ووتى: به الفضل بن موسى السيناني-م ووت: چى ده‌ئى دەر بارەى ئەوانەى قسە بە أبو حنيفة

دهلئین؟ ووتی: أبو حنیفة له زانستدا شتی ئاواى بۆ هیئان که تییده گه یشتن و شتی ئاواى بۆ هیئان که تیینه ده گه یشتن، هیچ شتیکی بۆیان جینه هیشت، جا چه سودییان پئی برد. [الانتقاء: 136] ووتم: جعفر بن إدريس المقرئ زه عیفه، الحسن بن محمد بن هارون له ته حقیقی أبو غدة بۆته الحسين، گهر الحسن بن سيقه یه گهر الحسين بن نه مدؤزییه وه، محمد بن أبي منصور و حاتم بن آدم-یش به هه مان شیوه نه مدؤزینه وه.

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب حدثنا جعفر بن إدريس القزويني قال حدثنا محمد بن عيسى الطرسوسي قال سمعت سليمان الشاذكوني ووتی: عيسى بن يونس ووتی: قسه دهرباره ی أبو حنیفة مه که به خراپه، وه باوهر به هیچ که سیکیش مه که به خراپ قسه ی له سهر ده کات، والله من له و چاکترم نه دیوه، له و به وهر عترم نه دیوه، له و فه قهترم نه دیوه. [الانتقاء: 136] ووتم: جعفر بن إدريس باسما ن کرد که زه عیفه، محمد بن عيسى الطرسوسي خیلاف هه یه دهرباره ی له زه عیفیه وه نزیکتره ابن عدي وابن حبان والهیشی ته زعیفیان کردووه، الحاکم به سيقه ی داناوه، به هه رحال زه عیفی جعفر بن إدريس به سیه تی.

ابن عبد البر دواى هیئانی مه دحی ئەم زانایانه بۆ أبو حنیفة ئینجا ناوی 41 زانای ترده هیئ که دهئ ئەمانه ش ستایش و مه دحی أبو حنیفة-یان کردووه. به لام سه نه د و مه تنی رپوايه ته کانیا ن ناهیئ، که ئەمانه ن: عبد الحمید بن یحیى الحمانی ومعمربن راشد والنضر بن محمد ویونس بن أبي إسحاق وإسرائيل بن یونس وزفر بن الهذیل وعثمان البتي وجریر بن عبد الحمید وأبو مقاتل حفص بن مسلم وأبو یوسف القاضي وسلم بن سالم ویحی بن آدم ویزید بن هارون وابن أبي رزمة وسعيد بن سالم القداح وشداد بن حکیم وخارجة بن مصعب وخلف بن أيوب وأبو عبد الرحمن المقرئ ومحمد بن السائب الكلبي والحسن بن عمارة وأبو نعيم الفضل بن دكين والحکم بن هشام ویزید بن زریع وعبدالله بن داود الخريبي ومحمد بن فضیل وزکریا بن أبي زائدة وابنه یحی بن زکریا بن أبي زائدة وزائدة بن قدامة ویحی بن معین ومالك بن مغول وأبو بکر بن عیاش وأبو خالد الأحمر

وقیس بن الربیع وأبو عاصم النبیل وعبدالله بن موسی ومحمد بن جابر والأصمعي وشقیق البلخی
وعلى بن عاصم ويحيى بن نصر.

هه موو ئه مانه ستایشی أبو حنیفة-یان کردووه و مه دحیان کردووه به له فزی جیاواز، هه موو
ئه مانه أبو یعقوب یوسف بن أحمد بن یوسف المکی باسی کردووه له و کتیبه یدا که فضائل و
هه والی أبو حنیفة-ی تیدا کو کردووته وه، حکم من منذر کتیبه که ی بو ریوایه ت کردین رحمه الله.
بروانه [الانتقاء: 137]

ووتم: دلنیام به پینابوایه وه ک باقی سه نه ده کانی تر ده بوو پراوپر له که سانی زه عیف و مه جهول که
له نزیکه ی 40 ریوایه تدا ته نها دوو ریوایه تی سه لامه ت ده رچوون، ئه مه جگه له حالی حکم بن منذر
و أبو یعقوب-ی خاوه نی کتیب که پیشتر باسمان کرد، وه 10 له و زانایانه ی که ناوی هیانوان له
به شی یه که مدا به سه حی ووته کانیمان هیانوان که قسه یان به أبو حنیفة ووته.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم حدثنا أحمد بن زهير قال حدثنا
سليمان بن أبي شيخ قال حدثني حمزة بن المغيرة -سأل 180 مرد ته مه نی نزیکه ی 90 سأل بوو- ووتی: ئیمه
نویژمان ده کرد له دوای عمر بن ذر له مانگی ره مه زاندا له شه و نویژ، جا أبو حنیفة ده هات و
دایکیشی له گه ل خوی ده هیئا، وه شوینه که ی نه و زور دوور بوو، وه عمر بن ذر تا نزیکه پارشیو
نویژی ده کرد. [الانتقاء: 139]

ووتم: سه نه ده که ی سه سه نه، ئه مه ش گهر لی وورد بینه وه په له یه کی ره شی تری أبو حنیفة-یه
نه ک مه دح و ستایش بی بو، چونکه ئیمامه که عمر بن ذر بووه که یه کی که له سه رانی مورجیئه
و بانگه وازی بو ئیرجاء کردووه، أبو حنیفة-ش مالی زور دوور بووه که چی ئه م ریگا دووره ی برپوه تا
له دوای ئیمامی که وه ک خوی مورجیئه نویژ بکات، پاشان ئیمه نه مان ووتوه شه و نویژی نه کردووه
له ره مه زاندا تا ئه م جوړه ریوایه تانه ببیته وه لام بو مان ؟

ابن عبد البر ده ئی: ذکر الدولابي حدثنا أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة قال حدثني خالد
بن صبيح ووتی: بیستم أبو یوسف ده یووت: ئیمه خیلافمان ده بوو ده رباره ی بابه تی که، جا أبو حنیفة

دههات پرسپارمان لی دهکرد، وهک بلی وهلامهکهی له ناو گیرفانی دهردهینا و پی دهداين، أبو یوسف دهئی: کهسم نه دیوه له أبو حنیفة زاناربئی له لیكدانه وهی مانای فهرمووده. [الانتقاء: 139] ووتم: أحمد بن القاسم نه مدؤزیه وه، گهر صه حیحیش بیئت ئاساییه قوتابی یه کهمی أبو حنیفة مه دحی شیخه کهی بکات، به لام ههرئه هم قوتابییه له به شی یه کهمدا هیئامان که دهئی أبو حنیفة به جه همیه تی مرد و بروای به خروج کردن هه بوو.

ابن عبد البر دهئی: قال الدولابي سمعت أبا عبد الله محمد بن شجاع يقول سمعت إسماعيل بن حماد بن أبي سليمان له بازنه ی دهرس ووتنه وهی أبو حنیفة له کوفه دا دهیووت: أبو حنیفة ووتی: ئه وهی ئیمه تییداین رهئی، کهس ناچار ناکهین له سه ری، وه نالیین هیچ کهسیک به زور له سه رییه تی قبولی بکات، جا ههر کهسیک شتیکی له مه باشتی پییه با بهینیت. [الانتقاء: 139] ووتم: گهر صه حیح بووایه ده بوو به په له یه کی تر، ئه وه تا دهئی ئیمه له سه ر رهئی دهرۆین کئی باشتی لایه با بهینیت! یه کهم: یه کلای ده کاته وه که ئه هلی رهئی نه ک ئه هلی حه دیت، دووهم: بۆ مه گهر عه قلی به وه ناشکی که قورئان و سوننه ت باشته رهئی؟! به لام رهوایه ته که درۆیه چونکه محمد بن شجاع الثلجي تیدایه که حه نه فی مه زه به و ئه هلی رهئی و درۆزنه وهک پیشتر باسما ن کرد.

ابن عبد البر دهئی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو داود أحمد بن محمد القيسراني قال حدثنا علي بن عمرو بن خالد قال حدثنا أبي قال حدثنا زهير بن معاوية ووتی: پرسپام له أبو حنیفة کرد دهرباره ی ئه مان پیدانی دوژمن له لایه ن کۆیله وه، ووتی: گهر کۆیله که شه ر نه کات ئه مانه کهی به تاله، منیش پیم ووت: حدثني عاصم الأحول عن الفضيل بن يزيد الرقاشي ووتی: ئیمه دوژمنمان گه مارۆ ده دا، جا تیریکیان بۆ ده هاوێژرا ئه مان تیدا بوو، ئه وانیش ده یان ووت: ئه مانتان پئی داین، ئیمه ش ده مان ووت ئه مه کۆیله یه ک ئه م ئه مانه ی پیداون، ووتیان والله ئیمه کۆیله و نازاد له یه کتر جیا ناکه یته وه له ناوتاندا، ئیمه ش نامه مان بۆ عمر نارد دهرباره ی ئه مه، ئه ویش نامه ی نارد ووتی: ئه مان پیدانی کۆیله به دروست بزانی، جا أبو حنیفة بیدهنگ بوو، پاشان من کوفه م جیهیشت بۆ ماوه ی 10 سال، پاشان هاتمه وه کوفه چوومه لای

أبو حنيفة پرسیارم لیکرد دهربارهی ئەمان پێدانی کۆیله، به فهرمووده که ی عاصم وه لامي دامه وه و له ووته که ی خوی په شیمان ببوویه وه، جا زانیم که شوینی ئەو فهرموودانه ده که وی که ده بیستی. وه پرسیارم له سفیان الثوري کرد دهربارهی ئەمه، ووتی: ئەمانهت پێدانی دروسته شهر بکات یان نه یکات، وه فهرمووده که ی عاصم الاحول-ی باسکرد. [الانتقاء: 140]

ووتم: أحمد بن محمد القيسراني مه جهوله، علي بن عمرو بن خالد ئەویش مه جهوله.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو العباس الفارض قال حدثنا محمد بن إسماعيل الصائغ قال حدثنا داود بن المحبر ووتی: به أبو حنيفة ووترا: ئەو که سه ی ئیحرامی به ستوووه إزار-ی ده ست ناکه وی سراویل له بهر ده کات، ووتی: نه خیر، به لکو إزار له بهر ده کات، پئی ووترا: إزار-ی نیه، ووتی: سراویل ده فروشی إزار-ی پئی ده کپی، پئی ووترا: پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ووتاریدا فهرمووی: ئەوه ی ئیحرامی به ستوووه سراویل له بهر ده کات گهر إزار-ی ده ست نه که وت، أبو حنيفة ووتی: له م بارهیه وه هیچ فهرمووده یه که له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام به صه حیچی له لامدا نه چه سپاوه که فهتوای پێبدهم، وه هه موو که سیکیش فهتوا به وه ده دات که بیستووویه تی، وه له لای ئیمهش به صه حیچی چه سپاوه که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فهرموویه تی: ئەو که سه ی ئیحرامی به ستوووه سراویل له بهر ناکات، ئیمهش فهتوا به وه ده دهین که بیستووومه، پئی ووترا: موخاله فه ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده که یه ت؟ ووتی: الله له عنه تی له و که سه کردوووه که موخاله فه ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده کات، الله به هو ی ئەوه وه ریزی لیگرتین و به هو ی ئەوه وه رزگاری کردین. [الانتقاء: 140-141]

ووتم: یم خوشبوو هه موو رپوایه ته کانی مه دحکردنی أبو حنيفة به م شیویه بوایه، که ده لێین جه همی بووه رپوایه ت هه بئ رهددی ئەمه بداته وه، که ده لێین مورجینه بووه رپوایه ت هه بئ رهددی ئەمه بداته وه، که ده لێین خه واریج بووه رپوایه ت هه بئ رهددی ئەمه بداته وه، که ده لێین بئ ئەده بی به رامبه ر پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام و فهرمووده کانی کردوووه و گالته ی به فهرمووده کردوووه و پرتی کردۆته وه رپوایه ت هه بئ رهددی ئەمانه بداته وه، نه ک کاتی که به سه نه دی صه حیچ ئەم هه موو کوفرو تاوانه ی

أبو حنيفة دههينين لايه نگرانی ئه ویش له بهرامبهردا رپوایه تی شه و نوێژ و عیبادەت و ئه مانەت پارێزی و ئه م جووره شتانه بهینن، جا له بهشی یه که مدا هینامان که حماد بن زید فهرمووده ی له بهرکردنی سراویل بو ئه و که سه ی که ئیحرامی به ستووه گهر إزار-ی دهست نه که وت به سه نه دیکی سه حیح ده گیرێته وه که روخسه تی پیدراوه، ته نانهت البخاری دواتر له سه حیه که ی ئه م فهرمووده ی هیناوه به م سه نه ده وه، که چی أبو حنيفة زۆر به بئ ئه ده بی فهرمووده که رپهت ده کاته وه و ده ئی هیچ نیه، سه نه ده که ش بریتیه له حماد بن زید عن عمرو بن دينار عن جابر بن زید عن ابن عباس عن النبي ﷺ أبو حنيفة گهر توژی که زانستی هه بوایه به سه حیحی و زه عیفی بچوو کترین گومانی نه ده بوو له سه حیحی ئه م فهرمووده یه،

جا ئیستا ده ئین ئه وه تا عوزره که ی باس کردووه ده ئی له لای من نه چه سپاوه به سه حیحی ئه م فهرمووده یه بۆیه ئاوی ووتوه، ئیمهش به چهند خالیک وه لامتان ده دهینه وه:

یه که م: گهر فهرمووده که ی به لاوه زه عیفیش بی ده بی بو حماد بن زید روونی بکاته وه که ئه م فهرمووده یه زه عیفه، نه ک ئاوا به بی ئه ده بی به دهسته کانی ئاماژه بکات که ئه م فهرمووده یه هیچ نیه، دواتر کام راوی به زه عیف داناوه له م سه نه ده ؟ حماد ؟ که ئیمام مالک-ی عیراقه ؟ یان عمرو بن دينار که یه کی که له وشهش تابعیه ی سه نه دی فهرمووده به ده وریاندا ده خولیته وه ؟ یان جابر بن زید ؟ که موفقی به صهره بووه ابن عباس خو ی به شان و بالی هه لداوه و ستایشی کردووه. دووه م: ئه م رپوایه ته ی که ابن عبدالبر هیناویه تی یان پێش به سه رهاته که ی حماد بن زید روویداوه یان دوا ی ئه و روویداوه، گهر پێش به سه رهاته که ی حماد روویدا بی ئه و ده بی کاتی که حماد فهرمووده که بو أبو حنيفة ده گیرێته وه أبو حنيفة ته سلیمی بی چونکه پێشتر بانگه شه ی ئه وه ی کردووه به سه حیحی له لای نه چه سپاوه ئه وه تا حماد به سه حیحی بۆی هینا که واته درۆ ده کات، وه ئه گهر دوا ی به سه رهاته که ی حماد أبو حنيفة ئه م قسه یه ی کرد بی ئه که واته سوره له سه ر ئینکاری کردنی فهرمووده که ی حماد و وه ری ناگریت، روونیشمان کرده وه که سه نه ده که چۆنه جا نازانم أبو حنيفة له بهرچی فهرمووده که ی به هیچ نه زانیوه !

سییه م: داود بن المحبر تۆمه تباره به درۆ، 20 زانای جهرح و ته عدیل به زه عیف و مه تروکیان داناوه

خاوهنی کتییی (العقل) ه که پریه تی له ریوایه تی درۆ، ته نانه ت أبو غدة محقق-ی کتیبه که ی ابن عبدالبر که قوتابی محمد زاهد الکوثری جه همیه، له سه ره ه مان ریبازی الکوثری رۆیشتوو له بهرگری کردنی له أبو حنیفة، له حاشیه که دا ده ئی: داود بن المحبر مه تروکه له لای جمهورى زانیان.

ابن عبدالبر ده ئی: ذکر الدولابی حدثنا محمد بن حماد بن المبارك الهاشمي قال حدثنا علي بن الحسن بن علي بن شقيق أبو الحسن المروزي قال سمعت أبا بكر يذكر عن ابن المبارك ووتی: بیستم سفيان الثوري دهیووت: أبو حنیفة به توندی زانستی ده گرت، بهرگری له حه رامکراوه کانی الله ده کرد که حه لال بکری، کاری به و فهرموودانه ده کرد که له لای سه حیج بوون که سانی سيقه نه قلیان کردبوو، وه کرده وه کانی پیغه مبهری الله ﷺ و ئه وهی که زانیانی کوفه ی دیوه که له سه ری بوونه، پاشان هه ندیک که س قسه یان پی ووت، الله له ئیمه وئه وانیش خوشبیئت. [الانتقاء: 142]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك الهاشمي مه جهوله، ههروه ها أبو بكر به صیغه ی تمریض له ابن المبارك ریوایه تی کردوو ده ئی (یذکر) که ئه مه ش صیغه یه کی زه عیفه، هه ره چه نده أبو غدة له حاشیه دا ده ئی: علي بن الحسن بن شقيق راسته وخۆ له ابن المبارك ریوایه تی ده کات، زیادکردنی أبو بكر له سه نه ده که له جووری (المزید فی متصل الأسانید) ه، ههروه ها ئاماژه ی به وه داوه که نه سه ب و کونیه ی علي بن الحسن بن شقيق هه له یه، به هه رحال هه ره چۆنیک بی ت مه جهولی محمد بن حماد به سه بو به زه عیف دانانی ریوایه ته که، مه تنه که ش مونکه ره سفيان یه کی که له وانه ی که قسه ی زوری به أبو حنیفة ووتوه، ته نانه ت قسه شی له گه ل نه کردوو وه که له به شی یه که مدا هیئامان، ئیتر چۆن قسه یه کی له م شیوه یه ده کات؟! پیم وایه مه تنه که بوئی درۆی لیدیت.

ابن عبدالبر ده ئی: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم قال حدثنا أحمد بن زهير قال حدثنا يحيى بن معين قال حدثنا عبيد بن أبي قرة عن يحيى بن ضريس ووتی: بینیم سفيان الثوري پیاویک هاته لای که به شی هه بوو له عیلم و عیبادهت، به سفيان-ی ووت: ئه ی باوکی عبدالله ئینکاری چ شتیک ده که ی له سه ره أبو حنیفة؟ ووتی: چیه تی؟ پیاوه که ووتی: بیستم قسه یه کی ده کرد ئینصاف و به لگه ی تیدا بوو، دهیووت: من کار ده که م به کتییی الله گه ره دهستم کهوت، ئه وهی له قورئاندا

نه مدؤزيه وه كار به سوننه تي پيغه مبهري الله ﷺ و ناثاره صه حيحه كان ده كه م كه لي ريوايه ت
 كراوه كه بلاو بوته وه له دهستي سيقه كان بو سيقه كان، جا نه گهر له كتيبي الله و سوننه تي
 پيغه مبه ره كه ي نه مدؤزيه وه، كار به ووته ي نه و هاوه لانه ي ده كه م كه ده مه وي و نه وه ي نه مويست
 واز له ووته كه ي ده هيئم، پاشان له ووته ي نه وان دهرناچن بو ووته ي كه ساني تر، جا كاتيک
 كاره كه گه يشته ابراهيم والشعي والحسن وعطاء وابن سيرين وسعيد بن المسيب - ژماره يه ك
 پياوي ژمارد- نه وان كه سانيكن ئيجته اديان كردوو منيش بوم هه يه ئيجته اديان بكه م هه روه ك چون
 نه وان ئيجته اديان كردوو. بروانه [الانتقاء : 143]

و وتم: له ته حقيقي مكتبة القدسي نه م ريوايه ته به پچراوي و تيكه لي هاتوو، بويه نه م ريوايه ته م
 له ته حقيقي ابو غدة نه قل كردوو چونكه نه و به دروستي هيناويه تي.
 (عبيد بن ابي قرة) له چاپي مكتبة القدسي بوته (عبدالله بن ابي قرة) صدوق-ه ريوايه تي مونكه پري
 هه يه سه ره پاي كه مي ريوايه ته كاني، گهر بليين سه نه ده كه سه نه نه نه و نايي ته هوي لاداني نه و
 ووتانه ي به شي يه كه م كه دهر باره ي ابو حنيفة ووتراوه، قسه كانيشي زياتر رهمزين نه مړو ده بينيت
 پيسترين مورته د هه مان نه م قسانه ده كات ده لي ده ست به قورئان و سوننه ت و ووته ي هاوه لان
 ده گرم كه چي له هه ر سيكي شيان به ريه، جا بويه نه م ووته رهمزيانه كردار پشتراستي ده كاته وه يان
 به دروي ده خاته وه، وه بينيمان ابو حنيفة كه موخاله فه ي نايه تي صه ريحي قورئان و فه رمووده ي
 صه حيحي كردوو، هه روه ك ابن قتيبة ووتي: موخاله فه كردني نايه تي صه ريحي قورئان هيج
 عوزريكي تي دا نيه.

ابن عبد البر ده لي: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن علي السمناني قال حدثنا أحمد بن حماد بن
 العباس قال حدثنا القاسم بن عباد ووتي: بوم باسكرا كه ابن ابي ليلى سكالاي له ابو حنيفة كرد
 له لاي المنصور، ووتي: نه ي نه ميري ئيمانداران له كوفه پياويك هه يه من قه زاوه ت ناكه م له هيج
 قه زيه يه كدا ئيلا نه و موخاله فه م ده كات تي دا، المنصور ووتي: كييه ؟ ابن ابي ليلى ووتي: ابو
 حنيفة-يه، المنصور ووتي: به حقه موخاله فه ت ده كات يان به باطل ؟ ووتي: به حقه، جا نه مه

که و ته دئی المنصور-هوه هه ر به م هۆیه وهش دهست نیشانی کرد بۆخۆی، ابن أبي لیلی-ش په شیمان بوویه وه که نه م شته ی باسکرد. [الانتقاء : 145]

و وتم: محمد بن علي السمناني مه جهوله وهک پيشتر باسمان کرد، أحمد بن حماد بن العباس نه مدۆزیه وه پيشتر باسمان کرد، ههروهه القاسم بن عباد به صیغه ی تمریض رپوایه تی کردوه دهئ (ذکر لي) واتا بۆم باسکرا نه مهش صیغه یه کی زه عیفه، ههروهه مه تنه کهش مونکه ری پپوه دیاره بگره بۆنی درۆی لیدیت، کهس ههیه بزانی به رامبه ره که ی به حهق رهددی ده داته وه که چی سکالای ئی بکات و دان به وهش بنیت که به حهق رهددی ده داته وه نه ک ناحهق ؟!

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب به هه مان سه نه د له القاسم بن عباد-هوه قال حدثنا محمد بن شجاع قال حدثنا أبو رجاء -که له عیبادهت و چاکه دا پله ی هه بوو- ووتی: محمد بن الحسن-م بینی له خه وندا، و وتم: الله چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆشبوو، و وتم: ئه ی أبو یوسف ؟ ووتی: ئه و پله ی له من به رزتره، و وتم: ئه ی چی له أبو حنیفه کرد ؟ ووتی: ئوهو ئه و له اعلی علیین-ه. [الانتقاء : 145] و وتم: أبو يعقوب به هه مان سه نه دی پيشوو له القاسم بن عباد نه مه ی رپوایهت کردوه ئه ویش له محمد بن شجاع الثلجي ئه ویش له أبو رجاء. محمد بن شجاع الثلجي باسمان که درۆزنه و ته کفیریش کراوه، جگه له مهش خه ون حوکمی ئی وه رناگیریت ته نها بۆ دلدانه وهیه.

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب حدثنا أحمد بن الحسن الدينوري قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثنا صالح بن محمد بن رزين عن أبي حنیفه ووتی: له خه وندا بینیم گوڤری پیغه مبه ر ﷺ هه لدایه وه ئیسکه کانیم ده رهینا و له باوه شم گرت، جا ئه م خه ونه منی ترساند، چوومه لای ابن سیرین بۆم گیرایه وه، ووتی: گهر خه ونه کهت راست ده رچی ئه و سوننه تی پیغه مبه ره کهت محمد ﷺ زیندوو ده که یته وه. [الانتقاء : 145]

و وتم: صالح بن محمد بن رزين مه جهوله. أبو غدة دهئ: له هه موو نوسخه کان به م شیوه یه هاتوو سه نه ده که، ته نها له نوسخه یه ک نه بی

بەم شىۋەيە ھاتوۋە: صالح بن محمد بن يوسف بن يوسف بن رزين، واتا كەسىكى تىرىش لە سەنەدەكە زىادكراۋە، ئەۋىش كەسىيان نانسى بۆيە تەرجىحى نەكردوۋە كام سەنەدە دروستەرە، واقعىش تەۋاۋ پىچەۋانەى ئەم رپۋايەتەيە أبو حنيفة نە فەرموۋدەناس بوۋە تا دەستى ھەبى لە زىندوۋو كىردنەۋەى سوننەت، ۋە لە فېقىھىشدا رۋونە كە چەندەھا فەتۋاى ھەيە پىچەۋانەى سوننەتە، ئەۋەندە بەسە كە خۆى ئىمامى ئەھلى رەئىيە، ئەم مەزھەبەش پىچەۋانەى مەزھەبى ئەھلى سوننەيە.

لە ھەردوۋ چاپەكەدا (عليه السلام) بۆ پىغەمبەر ﷺ نوسراۋە جارى يەكەم، جارى دوۋەم كراۋە بە صلى الله عليه وسلم، منىش ۋەك خۆى نەقلم كىردوۋە.

ابن عبدالبر دوۋ رپۋايەتى تىرىشى ھىناۋە كە ھەرخەۋنە ھەمان مانا دەدات، يەككىيان درۋيە محمد بن شجاع الثلجى تىدايە، ئەۋى تىرىشيان زەئىفە يوسف بن عثمان الصباغ دەئى: پياۋىك بۆى گىرامەۋە كە خەۋنى دىبوۋ، نازانىن ئەم پياۋە كىيە (مېم)ە، ھەروەھا يوسف خۆشى ديارنىە كە حالى چۆنە نەمدۆزىيەۋە.

ابن عبدالبر دەئى: قال أبو يعقوب حدثنا أحمد بن الحسن الحافظ قال حدثنا علي بن الحسن بن بشر قال حدثنا علي بن سلمة ووتى: بيستم عبدالحميد بن عبدالرحمن الحماني دىووت: بينيم لە خەۋندا ۋەك بۆى ئەستىرەيەك لە ئاسماندا كەۋت، ووترا أبو حنيفة-يە، پاشان دانەيەكى تر كەۋت، ووترا مسعر-ە، پاشان دانەيەكى تر كەۋت، ووترا سفيان-ە، جا أبو حنيفة پىش مسعر مرد پاشان مسعر پاشان سفيان. [الانتقاء: 146]

ووتم: علي بن الحسن بن بشر نەمدۆزىيەۋە، تەنانەت أبو غدة دەئى: لە نوسخەيەك بە علي بن الحسين بن بشير ھاتوۋە، تەرجىحىشى نەكردوۋە كامەى راستەرە، ئەمەش بەلگەيە كە ئەۋىش نانسى ئەگىنا محقق لە شتىكى ئاۋا بىدەنگ نابى.

ابن عبدالبر دەئى: قال أبو يعقوب حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن أحمد بن فراس قال حدثنا موسى بن هارون قال حدثنا يحيى بن عبدالحميد الحماني عن علي بن مسهر ووتى: من لاي سفيان الثوري بووم

پیاویک پرسپاری لیکرد دهرباره پیاویک که دهست نویژی هه لگرتوو به ئاویک که که سیکی تر دهست نویژی پئ هه لگرتوو، سفیان ووتی: دروسته ئاوه که پاکه، پیم ووت: أبو حنیفة دهئی: دهست نویژی پئ هه لگرتوو، سفیان پئی ووتم: بۆچی وای ووتوه؟ ووتم: ئه و دهئی ئاوه که به کارهاتوو، علي بن مسهر دهئی: پاشان من له لای سفیان بووم چه ند رۆژیک دواي ئه مه، پیاویک هاته لای پرسپاری دهست نویژ هه لگرتنی لیکرد به ئاویکی به کارهینراو، سفیان ووتی: دهست نویژی پئ هه لگرتوو چونکه ئاویکی به کارهینراو، جا گه رایه وه سهر ووته که ی أبو حنیفة له م بابه ته دا.

[الانتقاء : 146]

ووتم: یحیی الحمانی له بهشی یه که م باسمان خیلاف زۆره دهرباره ی، مه تنه که ش مونکه ری ههست پئ دهکری، مانای چیه ته نها له بهر ئه وه ی وتوو یه تی ئاوه که به کارهاتوو ئیتر سفیان چۆته سهر قسه ی ئه و؟! بۆ سفیان نه ی ده زانی ئاوه که به کارهاتوو ؟

ابن عبد البر دهئی: قال أبو یعقوب حدثنا أبو علي أحمد بن عثمان الحافظ قال حدثنا أحمد بن العباس الضبي قال حدثنا سليمان ابن أبي شيخ قال حدثنا محمد بن عمر الحنفي عن أبي عباد الكوفي ووتی: الأعمش پئی ووتم: چۆن هاوه له که تان - واتا أبو حنیفة - وازی له ووته ی ابن مسعود هی نا که دهئی: فروشتنی که نیزه ک واتا ته لاقدانی؟ ووتم: به هۆی فه رمووده که ی تو که گیراته وه، ووتی: کامه فه رمووده؟ ووتم: أبو حنیفة دهئی: تو بۆت گیراوه ته وه له إبراهيم عن الأسود عن عائشة که دهئی: بريرة کاتیک فروشرا و نازاد کرا سهر پشک کرا. الأعمش ووتی: به راستی أبو حنیفة فه قیه، ئه م شته سهر سامی کرد. [الانتقاء : 147]

ووتم: أحمد بن عثمان الحافظ و أحمد بن العباس الضبي و محمد بن عمر الحنفي ئه م سیانهم نه دۆزیه وه، وه أبو عباد الكوفي که ناوی عمران بن عطية-یه له هیچ کتیبیکدا نه مدۆزیه وه ته نها کتیبی راوییه شیعه کان نه بئ که ده لئین هاوه ئی جعفر الصادق بووه، وه له چاپی مکتبه القدسی (أبو عباد) بۆته (أبو عباد).

مانای ووته که ی ابن مسعود ئه وه یه که دهئی: گهر کوپله شووی کرد پاشان خاوه نه که ی فروشتی

به که سیکی تر جگه له میژده کهی ئەوا ته لاقی ده که وئ، فه رمووده کهی عائشة-ش ده ئی: بریره کاتیک فرۆشرا و ئازاد کرا سهرپشک کرا، جا گهر ته لاقی که وتبوايه ئەوا سهرپشک نه ده کرا له وهی له لای میژده کهی ده مینیته وه یان نا.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا أحمد بن الفضل قال حدثنا محمد بن جرير الطبري قال سمعت محمد بن إسماعيل الضراري دهيوت: خه ئکی له لای أبو عبد الرحمن المقرئ بوو به خيلافيان، هه نديک ووتيان: له أبو حنيفة-هوه رپوايه تمان بۆبکه، هه نديکی تر ووتيان: پيويستمان به أبو حنيفة نيه، بيستم أبو عبد الرحمن المقرئ ووتی: هاوار به حالتان ده زانن أبو حنيفة کي بوو؟ که سم نه دیوه وهک أبو حنيفة. [الانتقاء: 147]

ووتم: أحمد بن الفضل بن العباس الدينوري قوتابيه کهی الطبري زه عيفه. هه روه ها له به شی یه که م به سه حیحی هینامان که أبو عبد الرحمن المقرئ دهيوت: أبو حنيفة مورجیئه بوو بانگی کردم بۆ ئیرجاء رهم کرده وه، وه گهر رپوايه تی لئی کردبوايه دهيوت: حدثني أبو حنيفة وكان مرجئا، پر به دهنگی ئەمه ی ده ووت.

ابن عبد البر ده ئی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو محمد عبد الرحمن بن أسد الفقيه قال حدثنا هلال بن العلاء الرقي قال حدثنا أبي قال حدثنا عبيد الله بن عمرو الرقي ووتی: أبو حنيفة لئی درا به هوی ئەوهی که رازی نه بوو ببیته قازی، جا دوژمنه کانی به مه دلخۆش بوون و ووتيان: استتابه کرا. [الانتقاء: 150]

ووتم: أبو محمد عبد الرحمن بن أسد الفقيه مه جهوله. هلال بن العلاء بن هلال له باوکی رپوايه تی کردووه، هلال بن العلاء صدوق-ه به لام النسائي ده ئی: شتی مونکه رله باوکیه وه ده گپړپته وه جا نازانم هه له که له خویه تی یان له باوکی. هه له که له باوکیه تی بیگومان، چونکه باوکی زۆر زه عيفه رپوايه تی مونکه ری زۆره، ئەمه ش ووته ی زانایان ده رباره ی باوکی:

أبو حاتم الرازي دهئ: منكر الحديث، ضعيف الحديث، له ابن زريع ژمارهیه ک فهرموودهی هه‌لبه‌ستراو ریوایه‌ت ده‌کات.

ابن حبان دهئ: له‌و‌که‌سانه‌ بوو که سه‌نه‌دی هه‌لده‌گیرایه‌وه و ناوی راوییه‌کانی ده‌گۆری، به‌هیچ جوړیک نابن احتجاجی پښ بکړی. ابن حجر دهئ: لاوازی تیدا بوو.

الخطیب البغدادي دهئ: هه‌ندی‌ک له فهرمووده‌کانی مونکه‌ره. سبط ابن العجمي دهئ: منكر الحديث ضعيف.

هه‌روه‌ها دانه‌رانی کتیبی (تحریر تقریب التهذیب) به‌ضعیف جدا دایانناوه.

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو قتيبة سلم بن الفضل قال حدثنا محمد بن يونس الكديمي ووتی: بیستم رۆژیک به‌عبدالله بن داود الخريبي ووترا: ئه‌ی باوکی عبدالرحمن معاذ له سفيان الثوري ریوایه‌ت ده‌کات که ووتویه‌تی: أبو حنيفة دوو جار استتابه‌کراوه، جا عبدالله بن داود ووتی: ئه‌مه‌ والله درۆیه، علي والحسن دوو کورپه‌که‌ی صالح بن حي له کوفه‌ بوون ئه‌وانیش پله‌یه‌کیان هه‌یه‌ له وهرع که هاوشیوه‌ی نیه، وه أبو حنيفة به‌ئاماده‌بوونی ئه‌م دووانه‌ فه‌توای ده‌دا، گه‌رشتیکی ئاوا هه‌بوایه‌ ئه‌وا پښی رازی نه‌ده‌بوون، وه من سه‌رده‌می‌ک له کوفه‌ بووم ئه‌م شته‌م نه‌بیست. [الانتقاء: 150]

ووتم: محمد بن يونس الكديمي درۆزنه.

ابن عدي دهئ: الكديمي تۆمه‌تبار کراوه به‌هه‌لبه‌ستنی فهرمووده‌ به‌ درۆ، هه‌روه‌ها دهئ: بانگه‌ش‌ه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که که‌سانیکی دیوه له راوییه‌کان که‌چی نه‌شی دیوون، زۆرینه‌ی شیخه‌کانمان وازیان هی‌نا له ریوایه‌ت کردن لی.

ابن حبان دهئ: له‌وانه‌یه‌ زیاتر له هه‌زار فهرمووده‌ی هه‌لبه‌ستابن به‌ درۆ.

أبو الحسين بن المنادي: فهرمووده‌مان له الكديمي نوسیه‌وه، پاشان ووته‌ی أبو داود-مان پښگه‌یشت ده‌رباره‌ی الكديمي، جا ئه‌وه‌ی که له‌ومان بیستبوو فریماندا.

الآجري دهئ: بینیم أبو داود ووشه ی درؤی به کار دههینا ده باره ی محمد بن یونس، وه موسی بن هارون نه هی له خه لک ده کرد گوئ بیستی فهرمووده بن له الکدیعی، موسی خو ی به په رده ی که عبه وه هه لواسی بوو دهیووت: یا الله من شایه تی ده ده م که الکدیعی درؤزنه فهرمووده هه لده به ستی به درؤ.

القاسم بن زکریا المطرز دهئ: من ئەژنۆم به ئەژنۆی الکدیعی ده نی م له به رده م الله، وه ده لیم: الکدیعی درؤی ده کرد به ده م پیغه مبه ره که ت و زانایانه وه.

جا سه ره پای درؤزنی الکدیعی وه ک زانایانی جه رح و ته عدیل باسیان کرد، ئەم رپوایه ته ش درؤزنی ئەو ده رده خات چونکه به سه حیچی له سفیان الثوری والحسن بن صالح هینامان له به شی یه که مدا که قسه یان به أبو حنیفة ووتوه، وه سفیان باسی دوو جار استتابه کردنی کردووه.

ابن عبد البر دهئ: حدثنا حکم بن منذر بن سعید رحمه الله قال حدثنا یوسف بن أحمد قال حدثنا أحمد بن الحسن الحافظ قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثني محمد بن عبد الله الفقيه قال حدثنا الحسن بن زياد اللؤلؤي ووتي: ئافره تیکی شیتمان له لابیو پی دهووترا أم عمران، که سیک به لایدا تیپه ری شتیکی به ئافره ته که ووت، ئەویش پی ووت: ئە ی کوپی دوو زیناکه ره که، ابن أبي لیلی وه ستابوو ده بیست، فرمانی کرد ئافره ته که بهین، جا بردی بو ناو مزگه ووت دوو هه ددی له سه ر جیبه جی کرد، هه ددی بۆ باوکی هه ددی بۆ دایکی، ئەم باسه گه یشته وه به أبو حنیفة، ووتی: هه له ی کردووه ابن أبي لیلی له م کاره دا له شه ش شویندا، شیت هه ددی له سه ر نیه، هه ددی له مزگه ووت جیبه جی کردووه له سه ری هه ددیش له مزگه ووت جیبه جی ناکری، به وه ستاوی لییداوه ئافره تان به دانیشن لییان ده درئ، دوو هه ددی له سه ر جیبه جی کردووه گه ر که سیک بوه تانی زینا بداته پال قه ومیک ته نها یه ک هه ددی له سه ره، وه لییداوه له کاتیکدا دایک و باوکی که سه که ئاماده نه بوونه ئەمه ش ناکری ئیلا به ئاماده بوونی ئەوان نه بئ چونکه هه د ته نها بۆ ئەوانه یه که داوای ده که ن، وه هه ردوو هه دده که ی به یه که وه کو کردۆته وه له یه ک شویندا هه ر که سیکیش دوو هه ددی له سه ر واجب بئ ئەوه ی دووه می ئی نادرئ تا ئەوه ی یه که م ووشک

دهبیته وه پاشان هی دووهمی لیده درئ، ئەم ووتە یە ی أبو حنیفة گەیشته وه به ابن أبي لیلی، چوو بۆلای ئەمیر سکالای کرد له أبو حنیفة، ئەمیریش أبو حنیفة-ی قەدەغە کرد له فهتوادان، جا ئەمە به سه رهاتی قەدەغە کردنی أبو حنیفة-یە له فهتوادان له لایەن ئەمیر-هوه، پاشان هەندیک بابەت هاتن بۆلای عیسی بن موسی ئەویش پرسیاری له أبو حنیفة کرد له بارەیانە وه، أبو حنیفة وه لای دایە وه، عیسی هەموو وه لامەکانی به چاک زانی جا ئیزنیدا له مه جلیسه که ی دانیشت.

[الانتقاء : 152]

ووتە: الحسن بن زیاد بن اللؤلؤي حەنە فی مەزھە به یە کێکە له هاوێلانی أبو حنیفة، تۆمەتبارە به درۆ به لکوزۆرێک به درۆزن ناویان بردووه، ئەخلاقیشی ناشرین بووه. أبو ثور بن إبراهيم الکلبی دەئ: نەمدیوه له اللؤلؤي درۆزتر. ابن عدي دەئ: فەرموودە ی هەیه به لام فەرموودە پیشە ی ئەو نیە، زەعیفە. أبو حاتم الرازي دەئ: ضعیف الحدیث، سیقە نیە و جیگای متمانە نیە. أبو داود دەئ: درۆزنە، سیقە نیە و جیگای متمانە نیە. أحمد بن حنبل دەئ: ضعیف الحدیث. النسائي دەئ: سیقە نیە و جیگای متمانە نیە.

الحسين بن محمد الجريري دەئ: بینیم الحسن بن زیاد یاری به ئەندامی نێرنە ی مندالێک دەکرد. أبو الحسين الرهاوي دەئ: کتیبەکانی الحسن بن زیاد-م نوسیە وه لێ و بەردەوام له گەلێ بووم، رۆژێک بینیم نوێژی دەکرد مندالێکی موو لێ نەهاتوو له تەنیشتیە وه بوو له ریزی نوێژدا، کاتیکی سوجدەیان برد دەستی درێژ کرد بۆ پۆمەتی مندالە که و پۆمەتی گوشتی له کاتیکیدا له سوجدەدا بوو، جا له و کاتە وه لێ جیا بوومە وه و له سه رخۆم کردە مەرج که هیچ شتیکی لێوه نەگیرمە وه. الدارقطني دەئ: زەعیفە، مەتروکه.

علي بن المديني دەئ: فەرموودەکانی نانوسرێته وه.

ابن نمير دەئ: درۆ دەکات به دەمی ابن جریج.

به وکیع ووتر: سالیکی ووشکه، ووتی: چۆن نابێته ووشکه سالی که حسن اللؤلؤي و حماد بن أبي

حنيفة قازين ؟!

يحيى بن معين دهلي: زور دروزنه هيچ نيه، جاريكي تر دهلي: دروزنيكي پيسه.

پرسيار له يزيد بن هارون الايلي كرا دهرباره حسن، يزيد ووتی: ئايا نه و موسلمان نه ؟!

يعقوب بن سفيان الفسوي دهلي: دروزنه.

يوسف بن عمر القواس دهلي: خوت بپاړيزه له اللؤلؤي.

جگه له هه موو نه مانه ش، عيسى بن موسى كه ناوی هاتوو له كوټايي به سه رهاته كه، له به شي يه كه مدا هيئامان كه خوي استابه ي به ابو حنيفة كړدوو كاتيک والي كوفه بووه.

ابن عبد البر دهلي: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم بن أصبغ قال حدثنا أحمد بن زهير قال حدثنا سليمان بن أبي شيخ قال حدثنا أبو سفيان الحميري قال: قال ابن شبرمة: من به توندي أبو حنيفة-م عه يبدار ده كړد و به كه م سه یرم ده كړد، جا كاتي حه ج هات منيش حاجي بووم له و كاته دا، خه لكی له ده وری كو بوونه وه پرسياريان لي ده كړد، شتي ئاوام لي بيني به شيو هيه كه نه مده زاني من كيڼم، پياوړي هاته لای ووتی: نه ی ابو حنيفة بولای تو هاتووم بو كاريك كه گرنگه بوم وبی توانای كړدووم، ابو حنيفة ووتی: كار كه چيه ؟ پياوړه كه ووتی: كورپك هه يه جگه له و هيرم نيه، گهر ژني بو بهيڼم ته لای ددهات گهر كه نيزه كي بو بكرم نازادی دهكات بی توانا بوومه به رامبه ره نه مه، هيچ چاريك هه يه ؟ ابو حنيفة دهست به جي پي ووت: كه نيزه كيك بكره بو خوت كه كورپه كهت پي رازی بيټ، پاشان له كورپه كه تي ماره بكه، جا گهر ته لای قيدا نه وا بو خوت ده گيړي ته وه كه نيزه كه كه، وه گهر نازاديشي بكات نه وا شتيكي نازاد كړدوو كه مولكي خوي نيه، ابن شبرمة دهلي: جا زانيم كه ابو حنيفة فه قيه، جا له م روژه وه دهستم هه لگرت له باسكردنی ته نها به چا كه نه بيټ. [الانتقاء: 153]

ووتم: هه موو راوييه كان سيقه ن ته نها ابو سفيان الحميري صدوق-ه، به لام سه نه ده كه پچرانی تيدياه له نيوان ابو سفيان الحميري و ابن شبرمة، ابو سفيان شيخيكي هه يه به ناوی هشيم بن بشير كه قوتايي ابن شبرمة-يه، جا سه یری نه و رپوايه تانه م كړد كه ابو سفيان له ابن شبرمة-ه وه

ڀڙوايه تي ڪردووه بينيم له هه موو ڀڙوايه ته ڪان هڻيم له نيوانياندا هه يه واتا بهم شيويه: (أبو
 سفيان الحميري عن هشيم عن ابن شبرمة) هيچ ڀڙوايه تي ڪم نه ڏوڙيه وه ڪه أبو سفيان راسته خو
 له ابن شبرمة ڀڙوايه ت بڪات به صيغه ي سماع، لهم ڀڙوايه ته ش وهڪ دهينن به صيغه ي محتمل
 ڀڙوايه تي ڪردووه وتوويه تي (قال ابن شبرمة) نه ي ووتوه (سمعت يان حدثنا يان أخبرنا) جا گهر أبو
 سفيان سهماي هه بوايه له ابن شبرمة نه وا دهمانتواني نه م ڀڙوايه ته ي به متصل هه ژمار بڪهين
 گهر بزائين ناسراو نه به ته دليس به لام وهڪ باسم ڪرد هيچ ڀڙوايه تي ڪي نه له ابن شبرمة تصريح
 بدات به سماع، جا بوي هه يه بلين: له وانه يه ليره شدا هڻيم له نيوانياندا هه بئ به لام ناوي
 نه هيئابي، دهئين: نه م نه گهره ش ده بئ ڪه بو علوي سه نه د وا ڪرد بئ چونڪه له هه مان ڪاتدا له گهل
 ابن شبرمة ژياوه، ابن شبرمة سالي 144 مردووه، أبو سفيان سالي 112 له دا ڪبووه، ڪه واته 32
 سال هاوسه ردهم بوونه، هه ردو وڪيشيان عيراقين أبو سفيان خه لڪي شاري واسط-ه، ابن شبرمة
 خه لڪي شاري ڪوفه يه به لام چوته واسط-يش، بويه نه گهري (اللقيا) يه ڪتر بينين هه يه، وه به پي
 شهرطي مسلم به متصل هه ژماره گهر هاوسه ردهم (معاصر) بن و نه گهري بينينيش هه بئ، وه
 دواتر نازائين ابن شبرمة چ ماوه يه ڪ له واسط بووه به ديار ڪراوي، نه وه چه سپاوه ڪه ابن سيرين-
 ي ديوه له واسط، ابن سيرين سالي 110 مردووه بيگومان پيش نه وڪاته بينيويه تي چونڪه ابن
 سيرين له به صره مردووه و خه لڪي به صره ش بووه، هه روه ها ڪاتيڪ اياس بن معاوية المزني ڪه
 خه لڪي به صره يه ده چيته واسط ابن شبرمة پرسياي ليده ڪات له واسط، اياس-يش له واسط
 ده مينيته وه تا سالي 122 هه رله وي ده مرئ، وه نازائين اياس نه وڪاته ي چوته واسط و ابن شبرمة
 پرسياي لي ڪردووه سالي چه نه بووه تا ته مهني نه وڪاتي أبو سفيان بخه ملينن بزائين نه وڪاته ي ابن
 شبرمة له واسط بووه نه وه له دا ڪبووه يان نا، بويه ش نه م ته ڪيد ڪردنه وه يه ده ڪه له سهر
 به يه ڪ گه يشتني نه م دووانه چونڪه هه رچي ڀڙوايه تي أبو سفيان هه يه له رڳاي هڻيم-ه وه له ابن
 شبرمة ڀڙوايه تي ڪردووه هيچ ڀڙوايه تي ڪي راسته وخوي نه له ابن شبرمة بويه گومانم زوره ڪه له
 ابن شبرمة-ي نه بيسئي ڪه سيڪي تر له نيوانيان هه بئ، گهر بلين له وانه يه هڻيم له نيوانيان بيت
 نه وا قوره ڪه خه ستر ده ڪاته وه چونڪه سهره راي نه وه ي ڪه هڻيم ئي مامي ڪه هيچ قسه ي له سهر نه يه

به لام زور به ناوبانگه به ته دليس و يه كجار ته دليس زوره، جا گريمان سه نه ده كه به م شيويه ي
 ليبيت (أبو سفيان عن هشيم عن ابن شبرمة) فهرمووده ناسان لي ده كوئنه وه بزنان ته دليس
 كردوه يان نا چونكه هشيم زور به ناوبانگه به ته دليس، بگره هه نديكيان به ره هاي به زه عيفي
 ده زان سه نه ده كه تا نه و كاته ي هشيم تصريح ده دات به سه ماع و اتا ده ئي: سمعت يان حدثنا يان
 أخبرنا يان أنبأنا ابن شبرمة، وه له سنن النسائي رپوايه تيک هه يه له هشيم عن ابن شبرمة،
 النسائي به زه عيفي داناوه ده ئي: هشيم مدلس-ه ته صريحي نه داوه به سه ماع له ابن شبرمة-ه وه،
 پروانه [سنن الصغرى : 477/8 ط: دار التأصيل، نه مهش ته نها وه لامى گريمان هه كه بوو كه
 ده كرى باسكرى، نه گينا هشيم بوونى نيه له سه نه ده كه دا، سه بارهت به مه تنه كهش مونكه رپي
 پيوه دياره، ابن شبرمة كه تو به توندى أبو حنيفة عه بدار ده كه يت و به كه م سه يري ده كه يت
 هوکاره كه ي چيه ؟ له بهر نه وه ي وتوويه تي: قورئان مه خلوqe ؟ يان وتوويه تي: خروج بکهن ؟ يان
 مورجيئه بووه و بانگه وازى بو ئيرجاء كردوه ؟ يان جهه مى بووه ؟ يان گالته ي به فهرمووده
 كردوه و رپه تي كردوته وه ؟ يان فه توای داوه به فيل و به رپه ئي ؟ له بهر كام له م هوکارانه به كه م
 سه يرت كردوه ؟ گهر هه ر كام له م هوکارانه بيت ده چيئه عه قلتانه وه كه ته نها له بهر نه وه ي أبو
 حنيفة وه لامى پرسيارى كه سيكى داوه ته وه و ابن شبرمة سه رسام بووه به وه لامه كه ي ئيتر ته واو
 رپه ئي بگوړيت ده رباره ي أبو حنيفة ؟ خو سه دان زانای کافر و بيدعه چي هه ن کاتيک کتيبه کانيان
 ده خوئينينه وه سه رسام ده بين به زانسته كه يان ده كرى وه ك ابن شبرمة به وه لامى پرسيارىک رپه ئيمان
 بگوړين ده رباره ي كه سه كان ؟!

ابن عبد البر ده ئي: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو
 علي أحمد بن عثمان الحافظ الأصماني قال حدثنا محمد بن العباس قال حدثنا يحيى بن عبد الله بن بکیر
 ووتى: بیستم الليث بن سعد ده يووت: من گوئ بیستى باسكردنى أبو حنيفة ده بووم هیوام
 ده خواست رپوژيک ببينم، رپوژيک له مسجد الحرام بينم بازنه يه ك خه لکى له ده وری بوون
 يه کتريان پال ده نا، منيش چووم بولای بينم پياوئى خه لکى خوراسان هاته لای أبو حنيفة، ووتى:

من پیاویکم خه لکی خوراسانم سامانم زوره و کوریکم هه یه باش نیه، وه جگه له ئه و مندالی ترم نیه، جا الیث بن سعد هه مان به سه رهاته که ی ابن شبرمه-ی گپرایه وه، به لام الیث ئه مه نده ی زیاد کرد، ووتی: والله وه لامه که ی سه رسامی نه کردم به قه دهر سه رسام بوونم به خیرای وه لامدانه وه که ی. [الانتقاء: 154]

ووتم: هه مان چیرۆکی ابن شبرمه-یه، أبو علي أحمد بن عثمان نه مدۆزییه وه، محمد بن العباس زورپاوی هه ن به م ناوه نه مزانی کامه یانه.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو يعقوب حدثنا أبو محمد جعفر بن محمد الطوسي قال سمعت محمد بن إسماعيل الصائغ يقول حدثنا سويد بن سعيد الحدثاني قال حدثنا علي بن مسهر ووتی: ئیمه له لای أبو حنیفة بووین ابن المبارک هاته لای پئی ووت: چی ده ئی دهرباره ی ئه وه ی که سیک مه نجه ئیک چیشت لیده نیئت پاشان بالنده یه ک ده که ویته ناویه وه و ده مریت؟ أبو حنیفة به هاوه له کانی ووت: ئیوه چی ده ئین؟ ئه وانیش له ابن عباس-ه وه بۆیان رپوایه ت کرد که ده ئی: ئاوه که دهرپژرئ گوشته که ش دوا ی شور دنی ده خورئ، أبو حنیفة ووتی: ئیمه ش ئاوا ده ئین، ته نها ئه وه نه بیئت که مه رجیکی تی دایه، گهر بالنده که بکه ویته ناویه وه له کاتی کو لانی دا گوشته که فرئ ده دریت و ئاوه که ش دهرپژرئ، وه گهر بکه ویته ناویه وه له کاتی سه ره تا دا گوشته که ده شوردرئ و ده خورئ، وه ئاوه که ی ناخورئ، ابن المبارک ووتی: ئه مه ت له کوئ هی نا؟ أبو حنیفة ووتی: گهر له کاتی کو لانی دا بالنده که بکه ویته ناوی ئه وا ده گات به گوشته که ههروه ک چۆن خه ل و ئاوه که ده گاته ناو گوشته که، وه گهر له سه ره تا دا بکه ویته ناوی و نه مینیتته وه تییدا ئه وا ناچیتته ناو گوشته که، که گوشته که ش پیگه یی هیچی نه چۆته ناو، ابن المبارک ووتی: (زرین) به فارسی واتا زیڕینه، وه به دهسته کانی ژماره 30 دروستکرد، وه ک بلی ووته که ی أبو حنیفة-ی دایه پال زیڕ. [الانتقاء: 155]

ووتم: سويد بن سعيد له به شی یه که مدا باسما ن کرد که حالی چۆنه، به لام رپوایه تی سويد له علي بن مسهر سه حیحه، مسلم هی ناویه تی له سه حیحه که یدا وه ک احتجاج پیکردن.

أبو محمد جعفر بن محمد الطوسي مه جهوله، هه رچه نده پیم وایه کونی هه که ی هه له یه أبو عبدالله

دروسته نهک أبو محمد، چونکه أبو عبدالله جعفر بن محمد الطوسي خه زورانی محمد بن إسماعیل الصائغ-ه رپوایه تی لیوهی هه یه، به لام ئه ویش حالی دیارنیه، گریمان صه حیحیش بوایه ابن المبارک له کو تایی ته مه نیدا له م شتانه په شیمان بوته وه وهک له به شی یه که مدا هی نامان.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا محمد بن موسى العطار قال حدثنا موسى بن هارون الحمال ووتی: پیم گه یشته که قتاده هاته کوفه له مه جلیسیکی خوی دانیشته، ووتی: پرسیارم لی بکه ن دهرباره ی فه رمووده کانی پیغه مبه ری الله ﷺ تا کو وه لامتان بده مه وه، کو مه لیک به أبو حنیفه-یان ووت: هه لسه وه بوی، ئه ویش هه لسیاه وه بوی ووتی: ئه ی باوکی الخطاب چی ده ئی دهرباره ی پیاو یک له خیزانه که ی دابرا وه ژنه که ی شووی کردو ته وه، پاشان میړدی یه که می گه راپیه وه وهاته ژووره وه لی ووتی: ئه ی ئافره تی زیناکه ر شووت کردو ته وه له کاتیکیدا من زیندووم ؟ پاشان میړدی دوو مه ی هاتو ته ژووره وه پی ووتو: ئه ی ئافره تی زیناکه ر شووت کردو وه له کاتیکیدا میړت هه یه، (اللعان) چو ن ده کری له م حاله ته دا ؟ قتاده ووتی: ئه م شته رپویدا وه ؟ أبو حنیفه پی ووت: گه ر رپووشی نه دابیته خو مان بوی ئاماده ده که ی، قتاده ووتی: وه لامتان ناده مه وه له هیچ شتیکی ئاوا دا، پرسیارم لی بکه ن دهرباره ی قورئان، أبو حنیفه پی ووت: چی ده ئی دهرباره ی فه رمایشتی الله عز وجل: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ﴾ ئه م که سه کییه ؟ قتاده ووتی: ئه مه پیاو یک بوو له کو ره مامه کانی سلیمان بن داود، اسم الله الأعظم-ی ده زانی، أبو حنیفه ووتی: سلیمان اسم الله الأعظم-ی ده زانی ؟ قتاده ووتی: نه خیر، أبو حنیفه ووتی: سبحان الله ! یه کیک له به رده م پیغه مبه ریک له پیغه مبه ره کان ئاماده یه که له وزانتره ؟! قتاده ووتی: وه لامی هیچ شتیکتان ناده مه وه دهرباره ی ته فسیر، پرسیارم لی بکه ن دهرباره ی ئه و شتانه ی که خه لکی خیلافیان لی هه یه، أبو حنیفه پی ووت: تو ئیماندا ری ؟ قتاده ووتی: هیوام وایه، أبو حنیفه پی ووت: بوچی وانالی وهک ئه وه ی ابراهیم ووتی که الله گپراویه تیه وه لی، کاتیکی الله پی فه رموو: ﴿قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ﴾ قتاده ووتی: ده ستم بگرن، والله هه رگیز نایه مه ئه م شاره وه.

[الانتقاء : 156]

ووتم: موسی بن هارون الحمال ده‌ئێ: (بلغني) واتا: پێم گه‌یشت، ئەم جو‌ره صیغه‌یه‌ش زه‌عیفه‌ چونکه‌ نازانین کێ پێ ووتوه‌، مه‌تنه‌که‌شی زۆربه‌ پوونی دیاره‌ که‌ مونکه‌ره‌، بگره‌ بۆنی درۆی لێدیت، ته‌نانه‌ت محقق-ی تاریخ بغداد(۱) ده‌رباره‌ی ئەم به‌سه‌رهاته‌ که‌ له‌ تاریخ بغداد به‌ سه‌نه‌دێکی تر هاتوه‌ ده‌ئێ: ئاسه‌واری هه‌لبه‌ستنی پێوه‌ دیاره‌، شیوازی پرسیاره‌کانیش هی که‌سیکه‌ که‌ ئەده‌بی نیه‌ ته‌نها مه‌به‌ستی ئیحراج کردنی که‌سی به‌رامبه‌ره‌.

ابن عبد البر ده‌ئێ: قال أبو يعقوب حدثنا القاضي محمد بن علي السمناني قال حدثنا أحمد بن حماد بن العباس قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثنا بشر بن الوليد ووتی: بیستم أبو يوسف ده‌یووت: قتادة هاته‌ کوفه‌، جا هه‌مان به‌سه‌رهاتی پێشووی گێرایه‌وه‌، ته‌نها له‌ کو‌تاییه‌که‌یدا ووتی: ئیماندارم إن شاء الله. [الانتقاء : 156]

ووتم: محمد بن علي السمناني و أحمد بن حماد العباس پێشتر باس‌مان کردوون که‌ مه‌جهولن، هه‌روه‌ها بشر بن الوليد خیلانی له‌سه‌ره‌ زه‌عیفه‌ یان سیکه‌یه‌، ئەه‌لی ره‌ئیه‌ هاوه‌لی أبو یوسف-ه‌، دوا‌ی ئەوه‌ی توقف-ی کرد له‌ قورئان ته‌رک کرا له‌لای ئەه‌لی حه‌دیه‌.

ابن عبد البر ده‌ئێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو عبد الله محمد بن حزام الفقيه قال حدثنا عبد الصمد بن الفضل قال حدثنا شداد بن حكيم قال حدثنا زفر بن الهذيل ووتی: أبو حنيفة و ابن أبي ليلى و ژماره‌یه‌ک له‌ زانیان کو‌بوونه‌وه‌ له‌ وه‌لیمه‌ی که‌سانێکدا، بۆن گو‌لایان بۆ هێنان له‌ناو جامیکی زیو، به‌کاریان نه‌هێنا له‌به‌ر زیوه‌که‌، أبو حنيفة وه‌ری گرت و به‌ په‌نجه‌ ده‌ری هێنا ئینجا خسته‌یه‌ ناو ده‌ستی و خۆی پێ بۆن خو‌شکرد، وه‌ به‌ زاناکانی ووت: ئایا نازانن أنس بن مالك شیرینیان بۆی هێنا له‌ جامیکی زیودا، ئەویش شیرینیه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پارچه‌ نانێک پاشان خواردی ؟ ئەوانیش سه‌یریان به‌ زیره‌کی وه‌قلی أبو حنيفة هات. [الانتقاء : 158]

ووتم: محمد بن حزام مه‌جهوله‌ پێشتر باس‌مان کرد.

ابن عبد البر ده‌ئێ: قال أبو يعقوب حدثنا العباس بن أحمد البزار قال حدثنا الحارث بن أبي أسامة

ووتی: بیستم علي بن عاصم دهیووت: (... دواى هیئانی پرسیاریک که له أبو حنیفة-ی کردووہ ئه ویش وه لّامی داوہ ته وه) ئینجا علي بن عاصم له وه سفی أبو حنیفة-دا ده ئی: واللّٰه گهر عه قلی أبو حنیفة بکیشری به عه قلی نیوهی خه لکی شاری کوفه، ئه وا عه قلی ئه و قورستره. [الانتقاء: 160]

ووتم: العباس بن أحمد البزار نه مدؤزییه وه، پیشتیش ریوایه تی هه مان شیخمان هیئا که چی له ویدا ناوی به العباس بن محمد البزار هاتبوو، لیره محمد بوته أحمد، هه ردووک ناوه که ش نه مدؤزینه وه، علي بن عاصم یه کییک بووه له وانیهی زور دژی أبو حنیفة بووه وهک له به شی یه که مدا چه ند ریوایه تیکی ئه ومان هیئا، مه حاله شتیکی ئاوا بلّ له کاتییکدا هه ر ئه و یه کییک له کوفره کانی أبو حنیفة نه قل ده کات بوّمان، هه ر ئه ویش بوو ووتی أبو حنیفة موخاله فهی 400 فه رمووده ی کرد.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا حدثني جدي رحمه الله تعالى قال حدثنا محمد بن حماد قال حدثنا محمد بن ملیح بن وکیع قال حدثني أبي قال حدثنا يزيد بن کمیت ووتی: شریک پی ووتم: ئیمه له جه نازهی مندالیکی بني هاشم بووین، خه لگی گه وره و پایه دار به دواى جه نازه که وه بوون، منیش له ته نیشتی ابن شبرمة بووم جه نازه که م به پری ده کرد، کاتییک جه نازه که وه ستا، ووترا: بوچی جه نازه که ناروات ؟ ووترا: دایکی منداله که هاتوته دهره وه له مال له سوژی بو منداله که ی پرووی دهرخستوو به قه میسیکه وه، باوکی منداله که ش سویندی خواردوو به ته لاق گهر نه گه ریته وه ماله وه، دایکی منداله که ش سویندی خواردوو به به خشینی هه موو ئه و شتانه ی که هه یه تی ناگه ریته وه تا نویژی له سه ر نه کریت، له م پوژدها ابن شبرمة و هاوشانه کانی ئاماده ی جه نازه که بوون، کو بوونه وه و پرسیارى ئه م شته یان لیkra، وه لامیکی ئاماده یان لانه بوو، ووتی: پویشتن أبو حنیفة-یان بانگ کرد که له لایه کی خه لکه که وه بوو، هات سه ری داپوشتبوو ژنه که و پیاوه که و خه لکیش وه ستابوون، أبو حنیفة به ژنه که ی ووت: له سه رچی سویندت خوارد ؟ ئه ویش ووتی: له سه ر ئه وه و ئه وه، به پیاوه که ی ووت: به چی سویندت خوارد ؟ ووتی: به وه، أبو حنیفة ووتی: به رمال راخه ن، به رمال راخرا، به پیاوه که ی ووت: وهره پیش نویژ بکه له سه ر کوپه که ت، کاتییک نویژی کرد أبو حنیفة به ژنه که ی ووت: بگه ریوه ماله وه هه ردووکتان له سوینده که تان دهر بازتان

بوو، مردوو ده که تان هه لگرن، خه لکی ئەم وه لآمه یان به شتیکی چاک زانی، جا شریک ده گێرێته وه که ابن شبرمه ووتی: ئافره تان نه یانتوانی مندائیکیان ببیت وهک النعمان (واتا أبو حنیفة).

[الانتقاء : 161]

ووتم: پێشتر به هه مان ئەم سه نه ده برکه ی کۆتایی ووته که ی ابن شبرمه هاتوو، باپیری أبو یعقوب مه جهوله، محمد بن ملیح بن وکیع نه مدۆزییه وه، یزید بن کمیت تۆمه تباره به درۆ.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا أبو علي أحمد بن عثمان الأصمیهانی قال حدثنا أبو محمد بن أبي عبدالله قال حدثنا داود بن أبي العوام ووتی: باوکم منی برد بو مه جلیسی یحیی بن نصر منیش بچووک بووم، جا باوکم بۆمی گێرایه وه له یحیی بن نصر ووتی: أبو حنیفة أبو بکر و عمر ی له علي به باشت ده زانی، وه علي و عثمان ی خوشده ویست، وه بر وای به قه ده ره هه بوو خیر و شه پری، وه قسه ی نه ده کرد ده باره ی الله عز وجل، وه مه سحی ده کرد به سه ره الخفین، وه له فه قه پترین و به ته قواترین که سی سه رده می خۆی بوو. [الانتقاء : 163]

ووتم: له أبو یعقوب به دوا وه هه موو راوییه کانی سه نه ده که نه ناسراون، ته نها یحیی بن نصر نه بی حالی دیاره نه ویش که سیکی جه همیه وزه عیفه، ئەو ووته یه شی که ده ئی: (قسه ی نه ده کرد ده باره ی الله عز وجل) ئەمه عه قیده ی جه همیه کانه واتا په کخستنی صیفه ته کانی الله باسی هیچ کامیان نه که یت.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا محمد بن الحزام الفقیه قال حدثنا أبي قال حدثنا محمد بن شجاع قال سمعت الحسن بن أبي مالك دهیووت: بیستم أبو یوسف دهیووت: پیاویک هاته مزگه وتی کوفه رۆژی هه ینی، له سه ره باز نه کان ده سوپرایه وه پرسیار ی لیده کردن ده باره ی قورئان، أبو حنیفة-ش ئاماده نه بوو له مه ککه بوو، خه لکیش خیلافیان تیکه وت له م باره یه وه، والله وایده بینم شه یتان بی خۆی خستبیته سه ره شیوه ی مرؤف، تا گه یشته به باز نه که ی ئیمه پرسیار ی لیکردین ئیمه ش پرسیار مان له یه کتر کرد له ناو خۆماندا، وه لآمان نه دایه وه، ووتمان: شیخه که مان لی ره نیه، وه حه ز ناکه ین ده ست پێشخه ری بکه ین له قسه کردن له م بابه ته تا ئەو ده بیته یه که م که س

قسه ی تیډا دهکات، جا کاتیک أبو حنیفة هاته وه له القادسیة پی گه یشتن، پرسیری خیزانه که ی و شاری لیگردین نیمه ش وه لاممان دایه وه، پاشان پیمان ووت: الله لیّت رازی بیّت بابہ تیّک پرویداوه تو چی دهلیی دهرباره ی ؟ وهک بلّی له ناو دلمان بوو هه ستمان به پرووی کرد که پی ناخوشه واگومانی برد شتیکی زه حمهت پرویداوه نیمه ش قسه مان تییدا کردووه، ووتی: بابہ ته که چیه ؟ ووتمان: نه مه وئه وهیه، ماوهیه ک بیدهنگ بوو، پاشان ووتی: وهلامی نیوه چی بوو ؟ ووتمان: هیچ قسه مان تییدا نه کردووه، وه ترسان قسه ی تیډا بکهین که پیّت خوش نه بی، نینجا دلی خوش بوو، ووتی: جزاکم الله خیرا، وهسیه تی من له بهر بکهن قسه ی تیډا مه کهن و پرسیاریش له کهس مه کهن دهرباره ی هه رگیز، ته نها بلّین قورپانی که لامی الله عز وجل-ه به بی نه وهی هیچ پیتیکی تر زیاد بکهن، بروا ناکه م نه م بابہ ته به کوّتا بیّت تا نه هلی نیسلام ده که ویتته بارودوخیکه وه نه ده توانن پی هه لسن نه ده توانن لیی دهرچن، الله نیمه و نیوش په نا بدات له شهیتانی ره جیم.

[الانتقاء : 165]

ووتم: عبدالفتاح أبو غدة محقق-ی کتیب دلی زور خوشکردووه به م رپوایه ته، دهلی: دهلین أبو حنیفة رهددی جه همیه کانی نه داووته وه، له هیچ کتیبکی نه هلی سوننه ووته ی أبو حنیفة-ی تیډا نیه رهددی جه همیه کانی دابیته وه، نه وه تا لیږدا رهددی داونه ته وه !

نازانم زانسته که ی هه ر نه وهنده یه یان دهیه وئ خول بخاته چاوی خه لکه وه ؟ محمد بن شجاع الثلجي نه مه ی رپوایه ته کردووه که دروژنیکی پیسه وهک باسما ن کرد، جگه له وهی که محمد بن الحزام و باوکی هه ردووکیان مه جهولن، پاشان وه لامه که ی وه لامی نه هلی سوننه نیه، وه لامی (الواقفة) یه که دهلین: قورپان که لامی الله یه، نیترده وهستن نه دهلین مه خلوقه نه دهلین مه خلوق نیه، نه م جوړه که سانه ش له لای سه له ف ته کفیر کراون.

هه روه ها ابن عبدالبر رپوایه تیکی تری هیناوه که أبو حنیفة مونا زهره له گه ل 70 که سی قه دهری دهکات له کوفه هه موویان ده به زینیت، مونا زهره که دریژر بویه نه مهینا، السري بن عاصم له حامد بن آدم نه ویش له بشار بن قیراط رپوایه ت دهکات، السري بن عاصم توّمه تبار به درو، حامد بن آدم دروژنه، بشار بن قیراط زه عیفه. بروانه [الانتقاء : 164]

(السري بن عاصم) له چاپي مكتبة القدسي بۆته (السدي بن عاصم).
 ههروهها رپوايه تيكي تر دههينيت كه أبو حنيفة موناژه رهي له گه لّ الضحاك الشاري خه واريج
 كردوو هه زانددوو يه تي، ئه ویش محمد بن شجاع الثلجي درۆزن رپوايه تي كردوو هه.
 بروانه [الانتقاء : 158]

وه رپوايه تيكي تر دههينيت كه أبو حنيفة رهددي خه واريجي داوه ته وه به ئايه تيكي كه نه يانتواني وه
 بيكوژن، يحيى بن معين دهگيرپي ته وه رپوايه كاني هه موو سيقه ن به لام سه نه ده كه متصل نيه واتا
 زه عيفه، چونكه يحيى بن معين 8 سال دواي مردني أبو حنيفة له دايكبو وه به يه كتر نه گه يشتوون
 تا راسته وخو لي وه رپوايه ت بكات. بروانه [الانتقاء : 161]

ابن عبد البر ده ئي: قال أبو يعقوب حدثنا أبو حامد أحمد بن إبراهيم قال حدثنا سهل بن عامر
 ووتى: بيستم بشر بن الوليد دهيووت: ئيمه له لاي ئه ميري ئيمانداران المأمون بووين، إسماعيل بن
 حماد بن أبي حنيفة ووتى: قورئان مه خلوقه، ئه مه ره ئي من و ره ئي باب و باپيرانمه، بشر بن الوليد
 ووتى: به ئي ره ئي تويه، به لام ره ئي باب و باپيرانت نيه. [الانتقاء : 166]

ووتم: له به شي يه كه مدا رپواتيكي له م شي وه يه مان هيئا كه نه وه كه ي أبو حنيفة ده ئي ئه مه ديني
 من و باب و باپيرانمه، كه واته ئه م رپوايه ته ي ابن عبد البر ده بي ته رهد بو ي، به لام أبو حامد شيعه يه
 شيخي الكليني-ه خاوه ني كتيبي (الكافي) كه ئه م كتيبه له لاي شيعه وه ك صحيح البخاري لاي
 خو مان وايه، جگه له وه ش شيخه كه ي أبو حامد كه سهل بن عامر-ه تو مه تبار ه به درۆ، جا پيم
 خوشبو وه موو رپوايه ته كان له م شي وه يه بن رهددي رپوايه ته كاني به شي يه كه م بده نه وه به لام تا
 ئيستا هه مووي يان درۆ بو وه يان زۆر زه عيف بو وه.

ابن عبد البر ده ئي: قال أبو يعقوب حدثنا أبو حامد قال حدثنا صالح بن أحمد بن يعقوب ووتى:
 بيستم باوكم دهيووت: پرسيار كرا له أبو مقاتل حفص بن سلم ده رباره ي قورئان منيش ئاماده بووم،
 ووتى: قورئان كه لامى الله-يه مه خلوق نيه، كورپه كه ي به ناوى سلم پي ووت: ئه ي باوكه هيچ
 شتيك له م باره يه وه له أبو حنيفة-ه وه پيم راده گه يه ني ؟ ووتى: به ئي، أبو حنيفة-م له سه ر ئه وه

دیوه جگه له وه شتیکی ترم لی نه دیوه، گهر زانیبوام جگه له وه شتیکی تر ده لی هاورپیه تیم نه ده کرد، ووتی: أبو حنیفة ئیمامی دونیا بوو له سه رده می خویدا له فیکه و عیلم و وهرعدا، ووتی: أبو حنیفة ئامرازی تاقیکردنه وه بوو ئه هلی بیدعه ی پئ جیاده کرایه وه له ئه هلی سوننه، وه به قامچی لییدرا تا بیته ناو خویشی دونیا بویان، رازی نه بوو. [الانتقاء: 166]

ووتم: أبو حامد پیش ئیستا باسماں کرد که چونه، (صالح) که له چاپی مکتبه القدسی بوته (صالح) نه ناسراوه، أحمد بن یعقوب البلخی باوکی صالح زه عیفه، أبو مقاتل حفص بن سلم تومه تباره به درو.

ابن عبد البر ده لی: حدثنا حکم بن منذر رحمه الله قال حدثنا أبو یعقوب یوسف بن أحمد المکی بمکه فی المسجد الحرام قال حدثنا محمد بن حفص بن عمرویه کان قدم علینا حاجا قال سمعت أبا بکر محمد بن عمرویه قال سمعت إبراهیم بن عبدالله الخلال دهیووت: له لای ابن المبارک باسی أبو حنیفة کرا، بیستم ابن المبارک ووتی: باسی پیاوئیک ده که ن که ته واوی دونیای پیشکه شکرا نه ویش رایکرد لی؟! [الانتقاء: 168]

ووتم: محمد بن حفص بن عمرویه پیشتر باسماں کرد مه جهوله، إبراهیم بن عبدالله الخلال نه مبینی که س باسی بکات ته نها ابن حبان نه بی له کتبی (الثقات) هیئاویه تی به بی ووتی هیچ له فزیکی جه رح و ته عدیل، پیشتریش پله ی راوییه کانی کتبی (الثقات) ی ابن حبان-مان باسکرد.

ابن عبد البر ده لی: قال أبو یعقوب حدثنا القاضي أبو عبدالله محمد بن نافع إملاء قال حدثنا عمر بن علي السرخسي قال حدثنا محمد بن شجاع عن بعض أصحابه ووتیان: به أبو حنیفة ووترا أبو جعفر نه میری ئیمانداران 10 هه زار درهه می پئ به خشیوی، أبو حنیفة-ش رازی نه بوو (... دوا ی باسکردنی نه وه ی که پاره که یان بوی هیئاوه و پاشان أبو حنیفة پاره که ی له ناو شتیک داناوه به کورپه که ی ووتوه: که من مردم نه م پاره یه بگه پنه وه بو الحسن بن قحطبة -نه میری نه وکات- پی بلی نه مه پاسپارده که ت بوو له لای باوکم، ئینجا الحسن به کورپه که ی أبو حنیفة-ی ووت) ره حمه تی الله له باوکت بی، به راستی ره زیل بوو

له دینه کهیدا. (واتا ئه وهنده خه می دینه کهی بووه ریگای نه داوه دینه کهی هیچی لی به سه ر بیّت، ههروهک چۆن کهسی رهزیل دلی به مأل و سامانه کهیه تی هه ز ناکات هیچی لی به سه ر بیّت).

[الانتقاء : 169]

ووتم: (محمد بن نافع) له تحقیقی أبو غدة بۆته (محمد بن قانع) هه رکامیان بیّت نه مدۆزییه وه، عمر بن علي السرخسي نه مدۆزییه وه، به لām درۆی ریوایه ته که یه کلایی بۆته وه چونکه محمد بن شجاع-ی درۆزن ریوایه تی کردووه له هه ندیک له هاوه له کانی، هه م خۆی درۆزنه هه م هاوه له کانی دیار نه که کین.

ابن عبد البر ده لێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو القاسم أحمد بن عبد الله الزعفراني قال حدثنا إبراهيم بن مروان قال سمعت عبد الله بن صالح الكوفي دهیوت: پیاویک له شام به الحکم بن هشام-ی ووت: هه وāلم پئ بده ده رباره ی أبو حنیفة، الحکم ووتی: پرسیارت له که سیکی شاره زا کرد، أبو حنیفة فه رمووده یه کی رته نه ده کرده وه که له لای به سه حیجی چه سپا بئ له پیغه مبه ری الله ﷺ ریوایه ت کراوه، وه له هه موو خه لکی ئه مانه ت پارێزتر بوو، ده سه لاتدار ویستی کلیله کانی خه زینه ی خۆی پئ بدات أبو حنیفة رازی نه بوو، لیدان و به ندکردنی ئه وانی هه لئژارد به سه ر سزای الله دا، پیاوه که ش پئی ووت: والله که سم نه دیوه أبو حنیفة وه سف بکات وه ک ئه وه ی تو وه سف ت کرد، الحکم ووتی: والله ئه و ئاوايه که پیم ووتی. [الانتقاء : 169]

ووتم: أحمد بن عبد الله الزعفراني مه جهوله، ههروهها الحکم بن هشام الثقفي وهک العجلي له کتیبی (الثقات) باسی کردووه ده لێ: برایه تی هه بوو له گه ل أبو حنیفة-دا، که واته مه یل هه بوونی دیاره بو أبو حنیفة.

ابن عبد البر ده لێ: حدثنا عبد الله بن محمد بن عبد المؤمن بن يحيى رحمه الله قال أخبرنا أبو بكر محمد بن بكر بن عبد الرزاق التمار المعروف بابن داسة ووتی: بیستم أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق السجستاني رحمه الله دهیوت: رهمه تی الله له مالک بئ پیشه وا بوو، رهمه تی الله له الشافعي بئ پیشه وا بوو، رهمه تی الله له أبو حنیفة بئ پیشه وا بوو. [الانتقاء : 32]

ووتم: ابن داسه راوی سنن أبي داود-ه سيقهيه، عبدالله بن محمد صدوق-ه به لام زهبت کردنی باش نيه وهک أبو الوليد بن الفرضي و الذهبي باسيان کردووه، ئه مهش رهنگه يه کيک بيت له هه له کانی که زهبتی مه تنه که ی نه کردبئ چونکه أبو داود قوتابی ئيمام أحمد بووه کتیبی مسائلی ئيمام أحمد-ی هه يه وهک باقي هاوه لانی أحمد، بویه ناگونجی ناوی ئه مانه بهیئ ناوی أحمد نه هیئ له کاتيکدا ده زانی ئيمام أحمد هه لویستی چۆن بووه به رامبه ر أبو حنیفة.

رېوايه ته گانې كتيبې (تاريخ بغداد)

الخطيب ده‌ئې: قال النخعي حدثنا إبراهيم بن مخلد البلخي حدثنا محمد بن سهل بن أبي منصور المروزي حدثني محمد بن النضر قال سمعت إسماعيل بن سالم البغدادي دهيووت: أبو حنيفة ليّيدرا تا ببيّته قازى، قبولي نه كرد ببيّته قازى، وه أحمد بن حنبل گهر باسى نه مهى كرد بو ايه ده گريا و په حمه تى بو أبو حنيفة ده نارد، نه مه ش دواى نه وه بوو كه أحمد ليّيدرا. [تاريخ بغداد : 449/15] ووتم: إبراهيم بن مخلد و محمد بن سهل مه جهولن.

الخطيب ده‌ئې: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا أبو بكر محمد بن حمدان بن الصباح النيسابوري بالبصرة حدثنا أحمد بن الصلت بن المغلس الخماني ووتى: بيستم أبو نعيم ووتى: أبو حنيفة دهم وچاوى جوان بوو، جل و بهرگى جوان بوو، بونی خوش بوو، مه جليسى خوش بوو، زور بهرېز بوو، خه م لابه ريكي باشبوو بو براگانى. [تاريخ بغداد : 453/15] ووتم: أحمد بن الصلت دروژنه پيشترباسمان كرد.

الخطيب ده‌ئې: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا ابن مغلس حدثنا هناد بن السري قال سمعت يونس بن بكير دهيووت: بيستم إسماعيل بن حماد بن أبي سليمان دهيووت: باوكم ماوهيه ك ليّمان دابرا پاشان هاته وه، پيم ووت: نهى باوكه تو موشتاقى چ شتيك بووى له م ماوهيه دا ؟ پيم وابوو ده‌ئې كوره كه م، ووتى: موشتاقى أبو حنيفة بووم، گهر توانام هه بو ايه چاوى له سهر هه نه گرم نه وا وام ده كرد. [تاريخ بغداد : 457/15] ووتم: (ابن مغلس) أحمد بن الصلت-ه دروژنه، دواتر حماد بن أبي سليمان شيخي أبو حنيفة بووه، مورجيته بووه أبو حنيفة ئيرجائى له وه وهرگرتووه گهر مه دحيشى بكات هيچ نرخيكي نيه لمان.

الخطيب ده‌ئې: أخبرني أبو بشر محمد بن عمر الوكيل و أبو الفتح عبدالكريم بن محمد الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد القاضي حدثنا أحمد بن عطية الكوفي حدثنا ابن أبي

محمد بن حفص عن الحسن بن سليمان دهربارهی مانای ئەم فەرموودهیه (لا تقوم الساعة حتی یظهر العلم) -واتا: قیامەت هەڵناستی تا عیلم دەردهکهوئ- ووتی: ئەمە عیلمی أبو حنیفة-یه، وه لیکدانە وه کانیەتی بۆ مانای ئاثرهکان. [تاریخ بغداد : 460/15]

ووتم: سلیمان بن الربیع الخزاز زهعیفه، محمد بن حفص و الحسن بن سلیمان بۆم دهرنه کهوت که کۆن.

الخطیب ده‌ئ: أخبرنا الحسن بن أبي بكر أخبرنا القاضي أبو نصر أحمد بن نصر بن محمد بن إشكاب البخاري قال سمعت محمد بن خلف بن رجاء يقول سمعت محمد بن سلمة دهبوت: خلف بن أيوب ووتی: عیلم له الله تعالی هات بۆ محمد ﷺ پاشان هات بۆ هاوه‌لانی پاشان هات بۆ تابعین پاشان هات بۆ أبو حنیفة و هاوه‌لانی، جا ئەوه‌ی ده‌یه‌وئ با رازی بی‌ت ئەوه‌شی ده‌یه‌وئ با تورە بی‌ت. [تاریخ بغداد : 460/15]

ووتم: محمد بن خلف بن رجاء مه‌جهوله، هه‌روه‌ها محمد بن سلمة ته‌مه‌نی 13 سأل بووه کاتی‌ک خلف بن أيوب مردوو ه نازانم پێ گه‌یشتوو ه یان نا، رپوایه‌ته‌که‌ش به‌ صیغه‌ی سماع نه‌هاتوو ه ده‌ئ (قال خلف بن أيوب) جگه‌ له‌مانه‌ش خلف بن أيوب قوتابی أبو یوسف-ه‌ حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ و سه‌رکرده‌ و بانگخواز بووه‌ بۆ ئیرجاء بۆیه‌ قسه‌که‌ی هیچ نرخیکی نیه‌ له‌لای ئەه‌لی سوننه‌.

الخطیب ده‌ئ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق حدثنا محمد بن عمر الجعابي حدثني أبو بكر إبراهيم بن محمد بن داود بن سليمان القطان حدثنا إسحاق بن الجلول ووتی: بیستم ابن عیینة دهبوت: چاوه‌کانم که‌سی نه‌دیوه‌ وه‌ک أبو حنیفة. [تاریخ بغداد : 460/15]

ووتم: أبو بكر إبراهيم بن محمد بن داود بن سليمان القطان مه‌جهوله، نازانم محقق چۆن ئەم رپوایه‌ته‌ی به‌ صه‌حیح داناوه‌؟! به‌لام هه‌ر خۆشی هه‌ستی به‌ مونکه‌ری مه‌تنه‌که‌ کردوو ه، له‌ حاشیه‌دا ده‌ئ: ئەوه‌ی صه‌وابه‌ و چه‌سپاوه‌ له‌ سفیان بن عیینة ئەوه‌یه‌ که‌ قسه‌ی خراپی به‌ أبو حنیفة ووتوه‌، الخطیب-یش هه‌مان شت ده‌ئ وه‌ک پێشتره‌ینامان.

الخطيب دهئ: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت أبا الفضل محمد بن الحسين قاضي نيسابور سمعت حماد بن أحمد القاضي المروزي يقول سمعت إبراهيم بن عبدالله الخلال دهيووت: بيستم ابن المبارك دهيووت: أبو حنيفة ثايه تيک بوو، که سيک پي ووت: ثايه ت بوو له شهريان له خير ئه ي باوکی عبدالرحمن؟ ابن المبارك ووتی: بيدهنگ به، غايه ت بوو شهري به کاردی، ثايه ت بوو خير به کاردی، پاشان ئه م ثايه ته ی خوینده وه: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ

ءَايَةً﴾. [تاريخ بغداد: 461/15]

ووتم: حماد بن أحمد بن حماد القاضي المروزي مه جهوله.

الخطيب دهئ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال حدثنا الحمانی ووتی: بيستم ابن المبارك دهيووت: مه جلیسی أبو حنيفة چه نده سه نگين بوو، به فقهيه کان ده چوو، رهوشتنی جوان بوو، دهم و چاوی جوان بوو، جل و به رگی جوان بوو، رۆژيک ئيمه له مزگه تي الجامع بووين ماريک کهوته خوار کهوته ناو کوشي أبو حنيفة خه لکی رايانکرد، به لام أبو حنيفة هيچی نه کرد جگه له وهی ماره کهی له سه رخوی لا برد وله شوینی خوئی دانیشیت. [تاريخ بغداد: 461/15]

ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه، شیخه کهی (جبارة بن مغلس الحمانی) ه مامیه تی تۆمه تباره به درۆ.

الخطيب دهئ: أخبرنا الحسن بن أبي بكر حدثنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف أخبرنا محمود بن محمد المروزي حدثنا حامد بن آدم حدثنا أبو وهب محمد بن مزاحم ووتی: بيستم عبدالله بن المبارك دهيووت: گهر الله به هانامه وه نه هاتبوايه به أبو حنيفة وسفيان ئه وا وهک باقي خه لکی ده بووم.

[تاريخ بغداد: 461/15]

ووتم: حامد بن آدم درۆزنه.

الخطيب دهئ: أخبرنا أبو نعيم الحافظ أخبرنا علي بن أحمد بن أبي غسان الدقيقي البصري حدثنا

جعفر بن محمد بن موسى النيسابوري الحافظ قال سمعت علي بن سالم العامري دهيووت: بيستم أبو يحيى الحماني دهيووت: كه سم نه ديوه هه رگيز له أبو حنيفة چاکتر بئ. [تاريخ بغداد : 461/15]
ووتم: علي بن سالم العامري مه جهوله.

الخطيب دهئ: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي قالا أخبرنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية العوفي حدثنا منجاب ووتى: بيستم أبو بكر بن عياش دهيووت: أبو حنيفة باشتين كه سى سه رده مى خوئه تى. [تاريخ بغداد : 462/15]
ووتم: (أحمد بن عطية العوفي) أحمد بن الصلت-ه درؤزنه، له به شى يه كه م هيئامان كه أبو بكر بن عياش له عنه تى له أبو حنيفة كرد.

الخطيب دهئ: أخبرني الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن أبي العباس بن سعيد قال حدثنا محمد بن عبدالله بن أبي حاتم حدثنا إبراهيم بن أحمد الخزاعي قال سمعت أبي دهيووت: بيستم سهل بن مزاحم دهيووت: دونيا سه رف كرا بو أبو حنيفة نه يويست، به قامجى ليئدرا له پيئاوى دونيا قبولئ نه كرد. [تاريخ بغداد : 462/15]
ووتم: إبراهيم بن أحمد الخزاعي زه عيفه.

الخطيب دهئ: حدثني الصوري أخبرنا الخصيب بن عبدالله القاضي بمصر حدثنا أحمد بن جعفر بن حمدان الطرسوسي حدثنا عبدالله بن جابر البزاز قال سمعت جعفر بن محمد بن عيسى بن نوح يقول سمعت محمد بن عيسى بن الطباع دهيووت: بيستم روح بن عبادة دهيووت: من له لای ابن جريج بووم سائى 150 هه وائى مردنى أبو حنيفة-ى بؤهات، ووتى: إنا لله وإنا إليه راجعون، وه ئازارى چيشت ووتى: چ علميک پؤيى، روح بن عبادة دهئ: هه ر له هه مان سائدا ابن جريج مرد.

[تاريخ بغداد : 463/15]

ووتم: أحمد بن جعفر بن حمدان الطرسوسي جه رح و ته عديلى بؤ نه كراوه، هه روه ها عبدالله بن جابر بن عبدالله البزاز الطرسوسي زه عيفه، پيئم سه يره محقق به سه حيى داناوه !

الخطیب ده‌لئ: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا أحمد بن محمد بن عصمة الخراساني حدثنا أحمد بن بسطام حدثنا الفضل بن عبد الجبار قال سمعت أبا عثمان حمدون بن أبي الطوسي دهيوت: بيستم عبدالله بن المبارك دهيوت: چوومه شام بۆلای الأوزاعي له به يروت بينيم، پي ووتم: ئەي خوراسانی ئەو بیدعه چیه کيیه که له کوفه دهرکه و تووه کونییه ی أبو حنیفة-یه ؟ منیش گه پامه وه بۆ مائه وه سهیری کتیبه کانی أبو حنیفة-م کرد چه ند بابه تیکی باشم لی دهرهینا، سی پۆژ خه ریکی ئەوه بووم، جا پۆژی سییه م هاتم بۆلای الأوزاعي ئەو بانگدهر و ئیمامی مزگه وته که ی خویان بوو، کتیبه که م له ده ستدا بوو، پي ووتم: ئەم کتیبه چیه ؟ منیش پیم دا، سهیری بابه تیکی کتیبه که ی کرد که وته به رچاوی نوسرابوو (قال النعمان بن ثابت) هه ر به پیوه وه ستابوو دواي ئەوه ی که بانگیدا تا به شی سه ره تاي کتیبه که ی خوینده وه، پاشان کتیبه که ی خسته ناو گیرفانی، پاشان قامه تی کرد و نوێژی کرد، پاشان کتیبه که ی دهرهینایه وه تا هه مووی خوینده وه، جا پي ووتم: ئەي خوراسانی ئەم النعمان بن ثابت-ه کيیه ؟ ووتم: شیخیکه له عیراق بینیم، ووتی: ئەمه یه کیکه له شیخه گه وره و به ریزه کان، برۆ عیلمی زیاتری لیوه ر بگه ر، ووتم: ئەمه أبو حنیفة-یه که نه هیت لیکردم. [تاریخ بغداد: 463/15]

ووتم: أحمد بن محمد بن عصمة الخراساني و أحمد بن بسطام و حمدون بن أبي الطوسي هه ر سیکیان مه جهولن.

الخطیب ده‌لئ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا سليمان بن الربيع حدثنا همام بن مسلم ووتی: بيستم مسعر بن کدام دهيوت: له کوفه که س حه سودی پي نه براوه ته نها دوو که س نه بی: أبو حنیفة له فیه که یدا، وه الحسن بن صالح له زوه ده که یدا.

[تاریخ بغداد: 464/15]

ووتم: سليمان بن الربيع الخزاز زه عیفه، همام بن مسلم مه تروکه، ووته که ش درۆیه کی شاخداره الحسن بن صالح خه واریجیکی پیس بووه، دواتر مسعر کيیه تا ووته ی دهرباره ی أبو حنیفة وه رگیری ؟ که سیکی مورجیئه یه وه ک أبو حنیفة، کاتی که مرد سفیان الثوري نوێژی له سه ر نه کرد.

الخطیب دهلی: أخبرني الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن أبي العباس بن سعيد قال حدثنا عبدالله بن أحمد بن مسرور حدثنا علي بن مكنف حدثني أبي عن إبراهيم بن الزبرقان ووتى: رُوِّيتُك له لای مسعر بووم، أبو حنیفة به لاماندا تیپه ری سه لای کرد و وهستا له لای پاشان رُویشْت، هه ندیک به مسعر-یان ووت: دوژمنانی أبو حنیفة چه نده زۆرن، مسعر ووتی: نه مبینی أبو حنیفة دژی که سیک بوهستی ئیلا به سه ریدا سه رکه وتوو. **[تاریخ بغداد : 464/15]** ووتم: علي بن مكنف و باوکی مه جهولن.

الخطیب دهلی: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس أخبرنا أبو غسان ووتی: بیستم إسرائيل دهیووت: باشتین پیاو النعمان بوو، چه نده به باشی نه و فهرموودانه ی له بهر بوو که فیه بیان تیدایه، زۆر به توندی له حالی فهرمووده کانی ده کوئی هه، وه له هه مووان زانتر بوو که چ فیه یکی تیدایه، وه ووته کانی حماد-ی به باشی زهبت کرد بوو، خه لیفه کان و نه میره کان و وه زیره کان ریزیان لیئا، وه مسعر دهیووت: هه ر که سیک أبو حنیفة بخاته نیوان خویی و الله نه و هیوام وایه که نه ترسی، وه که مته رخه میشی نه کردوو ه له یه دهگ وه رگرتن بو نه فسی خوی. **[تاریخ بغداد : 464/15]** ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطیب دهلی: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح النيسابوري حدثنا أحمد بن الصلت الحماني حدثنا علي بن المديني ووتی: بیستم عبدالرزاق دهیووت: من له لای معمر بووم، ابن المبارك هاته لای، بیستمان معمر دهیووت: که سیک ناناسم به چاکی بزانی قسه له فیه دا بکات یان بتوانی قیاس بکات و فیه بو خه لکی شه رح بکات له أبو حنیفة شاره زاتربن، وه هیچ کهس ناناسم له أبو حنیفة زیاتر بترسی له نه فسی خوی له وهی که شتیکی گومانای بخاته ناو دینی الله. **[تاریخ بغداد : 465/15]** ووتم: أحمد بن الصلت الحماني درۆزنه.

الخطیب دهئ: أخبرنا الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن ابن سعيد قال حدثنا أحمد بن تميم بن عباد المروزي حدثنا حامد بن آدم حدثنا عبدالله بن أبي جعفر الرازي ووتى: **بيستم باوكم دهيووت: که سم نه دیوه له أبو حنیفة فه قیتر بی، که سم نه دیوه له أبو حنیفة وه رعى زیتر بی.**

[تاریخ بغداد : 465/15]

ووتم: (ابن سعید) ابن عقدة-یه که له تحقیق عطا بوته (أبی سعید) توّمه تبارّه به درو، هه روهها حامد بن آدم دروژنه.

الخطیب دهئ: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية حدثنا سعيد بن منصور، وأخبرني التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح حدثنا أحمد بن الصلت قال حدثنا سعيد بن منصور ووتى: **بيستم الفضيل بن عياض دهيووت: أبو حنیفة پیاویکی فه قیتر بوو ناسراو بوو به قیتر، به ناوبانگ بوو به وه رع، پاره ی زور بوو، ناسراو بوو به چاکه کردن له گه ل هه موو که سانی دهو روبه ری، ئارامگر بوو له سه ر فیترکردنی زانست به شهو و به پوژ، شهوی به چاکي به سه ر دهبرد، زوربه ی کات بیدهنگ بوو، که م قسه ی دهکرد تائه و کاته ی وه لامی بابه تیکی ده دایه وه له حه لال یان حه پام، به چاکي دهیزانی حه ق نیشانی خه لک بدات، پاید هکرد له مال و سامانی ده سه لاتدار -پروایه تی مكرم بن أحمد تا ئیره هاتووه، پروایه تی ابن الصباح نه مه شی زیاد کردووه- که ربابه تیکی هاتبوایه پیش فه رمووده ی صه حیچی تییدا هه بوایه شوینی ده که وت، نه گه رنا شوینی نه ئه ری صه حابه و تابعین ده که وتن، نه گه رنا قیاسی ده کرد باشتین قیاس.** **[تاریخ بغداد : 465/15]**

ووتم: الخطیب به دوو سه نه د نه م پروایه ته ی هیئاوه، له پریگای أحمد بن عطية و له پریگای أحمد بن الصلت که هه ردووکیان یه ک که سن که که سیکی دروژنه، پیشتر باسمان کرد مكرم بن أحمد وهک ته دلیس ناوی جیاواز بو أحمد بن الصلت به کار ده هیئیت بو نه وه ی بیشاریته وه.

الخطیب دهئ: أخبرني التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان قال حدثنا أحمد بن الصلت حدثنا بشر بن الوليد ووتى: **بيستم أبو يوسف دهيووت: که سم نه دیوه زانتر بی له أبو حنیفة له**

لێکدانەوهی مانای فەرمووده و دەرھێنانی حوکی فیقی شاراوە تییدا. [تاریخ بغداد : 466/15]
ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الخطیب دەئێ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال سمعت محمد بن سماعة دهيووت: بیستم أبو يوسف دهيووت: موخاله فهی أبو حنیفة- م نه کردوو ه له هیچ شتی کدا ئیلا بینوومه ووتە کە ی ئەو سەلامەت تره بۆ قیامەت له هی من، وه من مه یلم هه بوو بۆ حەدیث، وه ئەو له من شارەزاتر بوو له ناسینەوهی فەرموودهی صه حیج.

[تاریخ بغداد : 466/15]

ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنە.

الخطیب دەئێ: أخبرنا القاضي أبو جعفر محمد بن أحمد بن محمد السمناني أخبرنا إسماعيل بن الحسين بن علي البخاري الزاهد حدثنا أبو بكر أحمد بن سعد بن نصر حدثنا علي بن موسى القمي حدثني محمد بن سعدان قال سمعت أبا سليمان الجوزجاني دهيووت: بیستم حماد بن زيد دهيووت: ده مویست حە ج بکەم چومە لای ایوب تا مائئاوایی ئی بکەم، ایوب ووتی: پێم گەشتوو ه پیاو ه چاکە کە فه قیہی ئەهلی کوفه -واتا أبو حنیفة- ئەمسال حە ج دەکات، جا گەر پێی گەشتی له منه وه سەلامی ئی بکە.

[تاریخ بغداد : 467/15]

ووتم: پێشتر ئەم رپوایەتە مان هینا له کتیی (الانتقاء) به لām به سەنەدیکی تر که زه عیف بوو، محقق-ی تاریخ بغداد (۱) ئەم رپوایەتە ی به حەسەن داناوه گوایه أبو سلیمان الجوزجانی صدوق- ه که واتە دەبیته حەسەن !

إسماعيل بن الحسين بن علي و أحمد بن سعد بن نصر و علي بن موسى القمي شیخی حەنەفیه کانی خوراسانە هەرسێکیان حالیان دیارنیه، ئەوهی یه کەم و دووهم الخطیب له تاریخ بغداد ژياننامه ی هیناون به بێ هیچ جەرح و ته عدیلیک، وه ئەوهی سییه میان ئەگەرچی الذهبی دەئێ: الحاكم زۆر به گەوره وه سفی کردوو به لām نازانین له چیدا وه سفی کردوو ه چونکه زۆر زانای گەوره هەن زه عیفن له رپوایەتدا، وه هەر سێکیان فه قیہی حەنەفین، ههروه ها أبو سلیمان الجوزجانی حەنەفی

مه زه به و قوتابی أبو یوسف و محمد بن الحسن بووه، بویه ناکرئ سه نه دیکی ئاوا که سی راوی حال نادیاری تیدایه و راوییه کانی حه نه فی بن و نزیک بن له أبو حنیفة قبول بکه بن له کاتیکی دهی له آیوب السختیانی ریوایه ت کراوه پیچه وانه ی نه مه یه.

عبدالله دهئ: حدثني محمد بن عبدالله المخرمي حدثنا سعيد بن عامر ووتی: بیستم سلام بن أبي مطيع دهیوت: من له گه ل آیوب بووم له مسجد الحرام، أبو حنیفة آیوب-ی بینی به ره و لای هات، کاتیکی آیوب أبو حنیفة-ی بینی به هاوه له کانی ووت: هه لسن با نه خوشیه که ی بومان نه گوازیته وه، هه لسن با نه خوشیه که ی بومان نه گوازیته وه. **[السنة : 239]** (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: أبو حنیفة پیستی به له کی پیوه بوو، آیوب مه به ستی نه وه نه بووه له ترسی نه خوشیه که ی دوور که ونه وه لی نه گهرچی باسی نه خوشی پیستی کردووه له ریوایه ته که دا که به (جرب) ناسراوه به لکو له به ره عقیده که ی وای ووتوه، به لگه ش بۆ نه مه له هیچ که سیکی نه هاتووه به صه حیچی یان به زه عیفی بلئ من خوم له نزیک بوونه وهی أبو حنیفة ده پاریزم چونکه نه مه نه خوشیه ی هه یه. نه مه ریوایه ته له **[تاریخ بغداد : 547/15]** هاتووه هه ره له ریگای سعید بن عامر نه ویش له سلام بن أبي مطيع، الکوثري به هو ی سعید و سلام ته زعیفی کردووه، لیهدا من وه لای نادهمه وه ته نها ووته ی محقق-ی تاریخ بغداد (۱) نه قل ده که م که دهئ: الکوثري ته زعیفی نه مه ریوایه ته ی کردووه به هو ی سعید و سلام نه مه ش سه رکه شییه کی زور ئاشکرایه له لایه ن الکوثري-ه.

الخطیب دهئ: أخبرنا الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن ابن سعيد قال حدثنا عبدالله بن إبراهيم بن قتيبة حدثنا ابن نمير حدثني إبراهيم بن البصير عن إسماعيل بن حماد عن أبي بكر بن عياش ووتی: عمر بن سعيد مرد برای سفیان (الثوري) ئیمه ش چووینه لای سفیان بۆ سه ره خوشی، مه جلیسه که پر بوو له خه لک، عبدالله بن إدريس-ی تیدا بوو، أبو حنیفة-ش له گه ل کومه لیک که س هات، کاتیکی سفیان نه وی بینی له شوینی خوی جولاً وه لسیاه سه رپی و باوه شی پیدا کرد، وه أبو حنیفة-ی له شوینی خوی دانیشانده و خوشی له به رده می دانیشته، أبو بکر دهئ: منیش لی توریه بووم، عبدالله بن إدريس ووتی کاتی نه وه نیه، ئیمه ش دانیشته تا خه لکی رویشته، به عبدالله

بن إدريس-م ووت: هه لمهسته تا ده زانين سفیان بو وایکرد، منیش ووتم: ئە ی باوکی عبدالله ئە مرۆ بینیم شتیکت کرد که سه رزه نشتم کرد و هاوه لانیشمان سه رزه نشتی ئە وشته یان کرد لیت، ووتی: ئە م شته چیه ؟ ووتم: أبو حنیفة هاته لات تۆش بو ی هه لسا یه وه وله شوینی خۆت داتنیشاند و زیاده رپویت کرد له مامه له کردن له گه ئی ئە م کارهش له لای هاوه له کانمان سه رزه نشتکراوه، ووتی: سه رزه نشتی چی ده که ی له م کاره م ؟ ئە م پیاوه پله ی هه یه له زانستدا، گهر له بهر زانسته که ی هه لئه ستمه وه له بهر ته مه نه که ی هه لئه ستمه وه، گهر له بهر ته مه نه که ی هه لئه ستمه وه له بهر فیه که ی هه لئه ستمه وه، گهر له بهر فیه که ی هه لئه ستمه وه له بهر وه ره که ی هه لئه ستمه وه، أبو بکر ده ئی: منی گرت هیچ وه لامیکم پئ نه بوو. [تاریخ بغداد: 467/15] ووتم: (ابن سعید) ابن عقدة-یه که تۆمه تباره به درۆ، ههروه ها إسماعیل بن حماد زه عیفه نه وه ی أبو حنیفة-یه.

الخطیب ده ئی: أخبرني أبو بشر الوكيل وأبو الفتح الضبي قالاً حدثنا عمر بن أحمد قال سمعت محمد بن أحمد بن القاسم النيسابوري قدم علينا قال سمعت أحمد بن حام العفيفي يقول سمعت محمد بن الفضل الزاهد البلخي دهيووت: بیستم أبو مطيع الحكم بن عبدالله دهيووت: هیچ که سیکی ئە هلی هه دیشم نه دیوه له سفیان الثوري فه قهتر بئ، وه أبو حنیفة له ویش فه قهتر بوو. [تاریخ بغداد: 468/15]

ووتم: أحمد بن حام العفيفي مه جهوله، ههروه ها أبو مطيع قوتابی أبو حنیفة بووه مه تروکه.

الخطیب ده ئی: أخبرني عبد الباقي بن عبد الكريم المؤدب أخبرنا عبد الرحمن بن عمر الخلال حدثنا محمد بن أحمد بن يعقوب بن شعبة حدثنا جدي حدثني يعقوب بن أحمد ووتی: بیستم الحسن بن علي ووتی: بیستم که سیکی پرسیار ی له یزید بن هارون کرد، ووتی: ئە ی باوکی خالد فه قهترین که س که تۆ بینیبیت کئی هه ؟ ووتی: أبو حنیفة.

الحسن بن علي ده ئی: به أبو عاصم النبیل-م ووت: أبو حنیفة فه قهتره یان سفیان ؟ ووتی: له لای من أبو حنیفة له سفیان فه قهتره. [تاریخ بغداد: 468/15]

ووتم: عبدالباقي بن عبدالکريم نه مبيني کهس جهرح و ته عدیلی بۆ بکات جگه له الخطيب که دهبارهی دهئێ: لا باس به، له بهشی یه کهم ئاماژه مان پێدا که الخطيب له ته وسیق کردندا تۆزیک شله بۆیه ابن حجر ئه وراویانیهی الخطيب به سيقه ی داناون دهیانکات به صدوق، چ جای ئه وهی بئێ: (لا باس به) که پله کهی نزمتره، گهر حوکمه کهی الخطيب وهر بگرین ئه وایعقوب بن أحمد ده مینیته وه که دیار نیه کتیه، ئایا یعقوب بن أحمد بن أسد-ه یان که سیکی تره ؟ گهر ئه ویش بیت نه مبینی هیچ که سیکی جهرح و ته عدیلی بۆ کردبێ، وه ووته کهی أبو عاصم سهیر نیه چونکه له بهشی یه کهم ووتمان أبو عاصم له گه ل ئه هلی ره ئی داده نیشته مه یلی هه بوو بۆ أبو حنیفه.

الخطيب دهئێ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا محمد بن علي بن عفان حدثنا ضرار بن صرد ووتی: پرسیار له یزید بن هارون کرا، کامه یان فه قهتێرێ أبو حنیفه یان سفیان؟ ووتی: سفیان فه رمووده ی باشت له به ره، وه أبو حنیفه فه قهتێر، ضرار بن صرد دهئێ: پرسیارم له أبو عاصم النبیل کرد، ووتم: کامه یان فه قهتێرێ سفیان یان أبو حنیفه ؟ ووتی: نوکه ره ئیک له نوکه ره کانی أبو حنیفه فه قهتێر له سفیان. [تاریخ بغداد : 469/15]

ووتم: ضرار بن صرد مه تروکه.

الخطيب دهئێ: أخبرنا الحسين بن علي الحنفي أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد يعني الحماني ووتی: بیستم سجاده دهیووت: من و أبو مسلم المستملي چووینه لای یزید بن هارون که هاتبوو بۆ به غداد بۆلای منصور بن المهدي، ئیمهش سه رکه و تین بۆ ئه و ژووره ی که ئه و ی تیدا بوو، أبو مسلم پێ ووت: ئه ی باوکی خالد چی ده ئێ ده باره ی أبو حنیفه و سه یر کردنی کتیه کانی ؟ ووتی: سه یری کتیه کانی بکه ن گهر ده تانه و ئی فیری فیه بن، من که سم نه دیوه له فه قهیه کان پێیان ناخۆش بێ سه یری ووته کانی أبو حنیفه بکری، وه سفیان الثوري فیلی کرد له کتیه (الرهن) تا له سه ره هی ئه و کوپی کرد. [تاریخ بغداد : 469/15]

ووتم: (أحمد بن محمد الحماني) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطیب دهئ: أخبرنا الخلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا محمد بن علي بن عفان حدثنا أبو كريب ووتى: بیستم عبدالله بن المبارك دهیووت: عابدترین که سم بینى، خاوهن وهرعتین که سم بینى، زاناتین که سم بینى، فه قهتین که سم بینى، عابدترین که سم عبدالعزیز بن أبی رواد بوو، خاوهن وهرعتین که سم الفضیل بن عیاض بوو، زاناتین که سم سفیان الثوری بوو، فه قهتین که سم أبو حنیفة بوو، پاشان ووتى: له فیهدا که سم نه دیوه وهک نهو.

[تاریخ بغداد : 469/15]

ووتم: بیگومان نه ووتهیه کاتى سه رتایه که ابن المبارك به أبو حنیفة موبته لا بوو، دواتر حالى بوى دهرکهوت و وازی لى هیئا وهک خوى باسى کرد که له به شی یه که مدا هیئامان، پاشان ثایا نه ووتانه ی که دهرباره ی أبو حنیفة ووتراوه نه مه دحه ی ابن المبارك ده توانی لایان بدات ؟ نه مړو چه ندان زانای کافر هه ن له فیه یان له فه رمووده یان له ته فسیر بلیمه تن.

الخطیب دهئ: أخبرنا الصیمري أخبرنا عمر بن إبراهيم حدثنا مکرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس حدثنا محمد بن مقاتل ووتى: بیستم ابن المبارك دهیووت: گهر نه تهر پیویستی به رهئى بوو (واتا: بو لیكدانه وهى ماناکه ی) نهوا رهئى مالک و سفیان و أبو حنیفة هه یه، وه أبو حنیفة باشتینیان ولیزانترینیانه، وه له وان زیاتر رۆچووه له فیهدا، وه نهو فه قهتینه له م سئ که سه دا. أحمد بن محمد دهئ: حدثنا نصر بن علي ووتى: بیستم أبو عاصم النبیل پرسیارى لیکرا، کامه یان فه قهتین سفیان یان أبو حنیفة ؟ ووتى: هه موو شتیک له گهل هاوشیوه که ی خوى قیاس ده کرى، أبو حنیفة فه قهتیکى ته واوه، سفیان پیاوئکه خوى فیرى فیهده کات. [تاریخ بغداد : 470/15]

ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درؤزنه، أحمد بن محمد له سه نه دی دووهم هه ر خویه تی.

الخطیب دهئ: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا أبو بكر محمد بن حمدان بن الصباح حدثنا أحمد بن الصلت بن المغلس حدثنا الحماني حدثنا ابن المبارك ووتى: بینیم مسعر له بازنه ی أبو حنیفة له به رده می دانیشتبوو پرسیارى لیده کرد و سوودی لی ده بینى، وه که سه م نه دیوه قسه ی کردبى

له فيقهدا باشرت له أبو حنيفة. [تاريخ بغداد : 470/15]
ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الخطيب دهئ: أخبرنا أبو نعيم الحافظ حدثنا محمد بن إبراهيم بن علي حدثنا أبو عروبة الحراني قال سمعت سلمة بن شبيب يقول سمعت عبدالرزاق دهيووت: بيستم ابن المبارك دهيووت: گهر كه سيك بوى هه بن فهتوا بدات به رهئ خوى، ئەوا أبو حنيفة بوى ههيه فهتوا بدات به رهئ خوى. [تاريخ بغداد : 471/15]

ووتم: ئەمهش هاوشيوهئ ئەوانى تره كه سه رهتا ابن المبارك وهك باقى خهئكى خوراسان سه رسام بووه به أبو حنيفة.

الخطيب دهئ: أخبرني عبدالباقي بن عبدالكريم أخبرنا عبدالرحمن بن عمر الخلال حدثنا محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا جدي قال حدثني علي بن أبي الربيع ووتى: بيستم بشر بن الحارث دهيووت: بيستم عبدالله بن داود ووتى: گهر ئاشارت ويست يان ووتى فه رمووده، وازانم ووتى وه رعيش، ئەوا سفيان ههيه، وه ئەگهر ئەم بابته وه ووردانهت ويست ئەوا أبو حنيفة ههيه. [تاريخ بغداد : 471/15]

ووتم: علي بن أبي الربيع و محمد بن إبراهيم بن مشكان هه ردووكيان ئەمه يان رپوايهت كردووه له بشر ئەوئيش له عبدالله بن داود الخريبي، حالى دوو قوتابيه كهئ بشر بۆم ده رنه كهوت، گهر صه حيحيش بئت ئەوا عبدالله بن داود الخريبي مه يلى ههيه به لاي ئەهلى رهئيدا بۆيه قسه كهئ سه نكي نيه.

أبر راور دهئ: بيستم أحمد دهيووت: عبدالله بن داود-م بينى فه رمووده م ليئيه وه نه نوسى،
حه زى به رهئى بوو. [مسائل أبي داود للإمام أحمد : 537] ت: زياد محمد منصور

الخطيب دهئ: أخبرنا الخلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا عمر بن شهاب العبدى حدثنا جندل بن والى حدثني محمد بن بشر ووتى: من ده چوومه لاي أبو حنيفة و سفيان، ده چوومه لاي أبو حنيفة پئى ده ووتم: له كوئوه هاتووى ؟ ده مووت: له لاي سفيان، دهيووت: له لاي پياويك

هاتووی گهر علقمة و الأسود ئیستا له ژياندا بوان ئه‌وا پێویستیان به‌که‌سیکی وه‌ک ئه‌و ده‌بوو، ده‌چوومه‌ لای سفیان پێی ده‌ووتم: له‌کوێوه‌ هاتووی؟ ده‌مووت: له‌لای أبو حنیفة، ده‌یووت: له‌لای فه‌قه‌ترین که‌سی سه‌ر زه‌وی هاتووی. [تاریخ بغداد: 471/15]

ووتم: جندل بن والقی زه‌عیفه‌.

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا الجوهری أخبرنا محمد بن عمران المرزبانی حدثنا عبدالواحد بن محمد الخصیبی قال حدثني أبو مسلم الكجي إبراهيم بن عبدالله قال حدثني محمد بن سعيد أبو عبدالله الكاتب ووتی: بیستم عبدالله بن داود الخریی ده‌یووت: پێویسته‌ له‌سه‌ر ئه‌ه‌لی ئیسلام که‌ دوعا بکه‌ن بۆ أبو حنیفة له‌ نوێژه‌کانیان، وه‌ باسی پاراستنی فه‌رمووده‌کان و فیه‌ی کرد له‌لایه‌ن أبو حنیفة-ه‌وه‌ بۆ ئه‌ه‌لی ئیسلام. [تاریخ بغداد: 472/15]

ووتم: محمد بن عمران المرزبانی موخته‌زیله‌یه‌ سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش خیلانی له‌سه‌ره‌ سیه‌یه‌ یان نا، هه‌روه‌ها محمد بن سعید أبو عبدالله الكاتب حالی دیارنیه‌، باسیشمان کرد که‌ عبدالله بن داود حالی چۆن بووه‌ بۆیه‌ قسه‌ی ئه‌م جووره‌ که‌سانه‌ سه‌نگی نیه‌.

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا علي بن أبي علي حدثنا أبو علي أحمد بن محمد بن محمد بن إسحاق المعدل النيسابوري حدثنا أبو حامد أحمد بن محمد بن بلال قال سمعت محمد بن يزيد ده‌یووت: بیستم عبدالله بن یزید المقرئ ده‌یووت: هیچ سه‌ره‌په‌شیکم نه‌دیوه‌ له‌ أبو حنیفة فه‌قه‌ترین. [تاریخ بغداد: 472/15]

ووتم: شیخه‌که‌ی الخطیب نه‌مزانی کییه‌ نه‌مدۆزییه‌وه‌ باسکرایی، راوییه‌کانی تریش هه‌موویان سیه‌ن، محقق بێده‌نگ بووه‌ له‌سه‌ر ئه‌م رپوایه‌ته‌ دێنیام گهر شیخه‌که‌ی الخطیب-ی ناسیبوایه‌ بێده‌نگی هه‌لنه‌ده‌بژارد و ده‌یووت سه‌حیحه‌، هه‌روه‌ها عبدالله بن یزید که‌ خاوه‌نی ووته‌که‌یه‌ هه‌ر أبو عبدالرحمن المقرئ-ه‌ که‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا هه‌ینامان ده‌یووت: أبو حنیفة بانگی کردم بۆ ئیرجاء په‌تم کرده‌وه‌، له‌کاتی رپوایه‌ت کردندا که‌ ناوی ده‌هه‌ینا هاواری ده‌کرد که‌ أبو حنیفة مورجیه‌یه‌.

الخطیب ده‌ئی: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا محمد

بن مخزوم حدثنا بشر بن موسى حدثنا أبو عبدالرحمن المقرئ: وه گهر فهرموودهی بۆ رپوایهت کردبواین له أبو حنیفه-هوه، دهیووت: حدثنا شاهانشاه. [تاریخ بغداد: 473/15]

ووتم: محمد بن مخزوم تۆمهتباره به درۆ، رپوایهت کهش تهواو پیچهوانهی رپوایهت ته صهحیه کهیه که له بهشی یه کهمدا هیئامان، دواتر به کارهینانی ووشه ی (شاهانشاه) جائیز نیه واتا پاشای پاشاکان ئەمه تهنها بۆ الله به کاردی.

الخطیب دهئ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا إبراهيم بن مخلد البلخي حدثنا أحمد بن محمد البلخي ووتی: بیستم شداد بن حکیم دهیووت: که سم نه دیوه له أبو حنیفه زانتر بی. [تاریخ بغداد: 473/15]

ووتم: إبراهيم بن مخلد البلخي مه جهوله، أحمد بن محمد البلخي نه مزانی کامهیه، ههروهه شداد بن حکیم که خاوهنی ووته کهیه ابن حبان ده رباره ی دهئ: حهزم له خۆپاراستنه له فهرموودهکانی شداد بن حکیم چونکه ده مارگیری ههیه له ئیرجائدا، وه رقی له وه که سانه ده بیته وه که ئەهلی سوننه یان به دوای فهرمووده دا ده گهرپن.

الخطیب دهئ: قال النخعي حدثنا إسماعيل بن محمد الفارسي ووتی: بیستم مکی بن إبراهيم باسی أبو حنیفه-ی کرد، ووتی: زانترین که سی سه رده می خۆی بوو. [تاریخ بغداد: 473/15]

ووتم: زاهیری سه نه ده که صهحیه گهر مه تنه کهشی صهحیح بیته ئەوا غه ریب نیه چونکه مکی بن إبراهيم یه کیکه له شیخه خوراسانیه کان، له بهشی یه کهم باسمان کرد که ئەهلی خوراسان به أبو حنیفه موبته لا بوون، ووته ی أبو زرعة الرازي-مان هیئا که دهئ ئیمه گهنج بووین وه کو باقی ئەو خه لکه ی خوراسان سه رسام بووین به أبو حنیفه، ووته ی إسحاق بن راهویه-مان هیئا که دهئ: له خوراسان هاتمه ده ره وه پیم وابوو کهس جورته ت ناکات موخاله فه ی أبو حنیفه بکات که چی بینیم له ده ره وه ی خوراسان خه لکی پیچه وانه ی ئیمه ن ده رباره ی أبو حنیفه ! ههروهه باسی ابن المبارک-مان کرد، ته نانه ت البخاري-ش که خوراسانیه و زۆر دژی ئەهلی ره ئیه و ره ددیان ده داته وه، که باسی مندالی خۆی ده کات دهئ: کتیبه کانی ئەهلی ره ئیم خوینده وه ئینجا له مه جلیسی

فه رمووده ووتنه وه دانیشتم.

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح حدثنا أحمد بن الصلت قال سمعت مليح بن وكيع دهيووت: بیستم باوكم دهيووت: به كه س نه گه یشتووم له أبو حنیفة فه قهتر بی، وه لهو جوانتر نوئز بکات. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درؤزنه، درؤكهش روونه چونكه هینامان وكیع روایه تی ههیه درؤی أبو حنیفة ته نانهت روایه تی ههیه ده باره ی نوئزکردنی أبو حنیفة له گه‌ل ابن المبارک، بگره نوئزکردن له لای أبو حنیفة به جوړیک جائزه كه ئەم جوړه نوئزکردنه له لای زانیانی تر به تاله.

الخطیب ده‌ئی: قال ابن الصلت سمعت الحسين بن حريث دهيووت: بیستم النضر بن شميل دهيووت: خه‌لکی نوستبوون ده باره ی فیه تا أبو حنیفة به خه به ری هینانه وه به و شتانه ی كه هه‌لی ته قاند و روونی کرده وه و پوختی کرده وه. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درؤزنه.

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا الجوهري أخبرنا عبدالعزيز بن جعفر الخرقی حدثنا هيثم بن خلف الدوري حدثنا أحمد بن منصور بن سيار ووتی: بیستم يحيى بن معين دهيووت: بیستم يحيى بن سعيد (القطان) دهيووت: چه نندها قسه ی چاك هه بووه أبو حنیفة کردوویه تی. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: سه نه ده كه ی صه حیحه، پیشترباسی ئەم ووتانه ی يحيى بن سعيد القطان-مان کرد.

الخطیب ده‌ئی: أخبرنا علي بن القاسم الشاهد حدثنا علي بن إسحاق المادرائي قال سمعت أبا جعفر بن أشرس دهيووت: بیستم يحيى بن معين دهيووت: بیستم يحيى القطان دهيووت: درؤ له گه‌ل الله ناکه ین له وانه یه شتیکم له ره‌ئی أبو حنیفة وهرگرتی. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: أبو جعفر بن أشرس نه مدؤزییه وه، گهر صه حیحیش بی ووته كه ی به‌لگه یه له سه ره وه ی كه شتیکی كه می له أبو حنیفة وهرگرتووه، ئەصله ن خودی ئەم جوړه ووتانه به‌لگه یه له سه ره وه ی كه أبو حنیفة قسه ی له سه ره بووه، ئەگینا بو كه س باسی مالك والشافعي وأحمد ناکات بلئی

والله درؤ ناکه م هه نديک شتم لییان وه رگرتووہ ؟ چونکه أبو حنیفة قسه ی له سه ره بویه یحیی القطان واده ئی، نه گینا گهر زانایه کی گه وره بیّت ئه و زۆرینه ی خه لک فه تواکانی وه رده گرن که س باسیشی ناکات بلّی درؤ ناکه م هه نديک فه توام له فلان زانا وه رگرتووہ.

له به شی یه که مدها هیئامان به سه حیجی که عبدالرحمن بن مهدي پرسیار ی لیده کریّت ئایا ئه و شتانه ی که أبو حنیفة تییدا پیکایه تی و موافقی حه قه بینوسینه وه ؟ عبدالرحمن ده ئی: نه خیر مه ينوسنه وه هیچ که رame تی نیه.

عبدالرحمن بن مهدي و یحیی القطان دوو هاوړپن که وهک ئه ستیره وان له زانستی فه رمووده دا بگره هه ر خویان قوتابخانه ن له م بواره دا، یزید بن هارون ده ربارهیان ده ئی: که وتمه نیوان شیر، ئیمام أحمد ده ربارهیان ده ئی: عبدالرحمن فه قه یتره، جا رهنگه ئه مه ش یه کیک بیّت له نیشانه کانی فیه که ی که ئاماده نیه هیچ شتیک له أبو حنیفة بنوسریته وه، به لام دیاره یحیی هه نديکی لیوهر گرتووہ به پئی ئه م رپوایه تانه ی به شی دووهم ئه گهرچی رپوایه تی سه حیجیش هه ن پپچه وانیه ی ئه مه ن وهک له به شی یه که م هیئامان.

الخطیب ده ئی: أخبرنا العتيقي حدثنا عبد الرحمن بن عمر بن نصر بن محمد الدمشقي بها حدثني أبي حدثنا أحمد بن علي بن سعيد القاضي ووتی: بیستم یحیی بن معین ده یووت: بیستم یحیی بن سعید القطان ده یووت: درؤ له گه لّ الله ناکه ین له ره ئی أبو حنیفة باشرمان نه بیستووہ، وه زۆریک له ووته کانیمان وه رگرتووہ.

یحیی بن معین ده ئی: یحیی بن سعید له فه توادا له سه ر مه زه به ی کوفیه کان بوو، وه ووته ی أبو حنیفة-ی هه لده بژارد له ناو ووته کانیا ندها، وه شوینی ره ئی ئه و ده که ووت له نیوان هاوه له کانیدا.

[تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: عبدالرحمن الدمشقي حالی دیار نیه و تۆمه تباریشه به ئیعتیزال هه روه ها رپوایه تی کردووہ له أبي إسحاق بن أبي ثابت تۆمه تبار کراوه به وه ی که أبي إسحاق-ی بینیی، هه روه ها باوکیشی نه مدۆزییه کییه وچۆنه، بویه مه حاله قسه یه کی له م شیوه یه بکات گهر بیکات به سه ر خۆیدا

دهشکیتته وه چ جای ئه وهی ببیته فریاد پرده سی أبو حنیفة، وه هیچ کام له م سه نه دانه له به هیژیدا ناگهن به سه نه ده که ی به شی یه که م که ابن أبي حاتم له صالح-ی کوری ئیمام أحمد ئه ویش له علي بن المديني ئه ویش له يحيى القطان رپوایه تی ده کات.

دهووترئ الشافعي ووتویه تی: (الناس عيال على أبي حنیفة في الفقه) واتا: خه لکی له سه ر أبو حنیفة حیسابن له فیهدا، (عیال) به و که سانه دهووترئ که نه فهقه یان له سه ریه تی، بۆ نموونه: ژن و منداڵ پیان دهووترئ (عیال) چونکه مه سرو فیان له سه ر پیای ماله، به پی ئه م قسه یه ی الشافعي بیّت خه لکی له فیهدا له سه ر أبو حنیفة په کیان که وتوو، وه هاوشیوه ی ئه م جوړه ووتانه له الشافعي-ه وه نه قل ده کړئ گوايه مه دحی أبو حنیفة-ی کردوو له فیهدا.

هه موو ئه و رپوایه تانه ی مه دحی أبو حنیفة-ی تیدایه له لایه ن الشافعي-ه وه له کتیبه کانی دوا ی سه ده ی سییه م هاتوون، کتیبه کانی سه ده ی دووهم و سییه م نه ک هه ر مه دحی الشافعي تیدا نیه بۆ أبو حنیفة به لکوزه مکردنی تیدایه بوی، له وانه یه بلین ده کړئ له هه ندیک بابه ت زه می کردبې به لام له فیهدا مه دحی کردبې، ده لپین نه خیر زه مکردنی الشافعي بۆ أبو حنیفة له پرووی فیهده وه بووه نه وه ک شتی تر هه روه ک له به شی یه که مدا هیئامان، وه ئه گه ر له پرووی سه نه دیشه وه لی پروانین رپوایه ته کانی زه مکردنی بۆ أبو حنیفة سه نه ده کانیان عالین و زور پاکن، به پیچه وانه ی ئه و رپوایه تانه ی که مه دحی أبو حنیفة-ی کردوو زوربه ی سه نه ده کانی نازل و زه عیفن، سه ره تا رپوایه ته کانی به شی یه که م ده هیئمه وه دووباره بۆ یاد خستنه وه ئینجا ده چینه سه ر رپوایه ته کانی مه دحکردنی، بویه رپوایه ته کانیش دووباره ده که مه وه چونکه پله ی الشافعي له لای هه موومان زور به رزه، بویه به دووری نازانم ده مارگیران بۆ أبو حنیفة ده ست بگرن به رپوایه ته کانی مه دحکردنی بۆ أبو حنیفة و رپوایه ته کانی زه مکردنی له یاد خو یان ببه نه وه.

ابن أبي حاتم ده لئ: حدثنا أبي حدثنا يونس بن عبد الأعلى ووتی: بیستم الشافعي ده یووت: رۆژیک به محمد بن الحسن-م ووت که باسی مالک و أبو حنیفة کرا، محمد بن الحسن پی ووتم:

هاوهله كه مان نه ده كرا بيدهنگ بيت واتا ابو حنيفة، وه نه ده كرا هاوهله كه ي ئيوه فه توا بدات واتا مالك، منيش پيم ووت: سويندت ده دم به الله، ئايا ده زاني هاوهله كه مان واتا مالك زانا بوو به كتيي الله؟ ووتى: به ئي، ووتم: سويندت ده دم به الله، ئايا ده زاني هاوهله كه مان زانا بوو به فه رموده ي پيغه مبهري الله ﷺ؟ ووتى: به ئي، ووتم: وه زانا بوو به خيلافي نيوان هاوهلاني پيغه مبهري الله ﷺ؟ ووتى: به ئي، ووتم: ئايا عاقل بوو؟ ووتى: نه خير، ووتم: سويندت ده دم به الله، ئايا ده زاني هاوهله كه ت واتا ابو حنيفة جاهيل بوو به كتيي الله عز وجل؟ ووتى: به ئي، ووتم: وه جاهيل بوو به فه رموده ي پيغه مبهري الله ﷺ وه جاهيليش بوو به خيلافي نيوان هاوهلاني پيغه مبهري الله ﷺ؟ ووتى: به ئي، ووتم: ئايا عاقل بوو؟ ووتى: به ئي، ووتم: له هاوهله كه ي ئيمه دا سئ شت كو ده بيته وه كه فه توا نابي بدرئ به بنئ هم سئ شته، وه شتيكي تيذا نيه، به لام هاوهله كه ي ئيوه سئ شتي تيذايه نيه و يه ك شتي تيذايه، ئينجا ده ئي: ناكري هاوهله كه ي ئيمه قسه بكات و ناكري هاوهله كه ي ئيوه بيدهنگ بي؟!

[آداب الشافعي ومناقبه: 154] (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ووتم: سه يري سه نه ده كه بكن، ابن ابي حاتم ئيمامه قسه ي له سه ر ناكري، له ابو حاتم-ي باوكي رپوايه ت ده كات ابو حاتم الرازي ئه ويش ئيمامه و قسه ي له سه ر ناكري، ئه ويش له يونس بن عبدالاعلى رپوايه ت ده كات كه قوتابي الشافعي-ه ئيمامه و قسه ي له سه ر ناكري، ئه ويش له الشافعي رپوايه تي ده كات.

ابن ابي حاتم ده ئي: حدثنا محمد بن عبدالله بن عبدالحكم ووتى: بيستم الشافعي ده يوت: محمد بن الحسن پي ووتم: كامه يان زانترن هاوهله كه ي ئيمه يان هاوهله كه ي ئيوه؟ (واتا: ابو حنيفة و مالك) الشافعي ده ئي ووتم: به ئينصافه وه؟ محمد ووتى: به ئي، ووتم: سويندت ده دم به الله كامه يان زانترن به قورئان هاوهله كه ي ئيمه يان هاوهله كه ي ئيوه؟ ووتى: هاوهله كه ي ئيوه (واتا: مالك) ووتم: كامه يان زانترن به سوننه ت هاوهله كه ي ئيمه يان هاوهله كه ي ئيوه؟ ووتى: هاوهله كه ي ئيوه، ووتم: سويندت ده دم به الله كامه يان زانترن به ووته ي هاوهلاني پيغه مبهري ﷺ

وپیشتینان هاوه له که ی ئیمه یان هاوه له که ی ئیوه ؟ ووتی: هاوه له که ی ئیوه، ووتم: هیچ نه ماوه ته وه ته نها قیاس نه بئ، قیاسیش ناکړئ ته نها له سهر ئه م شتانه نه بئ، جا ئه وه ی ئه صله که ی نه زانی له سهر چ شتیک قیاس ده کات ؟ [آداب الشافعي ومناقبه : 119] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ابن أبي حاتم له محمد بن عبدالله بن عبدالحکم رپوایه ت ده کات که ئیمامیکی فه قیه و مالکی مه زه به و سيقه یه، ئه ویش له الشافعي رپوایه ت ده کات، سه یری ئه م سه نه ده عالی و پاکه بکه.

ابن أبي حاتم ده ئی: الربیع بن سلیمان المرادي ووتی: بیستم الشافعي ده یووت: أبو حنیفة یه که م بابه ت به هه له داده نیّت، پاشان هه موو کتیبه که له سهر ئه و بابه ته قیاس ده کات. [آداب الشافعي ومناقبه : 129] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ابن أبي حاتم له الربیع بن سلیمان المرادي رپوایه ت ده کات که یه کیکه له قوتابیه هه ره دیاره کانی الشافعي سيقه یه، زۆرینه ی عیلمه که ی الشافعي له رڼگای الربیع و البویطي نه قل کراوه.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا محمد بن عبدالله بن عبدالحکم ووتی: محمد بن إدريس الشافعي پئی ووتم: سه یری چه ند کتیبیکی هاوه لانی أبو حنیفة-م کرد، 130 په ر بوو 80 په رم تییدا ژمارد که پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت بوو. ابن أبي حاتم ده ئی: چونکه ئه صله که هه له بووه جا فهرعه کانیش له سهر هه له رۆیشتون. [آداب الشافعي ومناقبه : 129] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: باسی ئه م سه نه ده مان کرد.

ابن أبي حاتم ده ئی: قال أبي حدثنا هارون بن سعيد الأيلي ووتی: بیستم الشافعي ده یووت: که س ناناسم کتیبی نوی بیّت کتیبه کانی بین به به لگه له سهر عه یب و عاری ووته کانی وه ک أبو حنیفة. [آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ابن أبي حاتم و باوکی باسما ن کردن، هارون بن سعيد الأيلي ئیمامیکی فه قیه و سيقه یه.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أحمد بن سنان الواسطي ووتی: بیستم محمد بن إدريس الشافعي

دهیووت: رهئی أبو حنیفة-م به هیچ شتیك نه شو بهاندووه ته نهها به داوه دهزووی ساحیران نه بی،
 ئاوا دریژی ده که یته وه ده بیته زهره ، ئاوا دریژی ده که یته وه ده بیته سهوز.
[آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ابن أبي حاتم له أحمد بن سنان الواسطي رپوایهت دهکات، که ئیمامه فه قیه سیه وه
 حافزه.

ابن أبي حاتم دهئی: حدثنا أبي حدثنا أحمد بن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: 60
 دینارم سهرف کرد بۆ به دهست هینانی کتیبه کانی محمد بن الحسن، پاشان لی وورد بوومه وه
 له پال هه ر بابه تیكدا فهرمووده یه کم دانا. واتا: بۆ ره ددانه وهی.
[آداب الشافعي ومناقبه : 27] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ابن أبي حاتم له باوکی رپوایهت دهکات ئه ویش له أحمد بن أبي سريج رپوایهت دهکات که
 سیه وه و حافزه.

ابن أبي حاتم دهئی: حدثنا أبي حدثنا ابن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: بیستم به
 مالک ووترا: أبو حنیفة ده ناسیت ؟ ووتی: بهئی، گوماننتان چیه به رامبه ر پیاویك گه ر بلئ ئه م
 دینگه یه له زیپر دروستکراوه ئه وا هه ر له سه ری به رده وام ده بیئت تا کو ده یكات به زیپر که چی له دار
 یان به رد دروستکراوه ؟

ابن أبي حاتم دهئی: واتا أبو حنیفة له سه ر هه ئه ده مایه وه و به لگه ی بۆ هه ئه که ی ده هینایه وه، وه
 نه ده گه رایه وه بۆ صه واب کاتیک بۆی ده رده که وت.
[آداب الشافعي ومناقبه : 162] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: ئه مه ش هه مان سه نه دی پيشووه به لام ئه مجاره الشافعي له مالک-ه وه رپوایه تی دهکات، جا
 بیر له م ووتانه بکه نه وه و سه یری سه نه ده کانی بکه ن که چه نده عالی و پاکن له نیوان ابن أبي حاتم
 و الشافعي یه ک که س یان دووان هه یه که هه موویان سیه و ئیمامن، ئینجا به راووردی ئه م
 سه نه دانه بکه له گه ل سه نه دی ئه و رپوایه تانه ی که تییدا الشافعي مه دحی أبو حنیفة-ی کردووه

که ئیستا دهیان هیئین.

الخطیب دهئ: أخبرنا أبو نعيم الحافظ حدثنا محمد بن إبراهيم بن علي قال سمعت حمزة بن علي البصري يقول سمعت الربيع دهيوت: بیستم الشافعي دهيوت: خهئکی له سهر أبو حنیفة حیسابن له فیهدا. [تاریخ بغداد : 474/15]

ووتم: حمزة بن علي البصري نه مدؤزییه وه.

الخطیب دهئ: أخبرنا علي بن القاسم حدثنا علي بن إسحاق المادرائي حدثنا زكريا بن عبدالرحمن حدثني عبدالله بن أحمد قال: قال هارون بن سعيد: بیستم الشافعي دهيوت: که سم نه دیوه فه قمهتر بی له أبو حنیفة.

الخطیب دهئ: الشافعي که دهئ که سم نه دیوه مه به ستی نه وهیه که سم نه ناسیوه.

[تاریخ بغداد : 474/15]

ووتم: الخطیب بویه وادهئ چونکه الشافعي له سائی 150 له دایکبووه له و سألهدا أبو حنیفة مردووه که واته نهیدیوه.

(زکریا بن عبدالرحمن) گهر زکریا بن عبدالرحمن البرجمي بیئت نهوا کهس جهرح و تهعدیلی بو نه کردووه جگه له أبو الفتح الأزدي که نهویش به زهعیفی داناوه، وه نه گهر زکریا بن یحیی بن عبدالرحمن الساجي بیئت نهوا ئیمامه، به لام نه مدیوه کهس بهم شیویه ناوی بهیئ نه وهی باوه دهووترئ زکریا بن یحیی الساجي یان زکریا الساجي یان الساجي به تهنها، وه نه شم دیوه ریوایه تی هه بی له عبدالله، پاشان الساجي ریوایه ته کانی هه مووی له دژی أبو حنیفة-ن، جگه له وهش عبدالله لیژهدا ته صریحی نه داوه به سماع وتوویه تی (قال هارون بن سعيد) نه مدؤزییه وه که عبدالله ریوایه تی هه بی له هارون، وه هه روهها هه ئویستی عبدالله پروونه به رامبه ر أبو حنیفة.

الخطیب دهئ: أخبرنا أبو طاهر محمد بن علي بن محمد بن يوسف الواعظ أخبرنا عبيدالله بن عثمان بن يحيى الدقاق حدثنا إبراهيم بن محمد بن أحمد أبو إسحاق البخاري حدثنا عباس بن عزيز أبو الفضل

القطان حدثنا حرملة بن يحيى ووتى: بيستم محمد بن إدريس الشافعي دهيووت: خه لکی له سهر ئەم پینج که سه حیسابن، ئەوهی دهیهوئ وهک دهريا زانستی هه بئ له فیهه ئەوا له سهر أبو حنیفة حیسابه، وه بیستم الشافعي دهيووت: أبو حنیفة له وه که سانهیه که ته و فیهی پیدراوه له فیهه، وه ئەوهی دهیهوئ وهک دهريا زانستی هه بئ له شیعر ئەوا له سهر زهیر بن أبي سلمی حیسابه، وه ئەوهی دهیهوئ وهک دهريا زانستی هه بئ له غه زاکان ئەوا له سهر محمد بن إسحاق حیسابه، وه ئەوهی دهیهوئ وهک دهريا زانستی هه بئ له النحو ئەوا له سهر الکسائي حیسابه، وه ئەوهی دهیهوئ وهک دهريا زانستی هه بئ له ته فیهی قورئان ئەوا له سهر مقاتل بن سلیمان حیسابه.

[تاریخ بغداد : 474/15]

ووتم: أبو إسحاق البخاري حالي دهرنه کهوت بۆم، (عباس بن عزیز) له ههردوو چاپه که بۆته (عباس بن عزیز) مه جهوله.

الخطيب دهئ: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان حدثنا أحمد بن الصلت الحماني قال سمعت أبا عبيد الله دهيووت: بيستم الشافعي دهيووت: ئەوهی دهیهوئ فیهه بزانی با دهست بگری به أبو حنیفة وهاوه له کانی، چونکه هه موو خه لکی له سهر أبو حنیفة حیسابن له فیهه.

[تاریخ بغداد : 475/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه، هیهج به دووری نازانم ته و اوئ وه و پویه تانهی الشافعي که مه دحی أبو حنیفة دهکات ئەم درۆزنه دروستی کردب چونکه ئەوهی له الشافعي پویهت کراوه به سه نه دی عالی و سه حیه ته و او پیه وانهی ئەمهیه وهک له کتیبی (آداب الشافعي و مناقبه) هاتوو که له بهشی یه کهم هیئامان، یان رهنگه ئەو پویه ته بئ که الشافعي دهئ: خه لک له فیهه له سهر ئەهلی عیراق حیسابن، جا ئەم عیراقه یان کردب به أبو حنیفة، ئاخر الشافعي ووتی أبو حنیفة جاهیه به قورئان و سوننهت و خیلانی فیهی نیوان هاوه لآن، به سه نه دیک هیئامان که وهک خۆر و ابوو، ئیتر چۆن دهئ: ئەوهی دهیهوئ له فیهه وهک دهريا زانستی هه بئ ئەوا له سهر أبو حنیفة حیسابه؟! ووته کهی پيشووی هیهج بواریک بۆ جه مع کردنیش ناهیلئ.

ابن أبي هاتم دهئ: حدثنا الربيع بن سليمان المرادي ووتى: بيستم الشافعي دهيووت: خهئكى له سهر ئه هلى عراق حيسابن له فيقهدا. [آداب الشافعي ومناقبه : 161] (سه نه ده كه ى صه حيحه). ووتم: جا ئه م ئه هلى عراقه كراوه به أبو حنيفة له لای ده مارگيران بؤ أبو حنيفة يان له لای راوييه درؤزنه كان، سهره راي ئه وه گهر به صه حيحيشى دابنيين هيشتا كي شهى تيدايه چونكه الشافعي فيقهى ئه هلى عراقى عه يبدار كردووه، فيقهى ئه هلى مه دينه ى سهر خستوووه به سهر ياندا كه بريتيه له فيقهى ئه هلى حه ديث، ههر بؤيه ابن تيمية دهئ: الشافعي كه دهئ: خهئكى له فيقهدا له سهر أبو حنيفة حيسابن مه به ستى له ته فريعى باب ته كانه نه ك زانيى به لگه كان، واتا دابه شكر دنى به لگه كان به سهر باب ته كاندا، وهك: كتاب الطهارة ، كتاب الزكاة ، كتاب الجهاد ... هتد.

بروانه [فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به كل إمام من الفضيلة : 12]

الخطيب دهئ: أخبرني أبو الوليد الحسن بن محمد الدربندي أخبرني محمد بن أحمد بن سليمان الحافظ ببخارى قال سمعت علي بن الحسن بن عبدالرحيم الكندي يقول سمعت أبا محمد عبدالله بن محمد بن عمر الأديب يقول سمعت يعقوب بن إبراهيم بن أبي خيران دهيووت: بيستم الحسن بن عثمان القاضي دهيووت: بينيم عيلم له عراق و حيجاز سيانه: عيلمى أبو حنيفة و ته فسيري الكلبي و مه غازى محمد بن إسحاق. [تاريخ بغداد : 475/15]

ووتم: الحسن بن محمد الدربندي زه عيفه، علي بن الحسن بن عبدالرحيم الكندي مه جهوله، عبدالله بن محمد بن عمر الأديب و يعقوب بن إبراهيم بن أبي خيران حاليانم بؤ دهرنه كه وت.

الخطيب دهئ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية ووتى: بيستم يحيى بن معين دهيووت: قيرائه ت له لای من قيرائه تى حمزة-يه، فيقهيش فيقهى أبو حنيفة-يه، به خهئكى گه يشتووم له سهر ئه وه بوونه. [تاريخ بغداد : 475/15]

ووتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه درؤزنه.

الخطيب دهئ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم حدثنا إبراهيم بن مخلد حدثنا محمد

بن سهل قال حدثني محمد بن هانئ ووتى: بیستم جعفر بن الربیع دهیووت: لای أبو حنیفة مامه وه
 پینج سال، که سم نه دیوه بیدهنگی درپژرتربی له و، کاتیک پرسیارى شتیکی فیهی لیدهکرا دهکرایه وه
 عیلمی له بهر دهرویششت وهک دۆل. [تاریخ بغداد: 476/15]
 ووتم: إبراهيم بن مخلد البلخي پیشتر باسمان کرد مه جهوله، محمد بن سهل و محمد بن هانئ بۆم
 دهرنه که وتن کین.

الخطیب دهئ: أخبرنا الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن ابن سعيد قال حدثنا عبدالله
 بن أحمد بن بهلول قال هذا كتاب جدي إسماعيل بن حماد فقرأت فيه حدثني سعيد بن سويد القرشي
 ووتى: بیستم إبراهيم بن عكرمة المخزومي دهیووت: که سم نه بینیه به وهرعتر و فه قهتر بی له أبو
 حنیفة. [تاریخ بغداد: 476/15]
 ووتم: (ابن سعيد) ابن عقدة-یه تۆمه تباره به درۆ، عبدالله بن أحمد بن بهلول نه مدوزیه وه گهر
 عبدالله بن محمد بن بهلول بیئت ئه و درۆزنه، إسماعيل بن حماد نه وهی أبو حنیفة زه عیفه، سعيد
 بن سويد القرشي حالی دیارنیه.

الخطیب دهئ: أخبرني أبو القاسم الأزهري حدثنا عبدالرحمن بن عمر الخلال حدثنا محمد بن أحمد
 بن يعقوب حدثنا جدي ووتى: هه ندیک له هاوه لانمان چه ند دیره شیعریکی ابن المبارك-یان بۆ
 خویندمه وه که مه دحی أبو حنیفة-ی پیده کات:

رأيت أبا حنیفة کل یوم	***	یزید نبالة ویزید خیـرا
وينطق بالصواب ویصطفیه	***	إذا ما قال أهل الجور جورا
یقایس من یقایسه بلب	***	فمن ذا يجعلون له نظیرا
کفانا فقد حماد وکانت	***	مصیبتنا به أمرا کبیرا
فرد شماتة الأعداء عـنا	***	وأبدى بعده علما کثیرا
رأيت أبا حنیفة حین یؤتى	***	ویطلب علمه بحرا غزیرا
إذا ما المشکلات تدافعتها	***	رجال العلم کان بها بصیرا

ووتم: یعقوب بن شعبة السدوسي دهئ: هه نديک له هاوه لآنمان ئەم دێره شيعرهيان پي وتووم، ديارنيه ئەم هاوه لآنه ی کي و حاليان چۆنه، وه ئايا به ابن المبارک گه يشتوون ئەم هاوه لآنه ی ؟ له ده می ابن المبارک ئەم شيعرهيان بيستوو ه ؟ بۆيه رپوايه ته که زه عيفه.

الخطيب دهئ: أخبرنا الجوهري أخبرنا محمد بن عمران المرزباني حدثنا عبدالواحد بن محمد الخصبي حدثني أبو خازم القاضي قال حدثني شعيب بن أيوب الصريفي ووتى: **بيستم الحسن بن زياد اللؤلؤي** دهيووت: **بيستم أبو حنيفة** دهيووت: ئەم ووتانه ی ئيمه ره ئيه، وه ئەمه باشترين شته که به پي توانا پي گه يشتووين، هه رکه سيک له ووته که ی ئيمه باشرمان بۆ به يئي ئەوا ووته که ی ئەو نزیکتره له سه واب. [تاریخ بغداد : 481/15]

ووتم: الحسن بن زياد اللؤلؤي پي شتر باسمان کرد تۆمه تباره به درۆ.

الخطيب دهئ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق حدثنا أحمد بن علي بن عمر بن حبيش الرازي قال سمعت محمد بن أحمد بن عصام يقول سمعت محمد بن سعد العوفي يقول سمعت يحيى بن معين دهيووت: **بيستم يحيى القطان** دهيووت: والله له گه لّ **أبو حنيفة** دانيشتين و فه رمووده مان لي بيست، والله من که سه یرم ده کرد له دم و چاوی ده مزانی که ته قواي الله عز وجل- ی هه يه.

ووتم: محمد بن أحمد بن عصام نه مدؤزيه که س به م ناوه بوونی هه ب له وانه يه هه له کراب له ناوه که ی أحمد بن محمد بن عصام بّ والله أعلم، گه ره ئه ويش بيّت ئەوا جه رح و ته عديلی بۆ نه کراوه، هه روه ها محمد بن سعد الکوفي الخطيب سه ره رای تۆزيک شليه تی له ته وسیق کردندا به زه عيفی داناوه، به لآم الدارقطني دهئ: (لا بأس به) ئەه گه رچی الدارقطني ئيمامه له عيلمی العلل به لآم شاراو نه له لای ئەه لی عيلم که تۆزيک شليه تی هه يه له ته وسیق کردندا، ئەمه ش مانای ئەوه نه ته وسیق کردنی سه نگی نه ب به لآم له حاليکی ئاوادا که ته نها خوی که سيک ته وسیق ده کات يان زانای تر موخالفی ئەويان کردوو پيويسته زياتر به ووردی سه یری حالي راپويه که بکري،

الخطيب دهئ: أخبرني التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان حدثنا أحمد بن الصلت الحماني قال سمعت مليح بن وكيع دهيووت: بيستم باوكم دهيووت: والله أبو حنيفة زور ئەمانەت پارێز بوو، الله له دئی ئەودا زور گهوره بوو، وه رهزامه ندى الله-ى پيشى هه موو شتيك دهخست، گهر شمشيرى بهرکه وتبوايه له پيناوى الله ئەوا بهرگه ى دهگرت، رهحمهت ورهزای الله-ى ليبيت وهک رازی بوون له چاکه کاران، به راستى ئەو يه کيک بوو له وان. [تاريخ بغداد : 490/15] ووتم: أحمد بن الصلت دروژنه.

الخطيب دهئ: أخبرنا الحسن بن أبي بكر أخبرنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف حدثنا محمود بن محمد المروزي قال سمعت إبراهيم بن عبدالله خلال ذكروا له عن حامد بن آدم ووتى: بيستم عبدالله بن المبارك دهيووت: كه سم نه ديوه به وهرعتر بئ له أبو حنيفة. إبراهيم بن عبدالله خلال دهئ: پيم باشه بچم بولای حامد تا ئەم رپوايه ته ى ليوه ببستم. [تاريخ بغداد : 491/15] ووتم: رايويه كه ى نيوان إبراهيم و حامد نادياره، وه حامد بن آدم دروژنه.

الخطيب دهئ: أخبرنا الحسن أخبرنا ابن الصواف حدثنا محمود بن محمد المروزي قال سمعت حامد بن آدم دهيووت: بيستم عبدالله بن المبارك دهيووت: كه سم نه ديوه به وهرعتر بئ له أبو حنيفة، به قامچى و پاره تاقى كرايه وه. [تاريخ بغداد : 491/15] ووتم: حامد بن آدم دروژنه.

الخطيب دهئ: أخبرني أبو بشر الوكيل وأبو الفتح الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد الحماني حدثنا عاصم بن علي ووتى: بيستم قيس بن الربيع دهيووت: أبو حنيفة پياوئكى خاوهرن وهرع بوو فهقم. بوو حه سودى پئ دهبردرا، زور چاكه كار بوو بۆ ئەو كه سانه ى كه په نايان بۆى دهبرد، زور چاكه ى هه بوو به سهر براكانيدا. وه بيستم قيس دهيووت: النعمان بن ثابت يه كيك بوو له پياوه عاقله كان. [تاريخ بغداد : 492/15] ووتم: (أحمد بن محمد الحماني) أحمد بن الصلت-ه دروژنه.

الخطيب دهلي: قال مكرم حدثنا أحمد بن عطية حدثنا الحسن بن الربيع ووتى: قيس بن الربيع له أبو حنيفة-هوه بوى ده گيرامه وه كه كالای ده نارد بوى به غداد كه ل و په لى پى ده كړى و ده يگه پانده وه بوى كوفه، قازانجى ساليكى له لای خوى كوده كرده وه، پيداويستى وقوت وجل و بهرگ وهه موو پيداويستى زانا فه رمووده ناسه كانى ده كړى، پاشان نه و پاره يه ي كه ده مايه وه له قازانجه كه به وانى ده دا و ده يووت: له پيداويستيه كانى خوتانى سه رف بكه ن و سوپاس هيچ كه سيكيش مه كه ن جگه له الله، من له مالى خومم پينه داون به لكو فه زلى الله-يه به سه رمه وه كه ده يده م به نيوه، نه مه ش قازانجى كالا كانتانه والله نه مه رزقى نيوه الله له سه ر ده ستى من پيتانى ده دات، له رزقى الله دا كه س تواناي نيه جگه له خوى. [تاريخ بغداد : 493/15]

و وتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه دروژنه.

الخطيب دهلي: أخبرني أبو بشر الوكيل وأبو الفتح الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا يحيى الحماني ووتى: بيستم ابن المبارك ده يووت: به سفيان الثوري-م ووت: نه ي باوكى عبدالله أبو حنيفة چه نده دووره له غه يبه ت، نه مبيستو وه غه يبه تى هيچ دوژمنيكي بكات، سفيان ووتى: أبو حنيفة والله له وه عاقلتره شتيك بالاده ست بكات به سه ر چا كه كانيدا و چا كه ي لى ببات. [تاريخ بغداد : 497/15]

و وتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه دروژنه.

الخطيب دهلي: أخبرني أبو الوليد الحسن بن محمد الدربندي أخبرنا محمد بن أحمد بن محمد بن سليمان الحافظ ببخاري حدثنا أبو حفص أحمد بن أحمد بن حمدان حدثنا علي بن موسى القمي قال سمعت محمد بن شجاع ده يووت: بيستم علي بن عاصم ده يووت: گهر عه قلى أبو حنيفة بكيشرى به رامبه ر به عه قلى نيوه ي خه لكى سه ر زهوى نه وا عه قلى نه و قورستره. [تاريخ بغداد : 497/15]

و وتم: محمد بن شجاع الثلجي دروژنه.

الخطيب دهلي: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب أخبرنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت أبا العباس

أحمد بن هارون الفقيه يقول حدثني محمد بن إبراهيم السرخسي قال حدثنا سليمان بن الربيع النهدي الكوفي قال سمعت همام بن مسلم دهيوت: بيستم له لای خارجه بن مصعب باسی أبو حنیفة کرا، خارجه ووتی: به هه زار زانا گه یستم بینیم سیانیان یان چواریان عاقلن، جا أبو حنیفة-ی له م سیان و چواره ناو برد، وه خارجه بن مصعب ووتی: هه رکه سیک پروای به مسح علی الخفین نه بی یان قسه به أبو حنیفة بلّی ئەوا عه قلی ناتەواوه. [تاریخ بغداد: 497/15]

و وتم: سليمان بن الربيع النهدي زه عیفه، همام بن مسلم مه تروکه.

الضطیب دهئ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا محمد بن علي بن عفان حدثنا محمد بن عبد الملك الدقيقي ووتی: بیستم یزید بن هارون دهيوت: به خه لکی گه یستم که سم نه بیینی عاقلتر و چاکتر وبه وهر عتر بی له أبو حنیفة. [تاریخ بغداد: 497/15]

و وتم: رواله تی سه نه ده که ی صه حیحه، النخعي که سیکی حه نه فی مه زه به له به شی یه که مدا باسی ریوایه ته شازه کانیمان کرد.

الضطیب دهئ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا أبو صالح البخاري بن محمد حدثنا يعقوب بن شعبة قال حدثني سليمان بن منصور قال حدثني حجر بن عبد الجبار الحضرمي ووتی: له مزگه وته که ی ئیمه دا چیرۆک خوان هه بوو پییان دهووت (زرعة) جا ناوی مزگه وته که درابووه پالی له کاتی کدا مزگه وتی الحضرمي-هکان بوو، جا دایکی أبو حنیفة ویستی فه توا وهرگری له شتی کدا أبو حنیفة-ش فه توای بۆدا قبولی نه کرد، ووتی: قبولی ناکه م ته نها فه توای زرعة-ی چیرۆک خوان نه بی، أبو حنیفة-ش دایکی هیئا بۆلای زرعة، ووتی: ئەمه دایکمه پرسیارى لیت هه یه له م بابه ته دا، ئەویش ووتی: تۆ له من زاناتر و فه قیهتری تۆ فه توای بۆ بده، أبو حنیفة ووتی: فه توام بۆ داوه به م شیوه یه، زرعة ووتی: فه تواکه به م شیوه یه که أبو حنیفة ووتی، ئینجا دایکی رازی بوو رۆیشت. [تاریخ بغداد: 501/15]

و وتم: سليمان بن منصور بۆم دهر نه که وت کییه، حجر بن عبد الجبار ته نها ابن حبان ته و سیقی کردووه، ابن حبان-یش به ناوبانگه به ته و سیق کردنی مه جهوله کان وهک پیشترباسمان کرد.

الخطيب دهلي: قال النخعي حدثنا محمد بن محمود الصيدناني قال حدثني محمد بن شجاع ووتى: **بيستم الحسن بن زياد دهيووت:** دايكى أبو حنيفة سويندى خوارد پاشان شكاندى، جا داواى فهتواى له أبو حنيفة كرد ئه ویش فهتواى بوذا، پي پازى نه بوو، ووتى: پازى نابم ته نها به فهتواى زرعة-ى چيرۆك خوان نه بئ، أبو حنيفة-ش دايكى هينا بولاي زرعة، دايكىشى پرسيارى ليكرد، زرعة ووتى: من فهتوات بو بدهم له كاتيكا فه قيهى كوفه له گه لت دايه؟! أبو حنيفة ووتى: بهم شيويه فهتواى بو بده، ئه ویش فهتواى بوذا، ئينجا دايكى پازى بوو. **[تاريخ بغداد : 501/15]** ووتم: محمد بن شجاع درؤزنه، الحسن بن زياد تۆمه تباره به درؤ.

الخطيب دهلي: أخبرني أبو بشر محمد بن عمر الوكيل و أبو الفتح عبدالكريم بن محمد الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية حدثنا الحماني ووتى: **بيستم ابن المبارك دهيووت:** بينيم الحسن بن عمارة ريشمهى ئه و ئازلهى گرتبوو كه أبو حنيفة له سهرى بوو، وه دهيووت: والله به كه س نه گه يشتون قسهى كردبئ له فيقهدا به ليغتر وئارامگرترو وه لام خيراتربئ له تۆ، تۆ گه ورهى ئه و كه سانهى كه له فيقهدا قسهيان كردوو له سه ردهمى خوتدا به بئ پكابه ر، وه قسه شت پئ نالين ته نها له حه سودى نه بئ. **[تاريخ بغداد : 501/15]** ووتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه درؤزنه.

الخطيب دهلي: أخبرنا علي بن القاسم البصري الشاهد حدثنا علي بن إسحاق المادرائي قال ذكر أبو داود يعني السجستاني ولم أسمع منه عن نصر بن علي ووتى: **بيستم ابن داود دهيووت:** خه لكى ده بارهى أبو حنيفة حه سود و جاهيلن، وه باشتين حاليان له لاي من جاهيله كه يه. **[تاريخ بغداد : 502/15]** ووتم: علي بن إسحاق المادرائي خوى داني پيدانا كه له أبو داود-ى نه بيستوو، واتا پچران هه يه له سه نه ده كه دا، ابن داود كه خاوهنى ووته كه يه عبدالله بن داود الخريي-ه پيشتر باسمان كرد.

الخطيب دهلي: أخبرنا محمد بن الحسن بن أحمد الأهوازي حدثنا أبو بكر محمد بن إسحاق بن إبراهيم القاضي بالأهواز قال حدثني محمد بن محمد بن عزرة حدثنا أبو الربيع الحارثي ووتى: **بيستم عبدالله**

بن داود دهیووت: خه لکی دهرباره ی أبو حنیفة دوو جوړن: که سیک جاهیل به حالی و که سیکیش
حه سودی پئ ده بات. [تاریخ بغداد : 502/15]

ووتم: الأهوازي شیخه که ی الخطیب تۆمه تباره به درۆ.

الخطیب ده ئی: أخبرنا الأهوازي حدثنا محمد بن إسحاق القاضي حدثنا محمود بن محمد الواسطي
قال حدثنا سفيان بن وكيع ووتی: بیستم باوكم دهیووت: چوومه لای أبو حنیفة بینیم سه ری نزم
کردووه بیر ده کاته وه، پئ ووتم: له کوپوه دئی ؟ ووتم: له لای شریک، سه ری بهرز کرده وه ئەم
شیعری ووت:

إن يحسدوني فإني غير لائمهم *** قبلي من الناس أهل الفضل قد حسدوا
فدام لي ولهم ما بي وما بهم *** ومات أكثرنا غيظا بما يجسد

واتا: گهر هه سودیم پئ ده بهن ئەوا من لۆمه یان ناکه م، له پئش منیش خه لکی له ئەهلی فەزل
حه سودیان پئ براوه، جا بو منیش و بو ئەوانیش بهردهوام بوو من چیم تئدایه و ئەوان چیان
تئدایه، وه زۆربه مان مردین له داخی ئەو هه سودیه ی هه مانه له دلدا.

وکیع ده ئی: و ابزانم قسه یه کی پیگه یشتبوو له شریک. [تاریخ بغداد : 502/15]

ووتم: الأهوازي تۆمه تباره به درۆ، سفيان بن وكيع زه عيفه.

الخطیب ده ئی: أخبرنا أحمد بن علي بن الحسين التوزي قال حدثنا الحسن بن الحسين بن حمکان
الفقيه الشافعي قال سمعت أبا نصر أحمد بن نصر البخاري يقول سمعت أبا عبدالله الزعفراني دهیووت:
له لای محمد بن الحسن باسی هه سودی بردنی خه لک کرا به أبو حنیفة، ئەویش ووتی:

محسدون وشر الناس منزلة *** من عاش في الناس يوما غير محسود

واتا: هه سودی پئ براوان! وه خراپترین پله ی خه لکیش ئەو که سه یه که له ناو خه لکیدا رۆژیک بژی
و که سیش هه سودی پئ نه بات. [تاریخ بغداد : 503/15]

ووتم: الحسن بن الحسين بن حمکان زه عيفه، وه پچرانیش هه یه له نیوان أبو عبدالله الزعفراني و
محمد بن الحسن، وه محمد قوتابی أبو حنیفة بووه چاوهر و انکراوه زۆر له وهش زیاتر مه دحی بکات.

الخطيب دهلي: حدثنا أحمد بن علي البادا أخبرنا أحمد بن إبراهيم بن شاذان حدثنا محمد بن الحسين بن حميد بن الربيع حدثنا سليمان بن الربيع بن هشام النهدي قال سمعت الحارث بن إدريس دهيووت: أبو وهب العابد ووتى: كه م كه س هه يه باوه پرى به مسح على الخفين نه بن يان قسه به أبو حنيفة بلي ثيللا عه قلى ناته واوه. [تاريخ بغداد : 503/15]
ووتم: سليمان بن الربيع النهدي زه عيفه.

الخطيب دهلي: أخبرنا التنوخي قال حدثني أبي قال حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح قال حدثنا أحمد بن الصلت الحماني ووتى: بيستم پرسيار له يحيى بن معين كرا ده باره ي أبو حنيفة ثايا سيقه يه له فه رمووده ا ؟ ووتى: به لي سيقه يه سيقه يه ، والله له وه به وه رعتره كه درؤ بكات ، وه قه درى له وه كه وره تره كه درؤ بكات. [تاريخ بغداد : 581/15]
ووتم: أحمد بن الصلت درؤ زنه.

الخطيب دهلي: أخبرنا الصيمري قال أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن عطية ووتى: پرسيار كرا له يحيى بن معين ثايا سفيان رپوايه تى كردووه له أبو حنيفة ؟ ووتى: به لي ، أبو حنيفة سيقه و صدوق بوو له فه رمووده و فيقه ا ، ئه مين بوو له سه ر دينى الله .
[تاريخ بغداد : 581/15]
ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درؤ زنه.

الخطيب دهلي: دواى هيئانى رپوايه ته كانى مه دحكردى أبو حنيفة له كوئايدا دهلي: رپوايه تمان هيئا له أيوب السختياني و سفيان الثوري و سفيان بن عيينة و أبو بكر بن عياش و جگه له وانيش له پيشه و ايان رپوايه تيكي زؤر كه مه دح و ستايشى أبو حنيفة له خو ده گريت ، وه ئه وهى صه وابه له لايه ن نه قلكه رانى فه رمووده له پيشه و ايانى المتقدمين و ئه وانه شى كه ناومان هيئان ده باره ي أبو حنيفة پيچه وانه ي ئه م ووتانه يه ، وه ووته كانيان ده باره ي أبو حنيفة زؤره به هوى شتى ناشرينه وه كه لئيه وه گيردراوته وه هه نديكيان په يوه سته به اصولى دين و هه نديكيشى به فروع .

وه ئیمه‌ش باسیان ده‌که‌ین به ویستی الله. [تاریخ بغداد : 504/15]

رپوایه ته گانی کتیبی (فضائل ابي حنیفة)

له سهره تاي به شي دووهم باسي ئه م کتیبه و حالي نه وه و باوک و باپیره که مان کرد که هر سیکیان حالیان نادیاره به لکو نه وه که له سهر مه زه به بی رافیزه زندیقه کان حوکمی کردووه کاتیک بوته قازی، له وانه یه که سیک پرسی مادام سی راوی مه جهول له سهنه دی رپوایه ته گانی ئه م کتیبه هه یه بوچی رپوایه ته کان نه قل ده که یت له کاتیکدا هه ر له سهره تاوه زانیمان ئه م کتیبه پشتی پی نابه ستری ؟ له بهر نه وه رپوایه ته گانی ئه م کتیبه ده هیئم چونکه خه لکی به گشتی ته نها مه تنی رپوایه ته کان ده بینیت و به لگهی پی ده هیئیت وه ئاگاداری نه وه نیه که حالي سهنه ده که چونه، جا بویه رپوایه ته گانی ئه م کتیبه ده هیئم تا بزنان نه وانه ی له م کتیبه دا هاتوون یان درون یان زه عیفن، ئینجا وانه بی که راوییه گانی تره ه مووی سیکه بن ته نها کیشه له م نه وه و باوک و باپیره یه بیت به لکو زوربه ی سهنه ده کان درون یان زه عیفن به هووی راوی تره وه جگه له م سیانه، مه گهر ته نها له دوو بو سی سهنه ده هه موو راوییه گانی سیکه بن نه وکات به م سیانه ته زعیفی ده که ین، جا بویه هه ر رپوایه تیکی ئه م کتیبه که ده خوینیت وه پیشه کی ئه م شته بخهره میشتکته وه که ئه م سهنه ده سی راوی مه جهولی تیدایه، چونکه من باسی حالي ئه م سیانه ناکه م ته نها باسی راوییه گانی تر ده که م، وه له م کتیبه دا که 505 رپوایه ت هاتووه ده رباره ی أبو حنیفة، 256 رپوایه تی ته نها تایبه ته به و که سانه ی که فهرمووده یان له أبو حنیفة رپوایه ت کردووه یان پرسیری فیه یان لی کردووه به و مه به سته هیئاویه تی که أبو حنیفة قوتابی زوربووه، وه ژماره یه کی زوری باسی سالی له دایکبوون و مردنی ده کات، هه روه ها سالی وه فاتکردنی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ تا نه وه ی پی بسه لمینیت که أبو حنیفة تابعی بووه که نه مه ش نه چه سپاوه خیلاف هه یه انس-ی دیوه یان نا نه گینا بو فهرمووده بیستن له هیچ هاوه لیک فهرمووده ی نه بیستووه، الدارقطني ده لی: نه هیچ هاوه لیک بینیوه و نه له هیچ هاوه لیک فهرمووده ی بیستووه، له رپوایه تی کدا هاتووه که أبو حنیفة ده لی به مندالی انس-م دیوه به لام خیلاف له سهر راوییه کی سهنه ده که هه یه که حالي دیارنیه، به هه رحال تابعیش بیت گرنگ نیه که رکونی سهرده م پیوه ربی نه واهه عد و جه هم له و کوئترن، هه روه ها ژماره یه ک رپوایه تی

زۆر دەربارهی شیوه و جل و بهرگ و خۆرهوشت و ئەمانەت پارێزی و چاکەکردنی لەگەڵ دایکی و خێر و چاکەکاری و هاووشیوهی ئەمانە هاتوووە کە هیچ کام لەمانەم نەقل نەکردوووە چونکە هیچ لە بابەتە کە ناگۆڕی، وە ژمارەیه ک پڕوایەتیش هاتوووە کە لە بەرژەوهندی أبو حنیفە-یە بەلام لە کتێبه کە ی الخطیب یان ابن عبدالبر هاتوووە بۆیە دووبارەم نەکردۆتەوه، چونکە گەر لەم دوو کتێبه بە صه حیحی هاتبی پێویست ناکات دووبارە ی بکەمهوه، گەر لەم دوو کتێبه ش بە زه عیفی هاتبی ئەوا لەم کتێبه ش هەر بە زه عیفی هاتوووە بۆیە دووبارەم نەکردۆتەوه.

ابن أبي العوام ده‌ڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد أبو بشر قال حدثني محمد بن حماد بن المبارك قال حدثني محمد بن سليمان قال حدثنا خالد بن يزيد الزيات ووتی: أبو حنیفە گەر قسه کە ی راستیش بوایه ئەوا هەرگیز سویندی نەده‌خوارد بە الله عز وجل ئەگەرچی لەت کرابوایه، جا بردیان بۆلای هەندیک کار بەده‌ستی کوفه ووتیان أبو حنیفە ده‌ڵێ قورئان مه‌خلوقه، گەر ئینکاری لیکرد سویندی بده، چونکە ده‌یانزانی ئەو سویند ناخوات گەر سویندیش بخوات ئەوا راستگۆیه، جا والی أبو حنیفە-ی هیئا وخه‌لکی بۆ کوکرده‌وه و پێ ووت: ئەمانه چی ده‌ڵێن دەربارە ی تۆ؟ أبو حنیفە ووتی: چی ده‌ڵێن؟ ووتی: ده‌ڵێن تۆ ده‌ڵێ قورئان مه‌خلوقه! أبو حنیفە ووتی: إن شاء الله راستی ده‌ڵێم، که سم نه‌دیوه وابلی و مشتومر بکات له‌باریه‌وه، ئەمه ووتیه‌که دڵ پێ ته‌نگ ده‌بی، والی ووتی: سویند ده‌خۆی که وات نه‌ووتوه؟ أبو حنیفە ووتی: الله تبارک وتعالی ده‌زانیت که من پێچه‌وانه‌ی ئەوهم که ئەوان باسی ده‌که‌ن، والی ووتی: سویند ده‌خۆی که وات نه‌ووتوه؟ أبو حنیفە ووتی: الله له‌لای من گه‌وره‌تره له‌وه‌ی که سویندی پێ بخۆم به راستگۆیی یان به‌ درۆ، والی پێ ووت: سزات ده‌ده‌م گەر سویند نه‌خۆی، أبو حنیفە ووتی: بیکه، والی فرمانی کرد جله‌کانی له‌به‌ر داکه‌نن، جا کاتی که لاوازی جه‌سته و پیری أبو حنیفە-ی بینی پێ ووت: ئایا ته‌وبه‌ ده‌که‌یت؟ أبو حنیفە ووتی: ئەو شته‌ی بانگه‌شه‌ی ده‌که‌ن دەربارە ی من هەرگیز نه‌م ووتوه و عه‌قیده‌م وانه‌بووه، پێ ووت: ته‌وبه‌ بکه، أبو حنیفە ووتی: یا الله ته‌وبه‌مان لێ قبول بکه. خالد بن يزيد الزيات ده‌ڵێ: ئینجا ووترا: أبو حنیفە استتابه‌ کرا، أبو

حنيفة استتابه كرا. [فضائل أبي حنيفة : 80] ت: لطيف الرحمن الهرايجي القاسمي

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك الهاشمي مهجهوله.

مه به ست له هيئاني ئەم رپوايه ته ئەوهيه گوايه درۆيه أبو حنيفة استتابه نه كراوه به سهرهاته كه بهم شيويه بووه نه ياراني أبو حنيفة كردوويانه به استتابه، به لام له به شي يه كه مدا به چهندهها رپوايه ت و ووته ئەم راستيه مان سه لماند، پاشان ئەم رپوايه ته گهر بلييم بۆنى درۆى ليديت ئەوا وانا زانم زياده رپويم كرد بيت، چونكه پيغه مبه رﷺ سويندى خواردوووه خو أبو حنيفة له پيغه مبه ر به ته قوا ترو خاوهن وهرعتر نيه تا بلئ سويند ناخوم ههرگيز، ابن القيم دهئ: پيغه مبه رﷺ له 80 فهرمووده دا سويندى خواردوووه، پاشان ئەم كارهى ته واو پيچه وانه ي فهرمووده يه پيغه مبه رﷺ فهرموويه تي: (البينة على المدعي واليمين على من أنكر) واتا: ئەو كه سه ي بانگه شه ي شتيك دهكات ده بئ به لگه ي هه بيت ئەو كه سه ش كه ئينكارى لئ دهكات ده بئ سويند بخوات، ليره دا أبو حنيفة شايه تي له سهر دراوه كه وتوويه تي قورئان مه خلوقه ئەويش ئينكارى له وه دهكات كه واته به دهق فهرمووده له سهر يه تي سويند بخوات.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا علي بن الحسن بن شقيق ووتى: بيستم باوكم دهيووت: پرسيارم له عبدالله بن المبارك كرد، ووتم: ئەي باوكى عبدالرحمن ئايا أبو حنيفة استتابه كراوه ؟ بيدهنگ بوو، پاشان دواى مانگييك گهرامه وه بو پرسيار ليكردى، ابن المبارك پي ووتم: په نا ده گرم به الله له دزايه تي زاناكان، په نا ده گرم به الله له دزايه تي ئەو كه سانه ي دراونه ته پال سيره.

[فضائل أبي حنيفة : 81]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك باسما ن كرد مه جهوله، باوكى علي واتا الحسن بن شقيق نه مبيني جهرح و ته عديلى بو كرابئ جگه له وه ي ابن حبان له كتيبى (الثقات) ناوى هيئناوه، پيشترباسى ئەم جوړه راوييانه مان كرد كه ابن حبان هيچ قسه ي له سهر نه كردوون. مه به ست له هيئاني ئەم رپوايه ته ش واتا زاناكان به گشتى و زاناكاني سيره به تايبه تي دزايه تيكه رى

خه لک بوونه أبو حنیفة-ش یه کیکه له وانه ی که دژایه تی کراوه به ناحه ق، بویه ابن المبارک په نا ده گریت به الله لییان، وا گومان ده به م له زانایانی سیره ش مه به سستی الأوزاعی و قوتابییه که ی بیت الفزاری، سه ره پای زه عیفی ریوایه ته که باسمان کرد که ابن المبارک له کو تای ته مه نیدا په شیمان بوته وه له نزیکبوونه وه و مه دحکردنی أبو حنیفة.

ابن أبي العوام ده لئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن المبارك قال حدثنا محمد بن سليمان قال حدثني محمد بن الحسن الهمداني ووتی: پرسیارکرا له عبدالسلام بن حرب الملائى ده ربارهی أبو حنیفة، ئایا استتابه کرا ؟ ووتی: الله لیّت خو شبی براکه م، داوای لیخو شبوون بکه له الله له م ووته یه، ئه م شته یان بلاو کرده وه تا أبو حنیفة-ی پی ناشرین بکه ن. **[فضائل أبي حنیفة : 82]**

ووتم: محمد بن حماد بن المبارک مه جهوله، محمد بن الحسن الهمداني زه عیفه به لکو تو مه تباریش کراوه به درو لای هه ندیک له زانایان.

ابن أبي العوام ده لئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال سمعت محمد بن حماد يقول سمعت الحسن بن إسماعيل بن مجالد قال سمعت وكيع بن الجراح دهيووت: بیستم مسعر بن کدام دهيووت: زانایانی سیره هه سودیان به النعمان بن ثابت برد به هو ی تیگه یشتن و عیلمه که ی، جا ناشرینیان کرد. **[فضائل أبي حنیفة : 83]**

ووتم: محمد بن حماد بن المبارک مه جهوله، هه روه ها باسمان کرد که مسعر بن کدام مورجیئه بووه مه یلی هه بووه به لای أبو حنیفة.

ابن أبي العوام ده لئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال وجدت في كتابي من حديث الحسن بن حماد سجادة وقد حدثت به عنه قال حدثنا أبو قطن عمرو بن الهيثم ووتی: ویستم بچم بو کوفه به شعبة-م ووت: نامه بو کئ ده نیریت له کوفه ؟ ووتی: أبو حنیفة و سفيان الثوري، ووتم: بنوسه من بویان ده به م، ئه ویش نوی، منیش گه یشتم به کوفه پرسم کامه یان به ته مه نترن له أبو حنیفة و

سفيان ؟ ووتيان: أبو حنيفة، منيش نامه که م پيیدا، أبو حنيفة ووتی: براکه م چونه أبو بسطام ؟ ووتم: باشه، جا کاتيک نامه که ی خوینده وه ووتی: نه وهی له لای ئیمه بی بو توی ده به خشین، وه نه وهی له لای که سانی تربی داوای یارمه تیمان لیبکه یارمه تیت ده دهین، وه چووم بۆلای الثوري نامه که م پيیدا، هه مان قسه ی أبو حنيفة-ی پی ووتم، پیم ووت: شتيک له تۆوه رپوايه ت ده که ن که ده لئی أبو حنيفة دوو جار استتابه کراوه له کوفر، ئایا نه و کوفره یه که دژی ئیمان ه ؟ ووتی: که س پرسیارى لی نه کردووم ده ربارهی نه م بابه ته له و رۆژه وهی باسم کردووه جگه له تۆ، سه ری هینایه خواره وه پاشان ووتی: نه خیر نه و کوفره نیه که دژی ئیمان ه، به لام واصل الشاري (که سیکه له خه واریج) هاته ناو کوفه، ئینجا کۆمه لیک چوونه لای پییان ووت: که سیک هه یه لیژده ا که سانی خاوه ن تاوان ته کفیر ناکات، مه به ستیان أبو حنيفة بوو، نه ویش ناردی به دوایدا و ئاماده بوو له به رده می، پی ووت: نه ی پیره پیاو بیستوومه تۆ خاوه نی تاوان ته کفیر ناکه ی ت ؟ أبو حنيفة ووتی: نه مه مه زه به بی منه، نه ویش ووتی: نه مه کوفره، گهر ته وه به بکه ی لی تی قبول ده که ی ن، وه نه گهر ته وه به نه که ی ده تکوژین، أبو حنيفة ووتی: له چی ته وه به بکه م ؟ ووتی: له مه، أبو حنيفة ووتی: من ته وه به م کرد له کوفر، پاشان هاته ده ره وه، ئینجا کۆمه لیک له هاوه لانی المنصور (خه لیفه ی عه باسی) واصل-یان ده رکرد له کوفه، پاشان دواى ماوه یه ک واصل هاته وه کوفه، هه مان کۆمه ل هاته وه لای ووتیان: نه و پیاهوی که ته وه به ی کرد گه راوه ته وه سه ر ووته که ی خوی، نه ویش ناردی به دوایدا و له به رده می ئاماده بوو، ووتی: نه ی پیره پیاو پیم گه یشتوو ه که تۆ گه راپیته وه سه ر ووته که ی خۆت، أبو حنيفة ووتی: کامه ؟ ووتی: تۆ خاوه نی تاوان ته کفیر ناکه ی ت، أبو حنيفة ووتی: نه مه مه زه به بی منه، ووتی: نه مه له لای ئیمه کوفره، گهر ته وه به ی لی بکه ی لی تی قبول ده که ی ن گهر ته وه به نه که ی ده تکوژین، سفيان ووتی: خه واریجه کان که س ناکوژن تاسی جار استتابه ی نه که ن، أبو حنيفة ووتی: له چی ته وه به بکه م ؟ ووتی: له کوفر، أبو حنيفة ووتی: من ته وه به م کرد له کوفر، سفيان ووتی: نه مه نه و کوفره بوو که استتابه ی پیکرا له سه ری. [فضائل أبي حنيفة : 84]

ووتم: ابن أبي العوام-ی باپیره نه گه یشتوو ه به الحسن بن حماد سجادة پچران هه یه له نیوانیان، هه روه ک المعلي له التنکیل ئاماژه ی پيداوه، ابن أبي العوام پیشتر باسما ن سالی 344 رپوايه تی

کردوو و اتا ئه وکات له ژياندا بووه، الله أعلم سألې چهند مردوو به یوه مه حاله به یه کتر بگهن چونکه الحسن بن حماد سجاده سألې 241 مردوو.

کاتیک ئه م پړوايه ته م وهرده گپړا وا هه ستم ده کرد که سیناریویه کی دروستکراو وهرده گپړم، واتای جی سفیان الثوري بزانیته خه واریج له سهر شتیکی باطل استتابه یان به أبو حنیفة کردوو که چی سفیان ئه م هه له بقوزیته وه له ناو خه لکیدا بللې أبو حنیفة استتابه ی پیکراوه له کوفردا دوو جار! گهر ئه مه راست بیت په لیه کی ره شه به نیوچه وانی سفیان چونکه راستیه کانی گوپیوه و خوئی کردوته چاوی خه لکه وه حاشا له سفیان که کاری ئاوا بکات، وهک ئه وه وایه بلیم ئیمام علی ته کفیر کراوه پرون کردنه وهش نه دهم خه لک وا تیښگهن ئیمام علی کوفری هه بووه، خو ده بیت بلیم خه واریج ته کفیریان کرد تا خه لکی بزانی ته کفیره که باطله، پاشان ئه م استتابه کردنه ی أبو حنیفة له کوفردو جار هینده باوه هه چهند هه وئی بو بدریت ناتوانی رهت بکریته وه.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرقي قال حدثني ابن أبي رزمة قال سمعت أبا وهب قال سمعت أبا يحيى ووتی: به النضر بن محمد-م ووت: أبو حنیفة بروای به خروج هه بوو به شمشیر؟ ووتی: په نا به الله.

[فضائل أبي حنیفة : 85]

ووتم: أبو يحيى نه مزانی کییه، النضر بن محمد هاوئی أبو حنیفة بووه وهک ئه و مورجیته بووه گهر ئه و نه فی ئه م شته بکات که سانی زور له و زانتر ئیثباتی ده که ن، ته نانهت شیئی أبو حنیفة الکوثري ئینکاری لی ناکات که ئه مه مه زه به ی أبو حنیفة بووه خروج کردن له حاکی زالم.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة عن عبدان ووتی: بیستم عبدالله بن المبارك دهیوت: که ده بیستم باسی أبو حنیفة ده که ن به خراپه دلم پی ته نگ ده بی، وه ده ترسم له تورپی الله عز وجل به سه ریاندا. [فضائل أبي حنیفة : 86]

ووتم: به سه رهاتی نیوان ابن المبارك و أبو حنیفة زورمان باسکرد.

ابن أبي العوام دهلی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال أبو أحمد إبراهيم بن أحمد الترمذي قال سمعت أبا نصر محمد بن محمد بن سلام البلخي قال سمعت نصير بن يحيى البلخي دهيووت: به أحمد بن حنبل-م ووت: ئیوه سه رزه نشتی چ شتیکتان ده کرد له و پیاوه مه به ستم أبو حنیفة-یه ؟ ووتی: رهئی، ووتم: ئه مه مالک بن انس-ه ئایا به رهئی فه توا نادات ؟ ووتی: به ئی به لام رهئی أبو حنیفة له کتیبدا مایه وه، ووتم: رهئی مالک بن انس-یش له کتیبدا مایه وه، ووتی: أبو حنیفة رهئی له مالک زیاتر بوو، ووتم: ئه ی بۆچی قسه تان ده باره ی ئه و نه کرد به قه دهر خوئی، قسه شتان ده باره ی ئه و ی تر نه کرد به قه دهر خوئی ؟ ئینجا أحمد بیده نگ بوو. [فضائل أبي حنیفة : 90]

ووتم: إبراهيم بن أحمد الترمذي نه مدوژییه وه، محمد بن سلام البلخي و نصیر بن يحيى البلخي جه رح و ته عدیلیان بۆ نه کراوه، دوو فه قیه ی حه نه فین.

ابن أبي العوام دهلی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال سمعت أبا محمد القاسم بن جعفر بن محمد البصري المعروف بابن شدويه يحكي عن بعض أصحابه عن أبي يوسف ووتی: چوومه لای أبو حنیفة پرسیارى بابه تیکم لی کرد ئه ویش وه لامی دامه وه، پیم ووت: به لگه ت چیه له م وه لامه دا ؟ ووتی: ئه مه و ئه وه یه، منیش هه لسام له لای، به لای ابن أبي ليلى و ابن شبرمة تیپه ریم پرسیارى بابه ته که م لی کردن، وه لامیکی تریان دامه وه جیا له وه لامه که ی أبو حنیفة، پیم ووتن: به لگه تان چیه له م وه لامه تاندا ؟ ئه وانیش باسی به لگه کانیاں کرد، منیش ووتم: که سیکی تر هه یه وه لامی به م شیوه یه و به لگه که شی ئه مه و ئه وه یه، ئه وانیش وه لامه که و به لگه که یان به لاوه جوان بوو ووتیان ئیمه ش هه مان شت ده لیین، ووتم: ئه مه وه لامی أبو حنیفة بوو، جا وازیان له و وه لامه هیئا که به لایانه وه جوان بوو، وه ده ستیاں کرد به زه مکردنی. [فضائل أبي حنیفة : 91]

ووتم: ابن شدويه نه مدوژییه وه، هه روه ها راوی نیوان ئه و و أبو یوسف دیار نیه کییه.

ابن أبي العوام دهلی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال سمعت يموت بن المزرع بن يموت العبدي دهيووت: بیستم عمرو بن بحر الجاحظ دهيووت: خه لکی ده باره ی أبو حنیفة دوو جوړن: حه سود

و جاهيل، ڇه سوده ڪه ناتوانئ ٿه وه بڪات ڪه أبو حنيفه ڪرد وويه تي، وه جاهيله ڪه ش نازانئ أبو حنيفه چي دهئ. [فضائل أبي حنيفة : 94]

ووتم: كەسانىڭ ھەن كە مەدھى كەسىڭ دەكەن خۇدى مەدھە كە زەمە، كەسىڭى ۋەك الجاحظ
 كە موعتەزىلەيەكى كافرە قوتابى إبراهيم بن سيار النظام بوو كە ئىستا نەززامىيە زىندىقەكان
 دراۋنەتە پال ناۋى ئەم كەسە، ھەروەھا تۆمەتبارە بە زىندىق بوون و نوڭز نەكردن و پۇژوونەگرتن،
 ھەروەھا تۆمەتبارە بە درۆ لە فەرموودەدا، ۋە بى ئەدەب و زمان پىس و گالتەجارە، كەسىڭى لەم
 شىۋەيە مەدحت بىكات و لىت پازى بىت دەبى تۆچ جۆرە كەسىڭ بىت، دواتر كوا نرخی ووتەى
 الجاحظ ؟

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني أبو بشر الدولابي قال حدثنا محمد بن شجاع قال سمعت محمد بن عبيد الطنافسي دهيووت: بيستم أبو معاوية الضرير دهيووت: بهردهوام سفيان الثوري ييش دهخرا لهلاي ئيمه تائهو كاتهي قسهي به أبو حنيفة ووت، رحمهما الله.

[فضائل أبي حنيفة : 98]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنیکی ناوداره پیشترباسمان کرد، أبو معاوية مورجیئه بوو گهر راستیش بوایه گرنگ نیه به لامانه وه ووته که ی.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد ووتى: يستم أبا نعيم دهيوت: كاتيک أبو حنیفة مرد بیستم علي بن صالح بن حي دهيوت: موفتي عیراق رۆیشت، فه قیہی ئەهلی عیراق رۆیشت.

[فضائل أبي حنیفة : 104]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مهجهوله.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرقي قال حدثني أبو حفص المروزي قال سمعت علي بن الحسن بن شقيق دهيووت: ابن

المبارك ووتى: ووتهى أبو حنيفة له لای ئیمه وهک ئه ئه ر وایه گهر ئه ئه ر نه بیټ له بابه ته که دا.
[فضائل أبي حنيفة : 113]

ووتم: أبو حفص المروزي نه مدؤزییه وه، که سیکی تره هیه به ناوی أبو حفص المروزي ناسراو به ابن علك به لām له چینی علي بن الحسن بن شقيق نیه تا بلیین خویه تی چونکه علي 225 مردووه، ابن علك 325 مردووه، واتا 100 دواى مردنى علي ژیاوه ئه ی کاتیک ئه م رپوايه ته ی له علي بیستوو ه ته مه نی چه ند بووه ؟! بویه دووره که ئه مه ابن علك بیټ.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرتي قال حدثنا محمد بن عبدالعزيز بن أبي رزمة قال حدثني نعيم بن بكار الفرغاني ووتى: بیستم أحمد بن حرب النيسابوري دهیووت: أبو حنيفة له نیو زانایاندا وهک خه لیفه وابوو له نیو ئه میره کاندا. [فضائل أبي حنيفة : 115]

ووتم: نعيم بن بكار الفرغاني نه مدؤزییه وه، دواتر أحمد بن حرب النيسابوري که سیکی مورجیئه یه بانگه وازی بو ئیرجاء ده کرد وهک ابن حبان باسیکردوو ه، ههروه ها الخطیب ده ئی: أحمد بن حرب له لای که دررامیه کان زور گه وره بوو، که دررامیه کان یه کیکن له گروپه کانی مورجیئه که ئیستا بوونیان نه ماوه، بویه ئاساییه مه دحی مورجیئه یه کی وهک خو ی بکات.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني أحمد بن محمد بن سلامة قال حدثني أبو خازم القاضي عبد الحميد بن عبد العزيز قال حدثنا سعيد بن روح عن عبد الله بن داود الخريبي: پیاویک پرسیا ری لی کرد ووتی: خه لکی له چ شتی ک ره خنه یان له أبو حنيفة گرت ؟ ووتی: والله نازانم ره خنه یان لی گرتی له شتی ک ته نها ئه وه نه بی ئه و دهیووت و ده پیکا، ئه وان ده یانووت و هه له یان ده کرد. [فضائل أبي حنيفة : 120]

ووتم: سعيد بن روح نه مدؤزییه وه.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني أحمد بن علي بن الحسن بن شعيب

المدائني يقول سمعت إسماعيل بن يحيى المزني دهيوت: بيستم الشافعي محمد بن إدريس دهيوت: خه لكي له سهر أبو حنيفة حيسابن له فيقهدا. [فضائل أبي حنيفة : 122]

ووتم: أحمد بن علي بن الحسن له هه نديك كتيب به الحسن هاتووه له هه نديكي به الحسين.

ابن أبي العوام دهئي: حدثني أبي قال حدثني أبي قال وسمعت محمد بن محمد بن الأشعث الكوفي يقول سمعت يونس بن عبد الأعلى دهيوت: بيستم الشافعي دهيوت: هيچ كه سيك نيه داواي فيربووني فيقه بكات ئيللا له سهر أبو حنيفة حيسابه. [فضائل أبي حنيفة : 123]

ووتم: محمد بن محمد بن الأشعث الكوفي تومه تبار به درؤ.

ابن أبي العوام دهئي: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا علي بن الحسن بن شقيق قال سمعت أبي يذكر عن عبدالله بن المبارك ووتي: پرسيارم له أبو عبدالله سفيان بن سعيد الثوري كرد ئايا بانگه واز كردني دوژمن له ئه مرؤدا واجبه؟ ووتي: ده زانن له سهرچی كوشتاريان له گه ل ده كريت، ابن المبارك ووتي: پيم ووت: أبو حنيفة ده رباره ي بانگه واز پيت گه يشتووه كه چی ده ئي، سفيان چاوي لار كرده وه ووتي: شته كاني ئه وت نوسيوه ته وه؟ ووتم: به ئي، جا سفيان سهری لار كرده وه ئينجا ئاوري دايه وه به لاي راست و چه پدا پاشان ووتي: أبو حنيفة زور به توندي زانستي وهرده گرت، به رگري له حه رامي الله عز وجل ده كرد كه نابيت حه لال بكريت، ئه وه ره موودانه ي وهرده گرت كه صه حيح بوون به لايه وه و كه ساني سيقه نه قليان ده كرد، وه دوا كاري پيغه مبه ر ﷺ وهرده گرت، وه ئه و شتانه ش كه زاناياني كوفه له سهری بوون، پاشان كه سانيك ناشرينيان كرد، نستغفر الله، نستغفر الله.

[فضائل أبي حنيفة : 144]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله، هه روه ها باوكي علي باسман كرد، پاشان باوكي علي له نيوان خوي و ابن المبارك پچران هه يه ليره دا هه روه ك له صيغه ي ئه دا كردني دياره ده ئي: يذكر عن عبدالله بن المبارك، صيغه ي ته مريض-ه كه صيغه يه كي زه عيفه.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن إبراهيم بن هاشم قال سمعت أبي يقول سمعت وكيع بن الجراح ديووت: بيستم أبو حنيفة ديووت: ميز کردن له ناو مزگه وتدا باشته له هه نديک قياس. [فضائل أبي حنيفة : 147]

ووتم: محمد بن إبراهيم بن هاشم بن مشكان خوي و باوکی جهرح و ته عدیلیان بو نه کراوه. مه به ست له هیئانی ئەم رپوایه ته ش ئەوهیه که گوايه خه لکی ده لپن أبو حنيفة زیاده رپوه له به کارهیانی قیاس، ئەوه تا ئەو بهم شیوهیه باسی قیاس ده کات. ئەم رپوایه ته یان ده ستکاری کراوه یان به ماناوه نه قل کراوه و ماناکه ی گۆر دراوه، ئەگینا رپوایه ته که له دژی أبو حنيفة-یه، وه پاشان اصولی أبو حنيفة پوونه که زیاده رپوه ی کردووه له به کارهیانی قیاس ئەمه شتیک نیه شاراوه بیّت.

عبرالله دهلي: حدثت عن يزيد بن عبد ربه ووتی: بیستم وكيع بن الجراح کاتیک هات بو لامان له حمص له سالی 193 ديووت: خوتان بپاریزن له رهئی أبو حنيفة، من بیستم پيش ئەوهی ده ست بداته قیاس ديووت: ميز کردن له ناو مزگه وتدا باشته له هه نديک قیاس. [السنة : 385]

ووتم: وهک ده بینن رپوایه ته که چۆنه واتا پيش ئەوهی ده ست بداته قیاس وای ووتوه، به لام بویه ئەم رپوایه ته م نه هیئا له به شی یه که م چونکه شیخی عبدالله دیار نیه کییه، به لام به هر جوړیک بیّت ئەم سه نه ده پاکتره له وهی ابن أبي العوام، وه ههروه ها الخطيب به دوو سه نه دی تر هیئاویه تی که سه حیحن.

الخطيب دهلي: أخبرنا أبو الحسن بن رزقويه حدثنا أحمد بن جعفر بن محمد بن سلم حدثنا أحمد بن علي الأبار، وأخبرنا محمد بن الحسين بن الفضل أخبرنا دعلج أخبرنا الأبار أخبرنا أبو عمار المروزي عن وكيع قال: قال أبو حنيفة، وفي حديث ابن الفضل حدثنا أبو عمار ووتی: بیستم وكيع ديووت: بیستم أبو حنيفة ديووت: ميز کردن له ناو مزگه وتدا باشته له هه نديک قیاس. وكيع ووتی: ئەمه له دژیه تی. الخطيب دهلي: له رپوایه تی ابن رزقويه ئەمه ی زیاده کردووه: نه ک له به رژه وهندی ئەو بیّت.

[الفقيه والمتفقه : 509/1]

ووتم: أبو الحسن بن رزقويه له م چاپه دا بۆته أبو الحسين بن رزقويه كه هه له يه.
الخطيب به دوو سه نه د له رڼگای الأبار-هوه ئه م رپوايه ته ی هیناوه كه هه ردو وکیان صه حیحن، وه
سه نه دی دوو هم بیستی تیدایه له نیوان هه ر یه ک له أبو عمار و وکیع و أبو حنیفة، گومان له سه ر
سه نه دی یه که م لا ده بات كه ته صریح دان به سماعی تیدا نیه له نیوان ئه م سیانه، مانای ووته که ی
وکیع ئه وه یه که ئه م ووته یه له دژی أبو حنیفة حیسابه نه ک له به رژه وهندی ئه و حیساب بیّت،
وهک له عه ره بی ده ووتری: علیه لا له.

الخطیب ده ئی: کتب إلى عبدالرحمن بن عثمان الدمشقي وحدثني عبدالعزيز بن أبي طاهر عنه قال
أخبرنا أبو الميمون عبدالرحمن بن عبدالله بن عمر بن راشد البجلي أخبرنا أبو زرعة قال حدثني يزيد بن عبد
ربه ووتی: بیستم وکیع بن الجراح به یحی بن صالح الوحاظی ده ووت: ئه ی باوکی زکریا خوّت
بپاریزه له ره ئی، من بیستم أبو حنیفة دهی ووت: میز کردن له ناو مزگه و تدا باشته ره له
هه ندیک له قیاسه کانیان. **[الفقیه والمتفقه : 1/509-510]**

ووتم: سه نه ده که ی صه حیحه له رڼگای یزید بن عبد ربه رپوايه ت کراوه پشتراستی رپوايه ته که ی
عبدالله ده کاته وه که ئه ویش له یزید بن عبد ربه رپوايه تی کردبوو.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني
أحمد بن القاسم البرتي قال حدثنا محمد بن قراد حدثنا يوسف السمطي عن أبي حنیفة ووتی: چوومه
لای أبو جعفر المنصور عیسی بن موسی له لای بوو، عیسی ئاوپی لیّم دایه وه ووتی: ئه مه زانای
دونیا یه، پاشان ئاوپی لیّم دایه وه ووتی: ئه ی نعمان زانست له کئ وه رگرتووه ؟ ووتم: له عمر بن
الخطاب وعلی بن أبي طالب و عبدالله بن مسعود، ووتی: له ویّدا زانست هه یه له ویّدا زانست هه یه.
[فضائل أبي حنیفة : 147]

ووتم: محمد بن قراد و یوسف السمطي هه ردو وکیان درۆزن.
مه به ست له ناو هینانی ئه م هاوه لانه ش واتا له رڼگای قوتابیه کانی ئه وان یان قوتابی قوتابیه کانیان،
ئه گینا أبو حنیفة هیچ هاوه لئیکي نه دیوه و زانستی لیوهر نه رگرتووه.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن شجاع ووتى: نئمه له لای عبدالله بن داود الخريبي بووين گويمان لي گرتبوو، پياويکمان له گهل بوو کوئتربوو له نئمه له فهرمووده دا، جا پرسيارى هه نديک شتى کرد دهربارهى شوردي مردوو، عبدالله-ش وه لامى ده دايه وه تا گه يشت به وهى عبدالله بن داود ووتى: ئه مه ووتهى أبو حنيفة-يه، پياوه که قسه يه کی کرد وهک بلي تانه بدات له أبو حنيفة، جا عبدالله پشتي تيکرد و زور سوکی کرد، وه عبدالله به رده وام بوو له وه لامدانه وهى پرسياره کانی، وه دهيووت: ئه مه ووتهى أبو حنيفة-يه پاشان به و پياوهى ووت که پرسيارى ليکرد ده زانی کي له گهل أبو حنيفة داده نيشت؟ فلان و فلان و داود الطائي و تا 10 که سی ژمارد، والله گهر يه کيک له مانه بکيشرين به هه موو خه لکی سهر زهوى ئه واه گومانم وایه که ئه و قورستر بيئت. [فضائل أبي حنيفة : 160]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي دروژنه.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد بن المبارك قال حدثنا محمد بن سليمان بن لوين قال حدثنا يحيى بن زكريا بن أبي زائدة ووتى: ئه و که سه گه وره يی أبو حنيفة ده زانييت که بينيبييتي و گوئ بيستی ووته کانی بوو بيئت.

[فضائل أبي حنيفة : 163]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني أحمد بن محمد بن سلامة قال كتب إلي محمد بن عبدالله بن أبي ثور الرعيني يحدثني عن سليمان بن عمران قال: قال عبدالله بن المغيرة: سئ شت هه يه هه زت بوئ ده چييت له کوفه، رهئ أبو حنيفة و توانای له به رکردنی سفيان الثوري و وه رعى مسعر بن کدام. [فضائل أبي حنيفة : 172]

ووتم: محمد بن عبدالله بن عبدون الرعيني و سليمان بن عمران دوو قازى هه نه فى مه زهه بن، نه مبینى باسى محمد بن عبدالله کرابئ، به لام دهربارهى سليمان بن عمران أبو حاتم الرازي دهلي:

فهرمووده کانی به لگهن له سه ره ئه وهی که صدوق نیه، ههروه ها الدارقطني ده ئی مه جهوله، عبدالله بن المغیره نازانم کییه ته نها نه وه نه بی ابن حبان ده ئی: مصریه رپوایه تی له سفیان الثوری هه یه تفرد ده کات وشتی غه ریب ده گێرێته وه، گه ره ئه ویش حه نه فی بیته ئه وا ته واوی رپوایه کانی سه نه ده که مصرین و حه نه فین، وه سلیمان ده ئی: قال عبدالله نازانم به یه ک گه یشتوون یان نا.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال: قال محمد بن شجاع: بیستم پیاویک باسی بابه تیکی کرد ده رباره ی زفر و أبو یوسف ووتی: ئایا زفر عیلمی که لامی ده خویند ؟ الحسن بن زیاد پئی ووت: چه نه ده سه خیفی، ده ئی: هاوه له کانمان و شیخه کانمان عیلمی که لامیان خویند ووه ؟ نه مانه مائی زانست و فیکم بوون، به لکو ده ووتری: نه وه که سه عیلمی که لام ده خوینی که عه قلی نیه، نه مانه زانتر بوون به الله عز وجل و سنووره کانی له وهی که بچه ناو نه وه عیلمی که لامه ی که مه به سه ته، به شیخه کانمان گه یشتم أبو حنیفه و پیش نه ویش و زفر و أبو یوسف گرنگیان به هیچ نه ده دا جگه له فیکم و شوینکه و تنی که سانی پیش خوین، پیاوه که ووتی: فلان که س - واتا بشر المریسی - ده ئی: ووته ی نه وه ده رباره ی قورئان هه مان ووته ی أبو حنیفه و زفر و أبو یوسف - ه، الحسن بن زیاد پئی ووت: والله درۆ ده کات، نه م بیست که سیان باسی شتیکی ئاوا بکه ن، وه پیشم نه گه یشتووه نه م شته له نه وه وه، نه ی تو بو پیت نه ووت: تو هاوه لایه تی أبو حنیفه و زفر - ت نه کردووه به لام هاوه لایه تی أبو یوسف - ت کرد نه ی بوچی أبو یوسف ده ری کردیت ؟ کی درۆکه ی روونتره له م که سه ؟ [فضائل أبي حنیفه : 187]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه، الحسن بن زیاد تۆمه تباره به درۆ، که سانیک بو سه رخستنی مه زه به که یان درۆ به ده می پیغه مبه ر ﷺ هه لبه ستن، ئاماده شن درۆ بکه ن بو جوانکردنی ئیمامه که یان.

ابن أبي العوام ده ئی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال سمعت أبا عبدالله محمد بن شجاع الثلجي يقول سمعت الحسن بن أبي مالك يقول سمعت أبا يوسف ده یووت: بیستم أبو حنیفه ده یووت: له م رووه دوو پۆل کافرمان بو دیت الجهمیه و المشبهه، واتا خوراسان.

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرقي حدثنا أبو حفص المروزي حدثنا بشر بن يحيى عن النضر بن محمد قال: قال أبو حنيفة: جههم و مقاتل دوو فاسق بوون، ئهويان زياده‌ره‌وى كرد له ته‌شبه، ئه‌ويشيان زياده‌ره‌وى كرد له نه‌فى. [فضائل أبي حنيفة : 201]

ووتم: أبو حفص المروزي باسماں كرد، بشر بن يحيى المروزي زه‌عيفه.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني أبو بكر محمد بن جعفر بن الإمام قال حدثنا هارون بن عبدالله بن مروان الحمال قال حدثنا سليمان بن حرب عن حماد بن زيد ووتى: له‌لاى أبو حنيفة دانىشتم له مه‌ككه، پيم ووت: أيوب پي راگه‌ياندين ووتى: سعيد بن جبیر منى بنى دانىشتبووم له‌گه‌ل طلق بن حبيب، پي ووتم: بوچى ده‌تبينم له‌گه‌ل طلق داده‌نيشيت ؟ له‌گه‌لى دامه‌نيشه، أبو حنيفة ووتى: طلق قه‌ده‌رى بوو. [فضائل أبي حنيفة : 202]

ووتم: له به‌شى يه‌كه‌م ئه‌م رپوايه‌ته‌مان هيئا له تاريخ بغداد به سه‌نهد و مه‌تنىكى تر نزيك له‌م مه‌تنه، مه‌به‌ست له‌هيئانى ئه‌م رپوايه‌ته‌ش ئه‌وه‌يه كه طلق قه‌ده‌رى بووه بويه سعيد سه‌رزه‌نشتى أيوب-ى كردووه كه چۆن له‌گه‌ل كه‌سيكى قه‌ده‌رى داده‌نيشيت، به‌لام راستيه‌كه به‌م شي‌وه‌يه نيه به‌لكو طلق مورجيئه بوو زانايان هه‌رباسى مورجيئه بوونيان كردووه باسى ئه‌وه‌يان نه‌كردووه كه قه‌ده‌رى بيت، مه‌تنه‌كه به‌م شي‌وه‌يه كه دواى ته‌واو بوونى قسه‌كانى حماد كه‌سيك له‌ أبو حنيفة ده‌پرسى طلق عه‌قيده‌ى چۆن بوو، سه‌ره‌تا وه‌لامى ناداته‌وه كه پرسياركه‌ره‌كه زۆرى ليده‌كات أبو حنيفة دهئ: برواى به عه‌دل هه‌بوو واتا ئيرجاء وه‌ك له به‌شى يه‌كه‌مدا باسماں كرد، جا ليرهدا عه‌دل كراوه به قه‌ده‌ر چونكه قه‌ده‌ريه‌كان نه‌فيكردى قه‌ده‌ر به عه‌دل ناو ده‌به‌ن ئينجا به‌هوى ئه‌م تيگه‌يشته‌وه وه‌شى عه‌دليان به قه‌ده‌ر ليك داوه‌ته‌وه و ئه‌صلى وه‌شه‌كه‌يان گوڤويه بو قه‌ده‌ر، له‌كاتيكدا گه‌رسه‌يرى رپوايه‌ته‌كه بكه‌ين له تاريخ بغداد رپووداوه‌كه باسى ئيرجاء ده‌كات،

حماد ئەم پرووداوه دەگۆرپتەوه وهك به لگهيهك له دژى أبو حنيفة، گهرهۆكارى ههجر کردنى طلق قهدير بوایه ئەوا أبو حنيفة رەددى حمادى دەدايهوه دهيووت بهم شیوهيه نيه كه تۆ باسى دهكهى، پاشان أبو حنيفة سعيد بن جبیر دەداته پāl ئیرجاء هه رله وپوايه تهى تاريخ بغداد به بيانوى ئەوهى كه سالم الأفطس پي ووتوه سعيد مورجیئه بوو، الكوثري دهئى: له هه ر سى چاپه كهى تاريخ بغداد ووشهى عه دل هاتوو، به لām ئەمه ته صحيفه راسته كهى ووشهى قهديره له سه ر كتيبى (الجواهر المضيئة) چاكم كردۆته وه، ئينجا پاشان ئەم رپوايه تهى ابن أبي العوام دههينيت كه ووشهى قهدير هاتوو، المعلى ليردا ته ركيزيكي زۆر ووردى كردوو له سه ر وه لām كهى الكوثري، كه مانا كهى بهم شیوهيه: الخطيب له سه دهى 5 مردوو، ابن أبي العوام له سه دهى 4 مردوو، عبدالقادر القرشي خاوهنى كتيبى (الجواهر المضيئة) له سه دهى 8 مردوو، جا كاتيک الخطيب به ووشهى عه دل دههينيت، ابن أبي العوام و عبدالقادر به ووشهى قهدير دههينن، له پيشتره الكوثري به رپوايه ته كهى ابن أبي العوام رەددى رپوايه ته كهى الخطيب بداته وه نهك به كتيبه كهى عبدالقادر كه ته نها نه قلى كردوو وهك جهرح و ته عديليک بۆ طلق له لايه ن أبو حنيفة-هوه به بئ هينانى رپوايه ته كه، ئەمه ش وادهكات زياتر گومان له سه ر ئەهلى كتيبه كهى ابن أبي العوام دروست بکهين، بروانه [التنكيل : 469/1]

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني إبراهيم بن الجنيد قال حدثني داود بن أمية المروزي ووتى: بيستم عبدالمجيد بن عبدالعزيز بن أبي رواد دهيووت: پياويكى سه رخۆش هاته لای أبو حنيفة، پي ووت: ئەه مورجیئه، أبو حنيفة-ش پي ووت: گهر له بهر ئەوه نه بوایه كه من ئيمان بۆ كه سانی وهك تۆ ئيثبات دهكه م ئەوا منت نه دهدايه پāl ئیرجاء، وه گهر له بهر ئەوه نه بوایه كه ئیرجاء بيدعهيه ئەوا گويم به وه نه دهدا كه بدرتته پāl.

[فضائل أبي حنيفة : 222]

ووتم: داود بن أمية المروزي نه مدؤزيه وه، عبدالمجيد بن عبدالعزيز بانگه وازكه ره بۆ ئیرجاء له رپوايه تيش پته و نيه ته زعيف كراوه لای هه نديكيان، به لām ئەوهى ليردا مه به ستمانه عه قيديه تهى

نهك رپوايه تي چونكه خوئ نامادهي رووداوه كه بووه، أحمد بن حنبل دهئ زياده رپو و بووه له ئيرجاء، الفسوي دهئ بيدعه چيه كي عينادي بانگه وازكه ربوو، أبو داود دهئ بانگه وازكه ربوو بؤ ئيرجاء، ابن سعد دهئ مورجيئه يه، البخاري دهئ عه قيدهي ئيرجائي هه بوو، جا كه سيك بانگه وازكه ربيت بؤ ئيرجاء چؤن رپوايه تيكي له م شيويه ده گيرپته وه كه بلئ ئيرجاء بيدعه يه ؟! خودي رپوايه ته كه ش به لگه يه له سهر مورجيئه بووني أبو حنيفة ئه گينا ئه هلي سوننه به كه ساني زؤر پاكتر له م عهرق خؤره ناتوانن بلئن ئيمانداره به و شيويه يه كه أبو حنيفة مه به ستيه تي، كه چي ئه و ئيثباتي ئيمان دهكات بؤ عهرق خؤر، ئه مه ش خودي ئيرجائه، مورجيئه بووني أبو حنيفة-ش هيئنده ناوداره كه به رپوايه تيكي له م شيويه رته ناكريته وه.

وه ههروهها ابن أبي العوام سئ رپوايه تي تري هيئاوه بؤ نه في كردني مورجيئه بووني أبو حنيفة، كه چي هه رسيك رپوايه ته كه به لگه ن له سهر مورجيئه بووني أبو حنيفة، ته نانهت دانه يه كيان له به شي يه كه م هيئاومانه له برگه ي ئيرجائدا، سبحان الله ! نازانم ابن أبي العوام چؤن له ئيرجاء تيگه يشتوو ؟

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني يعقوب بن إسحاق بن أبي إسرائيل قال حدثني غسان بن محمد المروزي قاضي الكوفة قال سمعت بشر بن يحيى المروزي دهيووت: من له لاي جرير بن عبد الحميد الضبي بووم له الري، بيستم دهيووت: من بيستم المغيرة كاتيک پرسيارى ليكرابوايه ده باره ي بابه تيک دهيووت: أبو حنيفة ده باره ي ئه م بابه ته ئاوا و ئاواي ووت، جا كورپى براى جرير به جرير-ي ووت: ئه ي باوكى عبدالله خه لكى توشى فيتنه مه كه به أبو حنيفة، جرير پئى ووت: بيدهنگ به، من بينيم مغيرة وه لامى پرسيارى كي ده دايه وه خه لكى موخاله فه يان ده كرد ئه ويش دهيووت: چي بكه م ئه مه ووته ي أبو حنيفة-يه.

[فضائل أبي حنيفة : 253]

ووتم: مغيرة واتا مغيرة بن مقسم الضبي، غسان بن محمد المروزي قازى كوفه بوو جهه ي بوو وهك عبدالله بن أحمد باسى دهكات، ههروهها له سه ردهمى فيتنه ي خلق القرآن خه لكى تاقى

ده کردهوه، عثمان بن أبي شيبة له عنه تي ليكردووه، وه بشر بن يحيى المروزي زه عيفه به لام لي ره دا خوئي نامادهي رووداووه كه بووه به هوئي نه ووهوه ته زعيفي ناكه ين.

ابن أبي العوام دهئي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد قال حدثني محمد بن المبارك قال حدثنا محمد بن سليمان لوين عن يحيى بن زكريا زائدة ووتي: باوكم پئي ووتم: نه ي كورم دهست بگره به أبو حنيفة و عيلمي ليوهر بگره پيش نه وه ي له دهستت ده رچي، يحيى دهئي: هه نديكجار فه تو اي أبو حنيفة-م نيشاني باوكم ده دا پئي سه رسام ده بوو، يحيى دهئي: كه سمان نه بيني واز له عيلمي أبو حنيفة بهيئي وهك خو پاراستن. [فضائل أبي حنيفة : 254] ووتم: محمد بن المبارك مه جهوله.

ابن أبي العوام دهئي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني يعقوب بن إسحاق قال حدثنا أحمد بن حميد قال سمعت يحيى بن هلال يقول زعم لنا يوسف بن خالد ووتي: كتبه كاني أبو حنيفة نيشاني سفيان الثوري ده درا سفيان ده يووت نه مه ووته ي منه، كتبي الرهن نيشاني درا كه بابه تي ووردي تيدا بوو، ووتي: نه مه ووته ي منه، گهر پرسيا ري ليكرابوايه كه بابه ته كه شهرج بكات نه يده تواني. [فضائل أبي حنيفة : 257] ووتم: واتا سفيان كتبي أبو حنيفة-ي ده دا يه پال خوئي كه چي سه ري له بابه ته كه ش ده رنه ده چوو! يوسف بن خالد السمتي دروزه وهك پيشتر باسمان كرد.

ابن أبي العوام دهئي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال سمعت محمد بن شجاع ووتي: بيستم الواقدي ده يووت: سفيان الثوري داواي ليده كردم كتبه كاني أبو حنيفة-ي بو بهيئم تا سه يري بكات. [فضائل أبي حنيفة : 258] ووتم: محمد بن شجاع الثلجي دروزه، الواقدي هه نديك به دروزنيان داناوه هه نديكيش تو مه تباريان كردووه به درو، له باشترين حايدا مه تروكه.

ابن أبي العوام دهئي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد قال حدثني محمد

بن المبارك قال حدثنا إبراهيم بن سعيد الجوهري قال حدثنا المثنى بن رجاء ووتى: بيستم مالك بن مغول دهيووت: أبو حنيفة بهرچاو رؤشن بوو به فيقه. [فضائل أبي حنيفة : 262]
ووتم: محمد بن المبارك مه جهوله، المثنى بن رجاء نه مدؤزيه وه.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال سمعت أبا نعيم دهيووت: بيستم علي بن صالح كاتيک أبو حنيفة مرد دهيووت: موفتي عيراق رؤيشت. [فضائل أبي حنيفة : 264]
ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن المبارك قال حدثنا الحسين بن إبراهيم ووتى: بيستم أبو بكر بن عياش دهيووت: أبو حنيفة تيگه يشتوو بوو. [فضائل أبي حنيفة : 264]
ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا الحسين بن إبراهيم قال حدثنا عيسى بن يونس ووتى: بيستم باوكم دهيووت: النعمان بن ثابت زؤر به توندى شوئى فهرمووده صه حيحه كانى پيغهمبهرى الله ﷺ دهكهوت، گهر زه حمهت بوايه بوئى كه به لگه بهيئيته وه به فهرمووده پيغهمبهرى الله ﷺ نهوا رپوايه ته صه حيحه كانى هاوه لاني شارى كوفه وهرده گرت، گهر موخاله فهى كرابوايه له شاره كانى تردا، له وه دهرنه دهچوو كه نه هلى كوفه له سهري بوون و له زانايانى نه هلى كوفه يان وهرگرتبوو. [فضائل أبي حنيفة : 267]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال حدثنا المثنى بن رجاء ووتى: بيستم إسرائيل دهيووت: باشترين

پیاو النعمان بن ثابت-ه سه ره پای که می ریوایه ت کردنی بؤفه رمووده، له حماد فیهی وه رگرتووه
ئه وهنده به سه بؤت. [فضائل أبي حنيفة : 268]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله، المثنی بن رجاء نه مدؤزییه وه.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني
محمد بن حماد قال حدثنا جبارة بن المغلس ووتی: بیستم الربیع بن قیس دهیووت: أبو حنيفة به یه کیک
له پیاوه عاقله کان ده ژمیژدی. [فضائل أبي حنيفة : 332]
ووتم: جبارة بن المغلس تۆمه تباره به درؤ.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثنا عبدالله بن أحمد الربيعي قال حدثني
أحمد بن محمد بن حجاج المروزي ووتی: پرسیارم له باوکی عبدالله کرد ده باره ی قطبة، ووتی: له
مه جلیسی سفیان داده نیشت، وه ده ئین له مه جلیسی أبو حنيفة داده نیشت، هه ره وه بوو
ووته کانی أبو حنيفة-ی به سفیان ده گه یاند، وه ده ئین سفیان به هوئی وه مه زه به ی أبو حنيفة-
ی زانی، پاشان ووتی: قطبة مستقیم الحدیث-ه. [فضائل أبي حنيفة : 340]
ووتم: عبدالله بن أحمد الربيعي زه عیفه، أحمد بن محمد بن حجاج المروزي بؤته المروزي نه مه ش
هه له یه، مه به ست له هیئانی نه م ریوایه ته ش نه وه یه که سفیان له ریگای قطبة خوئی فیژی مه زه به ی
أبو حنيفة ده کرد و شتی لیوه فیژ ده بوو.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني
أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة قال حدثني نعيم بن عمر القديدي ووتی: بیستم أبو حنيفة
دهیووت: خه لکی سه یرن ده ئین من به ره ئی فه توا ده ده م! فه توا ناده م ته نها به نه ثه ره نه بی.
[فضائل أبي حنيفة : 356]

ووتم: نعيم بن عمر القديدي مه جهوله، له م کتیبه دا بؤته نعيم بن عمرو القديدي نه مه ش هه له یه.

ابن أبي العوام دهئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثنا

عقبة بن مكرم قال حدثنا عبدالصمد بن عبدالوارث ووتى: ئيمه له لاي شعبة بووين، پي ووترا: أبو حنيفة مرد، شعبة ووتى: زانيني فيقى خه لى كوفه له گه ل ئه ودا رويشت، الله فه زل به سهر ئيمه وئيش بكات. [فضائل أبي حنيفة : 376]

ووتم: له به شى يه كه م به صه حي هينامان كه شعبة له عنه ت له أبو حنيفة دهكات.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال حدثني المثني بن رجاء ووتى: بيستم سعيد بن أبي عروبة دهيووت: أبو حنيفة زاناي كوفه بوو. [فضائل أبي حنيفة : 383]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله، المثني بن رجاء نه مدوزييه وه.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثنا محمد بن حماد قال حدثنا لوين محمد بن سليمان ووتى: بيستم محمد بن جابر دهيووت: أبو حنيفة زانارين كه سى شاره كه ي بوو له سهردهمى خوى له فه توادان، وه عه وامي خه لك مه يليان بولاى نه وه دهچوو له بابته كاندا. [فضائل أبي حنيفة : 404]

ووتم: محمد بن حماد مه جهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال أخبرني عبدالله بن أحمد بن حنبل ووتى: پرسيارم له باوكم كرد دهر باره ي شعيب بن إسحاق الدمشقي، ووتى: نابينم هيچ كيشه هه بى به لام له گه ل ئه هلى رهئى داده نيشت، له گه ل أبو حنيفة داده نيشت. [فضائل أبي حنيفة : 420]

ووتم: خودى ئه م رپوايه ته تانه دانه له أبو حنيفة، ئيمام أحمد دهئى شعيب هيچ كيشه ي نيه ته نها نه وه نه بى كه له گه ل أبو حنيفة داده نيشت، واتا نه وه به كيشه ده زانيت، كه چى ابن أبي العوام هيناويه تى وهك مه دحيك بو أبو حنيفة به و مه به سته ي كه شعيب قوتابى أبو حنيفة بووه و خه لكانيكى زور زانستيان له أبو حنيفة وهرگرتووه و له مه جليسى دانيشتون.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة قال حدثني عمرو بن النضر بن قديد ووتى: بيستم عبدالله بن المبارك دهيووت: أنبأنا النعمان، يئى ووترا: النعمان كييه ؟ ووتى: النعمان بن ثابت ئه وكه سهى كه يئى دهليئى أبو حنيفة، جا كئى ههيه وهك أبو حنيفة ؟ [فضائل أبي حنيفة : 429] ووتم: عمرو بن النضر بن قديد نه مدؤزييه وه.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم قال حدثنا ابن أبي رزمة قال حدثني أبو وهب ووتى: بيستم النضر بن محمد دهيووت: أبو حنيفة گهر حه قى پئىگه يشتبوايه زمانى نه ده کرده وه، واتا قبولئى ده كرد. [فضائل أبي حنيفة : 442] ووتم: النضر بن محمد المروزي باسمان كرد مورجيئيه و هاوهلي أبو حنيفة بووه، بؤيه ئاساييه مه دحى ئيمامه كهى بكات.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني يوسف بن أحمد المكي قال حدثنا محمد بن حزام الفقيه قال حدثنا محمد بن علي الصائغ بمكة قال حدثنا إبراهيم بن محمد الشافعي أنه قال أخبرني عبدالعزيز بن محمد الدراوردي ووتى: مالك بن أنس سهيرى كتيبته كانى أبو حنيفة-ى ده كرد و سودى لئى ده بينى. [فضائل أبي حنيفة : 495]

ووتم: ليژدها ابن أبي العوام-ى نه وه راسته وخوړپروايهت دهكات له يوسف الصيدلاني، ئه مهش ئه و به شه زيادهيه كه خوئى خستويهتیه ناو كتيبته كهى باپيرى، بؤيه له مړپروايهته دا (حدثني أبي قال حدثني أبي قال) تيډا نه بوو.

يوسف بن أحمد المكي ئه و كه سه بوو كه ابن عبدالبر زؤربهى رپوايهته كانى له و نه قل كرد بوو له كتيبى (الانتقاء) له سه رهتاي به شى دووهم باسى حاليماى كرد، محمد بن حزام الفقيه بؤته محمد بن حازم الفقيه ئه مهش هه ليه، وه پئشترله نه قل كردنى رپوايهته كانى ابن عبدالبر باسمان كرد كه مه جهوله، وه ئه وهى ئاگادارى حالى مالك و هه لويستى مالك بيت بهرامبه ر أبو حنيفة ئه وا ده زانئت كه شتى ئاوا دووره له راستيه وه.

رېوايه ته ګانې ګتیبې (اخبار أبي حنيفة وأصحابه)

الصيمري ده لې: أخبرنا أبو حفص عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا ابن عابس ووتى: بیستم حماد بن سلمة دهیووت: موفتی کوفه وئه وکه سهی که چاوی له سه ربوو له فیهقهدا دواى مردنی إبراهيم النخعي حماد بن أبي سليمان بوو، خه لکی به هوئ وئه وه بئ پیویست بوون، کاتیک مرد پیویستیان به وه بوو که سیک مه جلیسیان بؤ ساز بکات، وه هاوه له ګانې ترسان له وهی که ناوی نه مینئیت و عیلم له ناوېچئیت، وه حماد کورپکی هه بوو زانست وزانینی چاک بوو له دهوړی کوږوونه وه، جا هاوه له ګانې باوکی هاتن أبو بکر النهشلي و أبو بردة التعي و محمد بن جابر الجعفي و جگه له وانیش، جا ئه مانه ده هاتن بؤلای کوږه که ی ئه ویش زیاتر له النحو و ووته ګانې عه رهب شارهزا بوو، جا ئارامی نه گرت له وهی که مه جلیسیان بؤ ساز بکات و دانیشئیت بؤیان، ئه وانیش ره ئیه ګانیان یه کی گرت که أبو بکر النهشلي ئه م کاره بکات، جا داوایان لیکرد رازی نه بوو، داوایان له أبو بردة کرد رازی نه بوو، جا به أبو حنیفه-یان ووت، ئه ویش ووتی: حه زناکه م عیلم بمړئیت، جا یارمه تیدان و مه جلیسی بؤ ساز کردن ئه وانیش ده هاتن بؤلای، دواى ئه وان أبو یوسف و أسد بن عمرو و القاسم بن معن و زفر بن الهذيل و الوليد و پیاوانی ترله ئه هلی کوفه ده هاتن بؤلای، أبو حنیفه شارهزای ده کردن له دین و زور چاکه کار بوو له ګه لیان، وه ابن أبي ليلى و ابن شبرمة و شريك و سفیان موخاله فهی أبو حنیفه-یان ده کرد و ده یانوویست ناشرینی بکه ن، جا هه روا مایه وه تا ناوی ده رکرد وئه میره ګان پیویستیان پی بوو، وه خه لیفه ګانیش باسیان کرد. [اخبار أبي حنيفة وأصحابه : 21] ط: عالم الكتب

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصيمري ده لې: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد ابن عطية قال حدثنا الحسن بن الربيع قال حدثنا ابن المبارك ووتى: بیستم داود الطائي دهیووت: موفتی خه لکی له کوفه حماد بن أبي سليمان بوو، حماد کورپکی هه بوو پییان دهووت إسماعيل

بن حماد بن أبي سليمان، که کاتی مردنی حماد هات کۆک بوون له سه ره ئه وهی که إسماعیل مه جلیسیان بۆ سازبکات و ئارام بگریت له سه ریان، جا سه ریان کرد بینیان زیاتر له شیعر و شه و چه ره و به سه ره هاتی خه ئکی شاره زایه، أبوبکر النهشلی که له هاوه لانی حماد بوو وه أبوبردة و محمد بن جابر الحنفي و کۆمه ئیک له هاوه لانی حماد أبو حصین و حبیب بن أبي ثابت ووتیان: ئه م قوماش فروشه زانست وزانینی چاکي هه یه ئه گه رچی ته مه نیشتی بچوو که ئه و له مه جلیس دابنن، جا ئه وانیش ئه مه یان کرد، أبو حنیفة پیاویکی ده و له مه ند و سه خی و زیره ک بوو، جا له مه جلیس دانیش و ئارامی له سه ر گرتن و چاک بوو له گه لیان و پئیانی ده به خشین، وه حاکمه کان و ئه میره کان رێزیان لیئا جا ناوی به رز بوویه وه، چینه به رزه کان ده چوون بۆلای له دواي ئه وان أبو یوسف و أسد بن عمرو و القاسم بن معن و أبوبکر الهذلي و الوليد بن أبان ده هاتن بۆلای، ئه وان ه ی دژایه تیان ده کرد و قسه یان ده باره ی ده کرد ابن أبي لیلی و ابن شبرمة و الثوري و شريك و کۆمه ئیک بوون موخاله فه یان ده کرد و ده یانویست ناشرینی بکه ن، جا ناوبانگی هه ر زیاتر ده بوو هاوه لی زیاتر بوو تا بازنه که ی بوو به گه وره ترین بازنه له ناو مزگه و تدا، وه فراوانترینیان بوو له وه لامدانه وه ی پرسیار و ئارامی گرت له سه ریان، به هه موو نه داریکی ده به خشی و دیاری ده دا به هه موو ده و له مه ندیک جا خه ئکیان روویان تییکرد تا ئه میره کان و حاکمه کان و گه وره کان رێزیان لیئا و هه مووان سوپاسیان کرد ... هتد. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 22]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده ئ: أخبرنا أحمد بن محمد قال حدثنا أبو بكر المسكي قال حدثنا القاضي النخعي قال حدثنا يحيى بن أبي طالب ووتی: بیستم علي بن عاصم ده یووت: گه ر عیلمی أبو حنیفة بکیشری به عیلمی خه ئکی سه رده مه که ی ئه و ا هی ئه و قورستره. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 23]

ووتم: أبو بكر المسكي مه جهوله.

الصيمري ده ئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد البزاز قال ثنا مكرم قال ثنا أحمد بن عطية قال حدثنا ابن سماعة عن أبي يوسف ووتی: بیستم أبو حنیفة ده یووت: گه ر فه رمووده هات له

پیغهمبه ره وه ﷺ له که سانی سيقه وه ئه واهری ده گرین، گهر له هاوه لانه وه هات له ووته ی ئه وان
 دهرناچین، گهر له تابعینه وه هات ململانیان له گه ل ده که ین. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 24]
 ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

مه به ست له هیئانی ئه م ریوایه ته ئه وه یه که أبو حنيفة ههر کاتیک فه رمووده ی صه حیجی بو
 هاتبوایه ته سلیمی ده بوو ههرگیز پیچه وانه ی فه رمووده ی صه حیجی نه کرد گهر پی گه یشتبوایه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا أحمد بن
 عبدالله ابن یونس قال حدثنا الحسن بن صالح ووتی: أبو حنيفة زور به توندی له ناسخ و مه نسوخی
 فه رمووده ی ده کوئییه وه، کاری به و فه رمووده یه ده کرد که به صه حیجی له لای چه سپابوو له
 پیغهمبه ره ﷺ وهاوه لانییه وه، وه زانا بوو به فه رمووده ی ئه هلی کوفه و فیه ی ئه هلی کوفه، زور به
 توندی شوینی ئه وه ده که وت که خه لکی شاره که ی له سه ری بوون.

وه الحسن بن صالح ووتی: أبو حنيفة ده یووت: قورئان ئایه تی ناسخ و مه نسوخی تی دایه، وه
 فه رمووده ش ئایه تی ناسخ و مه نسوخی هه یه، وه دواکاری پیغهمبه ری الله ﷻ له به رکردبوو که
 له سه ری وه فاتی کردبوو که به خه لکی شاره که ی گه یشتبوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 25]
 ووتم: أحمد شیخی مكرم (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا محمد بن
 مقاتل ووتی: بیستم پرسیار له ابن المبارك کرا که ی پیاو ده توانی فه توا بدات یان بییته قازی یان
 حاکم؟ ابن المبارك ووتی: گهر زانا بوو به فه رمووده، بهرچا ورؤشن بوو به ره ئی، زانا بوو به ووته ی
 أبو حنيفة و له به ری کردبوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]
 ووتم: أحمد بن الصلت درؤزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال سمعت المزني
 ده یووت: بیستم الشافعي ده یووت: خه لکی له سه ر أبو حنيفة حیسابن له قیاس و استحسان.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا محمد بن مقاتل ووتى: بيستم ابن المبارك دهيووت: محمد بن واسع هاته خوراسان، قبيصة ووتى: نه وكهسه هات بو لاتان كه دوعاي قبوله، جا خه لكي له دهورى كو بوونه وه پرسياريان لييكرده بارهه چهنده شتيك له فيقهدها، ووتى: فيقهه پيشهه گهنجيكه له كوفهيه كونهه كهه ابو حنيفة-يه، خه لكي به ابن المبارك-يان ووت: ابو حنيفة له فهرمووده نازانيه، ابن المبارك ووتى: چون دهئين ابو حنيفة له فهرمووده نازانيه؟! پرسيارى ليكرا ده بارهه گورينه وهه (الرطب) به (التمر) ووتى ناساييه، ووتيان نهه فهرمووده كهه سعد؟ ووتى: نهه فهرمووده هه شاهه رپوايهه تى زيد بن ابي عياش وهرناگيريه، جا كه سيك قسهيه كى ناوا بكات له فهرمووده نازانيه؟!]

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا علي بن معبد قال حدثنا عبيدالله بن عمر ووتى: نيمه له لاي الأعمش بووين نه ويش پرسيارى له ابو حنيفة ده كرد ده بارهه چهنده شتيك ابو حنيفة-ش وه لامي ده دايه وه، جا الأعمش پي دهووت: نهه وه لامهت له كوئ هينا؟ ابو حنيفة دهيووت: تو بوت گيرينه وه له ابراهيم-هوه نهه، وه بوت گيرينه وه له الشعبي-هوه نهه، جا الأعمش لهم كاته ده دهيووت: نهه گروى فهقيهه كان نيوه پزيشكن و نيمهش ده رمانسازين. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم حدثنا أحمد قال حدثنا أحمد بن يونس ووتى: بيستم وكيع دهيووت: بينيم ابو حنيفة وسفيان ومسعر ومالك بن مغول وجعفر

ابن زیاد الأحمر والحسن بن صالح کۆببوننه وه له وه لیمه یه ک له کوفه، پیاویک دوو کچی خوی دابوو به دوو کوری پیاویکی تر جا کاتیکی خه لکی کۆببوننه وه بۆ وه لیمه که وه لی ئه مری کچه که هاته دهر ووتی: توشی کاره ساتیکی گه وره بووین، ووترا: چیه ؟ ووتی: حه ز ده که ین بیشارینه وه، أبو حنیفة ووتی: کاره ساته که چیه ؟ ووتی: به هه له ههر زاویه ک بوو که که ی ترمان بۆی بردوو، أبو حنیفة ووتی: جووت بوونه له گه لیان ؟ ووتی: به لئ، سفیان ووتی: ئه مه هیچی تیدا نیه ئه میری ئیمانداران علی بن ابی طالب حوکی داوه له خودی ئه م بابه ته دا معاویه به نامه بۆی نارد، علی رضی الله عنه به و که سه ی ووت که پرسیاره که ی لیکرد تۆ په یامبه ری معاویه ی ؟ ئه م پرووداوه له ناوچه که ی ئیمه پرووی نه داوه وایده بینم هه ریه کیکی له دوو پیاوه که له سه ریانه ئاژه لیک سه ربهرن به هو ی جووت بوونیان له گه ل ئافره ته کان، وه هه ریه کیکی له دوو ئافره ته که ده گه رینه وه بۆلای میژده کانیان وهیچیان له سه ر نیه، خه لکیش بیده نگ ببوون گوئیان له سفیان گرتبوو ووته که یان به چاک ده زانی، أبو حنیفة-ش له ناو خه لکه که بوو بیده نگ بوو، مسعر ئاوری له أبو حنیفة دایه وه پئی ووت: شتیک بلئ تیدا ئه ی أبو حنیفة، سفیان ووتی: چیت ده لئ جگه له وه ی که من ووتم، أبو حنیفة ووتی: دوو کوره که به یین، جا هاتن، به هه ریه کیکی له دوو کوره که ی ووت: حه ز ده که ی ئه و ئافره ته ت له لا بیته که جووت بووی له گه لئ ؟ ووتی: به لئ، أبو حنیفة ووتی: ناوی ژنه که ت چیه که له لای براکه ته ؟ ووتی: فلانه کچی فلان، أبو حنیفة ووتی: بلئ ته لاقم دراوه له منه وه، پاشان أبو حنیفة ووتاری ماره برینی دا هه ریه کیکی له دوو کچه که ی له و دوو کوره ماره کرد که جووت ببوون له گه لیان، پاشان أبو حنیفة ووتی: بوکیکی ترمان بۆ ئاماده بکه ن، خه لکی سه یریان هات به فه تواکه ی أبو حنیفة، وه له م رۆژه دا مسعر هه لسا یه وه ده می أبو حنیفة-ی ماچ کرد، وه ووتی: لۆمه م ده که ن له سه ر خۆشو یستنم بۆ أبو حنیفة ؟ وه سفیان بیده نگ بوو هیچی نه ده ووت. [اخبار أبي حنیفة وأصحابه : 30]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه، زۆر داماویشه له درۆ کردن درۆکانی ئاشکران.

الصيمري ده لئ: أخبرنا أبو حفص عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن

عطية قال حدثنا بشر بن الوليد عن أبي يوسف ووتى: هاوہ لایہ تی کہ سم نہ کردووہ له خہ لکی کہ بتوانی بلئی: کہ سیکم دیوہ عہ قلی کاملترو مروئہ تی زیاتر بووہ له أبو حنیفة.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 41]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية الكوفي ووتى: بیستم يحي بن معین دهیووت: أبو حنیفة له وه عاقلتر بوو کہ درؤ بکات، نه مبیستووہ کہ س وه سفی بکات و باسی بکات وهک ابن المبارک، وه سفی ده کرد و باسی ده کرد به چاکه.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 41]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا ابن مقاتل ووتى: بیستم ابن المبارک دهیووت: گهر بیستم کہ سیک قسه به أبو حنیفة دهئ حه ز ناکه م بیبینم و له گه لئ دانیشم له ترسی ئه وهی کہ سزایه ک له سزاکانی الله به سه ری دابه زئ منیشی له گه ل بگریته وه، الله ده زانیت کہ من رازی نیم به وهی کہ باس ده کریت ده رباره ی أبو حنیفة، وه هیچ کہ سیک باسی ناکات ئیلا أبو حنیفة باشته له و، والله خاوہن وه رع بوو زمانی خو ی ده پاراست خواردنی حه لال بوو له گه ل عیلمیکی زؤر و فراوان والله. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 44]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الشاهد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا ابن کاسب قال سمعت ابن عینة دهیووت: ابن جریج ووتى: پیم گه یشتووہ له النعمان فه قیہی ئه هلی کوفه کہ زؤر به وه رعہ دین و عیلمی ده پاریزئ، ئه هلی دنیا پیش ناخات به سه ر ئه هلی ئاخیره ت، وه وایده بینم کہ له زانست پله و پایه کی سه یری هه بیّت له داهاتوودا.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 44]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

ئههلی دونیا پێش ناخات بهسه ر ئههلی ئاخیرهت نازانم مه بهستی چیه، رهنگه بهم شیوهیه بێت (دونیا پێش ناخات بهسه ر ئاخیرهت) هه له لهم چاپه دا زۆره چاپی ترم نه دۆزییه وه برپا ناکه م چاپی تری هه بێت به پێی زانیاییم، والله أعلم.

الصیمری ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا الحلواني ووتی: بیستم عبدالوهاب بن همام برای عبدالرزاق بن همام دهیووت: نه مدیوه شیخه کانی شاری عه ده ن ئه وانه ی که چوونه ته کوفه بو طه له بی عیلم ئیلا هه موویان ده یانووت: نه مان بیانی له کوفه له سه رده می أبو حنیفه که سیک فه قیتر و به وه رعتی بێ له و.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 44]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیمری ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال ثنا عمرو بن عون ووتی: یزید بن هارون پێی ووتم: فه رمووده م له هه زار شیخه وه نویوه ته وه و زانستم لیوه رگرتوون، والله نه مبینی که سیک له وان له أبو حنیفه به وه رعتی بێ و زمانی پارێزراوتر بێ.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 45]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصیمری ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا تمیم بن المنتصر ووتی: من له لای یزید بن هارون بووم باسی أبو حنیفه ی کرد جا که سیک قسه ی به أبو حنیفه ووت، یزید ماوهیه کی درێژ سه ری نزم کرد، پێیان ووت: ره حمه تی الله ت لیئ قسه مان بو بکه، ووتی: أبو حنیفه به ته قوا و پاک وزاهید و زانا و راستگو بوو، حافزترین که سی سه رده می خو ی بوو، هه رکه سیک پێی که یشتی له سه رده می خو ی بیستوو مه ده ئی: که سم نه دیوه له أبو حنیفه فه قیتر بێ.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 48]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، درۆیه که ش شاخداره چۆن أبو حنيفة حافظرين که سی سهردهمی خوی بووه ! حالیمن بینی له رپوایهت کردن چۆنه.

الصيمري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد المعدل قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال ثنا ضرار بن صرد قال سمعت يزيد بن الكميت دهبوت: پیاویک موناژه رهی له گه ل أبو حنيفة کرد له بابه تیگدا، پیاوه که پئی ووت: ئە ی بیدعه چی ئە ی زندیق، أبو حنيفة ووتی: الله لیّت خوشی، الله ده زانی که من پیچه وانه وهی ئە و شته م که تو ووتت، وه ده زانی من هیچ که سیکم نه کردوته هاوبه شی له وه ته ی ناسیومه، هیوام به هیچ شتی که نه بووه ئیلا عه فوی ئە و نه بی، له هیچ شتی که نه تر ساوم ته نها سزای ئە و نه بی پاشان گریا له کاتی باسکردنی سزا جا له هۆش خوی چوو که و ته سهر زهوی پاشان به هۆش خوی هاته وه، پیاوه که پئی ووت: گهر دنم ئازاد بکه، أبو حنيفة ووتی: ههر که سی که له جاهیله کان شتیکیان ووتی دهر بارهی من که له مندا نه بی ئە و گهر دنیم ئازاد کردوو، وه ههر که سی که له زانا کان شتیکیان ووتی دهر بارهی من که له مندا نه بی ئە و گهر دنیم ئازاد نه کردوو، چونکه غه یبه تی زانا یان ده مینیتته وه دوا ی خویان. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 48]**

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، ضرار بن صرد و یزید بن الكمیت هه ردووکیان مه تروکن، له رپوایه ته کانی تر ته نها ئاماژه م به أحمد بن الصلت ده دا ئە گه رچی راوی تریش هه بوان زه عیف یان مه جهول یان درۆزن به لام له مه یان ئاماژه م به دوو راوی تریشدا تا هه ست و سۆزی که س رانه کیشت ئە م ووته درۆیانه.

الصيمري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا إبراهيم بن هاشم قال سمعت بشر بن الحارث دهبوت: له لای عیسی بن یونس بووم، جا باسی أبو حنيفة- ی کرد دوعای بۆ کرد، وه ووتی: چه نده زۆر خوی ماندوو ده کرد که سه رپیچی الله نه کات و حه را مکراره کانی الله به گه وره سه یر بکات. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 49]**

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد المعدل قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال سمعت أبا نصر بشر بن الحارث دهيووت: بيستم عبدالله بن داود دهيووت: قسه به أبو حنيفة نائ تهنها يه كيک له م دووانه نه بيٲت: يان هه سودی به عيلمه که ی دهبات، وه يان جاهيله به عيلم. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 64] ووتم: أحمد بن الصلت درؤزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد ابن مغلس قال حدثنا أبو نعيم ووتی: بيستم سفيان دهيووت: أبو حنيفة له عيلما هه سودی پئ براو بوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 64] ووتم: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا ثابت الزاهد ووتی: الثوري گهر پرسيارى بابه تيکی ووردی ليکرا بوايه دهيووت: که س نازانيت قسه له م کاره دا بکات تهنها پياويک نه بيٲت که هه سوديمان پئ برد، پاشان پرسيارى له هاوه لانی أبو حنيفة دهکرد هاوه له که تان چی دهئ ؟ جا وه لامه که ی له بهر دهکرد پاشان فه توای پئ دهدا. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 64] ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درؤزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الشاهد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال ثنا يحيى بن عبد الحميد الحماني قال سمعت ابن المبارك دهيووت: بينيم الحسن بن عمارة ريشمهی ئاژه له که ی أبو حنيفة-ی گرتبوو، وه دهيووت: والله به که س نه گه يشتووين قسه ی له فيقهدا کردبئ به ليغتر وئارا مگرترو وه لام ئاماده تر له تو، به راستی تو گه وره ی نه و که سانه ی که له فيقهدا قسه يان کردووه له سه رده می خوت به بئ پکا بهری، وه قسه شت پئ نالئن تهنها به هه سودی نه بئ. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 65]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا نصر بن علي ووتى: بيستم رۆژيک أبو عاصم النبيل فهرموودهيه کی رپوايه ت کرد له أبو حنيفة، خه لکی کردیان به دهنگه دهنگ، ووتى: ئەمه چيانه ؟ ووتيان: حه زناکه ن ناوی أبو حنيفة بهیئری، ووتى: فهقیه دین حه سودی پئ براو بوو، ئەم خه لکه نابینم ته نهها وهک ئەوه نه بئ که عبدالله بن قیس الرقیات ووتى: حسدا إن رأوك فضلك الله بما فضلت به النجباء.

واتا: حه سودیت پئ ده به ن گهر بتبینن الله فه زلی به سه رتدا کردوو به و شته ی که که سه نه جیبه کانی پئ ته فزیل کردوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 65] ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا أبو بكر مكرم بن أحمد البزاز قال حدثني علي ابن الحسين بن حبان عن أبيه ووتى: يحيى بن معين گهر بۆی باس کرابوايه که سیک قسه به أبو حنيفة دهئ، دهیووت:

حسدوا الفتى إذ لم ينالوا سعيه *** فالقوم أضداد له وخصوم
كضرائر الحسناء قلن لوجهها *** حسدا وبغيا إنه لدميم

واتا: حه سودیان به گه نه که برد کاتیک نه یانتوانی پئ بگه ن، خه لکی دژ وړکابه رن بۆی، هه روهک چۆن هه وئیه کانی ئافره ته جوانه که ده باره ی روخساری له حه سودی وزوئمه وه ووتیان: ناشرینه. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 65]

ووتم: الصيمري سئ شیخی ههیه به ناوی عبدالله بن محمد، عبدالله بن محمد البزاز سيقهیه کردوو، عبدالله بن محمد الحلواني مه جهوله، عبدالله بن محمد المعدل نه مدۆزییه وه، جا نازانم ئەمه کامه یانه هه رسیکیان رپوايه تیان ههیه له مكرم بن أحمد.

علي بن الحسين بن حبان سيقهیه به لām باوکی جهرح و ته عدیلی بۆ نه کراوه، گریمان صه حیحیش بیئت رهنگه يحيى بن معين له سه رهتای ته مه نی ئەم قسهیه ی کردبئ چونکه سه رهتا کتیبه کانی أبو

حنيفة-ی ده خویند له لای محمد بن الحسن الشیبانی.

الصيمري ده لئ: وجدت في كتاب أبي جعفر الطحاوي الذي جمع فيه أخبار أصحابنا الذي أنبأنا القاضي أبو محمد عبدالله بن محمد الأكفاني إجازة أن أبا بكر الدامغاني حدثهم عن أبي جعفر الطحاوي قال أبو جعفر حدثني عبدالله بن محمد الهمداني ووتى: **پیاویک کیشی هینایه وه بۆلای ابن شبرمة له بابه تیځدا ئه ویش حوکمیدا له دژی پیاوه که، پیاوه که ش هاته لای أبو حنيفة ئه م شته ی پئ ووت، أبو حنيفة به پیاوه که ی ووت: ئه م حوکمه هه لیه، وه نوسراویکی بۆ نوسی ئه و شته ی تیدا باسکرد که ده بوو ابن شبرمة له به رژه وهندی پیاوه که حوکمی دابوایه، جا پیاوه که به م نوسراوه هاته لای ابن شبرمة بۆی خوینده وه به ئاماده بوونی ابن أبي لیلی، وه هیچ کام له وان نه یانزانی خاوه نی ئه م نوسراوه کییه، جا به شتیکی چاکیان زانی ووتیان: کئ ئه مه ی نویوه ؟ پیاوه که پئی ووتن: أبو حنيفة، جا ئه مه وایکرد قسه به أبو حنيفة بلین. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 66]**

ووتم: شیخه که ی الطحاوي (عبدالله بن محمد الهمداني) نازانم کییه نه مدۆزییه وه، له وه ناچئ خۆی ئه م به سه رهاته ی بینیی چونکه الطحاوي سالی 239 له دایکبووه گریمان به لانی که م له ته مه نی 15 سالی ئه م به سه رهاته ی بیستبئ له شیخه که ی که واته تا سالی 254 ئه م شیخه له ژياندا بووه الله أعلم سالی چه ند مردووه، أبو حنيفة سالی 150 مردووه که واته به لانی که م ئه م شیخه 104 سالی دوا ی مردنی أبو حنيفة ژیاوه، ئه ی که ی ئه م به سه رهاته ی بینیه یان أبو حنيفة بۆی گپراوه ته وه ؟ با بلین به لانی که م ته مه نی 16 سالی بووه که واته 120 سالی ژیاوه به لانی که م.

الصيمري ده لئ: أخبرنا أحمد بن محمد الصراف قال حدثنا أحمد بن محمد المنصوري قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا سليمان بن الربيع قال حدثنا حامد بن آدم قال حدثنا بشار بن قيراط که هاوبه شی أبو حنيفة بوو، ووتی: **حه جم کرد له گه ل أبو حنيفة و سفيان جا گهر له شوینیک یان شارۆچکه یه ک مابوانه وه خه لکی له ده وریان کو ده بوونه وه ده یانووت دوو فه قیه که ی عیراق، جا سفيان أبو حنيفة-ی پیش ده خست و له دوا ی ده رۆیشت گهر پرسیا ری لیکرا بوایه ده ربارهی بابه تیځ أبو حنيفة-ش ئاماده بوایه وه لای نه ده دایه وه تا أبو حنيفة وه لای ده دایه وه، جا پرسیار**

له أبو حنیفة کرا دهرباره‌ی (النَّبِیْذ) ویستی روخسه‌ت بدات به خواردنه‌وه‌ی سفیان دهستی خسته
سه‌ر ده‌می أبو حنیفة پاشان پئی ووت: گهر له کوفه روخسه‌ت پیداین نه‌وا له مه‌دینه قبول
ناکړئ. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 73]

ووتم: أحمد بن محمد المنصوري تۆمه‌تبار به درؤ، سلیمان بن الربیع النهدي الخزاز زه‌عیفه،
حامد بن آدم درؤزنه.

الصیرفی ده‌ئ: أخبرنا أحمد بن محمد الصیرفی قال حدثنا علي بن عمرو الحريري قال حدثنا
النخعي القاضي قال حدثنا محمد بن علي بن عفان قال حدثنا يحيى بن عبد الحميد عن أبيه ووتی: به أبو
حنیفة گه‌یشته‌وه که سفیان خوی حه‌شارده‌دا به جل و به‌رگ و له پشت دینگه‌که‌ی ده‌خه‌وئ و
گوئ له بابه‌ته‌کانی ده‌گړئ، أبو حنیفة ووتی: گهر سفیان هات پیم بلین، جا پییان ووت سفیان
هات، أبو حنیفة ووتی: حدثني سعيد بن مسروق باوکی ئەم داپۆشراوه عن عباية بن رفاعه عن
رافع بن خديج حوشتريک له حوشتره‌کانی زه‌کات رايکرد پياوئک تيرئکي تيگرت، جا پرسيار کرا له
پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهرباره‌ی ئەمه، فه‌رمووی: بیخۆن، ئەم حوشتراوه کيوی بوونیان هه‌یه وه‌ک کيوی
بوونی ناژه‌ئ درنده، جا هه‌ریه‌کيکیان ناوای به‌سه‌ره‌ات ناوای ئی بکه‌ن، سفیان نه‌گه‌رايه‌وه دواي
ئه‌مه. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 73]

ووتم: أحمد بن محمد بن علي أبو عبدالله الصیرفی ناسراو به (ابن الآبنوسي) که‌س ته‌وسیقی
نه‌کردوه، الخطيب دهرباره‌ی ده‌ئ: أبو بكر البرقاني پئی ووتم: ابن الآبنوسي داوای کتیبی (جامع
الترمذي) لیم کرد، ووتم: کتیبه‌که‌م بیستوه به‌لام نوسخه‌ی کتیبه‌که‌م لا نیه، جا دواي مردنی
ابن الآبنوسي له‌ناو کتیبه‌کانی کتیبیکم بینی نوسخه‌یه‌ک له کتیبی (جامع الترمذي) تیدا بوو له‌سه‌ر
کتیبه‌که‌ ناوی من و خوی نوی بوو! جا ئەم شته‌م بؤ حمزة الدقاق گپرايه‌وه ووتی: ابن الآبنوسي
به‌ئه‌نقه‌ست درؤ ناکات به‌لام هه‌زی لیوو کتیب کو بکاته‌وه.

يحيى الحماني خيلاف زۆره دهرباره‌ی زه‌عیفه یان نا ناتوانم ته‌رجیح بکه‌م.

عبد الحميد الحماني باوکی يحيى گپراوه‌که‌ی له‌وه ده‌چئ که خوی ئاماده‌ی رووداوه‌که نه‌بووه.

سعید بن مسروق باوکی سفیان الثوری-ه بویه أبو حنیفة دهئ: حدثني سعيد بن مسروق باوکی
ئهم داپوشراوه.

الصیري دهئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن
محمد قال حدثنا ابن سماعة ووتی: بیستم أبو یوسف ووتی: أبو حنیفة دادەنیشت سفیان به
داپوشراوی دههات گوئی له ووته کانی أبو حنیفة دهگرت که سیش نه یدەزانی له وئییه، جا أبو حنیفة
رؤیشت پیاویکی خه وتووی داپوشراوه به جله کانی بینی، أبو حنیفة ووتی: حدثني باوکی ئهم خه وتووه
سعید بن مسروق. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 73]
ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دهئ: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد
يعني ابن محمد بن مغلس قال حدثنا الحسن بن بشر قال حدثني زائدة ووتی: له ژیر سهری سفیان
کتیبیکم بینی که سهیری دهکرد، منیش ئیزنم لی وهگرت که سهیری بکه م، جا کتیبه که ی پیدام
بینیم کتیی (الرهن) بوو هی أبو حنیفة، پیم ووت: سهیری کتیبه کانی ده که یت ؟ ووتی: حه زم
ده کرد هه موو کتیبه کانی له لام بوايه کو م کرد بوايه وه سهیرم کرد بوايه، له شهرح کردنی عیلمدا
هیچ ئامانجیک نه ماوه به لام ئیمه ئینصافمان نه بوو به رامبه ری. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 74]
ووتم: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دهئ: حدثنا عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد
الحسين بن حماد ووتی: هاوه لانی أبو حنیفة ئه وانه ی که بهرده وام له بازنه ی دهرس ووتنه وه ی
بوون ده که س بوون، ئه وانه ی فیه بیان له بهر بوو وهک له بهر کردنی قورئان چوار که س بوون،
زفر بن الهذیل و یعقوب بن إبراهيم و أسد بن عمرو و علي بن مسهر، وه پییان وایه سفیان فیه ی
له علي بن مسهر وهرده گرت له ووته کانی أبو حنیفة، وه سفیان پشتی به علي بن مسهر و
موزاکه ره ی ئه و به ست بو نویسنی کتیبه که ی که ناوی نا (الجامع).

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 74]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا يحيى الحماني ووتى: بيستم علي بن مسهر ووتى: من ده‌چوومه لای سفيان عيلمى أبو حنيفة-م بوى ده‌برد، جا نه‌مه گه‌يشته‌وه به أبو حنيفة، ووتى: بوى عيلمه‌كه‌ت ده‌ده‌يت به كه‌سيك كه‌ سوپاست ناكات له‌سه‌رى ؟ **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 74]**

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالوهاب بن أبي حية قال حدثني عبدالملك بن أحمد قال سمعت محمد بن شجاع يقول سمعت محمد بن عبيد الطنافسي ده‌يووت: بيستم أبو معاوية ده‌يووت: به‌رده‌وام سفيان له‌لامان گه‌وره بوو تا نه‌وكاته‌ى قسه‌ى به أبو حنيفة ووت، ئيمه‌ش هه‌جرمان كرد وره‌فزمان كرده‌وه. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 76]**

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: حدثنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال حدثنا ابن نمير قال حدثني أبي ووتى: الأعمش گه‌رپرسيارى ده‌باره‌ى بابه‌تيك ليكرابوايه ده‌يووت: برۆن بۆئه‌م بازنه‌يه، واتا بازنه‌ى ده‌رس ووتنه‌وه‌ى أبو حنيفة. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 78]**

ووتم: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا أبو حفص عمر بن إبراهيم المصري قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد ابن مغلس قال حدثنا يحيى بن أكثم ووتى: بيستم جرير ووتى: المغيرة بن مقسم الضبي پي ووتم: له‌گه‌ل أبو حنيفة دانیشه‌ گه‌ر إبراهيم (النخعي) زيندوو بوايه نه‌وا پيويستی به دانيشتن له‌گه‌ل أبو حنيفة هه‌بوو، والله أبو حنيفة به چاكي ده‌زانئ قسه له‌هه‌لال وحه‌رامدا بكات.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 79]

ووتم: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيرفي ده‌ئى: أخبرنا أحمد بن محمد الصيرفي قال حدثنا محمد بن أحمد المسكي قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا محمد بن سعدان قال حدثنا أبو سليمان الجوزجاني قال حدثنا خارجة بن مصعب ووتى: بيستم عبدالله بن عون باسى أبو حنيفة-ى كرد ووتى: ئەو خاوەنى شەو نوێژ و عبادەت بوو، هەندىك لەوانەى مەجلىسەكەى ووتیان: ئەو ئەمڕۆ قسەىەك دەكات پاشان بەيانى لى پەشيمان دەبێتەو، ابن عون ووتى: ئەمە بەلگەىە لەسەر وەرە، هیچ كەسێك لە ووتەىەك پەشيمان نابێتەو، بۆ ووتەىەكى تر تەنھا خاوەنى دين نەبێ، گەر ئەمە نەبواىە ئەوا هەلەكەى خۆى سەردەخست و بەرگرى لى دەکرد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 79]

ووتم: دوو خارجة بن مصعب، يەكێكىيان باپیرە ئەوى تریان نەو، خارجة بن مصعب بن خارجة بن مصعب، خارجة-ى يەكەم نەو، خارجة-ى دووهم باپیرەىە، باپیرەكە مەتروكە، نەو، كە صدوق-ە، ئەمەى سەنەدەكە باپیرەكەىە چونكە لە عبدالله بن عون رپوايەت دەكات عبدالله سالى 151 مردوو ئەویش سالى 168 مردوو بەلام نەو، كەى سالى 264 مردوو بە عبدالله بن عون نەگەشتوو.

بەهۆى ئەم سەنەدەو گەشتە بە دلىايى ئەو محمد بن سعدان-ەى كە لە رپوايەتەكانى پيشوو باسمان كرد دوو محمد بن سعدان هەىە يەكێكىيان مەجهولە و رپوايەتى مونكەرى هەىە ئەوى تریان سيقەىە، جا ئەو، أبو بشر الدولابي رپوايەتى لىو دەکرد ئەو، يانە كە مەجهولە و رپوايەتى مونكەرى هەىە چونكە ئەوى تریان كە سيقەىە سالى 231 مردوو وەك باسمان كرد، لەم سەنەدەدا علي بن محمد النخعي رپوايەت لە محمد بن سعدان دەكات، النخعي سالى 324 مردوو ئەو محمد بن سعدان-ەى كە سيقەىە ووتمان سالى 231 مردوو ئەو باشە النخعي چ سالىك ئەمەى بيستوو لە محمد ؟ ئەو كات تەمەنى خۆى چەند بوو ؟ گەربلىين بەلانى كەم تەمەنى 16 سالى بوو و اتا سالى 215 لەداىكبوو ئەمە گەورەترین ئەگەرە كە هەميشە ئەگەرە گەورەكان وەرەگرين بۆ ئەو راپويانەى كە سالى مردنيان يان لە داىكبونيان نازانين ئەگينا ئەستەمە سالى 231 ئەمەى بيستى چونكە دەكرى چەند سالىك بەرلە مردنى محمد ئەمەى بيستى بەلام ئىمە هەميشە سالى وەفاتى راپويەكە هەژمار دەكەين وەك يەدەگ تا بيانوو مان پى نەگرن، وە تەمەنى

ئەوھى رېۋايەتى لىۋە دەكات زۆر بە گەنجى ھەژمار دەكەين لەنيوان 15 بۆ 20 سأل لەكاتىكدا زۆربەى بىستەنەكان لەسەرۋوى ئەم تەمەنەيە، جا ئايا دەكرى النخعي 109 سأل ژيا بىت لەكاتىكدا زۆرىنەى ئەو شىخانەى النخعي رېۋايەتى لىۋە كردوون لە ماوھى نيوان سألانى 270 بۆ 280 مردوون، گەر النخعي لە سالى 231 بە محمد بن سعدان بگات ئەى بۆ ھىچ رېۋايەتتىكى نىە لەو شىخانەى كە لە نيوان سألانى 230 و 240 و 250 مردوون ؟

الصيرى دەلى: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا أبو الوليد ووتى: شعبة به چاكە باسى أبو حنيفة-ى دەکرد، زۆردوعاى بۆدەکرد، نەم بىستووھ ھەرگىز لە بەردەم شعبة باسى أبو حنيفة بكرى ئىللا دوعاى بۆكردوھ. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 80]** ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ھەرۆزە.

الصيرى دەلى: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا نصر بن علي ووتى: ئىمە لەلای شعبة بووين جا بە شعبة ووترا أبو حنيفة مرد، شعبة دواى إنا لله وإنا إليه راجعون ووتى: پروناكى نورى عيلم كوژاىوھ لەسەرئەھلى كوفە، ئەوان ھەرگىزكە سىكى ترنابين ھەك ئەو. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 80]** ووتم: أحمد بن الصلت درۆزە.

الصيرى دەلى: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أبو جعفر أحمد ابن محمد بن سلامة الطحاوي فيما كتب به إلي قال حدثنا جبرون بن عيسى بن يزيد قال حدثنا أيوب العراقي أبو هشام قال حدثني محمد بن رشيد صاحب عبدالرحمن بن القاسم عن يوسف بن عمرو عن ابن الدراوردي ووتى: مالك و أبو حنيفة-م بينى لە مزگەوتى پىغەمبەرى الله ﷺ دواى نوژنى عىشا، ئەو شتانەى لەبەريان كەردبوو بۆ يەكتريان دەووتەوھ و دىراسەيان دەکرد تا ئەو كاتەى يەكتىيان ووتەى بەرامبەرەكەى دەبينى كە فەتۋاى پى داوھ و كارى پىكردوھ دەستيان لە يەكتەر ھەلدەگرت بە پى زۆر

کردن و به هه له دانانی یه کیکیان بۆ ئه وی تر، تا نوێژی به یانیان ده کرد له و مه جلیسه یاندا.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 81]

ووتم: جبرون بن عیسی بن یزید زه عیفه، آیوب العراقی و محمد بن رشید نه مدۆزینه وه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عمر بن ابراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم قال حدثنا جعفر بن سهل بن فروخ قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا سليمان بن الربيع قال حدثنا كادح بن زحمة ووتی: پیاویک پرسپاری له مالک بن انس کرد ده باره ی که سیک که دوو جلی هه یه یه کیکیان پیسه ئه وی تریان پاکه جا کاتی نوێژ هاتوو، مالک ووتی: پاکه که له بهر ده کات. کادح ده ئی: ووته ی أبو حنيفة-م به مالک ووت که ده ئی: هه ر جاره و به جلیکیان نوێژ ده کات، جا مالک فرمانی کرد پیاوه که بگه ریننه وه، ئینجا فه توای بۆ دا به ووته که ی أبو حنيفة. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 81]

ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، سليمان بن الربيع زه عیفه، کادح بن زحمة الله أعلم چ که سیکه جگه له م رپوايه ته له هه چ شوینیکی تر ناویم نه دۆزییه وه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا الحماني قال حدثنا ابن المبارك ووتی: من له لای مالک بن انس بووم پیاویک هاته لای مالک به رزی کرده وه، پاشان ووتی: ده زانن ئه مه کییه ؟ کاتیک چوو ده ره وه، ووتیان: نه خیر، منیش ناسیم، مالک ووتی: ئه مه أبو حنيفة-ی عیراقی بوو، گه ر بلێ ئه م دینگه یه له زیڤه ئه وا ووته که ی راست ده رده چی، فیکه بۆی گونجینراوه ماندوو بوونی گه وره ی پێ ناوی بۆ ئه و، ابن المبارك ده ئی: وه سفیان الثوري هاته لای مالک له شوینیکی نزمتر له شوینه که ی أبو حنيفة-ی دانیشان، کاتیک چوو ده ره وه، ووتی: ئه مه سفیان بوو، جا باسی فیکه ووه رعی سفیان-ی کرد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 81]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال ثنا مكرم قال ثنا أحمد بن عطية قال سمعت ابن أبي إسرائيل قال سمعت ابن عيينة ووتی: چووم بۆ لای سعید بن أبي عروبة، پێ ووتم: ئه ی باوکی محمد

هیچ دیاربیه کم نه دیوه وهک ئهوانه ی که له شاره که ی تۆوه بۆمان دیت له لایه ن أبو حنیفة-هوه،
 هه ز ده که م الله ئه و عیلمه بهینیتته دهره وه که أبو حنیفة هه یه تی بۆناو دلی ئیمانداران، الله به
 جوړیک فیکه ی داوه به م پیاوه وهک بللی بۆ فیکه دروست بووه. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 82]
 ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیمري دهلی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا ابن کاسب
 ووتی: بیستم سفیان بن عیینة دهیوت: ئه وهی المغازی دهوی با بچیتته مه دینه، ئه وهی مه ناسکی
 دهوی با بچیتته مه ککه، ئه وهی فیکه ی دهوی با بچیتته کوفه و پابه ند بی به هاوه لانی أبو حنیفة.
 [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 82]
 ووتم: (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیمري دهلی: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا
 محمد بن المثني صاحب بشر بن الحارث ووتی: بیستم ابن عیینة ووتی: زاناکان چوارن: ابن عباس له
 سه رده می خوی، الشعبي له سه رده می خوی، أبو حنیفة له سه رده می خوی، الثوري له سه رده می
 خوی. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 83]
 ووتم: (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، پیشتیش ئه م پیاویه ته مان هیئا له تاریخ بغداد هه ر له رینگای
 الصیمري.

الصیمري دهلی: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن
 محمد قال حدثنا الحماني قال حدثنا ابن المبارك ووتی: باسی أبو حنیفة کرا له به رده م داود الطائي،
 جا ووتی: ئه وه ئه ستیره یه که که سی رۆیشتوو له شه ودا رینگای پی ده دۆزیتته وه، وه عیلمیکه دلی
 ئیمانداران قبولیان کردوو، هه ر عیلمیک له عیلمی ئه و نه بیئت ئه و به لایه بۆ سه ر خاوه نه که ی،
 والله ئه و عیلمی هه رام و هه لال و پرزگار بوون له سزای الجبار-ی لایه، له گه ل وه رع و خزمه تیکی
 به رده وام. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 83]

ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، الحمانی مامیه تی ناوی (جبارة بن مغلّس) ه مه تروکه، داود الطائي قوتابی أبو حنیفة بووه ووته که ی نرخی نیه گهر سه حیحیش بیّت.

الصیري ده لئ: حدثنا القاضي أبو نصر محمد بن محمد بن سهل النيسابوري الفقيه قال حدثنا أحمد ابن هارون قال حدثني محمد بن المنذر بن سعيد الهروي قال حدثنا محمد بن سهل بن منصور الرازي قال حدثني أحمد بن إبراهيم قال سمعت منصور بن هاشم دهيووت: ئيمه له گه لّ عبدالله بن المبارك بووين له القادسية كاتيک پياويک هاته لای که خه لکی کوفه بوو جا که وته قسه ووتن به أبو حنیفة، عبدالله پئی ووت: قسه به پياويک ده لئ که 45 سال پینچ نویره فره که ی کردووه به یه ک ده ست نویر، هه موو قورئانی ده خویند له دوو رکعه تی شه و نویردا، ئه و فیه یه ی که هه مه له أبو حنیفة فیری بووم. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 84]

ووتم: محمد بن سهل بن منصور الرازي و منصور بن هاشم نه مدۆزینه وه.

الصیري ده لئ: أخبرنا عبدالله بن إبراهيم البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا الحمانی ووتی: بیستم ابن المبارك دهيووت: گهر سفیان و أبو حنیفة کۆک بن له سه ر شتیک ئه و ده یکه م به حوجه له نیوان خۆم و الله دا له و شتانه ی که فه توای پښ ده دریت له دینی الله دا. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 84]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصیري ده لئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا نصر بن علي قال حدثنا عبدالله بن داود ووتی: هه رکه سیک ده یه وئ ده رچئ له زه لیلی کوئرایه تی و جه هل، وه چئژی فیه هه ست پښ بکات ئه و با سه یری کتیبه کانی أبو حنیفة بکات. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 85]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري ده لئ: أخبرنا أحمد بن محمد الصيرفي قال حدثنا محمد بن أحمد المسكي قال حدثنا

علي بن محمد بن كاس قال حدثنا محمد بن محمود الصيدلاني قال حدثنا محمد بن شجاع ووتى: عبدالله ابن داود ووتى: أبو حنيفة عه يبدار ناكات تهنها دوو كهس نه بئيت، جاهيليك فه زلى ووتهى أبو حنيفة نازانى، يان هه سوديك به عيلم نه گه يشتووه جا هه سودى پي ده بات.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 85]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي دروژنه.

الصيمري ده لئ: أخبرنا عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالوهاب بن محمد قال حدثنا علي بن الحسين الدرهمي بالبصرة ووتى: الخريبي پي ووتين: والله أبو حنيفة به سودتر بوو بو موسلمانان لهه دووانه، واتا حماد بن سلمة وحماد بن زيد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 85] ووتم: عبدالوهاب بن محمد المروزي نه مدوويه وه، الخريبي عبدالله بن داود-ه پيشتر باسماان كرد كه ئيمام أحمد ده لئ بينيم فه رمووده م لي نه نوسيه وه هه زى له رهئى بوو، بويه ووتهى كه سيكى ئاوا سهنگى نيه گهر صه حيحيش بئيت، پاشان ووته كهى به هيج شيويه كه راست نيه دوو هه مهاد كه له كوئى أبو حنيفة له كوئى ! تانه دانه لهه دووانه به راوورد بكرين به أبو حنيفة.

الصيمري ده لئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا نصر بن علي ووتى: به أبو عاصم-م ووت: له لاي تو أبو حنيفة فه قيمتره يان سفيان ؟ ووتى: والله له لاي من أبو حنيفة له ابن جريج فه قيمتره، چاوم كهسى نه ديوه لهو به توانا تر بي له فيقه.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 86]

ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه دروژنه.

الصيمري ده لئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال سمعت تميم بن المنتصر دهيووت: پياويك به يزيد بن هارون-ى ووت: نهى باوكى خالد رهئى مالك له لات خو شه ويستره له رهئى أبو حنيفة ؟ ووتى: فه رمووده م مالك بنوسه وه نهو پياوه سيقه كانى هه لده بژارد، وه فيقهيش پيشه ي أبو حنيفة-يه، نه مديوه كه سيك مونا زه رهى له گه ل بكات له

شتیک له فیکه‌دا ئیلا سه‌رکه‌و‌تووه به‌سه‌ریدا، فیکه‌ پیشه‌ی أبو حنیفة و هاو‌ه‌لانیه‌تی، وه میراتیش وه‌ک بلی ئه‌وان بو میرات دروستکراون. [اخبار أبي حنیفة وأصحابه : 86] ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: حدثنا العباس بن أحمد الهاشمي قال حدثنا علي بن عمرو الحريري قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا إبراهيم بن مخلد قال حدثنا أبو سعيد البلخي قال سمعت أبا عبد الرحمن المقرئ ووتی: عبد العزيز بن أبي رواد ووتی: أبو حنیفة ئامرازی تاقی کردنه‌وه‌یه، هه‌رکه‌سیک أبو حنیفة-ی خو‌شبوئ سونیه، وه هه‌رکه‌سیک رقی لی بئت بیده‌چیه.

[اخبار أبي حنیفة وأصحابه : 86]

ووتم: إبراهيم بن مخلد البلخي مه‌جهوله.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد الجوهري قال حدثنا شابة بن سوار قال أخبرني أبي ووتی: الحسن بن عماره-م بني له گو‌رستانى الخيزران له‌لای گو‌ری أبو حنیفة ده‌گریا وده‌یووت: ره‌حه‌تی الله-ت لیی، تو‌ جیگره‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی پیشین بووی، وه له‌دوای خو‌ت جیگره‌وه‌ت جئ نه‌هیشت، گه‌ر جیگاشت بگرنه‌وه له‌و عیلمه‌ی که‌ فی‌رت کردوون ئه‌وا ناتوانن جیگات بگرنه‌وه له‌ وه‌رع ته‌نها به‌ ته‌وفیقی الله نه‌بن، ووتم: ئه‌مه‌ کییه‌ ؟ ووتیان: گو‌ری أبو حنیفة-یه.

[اخبار أبي حنیفة وأصحابه : 86]

ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا القاضي أبو بكر مكرم بن أحمد قال حدثنا الحسين بن علي بن حبان عن أبيه ووتی: به‌ أبو زکریا يحيى بن معين ووترا: کامه‌یان خو‌شه‌ویستره له‌لات الشافعي یان أبو حنیفة یان أبو یوسف ؟ ووتی: الشافعي ه‌زم به‌ فه‌رمووده‌کانی نیه، وه أبو حنیفة که‌سانى چاک رپوایه‌تیاں لی‌وه‌ی کردووه، وه أبو یوسف ئه‌هلی درۆ کردن بوو راستگو‌

بوو، پٽي ووترا: أبو حنيفة راستگو بوو له فهرمووده ؟ ووتی: به ټي صدوق بوو.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 86]

ووتم: شیخه که ی الصیمري پښتر باسماں کرد که پروون نیه کامه یانه.

علي بن حبان پښتر باسماں کرد جهرح و ته عدیلی بو نه کراوه، وه که سیش ئاوری له م ووته یه ی يحيى بن معين نه داووته وه که له پرووی فهرمووده وه الشافعي عهیدار دهکات و أبو حنيفة و أبو یوسف مه دح دهکات أبو حنيفة و أبو یوسف نه له حفز نه له راستگو یی ناگهن به الشافعي، هه نديک نه م کاره ی به ده مارگیری مه زه به ی ناو ده به ن چونکه وهک ووتماں سه ره تاي ته مه نی کتیبه کانی أبو حنيفة-ی خویندو وه له لای محمد بن الحسن الشيباني بویه هه نديک به حه نه فی مه زه به هه ژماری ده که ن، نه وه شمان بیر نه چي که يحيى بن معين أبو حنيفة-ی به جه ه می ناو بر دو وه، وه وتوویه تی فهرمووده کانی نانوسرینه وه، په نگه سه ره تا ته وسیقی کردب دواتر حالي بو ده رکه وتبي.

الصیمري ده ټي: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم قال حدثنا محمد بن علي بن العباس البزاز قال حدثني القاسم المعشري والحسين بن فهم وجگه له وانیش ووتیان: بیستماں يحيى بن معين ده یووت: فه قمه کان چوارن: أبو حنيفة وسفيان ومالك والأوزاعي.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 87]

ووتم: محمد بن علي بن العباس البزاز نه مدو زیه وه.

الصیمري ده ټي: حدثنا الشريف أبو الحسن العباس بن أحمد بن الفضل الهاشمي قال حدثنا أحمد بن محمد بن المنصوري قال حدثنا علي بن محمد بن كأس النخعي قال حدثنا أحمد بن أبي خيثمة قال حدثنا سلمة النحوي ووتی: سليمان بن داود الهاشمي ووتی: الشافعي پٽي ووتم: ووته ی أبو حنيفة گه وره تره له وه ی که به ئاسانی په ت بکړيته وه. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 87]

ووتم: أحمد بن محمد بن المنصوري هه له یه المنصوري نازناویه تی نه ک ناوی باپیری بیت له لاپه ره 73 و 90 ناوه که ی راست کراوته وه، أحمد بن محمد بن صالح بن عبد ربه المنصوري تومه تباره

به درۆ، الذهبي له ميزان الاعتدال فهرموودهيه کی درۆ دههينئ که المنصوري رپوايه تی کردوو،
الذهبي دهئ هۆکاره که ی المنصوري-ه.

الصيمري دهئ: حدثنا العباس بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد بن المنصوري قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا الحسن بن قتيبة قال حدثنا حرملة بن يحيى ووتى: **بيستم الشافعي** دهيووت: هه ركه سيك سه يري كتیبه كانی أبو حنيفة نه کات رونه چوو له فيقهدا.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 87]

ووتم: أحمد بن محمد المنصوري تۆمه تباره به درۆ، حسن بن قتيبة مه تروکه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالصمد بن عبيدالله عن عبدالله بن محمد بن نوح قال حدثنا حفص بن يحيى قال حدثنا محمد بن أبان عن الحارث ابن عبد الرحمن ووتى: **ئيمه له لای عطاء بووين هه نديکمان له دواى هه نديکي ترمان، جا کاتيک أبو حنيفة هات عطاء شوينه که ی بۆ فراوان کرد ونزيکی کرده وه له خۆی.** [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 89]

ووتم: عبدالصمد بن عبيدالله نه مدؤزيه وه مه گهر عبيدالله بن عبدالصمد بئ، عبدالله بن محمد بن نوح نه مدؤزيه وه، حفص بن يحيى گهر التيمي بئت ته نها ابن حبان له الثقات هيناويه تی به بئ به کارهينانی هيچ له فزيکی جه رح وته عدیل، گهر يه کيکی تربيت نازانم، محمد بن أبان زوره نازانم کامه يانه، الحارث بن عبدالرحمن نه مدؤزيه وه.

الصيمري دهئ: أنشدنا أبو الحسن العباس بن أحمد بن الفضل الهاشمي قال أنشدنا أحمد بن محمد المنصوري قال أنشدنا علي بن محمد النخعي قال أنشدنا إسحاق بن إبراهيم بن مقراض قال أنشدنا سويد بن سعيد المروزي ووتى: **بيستم ابن المبارك** دهيووت:

لقد زان البلاد ومن عليها *** إمام المسلمين أبو حنيفة
بأثاروفقه في حديث *** كأثار الزبور على الصحيفة

فما في المشرقين له نظير *** ولا بالمغربين ولا بالكوفة

رأيت العائنين له سفاها *** خلاف الحق مع حجج ضعيفة

واتا: وولات و دانیشتوانی وولاتی جوان کرد ئیمامی موسلمانان أبو حنیفة، به ئاثار و فیکم له فەرمووده‌دا، وهک ئاسه‌واری نوسین له‌سه‌ر په‌راودا، نه له دوو خۆره‌ه‌لاته‌که و نه له دوو خۆرئاوا بوونه‌که و نه له کوفه‌ش هاوشیوهی نیه، بینیم ئه‌وانه‌ی عه‌یبداریان ده‌کرد عه‌قلیان پوچ بوو خیلای فیه‌قیان ده‌کرد به به‌لگه‌ی لاواز. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 90]

ووتم: أحمد بن محمد المنصوري تۆمه‌تبار به درۆ، إسحاق بن إبراهيم بن مقراض نه‌مدۆزیه‌وه، سويد بن سعيد المروزي نه‌مدۆزیه‌وه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالوهاب ابن محمد قال حدثنا يعقوب بن شيبه قال أخبرني عبدالله بن الحسن عن بشر بن الوليد ووتی: أبو حنیفة له به‌ندیخانه مرد و له گۆرستانی الخیزران نیژرا. یعقوب بن شیبه ده‌ئ: پیم راگه‌یه‌ندرا أبو حنیفة له سوجه‌دا مرد.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 93]

ووتم: مه‌به‌ستم برگه‌ی دووه‌می رپوایه‌ته‌که‌یه که یعقوب بن شیبه ده‌ئ: پیم راگه‌ینه‌ندرا (خبرت) ئه‌مه صیغه‌ی تمریض-ه زه‌عیفه نازانین کئ پئ راگه‌یان دووه یعقوب 32 سأل دواى مردنى أبو حنیفة له دایکبووه، ئه‌م رپوایه‌ته‌شم بۆ دڵ نه‌خۆشه‌کان هینا رهنگه به‌هۆی ئه‌م رپووداوه کوفرو بیدعه‌کانیان بیر چیته‌وه بڵین مادام له سوجه‌دا مردووه که‌واته موسلمان بووه ئه‌م فه‌زله الله به هه‌موو که‌سیکی نادات ...هتد، رپوایه‌ته‌که زه‌عیفه وهک باسمان کرد.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا عبدالله ابن مطيع ووتی: بیستم باوکم ده‌یووت: ته‌رمی پیاویکم بینى له سه‌رده‌می أبو جعفر ... (دواى باسکردنى رپوره‌سى ناشتى و نوێژ له‌سه‌رکردنى ئینجا ده‌ئ) خه‌لکی بۆ ماوه‌ی بیست رۆژ زیاتر نوێژیان له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی ده‌کرد. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 93]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثني خلف بن سالم ووتى: بيستم صدقة المقابري -دوعای قبول بوو- دهيووت: كاتيک أبو حنيفة نيژرا له گۆرستانى الخيزران دهنگيکم بيست له شهودا بو ماوهى سئ شهو:

ذهب الفقه فلا فقه لكم *** فاتقوا الله وكونوا خلفا

مات نعمان فمن هذا الذي *** يحيى الليل إذا ما سجفا

واتا: فيقه. رويشت فيقهتان نيه، تهقواى الله-تان هه بئ بين به جيگرهوه، النعمان مرد، كييه نهو

كه سهى كه شهو زيندوو دهكاتهوه كه تاريك بوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 94]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري دهئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا عمر بن إسحاق بن إبراهيم قال حدثنا علي بن ميمون ووتى: بيستم الشافعي دهيووت: من ته بهروك دهكه م به أبو حنيفة و دهچمه لای گۆرهكهى له هه موو رۆژيکدا سهردانى دهكه م، جا گه رشتيکم پيويست بوایه دوو رکعت نويزم دهکرد و دههاتم بۆلای گۆرهكهى و داواى پيداويستيم له الله دهکرد.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 94]

ووتم: عمر بن إسحاق بن إبراهيم ته نه ليره دا ناوى ههيه له هيچ شويئيكي تر ناوى نيه كه س نازانى كييه، ابن تيمية دهئ: ئەم رپوايه ته درۆيه، زۆر زانای تر قسهيان له سه رکردوو به درۆيان زانيوه.

وه دهووترئ: أبو معاوية الضرير وتوويه تي: خوشويستني أبو حنيفة له سوننه تدايه، وه حفص بن غياث وتوويه تي: ووته ي أبو حنيفة له فيقهدا له موو باريكتر بوو، كه س عه يبداري ناكات ته نها جاهيل نه بئ، ئەم ووتانه الذهبي هيناويه تي به بئ سەنەد بۆيە باسم نه کردوو له کتیبه که دا چونکه نازانين حالي سەنەدەکان چۆنە، گەر صەحیحیش بێت أبو معاوية الضرير مورجیئە یه کی پیس بووه وهک ابن حبان باسی دهکات، وه أبو داود ده ئی: سەرکرده ی مورجیئە بوو له کوفه، وه دهووترئ وکيع ئاماده ی جه نازە که ی نه بووه به هو ی ئیرجاء، جا ئاساییه که سیکی ئاوا مه دحی أبو حنيفة بکات چونکه أبو حنيفة پیشهنگی بووه له م کاره دا، سەبارەت به حفص بن غياث هینامان له به شی یه که م که له دژی أبو حنيفة قسه ی کردوو نه ک مه دحی بکات، سەبارەت به ووته که ی زانایانی المتأخرين و زانایانی سەرده م شایسته ی باسکردن و ئاور لیدانه وه نیه چونکه زانراوه لای ئەوان أبو حنيفة ئیمامه، بگره به هیچ جوړیک قبولی ناکه ن ئەم ووتانه ی سەله ف ده رباره ی باس بکړئ و بلاو بکړیته وه، جا کاتیکی ووته ی ئەم هه موو زانایه ی سەله ف بهر ده ست بوو ده رباره ی که سیکی که خویان له گه ئی ژیاون یان له سەرده مه که ی ئەو نزیک بوونه ئەوا هیچ پپووست ناکات بگه رپینه وه سەر ووته که ی که سانیک که سەدان سأل دوا ی ئەم که سه هاتوون کردوویانه به ئیمام و نه یارانی به خه واریج و تی کده رو فیتنه چی و غولات و ئەم جوړه ناوانه وه سف ده که ن، به لام سه یرم پیدیت بۆ جورئەت ناکه ن که سەله ف به م ناوانه وه سف بکه ن له کاتیکی دا ده زانن ئەم خه لکه هەر قسه یه ک بکات له دژی أبو حنيفة به هو ی ووته کانی سەله ف وای لپه اتوو که ئەم قسه یه بکات، ئیتر بۆ ده بئ هه موو تاوانه که له ملی تابع بئ متبوع-یش هیچی نه یه ته سەر؟! خو به هه موو پپوه ریک له پیشتره تاوانه که بخړیته ئەستوی متبوع نه ک تابع.

نزیکه ی 260 رپوایه تمان هینا ده رباره ی مه دحکردنی أبو حنيفة له هەر چوار کتیبی (الانتقاء) ی ابن عبدالبر و (تارخ بغداد) ی الخطیب و (فضائل أبي حنيفة) ی ابن أبي العوام و (أخبار أبي حنيفة وأصحابه) ی الصیمري، که خاوه نی ئەم چوار کتیبه جگه له رپوایه ته تایبه ته کانی خویان زوړیک له رپوایه تی کتیبه کانی پیش خویان نه قل کردوو وهک کتیبی یوسف بن أحمد له لایه ن ابن عبدالبر

و کتیبی مکرم بن أحمد له لایه ن الصیمري، وه ابن أبي العوام زۆربه ی ریوایه ته کانی کتیبه که ی أبو بشر الدولابی کۆکردۆته وه، ههروه ها کتیبه که ی علي بن محمد بن کاس النخعي که بوونی نه ماوه الخطیب به شیکی ئی نه قل کردوه الصیمري به شیکی زیاتری نه قل کردوه، ئه وانه شی ته نها ناویان ماوه و به رده ست نین یان بوونیان نه ماوه گه ره هندی ک ریوایه تی له کتیبه کانی دوا ی خۆی نه قل کرابی به سه نه ده وه هی ناومه، ئه وانه شی دوا ی سه ده ی پینجه م نوسراون به بی سه نه د و دووباره که ره وه ی کتیبه کانی پیشوون نه مه ی ناون چونکه پیویست به هی نانی ناکات، وه گرنگیم به م ووتانه ش نه داوه که له لای زانایانی خه له ف و معاصرین ده رباره ی أبو حنیفه ووتراوه له مه دح و پیداهه لدان چونکه لای هه موومان زانراوه که دوا ی سه رده می سه له ف أبو حنیفه له پرپک بۆته کورپک دونیای بۆ سه راو ژوور کراوه به جوړپک که هیچ کام له م زانایانه ی سه له ف گه ره له سه رده می دوا ی خۆیان ژیا بوان بۆیان نه بوو قسه ی پی بلین، جا بۆیه که لی ره دا ئیمه ووته ی سه له ف صال حمان به ر ده ست ده رباره ی که سی ک که خۆیان له گه لی ژیاون یان سه رده میان لی نزی ک بووه ناچار نین بزانی ن که سی ک دوا ی سه دان سأل هاتوو یان هه زار سأل چۆن له أبو حنیفه ده روانی ت، وه پیم وایه ئه م هه موو لاف و گه زافه ی که لی ده درئ به ناوی شوینکه وتنی سه له ف صال ح تا رادده یه ک ده بی شه رمه زارتان بکات و واتان لی بکات که نه توانن پشت له ووته کانی سه له ف بکه ن و بگه رپنه وه بۆ ووته کانی خه له ف و معاصرین، ئه گینا ووتنی دروشمی (شوینکه وتنی سه له ف صال ح) جگه له دروشمی کی درۆ هیچی تر نیه، جا گه ره بریار وابی به تی گه یشتی خه له ف له ووته کانی سه له ف تی بگه ی ن که واته خه له فمان کردۆته حا کم به سه ر سه له ف هه رچی خه له ف بیه وی و له سه ری بروات هه ره ئه وه یه، قسه ی سه ره تا و کو تای هه ره ی خۆیا نه، قسه ی سه له ف هیچ نرخ یکی نیه ئی لا مه گه ره خه له ف پی رازی بن و له سه ری برۆن ئه وکات نرخ یه یه و جی گای قبوله! خۆ ئه گه ره به روونیش بزانی ن له باب ه تی ک خه له ف پی چه وانه ی سه له فن ده بی بلین سه له ف هه ره ئه وه یان مه به ست بووه که خه له ف له سه ری نه به لام ئیمه لی یان تی نا گه ی ن هه ره چه نه ده باب ه ته روونیش بی ت !

وهک بینیتان ئه وړپوایه تانه ی باسی حه سودی بردنی سه له ف ده کات به أبو حنیفة گوايه له
 رڼ و حه سودی دژایه تیان کردووه و قسه یان پې ووتوه هه مووی درؤ بوو، زؤړنک له وړپوایه تانه ی
 که باسی فیه و وهرع و زوهد و سه خی بوونی ده کرد درؤ بوون یان زه عیف بوون، گهر گریمان
 صه حیحیش بوایه ئایا رپوایه ته کانی به شی یه که می پوچول ده کرده وه ؟ خیرکردنی و شه ونوړکردنی
 و چاکه کردنی له گه ل دایکی و زیره کی له فیه دها و زوهد و وهرعه که ی هه موو ئه مانه ده توانن
 بابه ته کانی به شی یه که م لابه رن له سه ری ؟ بیگومان نه خیر.

به نشی سییه م

وه لامدانه وهی چند گومانیک

گومانی یه کهم:

به لگه هیئانه وه به نامیلکه هی (الفقه الأكبر)

گویه أبو حنیفة ئەم نامیلکه یه نویسه که تئیدا عه قیده که ی پروونکردۆته وه که هه مان عه قیده ی ئەهلی سوننه یه، به لām بیئاگان له وهی که ئەم نامیلکه یه دووره له عه قیده ی ئەهلی سوننه، وه گهر هی أبو حنیفة بئت ئەوا کوفرو بیدعه ی تری بۆ زیاد ده بئت جگه له وانه ی به شی یه کهم، به لām ئەم نامیلکه یه هی أبو حنیفة نیه، دوا ی مردنی ماتوریدی و ئەشعه ریه کان نویسیوانه داویانه ته پالی، وه نایشارمه وه حهزم ده کرد نامیلکه که هی ئەو بووایه تا راسته وخۆ له کتیبی خۆی کوفرو بیدعه کانیم نه قل کرد بوایه به لām ئینصاف واجبه، ئیمه ش لیژده له دوو لایه ن قسه له سه ر نامیلکه که ده کهین، له لایه نی سه نه ده وه که به سه حیحی ناگه رپته وه بۆ أبو حنیفة، وه له لایه نه ی ناوه رپۆکی نامیلکه که که پیچه وانه ی عه قیده ی ئەهلی سوننه یه هه ندیک شتی تئدایه له سه رده می ئەو بوونی نه بووه، گهر هی ئەو بئت ئەوا کۆمه لئیک په له ی تری ره شه به سه ر نیوچه وانی نه وه ک ببئته هۆی جوانکردنی أبو حنیفة.

دوو نوسراو هه ن به ناوی (الفقه الأكبر) که دراونه ته پال أبو حنیفة، یه کیکیان به رپوایه تی حمادی کورپی، ئەوی تریان به رپوایه تی أبو مطیع که قوتابی أبو حنیفة-یه، ئیستا هه ردووکیان چاپکراون و به رده ستن به ناوی (الفقه الأكبر) بۆ جیاکردنه وه یان هه نه فیه کان نامیلکه ی دووهم به (الفقه الأبسط) ناو ده بن.

نامیلکه‌ی (الفقه الأكبر) به‌ریوایه‌تی حماد بن ابی حنیفة:

سه‌نه‌دی نامیلکه‌که:

محمد بن مقاتل الرازي عن عصام بن يوسف عن حماد بن أبي حنيفة عن أبي حنيفة.

حالی راوییه‌کان:

محمد بن مقاتل الرازي:

البخاري ده‌ئی: گەر له ئاسمان بکه‌ومه خواره‌وه بو سه‌رزه‌وی خوشت‌ره له‌لام له‌وه‌ی که ریوایه‌ت بکه‌م له محمد بن مقاتل. الذهبي ده‌ئی: زه‌عیفه. ابن حجر ده‌ئی: زه‌عیفه.

عصام بن يوسف:

خیلاف هه‌یه ده‌رباره‌ی، ابن سعد و ابن عدي به زه‌عیفیان داناوه، ابن حبان ته‌وسیقی کردووه، الخليلي به صدوق‌ی داناوه.

حماد بن أبي حنيفة:

پیشتر باس‌مان کرد که زه‌عیفه.

ئه‌مه حالی سه‌نه‌دی نامیلکه‌که بوو که هیچ کام له راوییه‌کان سه‌لامه‌ت ده‌رنه‌چوون.

ناوه‌پۆکی نامیلکه‌که:

نامیلکه‌یه‌کی عه‌قیده‌یه‌ی باسی ته‌وحید و عه‌قیده‌ ده‌کات.

ئەو خالانەى كە دژى عەقىدەى ئەهلى سوننەىە لە نامىلكە كەدا هاتوون:

يەكەم: تيّدا هاتووه (والله تعالى واحد لا من طريق العدد، ولكن من طريق أنه لا شريك له).

واتا: الله تعالى يەكە بەلام لەپرووی ژمارەوه نا، بەلكو لەو پروویدا كە هیچ شەرىكىكى نیه !
ووتم: ئەمەش شتىك نیه پيويست بە پروونكردنهوه بكات كە پيچهوانهى ئايەت و فەرمووده و
فيطرهتى مرقفه كە الله تعالى هەم بە ژمارە يەكە و هەم بى شەرىكە، ووتەكە زۆر ترسناكە.

دووهم: تيّدا هاتووه (لم يزل ولا يزال بأسمائه وصفاته الذاتية والفعلية، وأما الذاتية:

**فالحياة والقدرة والعلم والكلام والسمع والبصر والإرادة، وأما الفعلية: فالتخليق والترزيق
والإنشاء والإبداع والصنع ومن غير ذلك من صفات الفعل).**

واتا: بەردەوام ناو و صيفهته زاتى و فعليهكانى ههيه و ئى دانابرى، صيفهته زاتيهكان وهك: ژيان و
قودرەت و عيلم و كەلام و بىستن و بينين و ويستن، وه صيفهته فعليهكان وهك: خەلق و رزق و ئىنشە
و ئىبداع و صونع و جگە لەمانەش كە صيفاتى فعلين).

ووتم: بەكارهينانى ووشەى (زاتى و فعلى) بۆ صيفهتهكانى الله لەلاى سەلەفدا بوونى نەبووه بەلكو
دواتر ئەم دابەشكردنهى صيفات بۆ زاتى و فعلى دروست بووه، ئەگەرچى كيشە لە دابەشكردنهكه
نيه و دروستە بەلام ووشەكان نوين و لە سەردەمى أبو حنيفة و دواى ئەويش ئەم ووشانە بوونيان
نەبووه، ئەمەش نيشانەيهكه كە دواى خوێ نوسراوه و دراوہتە پاى، پاشان لە باسکردنى صيفهته
زاتيهكان تەنھا 7 صيفەت باس دەكات كە هەمان ئەو 7 صيفهتهيه كە ئەشەرىيهكان ئىثباتى
دەكەن، ئەمەش نيشانەيهكى ترە لەوہى كە دراوہتە پاى چونكە لەو سەردەمەدا ئەشەرىيهكان
دروست نەببوون.

سێيەم: تيّدا هاتووه (ولفظنا بالقرآن مخلوق).

واتا: لەفزی ئيمە مەخلوقە لەكاتى دەربرپى ئايەتەكانى قورئان.
ووتم: ئەم ووتەيه بیدەى جەهمیەكانە دواى فیتنەى خلق القرآن سەرى هەلدا كە فیتنەى خلق

القرآن سائی 218 هـ بوو، دواتر ئەم بیدعه پیسهی بهدوا داهات که ئامانج لئی هەر ئەوه بوو بووترئ قورپئان مهخلوقه، ئەم بیدعهیهش یه که مجار الحسین الکرابیسی دروستی کرد که سائی 248 هـ مردوو، أبو حنیفة سائی 150 هـ مردوو جا چۆن باسی شتیك دهکات که زیاتر له 70 سأل دواى مردنى خوئى سهرهه‌لده‌دات؟! بۆیه باسکردنى ئەوهی له‌فزمان به قورپئان مهخلوقه یان مه‌خلوق نیه به‌هیچ شیوهیه‌ک له سهرده‌مى أبو حنیفة-دا ووته‌ی له‌م شیوهیه بوونی نه‌بووه به‌لکو دواى فیتنه‌ی خه‌لقى قورپئان ئەم بیدعهیه سهری هه‌لدا، ئەمه‌ش نیشانه‌یه‌کی زۆر پروونه که ئەم نامیلکه‌یه هی أبو حنیفة نیه، ئەوه‌ی بلئ له‌فزمان به قورپئان مهخلوقه به‌جه‌همی وه‌سف کراوه له‌لای سه‌له‌ف، وه ئەوه‌ی بلئ له‌فزمان مه‌خلوق نیه به‌مبتدع وه‌سف کراوه، جا ئەوانه‌ی سوورن له‌سهر ئەوه‌ی که ئەم نامیلکه‌یه به‌دن پأل أبو حنیفة مولزهم ده‌بن به‌وه‌ی که بلئن أبو حنیفة جه‌همی بووه.

چوارهم: تئیدا هاتوو (والقرآن کلام الله فهو قديم).

واتا: قورپئان که لامی الله-یه وقه‌دیمه.

ووتم: ووتنی قورپئان قه‌دیمه ووشه‌یه‌کی داهینراوه، وه له سهرده‌مى أبو حنیفة-دا بوونی نه‌بووه، ئەمه‌ش هه‌مان ووته‌ی ئەشعه‌رییه‌کانه، ئەهلی سوننه ده‌لئن: که لامی الله به‌شیوه‌ی گشتی ئەزه‌لیه به‌لام دانه به‌دانه‌ی ووته‌کانی الله (ئاحاد) که هه‌رکات بیه‌وئ قسه‌ ده‌کات ئەزه‌لی نیه، واتا ئەه‌لی صیفه‌ته‌که ئەزه‌لیه به‌لام دانه به‌دانه‌ی ووته‌کان ئەزه‌لی نین، هه‌رچی ئەشعه‌رییه‌کانن ده‌لئن: صیفه‌تی که لام قه‌دیمه (ئزه‌لیه) هه‌م جووره‌که هه‌م دانه به‌دانه‌ی ووته‌کانی، واتا الله هه‌رکات بیه‌وئ قسه‌ نه‌کات، هه‌ندیك له‌ زانایانی ئەهلی سوننه له‌ المتأخرین ووشه‌ی قه‌دیم به‌کار دینن بۆ قورپئان به‌لام به‌مه‌به‌ستی ئەهلی سوننه نه‌ک به‌مه‌به‌ستی ئەشعه‌رییه‌کان، ئەولاتره ووشه‌ی مه‌خلوق نیه به‌کار بیئت.

ابن تيمية ده‌لئ: یه‌که‌م که‌س که ووتی قورپئان قه‌دیمه، عبدالله بن سعید بن کلاب بوو.

[مجموع الفتاوى : 301/12]

ووتم: عبدالله بن سعيد بن كلاب سأل 241 هـ مردووه كه أبو الحسن الأشعري عه قیدهی كوللابی لیوهر گرتوووه دواتر ناوی خوئی به سه ریذا زال بوو بوته عه قیدهی ئه شعهری، ههروهك چۆن جههم عه قیدهكهی له جهعد وهرگرت دواتر ناوی خوئی به سه ریذا زال بوو بوته عه قیدهی جههمی.

پینجه م: تییدا هاتوووه (والله تعالى يتكلم بلا آله ولا حروف، والحروف مخلوقة).

واتا: الله تعالى قسه دهكات به بئ ئامرازی قسه كردن و به بئ پیت، وه پیتهكان مه خلوقن. ووتم: نه فیکردنی حرف پیچه وانهی عه قیدهی ئه هلی سوننهیه، له لای ئه هلی سوننه الله تعالى قسه دهكات به حرف و صوت، واتا به پیت و دهنگه قسه کانی، سه بارهت به وهش كه ده بئ پیتهكان مه خلوقن سه له ف ته کفیری ئه م كه سه یان کردوووه كه وابلئ چونکه ئه مه واتای ئه وهی كه كه لامی الله مه خلوقه.

شه شه م: تییدا هاتوووه (والله تعالى يرى في الآخرة ويراه المؤمنون وهم في الجنة بأعين رؤوسهم

بلا تشبيه ولا كيفية، ولا يكون بينه وبين خلقه مسافة).

واتا: الله تعالى له قیامه تدا ده بینئ، وه ئیمانداران له به هه شتدا ده بینن به چاوی سهریان به بئ لیکچواندن و چۆنیه تی، وه له نیوان الله و ئه واندا ماوه نیه.

ووتم: ئه م برکه یه ی کۆتایی كه ده بئ له نیوان الله تعالى و ئیمانداران هیچ ماوه یه ک نیه نه فی کردنی صیفه تی علوه هه مان عه قیدهی ئه شعهری و ماتوریدییه کانه، پئیان وایه كه بیننی الله له به هه شت به بئ شوینه، واتا كه ئیماندار الله ده بینئ نه له سهرووی خوئی ده بینئ نه له خواره وه نه له ته نیشته کانی نه له پئشی نه له دواوهی به بئ شوین ده بینئ، هه موو ئه م قسانهش بو نه فی کردنی صیفه تی علوه، ئه مهش کوفرئکی به واحة كه هیچ عوزرئک هه ئناگریت.

وه ژماره یه ک هه له ی عه قیدهی تری تی دایه، بئ دهنگی زانایانی سهردهمی أبو حنیفه له م هه لانه ی أبو حنیفه نیشانه یه کی پروونه كه ئه م نامیلکه یه هی ئه و نیه، ئه گینا چۆن باسی ئه م کوفر و بیدعانه ی ناکه ن ؟ ههروه ها هه بوونی کۆمه لئیک بابته له م نامیلکه یه دا كه له سهردهمی أبو حنیفه بوونی نه بووه نیشانه یه کی تره كه ئه م نامیلکه یه هی ئه و نیه.

نامیلکه‌ی (الفقه الأكبر) به‌ریوایه‌تی ابو مطیع البلخی:

سه‌نه‌ده‌ی نامیلکه‌که:

الحسين بن علي الكاشغري عن أبي مالك نصران بن نصر الختلي عن أبي الحسن علي بن أحمد
الفراس عن نصير بن يحيى البلخي عن أبي مطيع البلخي عن أبي حنيفة.

حالی راوییه‌کان:

الحسين بن علي الكاشغري:
الذهبي ده‌لی: تۆمه‌تبار به درۆ.

أبي مالك نصران بن نصر الختلي:
جه‌رح و ته‌عدیلی بۆ نه‌کراوه.

علي بن أحمد الفارسي:
مه‌جه‌وله.

نصير بن يحيى البلخي:
جه‌رح و ته‌عدیلی بۆ نه‌کراوه.

أبو مطيع البلخي:
پیشتر باس‌مان کرد که تۆمه‌تبار به درۆ، هه‌روه‌ها له سه‌رانی مورجیئه‌یه و تۆمه‌تباریشه به جه‌ه‌ی
بوون، وه دژی ئه‌ه‌لی سوننه‌یه.

ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی پیشوو هیچ کام له راوییه‌کانی سه‌لامه‌ت ده‌رنه‌چوون.

ناوهړوکی نامیلکه که:

ئهم ناميله که يه ش وهک ئه وی تر دهر باره ی ته وحید وعه قیده یه، شیوازی نامیلکه که بریتیه له پرسپار کردنی أبو مطیع له أبو حنیفة، أبو حنیفة-ش وهلامی ده داته وه، بویه هه ندیک زانا أبو مطیع به خاوه نی نامیلکه که ده زانن چونکه ئه و پرسپار و وهلامه کانی نویسه وه، هه ندیکیش دهیده نه پال أبو حنیفة، به لام له لای حه نه فیه کان که زوره یان ماتوریدین ئهم نامیلکه یه به عه قیده ی خوین ده زانن و دهیده نه پال أبو حنیفة، بیگومان هه رله سه ر أبو حنیفة-ش حیسابه چونکه ئه وه ی تئیدا هاتو وه وه لامه کانی أبو حنیفة-یه، زوریک له باسه کانی ئهم نامیلکه یه دوو باره ن به لام ئهمه یان توزیک فراوانتره له ئه وی پیشوو بویه له لای المتأخرین-ی حه نه فیه کان ئهم نامیلکه یه به (الفقه الأيسط) ناسراوه بو جیا کردنه وه ی له ئه وی تریان، ئهمه شیان له باره ی ئیمان و استثناء کردن له ئیماندا هه مان عه قیده ی مورجیئه یه، هه روه ها له م نامیلکه یه دا أبو حنیفة ئیثباتی صیفه تی علو ده کات و ئه وانه ش ته کفیر ده کات که ئیثباتی ناکه ن، ته نانه ت ده لئ ئه وه ی ئیثباتی شی بکات و بلئ الله له سه ر عه رشه به لام نازانم عه رش له کوئیه هه ر کافره، به لام دواتر أبو مطیع پرسپاری لیده کات گه رکه سیک بلئ: الله له کوئیه چی وه لام بدهینه وه ؟ أبو حنیفة ده لئ: الله هه بو وه و هیچ شوئینیک نه بو وه، دواتر که شوئینی دروست کردو وه هه ربئ شوئن بو وه، ئهمه ش نه فیکردنی صیفه تی علوه، هه رچه نده له أبو حنیفة رپوایه ت نه کراوه که نه فی علو بکات ئه وه ی له صیفاتا قسه ی له سه ر کراوه ته نها بابته تی خلق القرآن بو وه، بویه زوریک له زانایانی ئهم سه رده مه ی ئیستا ره تی ده که نه وه که ئهم دوو نامیلکه یه هیچیان هی أبو حنیفة بیّت و ده لئن دراوته پالی، له م باره یه وه ش کتیب و نوسراوی زور هه یه، بو نمونه بروانه [براءة الأئمة الأربعة من مسائل المتکلمین المبتدعة : 46-71] ط: دار ابن عفان، هه رچه نده ئه و زانایانه ی سه رده م که ره تی ده که نه وه ئهم دوو نامیلکه یه هی أبو حنیفة بیّت به مه به ستی به رگری کردن لی واده لئن چونکه ده زانن هه ردوو نامیلکه که شتانیکی تیدایه دژی عه قیده ی ئه هلی سوننه یه، وه بو زانیاریتان هیچ کام له م دوو نامیلکه یه شتیکی تیدا نیه که پیچه وانه ی ووته ی زانایان بیّت دهر باره ی أبو حنیفة که له به شی یه که می ئهم کتیبه که دا هیئامان یان ره تی بکاته وه، به لام له به ره ئه وه ی رپوایه تی أبو مطیع کوّمه لئیک

بابه تی عه قیده یی تیدایه که موافقی ئه هلی سوننه یه ئه مه وایکردووہ ابن تیمیة و ابن القیم له
 کتیبه کانیاں باسی بکه ن و به لگه ی پئ بهیننه وه، ئه و که سه ی دوا ی پروونکردنه وه هه ر سووره ئه م
 نامیلکه یه به هی أبو حنیفة بزانی ئه و مولزهم ده بیئت به وه ی که بیدعه کانی ناو ئه م نامیلکه یه ش
 بداته پال أبو حنیفة، هه ر چه نده نامیلکه که هی خو ی بیئت یان به درۆ درابیتته پالی هیچ له
 کتیبه که ی ئیمه ناگۆریت چونکه ئیمه نه مان ووتوه أبو حنیفة له هه موو شتیکی دژی ئه هلی سوننه
 بووه تا ئه م نامیلکه یه بکریته به لگه له دژمان، وه ئه م نامیلکه یه هیچ شتیکی تیدا نیه که
 بابه ته کانی به شی یه که می ئه م کتیبه ی ئیمه پوچه ل بکاته وه به لام ویستم وه ک لایه نی زانستی ئه م
 راستیه پروون بیته وه.

زۆربهی رپوایه ته کان زه عیفن ئەوانه شی که صه حیدن أبو حنیفة لیی به ریه

هه ندیك له وانهی که به رگری له أبو حنیفة ده کهن هه ره مه کی ده یانه ویت باسه که دابخه ن به وهی که زۆربهی رپوایه ته کان زه عیفن و شایه نی ئەوه نین ئاورپان لی بدریتته وه، به لام وهک بینیمان به سه دان رپوایه تی صه حیح هه یه ئەگه رچی زه عیفیش زۆره به لام ئیمه له م کتیبه دا ته نها صه حیحمان هی ناوه، جا نازانم ئەو که سه ی ئەم قسه یه ده کات سه یری رپوایه ته کانی هه موو ئەم کتیبانه ی کردوو ئینجا گه یشتۆته ئەم ئەنجامه ده یه وئ به ده نگییکی دوو خوله کی باسه که دابخات و بلی هه مووی زه عیفه یان ده مارگیری بو أبو حنیفة وای لی کردوو که وا بلی ؟ گریمان من زۆر جاهیلیم هیچ نازانم له زانستی فه رموو ده و صه حیح و زه عیف له یه کتر جیانا که مه وه، ئە ی سلیمان العلوان چی له المعلی الیمانی ده که ی که عه للامه یه له م بواره دا و تۆ به قوتابی ئەو ده شی له م زانسته دا که به مجددی ئەم زانسته داده نریت له سه ده ی رابردوو دا یه کی که له وانه ی که مه نه جی المتقدمین ی زیندوو کردۆته وه له ناو ئوممه تدا ته نانه ت هه یه به (الذهبی سه رده م) ناوی ده بات له زانستی فه رموو ده دا، که زانایه کی وهک ئەو زۆربهی رپوایه ته کانی تاریخ بغداد که له دژی أبو حنیفة هاتوون به صه حیحی ده زانیت و په رددی الکوثری ده داته وه، ئە ی چی له مقبل بن هادی الوادی ده که ی که کتیبییکی نویسه ووته ی 77 زانی هی ناوه له دژی أبو حنیفة هه مووی به سه نه دی صه حیح ته نانه ت ئەو سه نه ده شی به صه حیح داناوه که باسی په رستنی نه عل ده کات که تۆ به عه قلی خۆت پیت وایه مه حاله أبو حنیفة قسه ی ئاوا بکات، ته نانه ت محقق ی تاریخ بغداد بشار عواد که جه همیه و به رگری له أبو حنیفة ده کات ئه ویش سه نه ده که ی به صه حیح داناوه، وه زۆرێک له سه نه ده کانی تری به صه حیح داناوه ئەگه رچی به بیانوو ی به تال ژماره یه کی ته زعیف کردوو وهک له به شی یه که مدا باسما ن کرد، ئە ی چی له محمد بن سعید القحطانی محقق ی السنه ی عبدالله ده که ی که سه ره رای به رگری کردنیکی زۆر له أبو حنیفة ژماره یه کی به رچاو له

ڀڙوايه ته ڪاٺي عبدالله-ي به صهحيح داناوه ٿه گهرچي ٿه وڻيش ٿمارهيه ڪي ته زعيف ڪردووه به بيانووي به ٽال وهڪ باسماٺ ڪرد، ٿه ي چي له عادل آل حمدان ده ڪه يت ڪه زوربه ي هه ره زوري ڀڙوايه ته ڪاٺي السنه-ي عبدالله-ي به صهحيح داناوه، هه موو ٿه مانه ي ڪه ناوم هيٺان له بابه تي ته ڪفير و وه لاء بهراء زور شلترن له سليمان العلوان ڪه چي ٿينڪاري له م ڀاستيانه ناڪهن ڪه ده ڀاره ي ابو حنيفه ووتراوه له لايهن سه له ف، وه دلنياشم العلوان ديراسه ي سه نه دي هه موو ڪتبه ڪاٺي نه ڪردووه و ڪاريگهري سه ردهم واي لي ڪردووه وهڪ زوربه ي زاناڪاٺي تر به م شيويه به رگري لي بڪات، به لام ٿه وهش بزائن له م دهنگه دوو خوله ڪيه دا سليمان العلوان ته نها باسي ڪتبي السنه-ي عبدالله دهڪات نه ڪ هه موو ڪتبه ڪان، به لام هيوادارم ڀوڙيڪ ڪه ٿازادبوو له زيندان ته خريجيڪي ڪتبه ڪه ي عبدالله بڪات تا بزائين چوٽن بوماني ده سه لميٽيٽ زوربه ي سه نه ده ڪان زه عيفن؟ له ڪاتيڪدا ٿمارهيه ڪي زور له سه نه ده ڪان هه مووي ٿيمامي به ڀڙو و حافزي تيڊايه ! وه هيوادارم ڀه دي ٿه م هه موو زانايه ي پيش خوشي بداته وه ڪه سه ره ڀاي به رگري ڪردنيان له ابو حنيفه نه يانتوانيوه ٿمارهيه ڪ ڀڙوايه تي زور به زه عيف بزائن، هه روه ها سليمان العلوان باسي ٿه وهش دهڪات ڪه ڀڙوايه ته ڪاٺي عبدالله ٿه وانه ي ڪه صهحيح ي تا خاوهني ووته ڪه صهحيحه به لام به نسبت ابو حنيفه صهحيح نيه، نموونهش به و ڀڙوايه تانه ده هيٽيٽه وه ڪه خاوهني ووته ڪه ده لي: ابو حنيفه ٿاواي ووت، ٿاواي ڪرد، ٿاوا بوو، العلوان ده لي ٿه م سه نه دانه صهحيح ي به نسبت خاوهني ووته ڪه به لام به نسبت ابو حنيفه صهحيح نيه چونڪه ٿه و زانايه ي ڪه ٿه م قسه يه ده گيڙيٽه وه له ابو حنيفه-ي نه بيستووه وابل يان نه يديوه وابلڪات بويه ٿه گهرچي سه نه ده ڪهش صهحيح بيٽ ناليين ابو حنيفه ٿاواي ڪردووه يان ٿاواي ووتوه !

چهنده هه ٿه وهسته يه ڪ له سه ر ٿه م قسانه ي العلوان:

ٿه م قسانه ي دهري دهخات ڪه العلوان يان بي ٿاگايانه له م ڀڙوايه تانه و به خيڙايي به سه رياندا تيپه ڀيوه يان ٿاگاداره به لام ده مارگيري ڀالي پيوه ناوه ڪه ٿه م قسانه بڪات، ڪه من ٿه گهري يه ڪه م به به هيٽر ده زانم.

العلوان ده‌ئێ: ئەو رپوایه‌تانه‌ی که سه‌حیحن تا خاوه‌نی ووته‌که سه‌حیحن به‌لام به‌نسبه‌ت أبو حنیفه سه‌حیح نین!

خۆی له‌خۆیدا ئەم قسه‌یه تۆمه‌تییکی زۆر گه‌وره و قیژه‌ونه ده‌یداته پāl سه‌له‌ف به‌بێ ئاگایی، وه‌ من ئەمه‌م به‌لاوه سه‌یرنیه هه‌ر له‌کۆنه‌وه ئەوه‌ی به‌رگری له‌ أبو حنیفه کردبێ ئیلا ناچار بووه که به‌ ئاگایی یان بێ ئاگایی هێرش بکاته سه‌ر سه‌له‌ف و تۆمه‌تی ناشرینیان بداته پāl، ئەمه‌ش شتیکی رپونه تۆ ناتوانی تاوانبار به‌بێ تاوان نیشان بده‌یت ئیلا ده‌بێ حوکی قازییه‌که به‌ ناعه‌داله‌ت وه‌سف بکه‌یت چونکه‌ ناكرێ له‌یه‌ک کاتدا هه‌ردووکیان به‌ری بن، یان ئەمیان تاوانبار یان قازییه‌کان درۆزن و بوهتان چی و ناعه‌داله‌تیان کردووه و زوڵمیان له‌ تۆمه‌تباره‌که کردووه.

جا العلوان که ده‌ئێ ئەوان نه‌یان بیستوووه و نه‌یان بینوووه أبو حنیفه وابێ و وابکات ته‌نها ده‌ئێ: أبو حنیفه‌ وای ووت، وایکرد، وابوو، به‌بێ بیستن و بینین، خۆی ئەمه‌ تاوانبارکردنی زانیانی سه‌له‌فه به‌ بوهتان، که‌واته‌ ده‌ره‌نجام: مالک و الثوري و ابن عیینة و الأوزاعي و الفزاري ابن زید و ابن سلمة و الشافعي و ابن المبارك و أيوب و الأعمش و یوسف بن أسباط و علي بن عاصم و أبو عبدالرحمن المقرئ و سعید بن عبدالعزیز و أبو بکر بن عیاش و شعبه و وکیع و شریک و صالح بن حی و الحجاج بن أرطاة و زۆریکی تر که‌سیان هیچیان له‌ أبو حنیفه نه‌دیوه و نه‌بیستوووه له‌خۆیان‌وه بوهتانی بۆ هه‌لده‌به‌ستن ده‌ئێ ئاوا‌ی کرد و ئاوا‌ی ووت و عه‌قیده‌ی ئاوا بوو! جا وه‌کیله‌کانی أبو حنیفه سه‌یر بکه‌ن که‌یسی تۆمه‌تباره‌که‌تان گه‌لێک قورسه‌ ناتوانن بێ تاوانی به‌سه‌لمێنن ئیلا به‌ تۆمه‌تبارکردنی کۆمه‌لێک زانای گه‌وره‌تر و زیاتر نه‌بێ! ئا ئەمه‌یه ده‌رئه‌نجامی به‌رگری کردن له‌ أبو حنیفه ده‌بێ به‌ناچاری بێی أبو حنیفه وانه‌بووه هه‌موو ئەم زانیانه‌ له‌خۆیان‌وه درۆ و بوهتانی بۆ هه‌لده‌به‌ستن أبو حنیفه نه‌ ئاوا‌ی کردووه و نه‌ ئاوا‌ی ووتوه، ئەمه‌ش هه‌مان رپچکه‌ و رپبازه‌که‌ی الکوثري جه‌همیه که له‌ کتیی (تأنیب الخطیب) گرتوو‌یه‌تیه به‌ر.

ئینجا له‌رووی واقعی‌ش دووباره‌ ناراستی قسه‌که‌ی العلوان ده‌سه‌لمێنن که ده‌ئێ نه‌یان بیستوووه و نه‌یان دیوه أبو حنیفه وابێ و وابکات، ئیمه له‌ به‌شی یه‌که‌مدا هی‌نامان که أبو إسحاق الفزاري ده‌ئێ: فه‌رموو‌ده‌م بۆی هی‌نا گه‌لته‌ی پیکرد و رپته‌ی کرده‌وه ووتی ئەمه‌ خورافه‌یه، هه‌روه‌ها ده‌ئێ

پرسیاری براكه م لئی كرد ووتی من فه توام بۆدا خروج بكات، وه ده لئی خۆم بیستم له سه ره په یژه وه ستابوو به دوو كه سی ده ووت خروج بكهن، علي بن عاصم ده لئی فه رمووده م له پیغه مبه ر ﷺ گپراهه وه بۆ أبو حنیفة ووتی وه ری ناگرم، سفیان بن عیینة ده لئی فه رمووده م بۆی گپراهه وه ووتی میزی پیدایا بکه، هه روه ها جارێکی تر که فه رمووده ی بۆ ده گپراهه وه ده لئی به کلکی به راز بیسره وه، هه روه ها کاتیک باسی سوجه دی سه هوی بۆ ده که ن که پیغه مبه ر ﷺ له نوێژێکدا بر دوویه تی ده لئی نوێژه که هیچ نرخ ی نه، هه روه ها کۆمه لێک فه توادانی به فیل و به ره ئی خۆی به ئاماده بوونی زانیانی تر داوه که هیئامان، ئیتر نازانم العلوان به چ حه قێک ده لئی هیچیان لئی نه بیستوو و هیچیان لئی نه دیوه؟! مه گهر ئه م زانیانه خۆیان له گه لئ نه بوون کاتیک وای ووتوه و وایکردوو؟ جا ئیستا قوریه که خه ستر بوویه وه له سه رتان ده بئ بلین ئه م زانیانه هه ر درۆزن له خۆیان وه ئه م به سه ره اتانه یان دروست کردوو که ده لئین له لای بووین بیستمان ئاوی ووت و بینیمان ئاوی کرد هه موویان درۆیه هه لئیان به ستاوه! له م هه موو کوفر و بیدعه یه ی که له سه ری چه سپاوه ته نانه ت قوتابیه کانی خۆی حاشای ئی ناکهن وتوو یه تی قورئان مه خلوقه وعه قیده ی خروجی هه بووه و جاهیل بووه به قورئان و سوننه ت ئااری صه حابه و خیلافه کانیان وه ک هیئامان له أبو یوسف و محمد بن الحسن والقاضي البرتي، که چی العلوان و هاوشیوه کانی خۆیان له قوتابیه کانی أبو حنیفة به دلسۆز تر ده زانن بۆ أبو حنیفة ده لئین هیچی له سه ر نه چه سپاوه ته نها ئیرجاء نه بیئت، ئیرجاءه که ش ئه وه نده باوه ناتوانن ئینکاری ئی بکه ن بۆیه دانی پیداده نئین هه رچه نده هه ندیکیان ئیرجاءه که ی ئه وه نده سووک کردوو وه ک بلئی گونا هێکی بچووک بئ وهیچی تر، باشه ئه وانه ی که وه ک العلوان دان به وه ده نئین که مورجیئه بووه، ووته ی سه له فیش ده زانن ده رباره ی مورجیئه که چه نده توند بوونه به رامبه ریان و چیان ووتوه ده رباره یان، ئایا ئاماده ن بلین أبو حنیفة مورجیئه یه که واته بیدعه چیه کی گومراهی چونکه ئیرجاء بیدعه و گومراهیه، جا له بهر ئه وه ئیمه رقمان لئییه تی و خوشمان ناویت و به ئه هلی سوننه ی نازانین به لکوبه ئه هلی بیدعه ی ده زانین؟ ئایا ئاماده ن وابلین؟ یان هه ر ئیمامی ئه هلی سوننه یه و ئه گه رچی پێشه و و بانگه وازکه ریش بئ بۆ ئیرجاء هه ر نابیته بیدعه چی و گومرا؟ ته نها و ته نها مورجیئه بوونی به س نه بۆ ئه وه ی به گومرای بزنان و دژی بن و

رڤتان لڤي بڤي؟ خو ووتەي سەلەفتان بڤيني لە بەشي يەكەم دژي مورجڤئە چەندە توند بوو زۆر
 توندتر لە خەوارڤج، چي رڤویداوہ بوچي کە دڤتە سەرباسي أبو حنيفة هەموو شتڤيک سەراوژوور
 دەبڤتەوہ، هيچ شتڤيک ئەو ناگرڤتەوہ و هەميشە بە سەربەرزي و سەلامەتي دەردەچي؟!
 لە العلوان و هاوشڤوہکاني دەپرسم: ئايا أبو زرعة الرازي و يحيى بن معين ئەوانڤش نەيانزانڤوہ
 رڤوايەتي صەحيح و زەعيف لە يەکتەر جيا بکەنەوہ، هەر لە سەرنەو رڤوايەتە زەعيفانە رڤوشتوون
 و بە أبو حنيفة-يان ووتوہ جەهي؟ لە سەربنەماي رڤوايەتي زەعيف ئەم دوو زانايە گەورەي
 فەرموودە بە أبو حنيفة-يان ووتوہ جەهي؟ يان أبو يوسف کە قوتابي أبو حنيفة بوو هەميشە
 لە گەلي بوو ئەوڤش حالي ئاگادار نەبوو لە سەربنامەي رڤوايەتي زەعيف و تووڤيەتي جەهي بوو بە
 جەهميەتي مرد؟! دواتر ئڤمەش دەزانين و دانى پڤدەنڤڤن کە ژمارەيەكي ديار لە رڤوايەتەکان زەعيفن
 بە هەمان شڤوہش ژمارەيەكي ديار صەحيحن، بو نموونە هەردووک کتڤي (السنة) ي عبدالله و
 (تاريخ بغداد) ي الخطيب کە زۆرترين رڤوايەتيان تڤدايە دژي أبو حنيفة کە دەگاتە نزیکەي 440
 رڤوايەت، ئڤمە لەم 440 رڤوايەتە تەنها نزیکەي 140 رڤوايەتمان هڤناوہ لەم کتڤبەدا و اتا 300
 رڤوايەتمان نەهڤناوہ يان زەعيف بوونە يان دووبارە بوونە يان بابەتەكەم لا بەهڤز نەبووہ، نەك
 کوڤرانە وەك (حاطب الليل) هەرچي رڤوايەتڤک هاتڤي لە دژي أبو حنيفة بڤڤڤڤن بە بڤي ئەوہي بزانيڤ
 صەحيحە يان زەعيف، وە ئەمە پڤشەي زانايان بوو لە كوڤ و نوڤدا کە گروڤيک يان کەسيک
 کوفرەکاني يان بڤدە و گومراڤيەکاني چەسپاڤي ئەوا دەربارەي هەرچي رڤوايەت هەيە دەهڤڤڤن گرنګي
 بەوہ نادەن تەنها رڤوايەتي صەحيح بڤڤڤڤن چونکە حالي ئەو گروپە يان ئەو کەسە يەکلا بوٹەوہ
 لەلايان، هڤناني رڤوايەتي زەعيفيش لەلای عبدالله و الخطيب هەر بەم شڤوہيە نەك لە نەبووني
 بەلگەي صەحيح بە ناچاري پەنا ببەنە بەر رڤوايەتي زەعيف.

يەكڤي تريش لەو زانايانەي کە بە هەمان شڤوازي العلوان بەرگري لە أبو حنيفة دەکات
 قوتابڤيەكەي العوان-ە ئەوڤش شڤيخ تركي البنعلي کە قسەي ئەو زياتر لە ماموستانکەي کاريگەر ي
 هەبوو بە سەرموسلماناني ئەمړۆ بە حوكمي ئەوہي لە بەرەي جڤهاد دا بووہ، بەلام ئەوڤش لەم

بابەتەدا ھەمان قسەى شیخە کۆنەکەى دووبارە دەکاتەو دەئى زۆربەى رپوایەتەکان زەعیفن ئەوانەشى کە صەحیحین بە نەسبەت خاوەنى ووتەکە صەحیحین نەک بە نەسبەت أبو حنیفە، ھەرۆھەدا دان بەو دەئیت مورجیئە بوو و لە ھەرموودەدا زەعیف بوو، و بەلگە بە ژمارەیک ووتەى زانایان دەھێنیتەو دەربارەى مەدحکردنى أبو حنیفە کە ھەمووى درۆن یان زەعیفن وەک لە بەشى دووھەدا ھینامان، سەیرەکە لەو ھەدایە رپوایەتەکانى زەمکردنى زۆر بەھێزترن لە رپوایەتەکانى مەدحکردنى لەپرووى سەنەدەو، کەچى باسى زەعیفى رپوایەتەکانى زەمکردنى دەکرى لە ھەمان کاتدا پشت بە رپوایەتە درۆ و زەعیفەکانى مەدحکردنى دەبەستن ! ھۆکارى ئەمەش ھەموو کاریگەرى سەردەم و دەورووبەرە کە أبو حنیفە کراو بە ئیمام ئینجا خوشیت بى یان ترشیت بى تۆش ناچارى بۆ پارێزگارى کردن لەو بارودۆخە ھەموو رپگایەک بگریتە بەر.

ئەو ووتانەى لە دژى أبو حنیفة ووتراوہ (کلام الأقران)ە

ئەو زاناينەى لەيەك سەردەمدا ژياون گەر ووتەيان هەبى لە دژى يەكتر بە (کلام الأقران) ناو دەبرى، چونكە لەيەك سەردەمدا ژياون جا بەھۆى حەسودى بى يان ناكۆكيەك هەبى لەنيوانيان يان خيلافى فيقى يان پکا بەرى ئەمانە وادەكات كە ووتەكانيان لەدژى يەكتر قبول نەكرىت، يەككىش لەوانەى كە زۆر لە پادەبەر ئەم ئامرازەى بەكارھيئاوہ بۆپەتكردنەوہى ووتەى زاناين لە بەرامبەر يەكتر (الذهبي)ە دەبينى لە كتيبي (سير أعلام النبلاء) ئيماميكي ئەھلى سوننە قسە بە زندىقيك بە پافيزەيەك بە جەھميەك بە موعتەزىلەيەك دەئى كەچى الذهبي دەئى (كلام الأقران يطوى ولا يروى) كەلامى ئەقرانە دەپچریتەوہ و نابى بگپرديتەوہ، بەلام دەبينى ئەھلى سوننە ئەم قاعيدەيە بە پتخستەوہ بەكارى دەھيئن نەوہك ئاوا بە ھەرپەمەكى و زيادەپەوى، بۆ نموونە كەسيكى وەك سعيد بن المسيب و عكرمة كە دوو زانای تابعى گەرەن كە سعيد قسە بە عكرمة دەئى زاناين وەرى ناگرن دەئى ئەمە (كلام الأقران)ە، يان كاتيک ابن إسحاق و مالك قسە بەيەكتر دەئى وەرى ناگرن تەنانەت مالك ابن إسحاق بە بەچكە دەججال ناو دەبات كەچى كەس ئينكارى لەوہدا ناكات كە ئيمامە لە سیرە و كتيبەكەى تا ئیستاش عومدەيە لە سیرەدا تەنانەت شعبة بە ئەمیری ئيمانداران لە فەرموودە ناوی دەبات، يان ھاوشیوہى پرووداوى نيوان الذهلي و البخاري كە البخاري پي وایە ھۆكارەكەى حەسودى بەلام من وای نابینم حەسودى بيت چونكە البخاري ﷺ لە بابەتى لەفز بە شیوہيەك قسەى كرد كە پەلە و ناروونی لە بابەتەكە دروست كرد بۆ خەلكى عەوام لەو سەردەمەشدا ئەم باسە فيتنەى سەردەم بوو، كاتيک پرسیارى ئەوہيان لیکرد لەفزمان بە قورئان مەخلوقە يان نا ؟ ووتى: قورئان كەلامى اللہ-يە مەخلوق نى، وە کردەوہى بەندەكان مەخلوقە، ئەم وەلامەى كۆتايى وایکرد پەلە و ناروونی دروست بكات لە بابەتەكە بە جوریک كە خەلكى ووتيان البخاري دەئى لەفزمان بە قورئان مەخلوقە، ئەگەرچى البخاري بە راشكاوى دەئى ئەم ووتوہ لەفزمان بە قورئان مەخلوقە ھەر كەس وابلى بە دەمى من

ئەوا درۆى کردووه، بە ئی راست دەکات نە یوو توه لە فزمان مەخلوقە بە لام وە لامە کە ی ئەو وە لامە نەبوو کە زانایانی تر لە سەری بوون چونکە ئەهلی سوننە لەم بابەتە هەرگیز لەو زیاتر نالین کە قورئان کەلامی اللە-یە و مەخلوق نیە بە هەموو جۆریک، ئیتر پۆچوون لەم بابەتەدا و پوو نکر د نەو و قسە ی زیاتر ئەگەر بە حەقیقەت هەردو سەت نیە و سەر بۆ فیتنە دەکێشێ، هەر ئەم تەفصیل پێدانە ی البخاری بۆ بابەتە کە وایکرد کە توشی کێشە یەکی گەورە بێت کە هیوای دەخواست بە مردن، هەر چەندە البخاری بۆیە لەم بابەتە تەنھا بەو هەندە وازی نەدەھێنا کە بۆ قورئان کەلامی اللە-یە و مەخلوق نیە هەمیشە ئەو ی بۆ زیاد دەکرد کە کردەو ی بەندەکان مەخلوقە، چونکە زانایانی ئەهلی سوننە دەیانووت نە دەلێن لە فزمان مەخلوقە و نە دەلێن لە فزمان مەخلوق نیە، ئەو ی بۆ لە فزمان مەخلوقە جەھمیە، وە ئەو ی بۆ لە فزمان مەخلوق نیە بیدعە چیه، جا البخاری ئەمە وای لێکرد کە پوو نکر د نەو یەکی زیاتر بدات و بۆ کردەو ی بەندەکان مەخلوقە تا خەلکی وای تێنەگەن لە فزمان مەخلوق نیە، جا البخاری بە عیبارەتی راشکاو نە یووت لە فزمان مەخلوق نیە بە لام دە یووت کردەو ی بەندەکان مەخلوقە تا خەلک لەو تێبگەن کە لە فزی مرۆف کردەو ی مرۆفە و مەخلوقە، ئەمەش وایکرد الذهلي و أبو زرعة و أبو حاتم و ژمارە یەکی تر لە زانایانی خوراسان هەجری بکەن و فەرموودە ی لێ پڕوایەت نەکەن، چونکە خودی تەفصیل پێدانە کە کێشە دروست دەکات ئەمە باسیکی داھێنراوی جەھمیەکانە ئەهلی سوننە کوک ن لە سەر ئەو ی باسی بابەتی لە فز نە کەن نە بۆ مەخلوقە نە بۆ مەخلوق نیە، چونکە ئەمە بابەتی کە تەنھا لە مێشکدا یەکلای دەکێتەو وە کە لفظ و ملفوظ لە یەک جیا بکێتەو وە کە بە زمان ووترا تێکەل بوون پوو د دەبات یان بەرەو بیدعە ی لە فزمان مەخلوقە دەبات یان بەرەو بیدعە ی لە فزمان مەخلوق نیە دەبات، بۆیە کاتی ک الحسین الکرا بيسي کە یە کەم کەس بوو ئەم بیدعە پيسە ی داھێنا ووتی لە فزمان مەخلوقە ئیمام أحمد پەد دی دایەو وە، پاشان ووتی لە فزمان مەخلوق نیە هەر پەد دی دایەو وە تەنانەت تە کفیریشی کرد، چونکە گەر بۆی لە فزمان مەخلوق نیە هەر چەندە مەبەستت ئەو بێت کە قورئان مەخلوق نیە بە لام گوێگر و اتیدەگات کە و توتە کردەو وە کەم مەخلوق نیە کە تە لە فوز پێکردنی قورئانە، وە ئەگەر بۆی لە فزمان مەخلوقە هەر چەندە مەبەستت

ئەو ەبىت كە كردهو ەى مروّف مەخلوقە نەك قورئان بەلام گوڭگر واتىدەگات كە ئايەتەكان مەخلوقن كە لە دەمت دەرەچىت و تەلەفوزى پى دەكەيت، بۆيە ئەمە حەقە و دوورە لە گومان و كىشە كە بووترى قورئان كەلامى اللە-يە مەخلوق نىە لە هىچ پروڭكەو، لەو ە زياتر نەووترى كە ووترا كىشە دروست دەبى، جا لىرەدا الذهبى حەسودى بە البخارى برد بەهوى چۆل بوونى مەجلىسەكەى وقەلەبالغى مەجلىسى البخارى، يان كەسانىك بە درۆ پىيان راگەيانەد كە البخارى دەلى لەفزمان مەخلوقە، يان خوى وا لە ووتەكەى البخارى تىگەيشت كە سەر دەكىشيت بۆ فیتنەى لەفزمان مەخلوقە، هەموو ئەمانە اللە خوى دەيزانىت حەقمان بەو ە دانىە كە لە نىەتى كەسەكان قسە بكەين البخارى و الذهبى دوو ئىمامى گەورە و بەرپزن گرنگ ئەو ەيە حەقەكە بەيان بكرى بۆ خەلكى كە بابەتە چۆنە لەرووى عەقیدەيىەو، وە هەر كەسىك كتيى (خلق أفعال العباد)ى البخارى بخوينتەو ەلەو ە تىدەگات كە البخارى لەم بابەتەدا بۆيە ئەم زيادەيەى دەووت (كردهو ەى بەندەكان مەخلوقە) چونكە هەندىك خەلك وا تىگەيشتبوون لفظ و ملفوظ هەمان شتە، بەلام رەحمەت لە ئىمام أحمد بى كە ئەم دەرگايەى داخست چونكە ئەم بابەتە تا زياتر پرونتر بكرىتەو ە ئالۆزتر دەبى چونكە لفظ و ملفوظ وەك ووتمان لە مىشكدە دەتوانين جىاى بكەينەو ە بەلام كە بە دەم باسكرا سەر دەكىشيت بۆ بىدعە، بۆيە الذهبى دەلى: البخارى نەيووت لەفزمان مەخلوقە ووتى كردهو ەكانمان مەخلوقن بەلام بىدەنگ بوون لە بەكار هينانى ووشەى زياتر سەلامەتترە بۆ مروّف، الذهبى راستىكرد گەر بىتو لەم بابەتەدا بەو ەندە وازى هينابوايە كە زانايانى تر لەسەرى بوون توشى ئەم كىشە گەورەيەش نەدەبوو، جا لىرەدا مەبەستم نەبوو هيندە درىژەى پى بدەم و لە بابەتەكە لا بدەم بەلام بۆ دوو مەبەستى پىويست ئەم كارەم كرد، يەكەمىيان: مادام باسى بابەتەكە كرا دەبى وەك خوى پروون بكرىتەو ە بۆ خوینەر تا كەس وانەزانىت البخارى وتوويەتى لەفزمان مەخلوقە، وە كەسەيش وانەزانىت كە البخارى لەم بابەتەدا هىچ هەلەيەكى نىە تەنھا حەسادەت بابەتەكەى دروستكردو ە، گريمان حەسودى پى برا بىت يان زولمى لى كرا بىت ئەوا خوى دەرگاي كردهو ە بۆ نەيارانى بە زيادكردنى ئەم پروونكردنەو ەيە گەر وازى هينابوايە بەو ەندەى كە زانايانى تر لەسەرى بوون سەلامەت دەبوو، دوو ەمىيان: گريمان واى دابنىين البخارى

بهرييه له م بابته و ئاگاداری هيچ شتيك نيه الذهلي به درؤ بؤى ههلبهستاوه -حاشا له الذهلي- بهلام كاتيک الذهلي نامه بؤ أبو زرعة و أبو حاتم دهنيړئ پييان دهلئ البخاري لهلاى ئيمه ووتى له فرمان مهخلوقه، أبو زرعة و أبو حاتم رپك وازلوه و فهرموودانه دههينن كه له البخاري-يان بيستبوو، نالين البخاري ئيمامه پلهى بهرز له بابتهتيكى ئاوادا پيويست ناكات توند بين بهرامبهري دهبن ههروهك جاران پلهى بهرز رابگريين، سهيركه تهنهيا بهيهك بابته ههجرى دهكه ن وړپوايه تى تهرك دهكه ن، هه رچهنده البخاري ئهمه نيه ووتوه بهلام كه بهم شيويه پييان گهيش تىتر ههلوئستييان گوړا، ليړه دا مه بهستم ههلوئستى أبو زرعة و أبو حاتم-ه نهك راستى و درؤي بابتهكه، جا ئهمه بيته پهنديك بؤ ئهوانه نيه كه بهرگرى له أبو حنيفة دهكه ن بروانن ئيماميكي وهك البخاري تهنهيا وونكرده وه ده دات به بابتهتيك له ترسى ئه وهى خه لك به ههله تيئنه گات ئاوا مامه له نيه له گه ل دهكه ن چونكه خودى وونكرده وه كه نيه دهبيته هؤى ههله تيئنه گهيش تى بؤ كه سانيكي تر، كه چى ئيوهش كوفرى به واهى أبو حنيفة و ئهم هه موو زانايانه نيه المتأخرين دهزانن له گه ل ئه وه شدا به پيشه وايان دهزانن، ئه وهى باسى كوفره كانيان بكات به فيتته نيه دهزانن ! والله المستعان سهيرى ههلوئست جولانى أبو زرعة و أبو حاتم بكه ن بؤ دين، وه سهيرى ههلوئست جولانى خوشتان بكه ن بؤ كه سهكان له سه رحيسابى دين.

دهبينين ئهوانه نيه كه قسه يان به أبو حنيفة ووتوه يهك و دووان و سيان نين تا بلين (كلام الأقران) ه چونكه زوربه نيه جار كلام الأقران له نيوان دوو كه سدا پرووده دات نهك زياتر له 70 كه سى كووك بن له سه ر قسه ووتن به كه سيك بووترئ ئهمه كلام الأقران-ه، پاشان ئهوانه نيه دواى أبو حنيفة-ش هاتوون قسه يان پئ ووتوه گهر بلين مالك و دوو سفيانه كه و دوو حه مماده كه و الأوزاعي والفزاري وابن المبارك ئه مانه له سه رده مى أبو حنيفة ژياون هوكارى حه سودى وړكابه رى مه زه به نيه واى كرده وه كه قسه نيه پئ بلين، ئه نيه چى له ووته نيه زانايانى تر دهكه ن كه دواى ئه و ژياون وهك الشافعي و أحمد و عبدالله-ى كوپى و البخاري و مسلم و أبو زرعة و الفسوي و ابن حبان و ابن عدي والعقيلي و إسحاق بن راهويه و ژماره نيه كى تر، خو به هيچ شيويه كه ووته نيه ئه مانه نايته

كلام الأقران، دواتر ئەم ھەموو زانايە كە ھەر يەككەيان مەزھەبى خۆى ھەبوو ھەم ئەم ھەسودى و پەكەبەرى و ناكۆكىيە لەنيوانيان پەوى نەدا ھەمووى كۆك بوون تەنھا ھەسودى و دژايەتى أبو حنيفة بکەن ؟ دواتر ھەسودى بە چ شتێكى ئەو دەبەن ؟ بېرێك لەم ووتەيە بکەرەو ھەندە ناشرینە ئەم ھەموو زانا گەرەيە پێك بکەون بۆ دژايەتى کردنى زانايەكى تر و تۆمەت و درۆى بۆ ھەلبەستەن كە لەودا بوونى نەبێت، ئەمە چ تۆمەتێكى ناشرین و قیژەونە دەدرێتە پال زۆربەى زانايانى سەلەف بەبێ ھەست كردن بەخۆتان !

مقبل بن هادي الرادعي پەرسىارى لێدەكەن دەربارەى (كلام الأقران) ئايا بە پەھايى پەت دەكرێتەو ھە ؟ لە وەلامدا دەئێ: كلام الأقران بەليغتر و زاناتر و راسترە لە كەلامى كەسانى دواتر كە دواى دوو سەدە دین، ئەو كەسەى لەگەڵ كەسێكى تردا ژياو ھەزانى پەوييە كە راستگۆيە يان درۆزنە، وە ھەزانى تواناى لەبەر كردنى زەعيفە و خراپە، بەلام ئەو ھەى دواتر دیت چى دەكات ؟ گەر سەنەدى دەست كەوێت لەسەر پەوييە كە ئەگينا دەبێ ھەرموودەكانى پەوييە كە كۆبكاتەو و بەراووردى بكات لەگەڵ ھەرموودەى ھافزەكان، گەر موافقى ھەرموودەى ئەوان بوو قبوڵى دەكات و بە سيقەى دادەنێت، وە گەر موافقى ھەرموودەى ئەوان نەبوو بە زەعيفى دادەنێت و پەتەى دەكاتەو، جا ئەو ھەى گەنگە ئەو ھەى كە جەرحى ھەوسەردەمەكان دروستەر، ئەو ھەى پەت دەكرێتەو لە جەرحى ھەوسەردەمەكان شتێكى دەگمەنە، گەر زانرا ناكۆكى لەنيوانيان ھەيە لەسەر پەكەبەريەتى يان لەسەر دونيا و يان ھەر ناكۆكىيەكى تر ئەوكات لەوانەيە بووترى ئەمە پەويەتى الأقران-ە.

[كاسيتى : الرد الوجيه على أسئلة بيت الفقيه] لە سايتى ھەرمى خۆيدا ھەيە

الالباني پەرسىارى لێدەكەن دەربارەى (كلام الأقران) چۆن پێك دەخرى ؟ لە وەلامدا دەئێ: بەو پێك دەخرى كە سەيرى خاوەنى ووتە كە بکەين، دەكرى تانە لە ھەوسەردەمەكەى بدات بەھوى ناكۆكى تايبەتەو يان نا ؟ گەر ئەگەرى يەكەم لە ئارادابوو ئەوا ووتەكەى قبول ناكړى، وە ئەگەر ئەگەرى دوو ھەم لە ئارادابوو ئەوا قبول دەكرى، وە ھەردوو ئەگەرەكە پەويستە دىراسە بکړى دىراسەيەكى تايبەت، واتا دەبێت يەكێك لەم دوو ئەگەرە تەرجيح بکړى بەسەر ئەو ھەى تردا بەبوونى بەلگەيەكى

راجح، بۆ نموونە: دوو زانای ھاوسەردەم خەلکی یەک شارن لەوانەییە جوړیک لە ڕکابەری لەنێوانیاندا ھەبێ زیاتر بێ لە ڕکابەری نێوان دوو ھاوسەردەم کە لە دوو شاری دوور لەیەکتر دەژین، ئەمەش سەرنج بۆئەو ڕادەکیشتی کە بابەتە کە پێویستی بە ئیجتیھاد ھەیە، بەھەمان شیوە گەر ئیمامێک ھات دوای سەردەمی ئەو دوو کەسە ئەویش تانەی لەو کەسەدا کە تانەی لێدرا بوو لەلایەن ھاوسەردەمە کە، ئەمە وادەکات تەرجیحی ئەو بەکەین کە تانەدانە کە بەھۆی ھاوسەردەمی بوون ڕووی نەداو بەلکو کەسە تانە لێدراو کە شایستەیی تانە لێدانە، پاشان ئەم تانە لێدانە دڵنیاتر دەبێتەو گەر زانیانی فەرموودە بەدوای یەکترا پشتگیری لەم تانەدانە بەکەن بە درێژایی سەردەمەکان جا ئەوکات دڵنیا دەبینەو کە ئەم تانانە لەو کەسە دراو بەھۆی ھاوسەردەمی بوون نێە چونکە ئەم ھاوسەردەمی بوونە بۆ ئەو کەسانە نێە کە لەدوای کەسە ھاوسەردەمەکان ھاتوون، نموونەیی ئەمەش زۆر ڕوونە لە یەکدەنگی زۆربەیی زانیانی فەرموودە لەسەر زەعیف دانانی ئیمام أبو حنیفة رحمہ اللہ جا چ ئەوانەیی ھاوسەردەمی بووبن یان لەدوای ئەو ھاتبن، جا یەکدەنگیان لەسەر زەعیف دانانی أبو حنیفة ئەمە دوور دەخاتەو کە تانەدان لێ ڕەت بکریتەو بە بیانووی ھاوسەردەمی بوون، چونکە تانەدان لێ نەچەسپاوە تەنھا بە زەعیف دانانی لەلایەن کەسیکی ھاوسەردەمی خۆی وەک سفیان الثوری یان ھی تر.

[سلسلە فتاوی جەدە: کاسیتی ژمارە 20 دیوی یەکەمی کاسیتە کە] لە سایی فەرمی خۆیدا ھەیە

ووتە: بۆیە ووتەیی ئەم جوړە کەسانە دەھێنم چونکە بە حیساب ئێوە زۆر توندترن لەمانە لە عەقیدەدا کەچی ئەوان دان بەراستیەکان دەنێن ئێوەش یان پەردەپۆشی دەکەن یان بەرگری دەمارگیرانەیی لێدەکەن، جا گەر جەرحکردنی أبو حنیفة لە فەرموودەدا کلام الأقران نەبێت بەھۆی زۆری کەسەکان و جیاوازی سەردەمەکانیان ئەوا بەھەمان شیوەش قسە ووتن پێی لە بابەتەکانی تریش نابێتە کلام الأقران، ڕووانە ئەو کەسەیی ڕەسپاری لە الألبانی کرد دوور و نزیک باسی أبو حنیفة ناکات کەچی الألبانی دەڵێ نموونەیی أبو حنیفة زۆر ڕوونە بۆ ئەم بابەتە، أبو حنیفة دەکات بە نموونە لەسەر ئەوێ کە جەرحکردنی ئەو کلام الأقران نێە.

دژبه يه ک بوونېکې تری ئه و که سانه ی که ده ستیان به م بیانوو به تاله گرتوو ه گوايه ئه وانه ی
 قسه يان به أبو حنیفة ووتوه کلام الأقران-ه قبول ناکړئ، باشه زانراوه وهک باسما ن کرد کلام
 الأقران هوکاره که ی ناکوکی و حه سودی وړکابه رایه تیه، که واته به قسه ی ئیوه ئه م زانایانه ناکوکی
 نیوان خو یان و أبو حنیفة وایکړدوو ه قسه ی له دژ بکه ن، باشه ئیمه ش وهک ته نازل ده لئین
 گریمان قسه که تان وایه -که واش نیه- ئه ی هه ر ئیوه نین به لگه به ووته ی ئه م زانایانه ده یننه وه
 ده لئین ئه مانه مه دحی أبو حنیفة-یان کړدوو ه ؟ باشه خو ئیوه خو تان ده لئین ئه مانه به هو ی ناکوکی
 و حه سودی وړکابه رایه تی قسه يان به أبو حنیفة ووتوه ئه ی چو ن ده لئین ئه مانه مه دحی أبو حنیفة-
 یان کړدوو ه ؟! له یه ک کاتدا ناکوکن له گه لئ و قسه له دژى دروست ده که ن و مه دحیشی ده که ن؟!
 خو هیچ نه بیټ ئه و حه سودی و ناکوکیه ی هه یان بووه ده بیټه رېگر له وه ی که مه دحی بکه ن،
 هه ست به م دژبه يه ک بوونه ده که ن که تی که ووتوون ؟

ابن تیمیة ته کفیر و ته بدیعہی أبو حنیفة ناکات

ئەمە یەکیکە لە گەورەترین گومانەکان دەلێن زانیەکی وەک ابن تیمیة کە ھەرگیز سڵی نەکردۆتەووە لە ووتنی حەق چۆن گەرشتیکی ئاوا ھەبێت ئەو نایزانیت یان موخالەفە ی دەکات ! بێگومان کە زانیەکی ئاوا ته کفیری أبو حنیفة نەکات و بە خراپە باسی نەکات بگرە بە ئیمامی ئەھلی سوننە ی دەزانیت شان بە شانی سێ ئیمامەکە ی تر، ئیمە لەوزیرەکترو حەق بێژترن بۆیە ئیمەش لەسەر ئەو دەروین کە ئەو لەسەریەتی.

بۆیە گەر گومانەکان دەربارە ی ابن تیمیة وەلام بدەینەووە بە بەلگە ی بەھێز ئەوا زۆریک لە گومانەکانمان ھەلۆھاندۆتەووە، چونکە کە ووتت ابن تیمیة وادەلێ، واتا ابن القیم وابن کثیر وابن رجب و محمد بن عبدالوھاب و تەواوی نەجدییەکان وادەلێن، چونکە ھەموو ئەمانە کاریگەرن بە ابن تیمیة، بۆیە قسەکردن لە بابەتیکی بە پێچەوانە ی ئەمانە قورسە، وە زۆربە ی موسلمانانی ئەمپۆش پێی کاریگەرن و تەنانەت ئەگەرچی پێیان وایە دوا ی پێغەمبەر ﷺ ھیچ کەسێک مەعصوم نیە بەلام زۆر بەلایانەووە قورسە بڵێن ابن تیمیة لە فلان بابەتدا نەپێکاوە، وەک بڵێ لەناخەووە ھەستی مەعصوم بوونی ابن تیمیة بۆیان دروست بوو بەلام ناتوانن بە دەم دەری بھێن، دەبینی لە بابەتیکی نەپێکاوە زانیانی نەجدی ئاماژەیان پێداوە کە لەمەدا لەگەڵی نین کەچی یەکیک لەوانە ی کە ئەم ھەستە لەناخەووە دروست بوو بە زۆر لەخۆ کردنیکی یەکجار لە راددەبەدەر دەیەوێ بابەتەکە وانیشان بدات کە ابن تیمیة پێکاویەتی بەلام ئیوە لێ تیناگەن، ھەرچەندە عوزر ھێنانەووە بۆ زانیان و ھەلگرتنی قسەکانیان لەسەر باشتەین مانا شتیکی چاکە و زانیانی ئەھلی سوننە شایستە ی ئەوێن گومانی چاکیان پێ بھێن و بەرگریان لێ بکری، وە ھەرقسە یەکی ناروونیان ھەبوو تا توانا ھەبوو دەبێ بە جوانترین شیوہ لێکی بدەینەووە بەو مەرجە ی بزاین ئەم زانیە بە ھەلەکردن لەم بابەتە ناسراو نیە، بەلام ئەمە مانای ئەو نیە نە بەدەم و نە لە عەقڵیشمان ئەو قەناعەتە دروست بکەین کە فلان زانا مەعصومە و بەھەلەدانانی ئەو بێ ئەدەبی کردنە بەرامبەری،

چونکه ئەم کاره سەردەکیشت بۆ فیتنەیهکی گەوره ئه‌ویش شوینکه‌وتنی پێه‌لخلیسکانی زانیه وه‌ک زانراویشه هیچ زانیه‌ک به‌ دوورنیه له‌ پێه‌لخلیسکان.

حه‌ز ده‌که‌م ئەوانه‌ی ده‌ستیان به‌ ووته‌کانی ابن تیمیه‌ گرتوو ده‌باره‌ی أبو حنیفه‌ هه‌مان شیوازی ابن تیمیه‌ ره‌چاو بکه‌ن له‌ ره‌ددانه‌وه‌ی گومانه‌کان، ئایا ئەو هیچ کات له‌ ره‌ددانه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ و که‌سه‌ گومراکان هاتوو هه‌موو به‌لگه‌کانی لایه‌نی به‌رامبه‌ر به‌لاوه‌ بنیّت و هیچ حیسابی بۆ نه‌کات له‌ به‌رامبه‌ردا بۆی احمد واناڵیّت، ته‌واو باسه‌که‌ داخرا! بیگومان نه‌خێر، بۆیه‌ ئیوه‌ش نابێت ئەم هه‌موو به‌لگه‌ سه‌حیحه‌ی به‌شی یه‌که‌م به‌لاوه‌ بنێن و حیسابی بۆ نه‌که‌ن له‌ به‌رامبه‌ردا ته‌نها بۆی ابن تیمیه‌ واناڵیّت، ته‌واو باسی أبو حنیفه‌ داخرا! که‌ سه‌یری ابن تیمیه‌ ده‌که‌ین له‌ بابه‌تیکدا که‌ به‌ ده‌قی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی سه‌حابه‌ براوه‌ته‌وه‌ که‌چی کۆمه‌له‌یه‌ک یان که‌سیکی گومرا یان کافر گومان دروست ده‌کات له‌سه‌ری به‌ ته‌ئویل و به‌لگه‌ی پرۆپۆچ، نابینن ابن تیمیه‌ به‌و که‌سه‌ بۆی فلان زانی گه‌وره‌ وای ووت ته‌واو باسه‌که‌ داخه‌ قسه‌کانت هیچ وه‌ر ناگرم، به‌لکو سه‌ره‌رای هه‌بوونی به‌لگه‌ی به‌هێز له‌لای ابن تیمیه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا دیراسه‌ی گومانه‌کانی که‌سی به‌رامبه‌ر ده‌کات که‌ ئەو وه‌ک به‌لگه‌ به‌کاری ده‌هێنێت، زۆر به‌ ووردی ره‌ددی به‌لگه‌کانی ئه‌ویش ده‌داته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ئەو تیگه‌یشتنه‌ هه‌له‌یه‌ یان چه‌واشه‌کارییه‌ی که‌سی به‌رامبه‌ر بۆ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت ده‌یکات ئه‌ویش به‌ ووردی وه‌لام ده‌داته‌وه‌، ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌کجار به‌لگه‌کانی خۆیان له‌دژی خۆیان به‌کار ده‌هێنێته‌وه‌ وله‌سه‌ریان ده‌کات به‌ به‌لگه‌، نه‌ک وه‌ک ئیوه‌ ئەم هه‌موو ووته‌یه‌ی سه‌له‌ف ده‌باره‌ی أبو حنیفه‌ به‌ پرسته‌یه‌کی سارد و سڕ بکه‌ن به‌ پوشی با بردوو، ئه‌ویش پرسته‌ی (ابن تیمیه‌ واناڵیّت).

ابن تیمیه‌ ده‌ڵێ: ره‌ددانه‌وه‌ ته‌نها به‌ جویندان و شت گه‌وره‌ کردن و ترساندن ئەوا هیچ که‌سیک نیه‌ نه‌توانی ئەنجامی بدات، گه‌ر مروّف موناژه‌ره‌ له‌گه‌ڵ موشریکان و ئەه‌لی کیتاب بکات ئەوا له‌سه‌ریه‌تی ئەو به‌لگانه‌ باس بکات که‌ پروونی ده‌کاته‌وه‌ حه‌قه‌که‌ له‌لای ئەوه‌ و باطله‌که‌ لای ئەوانه‌. [مجموع الفتاوى : 186/4]

ووتم: ئۆۋەش فەرموون بە بەلگەۋە روۋنى بىكەنەۋە كە حەق بە ئۆۋەيە و ئۆمەش لەسەر باطلين، بەلام بەداخەۋە ئەمە پىشەي زۆرىنەي ئەوانەيە كە نازانن بە زانستيانە رەددى بابەتەكان بدەنەۋە، دەلئىن: تۆلە فلان شوئىن بوای دەيانكوشتى يان بە قامچى تەمبىيان دەكرديت يان دەلئىن: ئەم كارەي تۆشتىكى زۆرگەۋەريە ھەر تەنھا بە أبو حنیفە ناۋەستى زانای تىرىشى بەدوا دادیت سەرەنجام ھەموو زاناکانى تىرىش تەكفىر دەكەيت ۋەك نەززامیەكان يان دەلئىن تۆچیت قسە بىكەيت لەسەر زانايان كەسىكى دەمروتى قل و فل لەيەكتەر جياناكەيتەۋە تۆچیت زانايان تەكفىر بىكەيت؟! ھەر ۋەك ابن تيمية ووتى تەنھا دەيانەۋى پىشۋى ۋ ھەرا دروست بىكەن و كەسى بەرامبەر قەناعەت پى بىكەن كە كارىكى يەكجار گەۋرە و ترسناك ئەنجام دەدات ئىنجا ھەرپەشى لىدەكەن، لە ۋەلامى ھەموو ئەمانەدا دەلئىن: لىدان و بەندكردن ۋ ھەرپەشە كىردن بە كوشتن لەپىناۋى أبو حنیفە شتىكى نوئى نىە ۋەك پىشتەر باسما كىرد لەسالى 433 بەسەر عبدالعزیز النخشبي ھاتوۋە، ۋە لە سەدەي 6 بەسەر عبدالغني المقدسي ھاتوۋە، سەبارەت بەۋەش كە ئەگەر تەكفىرى أبو حنیفە بىكەيت تەكفىرى زانايانى تىرىشى بەدوا دادیت، دەلئىن: ئەوانەي أبو حنیفە-يان تەكفىر كىردوۋە نەمان بىنيون كەسانى تىرىش تەكفىر بىكەن بەم ھۆيەۋە، سەبارەت بەۋەش كە دەمروتىن ۋ ھىچ نازانن دەلئىن: ئۆمە تەنھا تەقلىدى زانايانمان كىردۆتەۋە و شوئى ووتەكانى ئەوان كە ووتوۋىن لەخۆمانەۋە شتىكىمان دانەھىناۋە.

زۆرىك لەوانەي بەرگى لە أبو حنیفە دەكەن كاتىك كۆمەللىك بەلگەي نىشان دەدەيت لە سەلەفەۋە كە تەكفىر و تەبديعى أبو حنیفە-يان كىردوۋە، دەلئىن: ئايا تۆزىرەكتى لە ابن تيمية؟ ئەۋ ئەم كىتبەنەي دىۋە بۆ تەكفىر و تەبديعى ناكات؟ تۆچیت تەكفىر و تەبديعى بىكەيت خۆ تۆلە و زانائىت!

ئەم گومانە ھەر بە ووتەي ابن تيمية ۋەلام دەدەمەۋە كە دەلئى: گەر بە كەسىكى ھىدايەتدەر و پىنئىشاندەر بلى ئايا تۆ زانائى يان ئىمام فلان؟ ئەۋا ئەمە بەرەنگاربوۋنەۋەيە بە قسەيەكى پوچ چۈنكە ئىمام فلان لەم بابەتەدا كەسانىك پىچەۋانەي ئەۋيان كىردوۋە كە لەئاستى ئەۋدان لە

ئىمامەكان، وه ههروهك چۆن هاوهلان ههنديكيان هاوشاني يه كترن له كاتي خيلافا كه خيلافيان تيكهوت ده يگه رننه وه بو الله و پيغه مبه ره كه ي نه گه رچي ههنديكيان زاناتريش بن له بابەتانی تردا، بابەتە خيلافیه كانی نيوان ئىمامه كانيش به هه مان شيويه، خه لکی وازيان هينا له فه توای عمر وابن مسعود له بابەتی ته يه موم کردنی كه سيك غوسلی جه نابه تی له سه ربی فه توای نه و كه سه يان وه رگرت كه له خوارووی نه وانه له زانستدا وهك أبو موسى الأشعري و جگه له ویش كاتيک به لگه يان هينايه وه به قورئان و سوننه ت، وه وازيان هينا له فه توای عمر دهرباره ی حەقی په نجه قرتاندين وه فه توای معاوية-يان وه رگرت چونكه فه رمووده ی له لا بوو كه پيغه مبه ر ﷺ فه رموويه تی: نه م په نجه و نه م په نجه يه يه كسانن، وه هه نديک خه لک مونازه رهيان له گه ل ابن عباس ده کرد دهرباره ی موعه پي ووترا: أبو بكر و عمر واده لين، ابن عباس ووتی: نزيكه به ردتان به سه ردا بباري له ئاسماندا، نه ليم: پيغه مبه ري الله ﷺ وايفه رموو ئيوه ش ده لين: أبو بكر و عمر وایان ووت ؟! [مجموع الفتاوى : 215/20]

ووتم: نه وه تا ابن تيمية ده لي نه مه قسه يه كي پرو پوچه بلي ئايا تو له فلان زانا شاره زاتری، چونكه نه م زانايه ش زانای تر هه يه كه پيچه وانە ی نه ون له بابەتە كه دا، گه ر بربار بئ ئيوه نه م پرسياره بئ نرخ و بئ به لگه يه بكه ن، نه و ئيمه ش هه مان پرسيارتان لي ده كه ينه وه و ده لين: ئايا ابن تيمية له سه له ف شاره زاتره ؟ بويه هه ز ده كه م نه م ووتە يه ی ابن تيمية بده م به گوپی دانه به دانە ی نه وانه ی كه كاتيک پيان ده لين فلان زانا نه م كوفره به واحة ی هه يه به ئيجماعی سه له ف نه م كاره كوفره سه له ف ته كفيري نه م جوړه كه سانه يان كرووه، كه چي ده لين: ئيوه له زانايانی خه له ف و معاصرین شاره زاترن ؟ نه وان ته كفيريان نه كرووه چۆن ئيوه ته كفيري ده كه ن ؟! ئيمه ش ده لين: نه ی باشه نه و زانايانه ی كه ئيوه باسی ده كه ن نه وان شاره زاترن يان سه له ف ؟ گه ر بربار بئ سه رزه نشتی ئيمه بكري چونكه موخاله فه ی خه له فمان كرووه، نه و خه له ف زۆر له پيشترن كه سه رزه نشت بكري كه موخاله فه ی سه له فيان كرووه، (فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم تعلمون) ؟ وه جياوازی نيوان مه نه جي سه له ف و خه له ف له م بابەتە دا هينده زۆره هيج بواريکی بو جه مع کردن نه هيشتوتته وه، نه وه ی له لای سه له ف كافر بووه لای خه له ف كراوه به پيشه و !

ابن تیمیہ دہر بارہی خیلانی هاوہ لانی دهئی: گهر خیلافیان تیكهوت دهیگه پرننه وه بۆلای الله وپیغه مبه ره كهی، ووتهی هیچ کامیان نابیته به لگه مادام هاوہ لانی تر موخاله فهیان کردووه، به كۆدهنگی زانایان. [مجموع الفتاوی: 14/20]

ووتم: جا گهر هاوہ لانی كه زانترین كه سی ئوممه تن كه خیلافیان تیكهوت ووتهی كه سیان نه بیته به لگه به سه ره وهی تر، ئهی چۆن دهر بارهی أبو حنیفة ووتهی ابن تیمیة ده كه ن به به لگه به سه ره كه سانیك كه خویان له گه ل أبو حنیفة ژیاون و ئاگاداری حالی بوونه و له یه كیك له باشتترین سی قهرنه كه ژیاون و زۆر زانترین له ابن تیمیة، به لكو ابن تیمیة خوی به شوینكه و تهی ئه وان ده زانیت.

ابن تیمیہ دهئی: بابته ئیجتهادییه كان جائز نیه سه رزه نشتی به رامبه ری تیذا بکری ته نها به پروونكر دنه وه و به لگه نه بیت، نابیت سه رزه نشت و ئینکاری بکری به پشت به ستن به ته قلیدیکی ته واو، چونكه ئه مه کاری جاهیل و هه وهس بازانه. [مجموع الفتاوی: 212/35]

ووتم: ئه مپۆ چه نده زۆرن ئه وان هی كه ناوی خه واریج و غولاتی ته كفیر و مندال و جاهیل و روبيضة ... هتد به كارد هه یین له دژت گهر موخاله فهی شیخه كانیان بكه یت، ئه مه ش دهر هاویشتهی ته قلیدی کویرانهی شیخه كانیانه واده زانن جگه له وهی ئه وان و توویانه مه حاله شتیکی تر سه واب بی، بی ئاگان له وهی كه خوشیان موخاله فهی باشتترین سی سه دهی ئوممه تیان کردووه، گهر ئیوه ده ست به ووتهی ابن تیمیة ده گرن فه رموون ده ست به م ووته یه ی بگرن به به لگه وه وه لاممان بده نه وه نه ك ته نها به هه را نانه وه و تۆمه ت به خشینه وه چونكه ئه مه کاری جاهیل و هه وهس بازانه وه ك ابن تیمیة ووتی، بۆیه ته قلید كردنی ئه م و ئه و یان ووتنی تۆ زانتری یان فلان زانا ئه م جۆره ووتانه لای ابن تیمیة قبول نیه و به جه هلی داده نییت.

ابن تیمیہ دهئی: مه حاله ئوممه ت له سه ره به چاك دانانی شتیك كۆك بن گهر چاك بوایه پیشینان ئه نجامیان ده دا كه چی ئه نجامیان نه داوه، ئه مه جۆریكه له دژ به یه ك بوونی ئیجماعه كان، ئیجماعه كانیش دژ به یه كتر نابن، وه گهر ئه وان هی دوا ی پیشینان خیلافیان تیكهوت

ئەوا جياكەرەو لەنيوانيان قورئان وسونەت وئىجماعى پيشينە.

[اقتضاء الصراط المستقيم : 2/205] ط: دار إشبيليا

ووتەم: ئەمە ئەو شتە مەحەلەيە كە ئەمەق بە چاوى خۆمان دەيبينين، سەلەف لەسەر شتێك كۆك بوونە، كەچى سەردەمەكانى دواتر لەسەر پېچەوانەكەى كۆكن، وەك حالى زۆرێك لەو زانايانەى كەوتوونەتە كوفريان بیدەو، لەلای سەلەف زانست و كتیبى بە سوود پێگرنەبوو لە تەكفیر كردن و تەبديع كردن، بەلام لە سەردەمەكانى دواتر خەرىكە ئىجماع دروست بێت كە هەر زانایەك كتیبى بە سوودی هەبوو كوفرىشى هەبێت هەر پېشەوايە و نابێ تەكفیر بكەى، بیدەكانیشى هەر شایستەى باس كردن نین چ جاي ئەوێ حوكمى بیدەچى لەسەر بدەین! جا هەيانە بەم چاوەووە لە باسەكە دەروانى و دەلێ ئایا دەكەى زۆرەى زانایانى خەلەف و معاصرین هەلە بن كاتێك زانا خاوەن كوفەرەكانیان كردۆتە پېشەوا بە چاكە نەبێت باسیان نەكەن؟! ئینجا وەلامى خۆى دەداتەووە و دەلێ: مەحەلە شتى ئاوا پروو بدات بۆیە هەر ئەو حەقە كە ئەوان لەسەرى پۆششتوون، بێ ئاگایە لەوێ كە بەم ووتەيەى ئىجماعى سەلەفى پوچەل كردۆتە و ناپاستەوخۆ هەلە دەداتە پالیان، ئەى تۆ بلی سەلەف هەلە بن كە ئىجماعیان هەبوو لەسەر شتێكى ئاوا ؟ سەیرم بەو دیت كە هەموویان خۆیان بە شوێنكەوتەى سەلەف دەزانن بەلام كاتێك خيلاف هەيە لەنيوان سەلەف و خەلەف پێ بە پێ شوێنى خەلەف دەكەون و زۆر بە خراپەش باسى ئەوانەش دەكەن كە شوێنى سەلەف كەوتوون بەلام جورئەت ناكەن هەلەكە بدەن پال سەلەف دەیدەنە پال ئەوانەى كە دواى ووتەى سەلەف كەوتوون، گەر بپار بێ بە فەهەمى خەلەف لە مەنەجى سەلەف تیبگەین ئەوا هیچ بايەخێك بۆ ووتەى سەلەف نامینیتهووە چونكە خەلەف چۆن لە بابەتەكە تیبگەن و لەسەرى برۆن هەر ئەو صەوابە كەواتە ووتەى سەرەتا و كۆتا هەر ووتەى خۆیانە ئەوان چى بلین و چۆن تیبگەن هەر ئەو راستە، ووتەى سەلەف هیچ نرخێكى نیە تەنها ئەو كاتە نەبێت كە خەلەف پێ رازی دەبن ئینجا نرخ پەیدا دەكات گەر خەلەف پێ رازی نەبوون ئەوا نرخى نیە هەروەك دەربارەى أبو حنیفة بنیمان، دەلێ ئەم هەموو زانایەى سەلەف واى ووت، دەلێ ابن تیمیة وانالێ، كەواتە كەى ابن تیمیة بە ووتەى سەلەف رازی بوو لەسەرى پۆششت ئەو كات ووتەكە نرخ پەیدا

دهکات ئه گينا هيچ نرخيکي نيه ! ئيستا که سانيک دهلین واتا تو له ابن تیمیه زیاتر له ووتهی سه له ف تیده گهیت ؟ تو له و زیاتر شوینکه و تهی سه له فی ؟ هه مان شیوازی پرسیا ری یه که م دوو باره ده که نه وه، منیش هه مان وه لامیان ده ده مه وه، قه ناعه تیان به خو یان هی نا وه گه سه له ف ته کفیری أبو حنیفه-ش بکه ن هه ر پیشه وایه چونکه ابن تیمیه به پیشه وای دانا وه، ئه ی باشه ووته کانی سه له ف چی ؟ دهلین بیگومان نابی به روا له ت وه ری بگرین مادام ابن تیمیه وه ری نه گرتوو که واته شتیک هه یه ئیمه نایزانی یان له وانه یه بلین ئه مه باسیکه عه قلی ئیمه به رگه ی نا گریت قسه ی ابن تیمیه وه ربگره و هیچ بیریش له ووته ی سه له ف مه که ره وه، جا بو یه له م برکه یه دا مه نه جی ابن تیمیه نیشان ده ده ی که چه ند نه رم بو وه له حوکمدان له سه رگرو په کافرو بیدعه چیه کان، کاتیک حوکمی ابن تیمیه ده بینن ده ربارهی ان ئه وا زور به لاتانه وه ئاسایی ده بیئت که بوچی ابن تیمیه ته کفیر و ته بدییی أبو حنیفه ناکات بگره به ئیمام وه سفی دهکات.

هه ندیکی تر ووته ی سه له ف وه ک کو دی سه ربازی و ئه م جو ره شتانه سه یر دهکات که هه موو که س لی تیناگات، پپی وایه گه ری ه کیک له سه له ف أبو حنیفه ته کفیر بکات یان ته بدییی بکات ئه وا مانای ئه وه نادات که ته کفیر و ته بدییی کردبی، چونکه ئیمه له و ئاسته دانین له ووته ی سه له ف تی بگه ی، که ابن الجارود ده لی: خیلاف هه بو وه ده ربارهی أبو حنیفه موسلمان ه یان نا ئیمه تیناگه ین ئه م قسه یه مانای چیه، که منصور بن أبي مزاحم ده لی: مالک أبو حنیفه-ی له دین خسته ده ره وه تیناگه ین مانای چیه، که حماد بن سلمة ده لی: أبو حنیفه له دین ده رچوو ه تیناگه ین مانای چیه، که شریک ده لی: هه موو ماییکی کوفه عه ره قی تیدا بیئت با شتره له وه ی که سیکی تیدا بیئت عه قیده ی وه ک أبو حنیفه بیئت تیناگه ین مانای چیه، که مالک ده لی: أبو حنیفه دژایه تی دینی کرد تیناگه ین مانای چیه، که شعبه له عنه ت له أبو حنیفه دهکات تیناگه ین مانای چیه، ووته کانی سه له ف ئه وه نده ئاسان نین هه مووی کو دن ده بیئت محققین له خه له ف بین دیراسه ی بکه ن و لی بکو لنه وه بزانی ئه م ووتانه مانای چین، سه ره نجامیش ده رکه وت ئه م ووتانه هه موو ئیکسپایه رن و أبو حنیفه ئیمامه به کو یرایی چاوی دوژمنان ! ئه مه یه زمانحالی زور به ی ئه و که سانه ی که به رگری

له أبو حنیفة ده‌که‌ن جا زانا بن یان عه‌وام، به‌لام من لی‌رده‌ا ته‌ن‌ها ته‌وه ده‌پ‌رسم پیش ته‌وه‌ی ابن تیمیة له دایک بیت خه‌لکی چو‌ن له ووته‌کانی سه‌له‌ف تی‌گه‌یشتوون ؟

سه‌ره‌رای هه‌موو ته‌مانه‌ش ژماره‌یه‌ک ووته‌ی ابن تیمیة-مان هی‌نا له به‌شی یه‌که‌م که ده‌ری ده‌خات باش نا‌گاداری ووته وکتی‌به‌کانی سه‌له‌فه له‌دژی أبو حنیفة بو‌یه به‌السبکی ده‌لئ: کتی‌به‌کانی سه‌له‌ف پ‌رن له تانه‌دان له أبو حنیفة ته‌نانه‌ت وای لی‌هات که‌س رپوایه‌تی له أبو حنیفة وهاوه‌لانی نه‌کرد کتی‌به ناوداره‌کانی فهرمووده ناوی ته‌وانی تی‌دا نیه، یان ده‌لئ: أبو حنیفة به‌جائی‌زی ده‌زانی فی‌ل بک‌ریت بو‌لابردنی زه‌کات له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی، یان ده‌لئ: ته‌هلی کوفه دوورترین که‌سن له‌وه‌ی که‌به به‌ل‌گه‌وه وه‌لامی فه‌توا بده‌نه‌وه له هه‌موو که‌سی‌کیش سوودی‌ان که‌م‌تره بو‌موسلمانان، یان ده‌لئ: مه‌زه‌بی أبو حنیفة له هه‌موو ته‌هلی بیده‌کان پیک‌دیت چونکه مه‌زه‌به‌که‌ی نه‌فی بیده‌ه ناکات ته‌گه‌رچی ئی‌ثباتی‌شی نه‌کات، وه دان به‌وه ده‌نیت که‌مورجی‌ئه بووه، دان به‌وه ده‌نیت ته‌هلی ره‌ئی بووه، وه‌ک با‌سمان کرد نا‌گاداری‌شه کتی‌به‌کانی سه‌له‌ف پ‌رن له قسه ووتن پی‌که‌چی هه‌ربه ئی‌مامی ته‌هلی سوننه‌ی ده‌زانیت و مه‌دحی ده‌کات، ته‌مه‌ش بی‌گومان کاری‌گه‌ری سه‌رده‌مه‌که وای‌کردووه ئی‌ستاش به‌چاوی خو‌مان ده‌بینین زانا هه‌یه کتی‌بی عبدالله یان الفسوی یان البخاری یان ابن ع‌دی یان العقیلی یان ابن حبان یان الخطیب ته‌حقیق ده‌کات و رپوایه‌ته‌کان هه‌مووی ده‌بینیت و دانیش به‌وه ده‌نیت ژماره‌یه‌کی صه‌حیح‌ن که‌چی کاری‌گه‌ری سه‌رده‌م و ده‌وربه‌ره‌که‌ی وای لی‌ده‌که‌ن أبو حنیفة به‌ئیمامی ته‌هلی سوننه بزانی‌ت بو‌یه ناچار بیانوو بو‌رپوایه‌ته‌کانی سه‌له‌ف ده‌هینیت‌ه‌وه.

گه‌ره‌ه‌ر سووریشن له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ ابن تیمیة ناک‌رئ له با‌سی‌کی ئاوادا نه‌پی‌یکاب‌ئ، ته‌وا مول‌زه‌م ده‌بن به‌وه‌ی که‌ بل‌ئ زو‌ربه‌ی زانایانی سه‌له‌ف نه‌یان پی‌کاوه کاتیک وه‌ک ابن تیمیة مه‌دحی أبو حنیفة-یان نه‌کردووه، یان ئاسان‌تر بل‌ئم ئایا ئی‌مام أحمد زان‌تره یان ابن تیمیة ؟ ئایا کامه‌یان قه‌در گه‌وره‌ترن له‌لای ئوممه‌ت ؟ ئایا کامیان به‌پیشه‌وای ته‌هلی سوننه ناسراون ؟ مه‌گه‌ر ابن تیمیة خو‌ی حه‌نبه‌لی نیه ؟ ته‌ی بو‌به‌لاتانه‌وه ئاساییه موخاله‌فه‌ی ئی‌مامی‌کی وه‌ک أحمد بکه‌ن

به لām به لاتانه وه قورسه موخاله فهی ابن تیمیه بکه ن ؟ برۆن ووتهی أحمد و ابن تیمیه ده باره ی
أبو حنیفة به راوورد بکه ن ئینجا برپار بده ن بزانه شوینی ووتهی کامیان ده که ون.

ئیسـتا ده لّین چۆن ده کریّ ابن تیمیه ئەم شتانه ی زانی بیّت و لای چه سپا بیّت که چی
پپچه وانه ی ئەمانه بکات خو ئەو هه رگیز سلّی نه کردۆته وه له ووتنی حه ق، ده لّین: به لّی راسته
خاوه ن خوینده وه یه کی یه کجار فراوان بووه و ئاگاداری حالّی زۆربه ی زانیانی پپشه خو ی بووه و به
ووردی له عه قیده ی پروانیون و هه له کانی باسکردوون هه روه ک ئەوه ی أبو حنیفة که ژماره یه ک
لایه نی خرابی باسکرد، به لām کی شه که له وه دایه که ابن تیمیه ئەه گه رچی زۆر لیژان بووه له حالّی
که سه کان و گروپه کان به لām له حوکمدان له سه ریان زۆرجار موخاله فه ی سه له فی کردووه، بۆیه
من هیچ به لām وه سه یرنه که ابن تیمیه أبو حنیفة به پپشه و بزانیّت چونکه که سانی زۆر له أبو
حنیفة خراپتری به موسلمان زانیوه که کوفری به و احیان هه بووه، ده زانم ئەم قسه یه ش خوینهر
توشی شوک ده کات به لām کام خوینهر ؟ ئەو خوینهره ی که ئاگای له کتیبه کانی ابن تیمیه نه و
ته نها چه ند ووته یه کی ئەوی دیوه له ئینته رنیّت، وه راستی ئەم بانگه شه یه به به لگه ده خه ینه پرو
له م کتیبه دا، وه دلّیام ئیسـتا له گه لّ خوینده وه ی ئەمه ده لّین هه رزوو زانیمان ته کفیر کردنی أبو
حنیفة ئەمه ی به دوا دادیّت ته نها به و ناوه ستی زاناکانی تریشی به دوا دادیّت ئەوه تا ابن تیمیه-ش
ته کفیر کرا و هاوشیوه ی ئەم قسانه، له ئیسـتا وه راپیده گه یه نم نه ابن تیمیه نه ابن القیم نه ابن
رجب نه ابن کثیر نه نه جدییه کان به کافر نازانم، به لām هه روه ک له سه ره تای به شی دووه م ئاماژه م
پیدا هه رزانیه ک به رگری له أبو حنیفة کردبیّت و خه لکی به هو ی ته قلید کردنه وه ی ئەو أبو حنیفة-
یان له لا گه وره بووبی ئاوا ناچار ده بم هه له کانی باس بکه م تا خه لکی ئاگادار بیّته وه که ئەم زانیه
چۆن بووه و له ئاستی خویدا زیاتر به رزی نه که نه وه، وه له به ر زۆری ته قلید کردنه وه ی ابن تیمیه
نه بیّ ده باره ی أبو حنیفة و ئەشه رییه کان ئەوا حه زم نه ده کرد له سه ر ابن تیمیه قسه بکه م به لām
که زانا له هه له دا خه لک شوینی که وت واجبه هه له کانی پروون بکریّته وه، ئیسـتاش ده لّین جا تو
چیت تا هه له له ابن تیمیه بگریّت و باسی بکه یت، منیش ده لّیم با بچینه سه ر به لگه کان ئەوه کات

دهرده که وئ یان من عه قلم له دهست داوه یان ئیوه بئ ئاگان له م هه لانه ی ابن تیمیة، وه وه لآمی نه وه لآمانه ی ئیوه شم ئاماده کردوه چونکه دهزانم بو وه لآمانه وه ی من ده لئین ابن تیمیة که ووتی به معین ته کفیر ناکرئ هه می شه مه به سقی ته کفیری معذب-ه نه ک غیر معذب، یان ده لئین له شوینی ترووته ی تری هه یه پیچه وانه یه ده بئ هه موو کتیبه کانی سه یر بکرئ تا له مه نه جی نه و تی بگه ی له ته کفیر و هاوشی وه ی نه م جو ره قسانه، وه لآمی نه مانه ش ده دهینه به یارمه تی الله تعالی.

یه کیک له ناسراوترین کتیبه کان که ده باره ی مه نه جی ابن تیمیة و محمد بن عبدالوهاب و زانیانی نه جدی له ته کفیری معین نوسراوه کتیبه که ی ابي العلاء بن راشد-ه (ضوابط تکفیر المعین عند شیخی الإسلام ابن تیمیة و محمد بن عبدالوهاب و علماء الدعوة الإصلاحية) ته نانه ت ماموستا کامه ران ﷺ له ده رسه کانیدا نه م کتیبه ی ده خوینده وه و په ددی مه دخه لیه کانی پئ ده دایه وه، چونکه نوسه ری کتیب له گه ل نه وه دایه که ابن تیمیة و هه موو نه جدیه کان ته کفیری معین ده که ن هه رکاتیکیش باسی ئیقامه حوجه بکه ن مه به ستیان ته نها پیگه یشتی به لگه بووه نه ک تیگه یشتن، واتا نه وه ی قورئان و سوننه تی پیگه یشتن ئیقامه حوجه کراوه تیگه یشت یان نا نه مه په یوه ندی به ته کفیر نیه، بویه مه دخه لیه کان ته نانه ت ره خنه یان له صالح الفوزان گرتووه که پی شه کی و تقریظ-ی بو نه م کتیبه نویوه، چونکه نوسه ر به پیچه وانه ی عه قیده ی مه دخه لیه کان کتیبه که ی نویوه و ووته کانی ابن تیمیة-ی به و ئا قاره دا بردووه که مه دخه لیه کان به ئا قاری ته کفیری بوون ناوی ده نئین، به لآم گه ر سه یری برکه کانی کتیبه که بکه ین ده بینین نوسه ر هه ر ووته یه کی ابن تیمیة-ی هی نا بی ت ده باره ی ئیقامه حوجه و ته کفیری معین له ژیریدا کو مه لیک ووته ی نه جدیه کانی هی ناوه بو شه رحکردنی ووته که ی ابن تیمیة، واتا گه ر کتیبه که ته نها ووته ی ابن تیمیة-ی تیدابوایه به بئ شه رحی نه جدیه کان بو ووته کانی، نه وا خوینه ر زور به ئاسوده ی ده یووت ابن تیمیة ته کفیری معین ناکات ته نها دوا ی ئیقامه حوجه نه بی ت، نه وه ی کتیبه که ی خویند بی ته وه هه ست به مه ده کات به پرونی، بو راستی نه م قسه یه ش ده توانن کتیبی (منهج ابن تیمیة في مسألة التكفير) بخویننه وه که ته نها ووته ی ابن تیمیة-ی هی ناوه به بئ شه رحی

نه جدييه كان، كه له خویندنه وهی کتیبه که ته واو ده بیت به دنیاییه وه ده لئی: ابن تیمیه یه کی که
 له و زانایانه ی که دژی ته کفیری معین-ه زور ده ست گرتووه به عوزر هیئانه وه و مه رجدارکردنی
 ئیقامه حوججه، وه یه کی که له و زانایانه ی که بابه تی ته کفیری زور قورسکردووه، پیش نه وه ی به م
 ووتانه م توپه بیت و بچیت له ئینته رنیت به دوای هه ندیک ووته ی بگه پئی که ته کفیری معین ده کات
 و بهینیت بو نه وه ی رهددی منی پئ بدهیته وه، نه وا برۆ نه م دوو کتیبه بخویننه وه که ئاماژه م پيدا،
 بزانه هه مان نه م حاله ته ت بو دروست نابیت که باسم کرد، جا من لیږده ته نه باسی کتیبه که ی
 أبي العلاء بن راشد ده که م که نوسه رله سه رعه قیده ی نه هلی سوننه نویسیویه تی و ووته کانی ابن
 تیمیه-ی هه ربه پئی عه قیده ی نه هلی سوننه له یه ک داووته وه دوور له فکره ی مه دخه لیته ت، به لام
 هیئانی ووته ی نه جدييه كان بو شه رحکردنی ووته کانی ابن تیمیه له زوربه ی برکه کانی کتیبه دا خو ی
 له خویدا نه مه نیشانه ی نه وه یه که کیش هه یه له ووته کانی ابن تیمیه و پیویسته روونکردنه وه ی
 بو بکری نه گینا به بئ روونکردنه وه ی نه جدييه كان گومانت له وه نیه که ابن تیمیه به بئ ئیقامه
 حوججه ته کفیری معین ناکات له زوربه ی جوړه کانی کوفردا به تایبه تی نه و کوومه لانه ی به ئیجماعی
 سه له ف ته کفیر کراون لای نه و ته کفیری مطلق-ه نه ک معین، دیسان ده یلیمه وه توپه مه به برۆ
 کتیبه که بخویننه ره وه بزانه وایه یان نا، من بویه ش ده تنیرم بولای کتیبه که ی أبي العلاء بن راشد
 ناتنیرم بولای کتیبه کانی ابن تیمیه چونکه نه و به رگریه کی زور له ابن تیمیه ده کات له م بابه ته دا
 ووته کانی به شیوه یه ک له یه ک ده داته وه که موافقی نه هلی سوننه بیت له زوربه ی برکه کاند
 نه گه رچی له هه ندیک شویندا نه ویش و نه جدييه كانیش تیږاماون نازان ووته که ی چون له یه ک
 بده نه وه جا یان دانی پیدهنن به ناراسته وخو که له گه لئ دانی له مه دا به بئ ئاماژه دان به وه ی که
 هه له ی کردووه و نه پییکاوه، یان به زور له خو کردن ته ئویل بو ووته که ی ده هیئنه وه تا هیچ کیشه ی
 تیدا نه مینیت، پیش نه وه ی بچینه سه رنه قل کردنی ووته کانی گه رنه نجامی نه م برکه یه ت به دل
 نه بوو توومه تبارم مه که به هیچ ناو و ناتوره یه ک هه رهیچ نه بئ حه قی نه وه م پئ بده بلئ ووته کانی
 ابن تیمیه گوماناوین بویه به هه له تیگه یشتووه، الله پاداشتی نه وه ش بداته وه که به دروستی تیم
 ده گه یه نیت به لام به بئ زور له خو کردن، وه لیږده ته نه و ووتانه نه قل ناکه ین که گه لیک زورن

هه‌میشه باسی مه‌رجدارکردنی ئیقامه حوججه ده‌کات بۆ ته‌کفیرکردن چونکه نه‌جدیه‌کان هه‌موویان ئیقامه حوججه به‌وه لێک ده‌ده‌نه‌وه که قورپان و سوننه‌ت پێگه‌یشت ئیقامه حوججه کراوی ووتنه‌کانی ابن تیمیه-ش هه‌ر به‌م شیوه‌یه لێک ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌و ووتانه‌شی ناهێنین که باسی شروط و موانعی ته‌کفیر ده‌کات چونکه نه‌جدیه‌کان ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌ شروط و موانعی شه‌ری لێک ده‌ده‌نه‌وه، بۆ نموونه عاقل نه‌بێ و بالغ نه‌بێ و به‌ زۆر کوفری پێکرا بێ ئه‌مانه مانعی ته‌کفیرن یان ئه‌و بابنه‌تانه‌ی که به‌ بابته‌ی (خفی) داده‌نرێن که دوا‌ی ئیقامه حوججه که‌سه‌که ته‌کفیر ده‌کرێت، به‌لکو ئه‌و ووتانه ده‌هێنین که باسی پروودای زیندوو ده‌کات له‌کاتی جێبه‌جێ کردنی حوکم له‌سه‌ر که‌سه‌کان و کۆمه‌له‌کان، چونکه زانا هه‌ر چه‌نده له‌ بابته‌ی ته‌کفیردا له‌پرووی نه‌زه‌ری موافقی ئه‌هلی سوننه بێت یان موخالیف سه‌نگی مه‌حه‌ک له‌کاتی پرووداوه زیندوووه‌کانه که بابته‌تێکی دێته‌ پێش ده‌رباره‌ی ته‌کفیر ئه‌وکات ده‌زانین له‌ بابته‌ی ته‌کفیردا له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌یه یان شلرپه‌وی و زیاده‌په‌وی هه‌یه، بۆیه من گرنگی به‌ حوکمه‌کانی ده‌ده‌م که ده‌رباره‌ی که‌سه‌کان و گروپه‌کان داویه‌تی، چونکه ووتنه‌ی نه‌زه‌ری زۆر جار گوماناوویه و چه‌ند پرووێک و ته‌ئویلێک هه‌لده‌گرێت هه‌ر که‌سێک به‌پێی عه‌قیده‌که‌ی خۆی ووتنه‌که بۆلای خۆی راده‌کێشێت، لێره‌دا ووتانێک نه‌قل ده‌که‌ین که بوار بۆ هیچ ته‌ئویلێک نه‌هێلێته‌وه.

المعلمی ده‌ڵێ: زانایان گه‌ر هه‌له‌ی زانایه‌کیان پێ بگات یان پیاو چاکێک وه‌ بترسن له‌وه‌ی که خه‌لکی هه‌له‌یه‌تی به‌ گه‌وره‌یی ئه‌م زانایه و شوینی بکه‌ون ئه‌وا له‌ پله‌ی زاناکه که‌م ده‌که‌نه‌وه و ناوداریه‌که‌ی تۆزای ده‌که‌ن سه‌ره‌پای خۆشویستنیان بۆ ئه‌م زانایه و زانیی پله‌که‌ی، به‌لام بچووی ده‌که‌نه‌وه تا خه‌لکی به‌هۆی ئه‌م زانایه توشی فیتنه‌ نه‌بن.

[رفع الاشتباه: 1/294-295 ط: دار عالم الفوائد]

هه‌ر خودی ابن تیمیه ئه‌م شیوازه‌ی به‌کارهێناوه له‌ په‌دانه‌وه‌ی رافیزه‌ کاتێک به‌رگری له‌ سێ خه‌لیفه‌که‌ی تر ده‌کات به‌رامبه‌ر رافیزه‌ داده‌به‌زێته سه‌ر ئیمام علی چونکه زانراوه که رافیزه‌ چه‌نده پێی کاریگه‌رن بگه‌ر هه‌ندیکیان کردوویانه به‌ خوا، ئه‌گه‌رچی له‌م کاره‌شدا نه‌پێکاووه ابن تیمیه به‌لام

وهک نموونه یه ک بۆ ئه م شیوازه باسم کرد، چونکه له لای ئه هلی سوننه هاوه لآن هیلی سوورن بۆ بهرگری کردن له معاویه و بني أمية دانا به زنه سهر ئیمام علي، وه بۆ بهرگری کردن له ئیمام علي دانا به زنه سهر معاویه و بني أمية، ههر له کۆنه وه زانایان په ددی رافیزه یان داوه ته وه به لām که سیان دانه به زیونه ته سهر ئیمام علي مه گهر زاناکه ناصبي بوو بیّت و ابکات، جا گهر ابن تیمیه به لایه وه ئاسایی بیّت بهم جوړه باسی ئیمام علي بکات له پیناوی په ددانه وهی رافیزه، ئهوا ئیمهش زور به لمانه وه ئاسایی له پیناوی په ددانه وهی گومانه کانی ئیوه دابه زینه سهر ابن تیمیه، چونکه ئیمام علي و ابن تیمیه به راوورد ناکرین له هیچ پرویکه وه، سهره پای ئه وهش ده زانین ابن تیمیه ناصبي نه بووه و ئیمام علي خوشو یستوو وه به خه لیفه ی راشدی زانیوه و به شه هیدی داناوه، به لām وهک ووتمان بۆ بیده نگ کردنی رافیزه دهست بۆ ئیمام علي ده بات و هه له کانی باس ده کات له کاتی کدا لای ئه هلی سوننه هاوه لآن به چاکه نه بیّت باس ناکرین دواتر ئیمام علي گهر پر به دنیا تاوانی هه بیّت ئه وهنده به سیه تی که موژده ی به هه شتی پښ دراوه، جا بویه چهند ووته یه کی ابن تیمیه ده هینین ده رباره ی ئیمام علي تا کاتیک ئیمهش قسه مان کرد له سهر ابن تیمیه پښ ئه وهی تۆمه تمان به سهر دا ببه خشنه وه ئهوا ووته کانی ابن تیمیه-تان بیر که ویتته وه ده رباره ی ئیمام علي.

ابن تیمیه ده ئی: ئه وانه ی کۆبوونه وه بۆ کوشتنی عثمان زۆربه یان که سانی هیچ و پوچ بوون له قه بیله کان که هیچ شتیکی چاکیان نیه له ئیسلامدا باس بکری، گهر له بهر فیتنه ی کوشتنی عثمان نه بوایه ههر باس نه ده کران، به لām علي له و کاته ی که بوو به خه لیفه نزیکه ی نیوه ی موسلمانان سابقینه ئه وه لینه کان به یعه تیان پښ نه دا له موهاجیرین و ئه نصار و جگه له وانیش، که دانیشن نه جه نگان له گه لیدا و نه جه نگان له دژیدا، وهک أسامة بن زید و ابن عمر و محمد بن مسلمة، وه هه ندیکیان جه نگان له دژیدا، پاشان زۆریک له وانه ی که به یعه تیان پښیدا پاشگه ز بوونه وه له به یعه ته که یان، هه ندیکیان ته کفیریان کرد و خوینیان حه لال کرد، وه هه ندیکیان چوونه به ره ی معاویه، وهک عقیل-ی برای و هاوشیوه کانی. [منهاج السنة النبویه : 316/8]

ابن تیمیه ده ئی: علي له سهر مانه وهی له ده سه لات جه نگا، وه به هو ی ئه مه وه که سانیک

زۆر کوثران، له خيلافه ته كه ی ئه ودا شه ر له گه ل کافراندا نه کرا و وولاتانيان فه تح نه کرا و موسلمانان خیری زیاتریان به خویانه وه نه دی، وه که سه نزیکه کانی خوی دامه زراندا، جا دامه زراندا که سه نزیکه کان له نیوان علي و عثمان هاوبه شه، وه کارمه نده کانی عثمان گوپراه لتر بوون له کارمه نده کانی علي، وه دوورتیش بوون له خراپه، وه دابه شکردنی پارهش به سه رکه سه نزیکه کاندای که عثمان ته ئویلی خوی هه بووه له م کاره دا ههروهک چۆن علي ته ئویلی خوی هه بووه له خوین پژاندن، جا بابه تی خوین ترسناکتر و گه وره تره. [منهاج السنة النبوية : 191/6-192]

ابن تيمية ده ئی: ئه وانه ی خرو جیان کرد له عثمان کۆمه لیک که سی هیچ و پوچ بوون، به لام علي زۆریک له سابقینه ئه وه لینه کان شوینی نه که وتن و به یعه تیان پێ نه دا، وه زۆربه ی هاوه لان و تابعین جه نگان له دژیدا، به لام له خيلافه تی عثمان وولاتان فه تح کران و له دژی کافران جه نگان، وه له خيلافه تی علي کافر نه کوژرا و شاریکیش فه تح نه کرا. [منهاج السنة النبوية : 234/8]

ابن تيمية ده ئی: زانراوه که الله خو شه ویستی هاوه لان ی خستۆته ناو دلی هه موو موسلمانیک به تایبه تی خه لیفه کان ﷺ به تایبه تی أبوبکرو عمر زۆربه ی هاوه لان و تابعین خوشیان ده ویستن، وه ئه وان باشتترین قه رن بوون، به لام علي وانه بوو زۆربه ی هاوه لان و تابعین رقیان لی بوو جوینیان پێ ده دا و ده جه نگان له دژی. [منهاج السنة النبوية : 137/7-138]

ابن تيمية ده ئی: علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئه هلی سوننه خوشیان ده ویت و موالاتیان بۆی هه یه و شایه تی ده دن که یه کیکه له خوله فای راشدین و پیشه وایانی هیدایه تدر او، به لام نیوه ی خه لکه که ی ژیر ده ستی تانه ی لیده دن، خه واریج ته کفیری ده که ن، جگه له خه واریجیش ئه وانه ی ئه هلی به یی ئه ون یان ئه هلی به یی ئه و نین ده ئین علي ئینصافی نه بوو به رامبه رمان، کۆمه له که ی عثمان ده ئین علي له وانه بوو که زو لعی له عثمان کرد، جا به شیوه یه کی گشتی عه داله تی علي ده رنه که وت سه ره پای زۆری خه لکه که ی ژیر ده ستی و به ر بلاویان به قه ده ر عه داله تی عمر، بگره نزیک عه داله تی عمر نه که وته وه، عمر که س له خزمه کانی نه کرد به کار به ده ست، علي خزمه کانی کرد

به کار به دهست ههروهک چۆن عثمان کردی، عمر له گهڵ ئەوهشدا دهترسا که زوڵعی له ژێر دهسته که ی کردبێ، علي سکالای له ژێر دهسته که ی دهکرد که زوڵمیان لێ کردوو، وه دوعای لێدهکردن و دهیووت: من رقم لیiane و ئەوانیش رقیان لیمه، وه بیزارم لیian و ئەوانیش لیم بیزارن، یا الله ئەوانم بۆ بگۆره به چاکتر له وان و منیش بگۆره بۆ ئەوان به خراپتر له من، فأی الفريقین أحق بالأمن إن كنتم تعلمون ؟ [منهاج السنة النبوية : 18/6]

ابن تیمیة له وهلامدانه وهی رافیزهکان که تانهیان له ئیمام عثمان داوه به وهی پۆست و پارهی داوه به کهس و کاره که ی خوی دهئێ: تایبهت کردنی هه ندیک کهس به پۆست پیدان و مال پیدان له کوێ، ئوممهت بکه ویتته گیانی یه کترو هه ندیک خوینی هه ندیک برپژێ و به یه کتروه خه ریک بن و ئاگیان له به رژه وهندی دین و دونیا یان نه مینیت تا وای لیبيت کافران چاویان بپرنه وولاتی موسلمانان ئەمه له کوێ ؟ کۆبوونه وهی موسلمانان و فه تح کردنی وولاتی دوژمن له کوێ ؟ دووبه ره کی و فیتنه ی نیوان موسلمانان له کوێ ؟ تا وای لیبيت بێ توانا بن به رامبه ر دوژمن و دوژمن هه ندیک له وولاتیان داگیر بکات یان هه ندیک له مالیان به زۆریان به صولح. [منهاج السنة النبوية : 157/6] و وتم: لێره دا نموونه به ئیمام عثمان و ئیمام علي ده هیئتته وه، گه ر ئیوه ده لێن عثمان پۆست و مالی داوه به خزمه کانی، ئەوه تا له سه رده می علي فیتنه ی زۆر گه وره تر پوویدا وه که خوین پشته ی موسلمانان و نه مانی فتوحات بووه، بۆی هه یه خوینه ر بلێ قسه کانی راستن، به لام وه ک سه ره تا باسما ن کرد هاوه لان هیلی سوورن نالیین که سیان بێ هه لهن به لام باسکردنی هه لهن وه که م و کوپیان ترسنا که له پرووی عه قیده وه ئەگه رچی ئەم هه لهن وه که م و کوپیا نه یان تییدا بیت به راستی، بۆیه نابینین هیچ کام له سه له ف به دابه زینه سه ر ئیمام علي ره ددی رافیزه بده نه وه مه گه ر ئیلا که سیک ناصبی بیت و ابکات.

ابن تیمیة دهئێ: ئیمه ئینکاری له وه ناکه یین که عثمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بني أمية-ی خوشده ویست و موالاتی بۆیان هه بوو، وه پارهی زۆری پێ ده دان، وه له م کارانه شی که به ئیجتیهاد کردوو یه تی زانایان قسه یان تییدا کردوو و ئەوانه ی که هیچ نیازێکی خراپیان نیه، وه به هه مان شیوه ئینکاری

لهوه ناکهین که علي کهسه نزیکهکانی دهکرد به خاوهن پۆست، وه جهنگا و کهسانیکی زۆری کوشت لهو موسلمانانهی که نوێژیان دهکرد و زهکاتیان دهدا و پۆژوویان دهگرت و نوێژیان نهنجام دهدا، بهلام کوشتاری ههندی که لهمانه ی کرد به بهلگه ی دهقی شهرعی و ئیجماع، وه کوشتاری ههندیکیانی کرد به ئیجتیهاد که زانایان قسهیان تیدا کردووه نهوانه ی که هیچ نیازیکی خراپیان نیه، جا بابته تی خوین ترسناکتره له بابته تی مال، وه نهو خراپه یه ی که له نیوان ئوممهت پروویدا له خوین چهنده ها جاری نهو خراپه یه زیاتر بوو که پروویدا به پیدانی مال، جا ئیمه که موالاتمان ههیه بۆ علي و خوشمان دهویت و گه وره ییهکانی باس دهکهین که له قورئان و سوننهت ئاماژه ی پیدراوه، بهلام له گه ل نهو هشدان وه ی له خیلافه تی نهو پروویدا نزیکتره له لومه کردن وه که له وه ی که له خیلافه تی عثمان پروویدا، وه له خیلافه تی عثمان خیر پروویدا که له خیلافه تی علي هاوشیوه ی نهو خیره نه بوو، جا موالات هه بوونمان بۆ عثمان و خوشویستی و باسکردنی گه وره ییهکانی که له قورئان و سوننهتدا ئاماژه ی پیدراوه له پیشتره. [منهاج السنة النبویه : 356/6]

ابن تیمیّه ده ل: نهوه ی ئاگاداری حالی هاوه لان بیّت گومانی له وهدا نیه که عمر له علي زیاتر دژایه تی کافران و مونافیقانی دهکرد، وه کاریگه ری عمر له سه رخستی ئیسلام و به هیژکردنی و سه رشۆرکردنی کافران و مونافیقان زیاتر بوو له کاریگه ری علي، وه کافران و مونافیقانی دوژمنانی پیغه مبه ر رقیان له عمر-ه زیاتر له علي، هه ر بۆیه نهو کهسه ی که عمر-ی کوشت کافر بوو رقی له دینی ئیسلام بوو، وه رقی له پیغه مبه ر و ئوممه ته که ی بوو، جا کوشتنی عمر به هۆی رقی لیبوونه وه ی پیغه مبه ر و دینه که ی و ئوممه ته که ی بوو، به لام نهو کهسه ی که علي کوشت نوێژی دهکرد و به پۆژوو ده بوو و قورئانی ده خویند، وه برۆی وابوو که الله و پیغه مبه ره که ی پیا یان خوشه علي بکوژری، وه نهو کاره ی نهنجامدا به هۆی خوشویستی بۆ الله و پیغه مبه ره که ی به برۆی خۆی نه گه رچی له م کارهیدا گومرا و بیده چی بوو. [منهاج السنة النبویه : 153-152/7]

جا گه ر به م شیوه یه دروست بیّت ابن تیمیّه باسی ئیمام علي بکات بۆ وه لامدانه وه ی رافیزه کان نهو زۆر دروستره که ئیمه ش باسی هه لهکانی ابن تیمیّه بکهین بۆ وه لامدانه وه ی گومانی

ئەو كەسانەى كە لە ھەلەشدا شوئىنى ابن تيمية دەكەون و ووتەكانى دەكەن بە بەلگە.

تیبينى: پيش ئەوھى بچينە سەرھيئنانى ووتەكان دەمەوى ئاماژە بەوھى بەدەم كە (ناصر الفہد) اللہ ئازادى بکات كتيبىكى نوسيوھ بەناونيشانى (صيانة مجموع الفتاوى من السقط والتصحيح) لەم كتيبەدا ئاماژەى بەوھەلانە داوھ كە لە كۆكردنەوھ و چاپكردنى مجموع الفتاوى پروویداوھ لە پرووى تەصحيف واتا گۆرپىنى ووشەيەك بۆ ووشەيەكى تر، يان كەوتنى پيتيىك يان ووشەيەك يان چەند دپريىك لە ووتەكانى ابن تيمية كە ھەندىك ماناى ووتەكەى دەگۆرپى يان ناروون دەبىت، ئەو ووتانەى كە من ھيئاومە لەم بركەيەدا ھيچيان لە كتيبەكەى ناصر الفہد نەھاتووھ واتا ھيچ ووتەيەكى تیدا نىھ كە بووترى ئەمە گۆراوھ يان قرتاوھ يان بە ھەلە چاپكراوھ، تەنھا يەك ووتە نەبىت ئەویش نە تەصحيف نە كەوتن و نە گۆرانكارى و قرتان تيدا پرووى نەداوھ ئەویش بەرگى 4 لاپەرە 15 ابن تيمية باسى أبو محمد دەكات، ناصر الفہد ئەم ووتەيەى نەقل كردووھ لە كتيبەكەى بە مەبەستى پروونكردنەوھى ئەوھى كە ئەم أبو محمد-ھ كىيە ؟ ئايا أبو محمد الجوينى-ھ باوكى أبو المعالي الجوينى ؟ يان العز بن عبدالسلام-ھ ؟ ناصر الفہد ئەوھى بە صەواب داناوھ كە العز بن عبدالسلام بى پروونيشى كردۆتەوھ بە سى خال كە بۆچى ئەمەى بە صەواب داناوھ، كەواتە ھەرچى تەصحيف و كەوتن ھەيە لە ھەر 35 بەرگەكەى مجموع الفتاوى كە ناصر الفہد ئاماژەى پيداوھ ھيچيان لەم بركەيەدا نەھاتووھ تەنھا ئەو ووتەيە نەبى كە باسمان كرد ئەویش تەنھا پروونكردنەوھى داوھ كە أبو محمد كىيە، بۆيە لە ئىستاوھ دلىيا بن ھيچ ووتەيەكمان نەھيئاوھ كە قسەى لەسەر كرابى گوايە قرتاوھ يان گۆراوھ يان بۆى زياد كراوھ.

ووتەکانی ابن تیمیة دەربارەیی تەکفیری مطلق و تەکفیری معین و عوزر هیئانەو بە جەهل و بە تەئویل

ابن تیمیة دەئێ: لە زۆربەی پیشەوایانی ئەهلی سوننە و حەدیث هاتوووە کە دەئێن: ئەوێ بۆ قورئان مەخلوقە کافرە، ئەوێ بۆ: اللّٰه نابینرێ لەرۆژی دواي کافرە، وە هاووشیوێ ئەم ووتانە، پاشان أبونصر السجزي لەوانەوێ دوو ووتە دەگێژتەوێ، یە کە میان: ئەمە کوفریکە لە دین دەباتە دەرەوێ، السجزي دەئێ: ئەمە ووتە زۆرینەیانە، دوو میان: ئەمە کوفریکە لە دین ناباتە دەرەوێ، بۆیە الخطابي دەئێ: ئەم ووتانەیان ووتووە لەسەر شیوێ هەرپەشە و توندی نواندن لە بابەتە کە.

بەهەمان شیوێ زانا مۆتەئەخیرینەکانی مەزھەبە کەمان خیلافیان تێکەوتووێ دەربارەیی مانەوێ تاهەتایی لە دۆزەخ بۆ ئەو کەسانە کە توشی بیدعەیی کوفری بوونە، جا زۆرینەیان ووتوویانە تاهەتایی لە دۆزەخ دەمێننەوێ هەرودەک لە ژمارەیک زانای مۆتەقەدیمینی ئەهلی حەدیث نەقل کراوێ وەک أبو حاتم و أبو زرعة و جگە لەوانیش، وە هەندیکیان نەیان ووتوێ تاهەتایی لە دۆزەخ دەمێننەوێ، هۆکاری ئەم خیلافەش دژبەیک بوونی بەلگەکانە، بەلگانیکی دەبینن پێیان وایە دەبێت حوکمی کوفریان بەسەردا بدەن، پاشان دەبینن کەسە معین-ەکان کە ئەم قسە کوفریانەیان کردووێ ئیمانی تێدایە کە وادەکات پێگربێت لەوێ تەکفیربێت، جا بەلگەکان دژ بەیک دەوێستن لەلایان، لە راستیشدا ئەوان ووتە عامەکان دەیانگێژتەوێ لە ووتەیی پیشەوایان هەرودەک چۆن ووتە عامەکان لە دەقە شەرعیەکاندا پیشینانی گرتۆتەوێ، هەرکاتیکی بیانبینن دەئێن: ئەوێ وابلێت کافرە، جا گوێگر وادەزانێت ئەم ووتەیکە گشتگیرە هەموو ئەوانە دەگێژتەوێ کە وایان ووتوێ، لەوێ وورد نەبوونەتەوێ کە تەکفیر مەرج و پێگربێت (شروط و موانع) هەیکە وادەکات تەکفیر لەسەر کەسی معین لایەت، وە تەکفیری مطلق مەرج نیە تەکفیری معین بگێژتەوێ، ئەم نموونەیکە ئەو پوون دەکاتەوێ کە ئیمام أحمد و زۆرینەیی پیشەواکان کە ئەم ووتە گشتگیرانەیان ووتوێ تەکفیری زۆربەیی ئەو کەسانەیان نەکردووێ کە ئەم قسە کوفرییان

کردوو، ئىمام أحمد به نمونه له گه‌ل جه هميه کاندازيا و نه‌وانى بينى که بانگيان ده کرد بو ووتنى
 قورپان مه‌خلوقه و نه‌فیکردنى صيفاته‌کان، وه تاقيان کردوو له گه‌ل باقى زاناکانى سه‌رده‌مى
 خو، وه ئيماندارانى پياو و ژنيان توشى فيتنه کرد که هاوپرايان نه‌بوون له سه‌رجه‌مى بوون به
 ليدان و به‌ندکردن و کوشتن و دوورخستنه‌وه له ده‌سه‌لات و برپنى بژپويان و پرته‌کردنه‌وه‌ى شايه‌تيان
 و وازه‌ينان لييان که له ژي‌رده‌ستى دوژمن بميننه‌وه به ديلى، به شي‌وه‌يه‌ک زورپک له وه‌لى نه‌مره‌کانى
 نه‌و سه‌رده‌مه جه‌مى بوون له واليه‌کان و قازيه‌کان و جگه له‌وانيش، ته‌کفيري هه‌موو نه‌وانه‌يان
 ده‌کرد که جه‌مى نه‌بوون و هاوپرايان نه‌بوون له سه‌ر نه‌فیکردنى صيفات وه‌ک ووتنى قورپان
 مه‌خلوقه، وه هه‌مان حوکمى کافرى به سه‌ردا ده‌ده‌ن نه‌ هيچ ويلايه‌تيکى پي‌ده‌ده‌ن بي‌ته‌ والى، نه
 نازاديشى ده‌که‌ن له ده‌ستى دوژمن، نه‌ هيچيشى پي‌ ده‌ده‌ن له بيت المال، نه‌ شايه‌تى و فه‌توا و
 رپوايه‌تى قبول ده‌که‌ن، وه خه‌لکى تاقيده‌که‌نه‌وه له‌کاتى بوونيان به والى يان شايه‌تى دان و
 نازادکردنى ديل و جگه له‌مانه‌ش، جا نه‌وه‌ى دان به‌وه بنيت قورپان مه‌خلوقه حوکمى بو ده‌ده‌ن
 که ئيمانداره، وه نه‌وه‌ى دان به‌وه نه‌نيت قورپان مه‌خلوقه حوکمى نه‌هلى ئيمانى بو ناده‌ن، وه هه‌ر
 که سيک بانگه‌واز بکات بو جگه له جه‌مى بوون ده‌يکوژن يان لي ده‌ده‌ن و به‌ندى ده‌که‌ن، وه
 زانراويشه که نه‌م کارانه توندترين پله‌ى جه‌مى بوونه، چونکه بانگه‌وازکردن بو شتيک تاوانه‌که‌ى
 گه‌وره‌تره له‌وه‌ى که ته‌نها باوه‌رت پي هه‌ب، وه پاداشت کردنى نه‌و که سه‌ى که باوه‌رى پي هه‌يه و
 سزادانى نه‌و که سه‌ى که باوه‌رى پي نيه تاوانه‌که‌ى گه‌وره‌تره له‌وه‌ى که ته‌نها بانگه‌وازی بو بکه‌ى،
 وه سزادانى به کوشتن تاوانه‌که‌ى گه‌وره‌تره له‌وه‌ى که سزای بدات به ليدان، ئينجا ئىمام أحمد
 دوعاى بو خه‌ليفه و جگه له‌ويش کرد له‌وانه‌ى که ليياندا و به‌نديان کرد، وه داواى لي‌خوشبوونى
 بو کردن و لييان خوشبوو له‌و کارانه‌ى که پييان کرد له زو‌لم و بانگ کردنى بو نه‌و و وته‌يه‌ى که
 کوفره، جا گه‌ر نه‌وانه له ئيسلام هه‌لگه‌ر پابوانه‌وه نه‌وا جائيز نه‌بوو داواى لي‌خوشبوونيان بو
 بکرى، چونکه داواى لي‌خوشبوون بو کافر جائيز نيه به به‌لگه‌ى قورپان و سوننه‌ت و ئيجماع، جا
 نه‌م ووتانه و کارانه‌ى ئىمام أحمد و پيشه‌وايانى تريش به‌لگه‌يه‌کى راشکاوه که نه‌وان جه‌هميه‌کانيان
 به معين-ى ته‌کفير نه‌کردوو نه‌وانه‌ى که ده‌يانووت قورپان مه‌خلوقه و الله له ر‌وژى دواييدا

نابینری، وه له ئیمام أحمد نه قل کراوه که به لگه یه له سه ر ئه وهی که که سانیکي به معین-ی ته کفیر کردووه، به لام گهر له م بابه ته دا دوو ووته ی لیوه پړوايه ت بکړی ئه وا جیگای تیږامانه، یان ووته که ی وا لیکده دريږته وه که پړوونکړدنه وهی تیډایه، جا ده ووتری: ئه وانیه که به معین ته کفیری کردوون له بهر ئه وه بووه که مه رجه کانی ته کفیری تیډا هاتوته دی وړیگریه کانی ته کفیری له سه ر نه ماوه، وه ئه وهی که به معین ته کفیری نه کردووه له بهر ئه وه بووه که مه رجه کانی ته کفیری تیډا نه هاتوته دی، سه ره پای ئه م پړوونکړدنه وهیه ش که به ره های باسی ته کفیر ده کات مه به ستي ته کفیری مطلق ه. [مجموع الفتاوی : 489-487/12]

و وتم: له م ووته یه ی بۆمان دهرده که ویت که ابن تیمیه پی وایه:

۱. خیلاف هیه له سه له ف که ئه وهی بلی قورئان مه خلوقه له دین دهرده چیت یان نا، وه ک له السجزي نه قلی کرد بۆمان به بئ ته رجیح کردنی هیچ کام له دوو ووته که، که بیگومان ووته ی یه که م صه وابه و خیلاfi تیډا نیه.

۲. باسکردنی خیلاف دهرباره ی مانه وهی تاهه تایي له دۆزه خ بۆ ئه وانیه که توشی بیدعه ی کوفری بوونه به تایبه ت جه همیه کان، ئه م خیلافه ش هه رله ته کفیر کردن سه رچاوه ده گری گه ریپت وایی کافره ئه وا هیچ گومانته نیه له وهی که تاهه تایي له دۆزه خ ده میننه وه، به لام که سه نگت بۆ خیلافه که دانا که واته لای تۆیه کلایي نه بۆته وه که کافرن، هه روه ک به پړوونی دواتر باسی ده کات که کافرنین به معین.

۳. بینینی کوفر له که سیڅدا پاشان بینینی ئیمان تیډا واده کات پړیگریت له وهی که ته کفیری بکه ن بۆیه خیلاف دروست ده بیته و به لگه کان دژ به یه ک ده وه ستن ! نازانم که کوفرت له که سیڅ بیني دواتر چۆن ده بیني ئه م که سه ئیمانی تیډایه ؟ ئینجا ئه م ئیمانه ی پړیگریت لی ده کات که ته کفیری بکه یت ! که کوفرت له که سیڅ بیني کافره تا ته و به ده کات له کوفره که ی نازانم چۆن دوا ی ئه م کوفره ئیمانی تیډا ماوه و بۆته پړیگر له ته کفیر کردنی ؟!

۴. گوځگره هر کاتیڅ بیستی که سه له ف ده لئین ئه وهی وایی کافره، واده زانیته ئه م ووته یه هه موو که سیڅ ده گریته وه نازانیته که ته کفیری مطلق و ته کفیری معین جیاوازه، ته نانه ت ئیمام أحمد و

زۆربەى پېشەواكان كە وتوويانە ئەوھى وابلى كافرە، ھەر خۇيان زۆرىك لەوانەيان تەكفىر نەكردووە كە وایان ووتوہ ! ئەمە ناحالى بوونە لە مەزھەبى سەلەف دواتر گۆرپىنى راستىيەكانە كەى ھەبووہ كەسېك بلى قورئان مەخلوقە و تەكفىرى نەكەن چ جاي ئەوھى بووترى زۆربەيان تەكفىر نەكردوون ! بەلكو سەلەف ھىندە توند بوونە لەم بابەتەدا زۆرجار بە پەھايى وتوويانە ئەوھى بلى قورئان مەخلوقە كافرە ئەوھى تەكفىرى ناكات ئەویش كافرە، ئەم پەھايىيە لە زۆر شوئندا دەبينىن تەنانەت واىكردووە ھەندىك كەس بە پەھايى كەسى دووھمىش تەكفىر بكەن، جا گەر كوفرى كەسى يەكەم خىلافى بىت يان تەكفىرى معین نەبى سەلەف چۆن دەللىن ئەوھى تەكفىرىشى نەكات كافرە ؟ بىگومان كافر بوونى كەسى يەكەم براوہ تەوہ بۆيە دەللىن ئەوھى تەكفىرى نەكات كافرە گەر خۇيان كەسى يەكەم تەكفىر نەكەن وەك ئەوھى ابن تىمىيە باسى دەكات ئەى چۆن دەللىن ئەوھى تەكفىرى نەكات كافرە ! كەواتە خۇيان تەكفىر دەكەن.

۵. دواى باسكردنى دانە بەدانەى كوفرى جەھىمىەكان وەك المأمون و ئەوانەشى كە لە دەورى بوون لە والى و قازىيەكان و زاناكان نموونەى بشر المرىسي و ابن أبى دؤاد و موعتەزىلەكان، ابن تىمىيە بۆمانى دەرخست كە چەندە پۆچوو بوون لە كوفردا و لە توندترین پلەى جەھى بووندا بوون، كەچى دەلى مورپتەد نىن گەر مورپتەد بوونايە ئىمام أحمد داواى لىخۆشبوونى بۆ نەدەكردن ! نازانم ئىمام أحمد داواى لىخۆشبوونى بۆ كاميان كردووە ؟! ئەم ووتەيەش پشت شكىنە بۆ ئەوانەى كە ھەمىشە بيانوو بۆ ابن تىمىيە دەھىننەوہ ھەر كاتىك ابن تىمىيە ووتى كافر نىە دەللىن مەبەستى كوفرى معذب-ە نەك غىر معذب، ھەر كاتىك باسى نەھىكردنى كرد لە تەكفىرى معین ھەر ئەم بيانووەى بۆ دەھىننەوہ، دەى با بزائىن چۆن لەم تەنگرەيە دەرباز دەبن كە بە پروونى دەلى: مورپتەد نىن، بۆ ئەمەش تەئويللىكى تەرتان ھەيە ؟ ھەر ئەم جۆرە ووتانەش واىكردووە ئىستا مەدخەليەكان پىمانى بفرۆشنەوہ بلىن ئىمام أحمد وەلى ئەمرى تەكفىر نەكردووە ئىمەش نايكەين، دواتر ووتەكەى ابن تىمىيە تايبەت نىە تەنھا بە المأمون بەلكو بە گشتى باس دەكات كە تەكفىرى ئەوانەى نەكردووە كە وتوويانە قورئان مەخلوقە، لە شوئنى تىرىش ئەم جۆرە ووتانە دووبارە دەكاتەوہ كە زياتر پروونى دەكاتەوہ كە جەھىمىەكان بە معین تەكفىر ناكات.

۶. ئىمام أحمد گەر که سانئىكى ته کفیر کردبى له جه همیه کان له بهر ئه وه بووه که مهرجی ته کفیری تیدا هاتوته دی، که واته ئه صل له لای ابن تیمیة ته کفیری مطلق-ه نه ک معین، بویه پروونکردنه وه ده دات بۆ ئه و حاله تانه ی که ئىمام أحمد ته کفیری معین-ی کردووه تا گومان دروست نه بى و یه کلایى بکاته وه که ئىمام أحمد ته کفیری مطلق ده کات نه ک معین، به پیچه وانه ی توی خوینهر که ئه صل له لای تۆ ته کفیری معین-ه پروونکردنه وه بۆ ئه و ووتانه ده دهیت که ابن تیمیة باسی ته کفیری مطلق ده کات تا گومان دروست نه بى و یه کلایى بکته وه که ابن تیمیة ته کفیری معین ده کات نه ک مطلق، پاشان ده ئی: گهر بووتری دوو پروایهت هه یه له ئىمام أحمد ده باره ی ته کفیری مطلق و معین ئه مه جیگای تیرپامانه، واتا پپی سهیره شتی ئاوا هه بى چونکه یه کلا بۆته وه له لای که ئىمام أحمد ته کفیری مطلق ده کات مه گهر هه موو مهرجه کان بهینه دی و پرگریه کان نه مین ئینجا ته کفیری معین ده کات، سه ره پای ئه مه ش له کۆتایى یه کلایى کردوته وه که هه رکاتیک ئىمام أحمد باسی ته کفیری کردبى مه به ستی ته کفیری مطلق بووه !

ده ی بزانی له مه شدا شوینی ده که ون بلین جه همیه کانى سه رده می ئىمام أحمد که فیتنه ی خلق القرآن-یان دروست کرد و خه لکیان له سه رکوش و به ند کرد و سزادا و بانگه وازیان بۆ کرد مورته د نین ؟ ئه وه تا ابن تیمیة ده ئی مورته د نین ده ی ئیوه ش بلی مورته د نین هه روه ک چۆن له بابته ی أبو حنیفة ووته ی سه له فتان پشت گوئ خستوووه شوینی ووته کانى ابن تیمیة که ووتوون ده ی له مه شدا ووته ی سه له ف پشت گوئ بخه ن و شوینی ووته کانى ابن تیمیة بکه ون، جا که سیک جه همیه کانى ئه وکات به موسلمان بزانی چۆن أبو حنیفة به ئىمام نازانی ؟ بیگومان به ئىمامی ده زانی.

ابن تیمیة ده ئی: ئه م ووته یه ئاماده سازی بۆ دوو بنچینه ی گه وره یه ده کات، یه کیکیان: عیلم و ئیمان و هیدایهت ئه وه یه که پیغه مبه ر هیئاویه تی، وه پیچه وانه ی ئه ویش کوفره به ره هایى، نه فیکردنی صیفات کوفره، به درۆ دانانی ئه وه ی که الله له رۆژی دوایدا ده بینری، یان به درۆ دانانی ئه وه ی که الله له سه ر عه رشه یان به درۆ دانانی ئه وه ی که قورئان که لامی الله یه، یان به درۆ دانانی ئه وه ی که الله ابراهیمی کردوته خه لیلی خوی ئه مانه کوفرن، وه هه ر شتیک مانایه کی ئاوا

بدات کوفره، ئەمەش واتای ووتەکانی پێشه‌وایانی سوننه و ئەهلی حەدیثه، بنچینه‌ی دووهمیان: ته‌کفیری عام وه‌ک هه‌ره‌شه‌ی عام وایه‌ پێویسته‌ به‌ مطلق-ی وگشتی باس بکری، به‌لام حوکمدان له‌سه‌ر که‌سی معین که‌ کافر بی‌ت یان حوکمی ئەوه‌ی به‌سه‌ردا بدری که‌ دۆزه‌خیه، ئەمه‌ وه‌ستاوه‌ له‌سه‌ر به‌لگه‌کانی که‌سی معین، چونکه‌ حوکمی ته‌کفیر وه‌ستاوه‌ له‌سه‌ر هاتنه‌دی مه‌رجه‌کانی و نه‌مانی رێگرییه‌کانی. [مجموع الفتاوی: 498-497/12]

ووتم: ته‌کفیر کردنی معین له‌لای ئەو ته‌نها دوا‌ی هاتنه‌دی شروط و نه‌مانی موانعه، ئەمه‌ش بنچینه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌لای وه‌ک خۆی باسیکرد، ووته‌که‌ی یه‌که‌می بیانووی ئی بریون بۆیه ناتوانن ئەم ووته‌یه‌ش ته‌ئویل بکه‌ن.

ابن تیمیّه ده‌باره‌ی ئەوه‌ی ئایا صیغه‌ته‌کانی الله بریتین له‌ زاتی الله یان بریتی نین له‌ زاتی الله، ده‌ئ: هیچ کام له‌م دوو ووته‌یه‌ به‌ په‌های ناووتری ئیلا ده‌بی‌ت مه‌به‌سته‌که‌ی پروون بکری‌ته‌وه‌ له‌گه‌ئیدا، تا که‌سی بیدعه‌چی نه‌ئ گه‌ر صیغه‌تی الله غه‌یری الله بی‌ت ئەوا هه‌موو شتی‌ک جگه‌ له‌ الله مه‌خلوقه، جا به‌م رێگایه‌ عیلم و قودره‌ت و که‌لامی الله ده‌کات به‌ مه‌خلوق، صیغه‌تی‌ک نیه‌ که‌ له‌ الله دابی‌ت به‌لکو دروستکراوه‌ له‌ غه‌یری الله دا، جا ئەم کاره‌ په‌ک‌خستنی صیغه‌ته‌کانی خالق و ئینکارکردنی که‌مالی تێدایه‌ که‌ گه‌وره‌ترین ئیلحاده، ئەمه‌ش ووته‌ی جه‌همیه‌کانه‌ که‌ سه‌له‌ف و پێشه‌وایان ته‌کفیریان کردن ته‌کفیری‌کی مطلق ئەگه‌رچی که‌سی معین ته‌کفیر نا‌کری‌ت ته‌نها دوا‌ی ئیقامه‌ حوججه‌ نه‌بی‌ت. [مجموع الفتاوی: 352/2]

ووتم: دان به‌وه‌ ده‌نی‌ت که‌ کوفری جه‌همیه‌کان گه‌وره‌ترین ئیلحاده، به‌لام پێ وایه‌ سه‌له‌ف به‌ مطلق-ی ته‌کفیری کردوون نه‌ک به‌ معین، چونکه‌ معین پێویسته‌ دوا‌ی ئیقامه‌ حوججه‌ ته‌کفیر بکری‌ت، واتا کێشه‌که‌ ته‌نها سه‌رده‌می‌ک نیه‌ که‌ جه‌هل تێیدا زۆر بی‌ت بۆیه‌ وابلێ، به‌لکو پێ وایه‌ له‌ سه‌رده‌می سه‌له‌فیش هه‌ر به‌ مطلق ته‌کفیریان کردوون نه‌ک معین.

ابن تیمیّه ده‌ئ: من بۆم پروون ده‌کردنه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌له‌ف و پێشه‌وایانه‌وه‌ بۆیان نه‌قل کراوه‌ که‌ به‌ مطلق ووتووایانه‌ ئەوه‌ی ئاوا وئاوا بلێ کافره، ئەمه‌ش شتی‌کی حه‌قه، به‌لام پێویسته‌ جیاوازی

بکریٔ له نیوان مطلق و معین. [مجموع الفتاوی : 230/3]

ووتم: ئەوێ من و تۆ ئەمڕۆ شەری لە سەر دەکەین لە گەڵ مەدخەلیەکان ئەوێه که پیمان وایه سه له ف ته کفیری معین ده کهن نه ک مطلق، که چی ابن تیمیة شەر له سەر ئەو ده کات که پروونی بکاتهوه بۆ خه لکی که ته کفیر له لای سه له ف مطلق بووه نه ک معین.

ابن تیمیة ده ئی: ته کفیر حه قی الله-یه که س ته کفیر ناکریٔ ته نها ئەو نه بیٔ که الله و پیغه مبه ره که ی ته کفیریان کردووه، به هه مان شیوه ته کفیر کردنی که سی معین و جائیز بوونی کوشتنی له سەر ئەو وه ستاوه که په یامی پیغه مبه رایه تی پ بگات که به موخاله فه کردنی ئەمه کافر ده بیٔ. [الرد علی البکری : 381]

ووتم: لیږده ته کفیر و کوشتنی باسکرد که دوا ی ئیقامه حوجه ئەم دووانه ده کریٔ، ئەم بیانووێ هه لوه شانده وه که ده ئین هه رکات ووتی ته کفیر ناکریٔ و اتا سزا نادریٔ به لام کافره، خو لیږده هه ردووکی باسکرد نه ته کفیر ده کریٔ و نه ده کوژریٔ، گه ر بووتریٔ مه به ستی له ئیقامه حوجه ئەوێه که قورئانی پ بگات ئیقامه حوجه کراوه، ئەوا له ووته کانی داها تووی ئەم بیانووێش هه لده وه شینینه وه که ده رباره ی که سانیٔک باسی ئیقامه حوجه ده کات له ناو موسلماناندا ژیاون و خو یان داوه ته پال دینی ئیسلام و شاره زاییان هه یه له دین، که واته ئەم بیانووێش نامینیٔ بلین مه به ستی له ئیقامه حوجه پیگه یشتنی قورئانه به که سه که، بۆ مه گه ر رافیزی وجهه می و موخته زیلی و نه شعهری و گوڤ په رست قورئانیان پ نه گه یشتوو ؟ ئە ی بۆ ده رباره ی ئەوانیش باسی ئیقامه حوجه ده کات له ته کفیردا ؟

ابن تیمیة ده ئی: هه ر که سیٔک ئیمانی به الله هه بیٔ ئەوا به شیٔک له ئیمانی هه یه به گویره ی ئیمانه که ی به الله، پاشان ئەوێ ئیقامه حوجه نه کرا بیٔ و ئینکاری شتیٔک بکات ئەوا کافر نابیٔ، ئەمه ش پروونی ده کاته وه که ته واوی نوێژ که ران ئیمانیان به الله و پیغه مبه ره که ی هه یه ئەگه رچی عه قیده شیان جیاوازی هه بیٔ ده رباره ی الله و صیفات ه کانی، مه گه ر ته نها مونافیق بیٔ به زمانی ئیمان نیشان بدات و له ناخیشه وه کافر بوونی به پیغه مبه ر شارد بیٔته وه، ئەمه یان

ئیماندار نیه، جا هەرکه سیڤک ئیسلامه تی نیشان بدات و مونا فیک نه بیئت ئهوا ئیمانداره ئیمانی ههیه به قهدهر ئهوهی که پئی دراوه، وه لهو که سانه ده بیئت که دیتته دهره وه له ناگر ئه گهرچی به قهدهر میسقاله زهرهیه که ئیمان له دئیدا هه بیئت، ئه مهش هه موو ئهوانه ده گریته وه که دهربارهی صیفات هکانی الله و قهدهر خیلایان ههیه سه ره پای جیاوازی عه قیده کانیان.

[مجموع الفتاوى : 254/5]

ووتم: هه موو ئهوانه ی دهربارهی صیفه ته کانی الله و قهدهر خیلایان ههیه هه رجوره عه قیدهیه کیان هه بیئت له کو تاییدا دینه دهره وه له دۆزه خ به بی استثناء، جه همی وموعته زیلی وئه شعهری و ماتوریدی هه موویان سه ره نجام هه ر ده چنه به هه شته وه به پئی قسه که ی ابن تیمیه، چونکه ئهوانه هه موویان ئیسلامه تی نیشان دده دن و خو یان به موسلمان دهرانن جا هیچ استثناء- یکی نه کردوو به ره های باسی کردوو هه ر جو ره عه قیده کیان هه بیئت و به هه ر جو ریک له صیفات هکانی الله و بابه تی قهدهر بپروان گرنه نیه مادام ئیسلامه تی نیشان دده دن و باوهریان به الله و پیغه مبه ره که ی ههیه و نوێژ ده که ن ئیتر موسلمانن ! جا گه ر به ته وئ ته ئویل بو ئه مهش به پینیتته وه ئهوا ووتته ی دواتر لیتی هه لده وه شیئیتته وه.

الذهبي ده ئی: ووتتهیه کی الأشعري (واتا: أبو الحسن الأشعري) بینی پئی سه رسام بووم، ئه م ووتتهیه ش به صه حیحی چه سپاوه البیهقی رپوایه تی کردوو ده ئی: بیستم أبو حازم العبدوي ده یووت: بیستم زاهر بن أحمد السرخسي ده یووت: کاتیک مه رگی أبو الحسن الأشعري نزیک بوویه وه له ماله که مدا له به غداد، بانگی کردم منیش چووم بۆلای، جا ووتی: شایه تی بده له سه رم که من هیچ که سیڤک له ئه هلی قیبله ته کفیر ناکه م، چونکه هه موویان ئاماژه بۆیه ک په رستراو ده که ن، ئه و خیلافه ش که ههیه هه مووی خیلای له فزییه.

الذهبي ده ئی: منیش بیرو باوه ریم ئاوایه، وه به هه مان شیوه شیخه که مان ابن تیمیه له کو تای رۆژه کانی ژیانیدا ده یووت: من هیچ که سیڤک ته کفیر ناکه م له ئوممه ت، وه ده یووت: پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: (پارێزگاری له ده ست نوێژ ناکات ته نها ئیماندار نه بیئت) جا هه رکه سیڤک پابه ندی

ووتم: ئهه ووتهيه به عهقليه تي تهكفيري عام وهرمه گرن وازنان ووتويه تي ئهوهي نوڤڙ بكات به موسلمانان دهزانم تا ئهوكاتهي كوفري ليدهبينم، چونكه ئهوكات ئهه باسانه له ئارادا نهبوونه تا قسهي لهسهر بكات ئهه مرؤ چه ند مندالايك زيندوو يان كردوتهوه، نه ابو الحسن نه ابن تيمية پيشتر تهكفيري عاميان كردوو تا ئاوا بلين نه له سهردهمي ئهوانيش ئهه باسانه له ئارادا بووه، خو گهر له بهر ئهوه نه بڀت كه ئيستا تهكفيري عام له ئارادايه ئهوا ئهه پروونكر دنهوهي نه دهويست چونكه ووتهكان دوور و نزيك پهيوه ندي به و باسه وه نيه، ئهه ووتهيه شي پروونكر دنهوهيه بو ووته ي پيشووي كه ووتى ههركه سيك لهه ئوممه ته دا نوڤڙ بكات و باوهري به الله و پيغه مبه ره كه ي هه بڀت موسلمانان هه گهر چي عه قيده شيان جياواز بڀت، گهر ووته ي تري هه بڀ پيچه وانه ي ئهه مه ئهوا پيشتر ووتويه تي چونكه الذهبي دهلي له دوا روزه كاني ژيانى ئهه قسهيه ي كردوو، به راستي ووته كه ش زور تر سناكه و دهرهيناني تهكفيره له ناو ئوممهت به بيانووي ئهوهي نوڤڙ ئه نجام ده دن، هه ر بويه هه نديك كه س بيانوو بو ئهه ووتهيه ي دههيننه وه به شيوه ي جياواز، هه نديك دهلين مه حاله شتي ئاواي ووتبڀ چونكه له هيج كتبيي كدا شتي ئاواي نه ووتوه و قوتابه هه ره نزيكه كه ي كه ابن القيم ه شتي ئاواي نه گيراوه ته وه لي، كتبه كانيشي پيچه وانه ي ئهه ووتهيه بويه رهنگه الذهبي هه له ي كردبڀ، به لام الذهبي دهلي له كوئاي روزه كاني ژيانى ئهه مه ي ووتوه نهك هه ر له سه ره تاوه ئاوا بڀت، وه هه نديكي تر دهلين گهر ووته كه راستيش بڀت ئهوا مه به ستي ئهوهيه هيج كه سيك له ئوممه تي ئيسلام تهكفير ناكهه له وانه ي كه له سه ر ئيسلامن و توشي كوفر و شيرك نه بوونه، ئهوانه ي كه توشي شيرك و كوفر بوونه له ئوممه تي ئيسلام دهر چوونه ئهه ووتهيه نايا نگرته وه، منيش دهليم ئهه بيانوو هه كجار لاوازه چونكه هيج كه سيك نيه بلي ئهوهي له سه ر ئيسلام بڀت و هيج كوفر و شيركي نه بڀت هه ر تهكفيري دهكهه، ته نانهت پيس ترين خه واري جيش ئامادهيه بلي ئهوهي له سه ر ئيسلام بڀت و هيج كوفر و شيركي نه بڀت تهكفيري ناكهه، ئهه مه شتيك نيه كه س خيلافي تيدا دروست بكات، هه موومان ئهوه له لامان براوه ته وه كه ئهوانه ي له سه ر ئيسلامن و توشي كوفر نه بوونه نابڀ تهكفير بكرين، ئهه مه شتيكي زور سه ره تاويه كه شايسته ي باس كردن نيه، وه ابن تيمية

له ووتەكەى دياره كه هۆكارى ته كفير نه كردنه كه دهگه رننیتته وه بۆ نوێژ كردن و بهردهوام بوون له سهر دهست نوێژ، به لگهش به فهرمووده كه دههینیتته وه، وه الذهبى ووتەكەى ئەو دهبه سیتته وه به ووتەكەى أبو الحسن الأشعري ئەمەش نیشانهى ئەوهیه كه هەردووکیان یهك مه به ستیان هه بووه به لای الذهبى-هوه ئەگینا گهردوو مه به ستى جیاوازیان هه بوايه الذهبى نائى ابن تیمیه-ش به هه مان شیوه واده ئی، جا بۆیه گهردووه بۆ بهینینه وه ئەوا بیانووی یه كه م زیاتر پۆ تیده چۆ كه بلیین الذهبى به هه له حالى بووه له ووتەكەى، له گه له ئەوه شدا هیچ به لگهیه كمان نیه بۆ ئەم ووتەیه مان كه بلیین الذهبى به هه له تیگه یشتوو ته نه گومان باش بردنه چونكه ووتەكەى زۆر ترسناكه واتای ئەوه ده دات خاوه نه كهى كهس ته كفير ناكات مادام نوێژ بكات.

وه سه بارهت به أبو الحسن ئەو عه قیدهى پروونه كه له بابتهى ئیماندا جههمیه سهیر نیه وابلی، الذهبى-ش كه پشتیوانی له ووتەكەى دهكات ئەمەش شتیكى سهیر نیه چونكه الذهبى له كتیبه كانی به ئاشكرا ئەمەى نیشانداه و جیبه جۆی كردوو.

الذهبى دهبارهى ابن تیمیه ده ئی: مه زه به كهى فراوان كردنى عوزر هینانه وهیه بۆ خه لك كهس ته كفير ناكات ئیلا دواى ئیقامه كردنى حوجه له سهرى، وه ده ئی: ئەم ووتەیه كوفرو گومراییه، وه خاوه نه كهى موجه هیدىكى جاهیله ئیقامه حوجه نه كراوه، وه له وانهیه لى په شیمان بوو بیته وه یان ته وه ی لى كرد بیته، وه ده ئی: ئیمانیه كهى جیگیر بووه جا له ئیمان دهرى ناكهینه دهروه ته نه به یه قین نه بۆ، به لام ئەو كه سهى حهق بناسیت و عینادی به رامبه ر بكات و لى لابدات ئەوا كافرومه لعونه وهك ئیبلیس، ئەگینا كى ههیه له هه له سه لامهت بۆ هه م له اصول وهه م له فروع. [ترجمة شيخ الإسلام ابن تيمية من الدرة اليتيمية في السيرة التيمية : 101-102]

ت: خالد بن سليمان الربيعي

ووتم: ئەمە ووتەى كه سىكه كه له گه له ابن تیمیه ژیاوه و قوتابى ئەو بووه، ووتەى كه سىك نیه كه به هۆى كتیبه كانی له مه نه جه كهى تیگه یشتی، وه الذهبى یه كىكه له وانهى له زۆر بابته موخاله فهى ابن تیمیه-ى كردوو وهك خۆى باس دهكات له زۆر بابتهى اصول و فروع موخالفی

ئەو، بەلام لێردا هاوڕایەتی بێگومان گەر مەنەجەکە ی بەو جوۆرە بوایە کە نەجدییەکان باسی دەکەن ئەوا الذهبی لەمەشدا موخالەفە ی دەکرد و باسی دەکرد، وە ابن رجب-یش لە (ذیل طبقات الحنابلة) هەمان ووتە ی الذهبی لە ژیاننامە ی ابن تیمیة نەقل دەکات، کەچی ابن رجب بێدەنگ دەبێت و هیچ نالێت لەسەری، گەر وانه بوایە لە بابەتیکی ئاوا گرنگدا بێدەنگ نەدەبوو، وە ابن رجب یەکیکە لەوانە ی بە ابن تیمیة کاریگەرە و لەگەڵ قوتابیەکانیدا ژیاو، بڕوانە [ذیل طبقات الحنابلة : 506/4]

ابن عیسیٰ دەئێ: شیخ الإسلام رَحِمَهُ اللهُ لَهُو کەسانە یە کە پێی وایە تەئویل عوزرە، وە ئەگەر مڕۆف لە تەئویلە کەیدا مەبەستی دژایەتیکردنی الله و پێغەمبەرە کە ی نەبێت ئەوا عوزری هەیه، جا رەحمەتی الله-ی لیبێت لای ئەو بابەتی تەئویل فراوانە، جا دەئێ: جیاوازی هەیه لەنیوان ئەو کەسە ی دژایەتی الله و پێغەمبەرە کە ی دەکات لەگەڵ ئەو کەسە ی کە دژایەتی ناکات، الله عز وجل دەفەرمووی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ جا الله عز وجل پووونی کردەووە کە بێگومان دەبێت دژایەتی کردنە کە هەبێت ئینجا، وە کەسی تەئویلکەر دژایەتی الله و پێغەمبەرە کە ی نەکردوو. [شرح کتاب السياسة الشرعية : 178] ط: دار العثمانية - دار ابن حزم

ابن تیمیة دەئێ: من هەمیشە وە ئەو ی لەگەڵم دانیشتی دەرزانیت دەربارە ی من کە یەکیکم لەوانە ی بە توندی نەهێ لەو دەکەم کە کەسی معین تە کفیر و تەفسیق و تاوانی بدرێتە پال، مەگەر تەنھا بزانییت کە کەسە کە ئیقامە حوججە ی لەسەر کراوە گەر پێچەوانە ی بکات ئەوکات دەبێتە کافر یان فاسق یان تاوانبار، وە من دان بەو دەنیم کە الله لە هەڵەکانی ئەم ئوممە تە خوشبوو، ئەم لێخوێبوونە ش هەموو هەڵە عەقیدەییەکان و کردارییەکان دەگرێتەو.

[مجموع الفتاوى : 229/3]

ووتم: والله راست دەکات هەر کەسێک کتیبەکانی بخوینێتەو دەرزانیت کە یەکیکە لەوانە ی زۆر دژی تە کفیری معین بوو هەمیشە ئیقامە حوججە و تە کفیری مطلق-ی باسکردوو.

ابن تیمیہ دہلّی: کہ سی تہ ئویلکەر کہ مہ بہ سستی شوینکە و تہ پیغہ مہرہ تہ کفیر ناکریت بہ لکو تہ فسیقیش ناکریت گەر ئیجتہاد بکات و بکە ویتہ ہلہ وہ، ئە مەش ناسراوہ لە لای خەلکی لە بابەتہ کردارییہ کان، بە لام بابەتہ عەقیدەییہ کان زۆر بہ ی خەلکی ئەوانہ یان تہ کفیر کردووہ کہ ہلہ دەکەن تییدا، ئەم تہ کفیر کردنەش لە لای ہیچ یەکیک لە هاوہلان و تابعینہ چاکە کان و ہیچ کام لە پیشەوایانی موسلمانان نہ زانراوہ، بہ لکو ئەمە لە ئەصلدا ووتە ی ئەہلی بیدعہ یە.

[منہاج السنۃ النبویۃ : 239/5]

ووتم: ئاگادار بە تۆ لە لای ابن تیمیہ شوینکە و تہ ی ئەہلی بیدعہ ی کاتیک ئەو کەسانہ تہ کفیر دەکەیت کہ لە بابەتہ عەقیدەییہ کان دەکەونہ ہلہ وہ، ہیچ سەلەفیکت نیہ لە هاوہلان و تابعین و پیشەوایانی ئیسلام! دەپرسم گەر جاہیل عوزری ہەبیت و تہ ئویلکەر عوزری ہەبیت و موجتەہید عوزری ہەبیت ئە ی کئ تہ کفیر دەکریت ؟

ابن تیمیہ دہلّی: ئەو ووتە یە ی کہ لە عبیداللہ بن الحسن العنبري گێردراوہ تہ وہ ماناکە ی ئەمە یە: ئەو کەسانہ بە تاوانبار نازانیّت کہ ہلہ دەکەن لە موجتەہیدەکانی ئەم ئوممەتہ نہ لە بابەتہ أصولیہ کان نہ لە بابەتہ فروعیہ کان، وہ زۆر بہ ی زانایانی ئەہلی کە لام و ئەہلی پەئی سەرزەنشتیان کرد لەم ووتە یە ییدا، بە لام کەسانی تردەلّین: ئەمە ووتە ی سەلەف و پیشەوایانی فەتوایە وەک أبو حنیفۃ والشافعی والثوري و داود بن علی و جگە لەوانیش، موجتەہیدی خاوہن ہلہ بە تاوانبار نازان نہ لە بابەتہ ئوصولیہ کان نہ لە بابەتہ فروعیہ کان.

[منہاج السنۃ النبویۃ : 87/5]

ووتم: لای ئەو عەقیدە ی ئەہلی سوننہ بہم شیوہ یە کہ کہ سی موجتەہید گەر لە بابەتی عەقیدەییہ ہلہ بکات نابێ تاوانبار بکریت چ جایی تہ کفیر!

نُیمام السّانعی دہلّی: لە شتیکدا مونا زەرہ بکەن کہ ہلہ تان تییدا کرد پیتان بووتری: ہلہ تان کرد، مونا زەرہ لە شتیکدا مەکەن کہ ہلہ تان تییدا کرد پیتان بووتری: کوفرتان کرد.

[مناقب الشافعی للبیہقي : 1/459] ت: السید أحمد صقر

ئیمام الشافعی دہلئ: ئەھى محمد -واتا: محمد بن عبدالله بن عبدالحکم- گەر کە سێک
 پرسىارى لێکردیت دەربارى شتێک لە عیلى کە لام ئەوا وەلامى مەدەو، وە ئەگەر پرسىارى
 لێکردیت دەربارى حەقى خوین، دہلئ: درەھەمێک یان دانقێک، ئەویش پێت دہلئ: ھەلەت کرد،
 بەلام گەر پرسىارت لێبکات لە شتێک دەربارى عیلى کە لام تۆش بە ھەلە وەلامى بدەیتەو، دہلئ:
 کوفرت کرد. [مناقب الشافعي للبیهقي : 460/1]

المرزى دہلئ: پرسىارم لە الشافعی کرد دەربارى بابەتێکى عیلى کە لام، ووتى: پرسىارم
 لێبکە دەربارى شتێک گەر ھاتوو ھەلەم تێدا کرد، بلیئ: ھەلەت کرد، پرسىارم لێمە کە دەربارى
 شتێک گەر ھاتوو ھەلەم تێدا کرد، بلیئ: کوفرت کرد. [ذم الکلام وأهله : 1131]

محمّد بن عبد اللہ بن عبد الصلّم دہلئ: الشافعي دەيووت: واللّٰه گەر زانا فەتوا بدات
 و بووترئ: زاناکە ھەلەى کرد باشترە بۆى لەوہى قسەيە ک بکات پێى بووترئ: زندیق، ھىچ شتێک
 نىە زیاتر رقم لێ ببیئتەو لە عیلى کە لام و ئەھلە کەى. [سير أعلام النبلاء : 19-18/10]

الزھبى دەربارى ئەم ووتانەى الشافعي دہلئ: ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوہى کە مەزھەبى أبو
 عبدالله (واتا: ئیمام الشافعي) بەم شیوہیە کە ھەلە کردن لە اصول دا وەک ھەلە کردن نىە لە
 ئیجتىھاد کردن لە فروع دا. [سير أعلام النبلاء : 19/10]

ووتم: الذھبى کە تەکفیر لە عەقیدەى ئەودا بوونى نىە بەم شیوہیە لە ووتەکانى الشافعي
 تێگەشتوو کە تێگەشتنێکى دروستە، کە چى ابن تیمیة دہلئ: ھىچ جیاوازی نىە لە اصول ھەلە
 بکەیت یان لە فروع، ئەم جیاوازی کردنە کارى ئەھلى بیدعەيە !

ابن تیمیة دہلئ: زۆرێک لە بیدعەچىە مۆسڵمانەکانى رافیزە و جەھمیەکان و جگە لەوانیش
 چوونە وولاتى کافران جا کە سانیکی زۆر لەسەر دەستی ئەوان مۆسڵمان بوون و سوودیان لێیان
 بینی و بوون بە مۆسڵمانیکی بیدعەچى، ئەمەش باشترە لەوہى کە کافر بن. [مجموع الفتاوى : 96/13]

ابن تیمیّه دهئ: رافیزه‌ی صاف و پاراو ئه‌وانه ئه‌هلی بیدعه و گومرایین، نابیت موسلمان کچه‌که‌ی به شوو بدات به رافیزی، به‌لام گهر پیاوه‌که ویستی ئافره‌تیکی رافیزی بخوازیت نیکاحه‌که‌ی دروسته گهر هیوای هه‌بیت که ته‌وبه بکات ئه‌گینا وازه‌ینان له خواستنی باشتره تا منداله‌کانی لئ تیک نه‌دات، والله أعلم. [مجموع الفتاوی: 61/32]

ووتم: رافیزه‌ی صاف و پاراو به ئه‌هلی بیدعه و گومرایی ناو ده‌بات، خو گهر به راشکاوی ته‌کفیری معین-ی کردبوایه ئه‌وکات کیشه نه‌بوو بئ بیدعه‌چی و گومران چونکه هه‌موو کافرێک بیدعه‌چی و گومرایه، لێره‌شدا باسی رافیزه‌ی محض ده‌کات واتا یه‌ک پارچه‌ی صافه له ره‌فز خه‌وشی تیدا نیه، پاشان ده‌ئ گهر پیاویک ویستی ئافره‌تیکی رافیزه بخوازیت ئه‌وا نیکاحه‌که‌ی دروسته گهر هیوای پئ هه‌بیت که ته‌وبه بکات، هه‌ندیک که‌س ووشه‌ی (ته‌وبه) به‌وه لیکده‌ده‌نه‌وه که رافیزه‌ی به کافر داناوه بۆیه باسی ته‌وبه ده‌کات، ووشه‌ی ته‌وبه ته‌نها بۆ کوفر به‌کار نایه‌ت بۆ گونا‌هیش به‌کار دیت چ جای بیدعه و گومرایی وه‌ک خو‌ی باسیکرد، به‌لام به‌ پروونی دیاره که مه‌به‌ستی ته‌وبه نیه له کوفر، چونکه ئه‌و له سه‌ره‌تاوه نیکاحه‌که‌ی پئ دروسته پاشان گهر الله هیدایه‌تی داو ته‌وبه‌ی کرد ئه‌وا باشتره، بێگومان دوا‌ی ماره‌کردنی ئافره‌ته‌که هه‌ولێ هیدایه‌تدانی ده‌دریت که‌واته پێش هیدایه‌تدانی ئه‌و پئی دروسته ماره‌ بکری، ئافره‌تی مور‌ته‌ددیش ماره‌ ناکری تا ته‌وبه ده‌کات، پاشان جوانتر پروونی ده‌کاته‌وه که به کافری نازانیت کاتیک ده‌ئ: (گهر هیوای هه‌بیت که ته‌وبه بکات ئه‌گینا وازه‌ینان له خواستنی باشتره) واتا گهر هیوای ته‌وبه‌کردنی پئ نه‌بوو ئه‌وا وه‌ک یه‌ده‌گ (احتیاط) وابه‌شتره نه‌بخوازی، نالێ جائیز نیه بېخوازی چونکه مور‌ته‌دده، هه‌روه‌ک چۆن ئیمه ده‌لێین دروسته ئه‌هلی کیتاب بخوازری به‌لام وابه‌شتره تا موسلمانێ ده‌ست که‌وت موسلمان‌ه‌که بخوازی نه‌وه‌ک ئه‌هلی کیتابه‌که منداله‌کانی لئ تیک بدات.

ابن تیمیّه ده‌ئ: جائیز نیه بۆ هیچ که‌سیک کچه‌که‌ی به شوو بدات به رافیزی و به‌وه‌که‌سه‌ی که نوێژ ته‌رک ده‌کات، وه هه‌ر کاتیک به شوویدا به‌و مه‌رجه‌ی که ئه‌و سوننه‌یه و پینج نوێژه‌که‌ی کرد پاشان ده‌ریخست که ئه‌و رافیزه‌یه و نوێژناکات یان گه‌رایه‌وه بۆ رافیزه‌بوون و ته‌رک کردنی

نوڤٽر ئه‌وا ئه‌م شتانه نيكاحه كه به‌تال ده‌كه‌نه‌وه. [مجموع الفتاوى : 61/32]

ووتم: رافيزه بوون و نوڤٽر نه‌كردنى به‌يه‌كه‌وه كردو ته مهرچى هه‌لوه‌شانده‌وه‌ى نيكاحه‌كه، نه‌ك ته‌نهما رافيزه بوونه‌كه‌ى، زانراو يشه كه له‌لای ئه‌و نوڤٽر نه‌كه‌ر كافر، گهر ته‌نهما رافيزه بوونى كردبو ايه هو‌كارى هه‌لوه‌شانده‌وه‌ى نيكاحه‌كه ئه‌وا له ووتهى پيشوودا نه‌يده‌ووت دروسته گهره‌يوای پى هه‌بوو هيدايت وهرگرى ئه‌گينا وازه‌ينان لى باشته، وه له زور شوينا رافيزه‌كانى به ئه‌هلى بیدعه ناوبردوه.

ابن تيمية پرسيارى لیده‌كریت دهرباره‌ى كه‌سێك كه يه‌هود و نه‌صارا به باشته‌ده‌زانیت له رافيزه، ئه‌ویش له وه‌لامدا ده‌لى: الحمد لله، هه‌ركه‌سێك ئيمانى به‌وه هه‌بی‌ت كه محمد ﷺ پى هاتوه‌وه ئه‌وا باشته له هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ى كه باوه‌ريان پى نيه، ئه‌گه‌رچى ئيمانداره‌كه جوړيک له بیدعه‌شى تیدا بی‌ت جا بیدعه‌ى خه‌واريج بى شيعه بى مورجيه بى قه‌ده‌رى بى يان جگه له‌وانه‌ش جياوازی نيه، چونكه يه‌هود و نه‌صارا كفرن كوڤريک كه زانراوه له دینی ئیسلامدا به زه‌روره‌ت، جا كه‌سى بیدعه‌چى گهر و ابزانیت ئه‌و موافقى پيغه‌مبه‌ره ﷺ نه‌ك موخالفى بی‌ت ئه‌وا پى كافر نابیت، گهر واش دابنیه كه كافر ده‌بی‌ت ئه‌وا كوڤره‌كه‌ى وه‌ك كوڤرى ئه‌و كه‌سه نيه كه باوه‌رى به پيغه‌مبه‌ر ﷺ نيه. [الفتاوى الكبرى : 516/3]

ووتم: پرسيارى لیده‌كه‌ن دهرباره‌ى رافيزه كه‌چى باسى بیدعه ده‌كات ! وه‌ك بلى رافيزه بیدعه‌چين و كفرن، بۆيه ده‌لى: گهر واش دابنیه كه كافر بی‌ت ئه‌وا هه‌ر باشته له يه‌هود و نه‌صارا ! واته وه‌ك ته‌نازول كردن بلى كافر نه‌ك به حه‌قيقى، له‌كاتی‌كدا به ده‌قى قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعى زانايان مورته‌د حوكمى توندتره له كافر ئه‌صلی، وه زيانيان زياتره بۆ سه‌ر موصلمانان به تايبه‌ت رافيزه.

ابن تيمية دهرباره‌ى نوڤٽر نه‌كردن له‌دواى ئيمانى بیدعه‌چى و فاسق ده‌لى: گهر وازه‌ينان له نوڤٽر كردن له‌دواياندا بووه هو‌ى ئه‌وه‌ى كه مه‌ئوم نوڤٽر هه‌ينى و پينج فه‌رزه‌كه‌ى له ده‌ست بچى ئه‌وا له‌م كاته‌دا وازه‌ينیت له نوڤٽر كردن له‌دواياندا مه‌گه‌ركه‌سێك بیدعه‌چى بی‌ت و موخاله‌فه‌ى

هاوه لآن بکات ﷺ واز دههینیت له نوێژکردن له دوایاندا، به هه مان شیوه گهر ئیمامه که وهلی ئه مره کان دایانمه زرانده بوو له وازهینانی نوێژکردن له دوای هیچ بهرژه وهندییه که نه بوو نه و له م کاته دا له سه ری نیه واز بهینیت له نوێژکردن له دوایاندا به لکو نوێژکردن له دوای ئیمامیکی باشتەر باشتره، هه موو نه مانه ش ده رباره ی که سیکه که فسقیک یان بیده یه کی لیده رکه وتوو که دیاره پیچه وانیه ی قورئان و سوننه ته وهک بیده ی رافیزه و جه همیه کان و هاوشیوه یان.

[مجموع الفتاوی : 354/23]

ووتم: بپروانه به پروونی باسی نه وه ده کات که رافیزه و جه همیه کان بیده چین گهر نوێژنه کردن له دوایان بووه هو ی وازهینان له نوێژی ههینی و پینچ فه رزه که به کۆمه ل نه و ده بیت نوێژیان له دوای بکهیت و نابیت واز بهینیت، باسی دووباره کردنه وه ی نوێژیش ناکات تا ته ئویلی بو بکه ن بلین به کافری زانیون، به لکو ته وای ووته که ی ده رباره ی نوێژکردنه له دوای نه و ئیمامانه ی که بیده چین یان فاسقن.

ابن تیمیّه ده لێ: که سیک نوێژ به کۆمه ل بکات له دوای بیده چیه ک باشتره له وه ی نوێژ له ماله کهیدا بکات به ته نها، تا نه مه نه بیته هو ی وازهینان له نوێژی به کۆمه ل به یه کجاری، به لام نه گهر توانی نوێژ بکات له دوای ئیمامیک که بیده چی نیه نه و چاکتر و باشتره به بی گومان، به لام گهر نوێژی له دوای بیده چی کرد ده رباره ی نوێژه که ی خیلاف هه یه له نیوان زانایاندا، له مه زه به ی الشافعی و ابو حنیفه نوێژه که ی دروسته، به لام له مه زه به ی مالک و أحمد خیلاف و ته فصیل هه یه، نه مه ش ده رباره ی بیده یه که که ده زانری موخاله فه ی قورئان و سوننه ته وهک بیده ی رافیزه و جه همیه کان و هاوشیوه کانیان. [مجموع الفتاوی : 356-355/23]

ابن تیمیّه ده لێ: نه وه ی له سه له ف و پیشه وایه کانه وه رپوایه ت کراوه به مطلق ی ته کفیری جه همیه پاراوه کان ده که ن نه وانه ی که ئینکاری له صیفات ه کان ده که ن و حه قیقه تی ووته که یان نه وه یه که الله نه قسه ده کات و نه ده بینری و نه جیا یه له دروست کراوه کانی و نه عیلمی هه یه و نه قودرهت و نه بیستن و نه بینین و نه ژیان، به لکو قورئان مه خلوقه و نه هلی به هه شت الله نابین

ووتم: ده ئۆ سه له ف به مطلق ی جه همیه پاراوه کانیان ته کفیر کردوو ه ! جه ههی پارا واتا یه ک پارچه یه له جه همیه ت نه ک ته نها چه ند په له یه کی جه همیه تی تیدا بیت.

ابن تيمية دهئ: له فه تواکانی فه قيمه أبو محمد (واتا: العز بن عبدالسلام) فه توايه کی دريژم بينی که شتی چاکي تيڊا بوو، پرسياريان ليی کردبوو ده ربارهی ژمارهيه ک بابته، ئه ویش له وه لامدا وتوويه تی: ... (دوای نه قل کردنی هه نديک له ووته کانی ئينجا ديته سه ر ئه م ووته يه) سه بارهت به له عنهت کردنی زانايان له پيشه واهه شعريه کان نه وهی له عنهتيان لي بکات ته مبي ده کري و له عنهته که بوخوی ده گه رپته وه، هه ر که سيک له عنهت له يه کيک بکات که شايسته نه بيته وه واهه بوخوی ده گه رپته وه، زانايان سه رخه ري فروعي دينن، وه نه شعريه کان سه رخه ري اصولي دينن.

ووتم: به‌لای ابن تیمیة ئەمە قسەییەکی چاکە بووتری: زانایان سەرخەری فروعی دین، وە ئەشعەرییەکان سەرخەری اصولی دین، لەکوئای ابن تیمیة ئاماژە بەو دەکات کە العز بن عبدالسلام بۆیە پێگەری لە لەعەت کردنیان کرد چونکە اصولی دینیان سەرخستوو، ئەمەش بریتییە لە موافەقەکردنی قورئان و سوننەت و پەردانەوێ ئەوێ موخالەفە قورئان و سوننەت دەکات، جا هەندیک دەلێن ئەوێ لەبەر ئەو بێدەنگ بوو لەسەر ئەم ووتەیە یان بە چاک ناوی بردوو وەک لە سەرەتا بای دەکات لەبەر ئەوێ کە ئەشعەرییەکان لە هەندیک بابەت موافقی ئەهلی سوننە بوون و پەردی ئەهلی بیدعیان داوێ ئەو جا مەدحە کە تایبەتە بەمە نە ک گشتی بێ، منیش دەلێم باشە با وابێ، بەلام ئەم ووتەیە وەک ئەو وایە بووتری: مەدخەلیەکان سەرخەری اصولی دین چونکە لە بابەتی شیرکی هاوار کردن لە پیاو چاکان و گۆر پەرسی و باوەر بوون بە شتی پرو پوچ و نەهێشتنی ئەم جوۆر شیرکانە دەستیکی بالایان هەبوو لە پەردانەوێ سۆفیەکان بگرە لە جیبەجێ کردنی سوننەتە کردارییەکان و نەهێشتنی بیدعە ووتەیی و کردارییەکان پۆلێکی بالایان هەبوو لەناو مزگەوتەکاندا بە تایبەتی و دەرەو بە گشتی، کەواتە دەکرێ بە مەدخەلیەکان

بَلَّيْن لَهُم رِوَوْه سَهْرَخَه رِیْ أَصُولِ دِیْنِ لَه کَاتِیکْدَا خَوَّیَان لَه أَصُولِ دِیْنِ کِه وَتوونَه تَه کُوفِرِه وَه،
ئَه شَعَه رِیْیه کَانِیْش بَه هَه مَان شِیْوَه لَه أَصُولِ دِیْنِ کِه وَتوونَه تَه کُوفِرِه وَه ئِیْتَر نَازَانِم سَه رَخَسْتَنِ
أَصُولِ مَانَایْ جِیْه لَه کَاتِیکْدَا خَوْتُ تِیکِه وَتووی ؟!

ئَه وَه ی لَه عَنَه تِیْش بَکَات لَه ئَه شَعَه رِیْیه کَان بُوخَوَّی دَه گَه رِیْتَه وَه ! أَبُو إِسْمَاعِیلُ الْهَرَوِیْ کِه خَوْدِی
ابن تیمیة به شیخ الإسلام ناوی دَه بَات لَه کَتِیْبَه کِه یَدَا (ذَمُّ الْکَلَامِ وَأَهْلِهِ) لَه چَه نَدَه هَا شَوِیْن
تَه کَفِیْر کَرْدَنِی أَبُو الْحَسَنِ الْأَشْعَرِیْ وَئَه شَعَه رِیْیه کَان وَلَه عَنَه ت کَرْدَن لِیْیَان نَه قَل دَه کَات لَه لَایَه ن
زَانَا یَانَه وَه، تَو بَلَّیْ بُوخَوَّی گَه رَا بِیْتَه وَه تَه کَفِیْر وَلَه عَنَه تَه کَان ؟!

أَبُو إِسْمَاعِیلُ الْهَرَوِیْ ئَه گَه رَجِی لَه سَهْر عَه قِیْدَه ی ئَه هَلِی سَوْنَه بُووَه لَه زَوْرِیْک لَه بَابَه تَه کَان وَزَوْر
تَوْنَد بُووَه بَه رَامْبَه ر کَافِر وَبِیْدَعَه جِیْه کَان بَه لَام لَه بَابَه تِیْ تَصَوْف وَقَه دَه ر تِیکِه وَتووَه کِه جَه بَرِیْیه
لَه قَه دَه ر دَا، لَه گَه لَّ ئَه وَه شَدَا ابْنِ تِیْمِیَّة بَه شِیْخُ الْإِسْلَامِ نَاوِی دَه بَات، بِیْنِیَوْتَانَه سَه لَه ف بَه
کِه سِیْکِی سَوْفِی وَجَه بَرِیْی بَلَّیْن شِیْخُ الْإِسْلَامِ، جَا وَانَه بِنِیْ کِه ابْنِ تِیْمِیَّة ئَاگَا دَارِی حَالِی نَه بِیْت بَه لَّکُو
خَوَّی هَه لَه کَانِی بَاس دَه کَات، ئَه مَهْش نِیْشَانَه ی نَه رَمِیْ ابْنِ تِیْمِیَّة-یَه لَه گَه لَّ ئَه وَکِه سَانَه ی کِه لَه
عَه قِیْدَه تِیکِه وَتوون، ئِیْتَر بُو لَاتَان سَه یْرَه أَبُو حَنِیْفَه بَه ئِیْمَام وَه سَف بَکَات ؟!

أَبُو إِسْمَاعِیلُ الْهَرَوِیْ سَهْرَه رَا ی زَوْر تَوْنَد بُووَنِی لَه سَهْر عَه قِیْدَه ی ئَه هَلِی سَوْنَه لَه بَابَه تِیْ صِیْفَات دَا
دُزَا یَه تِیْه کِی تَوْنَدِی ئَه هَلِی کِه لَامِی دَه کَرْد، بَه لَام صَوْفِیْهِ خَلِیْسْکَانِی گَه وَرَه ی هَه یَه لَه بَابَه تِیْ (فَنَاء)
هَه وَرَه هَا لَه بَابَه تِیْ قَه دَه ر جَه بَرِیْیه، ابْنِ تِیْمِیَّة-ش ئَه مَانَه دَه زَانِیْ خَوَّی بَاسِی کَرْدُووَه، لَه گَه لَّ
ئَه وَه شَدَا بَه شِیْخُ الْإِسْلَامِ نَاوِی دَه بَات، ئِیْتَر ئَه م نَازِنَاوَه گَه وَرَه یَه بَدَات بَه کِه سِیْکِی ئَاوَا بُو نَازِنَاوِی
ئِیْمَام نَادَات بَه أَبُو حَنِیْفَه ؟

ابْنِ تِیْمِیَّة دَه ئِیْ: أَحْمَد تَه کَفِیْرِی جَه هَمِیْه کَانِی نَه کَرْدُووَه بَه مَعِیْن، وَه ئَه وَانَه ی أَحْمَد پِیْ
وَ تَوون جَه هَمِیْ هَه مَوِیْ تَه کَفِیْر نَه کَرْدُوون، وَه ئَه وَانَه ی هَاوِرَا ی جَه هَمِیْه کَان بُووَنَه لَه هَه نَدِیْک
بِیْدَعَه یَان دَا هَه مَوِیْ تَه کَفِیْر نَه کَرْدُوون، بَه لَّکُو نَوِیْژِیْ لَه دَوَا ی ئَه وَ جَه هَمِیْانَه کَرْدُووَه کِه
بَانْگَه وَازِیَان دَه کَرْد بُو جَه هَمِیْه ت وَ خَه لَّکِیَان تَاقِی دَه کَرْدَه وَه وَ سَزَا ی ئَه وَانَه یَان دَه دَا کِه هَاوِرَا یَان

نه بن به سزايه کي زور توند، که چي احمد و هاوشيوه ي احمد نه وانيان ته کفير نه کرد، به لکو احمد برواي و ابوو که ئيماندارن و پيشه وان و دوعاي بو ده کردن، وه برواي و ابوو که له دوایاندا نويز بکري و حه ج و جهاديان له گه لدا بکري و پريگري بکري له خروج کردن لييان، ههروهک چون نه مافانه ي به پيشه واکاني تر ددها، وه سه رزه نشتي نه و کاره باطله ي ده کرد که دايان هينابوو که کوفريکي گه وره بوو نه گه رچي نه وان نه يانده زاني که کوفره، جا احمد سه رزه نشتي ده کرد و جهادي ده کردن بو ره تکرده وه ي به پي توانا، جا گوپراهي لي الله و پيغه مبه ره که ي کو ده کاته وه له ده رختني سوننه ت و دين و سه رزه نشتي کردني بیدعه ي جه هميه مولحیده کان له گه ل ره چاو کردني مافي ئيمانداران له پيشه وايان و ئوممه ت، نه گه رچي جاهيل و بیدعه چي وزالم و فاسق بن.

[مجموع الفتاوى : 508-507/7]

ووتم: بروانه جه هميه کان به مولحید ناو ده بات و ده لي ووته که يان کوفريکي گه وره بوو، به لام که ديته سه رمعين ته کفيريان ناکات و به جاهيل و بیدعه چي وزالم و فاسق ناويان ده بات ! له وهش سه يرتر نه مه ددهاته پال ئيمام احمد گوايه به موسلمانان زانيون و نويزي له دوا کردوون ! دياره بي ناگايه له وه ي که ئيمام احمد نويزه کاني دووباره ده کرده وه هه رکاتيک له دواي نه وانه نويزي کردبوايه که ده لين قورئان مه خلوقه، هه ر نه م جوړه ووتانه يه که نه مرؤ مه دخه ليه کان پيماني ده فروشنه وه وکردوويانه به کو له گه ي پشتيان.

أبر رارر ده لي: به احمد-م ووت: له و کاتانه ي که نويزي هه يني له دواي جه هميه کان ده کرد، ووتم نويزي هه يني له دوايان ده کريت ؟ ووتي: من دووباره ي ده که مه وه، توش هه رکاتيک نويزت له دواي نه وانه کرد که ده لين قورئان مه خلوقه دووباره ي بکه ره وه، ووتم: له عه ره فه شدا دووباره ي بکه مه وه ؟ ووتي: به لي. [مسائل أبي داود للإمام أحمد : 305] ت: طارق عوض الله

عبداللطيف بن عبدالرحمن پرسياي لي ده کريت ده باره ي نه و گومانه ي که هه نديک له مولحیده کان ده يين و ده يده نه پال ابن تيمية که وتوويه تي: ئيمام احمد نويزي له دواي جه هميه کان ده کرد، نه ويش له وه لامدا ده لي: نه م ووته يه گه ر پاست بيت، نه وايه کيک له شته هه ره پروونه کان له لاي

فیڤخوازانی زانست وئه هلی ئه ئه ر ئه وه یه که ئیمام أحمد وهاوشیوه کانی له ئه هلی عیلم وحه دیت خیلایان نیه له ته کفیر کردنی جه همیه کان که ئه وان گومرا و زندیقن، وه ئه وانیه کتیبیان نویسه ده باره ی عه قیده ته کفیری جه همیه کانیاں باسکردوو له ته واوی زانایانی ئه هلی عیلم وئه ئه ر، اللالکائی رحمته الله ژماره یه ک زانای ژماردوو ناتوانین باسیان بکه یین له م نامه یه دا، به هه مان شیوه عبدالله کوری ئیمام أحمد له کتیبی السنة و الخلال له کتیبی السنة وابن أبي مليكة له کتیبی السنة، وه ابن خزيمة دانی ناوه به کوفره که یان وله ئیمامه گه وره کانه وه نه قلی کردوو، وه شمس الدين ابن القيم له (الكافية الشافية) کوفری ئه وانیه گیاره ته وه له 500 پيشه وای موسلمانان وزاناکانیاں، وه نوێژکردن له دواياندا به تايبه تی نوێژی هه یی مانای ئه وه نیه که ته کفیر نه کراون به لام ده بیئت نوێژه که دووباره بکریته وه چونکه ناتوانی نوێژ له دواي جگه له وان بکریت، وه ئه و پيوایه ته ی که ناسراوه له ئیمام أحمد-ه وه ئه وه یه که ریگری کردوو له نوێژکردن له دواياندا، وه جیاوازی ده کریت له نیوان که سیک که ئیقامه حوجه کراوه له گه ل که سیک که نازانیت ئه م شتانه چین، ئه م ووته یه ش شیخ الإسلام مه یلی بۆه یه له و بابه تانه ی که به لگه کانی ساراوه ن له هه ندیک له خه لکی ... (پاشان ده ئی) وه بشر المریسي وهاوشیوه کانی گومان و ووته یان هه یه ده باره ی نه فیکردنی صیفات هاوشیوه ی گومانی جه همیه موته ئه خیره کان، به لکو ته واوی ئوممه ت ئیلحادیان که مته له هه ندیک له م جه همیه گومرايان به لام سه ره رای ئه وه ش زانایان یه کده نگن له سه رته کفیرکردنی بشر المریسي، وه نوێژ دروست نیه له دواي کافرکی جه همی یان هه ر کافرکی تر، وه ئیمام أحمد به راشکاوی باسیکردوو وه ک کوره که ی عبدالله و جگه له ویش لییان نه قل کردوو که نوێژی هه یی و نوێژه کانی تریشی دووباره ده کرده وه.

[الدرر السنية : 420-422] ج ت: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم

ووتم: ووتی که ابن تیمیه جیاوازی ده کات له نیوان ئه وه ی ئیقامه حوجه کراوه و ئه وه ی ئیقامه حوجه نه کراوه له جه همیه کان، وه پوونی کرده وه که ته کفیرکردنی جه همیه کان له لایه ن زانایانی سه له ف شتیکی زۆر پوونه، نه ک وه ک ئه وه ی ابن تیمیه باسی ده کات ته کفیری معین نه کراون.

ابن تیمیة دہلئ: دواى هاتى پيغهمبەر به زهرورەت ئەو دەزانين كه پيغهمبەر به جائيزى دانه ناوه بۆ ئوممەتەكەى كه هاوار لە مردوو و پيغهمبەران و پياوچاكان و جگە لەوانيش بكن، نه به لەفزی استغاثە و نه به لەفزی تر، نه به لەفزی استعاذە و نه به لەفزی تر، هەروەك چۆن به جائيزى دانه ناوه بۆ ئوممەتەكەى كه سوجدە بۆ مردوو بەرن يان بەرەو گوپرى مردوو سوجدە بەرن و هاوشیوەى ئەم جوړە كارانه، بەلكو دەزانين پيغهمبەر نهى له هەموو ئەم كارانه كردوو، وه ئەم كارانه لەو شیركانەيه كه الله و پيغهمبەرەكەى حەراميان كردوو، بەلام بەهۆى زالبوونى جەهل و كەمى زانست هەبوون به بەلگە شەرعیەكان لە زۆربەى مۆتەئەخیرینەكان نەتوانراوه تەكفیر بكرین بەهۆى ئەم كارانه یانەوه تا بۆیان پروون دەكریتەوه كه ئەوێ پيغهمبەر پێى هاتوو پيچەوانەى ئەمەيه. [الرد على البكري : 629-630]

ووتم: بەپروونی باسى ئەو دەكات كه بەهۆى زالبوونى جەهل و كەم بوونەوهى زانست لەناو خەلكیدا ناكړئ خەلكى بەم كارانه تەكفیر بكریت ئیلا دواى ئیقامە حوججە.

گەر بلین مەبەستى كوفرى معذب-ه لێردا، دهلین باشه بۆ دەبێ ابن تیمیة هەمیشە قسە لەسەر كوفرى معذب بكات لە كاتیكدا زۆربەى موسلمانان كه باسى تەكفیر دەكەن مەبەستیان زیاتر بابەتى (الأسماء) ه نەك (الأحكام) واتا كه دەپرسن فلان كافره یان نا مەبەستیان ئەوێه كه تەكفیری بكەن یان نا نەك مەبەستیان ئەوێه بێت هیژشى بكەنە سەر و بیکوژن یان مەبەستیان ئەوێه بێت لە قیامەتدا دەچیتە دۆزەخ یان تاقى دەكریتەوه، نازانم بۆچى وای نیشان دەدەن كه ابن تیمیة هەر جارێك باسى تەكفیر بكات هەمیشە مەبەستى (الأحكام) بووه لەكاتیكدا ئەوێه گرنگە و زیاتر قسەى لەسەر دەكریت (الأسماء)ه، پاشان بۆ پروونى ناكاتەوه بۆ ئیلا دەبیت خۆمان هەمیشە ئەو تەئویلەى بۆ بكەین، ئاخر ئەمە بابەتیكى زۆر هەستیاره چۆن ووشەیهكى گومانای بەكار دەهێنیت لە بابەتیكى ئاودا، پاشان لێ دەگەرێ كه خۆینەر بۆخۆی تیبگات ! جارێك و دووانیش نیه دەیان جار دووبارەى دەكاتەوه، ئینجا سەیرەكه لەو دایە گەر لە دە شوین بلی تەكفیر ناكړئ به معین ئیلا دواى ئیقامە حوججە، وه له یهك شوین تەكفیری معین بكات، یهك جارەكه دەكەن

به ووتهی محکم و جاره که ده کهن به ووتهی متشابه !

ابن تیمیّه دهئ: له الصحيحين هاتووه فهرموودهی ئه و پیاوهی که به منداله کانی ووت:
(إذا أنا مت فاسحقوني ثم ذروني في اليم، فوالله لئن قدر الله علي ليعذبني عذابا ما عذبه أحدا من العالمين، فأمر الله البر فرد ما أخذ، وأمر البحر فرد ما أخذ منه، وقال ما حملك على ما فعلت ؟ قال خشيتك يا رب، فغفر له) جا ئه م پیاوه بر وای وابوو گهر ته رمه کهی بسوتینن و پاشماوه کهی فرپنده نه ووشکانی و ده ریا ئه و الله ناتوانئ دووباره زیندووی بکاته وه، وه زیندووی ناکاته وه یان ئه مهی به جائیز زانی، جا هه ردووکیان کوفرن، به لام جاهیل بوو حه قی بوو روون نه بوویه وه بویه الله لی خوشبوو، هه ربویه جه همیه کان له حلولیه کان و نه فیکه رانی صیفات که نه فی ئه وه یان ده کرد الله تعالی له سهر عهرش بیئت کاتییک فیتنه که یان سه ری هه لدا پییم ده ووتن گهر من هاو پای ئیوه بم ئه و کافر ده بم، چونکه من ده زانم ووته کهی ئیوه کوفره به لام ئیوه له لای من کافر نابن چونکه ئیوه جاهیلن، ئه م ووته یه ی منیش بوو زاناکان و قازییه کان و شیخه کان و کاربه دهسته کانیان بوو. [الرد علی البکری : 383-384]

ووتم: نه فیکردنی صیفه تی علو بوو الله تعالی کوفرئیکی به واحة و ده ست به جئ خاوه نه کهی پیی کافر ده بیئت جا زانا بیئت یان جاهیل، چونکه ئه مه شتییک نیه به به لگه بزانی هه رله فیطره تی هه موو مروؤقیکدا هه یه که الله له ئاسمانه جا کافر بیئت یان موسلمان ته نانه ت ته وانه ی که نه فی ئه م صیفه ته ش ده کهن هه میشه فیطره تیان به سه ریاندا زاله که ناوی الله ده هیئن به په نجه یان سه ر ئاماژه بوو ئاسمان ده کهن، ته نانه ت گهر بیئتو له مندالیکی ته مه ن بچووک پیرسی الله له کوپییه به بن هیچ بیرکردنه وه یه ک رپک دهئ له ئاسمانه، بویه به هیچ شیوه یه ک خیلاف نه بووه له سه له فی ئوممه ت که ئه وه ی ئیثباتی صیفه تی علو نه کات بوو الله تعالی کافره و استتابه ده کری ته وه به نه کات له ملی ده درپت، به لام ابن تیمیه بابته عوزر هیئانه وه و ئیقامه حوجه ئه وه نده له لای فراوانه ته نانه ت نه فیکه رانی ئه م صیفه ته ش ده گریته وه ! ده پرسم ابن تیمیه چ سه له فیکی هه یه له م کاره دا ؟ کام زانای سه له ف وای ووتوه ؟ پاشان خو ی باس ده کات که ئه م ووته یه ی بوو زاناکانی

ئەوان بوو نەك بۆخەلکی عەوام و جاھیل كەواتە بابەتی عوزر بە جەھل لەلای ئەو زۆر فراوانە، جا یەكێك لەوانەى كە دەیویست بەرگری لە ابن تیمیة بكات دەربارەى ئەم ووتەى دەیووت: ابن تیمیة ئەوانەى بە كافر زانیووە كە ئەم قسانەى لەگەڵ كەردوون بەلام ئەو وەك ئیمە حەماسى نەبوو. پێك بۆ ئیو كە كافر بەلكو ووتووەتى ئیو جاھیل بۆیە تەكفیرتان ناكەم چونكە ئەوان زانان كە سێكیش زانا بێت زۆر بەلایەو قورسە پێ بووتری جاھیل ! ئەگینا ابن تیمیة ووتەى تری ھەى دەلی: حەلیەكان كافر و ئەو تەكفیریشیان نەكات كافر، منیش دەلیم: دلنایم ابن تیمیة لەژێندا بواوە پێ دەووتی درۆت كە بە دەمى منەو بۆشتانێك بە دەمى منەو دەلی كە من لی بەریم، گریمان ئەوكات بەم شیوہە بوو لە بەرامبەر كەسەكاندا ئەى ئەوكاتەى ئەم كتیبەى نوسیو بۆ راستیەكەى پوون نەكەردۆتەو بۆ من مەبەستم ئەو بوو كە ئاوام ووتو ؟ خو ئیمە ووتەى ناو كتیبەكە دەخوینینەو نەك مەشەدەكە بە چاوی خویمان ببینین و ببیستین تا ئەم سیناریۆیە ھەلیت و پەلیتەى بۆ دروست بكەین ! پاشان گەر واش بێت ئەوا پەلەى كە لەسەر ابن تیمیة چونكە ناكری كە سێك زانا بێت و نازناوى شیخ الإسلام بێت بە كەسانى كافر بۆ ئیو كە كافر نین لەلام بەلكو جاھیل تەنھا لەپێناوى ئەو تۆرەیان بكات و دەماریان بگری ! ئەم جوۆرە یاریانە لە ھەموو شوێنێك جیگای بێتەو لە دیندا جیگای نابێتەو، سەبارەت بەو كە ووتووەتى حەلیەكان كافر و ئەو تەكفیریشیان نەكات كافر، بەلى ئەمە راستە بەلام من سەرھەتای ئەم بڕگەى ووتەم من ووتانێك نەقل دەكەم لە ابن تیمیة كە دەربارەى كەس و گروپەكان و پرودەو زیندووكانە نەك ووتەى گشتى ئەو وابلێ كافر و ئەو وابلێ كات كافر، ئەم ووتانە گشتین ھەموو زانیەك ووتەى لەم شیوہەى ھەى بەلام كە ھاتە سەر واقع و جیبەجی كەردن دەرەكەوئ باوہرى بە تەكفیری معین ھەى یان باوہرى بە عوزر بە جەھل و ئیقامە حوججە ھەى، پاشان ووتنى (ئەو بۆ قورئان مەخلوقە كافر، و ئەو تەكفیریشى نەكات كافر) ووتەى كە یەكجار باوہ بوو لەلای سەلەف دواى پرودانى فیتنەى خلق القرآن بۆیە بە دەگمەن زانای ئەھلى سوننە ھەى لەو سەردەمە ژیا بێت و ئەمەى نەووتی كە چى سەرھەرای ناوبانگى ئەم ووتەى ابن تیمیة دەلى سەلەف ئەو كەسەیان بە معین تەكفیر نەكەردوو كە ووتووەتى قورئان مەخلوقە !

که واته که خوشی ده ئی حلولیه کان کافرن و ئه وهی ته کفیریان نه کات کافره زور ئاساییه بئی به معین ته کفیر ناکرین ئیلا دواى ئیقامه حوججه، بویه هه رگیزه وه ئی ئه وه مه دهن ووته موجه له کانی بکه ن به حه که م به سه ر ووته موفه سه له کانی وه ک من ئاوا پرووداوى زیندوو بهیننه وه که حوکمی داوه له سه ر که سه کان و گروپه کان، خو پیشتر هیئامان که ده ئی جه همیه کان مولحیدن ووته که یان که وهره ترین کوفره که چی هه ر سووره له سه ر ئه وهی که به معین ته کفیر ناکرین بگره ئه مه ی داوه ته پال سه له ف، جا شتیك بداته پال سه له ف چۆن پیچه وانیهی ئه م شته ده کات ؟ ئه و پی وایه جه همیه کان به معین ته کفیر ناکرین ئه مه ش مه زه بهی سه له فه له لای ئه و، بیگومان خوشی له سه ر ئه و مه زه به ده روات، باسکردنی ئه م فه رمووده یه که پیاوه که ده ئی مردم بم سوتینن له گه ل ئه م ووتانه دا که کردوو یه تی به رامبه ر جه همیه کان خو ی له خویدا به لگه یه کی حاشا هه لنه گره که ته کفیریان ناکات، بویه کاتیك قسه ی ته و او ده بیته له سه ر فه رمووده که، ده ئی: هه ر بویه ش من وام به جه همیه کان ووت، واتا به هو ی ئه م فه رمووده یه ده زانم ته کفیری که سانی جاهیل ناکرئ، وه ابن تیمیه زیاتر له 10 جار له کتیه کانی ئه م فه رمووده یه هیئاوه ته وه وه ک به لگه له سه ر هه بوونی عوزر به جه هل و ته کفیر نه کردن ئیلا دواى پروونکردنه وه، ته نانه ت له شوینیکدا په ددی ئه و زانیانه ش ده داته وه که وتوو یانه ووشه ی (لئن قدر الله علی) به مانای قودره ت نایه ت به لکو به مانای ته نگ کردن دیت یان به مانای قه ده ری الله وایته که سزام بدات دیت یان به هه ر جوړیکی تر ته ئویلیان کردب تا گومانی عوزر به جه هل لاده ن له سه ر فه رمووده که، که چی ابن تیمیه په ددی به لگه کانیان ده داته وه و ئه م ووته یه سه ر ده خات که عوزر به جه هل هیه و فه رمووده که به لگه یه له سه ری، وه ده ئی ئه وانیهی که ووشه که یان ته ئویل کردوو به ته نگ کردن یان قه ده ری الله ئه و له سه واب لایداوه و پښگای هه له ی گرتوته بهر، وه ته حریفی مانای ووته کانی کردوو.

بروانه [مجموع الفتاوى : 411-408/11]

که چی ده بینین زانیانی تر هه ر یه کیکیان به جوړیک ته ئویلی ده که ن تا گومانی عوزر به جه هل لاده ن له سه ر فه رمووده که بویه ووشه که به مانای تر لیک ده دهنه وه، یان وه ک هه ندیک له نه جدیه کان ده ئین: ئه م پیاوه له سه ر ده می فه تره ژیاوه حوکمی ئه وان جیاوازه له سه ر که سانی تردا

قیاس ناکریت، به لام ابن تیمیة چونکه عوزر به جهل زور فراوانه له لای ده بینی چهنده ها جار
 ئەم فەرمووده یه ده هیئتیه وه له کتیبه کانیدا و ده یكات به به لگه له سه ر عوزر به جهل.

ابن تیمیة ده باره ی ئیثبات کردن و نه فیکردنی ئەو له فزانیه که له قورپان و سوننه تدا نه هاتون
 وهک (متحيز) و (جهة) و (جسم) ده ئی: نه وه ی ئیثباتی ئەم له فزانیه ده کات ده ئی: نه فیکردنی نه وه ی که
 الله جیا یه له دروستکراوه کانی و صیفه تی علوی نیه به سه ر دروستکراوه کانی شتیکی باطله، به لکو
 ئەم کارانه پابه ندی ده کات به وه ی که پیغه مبه ر به درو بخریته وه له و شتانه ی که ئیثباتی کردووه
 بو په روه ردگاری و له په روه ردگاریه وه پی راگه یاندووین ئەمه ش به هه مان شیوه کوفره، به لام هه ر
 که سیک قسه یه کی کوفر بکات مه رج نیه کافر بیّت تا ئیقامه حوججه ی له سه ر ده کریت و
 کوفره که ی ئیثبات ده کات، جا کاتیک ئیقامه حوججه ی له سه ر کرا ئەوکات کافر ده بیّت، به لکو
 نه فیکردنی ئەم شتانه پابه ندی ده کات به ته کفیرکردنی پیغه مبه ر له و شتانه ی که بو په روه ردگاری
 ئیثباتی کردووه و له په روه ردگاریه وه پی راگه یاندووین، به لکو ئەم کاره نه فیکردنی الله ی
 دروستکه ری لیده که ویتته وه هه روه ها په کخستنی ئەو به حه قیقه ت، جا کاتیک نه فیکردنی ئەم
 شتانه کوفری ئی بکه ویتته وه به ومانایه ی که باسمان کرد ئەوا کوومه ئیکی زور له ئەهلی ئیمان نه فی
 ئەم شتانه یان کردووه به لام لازمی مه زهه ب نابیته مه زهه ب. [مجموع الفتاوى : 306/5]

ووتم: ئەمه ش روونکردنه وه ی ووته ی پیشوویه تی که ئەوانه ی نه فی صیفه تی علو ده که ن ته کفیریان
 ناکات و پی وایه ده بیّت دوا ی ئیقامه حوججه ته کفیر بکریّن، چونکه به درو خستنه وه ی زیاتر له
 هه زار به لگه له قورپان و سوننه ت هیشتا به س نیه بو ابن تیمیة که ته کفیری ئەوانه بکات که
 نه فی علو ده که ن مه گه رته نها بلین ئیمه ئەم به لگانه به درو ده زانین ئەوکات ده بی ته کفیر بکریّن!
 جا ئەپرسین ئیقامه حوججه له سه رکێ ده که یت ؟ بو ئەوانه ی نه فی علویان کردووه بی ئاگابوونه
 له قورپان و فەرمووده و ووته ی سه له ف ؟ یان هه موویان دیوه به لام ته ئویلی ده که ن و په ددی
 ئەهلی سوننه ده دهنه وه یان بگره هه ندیکیان ئەوانه ش ته کفیر ده که ن که ئیثباتی صیفه تی علو
 ده که ن بو الله تعالی، ئەم بیانوو هشی به یه کجاری بنه بر کردن که بلین مه به ستی کوفری معذب ه

نهك غير معذب، چونكه دهئ: (كۆمهئيكى زۆر له ئههلى ئيمان نه فى ئه م شتانهيان كردوو) كهواته به ئههلى ئيمانين دادهئيت نهك ئههلى كوفر.

ابن تيمية دهئ: أحمد ته كفيري جه هميه كانى ده كرد ئهوانه ي كه ئينكارى ناو وصيفه ته كانى الله ده كه ن چونكه دژ به يه ك بوونى ووت ته كانيان له گه ل ئه وه ي كه پيغه مبه ر ﷺ پي هاتوو ه ئاشكرا و پروونه، چونكه حه قيقه تي ووت ه ي جه هميه كان په كخستنى خالق-ه، جا أحمد به وان تاقى كرايه وه تا حه قيقه تي ووت ه كه ي ئهوانى زانى كه به ده وري په كخستنى خالق ده خوليت ته وه، وه ته كفير كردنى جه هميه كان به ناوبانگه له لايه ن سه له ف و پيشه وايانه وه، به لام أحمد به معين ته كفيري نه كردوون. [مجموع الفتاوى : 348/23]

ابن تيمية دهئ: به هه مان شي وه كاتي ك حفص الفرد ووتى: قورئان مه خلوقه، الشافعي پي ووت: كافر بووى به الله-ى عظيم، بوى پروون كرده وه كه ئه م ووت ه يه كوفره، به لام حوكمى مور ته ددى به سه ر حفص نه دا ته نها به هو ي ئه مه وه، چونكه به لگه كانى بو پروون نه كرد بوويه وه كه به هو يه وه كافر ده بيت، گه ر الشافعي پي وابوايه حفص مور ته دده ئه وا هه ولى كوشتنى ده دا، وه له كت يبه كانى با سي كر دووه شايه تي ئه هلى بيدة عه قبوله و نو ئژ له دوايان ده كر يت.

[مجموع الفتاوى : 349/23]

ووت م: زۆري ك لهوانه ي كه به رگري له ابن تيمية ده كه ن و وا ي نشان ده دن كه ته كفيري معين ده كات و با وه ري به عوزر به جه هل نيه ئه م پروودا وه ي الشافعي وه ك ره ددي ك بو مه دخه ليه كان ده هين و ده يكه ن به به لگه له سه ره به بوونى ته كفيري معين و نه بوونى ئيقامه حوججه و عوزر به جه هل، به لام ئه وه تا ابن تيمية زۆر به پروونى ده ئ الشافعي ته كفيري معين-ى نه كردوو ته نها ته كفيري مطلق-ى كردوو ته گينا گه ر به مور ته ددى زانيبوايه هه ولى كوشتنى ده دا، ئه مه ش ديسان ئه و بيانوو ه تان پوچه ل ده كاته وه كه هه ميشه ده ئين ابن تيمية با سي كوفري معذب ده كات نهك غير معذب، ليره دا به پروونى باس ده كات كه الشافعي حفص-ى به مور ته د نه زانيوه، خو ئيت ر ئه مه پروونه و اتا ته كفيري معين-ى نه كردوو، به لام ليره دا ئه م گومانه لاده ده ين كه ابن تيمية دروستى

کردوو، سه‌ره‌تا الشافعي حاکم نيه تا مورته‌د بکوژئ ئه‌مه کاری ده‌سه‌لاته نه‌ک کاری الشافعي، به‌لام وه‌لامی ئه‌مه‌ش ده‌دهینه‌وه به‌ رپوایه‌ته‌که‌ی ابن أبي حاتم.

ابن أبي حاتم ده‌ئ: فی کتابي عن الربيع بن سليمان قال حضرت الشافعي أو حدثني أبو شعيب إلا أني أعلم أنه حضر عبدالله بن عبدالحکم و يوسف بن عمرو بن يزيد وحفص الفرد، وكان الشافعي يسميه حفصا المنفرد: جا حفص پرسیاری له عبدالله بن عبدالحکم کرد ووتی: چی ده‌ئی ده‌باره‌ی قورئان ؟ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، پرسیاری له يوسف بن عمرو بن يزيد کرد، وه‌لامی نه‌دایه‌وه، هه‌ردووکیان ئاماژه‌یان بۆ الشافعي کرد، ئه‌ویش پرسیاری له الشافعي کرد، الشافعي به‌لگه‌ی بۆ هینایه‌وه و موناژه‌ره‌که‌ درێژه‌ی خایاند، جا الشافعي ئیقامه‌ حوججه‌ی له‌سه‌ر کرد به‌وه‌ی که قورئان که‌لامی الله-یه و مه‌خلوق نيه، وه‌ حفص الفرد-ی ته‌کفیر کرد.

ابن أبي حاتم ده‌ئ: الربيع ووتی: پاشان حفص-م بینی له‌ مه‌جلیسی‌کدا، ووتی: الشافعي ویستی بمکوژئ. [آداب الشافعي ومناقبه : 149]

جا لێره‌دا الربيع بن سليمان المرادي که قوتابی الشافعي بووه له‌ ووته‌که‌ی الشافعي تیگه‌یشتوووه که ته‌کفیری حفص-ی کردوووه، ته‌نانه‌ت خودی حفص تیگه‌یشتوووه که الشافعي ته‌کفیری کردوووه بۆیه ده‌ئ: الشافعي ویستی بمکوژئ، گه‌ره‌ته‌کفیری نه‌کات چۆن هه‌ولێ کوشتنی ده‌دات ؟!

الزهبي ده‌باره‌ی حفص الفرد ده‌ئ: الشافعي ته‌کفیری کرد له‌ موناژه‌ره‌که‌یدا.

[میزان الاعتدال : 328/2 ط: دار الكتب العلمية]

ووتم: به‌لام ئینصاف واجبه‌ ابن تیمیة له‌ شوینی ترده‌ هه‌مان رپوایه‌ته‌که‌ی ابن أبي حاتم نه‌قل کردوووه له‌ کتیی (الرد على الجهمية) واته‌ ئاگاداری ئه‌وه‌یه که الربيع ده‌ئ: الشافعي حفص-ی ته‌کفیر کرد، وه‌ ئاگاداری ئه‌وه‌شه‌ که حفص به‌ الربيع ده‌ئ: الشافعي ویستی بمکوژئ وه‌ک له [مجموع الفتاوى : 506/12] هاتوووه، جا هینانی ئه‌م رپوایه‌ته‌یه له‌گه‌ل ووتنی ئه‌وه‌ی الشافعي حفص-ی ته‌کفیر نه‌کردوووه و ئه‌گینا هه‌ولێ کوشتنی ده‌دا به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک یه‌ک ناگرێته‌وه، یان ئه‌وه‌تا ابن تیمیة سه‌ره‌پای زانیی ئه‌م رپوایه‌ته‌ش هه‌ر سوور بووه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بلی الشافعي

ته کفیری حفص-ی نه کردووه، وه یان دواتر ئه م رپوایه ته ی پیگه یشتووه و له ووته که ی په شیمان بوته وه، جا ئیمه ئه گه ری دووهم وهرده گرین تا نه لږن به بیانوو ههروه ها گومان چاکیش واجبه، هه رچه نده له کتیبه که ی ابن ابي حاتم ئه م دوو رپوایه ته به دوای یه کتردا هاتوون به لام دیاره سه رها ابن تیمیه ته نها رپوایه تی یه که می بیستوو یان له کتیبیکدا خویندوو یه تیه وه ئاگاداری رپوایه تی دووهم نه بووه ئینجا به پپی مه زه به که ی خو ی لیکی داوه ته وه که فراوانکردنی عوزر هیئانه وه یه ئه گینا ئه وه ی کتیبه که بخوینیت ته وه توشی ئه م گومانه نابیت چونکه وه ک ووتمان ابن ابي حاتم هه ردووک رپوایه تی به دوای یه کتردا هیئاوه، به لام گه ر ابن تیمیه پیشی وایت که الشافعی حفص-ی ته کفیر کردووه به معین ئه وا له بهر ئه وه یه ههروه ک پیشتر نه قلمان کرد لی که ووتی: ئیمام أحمد جه همیه کانی به معین ته کفیر نه کردووه که ده یانووت قورئان مه خلوقه، گریمان گه ر که سانیکیشی به معین ته کفیر کردب ئه وا له بهر ئه وه بووه که مه رجه کانی ته کفیری لی هاتوته دی و رڼگریه کانی ته کفیری له سه ر نه ماوه.

ابن تیمیه ده لئ: ته کفیری معین-ی ئه م جاهیلانه و هاوشیوه کانیان به و شیوه یه ی که حوکمی به سه ردا بدری له کافرانه، جائیزیه ئه نجام بدری ئیلا دوای ئیقامه کردنی حوجه نه بیت له سهریان، که پروون ده کریت ته وه بویان ئه وان موخالی پیغه مبه رانن ئه گه رچی ووته که به بئ گومان کوفر بیت، ئا به م شیوه یه حوکم ده دهین ده رباره ی ته کفیری هه موو که سه معین-ه کان، ئه گه رچی هه ندیک له م بیدعانه توندتره له هه ندیکی تر، وه هه ندیک بیدعه چی ئیمانی تیدایه که له وانی ترده نیه، جا بو که س نیه که سیک له موسلمانان ته کفیر بکات ئه گه رچی هه لئش بکات تا ئیقامه حوجه ی له سه ر ده کات و رڼگای راستی بو پروون ده کاته وه، وه هه ر که سیک ئیمانی به یه قینی چه سپا بیت ئیمانه که ی له سه ری لاناچیت به گومان، به لکو له سه ری لاناچیت ئیلا دوای ئیقامه کردنی حوجه و لابر دنی گومانه کان بویان. [مجموع الفتاوى: 501-500/12]

ووتم: دیسان بیانوو هه که ی پوچه ل کردنه وه که هه میشه ده لږن که ووتی ته کفیر ناکریت باسی کوفری معذب ده کات، خو به پروونی ووتی: (ته کفیری معین-ی ئه م جاهیلانه و هاوشیوه کانیان به و

شیوهیهی که حوکمی به سهردا بدری له کافرانه جائیز نیه ئه نجام بدری ته نها دواى ئیقامه کردنی حوججه نه بیئت له سهریان) که واته باسی ته کفیر دهکات نهک ته عزیز، جا لیژدها به وه خۆتان هه لئه خه له تیئن بلین ئه و باسی ئه هلی بیدعه دهکات نهک ئه هلی کوفر، مه به سستی بیدعه کوفریه کانه وهک له چهنده ها شوینی تر کوفری جه همی و موخته زیله و رافیزه به بیدعه ناو ده بات، بویه دلنیاین مه به سستی ئه و بیدعانه یه که کوفرن ئه گینا گهر کوفر نه بیئت بۆ ده ئی دواى ئیقامه حوججه ته کفیریان ده که یین ؟ خۆ ئه وهی بیدعه چی بیئت و کوفری نه بیئت دواى ئیقامه حوججه ش ته کفیر ناکریت بگره هه رگیز ته کفیر ناکریت.

ابن تیمیّه ده ئی: که سی موخته هید له ئیمانداران له شتیکی ئاوادا (واتا ئینکاری کردنی صیفه تی علو) گهر ته واو خۆی یه کلا کرد بیئت وه بۆ گه یشتن به حه ق ئه و الله له هه له که ی خوش ده بیئت نه گهر چی جوړیک له که مته رخه میش تییدا پرویدا بیئت، ئه مه گونا هه ناکری بگه یه ندری به کوفر، نه گهر چی ده ووتری ئه م ووته یه کوفره هه روهک چۆن سه له ف به مطلق ی و توویانه کافره ئه وهی هه ندیک له ووته ی جه همیه کان بلیئت وهک ووتنی قورئان مه خلوقه یان ئینکاری کردنی بینینی الله له قیامه ت و هاوشیوهی ئه مانه که هیشتا حوکمه که ی سوو کتره له ئینکار کردنی صیفه تی علوی الله به سه ر دروستکرا وه کانیدا، وه ئینکاری کردنی ئه وهی الله له سه ر عه رشه، جا ته کفیر کردنی خاوه نی ئه م ووته یه له لای سه له ف له کاره هه ره پروونه کان بووه، جا ته کفیری مطلق وهک هه ره شه ی مطلق وایه، مه رج نیه ته کفیری که سی معین ی لی بکه ویتته وه ته نها دواى ئیقامه کردنی حوججه نه بیئت له سه ری که به موخاله فه کردنی کافر ده بیئت.

[الإستقامة: 163/1-164]

ووتم: دوو باره ته کفیر کردنی سه له ف بۆ جه همیه کان به ته کفیری مطلق له یه کدایه وه، ئینجا دواى ئه م ووته یه ی دیسان وهک هه میشه فه رمووده ی ئه و پیاوه ی که ووتی بم سوتینن به به لگه ده هیئتته وه بۆ ووته که ی، نه مدیوه هیچ زانایه ک وهک ابن تیمیّه ده ست به م فه رمووده یه وه بگریئت و ئه وهنده زۆر به لگه ی پئ به یئتته وه.

ابن تيمية دهرباره چوار سهرمه زهه به که دهئ: له هه نديکيانه وه نه قل کراوه که وتوويه تي
 نه وهی ئاوا و ئاوا بلئ کافره، وه مه به سته کهی نه وهیه که نه م ووتهیه کوفره تا خه لکی ئاگادار بن،
 جا مه رج نيه هه ر ووتهیه ک کوفر بوو نه وهی بيليت به جه هل و ته ئويله وه کافر بيلت، چونکه جيگير
 بوونی کوفر دهرباره که سی معین وه ک جيگير بوونی هه ره شهی دوزه خه دهربارهی، نه مه ش مه رج
 وړنگری خوی هه یه هه روه ک له شوینی خويدا به دريژي باسما ن کردووه، جا گه ر کافر نه بن نه وا
 مونافيقيش نين که واته له ئيمانداران جا داواي ليخوشبوونيان بو ده کريت و ره حمه تيان بو
 ده نيردريت. [منهاج السنة النبوية : 240/5]

و وتم: هه ميشه له هه ولى نه وه دايه که نه م مه نه جه بداته پال سه له ف، نه ويش شوينکه و ته ی
 سه له فه له مه دا.

ابن تيمية دهئ: نه وهی بانگه واز بکات بو گومراي نه توانري خراپه ی بوه ستينري ته نها به
 کوشتنی نه بن به هه مان شيوه ده کوژري، نه گه رچی ته وه بش نيشان بدات وه نه گه رچی حوکم
 نه دريت به کافر بوونی وه ک ئيمامه کانی رافيزه که خه لکی گومرا ده که ن، وه هه روه ک چون
 موسلمانان غيلان القدري والجد بن درهم وهاوشيوه کانيان کوشتن له بانگه وازکاران، نه م جوړه
 که سه ده جباله و ده کوژري، والله أعلم. [الفتاوى الكبرى : 515/3]

ابن تيمية دهئ: پرسيار له أحمد کرا دهرباره قه ده ری، ئايا ته کفير ده کريت ؟ ووتی: گه ر
 ئينکاری عيلمی الله بکات کافر ده بيلت، جا له م کاته دا ئينکاری که ری عيلمی الله هاوشيوه ی
 جه هميه کانه، به لام کوشتنی نه وه که سه ی که بانگه واز ده کات بو بيدعه نه وا ده کوژري بو
 نه هيشتنی خراپه ی له سه ر خه لکی، هه روه ک چون ريگر ده کوژري نه گه رچی کافريش نه بيلت، مه رج
 نيه هه ر که سيک فرمانی کوشتنی بو درا له بهر مورته د بوونه وهی بکوژري، جا به پي نه مه کوشتنی
 غيلان القدري و جگه له ويش به م شيويه بووه. [مجموع الفتاوى : 350-349/23]
 و وتم: ووتهی پيشووی پروون ده کاته وه که پي وایه غيلان القدري که کوژراوه له بهر نه وه نه بووه

که مورته د بیت، به لکو بانگه وازی خه لکی کردووه بۆ بیدعه بویه کوژراوه تا ئەمین بن له خراپه ی، ئەمه ش حوکمدانه به موسلمان بوونی غیلان القدري ! کافری غیلان القدري ناسراوه له لای زانایاندا له یه ک کاتدا نه فیکه ری صیفات و مورجیئه و خه واریج و قه ده ری بووه به لکو گروپیک له گروپه قه ده ریپه کان به ناوی ئەو کراوه که گروپی غیلانیه، بانگه واز و موناژه ری ده کرد له سه ر قه ده ر، هه ربویه هه ر چوار په لی بر د را و له سیداره درا له دمشق له سه رده می هشام بن عبدالملک، جا که سیکی وه ک ئەمه که خاوه ن گروپه و بانگه واز بۆ کوفر ده کات و موناژه ره و ته حه ددای له سه ر ده کات ته کفیر نه کریت ئە ی ده بێ کئ ته کفیر بکریت ؟!

الأهري ده ئی: غیلان سوور بوو له سه ر کوفر له قسه کردنی له بابه تی قه ده ر.

[الشریعة : 485]

ابن تیمیة ده ئی: کوشتنی که سی بانگه واز که ر بۆ بیدعه بۆ وه ستاندنی زیانه که یه تی له سه ر خه لکی، هه روه ک کوشتنی پێگره کان، وه کوشتنی غیلان القدري له م جوړه دا بووه.

[مختصر الفتاوی المصریة لابن تیمیة : 68] ط: دار الکتب العلمیة

ابن تیمیة ده ئی: ئەوه ی بلی نوێژ له دوا ی ئەو که سه جائیز نیه که عه قیده که ی نازانیت، ئەوا ئەم ووته یه هیچ که سیک نه یوو توه له موسلمانان، ئەهلی حه دیث و سوننه وه ک الشافعی وأحمد وإسحاق و جگه له وانیش هاوړان له سه ر ئەوه ی که نوێژی هه یی له دوا ی چاک و خراپ دا ده کریت، ته نانه ت زوړیک له ئەهلی بیدعه کان وه ک جه همیه کان که ده ئین قوړن ان مه خلوقه و الله له رۆژی دوا ییدا ناییرئ، سه ره رای ئەوه ی أحمد به وان تاقی کرایه وه که ئەو ناودارترین ئیمامه له پێشه وایه تی کردندا له سوننه ت له گه ل ئەوه شدا ووته کانی أحمد خیلانی تیدا نیه که نوێژ له دوا ی جه همی و قه ده ری و پافیزی ده کرئ، وه هیچ که س بۆی نیه واز له نوێژی هه یی به یینیت به هوی بیدعه یه ک که له ئیمامدا هه یه، به لām خیلانیان هه یه ده رباره ی ئەوه ی ئایا نوێژه که دوو باره ده کریته وه ؟ دوو ووته یان هه یه، وه له أحمد-یش دوو رپوایه ت هاتووه، ووتراوه له دوا ی ئیمامی

فاسق دووباره دهکړتې وه، وه مه زه بهی الشافعي و أبو حنیفة نه وه په که دووباره ناکړتې وه.

[مختصر الفتاوى المصرية لابن تیمية : 62-63]

ووتم: نه مه به پروونی دهری ده خات که نه م گروپانه له لای نه و بیدعه چین کافر نین بویه پئی وایه نویتز کردن له دواياندا دروسته نه مه ش ده داته پال ئیمام أحمد، وه خيلافیش نه قل دهکات ئایا دووباره دهکړتې وه یان نا، پروونیش له مه زه بهی ئیمام أحمد گهر بیدعه چی بانگخواز بوو بؤ بیدعه که ی نه و دووباره دهکړتې وه، که واته ابن تیمية قسه له سهر کافری نه وان ناکات و به کافریان نازانیت نه گینا کوا خيلاف هه یه له وهی که نویتز له دواي کافردا ناکړت ؟ وه نه گهر کرا دووباره دهکړتې وه، نه و خيلاfi نیوان زانایان دهر باره ی بیدعه چی و فاسق نه قل دهکات که ئایا نویتز له دوايان دووباره دهکړتې وه یان نا، بویه باسکردنی نه م خيلافه و ته نزيل کردنی به سهر ئیمامی جه همی و قه دهری و پافیزی پروونی دهکاته وه که نه م گروپانه له لای نه و بیدعه چی و فاسق نه وه ک کافر.

ههر سه ربارت به م ووته یه ی ابن تیمية گومانیک هه یه که نه وانه ی ته کفیری عام ده که ن دروستیان کردووه دهر باره ی دوو رپوایه ت که له سفیان الثوري و أحمد هاتووه دهیکه ن به به لگه بؤ ته کفیری عام، لیږدها باسی ده که ین:

سفیان الثوري ئاموژگاری شعيب بن حرب دهکات نه ویش دهینوسیټ، جا له چوارچیوهی ئاموژگاریه کانیدا هاتووه: نه ی شعيب نه م شتانه ی که نویسیت سودت پئی ناگه یه نن تا پیت وانه بی نویتز له دواي هه موو چاک و خراپیکدا دهکړت.

شعيب ده ئی: ووتم به سفیان: نه ی باوکی عبدالله هه موو نویتزه کان ؟ ووتی: نه خیر، به لام نویتزی هه یی و دوو جه ژنه که له دواي هه رکه سیک نه نجام بده که پئی ده گه یټ، به لام نویتزه کانی تر تو سهرپشکی نه نجامی مه ده ته نها له دواي نه و ئیمامه وه نه بیټ که سیقه ت پییه تی وده زانی له نه هلی سوننه و جه ماعه یه. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 314]

ووتم: ئاموژگاریه که ی دهر باره ی نه و وه لی نه مره موسلمانانه یه که بیدعه چی و زالم و فاسق نه ک

ئەوانەى كە كافرن، ئەمەش بۆيە باس دەكەم چونكە دەزانم ئەوانەى ئەم كەتیبە دەخویننەو
ئاستیان جیاوازه جا تا خویننەرواتیننەگات نوێژی هەینی و دوو جەژنەكە لەدوای هەموو ئیمامێكدا
دروسته ئەنجامی بدات ئەگەرچی كافریش بێت.

السرزی دەئ: پرسیار لە أحمد کرا: بەرنگادا دەپۆم و گوێ بیستی قامەت دەبم، ئایا نوێژ
بکەم ؟ أحمد ووتی: من سەرەتا شلیم دەنواند، بەلام گەر بیدعە زۆربوو ئەوا نوێژمەكە تەنھا
لەدوای ئەو كەسە نەبێت كە دەیناسیت. [طبقات الحنابلة : 59/1]

ووتم: ئەوانەى تەكفیری عام دەكەن ئەم دوو پڕوایەتەیان كردوو بە بەلگە كە گوايە تەكفیری
عامیان كردوو ئەم دوو زانیە بۆیە دەلێن نوێژمەكە تەنھا لەدوای ئەو كەسە نەبێت كە شارەزای
عەقیدەكەى، ووتەكەى سفیان پوونە كە دەربارەى نوێژە فەرزهكانە، وە ووتەكەى أحمد-یش
بەهەمان شیوە چونكە ئەم حالەتانە پۆزانە پوو دەدەن و ئاساین دەبینى بە بەردەم مزگەوتێكدا
تێدەپەرى لە بازاریان گەرەكێكى تریان شارێكى تر لەو كاتەدا بانگ دەدات، بەلام موسلمان لەكاتى
نوێژی هەینیدا لەم كۆلان و كۆلان ناخولێتەو بەلكو پێش بانگ لەو ئامادەیه چ جاي ووتار تەواو
بووبێت و كاتى قامەت بێ ئەویش خەرىكى پۆشتن بێ بە دەم رینگاوه، وە ئەگەر پرسیارەكە دەربارەى
نوێژی هەینی بوایە أحمد بەم شیوەیه وەلامى نەدەدایەو چونكە یەك مزگەوت نوێژی هەینی تێدا
دەكرێت چۆن پێ دەلێت لەدوای ئەو نوێژكە كە دەیناسیت ؟ بگرە خودى أحمد نوێژی هەینی
دەكات لە دواياندا گەر كەسى تر هەبوایە أحمد خۆى دەچوو بۆ لایان، بەلام نوێژی هەینی لە كۆندا
تەنھا لە یەك مزگەوتى شارددا ئەنجام دەدرا وەك ئیستا نەبوو مزگەوتى هەموو گەرەكەكان نوێژی
هەینی تێدا ئەنجام بدرێت، جا ئەو كەسەش كە نوێژی هەینی ئەنجام دەدات وەك ئیمام و خطیب
یان خەلیفە بوو یان كەسانى تر بوون كە خەلیفە دەست نیشانى كردبوون لە شارەكاندا، بۆیە
ئیمام و خطیب كافربووايه یان بیدعەچى نوێژی هەینی و جەژنەكان و عەرەفەیان لەدوایدا دەكرد
بەلام بۆ كافرەكە دووبارەیان دەكردەو بۆ بیدعەچیه كەش خیلاف هەیه ئایا دووبارە دەكرێتەو
یان نا، جا بۆیە ووتەكەى سفیان و أحمد پوونە كە دەربارەى پێنج فەرزهكەیه نەك نوێژی هەینی،

ئەمەشم بۆيە باسكرد چونكە ئەوانەى تەكفىرى عام دەكەن دلىان بەم دوو رپوايەتەى سفيان و أحمد خوشكردووہ كه ئەم دوو رپوايەتە هیچیان بەلگە نین لەدژی ئیمە چونكە وەك باسماں كرد بارودۆخەكە گۆراوہ ئیستا ھەموو گەرەگیك مزگەوتی خوێ ھەیە، پاشان ئیمەش دەلێن گەر نوێژی ھەینی تەنھا لەیەك مزگەوتی شارددا ئەنجام دەدرا تۆش ئەنجامی بدە گەر دەزانیت تۆشی كیشە دەبیت ھەروەك چۆن ئیمام أحمد و زانای تریش ئەنجامیان داوہ پاشان دووبارەیان كردۆتەوہ چونكە ئەو كات دەسەلات لە دەستی جەھمیەكاندا بوو كەسێك زانا بێت و نەچیتە نوێژی ھەینی ئەوا دەزانرێ مەبەستی چیە بۆیە دەچوون، ھەروەك پێشترین ھینامان كە أبو داود پرسیار لە أحمد دەكات دەربارەى نوێژی ھەینی، دەلێ دووبارەى دەكەمەوہ، بەلام بۆ پینچ فەرزەكە مادام مزگەوت زۆرە تا ئیمامى عەقیدە پاك ھەبێت كە شارەزای عەقیدەكەى مەرپۆ بۆ مزگەوتی تر كە نازانیت ئیمامەكە عەقیدەى چۆنە، بۆ نوێژی ھەینی و جەژنەكانیش ھەمان شت مادام مزگەوت زۆرە كە نوێژی ھەینی و جەژنیان تیدا دەكرێ بڕۆ بۆ ئەو مزگەوتەى كە ئیمامەكەى دەناسیت.

عبداللہ دەلێ: بیستم باوكم ﷺ دەیووت: ئەوہى وابلیت نوێژی ھەینی و نوێژی تریشى لەدوادا ناکریت، بەلام ئیمە واز ناھێنین لە ئەنجامدانى، جا ھەر كەسێك نوێژی ھەینی لەدوادا كرد دووبارەى دەكاتەوہ. عبداللہ دەلێ: واتا ئەو كەسەى بلی قورئان مەخلوقە. [السنة: 4]

ئیمام مالک دەلێ: ئەوہى بیدعە چى بێت لە وەلى ئەمرەكان نوێژی لەدوا ناکەین مەگەر لێى بترسین ئەو كات نوێژی لەدوا دەكەین.

[ابن القيم نہ قلى کردووہ - اجتماع الجيوش الإسلامية: 112] ت: بشیر محمد عیون

ابن تیمیہ دەلێ: نوێژ لەدواى ئەوانەى كە تەكفیر دەكرین لە ئەھلى بیدعەكان زانایان خیلافيان ھەیە دەربارەى خودى نوێژی ھەینی لەدواى ئەم كەسەدا، ئەوہى تەكفىرى بكات دەلێ دووبارە دەكریتەوہ، وە دەربارەى تەكفیر كردنى ئەھلى بیدعەكان خیلاف ھەیە، دوو رپوايەت لە أحمد و جگە لەویش ھاتووہ، وە حەقیقەتى كارەكە بەم شیوہیە: ووتەكە كوفرە جا بە رەھایى

دهووترئ خاوهنى ووته كه كافر، به لام كه سى معين ته كفیر ناکریت تا ئیقامه حوججه ده کریت، خودی ووته كه كوفره به لام خاوهنى ووته كه عوزری پئ ده دریت، جا گهر له ئیمانداران بیته واته ته كفیر ناکریت چونكه الله تعالى عوزری پیداوو به چه ند شتیک، یان عه قلی درکی پئ نه کردووو یان له لای نه چه سپاوو یان تی نه گه یشتووو به هوئی هه بوونی گومانیک كه دژی وه ستاوو، جا ههر كه سیك مه به سستی حهق بیته وه له بکات ئه و الله لی خوش ده بیته، وه دابه شکردنی بابه ته کان بو بابه تی اصول كه به ئینکارکردنی کافر ده بیته، وه بابه تی فروع كه به ئینکارکردنی کافر نابیته، ئه م دابه شکردنه ئه صلی نیه نه له هاوه لانه وه نه له تابعین نه له پیشه وایه کانی ئیسلام، به لکو ئه م دابه شکردنه له موخته زیله و هاوشیوه کانیان وهرگیراوو له پیشه وایانی بیدعه نه وانیش ووته کانیان دژ به یه كه ... (پاشان ده ئی) مه به ستم ئه وه یه كه مه زه به ی پیشه وایان به م شیوه یه كه جیاوازی بکریت له نیوان جوړ و كه سه كه، وه ههر كه سیك خیلافی ئه مه له پیشه وایه کانه وه باس بکات ئه و له قوولایی ووته کانیان تی نه گه یشتووو. [مختصر الفتاوی المصریة لابن تیمیة : 67-68]

ووتم: دووباره و ده باره ی کرده وه كه ووته كه كوفره به لام خاوهنه كه ی ته كفیر ناکریت ئیلا دواى ئیقامه حوججه، جگه له وهش بابه ته كه ی به یه كجاری یه كلا کرده وه كه ووتی (مه زه به ی پیشه وایان به م شیوه یه كه جیاوازی بکریت له نیوان جوړ و كه سه كه، وه ههر كه سیك خیلافی ئه مه له پیشه وایه کانه وه باس بکات ئه و له قوولایی ووته کانیان تی نه گه یشتووو) كه واته ئه مه مه زه به ی پیشه وایه کانه كه ده ئین: جوړی ووته كه یان جوړی کاره كه كوفره، به لام خودی كه سه كه جیاوازه له گه ل جوړه كه مه رج نیه كه ووته كه یان کاره كه كوفر بوو كه سه كه ش ته كفیر بکریت، ئیتر چی هه یه له م ووته یه پروونتر كه به راشکاوی ده ئی ئه مه مه زه به ی پیشه وایانه جیاوازی كردن له نیوان جوړ و كه سه كه، ئه وه ی خیلافی ئه مه ش بلیته ئه و له ووته كه ی ئه وان تی نه گه یشتووو، كه واته تو ی خوینهر كه زوړ جار ابن تیمیة به مه عصوم سهیر ده كه یت و زوړ به لاته وه قورسه بلی نه پیكاوه، ئه و ابن تیمیة به تو ده ئی: تو له ووته ی پیشه وایه کان تی نه گه یشتووو بویه جیاوازی ناکه یت له نیوان جوړی کاره كه و خاوهنى کاره كه، وهك مه دخه لیه کان بلی کاره كه كوفره به لام خاوهنه كه ی کافر نیه ئیلا دواى ئیقامه حوججه.

ابن تیمیہ دہلوی: کۆمه لئیک له سه له ف وتووینا: لئیان ده پرسی کئ ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو؟ ده لئین: الله، که چی غهیری الله ده پهرستن، وه عیبادهتی ئه وان بۆ غهیری الله بریتیه له هاوار کردن لئیان و کردنیان به نیوهند و پنگا و شه فاعه تکار له نیوان خویان و الله دا، جا ههر که سیک ئه م پنگایه بگریته بهر ئه وا موشریکه به قه ده ر ئه و شیرکه ی که تییدایه، وه ئه م شیرکه گهر ئیقامه حوجه کرا له سه ر مروّف و ههر وازی لئیه نه هیئا ئه وا کوشتنی واجبه ههروهک کوشتنی موشریکه هاوشیوه کانی، وه له گوپرستانی موسلمانان نانیژری و نویژی له سه ر ناکری، به لام گهر جاهیل بیّت و عیلمی پئیه گه یشتی و حه قیقه تی ئه و شیرکه ی نه زانی بیّت که پیغه مبه ر ^{صلی الله علیه و آله} له سه ری کوشتاری موشریکه کانی کردوو ئه وا ته کفیر ناکریت به تایبه تی ئه م جوهر شیرکه زور بووه له نیو ئه و که سانه ی که خویان داوه ته پال ئیسلام، وه ههر که سیک پئی وابئیه م شیرکه نزیک بوونه و گوپرایه ئی کردنی الله-یه ئه وا ئه م که سه گومرایه به یه کدهنگی موسلمانان، وه پاش ئیقامه حوجه ده بیته کافر. [جامع المسائل - المجموعه الثالثه : 151]

و وتم: که ده لئین: گهر عیلمی پئیه گه یشتی ته کفیر ناکری ئیلا دوا ئیقامه حوجه، رهنگه بلئیه مه به ستی ئه و که سانه یه که له شوینی دوور له موسلمانان ژیاون یان تازه موسلمان بوونه نه ک که سانی تر، به لام ده لئین: ناسینی الله تعالی به ته نها و پهیدا نه کردنی شهریک بۆی و به رائه ت کردن له و که سانه ی که غهیری الله ده پهرستن ئه صلی دینه شتییک نیه له هیچ بارودوخیکدا مروّف عوزری هه بیّت تییدا جا گهر تازه موسلمان بوو بیّت یان له شوینی دووره ده ست ژیا یان ههر شتیکی تر بیّت به هیچ جوړیک عوزری نیه تییدا، ههر بۆیه به ئیجماعی زانایان ئه وانه ی له سه رده می فه تره دا ژیاون و هیچ پیغه مبه ریکیان پئیه گه یشتوو گهر کوفریان تییدا هه بیّت له ئه صلی دیندا ئه وا له دونیادا به کافر هه ژمار ده کرین و هه مان حوکی کافرانیا ن هه یه به لام له قیامه تدا خیلاف هه یه ئایا تاقی ده کرینه وه یان نا، بۆیه گهر مه به ستی ئه وانیش بیّت ئه وا ههر عوزریان نیه ههر چه نده مه به ستی ئه وانیش نیه، پاشان ده لئین: ئه وانه ی خویان داوه ته پال ئیسلام و ئه م جوهر شیرکانه یان تییدا به زورن به لام ته کفیر ناکرین ئیلا دوا ئیقامه حوجه، که واته ووته که ده رباره ی

ئەو كەسانە يە كە توشى شىرك بۈۈنە و خۇيان داۋەتە پال ئىسلام، كەۋاتە باسى كە سانىك دەكات كە ژمارەيان زۆرە و بوونيان ھەيە لە سەردەمى ئەودا باسى شتىكى گرىمانەيى ناكات كە لە بابەتى نەزەرىدا ۋەك گرىمانە دەۋوتى ئەۋانەي تازە مۇسلمان بوۈنە يان ئەۋانەي پەياميان پى نەگەشتۈۋە يان دوورن لە مۇسلمانان عوزريان ھەيە لە بابەتە ئاشكراكاندا گەرىنكارى واجبىك بكن يان ھەرامىك بە ھەلال بزەنن كە ھاۋشىۋەي ئەۋان دەكرى نەيزەنن بەھۋى تازە ھاتنە ناۋ دىن يان دوورى شۈيئەكەيان لە مۇسلمانان، ۋەك ۋوتمان گەرمەبەستى ئەۋانىش بىت لەم بابەتەدا عوزر بۇھىچ كەسىك نىە جا لەھەربارودۇخىكدا بىت چونكە ئەمە ئەھلى دىنە، پاشان دەلى: ئەۋەي پىي وابىت ئەم شىركە نىكبۈۈنەۋە و گوپرايەلى كەرنى اللە-يە ئەۋا گومرايە بە ئىجماع، ۋە دۋاى ئىقامە ھۈججە تەكفىر دەكرىت، ۋاتا سەرەتا كافر نىە.

عبدالرحمن بن حسن عوزر بۇ ئەم ۋوتەيەي ابن تىمىيە دەھىنئىتەۋە و دەلى: رەھمەتى اللە تعالى لىبىت باسى ئەۋەي كەرد كە بە مەين تەكفىر ناكەرن ئىللا دۋاى رۈۈنكەرنەۋە و سوور بوونيان لەسەر كوفر، چونكە خۇي بە تەنھا بوۈ بە ئوممەتتىك، چونكە ھەندىك زانا ھەبوۈ تەكفىريان كەرد بەھۋى نەھىكەرنى لەۋان لە شىرك پەيدا كەرن لە عىبادەتدا، جا نەيدەتۋانى مامەلەيان لەگەلدا بكات بەۋ شىۋەيەي كە ۋوتى، ھەروەك ھەمان شت بەسەر شىخەكەماندا ھات محمد بن عبدالوھاب رەھمەتى اللە تعالى لىبىت لە سەرەتاي بانگەۋازەكەيدا گەربىستبۋاى ھاۋار لە زىد بن الخطاب دەكەن، دەيووت: اللە باشتە لە زىد، تا رايان بېئىت لەسەر نەفەكەرنى شىرك بە ۋوتەي نەرم بۇ رەچاۋكەرنى بەرژەۋەندى بانگەۋازەكە و دوور نەكەۋتەۋەي خەلك لىي.

[الدرر السنية : 211/2]

ۋوتەم: تەنھا مەن بەم شىۋەيە لە ۋوتەكەي تىنەگەشتۈۋەم بەلكۈ ئەم زانايەش بەھەمان شىۋە لىي تىگەشتۈۋە كە سەرەتا تەكفىرى مەين ناكات، ۋە عوزرى بۇ ھىنايەۋە، بەلام عوزر ھىنانەۋەكەي لەجىگاي خۇي نىە چونكە ئاشكرا نەكەرنى تەكفىر كەرن جىاۋازە لەگەل ئەۋەي بلىي تەكفىريان ناكەم چونكە جاھىلن، ئەۋەي يەكەمىيان شىخ محمد بن عبدالوھاب بەكارى ھىناۋە ئەۋەي

دووهميان ابن تيمية به كاري هيئاوه، جياوازييه كه ي نيوانيشيان پروونه، وه ئيمه هه رگيز لؤمه ي هيچ كه سيك ناكه ين پي بلين بو به ئاشكرا نالي فلان كه س يان فلان گروپ كافره، به لام ئه و كاته لؤمه ي ده كه ين كه ده لي ته كفيريان ناكه م چونكه جاهيلن.

ابن تيمية ده باره ي ئه هلي بيدة ده لي: نه يان زانيوه ووته كه يان موخاله فه ي پيغه مبه ره گهر بيان زانيبوايه نه يان ده ووت، جا مونافيق نين به لكو كه م ئيمان و بيدة چين، الله له هه له كانيان خوشبووه و سزيان نادات له سه ري، ئه گه رجي له پله يان كه م كرپته وه به هو ي بيدة كه يان.

[مجموع الفتاوى : 63/13]

ووتم: بيدة له لاي هاوه لان و تابعين و اتباع التابعين يه كجار به گه وره يي سه ير ده كرا به م شيوه نيه كه ئه و باسي ده كات، ئه مه ش نيشانه ي نه رميه تي له حوكمدان و مامه له كردن له گه ل كه سه كان و گروپه كان.

ابن تيمية ده لي: كاتيک زه مان زور پويشت ئه و شتانه ي كه بو هاوه لان پروون بوو بو زوريك له خه لكي شاراه بوو، وه زوربه ي خه لكي شتانيكيان له لا وورد بوو كه له لاي هاوه لان ديارو ئاشكرا بوو، جا له لاي موته ئه خيرين موخاله فه كردني قورپان و سوننه ت زور بوو كه له لاي سه له ف هاوشيوه ي ئه مه نه بوو، وه ئه گه رجي له گه ل ئه مه شدا موجته هيد بوون و عوزريان هه يه و الله له هه له كانيان خوش ده بيت و پاداشتيان ده داته وه له سه ر ئيجته پاده كانيان.

[مجموع الفتاوى : 65/13]

ووتم: ئه وانه ي له دوای هاوه لان هاتوون و موخاله فه ي قورپان و سوننه تيان کردوو سه ره راي ئه وه ي كه الله له هه له كانيان خوش بووه بگه ر پاداشتيش وه رده گرن له سه ري ! پيم سه يره زور به لايه وه قورسه حوكمي كوفر بدات به سه ر خه لكانيك كه كوفريان تيدايه، به لام به لايه وه ئاسانه دان به وه بنيت كه الله له گونا هه كاني كه سانيك خوش بووه و پاداشتيان ده داته وه له سه ري چونكه موجته هيد بوونه ! ئه مه له كاتيكد ا موخاله فه كاني ئه وان زوربه ي له بابته تي عه قيدهي بووه.

ابن تیمیہ دہلوی: جہہمیه کان موخاله فہی شتيک دهکهن که هه موو دينه کان و فيطره ته سه ليمه کان له سهري کوکن، به لام له گهل ئه وه شدا زوربهی ووته کانيان شاراويه له زوريک له نه هلی ئيمان، تهنانهت واده زانری حهق به وانه به هوئی نه و گومانانهی که دهپینن، جائه م که سانه ئيماندارن ئيمانيان به الله و پیغه مبه ره کهی هه یه له ناخ و پواله تدا، به لام شته کانيان لی تیکه ل بووه و شیواوه ههروهک چۆن پوله کانی تری بیدعه چیه کان لیان تیکه ل بووه، جائه مانه کافرین به هیچ شیویهک به لکو له وانه یه فاسق و تاوانباریان تیدا بیت، وه له وانه یه خاوهن هه لیهان تیدا بیت که الله لی خویش ده بیت، وه له وانه یه ئیمان و تهقوایه کی وای هه بیت که ببیته هوئی بوونی به نه ولیای الله به گویره ی ئیمان و تهقواکه ی. [مجموع الفتاوی: 355/3]

ووتم: به جوریک باسیان دهکات و عوزریان بو ده هیئتیه وه خه ریکه پیاو حه سودیان پی بیات !

ابن تیمیہ دہلوی: زانرا که له کهناری شام چیا یه کی گه وره هه یه که به هه زاران رافیزه ی تیدایه خوینی خه لکی ده پرتن و مال و سامانیان ده بن و خه لکیکی زوریان کوشتووه و مال و سامانیان بردوون، جائه کاتیک موسلمانان شکان له سالی غازان (واتا: سالی 699) رافیزه کان نه سپ و چهک و نه سیره کانیان برد فرۆشتنیان به کافرانی نه صارا له قوبرص، وه هه ر سه ربازیک به لایاندا تیپه رپبوا یه دهیان برد، جائه وان زیانیان بو موسلمانان زیاتر بوو له هه موو دوژمنه کان، وه هه ندیک له نه میره کانیان ئالای نه صارا یان به رزکرده وه، وه پیان ووت: کامه ی چاکتره موسلمانان یان نه صارا ؟ ووتی: به لکو نه صارا چاکترن، پیان ووت: له گهل کئ حه شر ده کرپی رۆژی قیامهت ؟ ووتی: له گهل نه صارا، وه هه ندیک له شاری موسلمانان ته سلیمی نه صارا کرد، له گهل ئه وه شدا کاتیک هه ندیک له وه لی نه مره کان راویژیان کرد ده باره ی جهنگان له دژی نه م رافیزانه من وه لامیکی درپژم نوسی ده باره ی جهنگان له دژیان، وه چووین بو ناوچه که یان و ژماره یهک له وان له گه لم ئاماده بوون، جائه مونا زه ره و دانوستانی زور پرویدا له نیوان من و نه واندا که باسکردنی درپژه ده کیشی، جائه کاتیک موسلمانان شاری رافیزه کانیان فهت ح کرد و که وتنه ژیر دهستی موسلمانان من نه هیم کرد له کوشتنیان و به که نیزهک گرتنیان، وه له وولاتی موسلمانان

نیشته جیمن کردن به پهرت و بلاوی تا کو نه بنه وه. [منهاج السنة النبویة : 160-158/5]

ابن تیمیة دهرباره ی یادکردنه وهی مه ولود ده ئی: هه ندیک خه لک نه نجامی ده ده ن یان وه ک لاسای کردنه وهی نه صارا له یادکردنه وه یان بو له دایکبوونی عیسی عَلَيْهِ السَّلَام وه یان بو خوشویستن و به گه وره دانانیان بو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جا الله پاداشتیان ده داته وه له سه ر نه م خوشویستن و ئیجتیهاده نه ک له سه ر نه و بیدعه یه ی که رۆژی له دایکبوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکریت به جه ژن.

[اقتضاء الصراط المستقیم : 123/2]

ابن تیمیة ده ئی: زۆربه ی نه و خه لکانه ی که ده یان بینیت سوورن له سه ر نه نجامی نه و بیدعانه ی هاوشیوهی مه ولود له گه ل هه بوونی نیه تی چاک و ئیجتیهاد، که به م دووانه هیوای پاداشت وهرگرتنیان بو هه یه، که چی ده یان بینیت لاوازن له جیبه جی کردنی فرمانه کانی پیغه مبه ر که فرمانیان پیکراوه چالاک بن تییدا، نه مانه وه ک نه و که سه وان که قورئان دهرازینیته وه که چی ناخوینیته وه یان ده یخوینیته وه و شوینی ناکه ویئت، یان وه ک نه و که سه وان که مزگه وت دهرازینیته وه و نوئیزی تییدا ناکات یان که م نوئیزی تییدا ده کات. [اقتضاء الصراط المستقیم : 124/2]

ابن تیمیة ده ئی: گه وره راگرتنی یادی مه ولود و کردنی به شتیکی سالانه هه ندیک خه لک نه نجامی ده ده ن و له وانه یه پاداشتی گه وره ی بو هه بیئت له م کاره دا به هوی نیه ته چاکه که ی و به گه وره دانانی پیغه مبه ری الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه روه ک پیشتر بۆم باس کردیت هه ندیک کاره یه جوانه له هه ندیک خه لکی وناشرینه بو ئیمانداری خاوه ن صه واب. [اقتضاء الصراط المستقیم : 126/2]

ووتم: گومانمان له وه نیه که ابن تیمیة مه ولود به بیدعه ده زانیئت و دژیه تی هه روه ک لیږه و له شوینی تریش باسی کردووه، به لام ده ئی نه وانه ی نه نجامی ده ده ن به هوی نیه ته چاکه که یان و ئیجتیهادیان پاداشتی گه وره یان بو هه یه ! نه مه هه لگه راندنه وهی بابه ته که یه به سه راو ژووردا، جا کئ هه یه بلئ والله من بو دژیه تی الله وپیغه مبه ره که ی و دینی ئیسلام و موسلمانان مه ولود ده که م ؟ یان چونکه ده زانم بیدعه یه بۆیه له رقی سوننه ت نه نجامی ده ده م، نه م هه موو خه لکه ی که نه نجامی ده ده ن

که سانی جاهیلن به دین هه موویان به کاریکی چاکی دهزانن و له خو شه ویستیان بو پیغه مبه ر ﷺ نه نجامی دهدهن، که واته ده بیته به و خه لکه بلین کاره که ت بیدعه یه به لام له وانیه پاداشتی گه ورهت بو بنوسری به هوئی نیه ته که ت چونکه نیه ته که ت خو شه ویستی پیغه مبه ر بووه ! جا نه م قسه یه به خه لکه بلین که س واز له مه ولود ناهینیت، خو هه میشه ده بیستین ده لین ته نها له خو شه ویستیمان بو پیغه مبه ر ﷺ نه نجامی دهدهن، جا قسه که شیان راسته ته نانهت گه ر مورته ددیش بن، چونکه نه و کاته ی که خو شم مورته د بووم که یف خو ش ده بووم به هاتنی مه ولود والله جگه له خو شو یستی پیغه مبه ر ﷺ هیچ شتیکی تر پالنه ر نه بووه، نه گه رچی له م کاته دا شه یتان به م جو ره کارانه وه سه رقالت ده کات تا وا هه ست بکه ی زور موسلمان و ئیماندار ی تا بیرت بو ته وحید نه چیت به لام نه صلی بابه ته که خو شو یستنه که یه وات لیده کات دلخو ش بیت به هاتنی نه م روره، جا مه به ستم له هینانی نه م ووتانه ی ابن تیمیه ده رختنی نه رمی و شلی ابن تیمیه یه له بابه ته کانی ته کفیرو ته بدیع، بگره دلخو شکردنی بیدعه چیه کانه به پاداشت !

ابن تیمیه ده ئی: هیچ گروپیکی نیه وه ک رافیزه راستی به درو بزنانن و باوه ر به درو بکه ن، سه رانی مه زه به که یان و پی شه واکانیان که دایانه ئیناوه و دایانه زراندووه مونافیق و زندیق بوونه، هه ره وه ک چو ن له زیاتر زانایه که وه نه م شته باسکراوه، نه مه ش شتیکی پروونه بو نه و که سه ی که لی بروانی، به پیچه وانیه عه قیده ی خه واریج که به هوئی جه هل بوون بوو له تیگه یشتنی قورئان و زیاده ره وی کردن له گه وره دانانی تاوانه کان، به هه مان شیوه عه قیده ی نه وانیه ته نها ئیه ته کانی هه ره شه وهرده گرن (الوعیدیه) و قه ده ریبه کان هه له که یان له زیاده ره وی کردن بوو له گه وره دانانی تاوانه کان، به هه مان شیوه عه قیده ی مورجیه نه صلی مه به سته که یان نه فیکردنی ته کفیرو بوو ده رباره ی نه و که سه ی که باوه ری به پیغه مبه ران هه یه، هه ر بو یه سه رانی نه م مه زه بانه که دایانه ئیناوه هیچ که س نه یووتوه نه وان زندیق و مونافیقن، به پیچه وانیه رافیزه سه رانی نه وان زندیق و مونافیق بوون، له گه ل نه وه شدا زوریکی له رافیزه کان مونافیق نین و کافریش نین، به لکو هه ندیکیان ئیمان و کرده وه ی چاکی هه یه، وه هه یانه هه له یه الله له هه له کانی خو ش ده بیته، وه

هه یانه خاوهنی تاوانه هیوای لیخو شبوونی الله-ی بۆ ده خوازرئ، به لام جه هل هه بوون به ماناکانی
قورئان و فه رمووده هه موویان ده گریته وه، هیچ که سیکیان تیدا نیه ئیمامیک بیت له ئیمامه کانی
موسلمانان له عیلم و دیندا. [منهاج السنة النبویة : 302/6-303]

و وتم: دامه زریته و پیشه وای و سه رکرده کانیان به مونا فیک و زندیق ده زانیته به لام زۆربه ی
خه لکه کانیان به موسلمان ده زانیته، ئه وهی که ته کفیریان ده کات غولاتی رافیزه یه وه ک
ئیسما عیلیه کان و نوصه یرییه کان، ئه گینا رافیزه ی ئیمامی به معین ته کفیر ناکات.

ابن تیمیّه ده ئی: رافیزه ی ئیمامی شوینکه وته ی مورته دده کان و نوکه ری مولحیده کان و
میراتگری مونا فیکه کان، خودی خو یان مورته د و مولحید نین. [منهاج السنة النبویة : 220/7]

ابن تیمیّه ده ئی: فه یله سوفه کان و باطنیه کان کافرن کوفره که یان ئاشکرایه له لای
موسلمانان هه روه ک الغزالی و جگه له ویش باسیان کردووه، وه کوفره که یان ئاشکرایه بۆ هه ر
که سیک له موسلمانان که که مترین عیلم و ئیمانی هه بیت گه رحه قیقه ته ی ووته کانیان بزائن، به لام
کوفره که یان نازانیته ئه و که سه ی که حه قیقه ته ی ووته کانیان نازانیته، وه له وانه یه هه ندیک
له وانه ی که نازائن ئه مه کوفره ده ستیان گرتی به هه ندیک له ووته کانیان جا عوزری پی ده دریت
به هوی جه هله که یه وه. [شرح العقیده الاصفهانیة : 211] ت: سعید بن نصر بن محمد

ابن تیمیّه ده ئی: هه ر بۆیه به زانا گه وره کانیانم ده ووت: گه ر هاو پای ئیوه بم له و قسانه ی
که ده یکه ن ئه و ده بم به کافریک که خو م ده مه ویت چونکه ده زانم ئه م ووته یه ی ئیوه کوفریکی
پروونه، به لام ئیوه ته کفیر ناکرین به هوی جاهیل بوونتان به حه قیقه ته کانی دین، هه ر بۆیه
سه له ف و پیشه واکان ته کفیری جه همیه کانیان ده کرد به مطلق و عام، به لام که سی معین له
جه همیه کان سه له ف دو عایان بۆ ده کردن و داوای لیخو شبوونیان بۆ ده کردن چونکه زانا نه بوون
به ریگای راست. [بیان تلبیس الجهمیة : 10/1] ت: یحیی بن محمد الهنیدی

و وتم: لیژدها به پروونی ده ری ده خات که ته کفیری معین-ی ئه وانی نه کردووه ئه گه رچی ووته که شی

به کوفر زانیون بگره ئەمه دەداته پال سەلهف هەر بۆیه به لگه بهوه دههینیتتهوه که گوايه سەلهف وهک ئەوته کفیری مطلق-یان کردووه نهک معین، جا گهر ئەم ووتهیهی بۆ زانا گه وره کانیان بێت ئەهی ده بێت چی به که سه عه وامه کانیان بلیت کاتیک کوفر ده کهن؟! ووته کهی وه لامیکیش بوو بۆ ئەو که سهی که ده لێ گوايه ته نها بۆ ده مار گرتنیان ئەم قسهیهی کردووه چونکه زانا توپه ده بێت پێی بووتری جاهیل بۆیه ابن تیمیه نه یوو توه ته کفیرت ده کهم ئەگه رچی له ناخه وه ته کفیری کردووه به لام ویستویهتی توپه ی بکات !!!

ابن تیمیه ده لێ: ناوی موشریک چه سپاوه پیشهاتنی وه چی، چونکه که سه که شیرکی بۆ الله بریار داوه و شتی تری یه کسان کردووه به الله، وه له گه ل الله دا خوای تر ده په رستی و هاوتای بۆ داناوه پیشهاتنی پیغه مبه ر. [مجموع الفتاوى : 38/20]

ووتم: ئەمه یه کیکه له و ووتانهی که ده یکهن به به لگه له سه ره ئه وهی ابن تیمیه باوه ری به عوزر به جه هل نیه و ته کفیری معین ده کات و هەر کاتیک باسی ئیقامه حوجه بکات مه به ستی کوفری معذب-ه ئیتر ده یانه ویت ته نها به م ووتهیهی ته واوی ووته کانی پیشووی سفر بکه نه وه، ئیتر ده لێن ته واو ووتی ناوی موشریک پیشهاتنی وه حیش ده چه سپی، که واته ئەوهی شیرک بکات ابن تیمیه پیشهاتنی وه حیش به موشریکی ده زانیت ئەهی چۆن دوا ی هاتی وه چی به موشریکی نازانیت؟ که واته له هه رشوینیک بلی ته کفیر نا کریت ئیلا دوا ی ئیقامه حوجه ئەوا مه به ستی سزادانه نهک ته کفیر، هه روهک و توویه تی: کوفری معذب نابیت ئیلا دوا ی پیگه یشتنی وه چی. [مجموع الفتاوى : 78/2]

که واته ئەم دوو ووتهیهی پروونی ده کاته وه ابن تیمیه پیش ئیقامه حوجه ش که سه که ته کفیر ده کات به لام بۆ سزادانی له سه ره ئیقامه حوجه وه ستاوه !

له وه لامدا ده لێن نه خیر وانیه، گه ر بێتو پیش و پاشی ووته کهی سه یر بکه ین ده زانی ابن تیمیه مه به ستی چیه، ابن تیمیه به م شیوازه نوسینه به ناوبانگه که رسته یه ک له کتیه کهی ده خوینیتته وه جاری واهیه ده بێت 10 لاپه ره ی پیشووی بخوینیتته وه تا تی بگه ی مه به ستی چیه ئەگینا ته نها سیاقه که وه رگریت به بی خویندنه وهی سابق و لاحق ئەوا به هه له تیده گه یت و ده بێته هوی ئەوهی

زوڻی لئ بکھیت هه نديکجار، وه يان بهرگری ليککيت به ناحق هه نديکجار، گهر بيټو لاپه ريه کي
 پيشووی ئه م دوو ووته يه بخويننه وه دهزانن باسی چی دهکات، ابن تیمیة که ده لئ ناوی موشريک
 ده چه سڀ پيشهاتنی وه چی مه به ستي ئه و قه ومانه يه که پيشهاتنی پيغه مبه ره کان بويان له سهر کوفر
 و شيرک بوونه هه روه ک نموونه به قه و می فيرعه ون دهينيتته وه که الله تعالی پيش ناردنی موسی
 ﷺ بويان هه ربه کافر ناوی بردوون، ئه م ووته يه ی ابن تیمیة-ش شتيک که ئیجماعی زانایانی
 له سهر به بئ خيلاف ته نانه ت مه دخه ليه کانیش خيلافيان له وه دا نيه که ئه و قه ومانه ی له سهر
 کوفرن باوه رپان به الله نيه يان شهريکيان بوی برپار داوه پيشهاتنی پيغه مبه ره کان بويان هه ربه
 کافر حيسابن و ناوی موشريک له سهر ياندا ده چه سڀ هه روه ک چون کافرانی قور هيش پيشهاتنی
 وه چی هه ربه کافر حيساب کراون و ناوی موشريکيان لئ نراوه، جا ئه مه شتيک نيه بکريت به به لگه
 و مه نه چی ابن تیمیة-ی پئ پروون بکريتته وه به لکو ئه و باسی شتيک دهکات که خيلافي تيدا نيه
 له لای زانایان، سه باره ت به وهش که ده لئ کوفری معذب نابيت ئيلا دواي ئيقامه حوجه ته مهش
 ووته يه ک نيه که ته نها ابن تیمیة خاوه نی بیت به لکو دهزانين پيغه مبه ر ﷺ هيرشی نه ده کرده سهر
 هيچ قه وميک تا بانگه وازه که ی پئ رانه گه يانديوان، وه ابن تیمیة مه به ستي ئه وه شه که له قيامه ت
 سزا نادرين تا ئيقامه حوجه نه کرين بويه به لگه به ئايه تی ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾
 واتا: ئيمه سزايان نادهين تا پيغه مبه ريان بؤ ره وانه نه که ين، جا ئايا ئايه ته که مه به ستي سزای
 دونيا ييه يان قيامه ت ئه م باسه خيلافيه که ئيره شويني نيه، به لام بؤ سزای کوشتار (قتال) پروونه
 که پيغه مبه ر ﷺ هيرشی نه ده کرد سهر قه ومه کافره کان تا په يامی ئيسلامی پئ رانه گه يانديوان جا
 قبوليان بوایه ده بوونه موسلمان قبوليان نه بوایه کوشتاری له گه ل ده کردن، جا ناکريت له بهر
 ئه وه ی ابن تیمیة و توويه تی کوشتار دواي ئيقامه حوجه ده کريت ئه و بليين له هه ر شوينيک باسی
 ئيقامه حوجه بکات مه به ستي کوشتار بووه نه ک ته کفير، چونکه هه موو زانايان يه کده نگن
 له سهر ئه م شته جا به م پييه بیت هيچ زانايه ک باوه رپی به عوزر به جه هل نيه وه ک ووتمان
 مه دخه ليه کانیش ئه وه دهزانن که کوشتار دواي ئيقامه حوجه ده کريت، به لام بووتری ابن تیمیة
 له هه ر شوينيک ووتی ئيقامه حوجه مه به ستي کوشتاره له کاتيکدا ئه و به پروونی ده لئ (ته کفير

ناکریټ) ئەمە زیاده‌پره‌وی کردنه له به‌رگری کردن و ته‌ئویل هێنانه‌وه بۆ زانایان، وه ئەم ووتانه‌ش مانای ئەوه نیه که ابن تیمیة کهس ته‌کفیر ناکات ده‌زانین نوێژنه‌که‌ر ته‌کفیر ده‌کات ده‌زانین الرازی ته‌کفیر کرد کاتی‌ک کتییی نوسی ده‌رباره‌ی په‌رستی ئەستێره‌ ده‌زانین کاتی‌ک دوو نێردراوه‌که‌ی پاشا له به‌ندیخانه‌ زۆر تو‌په‌ی ده‌که‌ن و داواکارییه‌که‌ی به‌جێ ناگه‌یه‌نن پێیان ده‌ڵێ زنديقىنه مورته‌دینه دین گۆڕینه، به‌لام نه ته‌کفیر کردنی که‌سی‌ک به‌ معین مانای ئەوه ده‌دات که ئەم که‌سه باوه‌ری به‌ عوزر به‌ جه‌هل نیه، وه نه ته‌کفیر نه‌کردنی که‌سی‌ک به‌ معین مانای ئەوه ده‌دات ئەم که‌سه باوه‌ری به‌ عوزر به‌ جه‌هل هه‌یه، به‌لکو له ووته و کرداره گشتی و هه‌میشه‌یه‌کانی ده‌رده‌که‌وێت وه‌ک له‌م هه‌موو به‌لگه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وت، ئەگینا ابن تیمیة و هه‌یج زانایه‌کی ترمه‌نه‌جه‌که‌ی دیراسه ناکریټ له‌سه‌ربه‌مه‌ی یه‌ک رووداوی تایبه‌ت و دیاریکراو.

ابن تیمیة ده‌ڵێ: به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌ر که‌سی‌ک قسه‌یه‌ک یان کارێکی کو‌فر بکات ئەوا به‌مه‌ کافر ده‌بێت ئەگه‌رچی مه‌به‌ستیشی نه‌بێت کافر بێت، چونکه که‌س نایه‌وێت کافر بێت ئیلا ما شاء الله. [الصارم المسلول : 339/2 ط: رمادی]

ووتم: ئەمه‌ش ووته‌یه‌ک نیه ببیته به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ته‌کفیری معین ده‌کات باوه‌ری به ته‌کفیری مطلق نیه، چونکه به‌ ده‌یان ووته‌ی هه‌یه که ده‌ڵێ ئەوه‌ی ئاوا بکات کافره به‌لام ته‌کفیری مطلق ئەگینا که دێته سه‌ر که‌سی معین مه‌نه‌جه‌ی روونه که چۆنه، خو‌شی یه‌کی‌ک بووه له‌وانه‌ی زۆر ته‌ئکید له‌سه‌ر ئەم باسه‌ کردۆته‌وه که ده‌ڵێ: سه‌له‌ف ووتیان ئەوه‌ی وابکات کافره گوێگر واده‌زانێت ئەوه‌ی کاره‌که بکات کافره، نازانێت که ئەمه ته‌کفیری مطلق-ه بۆ که‌سی معین نابێت ئیلا دوا‌ی هاتنه‌دی مه‌رجه‌کانی ته‌کفیر و نه‌مانی پێگه‌یه‌کانی، پاشان ئەو ووته‌یه‌ی کاتی‌ک ووتوه که په‌ددی جه‌همیه‌کان ده‌داته‌وه که ده‌ڵێن ده‌بێت که‌سه که له‌ناخه‌وه مه‌به‌ستی کو‌فر کردنی هه‌بێت ئینجا کافر ده‌بێت، ئەویش به‌م شیوه‌یه وه‌لامی داونه‌ته‌وه، وه دوا‌ی ئەم هه‌موو ووته‌یه‌ی که پێشتر هه‌ینامان که زۆر به‌ روونی له چه‌ندین شوێن ته‌ئکید له‌سه‌ر ئەوه ده‌کاته‌وه ته‌کفیری معین نابێ بکریټ ئیلا دوا‌ی ئیقامه‌ حوججه، ده‌ڵێن کاره‌که کو‌فره ووته‌که کو‌فره به‌لام نالێن خاوه‌نه‌که‌ی

کافره ئیلا دواى ئیقامه حوججه، ناتوانم دواى ئەم هه موو ووتانه بلیم ابن تیمیة باوه پى به عوزر به جه هل نه بووه و جه هل و ته ئویلى نه کردۆته پڤگري ته کفیر، چونکه گهر باسى مه نه جى جه مع کردنى ووته بکریت ئەوا فه رموون جه معى بکه ن بزائن کامه ی زآلتره لایه نى ته کفیری معین یان ته کفیری مطلق، گهر باسى مه نه جى وه رگرتنى ووته ی محکم و لیكدانه وه ی ووته ی متشابه به محکم ده که ن فه رموون بزائن له کۆی قسه کانی ده رده که ویت که کامه ی محکم بووه و کامه ی متشابه بووه، گهر باسى زۆرى و بۆرى بکریت دیاره له کام لایه ن ووته ی زۆرتره، وه گریمان بلین لیره دا ته کفیری معین ده کات، ئەوا سه رده مى نوسینی ئەم کتیبه دیاره که له مانگی رجب-ی سالی 693 نوسیویه تی واتا 35 سال پيش مردنى، ئەم ماوه یه ش زۆره بۆ گۆرانکاری ههروهک الذهبی باسیکرد که پيش مردنى وتوویه تی: کهس ته کفیر ناکه م له م ئوممه ته دا مادام به رده وام بن له سه ر نوێژ کردن، چونکه له فه رمووده دا هاتوو ته نه ا ئیماندار پارێزگاری له ده ست نوێژ ده کات.

جا دواى هه موو ئەم به لگانه که شلى ابن تیمیة ده رده خات له بابه تی ته کفیردا چاوه پڤی ئەوه ی لیده که یت أبو حنیفة ته کفیر بکات ؟ ئەو جه همی و رافیزه به معین ته کفیر ناکات چ جای که سیک که خاوه ن مه زهه بیکی فیهیه کراوه به یه کیک له پيشه واکانی ئەهلی سوننه، جا ابن تیمیة گهر له ته کفیری جه همی و موخته زیله و رافیزه و ئەشعهری له مه نه جى سه له ف لای داییت و کۆمه لییک عوزریان بۆ به یینیته وه ئیتر ئەمه خه یال بلاوییه چاوه پڤی ئەوه بکه یت ته کفیری أبو حنیفة بکات به لکو خه یاله گهر چاوه پڤی ئەوه بکه یت که به راشکاوی ته بدیعی بکات یان دژی بوه ستی، جا تۆیان ده بیئت بلی له مانه ش هه رشوینی ده که وم وهک ئەو ته کفیری معین ناکه م ئیلا دواى ئیقامه حوججه یان ده بیئت بلی بۆم ده رکه وت که له بابه تی ته کفیردا نه پییکاوه و باز نه ی عوزر هینانه وه ی زۆر فراوانه، جا کاتیک دانت به م راستیه دانا ئەوا هیچ پیت سه یر نابیت که بۆچی ابن تیمیة ته کفیری أبو حنیفة ناکات یان ته بدیعی ناکات و دژی نه وه ستاوه و به ئیمام وه سفی ده کات، جا هه ندیک کهس له خه مخۆرییان بۆ زانایان هه میشه هه ولی عوزر هینانه وه و ته ئویل کردن ده دهن بۆیان ته نانه ت ده یگه یه نن به ته ئویلی باطل و پییان ئەسته مه بلین نه پییکا، بۆ نمونه

ابن تیمیة له دهیان شوین ده‌لێ: ته‌کفیری ناکریت به‌ معین ئیلا دوای ئیقامه‌ حوججه‌ که‌چی له‌ شوینیک بلی فلان کافره‌ ئیتر ده‌لێن: ته‌واو ته‌کفیری معین-ی کرد که‌واته‌ ووته‌کانی پیشووی هه‌مووی مه‌ته‌ل بوو به‌م ته‌کفیر کردنه‌ مه‌ته‌له‌که‌ ئاشکرا بوو ! والله‌ ده‌زانم له‌ خۆشه‌ویستیتانه‌ بۆ هه‌ر زانایه‌ک که‌ به‌رگری لێده‌که‌ن به‌لام ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌ نیه‌ ره‌ش بکه‌ین به‌ سپی و سپیش بکه‌ین به‌ ره‌ش ته‌نها له‌پیناوی ئه‌وه‌ی نه‌لێن فلان زانا نه‌پێکا، منیش یه‌کیک بووم سه‌ره‌تا له‌وانه‌ی که‌ هه‌میشه‌ ووته‌ زۆرو دیاره‌کانی به‌ ووته‌ که‌م و ده‌گمه‌نه‌کانی شه‌رح ده‌کرد، ووته‌ موحه‌که‌مه‌کانی واز لێده‌هێنا و ووته‌ متشابه‌کانیم ده‌کرد به‌ به‌لگه‌ له‌مه‌شدا کاریگه‌ر بووم به‌ نه‌جدیه‌کان، ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی وای نیشان بده‌م ابن تیمیة له‌ بابته‌ی ته‌کفیردا له‌سه‌رمه‌نه‌جی سه‌له‌فه‌ و هیچ لای نه‌داوه‌، به‌لام چیت به‌دواوه‌ ناتوانم خۆم هه‌لخه‌له‌تینم و ئیستا دڵنیام له‌وه‌ی که‌ ابن تیمیة عوزر به‌ جه‌هل له‌لای زۆر فراوانه‌ و زۆر به‌ زه‌حمه‌ت به‌ کۆمه‌لێک قه‌ید و شه‌رتی توند که‌سی معین ته‌کفیر ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ش ته‌کفیره‌کانی سه‌له‌فی به‌ ته‌کفیری مطلق ناو بردووه‌ نه‌ک معین وه‌ک بینیتان، زۆربه‌ی ووته‌کان بابته‌ی زیندوون یان ووته‌ی راشکاوان و ته‌فصیلی پێداون و موجمه‌ل نین، ناکرێ ئه‌م هه‌موو ووته‌یه‌ به‌وه‌ ره‌ت بکریته‌وه‌ که‌ له‌ شوینیکدا که‌سیکی ته‌کفیر کردووه‌ یان وتوویه‌تی ئه‌وه‌ی وابکات کافره‌ و ئه‌وه‌ی وابلیت کافره‌ چونکه‌ ئه‌مانه‌ هه‌موو ووته‌ی گشتین که‌ دێته‌ سه‌ر واقع هه‌موو به‌ مطلق حیسابه‌ له‌لای ئه‌و وه‌ک پروومان کرده‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مانای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ ابن تیمیة ته‌کفیری معین هه‌رگیز ناکات، بۆیه‌ له‌شوینیک رافیزیه‌ک یان جه‌همیه‌ک یان ئه‌شعه‌رییه‌ک ته‌کفیر ده‌کات ناکرێ تۆ ئه‌مه‌ بکه‌یت به‌ به‌لگه‌ی بنه‌رکه‌ر و ته‌واوی ووته‌کانی تری ره‌ت بکه‌یته‌وه‌، خۆ ابن تیمیة ووتی أحمد ته‌کفیری جه‌همیه‌کان ناکات به‌ معین، گه‌ر که‌سیکی ته‌کفیر کردبێ لیان ئه‌وا مه‌رجه‌کانی ته‌کفیری لێ هاتۆته‌دی و پێگه‌یه‌کانی ته‌کفیری له‌سه‌ر لاچوووه‌ بۆیه‌ ته‌کفیری کردووه‌، به‌هه‌مان شیوه‌ش ابن تیمیة گه‌ر که‌سیکی ته‌کفیر کردبێ به‌ معین ئه‌وا ئه‌و مه‌رجانه‌ی که‌ دایناوه‌ بۆ ته‌کفیر لێ هاتۆته‌دی و ئه‌و پێگه‌ریانه‌ی که‌ دایناوه‌ له‌سه‌ری لاچوووه‌ بۆیه‌ ته‌کفیری کردووه‌، جا به‌راستی من پێم سه‌یره‌ هه‌ندیک برا هه‌موو ئه‌م ووتانه‌ی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ هه‌میشه‌ دووباره‌یان ده‌کاته‌وه‌ و ته‌ئکیدیان له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه‌ که‌ ته‌کفیری معین ناکریت ئیلا دوای

ئىقامە حوججە، بە بيانووى ئەوۋى لە شوئىنىڭدا رافىزىيەك يان جەھىيەكى تەكفىر كىردوۋە ئىتر دەللىن تەۋاۋ مادام فلانى تەكفىر كىرد كەۋاتە باۋەرى بە عوزر بە جەھل نەبوۋە و تەكفىرى معین-ى كىردوۋە !

لەكۆى ووتەكانى ابن تىمىيە ۋەلامى ئەو عوزرەى نەجدىيەكانمان بۆدەركەوت كە ھەمىشە ابن تىمىيە دەپىننەۋە و دەللىن ابن تىمىيە تەنھا لە بابەتە خەفەكان دواى ئىقامە حوججە تەكفىرى معین دەكات، خۆ بىنيمان كۆمەللىك بابەتى باسكرد بە ھىچ شىۋەيەك نابن بە بابەتى خەفى، تەنانەت شىركى گۆرپەرىستانىشى باسكرد كە ئەمەيان ئەصلى شىركى زۆرىنەى قەۋمەكان بوۋە و پىغەمبەرانى بۆ ئىردراۋە.

گومانی ته کفیر نه کردنی خه لیفه جه همیه کان له لایه ن ئیمام أحمد و ده ست گرتنی ابن تیمیة پییه وه:

ابن تیمیة یه که مین که سه که گومانی دروست کردووه دهر باره ی نه وه ی که ئیمام أحمد خه لیفه جه همیه کانی ته کفیر نه کردووه کاتیک که وتوو یانه قورئان مه خلوقه و خه لکیان بانگ کردووه بۆ ووتنی نه م کوفره و پهره یان پیداوه و خه لکیان له سهر کوشتووه و به ند کردووه و سزاداو، ابن تیمیة نه م گومانه ی کردوته نه صل و له سهری رۆیشتووه بۆیه نابینیت جه همیه کان ته کفیر بکات ئیلا به مطلق نه بیئت، وه نه گهر ته کفیری معین بکات بیگومان ئیلا دوا ی ئیقامه حوجه ده ی کات، جا زوریک له مه دخه لیه کان به توندی ده ستیان به م گومانه ی ابن تیمیة گرتووه، که تو پئی ده لئی: فلان سهرۆک وولات کافره نه وه تا کوفره کانی، پیت ده لئی: المأمون کوفری هه بوو ئیمام أحمد بۆ ته کفیری نه کرد ؟ جا له وهش سهرتر هه ندیک موسلمان لیږه و له وئ ده لئین: والله پیاو راست بلئ هیچ ده قیکی ئیمام أحمد نیه به پروونی بلئ المأمون کافره، یان موسلمان ی وا هه یه دهروات ته ئویل بۆ باسه که ده کات و ده لئی نه مه باسیکی تایبه ته نا کرئ قیاس بکریته وه سهر جه همیه کانی تر، هی واش هه یه وه ک نیفاق به کاری ده هیئت له لای خه وار یجه کان ده لئی ئیمام أحمد المأمون-ی ته کفیر نه کرد ده ی گهر ئازان فه رموون ئیمام أحمد ته کفیر بکه ن، له لای مه دخه لیه کانیش ده لئی ئیمام أحمد المأمون-ی ته کفیر کردووه و په ددی گومانه کان یان ده داته وه ! والله المستعان.

له وه لامی نه م گومانه دا که ابن تیمیة دروستی کردووه و بۆته کو له گه ی پشتی مه دخه لیه کان، سهره تا ده لئین: الجعد بن درهم که دامه زرینه ری عه قیده ی جه همیه سالی 105 کوژراوه، الجهم بن صفوان که عه قیده ی جه همی له الجعد وهرگرتووه و عه قیده که به ناوی خو ی بلاو بۆته وه سالی 128 کوژراوه، ئیمام أحمد سالی 164 له دایکبووه که واته نیو سه ده پیش له دایکبوونی ئیمام أحمد عه قیده ی جه همی هه بووه و زانایان ته کفیریان کردوون، بۆیه ته کفیر کردنی جه همیه کان شتیک نیه له سهر ئیمام أحمد وه ستابی، تا کاتی له دایکبوون و پیگه یشتی نه و که س قسه ی له م بابته ته نه کردب ئینجا دوا ی نیو سه ده به هو ی ئیمام أحمد-ه وه بزانیان جه همیه کان کافرن یان نا ؟ وه ئایا

به معین ته کفیر ده کرښ یان به مطلق ؟ ابن تیمیة لږه دا که وتو ته هه له وه که ته کفیر کردنی جه همیه کانی په یوه ست کردو وه به هه لویستی ئیمام أحمد به رامبه را المأمون والمعتصم والواثق، ابن تیمیة به پئی تیگه یشتی خوی بو پرووداوه کان گه یشتو وه به و نه نجامه ی که ئیمام أحمد نه م سئ خه لیفه یه ی به معین ته کفیر نه کردو وه که واته هیچ جه همیه ک به معین ته کفیر ناکریت ئیلا دوا ی ئیقامه حوجه یه ک که ئیقامه کردنی له ته خت کردنی چیا زه حمه ت تره و کاتی زیاتر پیویسته، بویه پئی وایه مونا زه رهی ئیمام أحمد له گه ل جه همیه کان هیشتا نه بو ته ئیقامه حوجه بو المعتصم ! جا له سهر نه مه رږو یشتو وه و کردو یه تی به نه صل له باب ته که وه ک بلئی پیش له دایکبوونی ئیمام أحمد و سه ره له دانی فیتنه ی خلق القرآن له سالی 218 هیچ باسی ته کفیر کردنی جه همیه کان نه کرابی و هه موو زانایان نه مه یان بو ئیمام أحمد جی پشستی ! جا پیش بچینه سهر باسی هه لویستی ئیمام دهر باره ی نه م سئ خه لیفه یه ده مه وئ نه وه بلیم که موسلمانان عه قیده پاک ببینی ئیمام أحمد له گوړ هه لسا وه ته وه پر به ده می هاوار ده کات و ده لئ من نه م سئ خه لیفه یه م ته کفیر نه کردو وه کاتیک وتوویانه قورئان مه خلوقه و خه لکیان له سهری سزاداو و کوشتو وه، نه و موسلمان نابیت نه م قسه یه ی لیوه رگریت و ده بیت ره تی بکاته وه چونکه به ئیجماعی زانایان ته کفیر کراون له سهر نه وه ناوه ستین بزاین ئیمام أحمد ته کفیری کردوون تا ئیمه ش بیکه ین گهر نه یکردوون تا ئیمه ش نه یکه ین، بویه هه لویستی ئیمام أحمد ههر چو نیک بیت عه قیده ی ئیمه له م باسه دا ناگوړیت، باسکردنی نه م باب ته ش بو دوو مه به سته، یه که میان له به را بن تیمیة که هاتو وه هه لویستی ئیمام أحمد ی کردو ته نه صل له باب ته که دا که نه و چی کردیت ئیتر ده بیت حوکمی جیگیر و ته کفیری جه همیه کان ده بیت له سهر نه م نه صله بنیات بری که نه مه ش ابن تیمیة ی خستو ته هه له یه کی گه وره وه که به روانین له سوو چیکی نه م پرووداوه ته کفیری معین له سهر جه همیه کان لاده بات، دوو میان له بهر مه دخه لیه کان که نه م باب ته یان به گوړ رازاندو ته وه بو بهرگری کردن له کوفری طاغوته کان و له دژ وه ستانی نه و که سانه ی که ته کفیریان ده که ن، له کاتیکدا نه م سئ خه لیفه یه هه موو کوفره کانیا ن کو بکه یته وه ناگاته نه و کوفرانه ی که له یه ک لاپه رهی ده ستوری نه م طاغوتانه نوسراوه، وه کراوه به حوکم به سهر خه لکیدا له بری حوکمی الله.

جا هه موو موسلمانان بگره ژماره يه ک له مه دخه ليه کانيش باش ئه وه دهزانن که جه هميه کان کافرن و له لای سه له ف ته کفير کراون به معين، وه هيچ موسلمان يک که کتبه کانی سه له في خویند بيته وه گومانی له وه دا نيه که له سه ف ته کفيري معين-ی جه هميه کانين کردووه له سه رووی هه موو شيانه وه ئيمام أحمد، بگره ئيمام أحمد ئه م ناوبانگهی به دهست نه هيئا و نه بووه ئيمامی ئه هلی سوننه ئیلا دوای فیتنه ی خلق القرآن نه بیته که پيشه وایه تی ئه هلی سوننه ی کرد بووه نيشانه بو خه لکی، ئه مه ش مانای ئه وه نيه ووته ی أحمد وهک ووته ی مه عصوم وایته به لام ئیتر ئه مه فه زلی الله یه دهيدات به هه رکه سيک که بیه ویت، به فه زلی الله تعالی أحمد بووه ئيمام ودهم راستی ئه هلی سوننه به کوپرای چاوی نه یارانی.

هه روهک الطبري دهرباره ی ده ئی: قسه کردن دهرباره ی له فزی بهنده کان به قورئان هيچ ئه ئه ریک نيه له هاوه لانه وه که یزانين، وه له تابعينيش نيه، ته نها ئه ئه ره هيه له وه که سه ی که ووته کانی به شیوه يه که بن پيوستت دهکات له ووته ی که سانی تروشیفای تیدایه ره حمهت وره زای الله-ی له سه ر بیته، وه له شوینکه وتی ئه ودا رینموونی وهیدا یه ته هیه، ووته ی ئه وه له لمان وهک ووته ی پيشه وایانی سه رده می زوو وایه، ئه ویش أبو عبدالله أحمد بن محمد بن حنبل رضي الله عنه، أبو إسماعيل الترمذي پي راگه یاندم ووتی: بیستم أبو عبدالله أحمد بن حنبل دهیووت: ئه وانه ی ده ئین له فزمان به قورئان مه خلوقه جه همين ... (پاشان الطبري ده ئی) هيچ ووته یه کمان نيه له م بابه ته دا دروست بن بیلین که هيچ ئيماميکمان تیدا نيه جگه له وه، ووته ی ئه ویش به سه بۆمان، ئه وه ئيماميکه خه لکی شوینی که وتوون، ره حمهت وره زای الله-ی لی بیت.

[صريح السنة : 37-38] ت: بدر بن يوسف المعتوق

الزهبي ده ئی: المروزي له کتبی (القصص) ده ئی: ئيمام أحمد ووتی: بشر المريسي مرد الحسين الكرابيسي له دوای خوی جه يشت، پاشان ووتی: هه وائی أبو ثور چیه ؟ هاوپرای الکرابيسي-ه له مه دا ؟ (واتا: بابه تی له فزمان به قورئان مه خلوقه) ووتم: هه جری الکرابيسي کردووه، ووتی: شتيکی چاکه، ووتم: من پرسيارم له أبو ثور کرد دهرباره ی ئه وه که سه ی که ده ئی:

له فزم به قورئان مه خلوقه ؟ أبو ثور ووتی: بیدعه چیه، جا باوکی عبدالله تورپه بوو ووتی: بیدعه چی
چیه ! ئەمه خودی ووتە ی جه همه. [تاریخ الإسلام : 85/18]

ووتم: بروانه ئیمام أحمد له أبو ثور تورپه بووه کاتیکی وتووێتهی ئەوهی بۆ له فزم به قورئان
مه خلوقه بیدعه چیه، واتا به وهش رازی نیه که بۆ بیدعه چیه ئیلا ده بێت ته کفیری بکات، ئینجا
چۆن که سانیکی ته کفیر ناکات که ده لێن قورئان مه خلوقه و ده یکه ن به دین له خه لکی وموسلمانانی
پێ تاقی ده که نه وه و ده یانکوژن و به ندیان ده که ن و سزایان ده ده ن ؟!

جا که ئیمه زانیمان ئیمام أحمد جه همیه کانی به معین ته کفیر کردووه ئیتر چ پێویست ده کات له وه
بکوڵینه وه ئایا المأمون که جه همی بووه أحمد ته کفیری کردووه ؟! به راستی من سه یرم به و که سانه
دیت که خۆیان به م باسه وه خه ریک ده که ن، ئەمه وه ک ئەوه وایه من بۆیم: هه موو رافیزیه ک
کافره به معین، تۆش بۆی: ئەه ی حسن روحانی سه روکی ئێران ئەویش ته کفیر ده که یت ؟ ئی من
ووتم هه موو رافیزیه ک کافره ئیتر چ پێویست ده کات بۆی ئەه ی فلان و علان ؟ ئایا له سه رمه هه ر
که سیکی رافیزه بێت ناوی به ینم ؟ بۆ نموونه که سیکی زانا بێت له به غداد ژیا بێت و کۆمه لیک کتیبی
هه بێت له کتیبه کانیدا به پروونی دیار بێت که رافیزه کان به معین ته کفیر ده کات به لام له هه یچ
کتیبیکیدا نه یوووتوه حیدر العبادي کافره ئایا دوا ی مردنی ئەم که سه ده پرسن و ده یکه ن به بابته
و بۆین: ئایا فلان زانا حیدر العبادي به کافر زانیوه یان نا ؟ چونکه به پروونی له کتیبه کانیدا ناوی
نه بر دووه ؟ ئەه ی ده کړی من که له هه یچ وانه یه کی دهنگی مامۆستا کامه ران ﷺ نه م بیستووه بۆی:
مسعود بارزانی کافره ئینجا بۆیم ئەوله سه رده می مسعود ژیاوه بۆ نه یوووتوه کافره ؟! دیاره مامۆستا
کامه رانیش شل بووه له م بابته دا، ئیوهش ده لێن ووتە ی هه یه ده لێ: حزه کان کافرن ووتە ی هه یه
ده لێ: یه کیتی و پارتی کافرن، منیش ده یکه م به ئینکاری و ده لیم مادام نه یوووتوه مسعود کافره با
هه ر بۆی پارتی کافره گرنه گ ئەوه یه ته کفیری مسعودی نه کردووه به راشکاوی ! بێگومان له
قسه کاندما دیاره که ته نها مه به ستم بیانوو گرته به مامۆستا کامه ران ئەگینا ئەوه ی گوپی ئی گرته ی
یه ک ده نک گومانی له وه نیه که مسعود و هه موو هاوشیوه کانی به کافر زانیوه، منیش ده لیم ئیمام
أحمد-یش به هه مان شیوه ئەوه ی ووتە کانی بزانیته ده رباره ی جه همیه کان یه ک ده نک گومانی له وه

نیه که ئیمام أحمد المأمون و هه موو هاوشیوه کانی به کافر زانیوه، دواتر ئه وانیش مرؤف بوونه
 وهک ئیوه ئه وهتا چهنده ها زانا له ترسی لیدان و کوشتن له ژیر ئیکراهدا کوفریان کرد ووتیان قورئان
 مه خلوقه، ئه وانیه عهزیمه تیان گرت بهر بهرگهی لیدان و بهندکردنیاں گرت به پهنجهی دهست
 دهژمێردین، جا ئایا پیت وایه بارودوخه که ئه وهنده ئاسانه هه رکه سه و پر به ده می خوی هاوار
 بکات بلێ المأمون کافره ؟ له کاتی که ژمارهیهک زانای ناودار ئه م کوفره به ده میان داهات له ژیر
 ئیکراهدا تا له ژیر دهستی المأمون رزگاریان بپیت، بۆ مه گه رزانا کانی تر که له سه رده می المأمون ژیاون
 هه موویان به روونی له کتیبه کانیان و توویانه المأمون کافره تا بلین بۆ ئیمام أحمد وای نه ووتوه ؟
 گه رشتیکی له م جوړه له ئارادا بیت هیشتا ده لین رپی تیده چی ئه وهتا زانا کانی سه رده می المأمون
 زۆربه یان و توویانه المأمون کافره ته نها ئیمام أحمد وای نه ووتوه بۆیه جیگای گومانه ئایا أحمد
 ته کفیری کردوه یان نا ؟ دهی ئیوه ناوی 10 زانام بۆ بهینن له م سه رده مه دا که به راشکاوی بلین
 المأمون کافره، ئینجا ئه وکات حق به ئیوهیه پرسیار بکه ن ئیمام أحمد بۆ وای نه ووتوه ؟ وایزانه
 ئه مه نده به سه بۆ پوچه لکردنه وهی ئه م گومانه، به لام له گه ل ئه وه شدا چه ند رپوایه تی که ده هینن
 له ئیمام أحمد-هوه که کراون به گومان دواتر چه ند رپوایه تی که تر بۆ رته دانه وهی گومانه کان.

ئەم کارە زیاتر خراب بوو و تەشەنەى سەندوو، مەبەستى فیتنەى خلق القرآن و جگە لەویش بوو، باوکی عبدالله پێی ووتن: چیتان دەوێ ؟ ووتیان: ئێمە راوێژت پێ دەکەین لەوێ کە پازى نین بە فەرمانرەوایى الواثق و دەسەلاتەکەى، جا باوکی عبدالله ماوێهە ک موناژەرەى لەگەڵ کردن، وە پێی ووتن: لە دێ خۆتاندا سەرزەنشتى بکەن و دەست لە گوێرپایەى هەلمەگرن و یەکرپزى مۆسڵمانان تێکەمە دەن و خوێنى خۆتان و خوێنى مۆسڵمانانیش لەگەڵ خۆتان مەپژن، سەیرى سەرئەنجامى کارەکەتان بکەن و ئارام بگرن تا چاکەکاران دەمرن و دەحەسێنەوێهە یان خراپەکار دەمرێت و لە دەستى دەحەسێنەوێهە، وە لەم موناژەرەى دا قسەى زۆر کرا بیرم نەماو، جا ئەوان پۆشیشتن من و باوکم چووینە لای باوکی عبدالله دواى ئەوێ ئەوان پۆشیشتن، باوکم بە باوکی عبدالله- ی ووت: داواى سەلامەتى لە الله دەکەین بۆ خۆمان و بۆ ئۆممەتى محمد، وە حەز ناکەم کەس کارى ئاوا بکات، وە باوکم ووتى: ئەى باوکی عبدالله ئەم کارەى ئەوان لە لای تۆصەوابە ؟ ووتى: نەخێر ئەمە پێچەوانەى ئەو ئاوارانەى کە تێیاندا فرمانمان پێکراو بە ئارامگرن، پاشان باوکی عبدالله ووتى: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (گەر دەسەلاتدار لییدایت ئارام بگرە، گەر... گەر... ئارام بگرە) جا فرمانى کرد بە ئارامگرتن، وە عبدالله بن مسعود وتوویەتى: ... قسەى کە کرد بیرم نەماو.

[السنة : 90]

ووتم: علي بن عيسى بن الوليد مەجهوله.

الضلال دەئێ: أخبرنا محمد بن علي قال حدثنا صالح بن أحمد ووتى: باوکم بۆی گێڕامەوێهە ووتى: ووتم بە ابن الكلبي و المظفر کە هەردووکیان نێردراوى خەلیفە بوون: بپروام بە گوێرپایەى کردنى خەلیفە هەیه لە ناخۆشى و خۆشیدا لەو کارانەى پێم خۆشن و لەو کارانەش کە پێم خۆش نیه و ئەگەرچی خۆشیان لە ئێمە جیا بکەنەو، وە من پەشیمانم لە نەچوونم بۆ نوێژى بە کۆمەڵ و ئامادە نەبوونم لە نوێژى هەینی و بانگەواز کردنى مۆسڵمانان. [السنة : 13]

ووتم: محمد بن علي مەجهوله، گریمان بلیین صەحیحیشتە ئەوا ئەم قسەى هەیه لە سەردەمى المتوکل ووتراو کە مۆسڵمان بوو و فیتنەى خلق القرآن لە سەردەمى ئەو کۆژایەوێهە و سوننەت بڵاو

بوویهوه، ابن الكلبي پۆسته چی المتوکل بووه، المظفر به زاراوهی ئەمرۆ سکرێری عبدالله بن إسحاق بووه که والی بغداد بووه له سهردهمی المتوکل، ئەمهش کاتیکی پرویدا که محمد بن شجاع الثلجي درۆزن و جهههی که حه نه فی مه زهه ب بوو، وه کۆمه لێک پڕوایه تی ئەومان هینا له بهشی دووهم دهبارهی مه دحی أبو حنیفه، ئەو بوهتانی بۆ ئیمام أحمد هه لبه ستا نامهیه کی بۆ المتوکل نوسی که گوايه ئیمام أحمد که سیکی عه له وی له مائی خۆی حه شارداوه بۆ ئەوهی به یعه تی پێ بدات، کاتیکی دار و دهستهی المتوکل هاتن مائی ئیمام أحمد بپشکنن ئینجا ئیمام أحمد ئەم قسانه ی کردووه، وه ووتمان که شیخی الخلال مه جهوله به لام گریمان سه حیحیش بوایه ئەمه وه لامیکه بۆی.

الضلال ده لئ: أخبرني علي بن عيسى بن الوليد أن حنبلا حدثهم، وأخبرني عصمة بن عصام قال حدثنا حنبل ووتی: له م پرووداوه -واتا ئەوهی پێشوو- ووتی: من دوعای بۆ ده که م به پێکان و سه رکه وتن و پشتگرتن له شه و ورۆژدا، وه پروام وایه که ئەمه واجبی ئەوه له سه رم. **[السنة: 14]** و وتم: الخلال به دوو سه نه د ئەم پڕوایه ته ی هیناوه سه نه دی یه که م له علي بن عيسى بن الوليد که مه جهوله، سه نه دی دووهم له عصمة بن عاصم، ئەمه ی دووهمیان ده توانین بڵین حه سه نه چونکه الخلال ته وسیقی ئەم شیخه ی کردووه، جا ئەم دوعایه ش له هه مان پرووداوی پێشوودا ووتراوه وه ک حنبل باسی ده کات، ئەمهش درۆی مه دخه لیه کان هه لده وه شینیتته وه که گوايه ئیمام أحمد سه ره پای ئەوهی المأمون خراپی به سه ره هینا که چی دوعای بۆ ده کرد، به لکو ئیمام أحمد دوعای له المأمون کردووه نه ک بۆی بکات، شه وی مردنی المأمون ئیمام أحمد دوعای لێ ده کات که الله له کۆل خه لکی بکاته وه بۆ به ره به یان هه وائی مردنی المأمون ب لاو ده بیته وه، له گه ل ئەوه شدا دوعا کردن بۆ خه لیفه ی کافر به هیدایه تدان و ته وه کردن و ئیصلاح بوونی هه یج شتیکی ناشه رعی تیدا نیه گهر هه رکه سیکی بیکات.

الضلال ده لئ: أخبرنا أبو بكر المروزي ووتی: أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- ووتی: و وتم به ابن الكلبي که هاوه لئ خه لیفه بوو له وه ته ی خۆم ناسیوه تا ئەم کاته ی ئیستا ئیلا پیم وابوو که ده بیته

نوڤڙ له دواى وهلى نه مرهكان بکړيت و حيساب بو پيشه وایه تيان بکړيت، وه پروام به وه نيه که خروچيان لى بکړيت. [السنة : 86] (سه نه ده که ى صه حيه).

ووتم: پيشتر باسماں کرد که ابن الکلبى پوښته چى المتوکل بووه که خهليفه يه کى موسلمان بووه، وه نه م قسانه ى ئيمام احمد هه مووى دروسته بو خهليفه يه ک که موسلمان بىت، به لام ده پرسين بوچى ئيمام احمد له سهرده مى نه وانه ى پيش المتوکل نوږى له دوايان نه نجام نه ددها يان گهر نه نجامى دابوايه نه و پاشان دووباره ى ده کرده وه و فته وای بو خه لک ددها که نوږ دووباره بکه نه وه له کاتيکدا ئيمام احمد ده لى عه قیده که م به م شيوه يه که نوږ بکړيت له دواياندا ؟ حاشا له ئيمام احمد که نه هلى نيفاق بىت قسه يه ک بکات و خو ى دژى بوه ستى، که واته خهليفه کانى پيش المتوکل-ى به موسلمانى نه زانيوه بو ىه نوږى له دوا نه کردوون يان دووباره ى کردو ته وه.

حنبل بن ايساح به سهرهاتى پياوښکى سهر به ده سه لات ده گيرېته وه که له کاتى سزادانى ئيمام احمد له وى ناماده بووه پاشان هاتووه دواى گهردهن نازادى له ئيمام احمد ده کات، جا ئيمام احمد پى ده لى: ته وبه بکه بولای الله عز وجل وه مه گهړپوه بو نه م شته، پياوه که ووتى: نه ى باوکى عبدالله من ته وبه م کردووه بولای الله عز وجل له گهړانه وه بولای ده سه لات، جا باوکى عبدالله پى ووت: گهردى توم نازاد کرد، وه هه رکه سيک باسى کردوومه گهردى نازاد بىت ته نها بیده چى نه بىت. حنبل ده لى: باوکى عبدالله ووتى: گهردى باوکى ايساح-يشم نازاد کرد. (واتا: المعتصم).

[ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 64-65]

ووتم: دواى په شيمان بوونه وه ى المعتصم ئينجا ئيمام احمد گهردى نازاد کردووه وهک دواتر باسى ده که ين، نهک نه وانه ى که له سهر کوفر به رده وام بوونه گهرديان نازاد بکات، بو ىه ده لى گهردهنى بیده چى نازاد ناکه م، تو بللى المعتصم-ى به بیده چيش نه زانى بىت بو ىه گهردهنى نازاد کردووه؟! بو ىه نه قل کردنى نه م پرووداوانه به پارچه کراوى ووته يه ک لېره و ووته يه ک له وى ده بىته هو ى گورپنى راستيه کان ، نه ى بو هيچ که سيک باسى په شيمان بوونه وه ى المعتصم ناکات ته نها باسى گهردى نازاد کردنى المعتصم ده کړى له لايه ن ئيمام احمد ؟!

حنبل بن إسماعيل دهلي: بیستم صالح-ی کوری ئیمام أحمد به باوکی ووت: باوکه فضل الأنماطی گهردنی أبو إسحاق المعتصم-ی نازاد کرد له و شتانهی که پی کردبوو له لیدان، أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ پاشان أبو عبدالله ووتی: کاتیک پژوی قیامت دادیت الله عزوجل دهفه رمووی: (که س ناچیت به هه شته وه ته نه ا نه وانه نه بیت که له خه لکی خوشبوونه، جا نه هلی عه فو هه لده ستنه وه و ده چنه به هه شته وه به هو ی لیخوشبوونیان له خه لکی) چی زهره دهکات پیاو گهر له براهی خوشبیت الله-ش له و خوش دهبیت و سزای نادات؟! پاشان ووتی: منیش گهردنی المعتصم-م نازاد کرد له و کارانهی که پی کردم له لیدان و به ندردن و کو و زنجیر کردن، به لکو الله لیم خوشبیت به هو ی لیخوشبوونم له و. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل: 66]

ووتم: دواتر پیاو تهی ته و به کردنی المعتصم دههینین.

صالح بن الإمام أحمد دهلي: باوکم ووتی: له مردو وه که خوشبووم له سه ر نه وهی که لییدام، پاشان دهیوت: چی زهره دهکات پیاو گهر به هو ی نه وه وه الله هیچ که سیک سزا نه دات؟! [سيرة الإمام أحمد بن حنبل: 47] ت: محمد الزغلي

ووتم: نه وهی له ئیمام أحمد-ی دا المعتصم بوو، له سه رده می المأمون به ندرابوو المأمون ووتی ببینم دهیکوژم، ئیمام أحمد دوعای لیکرد که الله له کو لیانی بکاته وه، نه وه بوو به ره به یانیه که ی پیش بینینی هه والی مهرگی المأمون بلا بوویه وه، ئینجا له سه رده می المعتصم زور به توندی لییدرا پاشان المعتصم لی ب هیوا بوو نازادی کرد، له سه رده می الواق هه ر نازاد بوو توشی لیدانیش نه بوو به لام بو ی نه بوو له مال بیته دهره وه، که واته نه م لیخوشبوونه ته نه ا المعتصم دهگریته وه که ته و بهی کردو وه.

چەند رپوایەتیەک کە وەلامە بۆ ئەم گومانانە:

حنبل بن إسحاق دەئێ: أبو إسحاق -المعتصم- فرمانی بە إسحاق بن إبراهيم کردبوو هەمیشە هەوالی أحمد بن حنبل-ی بۆ بەینیت، چونکە وەک إسحاق بۆی گیراینەووە دوای بێ هیوا بوونی المعتصم لە أحمد نازادی کرد، وە پێمان گەشت کە أبو إسحاق -المعتصم- پەشیمان بوویەووە دوای ئەمە تا تەوبەیی کرد و چاک بوویەووە، جا خاوەنی هەوالی إسحاق بن إبراهيم هەموو رۆژیک دەهاتە لامان بۆ ئەوێ هەوالی أحمد بزانییت تا أحمد چاک بوویەووە و تیماری بوو دوای چارەسەر. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 60-61] ت: محمد نغش

ووتم: واتا المعتصم لە کۆتاییدا تەوبەیی کردووە و پەشیمان بۆتەووە، ئیتر بلاوکردنەووەی لیخۆشبوونی أحمد لە المعتصم بەبێ ئاماژەدان بە تەوبەکردنی المعتصم گۆڕینی راستیەکان و خۆل کردنە چاوی خەڵکە.

الضلال دەئێ: أخبرني عبد الله بن حنبل قال حدثني أبي ووتی: مامم -واتا ئیمام أحمد- ووتی: کام بە لا گەورەتر بوو لەو الذمی-ه، دوژمنی الله و دوژمنی ئیسلام مراندنی سوننەتی داھینا لە ئیسلام. واتا ئەوێ پێش المتوکل، جا المتوکل سوننەتی زیندوو کردووە رەزای الله-ی لیبیت. [السنة : 23] ووتم: ناوبردنی خەلیفەیی پێش المتوکل واتا الواثق بە ئەهلی ذیممە و دوژمنی الله و دوژمنی ئیسلام تەکفیر لە خۆ دەگریت، دایکی الواثق رۆمی بوو ناوی قراطیس بوو لەوانەییە هەر لە بەر ئەوێ پێی بلێ ئەهلی ذیممە وەک تانەدان لێی.

ئەگەرچی لە تەحقیقی (عطية الزهراني) ووشەیی (أكثر) هاتوو -أي بلاء كان أكثر- بە لام الفراء لە (الأحكام السلطانية) هەمان رپوایەتی نەقل کردووە ووشەیی (أكبر) هاتوو -أي بلاء كان أكبر- وە ووشەیی (أكبر) گونجاوترە بۆ سیاقەکە چونکە باسی بە لا دەکات، کامە بە لا گەورەترە نە ک کامە بە لا زۆرترە، بۆیە منیش ئەوهم داناوە.

یوسف بن عبدالهادی دهربارهی ریوایه ته که ی پیشووی الخلال ده‌ئی: گهر له لای احمد نیمامه تی نه و خه لیفه یه دروست بوایه نه و ا بوئی حه لال نه بوو ناوای پئ بلیت.

[ایضاح طرق الإستقامة : 61 ط: دار النوادر]

أبر یعلی ده‌ئی: له ریوایه تی الأثرم هاتوو که پرسیار له أحمد کراوه دهربارهی ژنیک که وه لی نه مری نیه، أحمد وتوویه تی دهسه لاتدار ده‌بیته وه لی نه مری، پئی ووترا: ده‌ئی دهسه لاتدار! که ده‌بینی نه مپرو ئیمه له چ حالیک داین؟ نه مهش له کاتییدا بوو که قازییه کان تاقی ده‌کرانه وه به فیتنه ی خلق القرآن، أحمد ووتی: من وه لأمم نه دایه وه به گویره ی نه مپرو، ته‌ن‌ها ووتم دهسه لاتدار.

[الأحكام السلطانية : 20 ت: محمد حامد الفقی]

ووتم: ووته که ی أحمد واتا: له نه صلدا حوکه مه که ناوایه که دهسه لاتدار ده‌بیته وه لی نه مری کچه که، به لأم بوئه مپرو نابیت چونکه خه لیفه کافره، گهر خه لیفه ی نه وکاتی به موسلمان زانیبوایه وای نه ده‌ووت، چونکه کافرویلایه تی نیه به سه رموسلمان.

أبر یعلی دهربارهی نه م ووته یه ی أحمد ده‌ئی: نه م ووته یه زه مکردن وتانه دان له خه لیفه کانی لی ده‌که ویتته وه، نه مهش پرووندات ته‌ن‌ها به تانه دان له فه‌رمانره وایه تیان نه‌بیته.

[الأحكام السلطانية : 20]

الضلال ده‌ئی: أخبرني أحمد بن محمد بن مطر قال حدثنا أبو طالب ووتی: ووتم به باوکی عبدالله ئیمه به لای گوپری که سییدا تیپه‌رین له طرسوس، خه لکی طرسوس ووتیان: کافره که ره‌حمه تی الله-ی لی نه‌بیته، جا باوکی عبدالله ووتی: به‌ئی ره‌حمه تی الله-ی لی نه‌بیته، نه و بوو نه م تاقیکردنه وه یه ی دامه‌زراند وه‌ینای. [السنة : 1708] (سه‌نه ده‌که ی صه‌حیحه).

ووتم: چۆن بزانی نه مه گوپری المأمون بووه؟

یه که م: الذهبي دهربارهی المأمون ده‌ئی: له 12 ی رجب سالی 218 مرد، ته‌مه نی 48 سالی بوو، له البزندون مرد، العباس-ی کوپری ته‌رمه که ی گواسته وه له طرسوس ناشتی.

جهه عد و جههم كه يه كه م كه س بوون ئەم كوفره يان داهيئا (ووتنى قورپان مه خلوقه) جهه عد له شارى واسط كوژرا به دهستى خالد بن عبدالله القسري، جههم له خوراسان كوژرا به دهستى سالم بن أحوز المازني، پاشان كه فيتنه ي خلق القرآن له سهردهمى المأمون سهري هه لدا و خه لكى له سهرتاقى دهكرايه وه، سى كه س رۆلى سهره كى تيدا هه بوو، بشر الميرسي و أحمد بن أبي دؤاد و المأمون، بشر الميرسي له واسط مرد، أحمد بن أبي دؤاد له بغداد نيژرا، ئەوهى مايه وه المأمون بوو كه له طرسوس نيژرا وه، نازانم كى تره هيه دهورى لهم فيتنه هيه دا هه يه و رۆلى سهره كى بينيوه و له طرسوس نيژرا وه كه چى كه س باسى نه كردوو جهه المأمون ؟ دواتر طرسوس له شامه خه لكى شام بى ئاگابوون لهم كوفره له خه لكى عيراقه وه بۆيان گويزرايه وه وهك الأوزاعي باسى دهكات، چ جاي ئەوهى يه كى كه له وان دايمه زرينيت و رۆلى سهره كى تيدا بگيريت.

دووهم: ناسينه وهى گوپه كه ي له لاي خه لكى چونكه خه ليفه بووه گوپه كه ي ناسراوه، ئەگينا وهك ووتمان ئەوانه ي دهستيان لهم كارهدا هه بووه كه سيان له وى نه نيژراون تا گوپه كانيان بناسرى له لاي خه لكه وه.

سييه م: خودى ووته كه ي ئيمام أحمد كه ده لى ئەو دايمه زران و هيئاى، ئاماژه يه بۆ المأمون كه ئيمام أحمد له گه لى ژياوه و سزا دراوه له سهر دهستى، وه ئەو كتيبه فه لسه فيه يۆنانيه كانى هيئا وهري گپرايه سهر زمانى عه ره بى و گرنگى پيئا.

چوارهم: الخلال ناوى كه سه كه ي شاردۆته وه كردوويه تى به پياويك چونكه ئەويش له سهردهمى عه باسيه كان ژياوه ئەو كاتيش ده سه لات پشت به پشت بووه له باوكه وه بۆ كوړيان له براوه بۆ برا بۆيه ئەوانه ي ئەو سهردهميش كه خه ليفه بوونه هه ره عه باسيه كان بوونه له نه وهى هارون الرشيد، دياره ناوهيئاى المأمون له و كاته دا زه حمه ت بووه بۆ زاناکان ئەگينا الخلال هيچ دوو دل نه بووه له ناوهيئاى كافرو گومراكان، الخلال 17 سالى دواى مردنى المأمون له داىكبووه، بۆ نموونه پاشاى يه كه مى ده و له تى سعوديه ي سييه م به ناوى عبدالعزيز بن عبدالرحمن آل سعود كه 66 ساله مردوو تا ئيستايش وینه كانى له كووشكى پاشايه تيدا هه يه كى ده توانى له سعوديه به ئاشكرا باسى

ته کفیر کردنی بکات ؟ ئه وهی المأمون-یش به هه مان شیوه بهینه بهرچاوت، به لگه ش بو ئه وهی که الخلال ناوه کهی شاردوته وه ئه مهیه که أبو طالب ده ئی: به لای گوپی پیاوینک تیپه پین، ئیمام أحمد نائی ئه م پیاوه کئ بوو، رپک ده ئی به ئی ره حمه تی الله-ی ئی نه بیئت، که واته روونه که أبو طالب ناوه کهی ووتوه به لام الخلال شاردوویه تیه وه.

ابن کثیر ده ئی: پیاوینک نامهیه کی بو المتوکل نارد تییدا نوسی بووی: ئه ی ئه میری ئیمانداران أحمد بن حنبل جوین به باوانت ده دات و به زندیق ناویان ده بات، المتوکل بو پیاوه کهی نوسی: المأمون شته کانی تیکه ل کرد جا وایکرد خه ئک قسه ی پی بلین، وه المعتصم-ی باوکم پیاوی جه نگ بوو له م باسانه حائی نه ده بوو، وه الواثق-ی برام ئه وهی ده باره ی ووتراوه حه قه.

[البداية والنهاية : 419/14] ت: التركي

ووتم: بروهانه المتوکل ئینکاری له وه ناکات که الواثق-ی برای شایستهیه پی بووتری زندیق، ئه ی ئیمام أحمد چی ؟ پیئت وایه بلئ نه خیر موسلماننه و وه لی ئه مره ؟

ئیمام أحمد باسی کاتی به ندیخانه ده کات پیش چوونی بولای المعتصم ده ئی: ووتم به ابن الحجام هاوار به حالت دوا ی ئه وهی طه له بی عیلم و فه رمووده ت کرد گه یشتووی به م حاله ؟! وه پرسیارم لی کرد ده باره ی عیلمی الله ؟ ووتی: عیلمی الله مه خلوقه، منیش پیم ووت: کافر بووی به الله-ی عظیم ئه ی کافر، نیردراوی إسحاق پی ووتم: ئه مه نیردراوی ئه میری ئیماندارانه، منیش پیم ووت: ئه مه کافر بوو به الله، وه به هاوه له کهیم ووت که له گه ئی بوو به ناوی ابن رباح ئه مه واتا ابن الحجام کافر بوو. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 42]

حنبل بن إسحاق مونا زه ره ی ئیمام أحمد وزانا جه همیه کان به ئاماده بوونی المعتصم ده گیریتته وه و ده ئی: أبو عبدالله-واتا ئیمام أحمد- ووتی: المعتصم پی ووتم: گهر تو له دهستی خه لیفه ی پیش خو م نه بوای ئه وا حه قم به سه رته وه نه بوو، پاشان المعتصم به عبدالرحمن بن إسحاق-ی ووت: فرمانم پی نه کردیت ئه م تاقیکردنه وهیه هه لگريت ؟ ئیمام أحمد ده ئی: له دئی خو م دا ووتم: الله

اکبر، له مه دا پرگار بوون هه یه بۆ موسلمانان، پاشان المعتصم ووتی: مونا زه ره ی بکه ن و قسه ی له گه لدا بکه ن، نه ی عبدالرحمن قسه ی له گه لدا بکه، جا عبدالرحمن ووتی: چی ده لئی ده رباره ی قورئان ؟ وه لام نه دایه وه، پاشان ابن ابي دؤاد به عبدالرحمن-ی ووت: قسه ی له گه ل بکه، جا عبدالرحمن پرسیاری لیکردم ووتی: چی ده لئی ده رباره ی قورئان ؟ المعتصم پئی ووتم: وه لامی بده ره وه، منیش پیم ووت: چی ده لئی ده رباره ی عیله ی الله ؟ جا بیده نگ بوو، به عبدالرحمن القزاز-م ووت: قورئان به شیکه له عیله ی الله، جا هه رکه سیک پئی وایت عیله ی الله مه خلوقه نه وا کافر بووه به الله، جا عبدالرحمن بیده نگ بوو هیچ وه لامی نه دایه وه، جا له نیوان خویاندا ووتیان: نه ی نه میری ئیمانداران ئیمه و تۆشی ته کفیر کرد. [ذکر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 45]

ووتم: گه ر ئیمام أحمد المعتصم-ی به کافر نه زانیبوايه حاشای لیده کرد و دهیوت نه خیر من ته کفیرت ناکه م، ههروهک چۆن ابن تیمیه به ده می خوی دانی پیدانا ووتی من به زانا گه وره کانیانم ووت ئیوه له لای من کافر نین چونکه جاهیلن، که چی ئیمام أحمد وا شمشیر له سه ریه تی و ده ست و قاچی کووت و زنجیری کراوه گه ر به موسلمانان بزانیت چۆن له حاله تیکی ئاوا هه ستیارد خوی خوی به فیرو ده دات و نایه ته ده نگ بلئ: نه ی نه میری ئیمانداران درو ده که ن به ده می منه وه من تو به کافر نازانم ! جا لیژده له وانیه نه قاعیده فقهیه بکه ن به به لگه (لا ینسب إلى ساکت قول) واتا: که سی بیده نگ هیچ شتیکی نادریته پال، لیژده ئیمام أحمد بیده نگ بووه کاتیکی نه وان و توویانه نه ی نه میری ئیمانداران ئیمه و تۆشی ته کفیر کرد، جا مادام بیده نگ بووه نابیت نه وه ی بدریته پال که المعتصم و نه وانیشی ته کفیر کردوه، به لام گه ربیتو ته واوی قاعیده که بهینین نه وا دهرده که ویت پروداوه که ی ئیمام أحمد شیوهیه کی تره، قاعیده که به م شیوهیه به ته واوی (لا ینسب إلى ساکت قول، لكن السکوت في معرض الحاجة بیان) واتا: هیچ ووتهیه ک نادریته پال که سی بیده نگ، به لام بیده نگ بوون له کاتیکی که قسه کردن پیویسته نه وا خودی بیده نگ بوونه که به رازی بوون حیساب ده کریت، ههروهک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (بیوه ژن به شوو نادریت تا به ده می خوی ده لئی رازیم، کچیش به شوو نادریت تا ئیزنی لیوه رده گیریت، بیده نگ بوونیشی واتا ئیزنی داوه) جا لیژده بیده نگ بوونی کچه که به مانای رازی بوون حیساب ده کریت چونکه گه ر رازی

نه بیټ ده لږ پازی نیم شوو بهم کور به بکه م یان ده لږ جارئ نامه وئ شوو بکه م، ووتنی ئه م قسه یه ش له لایه ن کچه وه هیچ پڼگریه کی له به رده مدا نیه که نه توانئ وابلئ، به لام ووتنی ئه وه ی پازی و شووی پڼ ده که م زه حمه ته بو کچ به هوئ شهرمه وه، جا بویه بیده نگ بوونه که ی به پازی بوون حیساب ده کړئ، که واته ده بیټ برکه ی دووهمی قاعیده که ش په چاو بکه ی ن ئه گینا ته نها سه یرکړدنی برکه ی یه که م واده کات به په های قاعیده که وه برگیرن له هه موو بارودوخکدا که ئه مه ش هه لیه کی پروونه.

أحمد الزرقا له شهره ی برکه ی دووهمی قاعیده که (لکن السکوت فی معرض الحاجة بیان) ده لږ: بیده نگ بوونی ئه و که سه ی که توانای قسه کړدنی هه یه (واتا: لال نیه) له و کاته ی که پیو یسته قسه بکات ئه و بیده نگیه که ی به پازی بوون حیساب ده کړئ به و مه رجه ی حالئ که سه که به لگه بیټ له سه ری یان زه روره تی که هه بئ وای لئ بکات قسه نه کات بو لبردنی مه ترسی وزیان.

[شرح القواعد الفقهية : 338 ط: دار القلم]

ووتم: ووتی ده بئ حالئ که سه که به لگه بیټ له سه ر ئه وه ی که بیده نگ بوونه که ی مانای پازی بوونه، ئیمه ش گه ر سه یری حالئ ئیمام أحمد بکه ی ن ده بینین حالئ پڼگا ده دات به وه ی که بلین ئه وانی ته کفیر کړدووه و پازی بووه به م ووته یه ی ئه وان، چونکه ئیمام أحمد ووته ی زوره که ده لږ: ئه وه ی بلئ قورئان مه خلوقه کافره ئه وه ی ته کفیریشی نه کات کافره، جا چ شتیکی سه یر له وه دا هه یه که ئیمام أحمد که سی که ته کفیر بکات که ده لږ قورئان مه خلوقه ؟! وه ووتی: یان به هوئ لبردنی ترسی کوشتن یان زیان له سه ر خوئ بیده نگ بیټ، وه ئه م مه رجه ش له ئیمام أحمد هه یه که ترسی کوشتن پڼگر بیټ له به رده م قسه کړدنی بویه به راشکاوی نه یو ووتو ه فلان خه لیفه کافره نه وه ک بیکوژئ، که واته هه ردو و مه رجه که له ئیمام أحمد بوونی هه یه که أحمد الزرقا باسی کرد، جا ئه م مونا زه ریه کاتیک پرویدا وه که تازو المأمون مردو وه و المعتصم بوته خه لیفه، وه المعتصم و تویه تی فرمانم کړدو وه که ئه م تاقی کړدنه وه یه هه لگرن، وه یه که م جاره ئیمام أحمد ده بی بیټ و قسه کانی ده بی بیټ جا گه ر المعتصم و ئه وانه ی ده وری ته کفیر بکات، ئه ی به چ حه قیک المأمون

ته کفیر ناکات که ئەو ئەم فیتنە یە هەلگیرساند ؟ بۆیە گەر المعتصم ته کفیر بکات له یه کهم بینین و قسه کردندا ئەوا المأمون زۆر له پێشتره که ته کفیری بکات، پاشان الواثق که دواى المعتصم ده بێته خه لیفه ئەگه رچی ئیمام أحمد به ند ناکات و سزای نادات به لام پێی ده ئێ نه تبینم له سه ر زه ویه کهم بۆیه ئیمام أحمد هه میشه خۆی ئێ حه شار ده دا، ته نانه ت به فرمانی الواثق له سه ر مزگه وته کانی مصر ده نوسرا (لا إله إلا الله رب القرآن المخلوق) واته: هیچ په رستراویک نیه به حه ق جگه له الله که خاوه نی قورئانی مه خلوقه، وه له سه رده می ئەودا هیچ زانیه ک نه مایه وه که تاقی نه کرێته وه، جا بۆیه هیچ رێگریه ک نیه له ته کفیر کردنی ئەویش له لایه ن ئیمام أحمد، وه هه ر به پێی مه زه به بی ابن تیمیه که ده بێت دواى ئیقامه حوججه جه همیه کان ته کفیر بکرێن ده ئێین: چ ئیقامه حوججه یه ک پرووتره له و ئیقامه حوججه یه ی که له مونا زه ره دا ده کرێت ؟ ئیمام أحمد به ئاماده ی المعتصم مونا زه ره ی له گه ل جه همیه کاند کارد که واته ئیقامه حوججه ی کردوون ئیتر بو ته کفیریان ناکات ؟ که واته به پێی مه زه به بی ابن تیمیه -ش ئیمام أحمد هه ر ده بێ ته کفیری کردین چونکه ئیقامه حوججه ی کردوون له مونا زه ره که دا، به لام تۆ بته وێ ئیلا ئیمام أحمد پرو به روو به المعتصم بلێ تۆ کافری ئەگینا قبولی ناکه م، یان بۆچی له کاتی مونا زه ره که دا به ئەمیری ئیمانداران ناوی ده بات دیاره به موسلمانانی زانیوه، ئەوا ده ئێین ئەو زانیانه ی که زۆرێکیان تابعی بوون که به راشکاوی ووته یان هه یه ده رباره ی ته کفیر کردنی الحجاج کاتیک ده که و نه ژێر ده ستی له ترسی کوشتنی نه ک باسی ته کفیر کردنی ناکه ن بگره زۆر داوا ی لیبور دنیشی لیده که ن و سوپاسی ده که ن که گه وره یی بنوئینیت و بیان بوو ریت، بۆ نموونه الشعبی که زانیه کی تابعی گه وره یه سه ره تا ده ئێ: شایه تی ده ده م که الحجاج ئیمانی به طاغوت هه یه و کافره به الله، که چی دواى شکانی ابن الأشعث که الشعبی ده که ویتته ده ستی الحجاج به ئەمیر ناوی ده بات و زۆر جیا و ازتر قسه ده کات له گه ئێ و داوا ی لیده کات که لێ خۆش بێت، هه موو ئامانجی ئەوه یه که نه یکوژیت، برپا نه [تاریخ الطبري : 375/6 ط: دار المعارف]، گه ر بووتری ئیمام أحمد له شمشیر نه ترسا وه ئەوه تا ئەوه نده لێ درا وه ته نانه ت صالح- کورپی ده ئێ کاتیک مردیش ئاسه واری لیدان به سه ر پشته یه وه ما بوو واته دواى 23 سا ل، ده ئێین به ئێ ئاماده نه بووه کوفر بکات له بابه تی کدا که خه لکی هه موو چاوه رپێ ده می ئەو ده که ن، ته نانه ت که

إسحاق-ی مامی ده چیتته لای داوای لیده کات وهک تقیة وه لّامی داواکه یان بداته وه و بلّی قورپان مه خلوقه، ئیمام أحمد ده لّی: گهرزانا به تقیة قسه بکات و جاهیلش به جه هله وه قسه بکات نهی چۆن حهق پروون ده بیته وه؟! بۆیه به هیچ شیوهیه ک ئاماده نه بوو له ژیر ئیکراهییدا وه لامیان بداته وه، وه گومانیش له وه دا نیه نه گهرچی نه و که سهی زۆری لّی بکریّت عوزری ههیه به لّام نه وهی عهزیمهت وهرده گریّت ته سلیمی داواکه یان نابیت فهزل و پاداشتی زیاتره، به تایبهتی گهر که سه که زانا بیت و خه لّکی چاویان له سه ری بیت له پیشتره که عهزیمهت وهر بگریّت، به لّام باسکردنی ته کفیر کردنی المأمون والمعتصم والواثق شتیکی تره، نه مرۆ چهنده ها زانای موه حید ههیه له وولاتان که نازاده یان گیراوه ده بینی ته واوی کتیب و دهر سه کانی دهر باره ی ته کفیری طاغوتانه که چی گهر بته وئ به راشکاوی ته کفیر کردنی نه م زانایه بدۆزیتته وه بو سه روکی وولاته کانیان نه و له هه موو به ره هه مه کانیان بگه ریّت ده ست ناکه وئ، نه و هه موو هه وّل و تیکۆشانی بو نه وهیه که له خه لّکی تی بگه یه نیّت نه مانه کافر نه حوکم به قورپان ناکه ن ئیتر گه ران به دوای نه وهی ئایا به راشکاوی ناوی سه روک وولاته که ی بردوو یان نا شتیکی بی مانایه، پاشان وهک پیشتر باسمان کرد کامه زانای تر هه بووه به راشکاوی بلّی المأمون والمعتصم والواثق کافر تا گله یی له ئیمام أحمد بکه ن بلّین نهی تو بو وات نه ووت و بیده نگیت هه لّبارد! بۆیه ئیمام أحمد شتیکی نه کردوو که عه قیده ی خه لّک تی کبدات و توشی گومانیان بکات نه و هه میشه وتوو یه تی نه وهی بلّی قورپان کافره و نه وشی ته کفیری نه کات نه ویش کافره ته نانهت له به رده م المعتصم وایووت، ئیتر ناوبردنی المعتصم یان هه ر خه لیفه یه کی تر به کافری نه مه شتیکی نیه هیچ زانایه کی له سه ر لۆمه بکریّت، له هه مووی سه یرتر نه وهیه ئیمام أحمد یه کیّک له قوربانیه هه ره دیاره کانی نه م فیتنه یه بوو له زۆربه ی زاناکانی تر بو یرتر بوو، الله تعالی پله ی به رز کرده وه به هو ی نه م پرووداوه له کاتی کدا زۆربه ی هه ره زۆری زاناکانی تر ته سلیم بوون و له ژیر ئیکراهدا ووتیان قورپان مه خلوقه، نه وانیش وهک ئیمام أحمد هیچ ده قیّکی راشکاویان نیه بلّین المأمون والمعتصم والواثق کافر، له کاتی کدا ئیمام أحمد دوو رپوایه تمان لیوه ی هی نا له گه لّ ووته یه ک که هه ر سیکیان ئاماژن بو ته کفیر کردنی خه لیفه کان، سه ره رای هه موو نه مانه ش خه لّکی باسی هه لّویستی زاناکانی تر ناکه ن دهر باره ی

خەلیفەکان ھاتوون گومان لەسەر ئیمام أحمد دروست دەکەن ئایا خەلیفەکانی تەکفیر کردووە یان نا ؟ وەک ئەو دەیتە بەرچاوم باسی مەلاکانی کوردستان نەکە ی کە ھەلۆستیان لاوازە بەرامبەر دەسەڵات، بەلام خۆت بەو خەریک بکەیت ئایا مامۆستا کامەران مسعود بارزانی تەکفیر کردووە یان نا ؟ لەکاتی کدا مامۆستا کامەران بە تەنھا بە قەدەر زۆربە ی مەلا موەحیدەکان دژی ئەم دەسەڵاتە کافرە وەستایەو و خەلکی ھاندا بە تەکفیر کردنیان و ھەلسا بە ڕوونکردنەو و عەقیدە ی صەحیح بۆ خەلکی، لەم فیتنە یەشدا بە شایەتی عالیم و عەوام ئیمام أحمد بوو بە ئیمامی ئەھلی سوننە ئیتر گەر کاریکی کردبێت کە ناشەری بێت ئەوا دەبوو زاناکانی سەردەمی خۆی سەرزەنشتی بکەن و دژی بوەستن، یان دەووتری زاناکان بە ئیمام أحمد-یان ووتو بە خەریک بکەن لە دژیان بەلام ئیمام أحمد ڕێگای نەداو دەیانەوی وەک مەدخەلیەک نیشانی بدەن ! باشە ئەو زانایانە ی کە نیازی خەریک کردنیان ھەبوو بۆ دەپۆن ڕاویژ بە ئیمام أحمد دەکەن ؟ بۆ کاتی ک ئەو دەلی خەریک مەکەن خۆی کەسانی بێ تاوان دەپۆن و مأل و سامانی خەلکی ھەتک دەکری بۆ گوێڕایەلی دەکەن ؟ بۆ دژی ئەم ووتانە ی ناوەستن و بلین تۆ خەلک سارد دەکەیتەو یان بلین تۆ دەسەڵاتدار بە موسلمان دەزانیت وەک ئیمە تەکفیری ناکەیت ؟ خۆ تەنھا ڕاویژ پیکردنی و گوێڕایەلی کردنی قسەکانی ئەو نیشان دەدات کە فەزلی ھەبوو بەسەر زاناکانی تری سەردەمە کە ی خۆیدا، لێرەدا یان دەبێ بووتری زاناکان دەسەڵاتداری ئەوکاتیان تەکفیر کردوو بەلام ئیمام أحمد تەکفیری نەکردوو بۆیە ئەوانیش ھەموو دوا ی کەوتن لەسەر قسە ی ئەو دەستیان ھەلگرت لە تەکفیرکردنی، یان دەبێت بووتری ئیمام أحمد و ئەوانیش بە کافریان نەزانیو بۆیە خەریک کردن بە جائیز نازانن لە دژی حاکمی موسلمان بۆیە نەیانکردوو و پەشیمان بوونەتەو، یان دەبێت بووتری ئیمام أحمد و ئەوانیش بە کافریان زانیو بەلام لەبەر نەبوونی توانا ئیمام أحمد وای بە باش زانیو خەریک نەکری چونکە دوو مەرج ھەیە بۆ خەریک کردن: بینینی کوفری بەواح لە حاکم لەگەڵ ھەبوونی توانا، بە ھاتنەدی مەرجی یەکەم تەکفیری حاکمە کە دەکریت بە ھاتنەدی مەرجی دووھم خەریک دەکریت، گەر تۆ توانات نەبوو خەریک بکەیت مانای ئەو نە بە کافری نازانیت یان پێی پازیت.

ابن أبي يعلى له کۆتای کتبی (طبقات الحنابلة) کتیبیک نه قل دهکات به سه نه ده وه که تییدا به شیک له عه قیده ی ئیمام أحمد هاتوو، جا ده ئی: أخبرنا الشيخ الإمام الحافظ أبو محمد المبارك بن علي بن الحسين بن عبد الله بن محمد المعروف بابن الطباخ البغدادي رحمه الله في الدنيا والآخرة إجازة قال حدثنا شيخنا الإمام الحافظ أبو الفضل محمد بن الناصر بن محمد بن محمد بن علي البغدادي بها قال أخبرنا الإمام جمال الإسلام أبو محمد رزق الله بن عبد الوهاب التميمي قال أخبرنا عمي أبو الفضل عبد الواحد بن عبد العزيز التميمي بجميع هذا الاعتقاد وقال جملة اعتقاد أحمد بن حنبل رضي الله عنه والذي كان يذهب إليه ... (ئینجا له چوار چۆه ی عه قیده که دا ئه مه هاتوو) ئیمام أحمد ده ئی: هه ریه کیک له خه لیفه کان بانگی کردن بۆ بیدعه یه ک وه لای مه ده نه وه وه هیچ که رانه تی نیه، وه ئه گهر توانیتان له ده سه لات لایده ن ئه وا وابکه ن. [طبقات الحنابلة : 305/2]

و وتم: سه نه ده که تا ده گاته أبو الفضل التميمي صه حیه به لام له نیوان أبو الفضل و ئیمام أحمد پچران هه یه، ئیمام أحمد 241 مردوو أبو الفضل 410 مردوو، جگه له وه ش ئه وه ی له م عه قیده یه دا هاتوو به تیگه یشتی خۆی رپویه تی کردوو هه ربۆیه هه ندیک و وه ی تی دایه که ئه شعهریه کان دلیان پئی خۆشه که پیچه وانه ی رپویه ته کانی تری ئیمام أحمد که هاوه له کانی لیان نه قل کردوو، وه أبو الفضل نزیکبووه له ئه شعهریه کان و هاوړپئی خۆشه ویستی أبو بکر الباقلانی بووه، جا بۆیه نا کرئ ئه وه ی له م عه قیده یه دا هاتوو بدریته پال ئیمام أحمد مه گهر ئیلا هه مان شت له کتبی هاوه له کانی خۆیدا هاتبئ ئینجا، ئه وکاتیش پئویستیمان به رپویه تی ئه و نابیت مادام هی هاوه له کانی هه یه، ابن تیمیه له (مجموع الفتاوی) و (درء تعارض العقل والنقل) باسی نزیکي أبو الفضل دهکات له ئه شعهریه کان هه روه ها لادانی له مه زه به ی ئیمام أحمد له هه ندیک بابه تدا و نه قل کردنی و وته کانی به تیگه یشتی خۆی که له گه ل عه قیده ی ئیمام أحمد یه ک ناگریتته وه باس دهکات.

جا ئه وه ی هۆکاری که وتنه هه له ی ابن تیمیه یه له بابه تی ته کفیر نه کردنی جه همیه کان به معین ئه م پروودا وانه ی ئیمام أحمد هه له گه ل ئه م سئ خه لیفه یه دا که ابن تیمیه کردوو یه تی به ئه صل له بابه ته که دا و له سه ر ئه م ئه صله ته کفیر نه کردنی جه همیه کان به معین بنیات ناوه،

ئەمەشى داوۋەتە پال سەلەف بە گشتى نەك تەنھا ئىمام أحمد، جا ئىمام أحمد پىكاوئەتى يان
نەپىيكاو، تەكفىرى كىردوون يان نەپىكردوون، خىروجى كىردوون يان نەپىكردوون، مۇسلمان خۇي بەم
رۇوداۋە تايىبەتەنەۋە بەند ناكات و ئەھلى بابەتەكەي لەسەر بىيات بىي، چونكە پىش لەدايكبوونى
ئىمام أحمد حوكمدان لەسەر جەھىمەكان يەكلا بۆتەۋە لەلای ئەھلى سوننە.

النجاشي ﷺ نموونه به کی تر

ئەمپۆ لە لای مەدخەلیەکان النجاشي ﷺ بۆتە قەلغانیک بەهۆیەو بەرگری لە کوفری طاغوتەکان دەکەن، دەلێن ئەوەتا النجاشي حوکمی بە قورئان نەکردوو و تەکفیریش نەکراوە، کەواتە ئەوانە ی ئەمپۆش کە حوکم بە قورئان ناکەن تەکفیر ناکرێن، ابن تیمیة دووبارە پۆلێکی گرنگی هەیه لە دروستکردنی ئەم گومانە، بگرە ئەصلى ئەم گومانە ی مەدخەلیەکان لە ووتە ی ابن تیمیة سەرچاوەی گرتوو.

ابن تیمیة دەلێ: النجاشي نەیدەتوانی حوکم بە قورئان بکات چونکە قەومەکە ی بەم کارە ی پازی نەدەبوون. [مجموع الفتاوى : 218/19]

ابن تیمیة دەلێ: النجاشي ئەگەرچی پاشای نەصارا بوو بەلام قەومەکە ی گوێرایەلیان نەکرد لە هاتنە ناو ئیسلامەو، بەلکو ژمارەیهکی کەم لەگەڵی هاتنە ناو ئیسلامەو، هەر بۆیه کاتیک مرد کەس نەبوو نوێژی لەسەر بکات، پێغه مبه ر ﷺ نوێژی لەسەر کرد لە مەدینە، موسلمانانی هینایە دەرەو بو المصلی جا ریزی کردن و نوێژی لەسەر کرد، وە هەوایی مردنی پیدان ئەو پۆژە ی کە مرد، فەرمووی: (برایه چاکە کەتان کە خەلکی حەبەشە بوو مرد) جا النجاشي زۆربە ی دروشمەکانی ئیسلامی ئەنجام نەدا چونکە نەیدەتوانی، نە هیجەرەتی کرد نە جیهادی کرد نە حەجی کرد، بەلکو پیاویەت کراوە کە پێنج نوێژە فەرزە کەشی نەکردوو و مانگی رەمەزانیشت بە پۆژوو نەبوو و زەکاتی شەرعیشتی نەداوە، چونکە ئەم شتانە لای قەومەکە ی دەرە کەوتن و سەرزەنشتیان دەکرد لەسەری ئەویش نەیدەتوانی موخالەفەیان بکات، وە ئێمە یەکلایی بۆتەو لەلامان کە دەزانین النجاشي نەیدەتوانی حوکم بکات لەنیوان قەومەکە ی بە قورئان.

[مجموع الفتاوى : 218-217/19]

ئیمام أحمد دەلێ: حدثنا يعقوب حدثنا أبي عن محمد بن إسحاق حدثني محمد بن مسلم بن عبيد الله بن شهاب عن أبي بكر بن عبد الرحمن بن الحارث بن هشام المخزومي عن أم سلمة ابنة أبي أمية

بن المغيرة خيزاني پيغه مبهري ﷺ ووتی: النجاشي به موسلمانانه کانی ووت: چی ده ئین دهرباره ی عیسی ابن مریم؟ جعفر بن أبي طالب پئی ووت: نه وه ده ئین دهرباره ی که پيغه مبهري که مان هیناويه تی بومان، عیسی به نده ی الله و نیردراوی الله و روح و ووشه ی الله-یه به مهربه می پاکی داوه، النجاشي دهستی دایه زهوی چیلکه داریکه هه لگرته وه پاشان ووتی: نه وه ی تو ووتت دهرباره ی عیسی ابن مریم به قه دهر نه م چیلکه داره له راستی لای نه دا، جا کار به دهستانی ده وروبهری النجاشي هه ناسه یه کی قولیان فریدا کاتیکی النجاشي نه مه ی ووت، النجاشي ووتی: راستیه که ئاوايه والله نه گهرچی ئیوهش تورپه بن وه ناسه فریده ن، برۆن ئیوه پاریزراون له زهوی مندا، نه وه ی جوینتان پئی بدات غه رame ی ده که م پاشان نه وه ی جوینتان پئی بدات غه رame ی ده که م پاشان نه وه ی جوینتان پئی بدات غه رame ی ده که م، حه زناکه م چیا یه ک له زیړم هه بیّت له به رامبه ری نه وه یه کیکی له ئیوه نه زیه ت بده م، دیارییه کانی عمرو بن العاص و عبدالله بن أبي ربيعة بگه رپننه وه بویان پیویستمان پئی نیه، الله به رتیلی لیوهر نه گرتووم کاتیکی مولکه که ی بوگه راندمه وه تا منیش به رتیل وهر بگرم له به رامبه ر مولکه که مدا. [مسند الإمام أحمد: 1740 ط: مؤسسة الرسالة] (سه نه ده که ی حه سه نه). ووتم: که سیکی ئاوا به بئ ترس له لای وه زیرو ده وروبهره که ی بلئی عیسی کورپی الله نیه و خواش نیه، به لکو به نده و نیردراوی الله-یه، ئیتر له وه ده ترسی نوئیر بکات و زهکات بدات و پوژوو بگری؟ له کاتیکیدا گهر ده سه لاتیسی نه بیّت ده توانی نه م پوکنا نه به شاراو هی نه نجامی بدات، سه ره پای نه وهش به موسلمانانه کان ده ئی به ئارامی بژین له وولاته که م نه وه ی قسه تان پئی بلئی سزای ده ده م ئیتر ترسی چی هه یه که ابن تیمیه باسی دهکات؟ ته نانه ت النجاشي حیسابی بوهرقل نه کردووه که گه وره ی هه موو پوم بووه چ جای له ژیر دهسته کانی خو ی بترسی!

ابن القیم باسی گه یانندی نامه ی پيغه مبهري ﷺ بو پاشای عمان له رینگای عمرو بن العاص دهکات و ده ئی: پاشای عمان ووتی: له کوئی موسلمان بوویت عمرو؟ ووتم: له لای النجاشي، وه پیم پراگه یاند که النجاشي موسلمان بووه، ووتی: قه ومه که ی چیان له مولکه که ی کرد؟ ووتم: پئی رازی بوون و شوینی که وتن، ووتی: نه ی قه شه کانیان شوینی که وتن؟ ووتم: به ئی، ووتی: سه یر بکه نه ی عمرو

بزانه چی ده‌لئی! هیچ سیفه‌تیک له پیاودا ناشرین و ئابرو به‌تر نیه له درۆ، و وتم: درۆم نه‌کردوو، وه له دینی ئیمه درۆ به‌هه‌لال نازانین، پاشان ووتی: پیم وانیه هرقل زانیبیتی که النجاشی موسلمان بووه، و وتم: ده‌زانئ، ووتی: به‌چی نه‌مه‌ت زانی؟ و وتم: النجاشی باجی بۆ هرقل ده‌نارد، کاتیک موسلمان بوو باوه‌ری به‌محمد ﷺ کرد ووتی: نه‌خیر والله گهر هرقل داوای دره‌مه‌میکیشم لئ بکات پئی ناده‌م، نه‌م ووته‌یه‌ی النجاشی گه‌یشت به‌هرقل، یناق برای هرقل به‌هرقل-ی ووت: واز له به‌نده‌که‌ت ده‌هینی که باجت بۆ نانی‌ریت و چۆته سه‌ردینیکی نوئ؟ هرقل ووتی: پیاویکه‌هه‌زی چۆته دینیک و هه‌لیبژاردوووه بۆخوی چی لئ بکه‌م؟ والله گهر له به‌رده‌ست گرتن نه‌بئ به‌مولکه‌که‌م نه‌وا منیش وه‌ک النجاشی ده‌که‌م، پاشای عمان ووتی: سه‌یر بکه‌ بزانه چی ده‌لئی نه‌ی

عمرو! و وتم: والله راستم پئ و تووی. [زاد المعاد: 3/877-878] ط: دار عالم الفوائد

و وتم: جا گهر النجاشی له هرقل نه‌ترسئ که گه‌وره‌ی پۆم بووه له قه‌ومه‌که‌ی خوی ده‌ترسئ؟! لێره‌دا مه‌به‌ستم نه‌وه نیه که ابن تیمیه وه‌ک مه‌دخه‌لیه‌کان نیشان بده‌م، به‌لام به‌هوی ووته‌کانی ده‌رباره‌ی خه‌لیفه‌هه‌بباسیه‌کان و النجاشی مه‌دخه‌لیه‌کان دلیان خۆشکردوووه ده‌یکه‌ن به‌قه‌لغان بۆ به‌رگری کردن له طاغوته‌کان نه‌گینا ابن تیمیه هه‌میشه له کیشه و ناکوکی دابوووه له‌گه‌ل کار به‌ده‌ستانی سه‌رده‌که‌مه‌ی خوی.

گومانی پینجه م:

پیویست ناکات باسی مردوو هکان بکهین

ئەمەش یەکیکە لە زەقترین گومانەکان کە دواى هینانى تەواوی بەلگەکان و پەردانەوهی گومانەکانیان ئیتر کە هیچیان پێ نامینیت دەلێن: ئەم زانایانەى پێشوو کە کوفریان هەبوو سەدان سائە مردوون ئیمە چ پەيوەندیمان هەیه پێیانەوه باسی کوفرەکانیان بکهین، الله داواى نەکردوو لە عەقیدەى کەسانى پێش خۆمان بکوڵینەوه بزانیان موسلمان بوونە یان کافر، گریمان کوفریشیان هەبیت کێ نالێ پێش مردنیان تەوبەیان نەکردوو بەلام ئیمە ئاگادارین، الله تعالى فەرموویەتی: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واتا: ئەمانە ئوممەتیەک بوون روشتن، ئەوهی کردوویانە بە چاکە و خراپە دیتەوه رینگایان، ئیوه بەپرشیان نین لە کاروکردهوهی ئەوان، چاکیان بۆ خۆیان و خراپیان بۆ خۆیان، نە چاکەکانیان سوود بە ئیوه دەگەیهنیت نە خراپەکانیان زیان بە ئیوه دەگەیهنیت، هەرکەسە و کاروکردهوهی خۆی، جا ئەم نایەتە دەکەن بە بەلگە بۆ ئەوهی کە باسی کوفرە زانا کۆنەکان نەکەین.

بە چەند خاڵیک وەلامی ئەم گومانە دەدەینەوه:

یەکەم: ئەم نایاتە بۆ پەردانەوهی یەهودییەکانە کە شانازیان بە پیغەمبەرانی وەک إبراهیم و إسحاق و یعقوب و کورەکانی یعقوب دەکرد ﷺ الله تعالى پێ فەرموون شانازی بەوان مەکەن، ئەوهی ئەوان کردوویانە بۆ خۆیان ئەوهی ئیوهش دەیکەن بۆ خۆتان، ئەمە لە لایەنى تایبەتى نایەتەکە، لایەنە گشتیەشى وەک لە تەفسیرەکەیدا ووتمان هەرکەس کارى خۆی بۆخۆی چاکە و خراپەى کەس سود و زیانى بۆ تۆ نیە و تۆ لێ بەپرشیارنیت.

ئەگەرچی دەوترێ ئیمام أحمد یان زانای تر دەربارەى خیلافی نیوان هاوولان کە پرسىارى لیکراوه ئەم نایەتەى خویندۆتەوه، ئیمەش دەلێن ئەمە شتیکی باشە و بگرە واجبە چونکە بۆمان نیە قسە لە فیتنەى نیوان هاوولان بکهین، بەلام ئایا خودی ئیمام أحمد کە باس دیتە أبو حنیفة یان کافر

و گومپراکانی تر ئایا ئەم ئایەتە دەخوینیت ؟ یان بە پێچەوانەوه قسەى زۆرى لە دژیان دەکات ؟ بۆیە ئەم ئایەتە نابێت بە لگە لە دژی قسەکردن لە سەر کافر و بیدەچى و گومپراکان بە هیچ شێوەیەک.

دووهم: أبو حنیفە کەسێک نیه کە ناو و مەزھەبە کەى بە سەر چوو بێت و کەس باسى نەکات، بە لکو ئیستاش زۆربەى وولاتانى بە ناو ئیسلامى حەنەفى مەزھەبن، هەمیشە ناوی أبو حنیفە لە پال سئ ئیمامە کەى تردی و بە چوار ئیمامە کە ناسراون کە حاشا أبو حنیفە ئیمام بێت، بۆیە ئیمە باسى کەسێک ناکەین کە کاریگەرى بە سەر موسلماناندا نەبێت بە لکو باسى کەسێک دەکەین کە سەرکردە بوو لە ئیرجائدا و ئیستاش دەبینن مۆرجیئە چ دەردیکە بۆ ئوممەتى ئیسلام، باسى کەسێک دەکەین کە مەزھەبە کەى زۆر لە بارە بۆ دروستبوونی بیدە و مانەوهى بیدەچى و گومپراکاندا تییدا وەک ابن تیمیة-ش باسیکرد اصولی أبو حنیفە نەفى بیدە ناکات ئەگەرچى ئیثباتیشى نەکات هەر بۆیە مەزھەبە کەى لە هەموو ئەهلى بیدەکان پیکدی، بۆیە دەبینن بە دەگمەن کەسێک هەیه ماتوریدی بێت و حەنەفى نەبێت، بگرە فیتنەى خلق القرآن لە رەحمى أبو حنیفە و حەنەفیه کانهوه هاتە دەرەوه کە بشر المړیسي سەرکردایەتى کرد دواى الجعد والجهم وەک باسیشمان کرد بشر المړیسي حەنەفى مەزھەب بوو، بۆیە ئەمپۆ ئەوهى مۆرجیئەیه دەتوانی بلى أبو حنیفە پێشەوامە، ئەوهى بلى قورئان مەخلوقە دەتوانی بلى أبو حنیفە پێشەوامە، ئەوهى جەهمیەتى تییدا بێت لە تەکفیردا دەتوانی بلى أبو حنیفە پێشەوامە، ئەوهى فەتوا بە رەئى خوى بدات و فەرموودە رەت بکاتەوه بە عەقلى خوى و گالتە و بى ریزی بەرامبەر بە فەرموودە بکات دەتوانی بلى أبو حنیفە پێشەوامە، ئەوهى فىل لە شەرعدا بە کارهینیت و حەرام و حەلالی پى بگۆریت دەتوانی بلى أبو حنیفە پێشەوامە، ئەوهى کە خروج لە موسلمانان دەکات أبو حنیفە بە پێشەواى خوى دەزانیت، داخەکەم موسلمانانى ئەمپۆ هیندە تامەزرۆى حوکمی ئیسلام و لادانى ئەم طاغوتانەن وایان لێهاتوو و خروجکردنى أبو حنیفە بە فەزیلەت بۆى حیساب دەکەن بە حیسابى ئەمپۆى خویان لە بابەتەکە دەروانن، ئیتر مادام أبو حنیفە بە لای تۆوه یەکیکە لە چوار

پیشەواکەى ئەهلى سوننە ئەوا رېڭا بەم کافر و گومرايانەش بدە بیکەن بە پیشەواى خۆيان، گەر دەللى نەخىر لە ھەلەدا شوینی ناکەوین کەواتە رېڭەمان بدە ھەلەکانى پروون بکەینەو ە تا خەلک بیناسیت، گەردەللى من موسلمانم و عەقیدەم سوننیه لە ھیچ ھەلەیه کدا شوینی ناکەوم و کوفر و بیدعەکانى بۆ من کیشە دروست ناکات و پى ھەلناخەلەتیم، دەپرسم: ئەى بۆ کە باسى ھەلەکانى دەکەین دەمارگیریت توش دەبى و دونیا دەدەى بەیە کدا ؟ بۆ پیت وایە ئەو ەى قسە لە کوفرى ئەم زانایانە بکات زندیقە جاسوسە خەوارجە گومراپە فیتنە چیه خىرى پىو ە نیه ؟ بۆ پیت خوش نیه سەلەف چیان ووتو ە دەربارەى أبو حنیفە ئیمەش بلاوى بکەینەو ە و شوینی سەلەف بکەوین ؟ کەواتە بزانه توش ئەگەرچى بە کوفر و بیدعەکانى أبو حنیفە ھەلنەخەلەتاوى و شوینی نەکەوتووى بەلام خوشەویستی أبو حنیفە و زانا کافرەکانى تر دلى داگرتووى بۆیە حەز ناکەیت بە چاکە و ەسفى گەورە زیاتر بە ھیچ شتىكى تر باس بکرىن، گەردەللى خو کەس لە ئیمە پى گومرا نەبوو ە ئیتر بۆ باس بکرى، ئەوا دەلیم ئەو ەندە گومراپە بەسە بۆ تۆ کە تەواو دژى سەلەف و ەستاوى دەربارەى أبو حنیفە، ئەوان تەکفیر و تەبدیعی دەکەن و بە پیشەواى گومراکانى دەزانن، کەچى تۆ کردووتە بە ئیمامى ئەهلى سوننە و ەلە و بەرائى لەسەر بنیات دەنپى، ئایا لەمە گومرا بوون زیاتر چى ھەیه ؟ کەسک لە سەردەمى سەلەف ئەمە حالى بىت کە لە بەشى یەکەم بینیتان، کەچى لەم سەردەمەدا بۆتە ئیمام و ئەو ەى قسەى لەسەر بکات نیشانەى ناخ پیسیەتى و گومانى خراپى پى دەبردرى وەک بللى دەیەوئى موسلمانان بخاتە تەلەیه کەو ە و فیتنەیه کى ئاوا دروست بکات کە ئەوسەرى دیار نەبیت، لەکاتیکدا ھەموو چەکى دەستى ئەو کەسە ئەو ەیه کە دەللى سەلەف ئاواى ووتو ە دەربارەى أبو حنیفە رەحمەتتان لیبت با بگەرپینەو ە بۆ ووتەى سەلەف، کافر و گومراکان نەکەین بە پیشەوا و گەورەیان نەکەین، جا أبو حنیفە بىت یان زاناکانى تر کە کوفریان ھەیه گەر توئى موسلمان بە کتیب و قسەکانى گومرا نەبیت ئەوا ئەمپۆ بە ملیۆنەھا کەس پىیان گومرا بوونە و توشى کوفر بوونە بۆیە تۆتەنھا لەچاوى خۆتەو ە مەروانە، کە تۆ پیت وایە النووي و ابن حجر و ھاوشیو ەکانى ئیمام و لە ھەلەکاندا شوینیان ناکەویت ئەوا لە بەرامبەر دا ملیۆنەھا ئەشعەرى و سوڤى بەھوئى ووتەکانى ئەوان توشى کوفر بوونە، بۆ وائەزانى الله تعالى تەنھا بەگویرەى تۆ حیساب

له گه ل بهنده کانی ده کات ؟ ئاساييه مليونه ها که س پي کافرو گومرا بن گرنگ تو ی موسلمان پي گومرا نه بوويت ئيتره جي له سه نامي نيت ؟ يان هه يه ده لئ ئه وزانايانه ي پيشوو که کوفريان هه يه باس کوفره کانيان ناکه ين و به موسلمانيان ده زانين و په حمه تيان بو ده نيړين و باس چاکه کانيان ده که ين، به لام کاتيک بينيمان که سيک پي گومرا بووه و به ووته کانی هه لځه له تاوه ئه وکات هه له کانی بو ئه م که سه باس ده که ين ! ئه مانه کو مه ليک ووته ن که ته نها هه وا و ئاره زوو دروستي کردوون هيچ سه له فيکيان نيه له م ووتانه دا حاشا زانايه کی سه له ف هه بي بلئ فلان زانا کوفري هه يه به لام ئيمامه و په حمه تي بو ده نيړين و به چاکه باس ده که ين و ته کفيري ناکه ين که ي بينيمان که سيک پي گومرا بووه ئه وکات هه له کانی باس ده که ين ! ئه مه پارچه يه که له خو هه لځه له تاندن و فرو فيل و خو ل کردنه وه چاوی خه لک حاشا ديني ئيسلام به ريه له م کارانه.

سيه م: که ده لئ پهنه گه پيش مردنی ته و به ي کرد بي ئيمه نه زانين بو يه ته کفيري ناکه ين، ئايا به لگه تان هه يه بو ئه م قسه يه له قورئان و سوننه تدا ؟ ئايا هيچ سه له فيکتان هه يه له م کاره دا ؟ بيگومان هيچ به لگه يه کتان به ده سه ته وه نيه بو ئه م قسه يه ي که داتاهي ناوه، ته نها ته قليد کردنه وه ي الذهبي و الشوکاني-ه که الذهبي شتيک نيه له لای به ناوی ته کفير وه ک خوشی دانی پي دانا که هه موو ئه هلی قيبله به موسلمان ده زاني ت ئه گه رچی هه ر عه قيده و مه زهه بيکيان هه بي ت مادام هه موويان باوه ريان به يه ک خوا هه يه که الله-يه، الشوکاني-ش پيشتر باس مان کرد که توقف ده کات ده رباره ي قورئان ئه مه ش کوفره هه روه ها زوره له ي عه قيده ي تری هه يه که ئيره جيگای باسکردنی نيه، جا که واته مادام به لگه تان نه بوو ووته که له ئه صله وه باطله، وه ئه گه ره ره رسوور بن له سه ر ئه وه ي که ده ست به م ووته يه بگرن ئه وا مولزه متان ده کات به وه ي که هه ر له سه رده می سه رته ای ئيسلامه وه تا ئيس تا هيچ که سيک به کافر نه زانن چونکه ئه وانه ي مردوون تو له لايان نه بوويت و ئاگاداری ناو دليان نيت چووزانی پيش ئه وه ي بمرن ته و به يان نه کردووه ؟ که واته که س به کافر مه زانه تا قيامه ت چونکه له وانه يه هه موو که سيک پيش مردن ته و به بکات، جا مادام ئه م ده رگايه ت کردو ته وه ده بي ت بو هه موو کافريکی بکه يته وه، جا ئيس تا که زانيتان توشي ئه م ئيلزام

کردنه دهبن دهلین: نالین هه مووی دهلین هه ندیک، که واته ده رکهوت ووته که له هه وا و ئاره زوو سه ری هه لداوه، ئه وزانایانه ی که خوشتان دهوین و کتیبی به سودیان هه یه ته کفیریان ناکه ن به م بیانوه، به لام زانای تر و خه لکی تر که ناودارین و گه وره نه کراون ته کفیریان ده که ن، بۆ نموونه گوچکه ی پر بووه له بیستی ناوی النووی و ابن حجر دلی نایه ت ته کفیری بکات و ئه م بیانوه ی بۆ ده هیئت هه، به لام الزمخشری ناسیت کوفره کانی بۆ باس بکه رپک ته کفیری ده کات، که سیکی تر له ولاره زۆر سودی له الزمخشری دیوه له به لاغه تدا دلی نایه ت ته کفیری بکات و بیانوه که ی بۆ ده هیئت هه، القرطبی موفه سیر چونکه ناسراوه دلی نایه ت ته کفیری بکات و بیانوه که ده یگریته وه به لام القرطبی فهرمووده ناس که شیخی القرطبی موفه سیره ته کفیری ده کات گهر کوفره کانی بۆ باس بکه یه ت چونکه نایناسیت، بلی أبو إسحاق الشیرازی و الرملی کافرن کیشهی نیه به لام بلی السیوطی کافره رووی گرژ ده کات چونکه ناوی ئه وی زیاتر بیستوه، که واته ئه مه یارییه کی مندالانه یه له سه ر بنه مای خوشو یستی تاکه که سی بنیات نراوه ئه و زانایانه ی که سودم لییان بینوه یان ناویان لام گه وره کراوه ته کفیریان ناکه م ئه گه رچی کوفره کانیشیان بزانه ده لیم له وانه یه ته و به ی کردب، به لام ئه وانه ی که نایان ناسم و ناوم زۆر نه بیستوون و گه وره نه کراون له لام ته کفیریان ده که م، هه یانه ده لی مادام زانا بووه من ته کفیری ناکه م جا هه ر که سیک بیت چونکه گوشتی زانایان ژه هراوییه ! جا که ده لین مادام مردووه نازانین ته و به ی کردووه یان نا بۆیه ته کفیری ناکه ین، ئه م قسه یه شه رعی نیه چونکه ئه وه ی کوفری به ئاشکرا لیده رکهوت ده بی ته و به شی به ئاشکرا لیده رکهوی ئینجا ده ست هه لده گرین له ته کفیر کردنی، ئه و زانایانه ی ئیمه ته کفیریان ده که ین کوفریان له سه ر چه سپاوه و ته و به کردنیان نه چه سپاوه ئیتر به چی ئه م یه قینه لاده دن به گومان ؟ خو ئه م قاعیده یه تان بیستوه یه قین به گومان لاناچیت، هه روه ک چۆن موسلمانیک که به یه قینی ئیسلامه تی چه سپاوه به گومان ئیسلامه تی له سه ر لاناچیت، ئه وه ش که به یه قینی کوفری له سه ر چه سپاوه به گومان کوفری له سه ر لاناچیت، به لام پیم سه یره موسلمانان ته نها له جووری یه که م به لگه به م قاعیده یه ده هیئنه وه له جووری دووه مدا ته واو دژی قاعیده که ن، جا ئه مه ی ئه وان باسی ده که ن گومانیش نیه به لکو وه همه له خه یالی خو یان دروستیان کردووه هیچ

ئەھلى نىيە، كەسكىك بەناوى زىد مۇسلمان بىت لەولاولە يەككىك بلى گوايە دەللىن زىد كوفرى كىروو، ئەمە گومانە بۆيە بەم گومانە يەقىنەكە لاناچىت و ھەر مۇسلمانانە لەلامان، بەھەمان شىوہ زىد كە كوفرى لەسەر چەسپاوە تەكفىرى دەكەين، لەولاولە يەككىك دەللى گوايە دەللىن زىد تەوبەي كىروو، ئەمە گومانە يەقىنەكە لاناچىت بۆيە لەلامان ھەر بە كافر حىسابە تا ئەو كاتەي بە يەقىنى دەزانين تەوبەي كىروو، بەلام ئەوہى دەربارەي ئەم زانايانە دەوترى گومانىش نىيە بەلكو خەيال بلاويە، تۆ دەللى ئەمە تا كوفرەكانى ئەويش دەللى كى ناللى تەوبەي نە كىروو ! جا گریمان بەر لە مردنى لەنيوان خۆي و الله تەوبەي كىروو ئەوا بەلای ئىمەو ھەر كافرە چونكە ئىمە حوكم لەسەر پۈللەت دەدەين پەيوەندىمان بە ناخەو نىيە، الله داواي لىنە كىروو حوكم لەسەر ناخ بەدەين بەلكو ھەر ناتوانين حوكم بەدەين لەسەر ناخ بۆيە گەر تەوبەشى كىروو لەنيوان خۆي و الله ئەوا لای الله مۇسلمانە بەلام ئىمە چونكە ئاگادار نين ھەر بە كافرە دەزانين و حوكم لەسەر پۈللەتەكەي دەدەين، جا خۆ گەر بىتو بە يەككىك لەو خاوەن گومانانە بلىم: ئىمام أحمد كافرە، دەللى بۆ ؟ منىش دەللىم: لەوانە يە پىش مردنى كوفرىكى كىروو من ئاگادار نەبم بۆيە بە كافرە دەزانم! بىگومان توشى شىتى دەبىت بەم قسەيە، وە حەقى خۆيەتى، بەلام خۆشى ھەمان شت ئەنجام دەدات بەلام بە پىچەوانەو، پى دەللى فلان زانا كافرە ئەو تا كوفرەكانى، دەللى لای من مۇسلمانە، دەللى بۆ ؟ دەللى كى ناللى پىش مردنى تەوبەي نە كىروو بەلام من نايزانم ! ئەي ئىستا حەقى ئىمە نىيە توشى شىتى بين بەم قسەيەي ئىو ؟

جا وەك تەنازوليش گەر بلىين قسەكەتان دروستە كە دەللى ئەوانەي لە پىشو مردوون لە زانايەكان تەكفىريان مەكەن چونكە رەنگە تەوبەيان كىروو ئىمە نەزانين، دەپرسم: بۆ لەسەر ئەم قسەيە نارۆن و جىبەجىي ناكەن ؟ خۆتان ئەم بيانووە باطلەتان داھىناو كەچى راستگۆش نين بەرامبەري و جىبەجىي ناكەن، مەگەر ئىو ناللى تەكفىرى ناكەين نەو كە تەوبەي كىروو ؟ ئى باشە گەر راست دەكەن بلىن: فلان زانا كوفرى ھەيە گومرايە بىدەچيە رىقەم لىيەتى خۆشم ناوئ بە ئىمامى نازانم و خەلكى لە كوفرو ھەلەكانى ئاگادار دەكەمەو بەلام تەكفىرى ناكەم نەو كە تەوبەي كىروو من نەيزانم، گەر راستگۆن دەبى ئاوا بلىن چونكە كە الشوكانى باسى ئەم بيانووە بەتالە

538

گومانی شه شه م:

به هوی ته کفیر کردنی زانایان ده بی زۆرینه ی موسلمان ته کفیر بکهین

ههروهک زانیمان له دواى سه دهى سييه م وورده وورده أبو حنیفة گه وره کراوه تا وای لیهات له پرێک بووه کوپێک، ئەمەش بووه هوی ئەوهی که کاریگهری دروست بکات به سه سه ده ده کانی دواتر، ئەوهی ژیاوه و چاوی کردۆته وه بیستوو یه تی چوارمه زههب هه یه له ناو ئەهلی سوننه دا سه سه مه زه به کانی ش ئەمانه ن: أبو حنیفة ومالك والشافعي وأحمد، ئیتر ناوی أبو حنیفة هه ره له سه سه ده م بووه و له کتیبه کاندای مه زه به که ی سه نگی بۆ دانراوه وه ه مان حیسابی سی سه مه زه به که ی تری بۆ کراوه، بۆیه ده بینین له لای زۆربه ی زانا موسلمان ه کانی دواى سه ده ی سییه م أبو حنیفة به ئیمام دانراوه تا ده گاته ئەمڕۆش موسلمانان هه ره به ئیمامی ده زانن، به ه ه مان شیوه ئەو زانایانه ی که له دواى سه ده ی سییه م ژیاون و توشی کوفریان بیدعه بوونه به ده گمه ن ده بینیت ئەمڕۆ یه کیکیان به کافریان بیدعه چی ناو به ی هه مووی کراوه به ئیمام، جا موسلمان یکی حه ق ویست که ئەم به لگانه ی نیشانه ی ده ده یت ده رباره ی أبو حنیفة و زاناکانی تر کوفرو بیدعه و گومراییه کانی ئەوانی بۆ پروون ده که ی ته وه، ده ئی من أبو حنیفة و زاناکانی تر به کافر ده زانم، به لام دواتر سه سه ره ده کات ابن تیمیه و قوتابی ه کانی و نه جدیه کان و موسلمانانی ئەمڕۆش ته کفیریان نا که ن و به ئیمام ناویان ده به ن خه ریکه جوړیک له رقی بۆ دروست بی ت به رامبه ریان ئیتر ده کات به مونا قه شه له گه لیان تا وای لی دیت ده ئی ئیوه ئەم جوړه زانایانه ته کفیر نا که ن و به ئیمامیان ده زانن سه ره رای زانیی کوفره کانیان ؟ که واته ئیوه ش کفرن وه ک ئەوان، دواتر سه سه ر ی حالی خوی ده کات زۆربه ی موسلمان ه کانی ده ور به ری ئەم زانایانه به ئیمام ده زانن خه ریکه فکه ری ته کفیر کردنی ئەوانیشی بۆ دروست بی، ئیتر که بیر له هه موو ئەم شتانه ده کاته وه و سه سه ر ی حالی پێشووی خوی ده کات ده کات به و ئەنجامه ی که ته کفیر کردنی أبو حنیفة و زاناکانی تر کاره ساتی کی گه وره یه و فیتنه ی به دوا دادیت وات لی ده کات هه رچی زانا و موسلمان هه یه ته کفیریان بکه یت به هوی وه وای لی دیت که س

له دهستت دهربازی نابیت مه گهر ته نهيا ئه وانهی که وهک خۆت ته کفیری ئه و زانایانه ده که ن که کوفریان ههیه، بۆیه بیر له وه ده کاته وه که چۆن خۆی له م ته نگه زیه دهرباز بکات، ناچار ده گه پتته وه بۆ حالی پيشووی ده ئی أبو حنیفة و زاناکانی تریش که کوفریان ههیه ته کفیریان ناکه م و تیکه ئی ئه م باسانه نابم تا به دوور بم له م فیتنه یه ی پيشوو، ئه م حاله ته خۆم له که سیکم بیستوو که ئاوی به سه ر هاتوو ئه گه رچی ئه م حالی زۆرینه یه به لام وهک نموونه ئه م له یه .

له وه لامی ئه م گومانه دا ده ئین:

برا و خوشکی موسلمان تۆ ئه و کاته له عه قیده که ت بترسه که کوفری که سیک وهک پۆزی پروناک دیاره لیتته وه و ده زانی ته وه به شی نه کردوو که چی هه ر به موسلمانانی ده زانیت و بگه ر به ئیمام وه سفی ده که یت و به رگری لیده که یت، به راستی ئه م کاته حه قه که له عه قیده که ت بترسی و بلی گه ر الله تعالی له قیامه ت لیم پرسی بۆ فلانت ته کفیر نه کرد که کوفره کانیت هه مووی ده زانی ؟ چی وه لام بده مه وه ؟ بلیم شوینی فلان زانا که وتم ئه و ووتی ئیمامه منیش کویرانه شوینی که وتم و وتم مادام تۆ ووت ئیمامه کوفریشی هه بیئت لای منیش هه ر ئیمامه، یان شوینی زۆرینه که وتم زۆربه ی خه لکی له سه ر ئه م حاله ی من بوون، ئه ی مه گه ر الله تعالی له چه ن دین شوینی قورئاندا باسی زۆرینه ی نه کردوو به خراپه و زه م کردن ؟ بگه ر ناوی زۆرینه نه هاتوو ئیلا به زه م نه بیئت، جا ئه ی موسلمان له م حاله ته دا له عه قیده که ت بترسه به تایبه تی که هه لوه شینه ره وه ی سییه م تایبه ته به مه، وه هیوادارم ئه وانه ی که کوفری زاناکان ده زانن و کویرانه به رگریان لیده که ن و گه وره یان ده که ن و به رزیان ده که نه وه به سه ر ئوممه تدا له قیامه ت وه لامی ئه م پرسیاره بده نه وه (کوفره کانیت ده زانی بۆ ته کفیرت نه کرد) ؟ جا ئایا وه لامه کانیا ن به که لکیان دیت و بۆیان ده بیئت به عوزر له ویدا ؟ الله أعلم، جا بۆیه موسلمان تۆ ئه و کاته له خۆت بترسه که که سانیک ته کفیر ناکه یت و به رگریان لیده که یت که دنیای کوفریان هه یه، نه ک ئه و کاته له خۆت بترسی که ته کفیری خاوه ن کوفره کان ده که یت، من پیم سهیره ئه و کاته ی که ئاگاداری کوفره کانیا ن به موسلمانیا ن ده زانی و خوشت ده وین زۆر هه ست به ئاسوده یی ده که یت ! که چی کاتیک که ته سلیم

به حەق دەبیت و تەكفیریان دەكەیت ئەوكات هەست بە نارەحەتی دەكەیت ! ئایا لەكامە باردایا حەق وایە نارەحەت بیت ؟ لەوكاتەئێ كە خاوەن كوفرەكانت ئی بووئە موسلمان و ئیمام ؟ یان لەوكاتەئێ كە تەكفیریان دەكەیت ؟ فأي الفريقین أحق بالأمن ؟ ئایا كامەتان شایستە ترن بەوئێ كە ئاسودە بن بە عەقیدەكەئێو ؟ تۆكە بە خاوەن كوفر دەئێی كافر ؟ یان ئەوكە بە خاوەن كوفر دەئێ ئیمام ؟ پاشان ئەم باسە گومان و تەئویلی زۆر تێدایە ئەوانەئێ تەكفیریان ناكەن زۆر بەیان بەهۆی جەهلەوئێو و بەشێكیشیان تەئویلیان هەئێ بەلام تەئویلی نابەجێ بۆئێ و ئاسان نیە كە هەلۆهشێنەرەوئێ سیئەم جیبەجێ بكەین لەسەریان و بلیئین أبو حنیفە یان فلان زانای كۆن كافرە ئەوئێ تەكفیری نەكات ئەوئێش كافرە، خوئێمە لە تەكفیر كردنی أبو حنیفە ووتەكانی سەلەفمان بە دەستەوئێو نەمانبێنی سەلەف ئەوكەسانە تەكفیر بكەن كە أبو حنیفە بە كافر نازانن، جا بۆئێ گومان و تەئویل لەم بابەتەدا یەكجار زۆر و بەهێزە بەتایبەتی كە دەبێنی ئەم هەموو زانایە سەدە دواي سەدە هاتوون بە ئیمامی ناو دەبەن گومانەكە بەهێزتر دەكات، بەلام داخەكەم ئێو نەك هەر تەكفیری ناكەن بەلكو ئامادەش نین بلیئ گومرا و بیدەچیە بگرە كردووتانە بە ئیمام كێشەكە گەرەكە لێرەدایە كاتیك بە ئیمامی دەزانیت بێگومان دژی ئەوانەش دەوئێستیتەوئێو كە تەكفیری دەكەن یان تەبیدی دەكەن و اتا حەقت ئی دەبیت بە باطل و لەپیناوی باطل دەجەنگی، جا سەبارەت بەم گومانە گریمان ئەوئێ أبو حنیفە و هاوشیوئێوكانی تەكفیر ناكات كافر بیت و هەلۆهشێنەرەوئێ سیئەم بێگرتەوئێو، كاتیك كەسی یەكەم دەكەوئێتە كوفرەوئێو تۆ تەكفیری دەكەیت كە كوفرەكەت لەلا چەسپا بەلام یەكێكی تر جاهیله یان خاوەن گومان و تەئویله تەكفیری ناكات، لێرەدا هەلۆهشێنەرەوئێو كە بۆ ئەو ترسی لەسەرە نەك بۆ تۆ، جا گریمان ئەوئێ تەكفیری ناكات ئەوئێش كافر بیت، تۆ كەسی یەكەم تەكفیر كرد ئێتر كەسیكی تر كە تەكفیری ناكات بەهەر گومان و تەئویلیك بیت ئەوا نیوان خوئی و الله كە لە قیامەت عوزری چی بوو، بەلام تۆ بە تەكفیر نەكردنت بۆ كەسی دووئێ مەترسی هەلۆهشێنەرەوئێ سیئەم لەسەر نیە، گەر بلیئ ئەوئێ أبو حنیفە تەكفیر نەكات دەبێ ئەوئێش تەكفیر بكەم ئەگینا خوئم كافر دەبم ئەوا ئەمە زنجیرەئێو تەكفیرە كە موئێزله دایان، پیناوه پێچەوانەئێ عەقیدەئێ هەلی سوننەئێو، بۆئێ كوفرت لەهەر زانایەك بێنی

ته کفیری بکه به لّام بۆ ئه و که سه ی که ته کفیری ناکات بواری خیلاف بهیله وه تییدا ئه گهرچی حه ق
 به تۆش بیّت چونکه ئه گهرچی زانایان بازنه ی عوزر هیئانه وه بۆیان ته سکرته چونکه جاهیل نین
 به لّام گومان و ته ئویلی هیئنده زۆریان بۆ دروستکراوه زۆر زیاتره له جاهیله که وه ئیمهش خۆمان
 که به شوینکه وته ی سه له ف ده زانین شتیک ناکهین که ئه وان نه یان کردبێ که س له وان نه یو وتوه
 ئه وه ی أبو حنیفه ته کفیر نه کات کافره، بۆیه ده بینیت موسلمانانی ئه مپۆ پیره میڤردیکی نه خوینده واری
 جاهیل زۆر به ئاسانی ته کفیر ده کات، به لّام گهر کۆمه لّیک کوفری زانایه کی بۆ بژمیڤیت ئاماده نیه
 ته کفیری بکات به هۆی زۆری گومانه کان که دروستکراوه بۆ موسلمانان، ئه مهش هه موو کاریگه ری
 گه وره کردنی زاناکانه به سه رخه لّکیه وه زۆربه ی موسلمانانی ئه مپۆ ولله الحمد که کوفر له که سیکی
 هاوسه رده می خۆیان ده بینن ده ست به جی ته کفیری ده که ن ئه گهرچی ئه م که سهش له هه موو
 پووێکدا عه قیده ی پاک بیّت ته نها له یه ک بابته دا که وتبیته کوفره وه که چی هه ر ته کفیری ده که ن
 بگره هه ندیکجار له وانه یه که سیکی سه رده م ته کفیر بکه ن به هۆی بچوو کتری شو به وه، به لّام هه ر
 هه مان ئه م موسلمانانه کاتیک ژماره یه ک کوفری زانا کۆنه کانی نیشان ده دهیت وه ک مه دخه لیه کان
 پیشه ی ده بیته عوزر هیئانه وه بۆیان، چونکه کاریگه ری ده ورو بهر و سه رده می له سه ره ئه م زانا
 کۆنانه له لای گه وره کراون، خۆ گه ر بیّتو هه ر ئه و موسلمانانه ی ئه مپۆ که زانایه کی سه رده مه که ی
 که له هه موو بابته عه قیده یه کان هاواریه تی و کوفری به طاغوت کردووه و په رله مان و ده نگدان
 و دیمو کراسی به کوفر ده زانیّت و شیرکی نیه له بابته تی گۆڤ و پیاوچاکان به لّام له یه ک بابته دا
 ده که ویتته کوفره وه رێک ته کفیری ده کات هه ر چه ند پێی بلّی ئه م که سه له شته کانی تر دا هاوړاته
 سودی زۆر بووه کتیب یان ووتاری به سودی هه یه قوربانی داوه له م پیناوه، موسلمانانه که گالته ی
 به م قسانه دیّت و ده لّی ئه وه ی بکه ویتته کوفره وه کافره جا هه ر که سیکی بیّت و هه ر چی کردبیّت،
 ته نانه ت هه ندیکجار ببینن ئه و که سه له گه لّ کافراندا ته نها ویتنه ی گرتووه زۆر توند دژی ده وه ستن
 و قسه ی له سه ر ده که ن هه یانه ره نگه ته نها به مه ته کفیری بکات، به لّام که ئه م هه موو کوفره ی
 زانا کۆنه کان ده بینیت ئاماده نیه ته کفیریان بکات بگره به رگریشیان لیده کات و دژی ئه و که سانه
 ده وه ستی که ته کفیری ده که ن چونکه کاریگه ری سه رده م وای لێ کردووه ناوی ئه م زانایانه ی هه ر به

گه وره كراوى بيستووہ جورئەت ناكات لەم بارودۆخە بێتە دەرەوہ، بەلام بۆ زاناكانى سەردەمى
خۆى كە كەوتوونەتە ناو كوفر گالتهى بەم مەنەجە دیت كە خۆى لەسەریەتى بەرامبەر زانا
كۆنەكان، واللہ المستعان چ تێكەلى و دژبەیهك بوونیكە ئەم مەنەجە ! ھۆكارەكەشى ھەمووى
ترسى لادانە لە ووتەى شیخەكانیان.

گومانى مهوتهم:

مهزهه بى ابو حنيفة تا ئىستاش ماوتهوه و سهنگى بو دانراوه

پيشتر باسى ئهوه مان كرد كه قازى ابو يوسف قوتابيهكهى ابو حنيفة له سهردهمى هارون الرشيد كراوه به گه ورهى قازيهكان واتا له ههموو شارهكان ئهه قازى ديارى دهكرد، بىگومان ئهوانهشى دهكرد به قازى كه هه نه فین و به پى مهزهه بى ابو حنيفة حوكم و قهزاوهت دهكهن، ئه مهش واىكرد ئهه مهزهه به زور ته شه نه بكات، پاشان دواى ئهوانيش عوسمانيهكان به ههمان شيوه هه نه فى بوون و وولاتى زورىان له ژىر دهست بوو كه حوكميان به مهزهه بى هه نه فى دهكرد ئه مهش واىكرد تا ئىستاش بلاوترين مهزهه ب له جهانى ئىسلاميدا له سه ربنه ماى زورى شوين و ژمارهى شوينكه وتوان مهزهه بى هه نه فى بىت.

المعلمى له وهلامى تانه دانى الكوثري له سفيان الثوري و الأوزاعي دهئى: زانيمان چوون مهزهه به كهى ئيوه بلاو بوويه وه:

يه كهه: په يوه ست بوون بهه مهزهه به و خويان پىيه وه خهريك كرد چونكه هوكارى نزيك بوونه وه بوو بو به دهست هينانى پله وپايه به بى ماندوو بوون له گه ران به دواى فهرمووده دا به گوڤگرتن و له بهر كردن و گه ران به دواى حالى راوييه كاني و عيلله ته كاني و جگه له مانهش، چونكه بينيان گهر كه سيك شتيكى كهه له مانه فىر بىت ئهه و به سه بوى كه دواتر بتوانى به رهئى خوئى فهتوا بدات و له ناكاو ده بىت به خاوهنى پله وپايه.

دووهه: هاوه له كه تان (واتا: ابو يوسف) پوosti گه ورهى قازيه كاني پيدرا، جا ئهوانيش سوور بوون له سه ر ئه وهى كه هيج كه سيك نه كهه به قازى له شارىك له شاره كاني ئىسلام ئىللا ده بىت له سه ر مهزهه بى خويان بىت، جا خه لكيش هه زيان چوو بو ئهه مهزهه به تا بكرين به قازى، جا پاشان قازيهكان هه ولىان دهه كه ئهه مهزهه به بلاو بكه نه وه له ههموو شاره كاندا.

سییه م: فیتنه ی خلق القرآن له سهر دهستی هاوه لانی ئیوه بوو، وه له خیلافه تی المأمون والمعتصم والواثق به رده وام بوو، هیژی دهو له ت هه مووی له ژیر دهسه لاتی ئه وان بوو جا هه و لیاندا بۆ بلاو کردنه وهی مه زه به که یان له عه قیده و فیه دا له هه موو شوینی کدا، وه هه رکه سیک له فیه دا موخاله فیه یانی کردبوا یه په لامه ریان ده دا به جو ره ها شیوه ئازاریان ده دا، هه ربویه په لاماری أبو مسهر عبدالاعلی بن مسهر-یان دا زانای شام و میراتگری فیهی الأوزاعي وئیمام أحمد بن حنبل هه لگری ئالای فیهی حه دیث و أبو یعقوب البویطی جیگره وهی الشافعی وابن عبدالحکم و جگه له ویش له زانا مالکیه کانی مصر، وه له کتیی (قضاة مصر) به شیک له و شتانه ی تیدا هاتوو هه که ئه نجامیان داوه له مصر

چواره م: غهیره عه ره به کان دهسه لاتیان هه بوو به سهر دهو له تدا، جا ده مارگریان هه بوو بۆ مه زه به که تان به هو ی ره گه زایه تیه وه، وه به هو ی هه بوونی فراوانی له روخسه ت و فیل کردن له مه زه به که تان.

پینجه م: کۆمه لیک دهو له تی غهیره عه ره به دهوای یه کتر دا بوون.

شه شه م: هاوه لانی ئیوه هه لسان به بانگه شه یه ک که هاوشیوهی نه بوو، له م پیناوه شدا درویان حه لال کرد ته نانه ت درو کردن به دهی پیغه مبه ر ﷺ هه رو هک چۆن ده یبین له و کتیبانه ی ده رباره ی مه دحی أبو حنیفة نو سراون.

حه وته م: ئه م کاره یان ته واو کرد له سهر بنه مای هه له هه رو هک کتیی (التأییب) ی الکوثری که رۆی نموونه یه کی بالآ ده بینیت له م هه لانه دا، هه رو هک چه ند نموونه یه کم پروونکرده وه له م هه لانه دا له کتیی (الطلیعة) وه له م کتیبه شدا، وه هه ندیک له م هه لانه له م ژیاننامه یه دا پروونم کرده وه. (واتا: ژیاننامه ی سفیان الثوری). بر وانه [التنکیل : 435-438]

و وتم: مه به ستی له غهیره عه ره به کان به گشتی فارسه که له ناوچه ی خوراسان جیگیر بوون، ئه م ناوچه یه ش له و کاته دا له ئیرانه وه تا هیند ده رۆیشت، وه شو رشی عه بباسیه کان دژی ئومه و ییه کان له خوراسان سه ری هه لدا و ئه وان سه رکر دایه تی ئه م شو رشه یان کرد بویه فارسه کان دهسه لاتیان به هیژ بوو له خیلافه تی عه بباسیه کاند، وه له هیچ شوینی ک به قه ده ر خوراسان مه زه به ی حه نه فی

به هیژو بهر بلاو نیه تا ئیستاش، له بهر ئه وهی أبو حنیفة به ئه صل فارسه و خه لکی شاری کابول-ه که ده کاته پایته ختی ئیستای ئه فغانستان ئه مه وایکرد فارسه کان مه یلیان بۆ مه زه به که ی هه بیّت، وه خوراسانی ئه وکاتیش واتا ئیژان و ئه فغانستان و پاکستان و تورکمانستان و ئۆزبه کستان و کازاخستان و طاجیکستان و قیرغیزستان ئه م وولاتانه ش ئه وکات هه موویان فارس بوون و دراوسی یه کترن و هاو سنوورن، بۆیه ناوچه یه کی زۆر له باره بۆ ته شه نه کردنی مه زه به که به بی پچران به هو ی لایه نی ره گه زیه تی و ئاسانکاریه کانی ناو مه زه به که و چوونه ناو ده سه لات هه، ئه مه مه به ستی المعلي بوو له ووته کانیدا.

مقبل بن هادي الرادعي ده ئی: به هو ی ئه وهی حه نه فیه کان ده سه لات ی قه زیان هه بووه له زۆربه ی سه رده مه کان، ده بی نی زۆریک له زانایان ناتوانن به راشکاوی تانه له أبو حنیفة بدهن، ئه وه تا البیهقی له کتیی (مناقب الشافعي) له ابن أبي حاتم تانه دان له أبو حنیفة نه قل ده کات، ابن أبي حاتم به راشکاوی ناوی أبو حنیفة ده بات، البیهقی له و نه قلی ده کات و ده ئی: أبو فلان ووتی، ناوی أبو حنیفة به راشکاوی نابات، ئه وه تا ابن حجر له کتیی (التقريب) له ژياننامه ی أبو حنیفة ده ئی: فه قه یکی ناوداره، ئه مه ش لادانه له بابته له لایه ن ابن حجر-ه وه، چونکه ئه و باسی ئه م ده سه تاژه یه نه کردووه له پێشه کی کتیبه که دا، ئه م حوکمه ش که داویه تی له سه ر أبو حنیفة نه مانای جه رح ده دات نه مانای ته عدیل نه دات. [نشر الصحیفة : 5-6]

ووتم: قسه که ی راسته چونکه کتیی (تقريب التهذيب) ده رباره ی حالی پراوییه کانه له پرووی فه رموو ده وه، له لای ابن حجر شاره و نیه که أبو حنیفة حالی چۆنه له فه رموو ده دا، ئیتر هاتوو ه باسی ئه وه ده کات فه قه یکی ناوداره بۆ خۆدزینه وه له ته زعیف کردنی، وه سه ره پای ئه م هوکاره ش که المعلي و الوادعي باسیان کرد به پای من زۆربه ی هه ر خۆیان له و ئاسته دا نین که قسه له سه ر زاناکان بکه ن، بۆ ئه م زانا کافرو بیده چیانه که س گه وره ی کردن جگه له خه له ف ؟ خۆ گه ربه خراپه ش باسیان نه کرد بوایه ده یانتوانی گه وره ی نه که ن، خۆ له سه رده می سه له فیش قازییه کان حه نه فی بوون به لام سه له ف سلّیان نه کرده وه له ووتنی حه ق.

گومانی هه شتەم:

حوكمى ئىسلام نەماوە لە ئىستادا كەچى ئىوەش خەرىكى زانا كۆنەكان

ئەوانەى خۆشەويستى ئەم كافرانە لەگەڵ خوينيان تىكەڵ بوو دواى ئەوەى بە بەلگە بى دەنگيان دەكەيت و ناتوان وەلامت بدەنەووە ئىترپىگايەكى تردەگرە بەر بۆ سۆز جولاندنى خەلك و دوور خستەنەويان لە راستىەكان، ئىنجا دەست دەكەن بەم جۆرە قسانە:

حوكمى ئىسلام نەماوە خەلك بى ئاگايە لە تەوھىد

كوفرى پەرلەمان و ديموكراسى و دەنگدان و عەلمانىەت باوە لە ئىستادا
خەلكى نازان تەوھىد چيە

ئىمە كىشەمان لە سەرگەرانەنەووەى حوكمى ئىسلامە

كىشەمان لە تەوھىدى الأسماء والصفات و حالى زانا كۆنەكان نيە

خەلكى بەم باسانەووە خەرىك دەكەيت تا بىريان بۆ تەوھىد نەچىت

بانگەوازی تەوھىد تىكدەدەيت و خەلكى بەم شتانەووە سەرقال دەكەيت

كەى لە دارالاسلام ژيان ئەوكات ئەم باسانە بكەرەووە

ئىستا كەى كاتى ئەوھيە بزانيں أبو حنيفة و فلان و علان عەقیدەيان چۆن بوو

ئىمە كىشەمان لەگەڵ طاغوتان و مەدخەليەكان و ئىخوانەكان ھەيە ھتد

ئىتر بەم جۆرە قسانە دەيانەوئى وات لىبكەن كە ئەم ھەول و تىكۆشانەى تۆ نەك ھەر

سوودى نيە بەلكو زيانىكى گەورەى ھەيە بۆ سەر بانگەوازی تەوھىد.

لە وەلامى ئەم ھەموو گومانەدا دەليين:

بەئى راستە ئىمە لە سەردەمىكدا دەژين كە حوكمى ئىسلام نەماوە و خەلكى بى ئاگان لە

ئىسلام كەس ئىنكارى لەم شتە ناكات، وە دەبىت پشكى شىر بەر بانگەوازی تەوھىد بكەوئى لەم

سەردەمەدا بەلام ئايا ئەمە ماناي ئەودەيە كە دەست لە ھەموو شتەك ھەلگرت و باسی ھېچ نەكەيت جگە لە تەوھید ئەویش تەنھا بەشەك ديارىكراوى ھەروەك ھەندەك بە تەوھیدی حاكمیەت ناوی دەبەن ؟ بۆمەگەر ھەرفیروونی تەوھید نیە موسلمان بەرەو ئەو پادەكیشی كە بە كافر بلی كافرو نەيكات بە ئیمام و گەرەى نەكات ؟ وە لە لۆمەى لۆمەكارانىش نەترسی ؟ یان پیتان وایە لە دەست بەتالیەو موسلمان ئەم بیرۆكانەى بۆ دیت ؟ دواتر بە درێژایى 1400 سالی ئەم دینە كە ھەرسەردەمەك فیتنەيەك لە ئارا دابوو و خەلكى پى موبتەلا بوونە بەلام نەمان بینووە كە لە سەردەمەكدا ھەموو كەس تەنھا لەسەر ئەو بابەتە بنوسرى كە خەلكى خەرىكىن و بابەتەى تر ھەموو پشەنگوى بخرى، بەلام كەس حاشا لە وراستىەش ناكات كە تۆ دەبیت ھەولێ زیاتر بدەیت بۆ تیمار كردنى دەردە گەرەكان و زیاتر گرنگى بەو بدەیت، وەك دەووترى گەر چویتە شارێك خەلكى توشى فیتنەى رىبا ببون تۆش باسى زینات بۆ كردن ئەوا خیانەتە لىیان كردوو، بەلى راستە تۆ لەم سەردەمەدا كە كوفرى سەردەم كە بریتىە لە حوكم نەكردن بە قورئان ھەموو وولاتىكى گرتۆتەو دەبیت عالیم و عوام بەپى توانای خویان كۆشى يەكەمیان بۆ ئەو دەبیت كە خەلكى ئاگادار بكەنەو لەم كوفرى و زیاتر جەخت لە باسكردنى بكەن، بەلام كەس نالیت عیلى تەفسىرو فەرموودە و فېقەر باس مەكەن و مەپەلن تەنھا خەرىكى تەوھیدەكە بن، بۆیە ئەم قسە عاطفیە بۆ كەسێكى مەدخەلى بكەن كە مزگەوت و دەرس و دەورەى پیدراو ھەو و پۆژ باسى بابەتانیك دەكات كە ئەگەر خەلكى لى شارەزاش بن ھەركافرن، كەجى وازى لەم بابەتانە ھیناوە كە خەلكى پى موسلمان دەبیت و دەربازى دەبیت لە كوفر، نەك ئەم قسانە بەرەو پرووى موسلمانىك بكەن كە ھەول دەدات بەپى توانا بۆ بانگكردنى خەلك بۆ تەوھید و پروونكردنەو دىنى ئىسلام وەك خۆى كە ھەيە بەلام ھەست بەو ھەش دەكات كە زۆرەى موسلمانان دوورن لە مەنەجى سەلەف و موبتەلا بوونە بە مەنەجە خوار و خېچەكەى خەلەف و معاصرین بۆیە دەيەویت ئەم ھەلەيەش لەناو موسلماندا ئامازە پیددات و چاكى بكاتەو، ئیو كاتىك ئەم قسانە بكەن كە ھەموو بانگەواز لەسەر شانى ئەم كەسە وەستابى بە سەرقال بوونى ئەو بانگەواز بوەستى، الحمدلله موسلمانان زۆرن بەتایبەتى لە تۆرە كۆمەلاتیەكان كە شوینىكى لەبارە بۆیان

كه بانگه‌وازی تیدا بکه‌ن، بویه له‌ناوئه‌م هه‌موو جه‌نجالی وقه‌ره‌بالغیه‌دا گهر موسلمانیک کتیبیک بنوسیت دهرباره‌ی زانایه‌ک مانای ئه‌وه نیه ته‌وحیدی وازلێهیناوه و هه‌موو ژيانى ته‌رخان کردووه بۆ پروونکردنه‌وه‌ی حالێ ئه‌م زانایه، من باسی ئه‌زمونی خۆم ده‌که‌م بۆتان ئه‌وه شه‌ش مانگه‌ خه‌ریکی نویسنی ئه‌م کتیبه‌م، ئایا نویسنی ئه‌م کتیبه‌ی وای له‌ من کرد واز له‌ بانگه‌وازی ته‌وحید به‌ینم ؟ ئایا ئیتر ته‌واو ناتوانم باسی کوفر به‌ طاغوت و کوفری حزبه‌کان و دیموکراسی و په‌رله‌مان و ده‌نگدان بکه‌ن ؟ ئیتر ناتوانم باسی وه‌لاء و به‌راء بکه‌م ؟ ته‌واو من له‌م هه‌موو شته‌ بیبه‌ش ده‌بم به‌هۆی نویسنی ئه‌م کتیبه‌ ؟ ئه‌مه‌ چ بیانووێکی لاواز و دۆراوه‌ گرتووتانه‌ به‌ر ، ئاخ‌ر من مۆبایله‌که‌م به‌ ده‌ستمه‌وه‌یه‌ له‌یه‌ک کاتژمێردا ده‌توانم کوفری أبو حنیفة و کوفری مه‌دخه‌لیه‌کانیش پۆست بکه‌م، ده‌توانم کوفری ئه‌شه‌عریه‌کان و کوفری حکومه‌تیش پۆست بکه‌م، ده‌توانم باسی کوفر له‌ ته‌وحیدی ئولوهیه‌ت و کوفر له‌ ته‌وحیدی الأسماء والصفات بکه‌م، کوا ئه‌م ئیلزاماتانه‌ی که‌ ئیوه‌ باسی ده‌که‌ن بۆ له‌ من نایه‌ته‌دی ؟ بۆ ده‌توانم له‌یه‌ک پۆژدا پۆستی بکه‌م په‌ددی مه‌دخه‌لیه‌کان بده‌مه‌وه‌ له‌هه‌مان پۆژدا پۆستی بکه‌م په‌ددی خه‌وارجه‌کان بده‌مه‌وه‌ ؟ بۆ أبو حنیفة هه‌موو ژيانى داگیر نه‌کردوومه‌ و له‌ هه‌موو بابه‌تیکی دانه‌برپوم ؟ وا خه‌ریکم باسی حاله‌تی بکه‌م که‌ خۆم تیدا ده‌ژیم و موماره‌سه‌ی ده‌که‌م ئیتر ئه‌م بیانوو ده‌پاراوانه‌ چیه‌ باسی ده‌که‌ن گوايه‌ گهر پۆست کرد یان نامیلکه‌یه‌ک یان کتیبیکت نوی له‌سه‌ر زانایه‌کی کۆن ئیتر تۆ ته‌واو تا ژيانت ماوه‌ ناتوانی باسی ته‌وحید و کوفری سه‌رده‌م بکه‌یت، پاشان چه‌ند مانگی بکه‌م خۆم خه‌ریک بکه‌م به‌ نویسنی کتیبیک که‌ ته‌واوی ئه‌و باسانه‌ی ده‌مه‌وێت تیدا بنوسم باشته‌ له‌وه‌ی شه‌و و پۆژ خه‌ریکی ئه‌م باسه‌ بم وکاتم به‌ مشتومر بکوژم، ئیتر ئه‌وه‌ی مشتومر بکات ده‌لیم فه‌رموو ئه‌م کتیبه‌ بخویننه‌وه‌ ئاماده‌ نیم خوله‌کی بکه‌م به‌ مشتومر کردن له‌سه‌ر أبو حنیفة بکوژم، سه‌باره‌ت به‌تۆی خویننه‌ریش گهر هه‌ر چه‌ند خویننه‌ریکی خراپ بیت ئه‌وا ده‌توانی به‌ ماوه‌ی مانگی بکه‌م کتیبه‌ بخویننه‌وه‌، لێره‌وه‌ش زه‌مانت پیده‌ده‌م که‌ ئه‌م کتیبه‌ فایرۆس نیه‌ بجێته‌ گیانته‌وه‌ و دوورت بخاته‌وه‌ له‌ باسکردنی ته‌وحید و شیرک به‌لکو گهر ئازا بیت ده‌توانی به‌ هه‌فته‌یه‌ک بیخویننه‌وه‌ ئیتر قبوڵی ناوه‌پۆکی کتیبه‌که‌ ده‌که‌یت یان نا شتیکی تره‌ به‌لام دلیاب به‌ فایرۆس نیه‌ هه‌موو کات و ژيانت

لئ داگیر بکات و بوارى ئه وهت نه مینى چتر قسه له سهر کوفره کانی سهردهم بکهیت، جا سهیره که له وه دایه له توره کومه لاتیه کان زوره یان کاتیک ده بینن باسی ته فسیریان فهرمووده یان فیه یان جاری وا باسیکی دونیایى یان باسیکی کومیدی ده کریت به لایانه وه ئاساییه هیچ قسه ناکه نه به لام که ده بینن باسی ابو حنیفه یان ههر زانایه کی تر ده کریت رپک ده لئین: براکه م باسی ته وحید بکهیت باشر نیه ؟ واتا زمانى حالیان ده لئى باسی چی ده کهیت بیکه ته نها باسی ئه و زانایانه مه که که خوشه ویستیان له گه ل خوینمان تیکه ل بووه که هیچیش ده رباره یان نازانین ته نها سهردهم وایکرووه له لامان گه وره بکرین، دواتر گریمان من که سیکم ته نها له و بواره ده زانم ته نها له وه قسه ده که م، تۆ له ته فسیر ده زانیت له وه قسه ده کهیت، یه کیکی تر له فهرمووده ده زانیت له وه قسه ده کات ههر که سه و به پئی زانست و توانای خو، فهرموون خو من ده رگام به پرووتان دانه خستوو ه هینده باسی ئه و بابته تانه بکه نه که به پیوستی ده زانن تا تواناتان تیدا نامینیت، خو من رپگام لئ نه گرتوون ! فهرموون باسی حکومهت باسی په رله مان باسی حزبه کان باسی مه دخه لیه کان باسی ئیخوان باسی ههر شتیکی بکه نه که پیتان خوشه تا هیژتان تیدا نامینیت باسی بکه نه، والله نه من نه کتیه که شم رپگر نیه له به رده متان، ئیمه نابینه هوکاری په کخستنی بانگه وازی ته وحید بگره له زورپک له وانه چالاکترین که ئه م بیانوو ده وراوانه باس ده که نه، پاشان ئه م بابته ته شتیکی نیه که زانین و نه زانی وهک یهک بیته که بووتری زانینی سودی نیه و نه زانینی زیانی نیه، مه نه جی سه له ف له مامه له کردندا له گه ل که سانی موخالیف زور غه ریب که وتوو بگره قبولی ناکه نه، مه نه جی خه له ف له گه ل خوینیان تیکه ل بووه که وایان لیهاتوو بلین فلان زانا به لئ کوفری هه یه به لام چونکه کتیبی به سودی نویسه موسلمانان ئیمامه ته کفیر ناکریت به کویرایی چاوتان ئه وه شی باسی بکات به خراپه شایسته ی ئه وه یه بکوژری به ند بکری ته مبی بکری... هتد، والله ئه مه کاره ساتیکی گه وره یه که ئه مپرو موسلمانان تییکه وتوون به بیانوی ئه وه ی چونکه سهردهم که گورپاوه ئاساییه کافر بکهیت به ئیمام گرنگ ئه و زانایه کی شه ی بو تۆ نه بیته، له گور په رستی کوفری هه بیته له ته وحیدی الأسماء والصفات کوفری هه بیته هیچ کی شه نیه به لامانه وه ههر موسلمانان مادام له بابته تی طاغوتی حاکمیهت و حوکم به قورپان دژی ئیمه نیه ئیتر کی شه مان له گه ل نیه !

واتا بابه تی ته کفیر بوته شه خصی به پئی سهردهم و بهرژه وهندییه کان کافر و موسلمان دابه ش ده کریت، ئه مړو من هه وئی گه رانه وهی حوکمی ئیسلام ددهم هه موو گیانت کوفر بیټ کیشه م له گه لټ نیه مادام تو له و بابه ته دا دژم نیت، به لام که سیکی تر له هه موو شتیکدا هاو عه قیده م بیټ له یه ک بابه ت له گه لم نه بیټ ته کفیری ده که م جا حه ز ده که ی ده ورپکی بالای هه بوو بیټ له بانگه وازی ته وحید و جهاد، أبو محمد المقدسي به نموونه که چهنده ها مواهیدی پئ گه یاندووه به کتیبه به سوده کانی دیارترینیان الزرقاوي که قوتابی خو ی بووه هه لگیر سیئنه ری ئاگری جهاد بوو له عیراق، تا ئیستاش کتیبه کانی ده خویننه وه به لام که هاته سهر ته له فزیون له بهرژه وهندی حکومه تی ئوردن قسه ی کرد ئیتر حیسابیان بو هیچ له کتیبه کانی نه کرد و ته کفیریان کرد، دهستان خوش بئ ئاوا بن کوفرتان له ههر که سیک بینی ته کفیری بکه ن، به لام که دیته سهر أبو حنیفة و القاضي عیاض وابن حزم وابن الجوزي والقرطبي والنووي والعسقلاني والهيتمي والرملي والشيرازي والسيوطي والشوكاني و هاوشیوه کانیان کوومه لیک کوفریان به دوا ی یه کتردا ریز بکه یان به دهیان ته ئویل و عوزریان بو ده هیئتته وه که ده توانرا بو المقدسي بهیئنه وه بلین له ژیر فشاری حکومه ت قسه ی کردووه به لام المقدسي شمولی ناکات به لام ئه مانه شمولیان ده کات هه رچهنده کوفره کانیان زورزه ق بن و هیچ خیلافی تیدا نه بیټ هه رموسلمانن هه رئیما من به وهش ناوه ستین ئه وهی بئ رپزی بکات به رامبهریان ده سه لاتمان هه بئ به سه ریدا ته میی ده که ین ده سه لاتیشمان نه بیټ به سه ریدا به نیزامی یان خه واریج یان غولات یان مندال یان رویبضة ناوی ده به یین به پئی ئاره زووی خاوه ن ووته که چ ناویکی پئ خوش بوو ئازاده ده ری بپرئ به رامبه رموسلمانانیک که ته نها ده لپن کافر مه که ن به پیشه وای خو تان و گه وره ی مه که ن ! هه رهیچ نه بیټ که ئه م زانایانه به م هه موو کوفره یانه وه عوزرت پیدان و ووتت هه رموسلمانن، ئی عوزر به براکانیشت بده بلئ ئه گه رچی له ته کفیر کردنیان هاوړاتان نیم به لام هه ر برای منن و کیشه م نیه له گه لټاندا، بلئ خو من مادام کیشه م له گه ل که سیک نه بئ که که وتوته ناو کوفرپکی به واحة وه کیشه م له گه ل توش نیه که له عه قیده دا هاوړاین، ئه مه وه ک به راووردیک بو حالی ئیوه باس ده که م که مادام عوزرتان به واندا به ئیمه شی بده ن، ئه گینا هه رگیز من ناچمه به ره ی به رگری کردن له خو م به رامبه ر ئیوه به لکو ئه وه

ئىۋەن دەپى بەرگىرى لەخۇتان بىكەن نەك من، بەرگىرى لەم عەقىدە خوار و خىچەتان بىكەن و
 ۋەلاممان بدەنەۋە و پىمان بلىن لەسەرچ بنەمايەك ئەم كافرانەتان كىردوون بە ئىمام و لەسەريان
 دىنە ۋەلام و موسلمانانى تىرى لەسەر دەكەن بە خەۋارىج ؟ گەر كەسىك ھەيىت لەم نىۋەندەدا
 ھالى خراپ بىت ئەۋا ئىۋەن نەك ئىمە چونكە ناۋى ھەر زانايەكمان ھىنا بىت و تەكفىرمان كىردى
 بە بەلگەۋە كوفىرەكانى لەلامانە ھىچ پىۋىستىشمان بە تەئۋىل و پىنەۋ پەرۋ نىە لەم كارەدا، بەلام
 ئىۋە كە كۆمەللىك كافرتان لەخۇتان كىردوۋە بە ئىمام دەيىت كۆمەللىك تەئۋىل و پىنەۋ پەرۋيان بۆ
 بىكەن تا لە ھەندىك كوفىر دەريازيان بىكەن لەگەل ئەۋەشدا لە ھەندىك كوفىر دەرياز بوونى بۆ نىە
 مەگەر ئىللا بە سىپنەۋە ۋە ناۋى بىردىنى كىتبەكانيان ئەم كوفرانەيان پەردەپۇش بىكەن، جا لە ھەموو
 بارىكدا ھەلوئىستى ئىۋە لاۋازترە، گەر تۆ ھەموو ئەم قىسانەى كىردم بە شتىكى زۆر ئاسايى دەزانىت
 ۋ ھىچ بەلاتەۋە كىشە نىە كە ئەم بابەتە ھەروەك خۆى بىمىنىتەۋە و تا قىامەت نەۋە لە نەۋە ۋەرى
 گىت كە ئەم زانايە كۆنانە ئەگەرچى كوفىرشىيان ھەيىت ئەۋا ھەر پىشەۋان ! ئەۋا بەلاى منەۋە
 ئاسايى نىە و موصىبەتە دەيىت باس بىكىت و پروون بىكىتەۋە ھەر بۆيەش ئەم كىتبەم لەسەرى
 نوسىۋە تا أبو حنيفة بىتە دەركايەك بۆ ھەموو ئەۋانى تر، ۋە كە دەللىن ئەم باسانە دامان دەبىت
 لە ۋاقى ئەمپۇ، دەللىم ئايا كەسىكى ۋەك ئىمام البخارى كە لە سەردەمىك ژياۋە خەۋارىج و رافىزە
 ۋ جەھمى و موعتەزىلى لى بوۋە دەچىت كىتبە دەنوسىت دەربارەى (بر الوالدين) و (القراءة خلف
 الإمام) و (رفع اليدين في الصلاة) ئەم كىتبەنە ۋاى لىكىد كە لە ۋاقى سەردەمەكەى خۆى دابىرپىت
 ؟ يان ۋا لە خوينەر بىكات بەم باسە فىقىھيانەۋە سەرقال بىت و ئاگاي لە كوفىر و بىدەى گروپەكانى
 تر نەمىنىت ؟ يان شىخ محمد بن عبدالوهاب كە لە سەردەمەكەى ئەۋدا بت پەرسى ۋەك
 سەردەمى سەرتەئى ئىسلام بوۋە بىگرە خراپىرش، كەچى دەچىت دەربارەى (أحاديث في الفتن
 والحوادث) و (أحكام الصلاة) و (آداب المشي إلى الصلاة) و (شروط الصلاة وأركانها وواجباتها) و
 (فضائل القرآن) دەنوسىت، ئايا ئەم نامىلكانە ۋاى لە خۆى و خەللىش كىد كە دوور كەۋنەۋە لە
 بانگەۋازى تەۋحىد ؟ ۋاللہ بىانوۋەكانتان زۆر دۇراۋە تەنھا لە نەبوونى بەلگەيە ۋادەكات ئەم جۆرە
 بىانوۋانە بىگرن ئەگىنا ئەم كىتبە زىانى بۆ من و بۆ خوينەرچىە جگە لەۋەى كە شارەزا بىت و بزانىت

سه له ف چۆن مامه له يان له گه ل كه سي موخالييف كردوو له بابته تي كوفرو و بيدعه دا كه ئه مړۆ ئيوه ته واو پيچه وانه ي مه نه جي سه له فن له م بابته ته دا.

له كو تايدا چه ز ده كه م فيلميك وهك نمايش بيخه مه بهرچاوتان به لكو بتان جو ليني ت و به هوش بينه وه و بزنان له چ گيژاويكدان كه هه ستى پ ناكه ن:

بينه بهرچاوت كه ئه مړۆ كه ساني وهك عبداللطيف و ربيع المدخلي و عبید الجابري و صالح الفوزان و عبدالعزيز آل الشيخ و سعيد رسلان و هاوشيوه كانيان كه بوونه ته سه ربازی طاغوت به عيلمه كه يان و دژى ئه هلى ته و حید و هستاو و به خه واريچ و تيكدهریان دهزانن، تو ئه مانه ته كفیر ده كه يت و هه ميشه له سه ر زارتن و به به لا و كاره ساتى ئه م سه رده مه يان ده زانيت و خو ئنيان له ئاو به چه لالتر ده زانيت، ئينجا دواى 500 سالى تر دونيا بگوريت و حوكم بكه ويته ژير ده ستى موسلمانان، له م كاته دا خه لكى كي شه يان له بابته تي حوكم و ديموكراسى و عه لمانيه ت و په رله مان و ئه م شتانه دا نه بيت به لكو له بابته تي گوړ په رستى و پارانه وه له غه يري الله و ته و حيدى الأسماء والصفات و قه ده ر و ئه م بابته تانه كي شه يان هه بيت كه ئه و كه سه مور ته ددانه ي سه ره وه له م بابته تانه دا عه قيد ه يان زور باشه و پړۆلى چاكيان هه بووه، ئينجا بينه بهرچاوت نه وه كانت له سه ر هه مان مه نه جي تو برۆن و بلين ئه م كه سانه ي سه ره وه موسلمانان ئيمان خوشمان ده وين قبول ناكه ين ته كفیر بكرين كتيبى زور چاك و به سوديان نوسيوه ... هتد، ئه وكات كه سيكيش پيان بلي:

ئهى هاوار خه لكينه ئه مانه هه مووى كافرن كوفرى به و احيان هه بووه دژى حوكمى ئيسلام بوونه پشتى طاغوتانيان گرتوو و باب و باپيرانتان ئه م جوړه كه سانه يان ته كفیر كردوو ئيوه چۆن ده يانكه ن به پيشه وای خو تان ؟ ئه وانيش له وه لامدا وهك ئيستاي ئيوه ده لين: له م سه رده مه دا كي شه ي ئيمه ئه م شتانه نيه كي شه ي ئيمه شتيكى تره كه ئه وان له م بابته تانه دا كتيبى زور چاكيان نوسيوه، الله خو ي ده زانيت ئه وكات چۆن بوونه يان له سه ر چ حاليك مردوون ئه وه تا و توويانه ديموكراسى كوفره عه لمانيه ت كوفره تو چى ده زانيت برۆ هه موو و وته كانى عبدالعزيز آل الشيخ كو بكه ره وه ئينجا ده زانيت عه قيد ه ي چه ند پاك بووه، برۆ و وته كانى صالح الفوزان كو بكه ره وه ئينجا

لهو زانتری که ته کفیریان ده که یت، ئه ویش ده لّی خه لکینه من به لگه ی کوفره کانی ئه مانه م بو هیناون واز له ووته ی فلان و علان بهینن به به لگه ی قورپئان و سوننه ت ئه م کارانه کوفرن، خه لکه کهش ده لّیم ئه م قسه یه ت مولزه مت ده کات به وه ی که بلّی هه موو زانایانی پّیشوو گومرا و نه زان بوونه بوّیه ته کفیری ئه مانه یان نه کردوو ته نه ا تو زانا بووی ! والله المستعان.

تیبینی: أبو محمد المقدسی کوفری تری هه یه وه ک به موسلمانانانی ئیخوان و به رگری کردن له طالبان که ئه وه که سیّک نیه ئاگاداری کوفری ئه مانه نه بیّت و نه زانیّت کاره کانیان کوفرن، خو ی باش گونجاندوو له گه لّ حکومه تی ئوردن دوا ی ئازاد بوونی له به ندیخانه له سه ر حیسابی دینه که ی، ئه گه رچی به کافری ده زانم به لّام به چاره گی ئه وه که سانه کوفری نیه که ئیوه به پّیشه وایان ده زانن، بوّیه باسیم کرد وه ک نموونه یه ک که که سیّکی ئاوا دیار له بانگه وازی ته وحید به لاتانه وه زور ئاسانه ته کفیری بکه ن که کوفرتان لیّ بیی، به لّام ته کفیر کردنی ئه وانه ی کوّمه لّیک کوفریان هه یانه هیّلی سووره به لاتانه وه ! ئایا کاتی به هۆش هاتنه وه نیه ؟

گومانی نۆپەم:

باسکردنی کوفری زانا کۆنەکان فیتنە دەنیتهوه له نیوان موسلماناندا

المالک دەئێ: حدثنا أبو أحمد بن أبي الحسن ووتی: ابن خزيمة منی نارد بۆ لای أبو العباس السراج، ووتی: پێی بلێ: با دەست هەلگری له باسکردنی أبو حنیفة وهاوەلەکانی خەلکی شارەکه توشی تەشویش بوونه، منیش نامەکه م پێی گەیاندا، جا أبو العباس السراج: بەروومدا هەلشاخی. [الذهبي نه قلی کردوو - تاریخ الإسلام: 463/23] (سەنەدەکهی صەحیحە).

ووتم: أبو أحمد ناوی الحسین بن علي التميمي ناسراو به حسینك حافزه.

بەئێ ئەوێ جاھیل بێت بە حاڵی أبو حنیفة و بێ ئاگا بێت له کتیبەکانی سەلەف و تەنھا ئەوێ بیستبێ أبو حنیفة یەکیکە له چوار پیشەواکە و دەرو بەرەکهی هەر بە ئیمام ناوی بردوو بەیگومان توشی تەشویش دەبێت و فیتنە دروست دەکات چونکە له ژینگە یەک گەورە بوو و وایان تیگەیانددوو که أبو حنیفة هیچ جیاوازی نیە له گەل مالک و الشافعی و أحمد تەنانت ئەو پیش هەموویان ژیاو فەزلیشی بەسەریانەو هەیه، هەرۆک له سەردەمی ابن خزيمة هەمان شت روویداو ئەمە له کاتی کدا ابن خزيمة سالی 311 مردوو، چ جایی ئەم سەردەمی ئیستا که أبو حنیفة کراو بە یەکیک له پیشەواکانی ئەهلی سوننە، بەلام رەحمەت له السراج بێت که حیسابی بۆ ووتەکهی ابن خزيمة نەکردوو و لەو تێگەشتوو که دەبێت راستیەکان چۆن وەک خۆی باس بکری و نابێت کهسانی کافر و گومرا و بیدعەچی بکری بە پیشەوای موسلمانان و مەزھەبه خوار و خێچەکانیان بکری بە مەزھەبی فیقی و خەلکی لەسەری برۆن، جا ئایا ئەوانە ی ئەم بابەتە دەکەن بە فیتنە و دنیا سەراو ژوور دەکەن لەسەری ئایا بە زانستەو ئەم کارە دەکەن یان دەمارگیری و کاریگەری سەردەم وای لێکردوون ؟ بیگومان دەمارگیری و نەخویندنهو ئەوانی گەیانددوو بەم ئەنجامە ئەگینا ئەوێ کتیبەکانی سەلەف بخوینیتەو خەمێکی قول دايدەگری و دەئێ أبو حنیفة ئەمە حاڵی بوو لەلای سەلەف ئە ی چۆن کراو بە پیشەوای ئەهلی سوننە ؟! وە

زۆرپك لهوانه‌ی كه به‌رگري لێده‌كه‌ن يه‌ك كتيبي سه‌له‌فيان نه‌خويندۆته‌وه ته‌نانه‌ت نازانن كه‌ی له‌دايكبووه و كه‌ی مردووه، وه‌ك باقی ئەم خەڵكەى تر چاوى هه‌لپه‌ناوه به‌ دونيا بيستوو‌يه‌تى أبو حنيفة ئيمامه ئيترويه‌يش هه‌ر له‌سه‌ر ئەمه‌ رو‌يشتوو، هه‌روه‌ك أبو زرعة الرازي باسي‌کرد ئيمه له‌گه‌نجيدا وه‌ك باقی خەڵكە‌كه‌ی ترى خوراسان سه‌رسام بووين به‌ أبو حنيفة كه‌ بينيم الحميدي كتيبي (الرد على أبي حنيفة) ده‌خويندۆته‌وه خه‌ريک بوو بۆى هه‌لسمه‌وه به‌لام دواتر گومرايى أبو حنيفة و هاوه‌لاني‌مان بۆ ده‌رکه‌وت، يان كه‌سي‌کى وه‌ك إسحاق بن راهويه كه‌ ووتى له‌ خوراسان هاتمه‌ ده‌روه‌هه‌ بروام وانه‌بوو كه‌سي‌ک هه‌بێ بتوانێ موخاله‌فه‌ی أبو حنيفة بکات كه‌چى بينيم له‌ ده‌روه‌ی خوراسان دونيا جو‌رپكى تره‌، پاشان إسحاق بوو به‌و كه‌سه‌ی كه‌ ابن قتيبة ده‌رباره‌ی ده‌لێ كه‌سم نه‌ديوه وه‌ك إسحاق ره‌ددى ئەهلى ره‌ئى بداته‌وه، جا ئيوه‌ش يان وه‌ك ئەمانه‌ الله هيدايه‌تتان ده‌دات به‌ خويندنه‌وه‌ی ئەم كتيبانه‌، وه‌ يان سوور ده‌بن له‌سه‌ر ده‌مارگيريتان بۆ أبو حنيفة، ئەوا له‌ حاله‌تى دووه‌مدا مولزه‌م ده‌بن به‌وه‌ی كه‌ بلێن زۆربه‌ی كتيبه‌كانى سه‌له‌ف فيتنه‌يه‌ه‌ خويندن و چاپکردن و بلاوکردنه‌وه‌ی کارپكى خراپه‌ وه‌ه‌جری ئەم كتيبانه‌ بکه‌ن و ئاگادارکردنه‌وه‌يان لێ بدن چونكه‌ ئوممه‌ت به‌ره‌و فيتنه‌ و گومرايى ده‌به‌ن، له‌م دوو حاله‌ته‌ زياتر هي‌چى تر‌تان له‌به‌رده‌مدا نيه‌، به‌لام به‌ شايه‌تى ئەم زانايانه‌ وه‌ك باس‌مان کرد ئەوان ئەوكاته‌ خو‌يان به‌ گومرا زانيوه‌ كه‌ أبو حنيفة-يان به‌ ئيمام داناوه‌، وه‌ ئەوكاته‌ پي‌يان وابوو كه‌ گه‌راونه‌ته‌وه‌ بۆ حه‌ق كه‌ قسه‌يان به‌ أبو حنيفة ووتوه‌ و په‌دديان داوه‌ته‌وه‌، جا بۆيه‌ش تۆ ئەوكاته‌ له‌ گومرايى و فيتنه‌ دايت كه‌ كه‌سي‌کى وه‌ك أبو حنيفة ده‌كه‌يت به‌ ئيمام و به‌رگري لێده‌كه‌يت، نه‌ك ئەوكاته‌ی كه‌ راستيه‌كانت بۆ ده‌رده‌كه‌وێ و ته‌سليمى حه‌ق ده‌بيت.

تە کفیر کردنی أبو حنیفة بابەتییکی خیلافیە پیویست ناکات خۆمان پیی خەریک بکەین

زۆر جار ئەم ووتە یە دەبیستین کە تە کفیر کردنی ئەو زانیانە ی کە کوفریان هە یە خیلافین پیویست ناکات بەم باسە خیلافیانە خۆمان خەریک بکەین.

لە وەڵامدا دەڵێن: بە ئی لە کۆن و ئیستاش هەمیشە کەسانی کە خیلاف هە یە دەبارەیان ئایا کافرن یان نا، ئەمە شتی کە پرووونە پیویست بە بەلگە ناکات، دیارترین نموونەش الحجاج-ه کە زۆر جار نموونە ی پی دەهینرێتە وە لە هەبوونی خیلاف لە تە کفیر کردندا، ئەو لایەنە ی کە تە کفیری دەکەن دەڵێن کوفرە کە ی زۆر پرووونە کە چی لە گەڵ ئەو شدا کە سانیکی دیار تە کفیریان نە کردوو، وە ئەمە نەبۆتە هۆی ئەو ی یە کتری تە کفیر بکەن یان یە کتر لە کە دار بکەن یان یە کتر مولزەم بکەن بە شتانی ترەو، ئەو پەری بووتری لەم بابەتەدا ئەو یە ئەوانە ی کە تە کفیریان نە کردوو ئەگاداری کوفرەکانی نەبوونە یان کوفرەکانی تەئویلی هەلگرتوو بۆیە وەستاون لە تە کفیر کردنی یان هەر شتیکی تر کە اللە خۆی دەیزانی ت بەلام هەموومان ئەو دەزانین کە هیچ زانیە ک نەبوو بلی من کوفر لە الحجاج دیو بەلام هەربە هەوەس تە کفیری ناکەم، کە سیشیان نەبوو تە من کوفر لی بینووە بەلام مادام فلان زانا تە کفیری نە کردوو منیش نایکەم، ئەو تە سعید بن جبیر دەڵێ: تا کوفر لی نەدی خروج لی نە کرد، کەواتە لە سەر ئەو نەو ستاو بزانیت ئایا انس بن مالک رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ یان تابعینەکانی تر چی دەڵێن دەبارە ی الحجاج، کوفری لی دیو و خروجی لی کردوو، وە کە سیش بە سعید بن جبیر و ئەو 500 زانیە ی نەووت کە خروجیان کرد لە الحجاج ئایا ئیو زێرە کترن لە انس بن مالک ؟ ئەو بۆ تە کفیری ناکات بۆ خروجی لی ناکات ؟ پاشان دەبارە ی هەر کە سییک کە دەووتری خیلاف هە یە لە تە کفیر کردنی واتا ئەم کە سە زۆر گلاو و پیسە هەندی ک تە کفیریان کردوو هەندی کیش تە کفیریان نە کردوو بەلکو دەڵێن کوفری بچووکی هە یە یان تەئویلی

ھەيە بۆيە تەكفیری ناکەین یان بە بیدعەچی و گومراي دەزانین، ئەمە مانای خیلاف ھەبوون لە تەكفیرە نەك مانای ئەووە بێت كەسانیک تەكفیریان کردوووە و كەسانیک بەرزیان کردۆتەووە بۆ ئاسمان ! كە أبو حنیفە-ش ابن الجارود دەربارەي دەلّی خیلافيان ھەبوووە دەربارەي موسلمان بوونی ئەمە ماناکەيەتی واتا كەسانیک تەكفیریان کردوووە كەسانیکیش تەكفیریان نەکردوووە بەلام بە گومرا و بیدعەچیان زانیووە و دژی بوونە و بە خراپ باسیان کردوووە، جا دەپرسم ئایا ئیستا ئیمە بەم شیوەيەن تا بلین پێویست ناکات باسی ئەم بابەتانە بکەین ؟ بۆنموونە أبو حنیفە يەكێك تەكفیری کردوووە يەكێك دەلّی بیدعەچیە يەكێك دەلّی گومرايە يەكێك دەلّی جەھمیە يەكێك دەلّی سەرکردەيە لە ئیرجاء يەكێك دەلّی دەرديکی بێ دەرمانە يەكێك دەلّی كەس لە دایك نەبوووە لە ئیسلام شومتر بێ لەو، ئایا ئیمەش واین وەك سەلەف بەم جوۆرە وەسفی دەکەین ؟ واللّٰه گەر ئیمەش واین ئەوا يەك خولەكیش کاتم ناکوژم بە باسکردنی أبو حنیفە، زۆر ئاسايیە با يەكێك تەكفیری بکات يەكێك تەبدیع و تەضلیلی بکات بەپێی ئەم زانیاریانەي كە ھەيەتی لەسەري بەلام نەك بە ھەز و ئارەزوو كوفریشی لێ ببینیت ھەر بلّی تەنھا تەبدیعی دەكەم، بەلام ئیمە لە سەردەمێك دەژین أبو حنیفە ھیچ لەم وەسفانە نایگریتەووە بەلكو كراوە بە الإمام الأعظم ئەوھي بە خراپ باسی بکات ھاوار بەحالی چی پێ دەكەن گەر بە خەواريجیشي نەزانن ھاویران لەسەر ئەوھي كە ئەم كەسە فیتنە چيە، ئایا ئەو خیلافەي ئیوہ باسی دەكەن بەم شیوەيە بوو لەلای سەلەف يەكێك بلّی كافرە و يەكێك بلّی ئیمامە ؟ یان يەكێك وتوویەتی كافرە يەكێك وتوویەتی بیدعەچی و گومرايە ؟ بۆيە ئەو خیلافەي ئیوہ باسی دەكەن بەلگەيە لەسەر خۆتان، ئەمە حالی أبو حنیفە بوو لە سەردەمەكەي خۆیدا پێم نالین دوای سەدان سأل پاش مردنی چۆن بوو بە ئیمامی ئەھلی سوننە ؟ خۆ دوای مردنی عەقیدەكەي نەگۆراوہ ؟ كەواتە ئەمە پوونتین بەلگەيە كە ئەوانەي لەدوای سەلەف ھاتوون شل بوونە لە مامەلە كردن لەگەڵ كەسانی كافر و بیدعەچی، ئەگینا ھیچ مانای نیە پیاویك تا دەمریت كەسانی دەوروبەري ھەر ھێرشی دەكەنە سەر لە تەكفیر كردن بگرە تا دەگاتە بچووكتین ووتە پێی دەلّین، بەلام دوای چەند سەدەيەك ئەم كەسە دەبێتە ئیمامی ئەھلی سوننە كەس بۆي نیە بە خراپ ناوی بھێنیت، كەواتە ئەم خیلافە بەھۆي گۆرانی

عه قیدهی خه لکوهه پرویداوه نهک ههر له سه ره تاوه بوونی هه بوو بیټ، هاوشیوهی ته کفیر کردنی نوټر نه که ره ده بینین له لای هاوه لآن به ئیجماع کافره دواتر له ناو تابعین یهک دوو ووته په یدا ده بیټ که کافر نیه گهر به واجبی بزانیټ، دواي چهند سه ده یهک ده بینین زوږ بهی فوقه هاء له سه ره نه وهن که نوټر نه که ره کافر نیه ئیلا مه گهر به واجبی نه زانیټ نه و کات کافره، سه یرکه سه ره تا باسه که چون بوو دواتر چی لئ به سه ره هات ئیستا گه یشته وه به و حاله ی که بۆمان نیه له گول کالتر به وانه بلین که ته کفیری نوټر نه که ره ناکهن، نه مه له کاتی کدا له سه رده می هاوه لآن ئیجماعی له سه ر بووه و کهس موخاله فهی نه کردووه، که واته ئایا له نه صلدا خیلافه که بوونی هه بووه یان دواي تیپه پ بوونی کات و گوڤان به سه ر عه قیدهی خه لک نه مه ووته یه دروست بوو که نوټر نه که ره کافر نیه ؟ بیگومان به هوئی گوڤانی عه قیدهی خه لک نه مه ووته یه دروست بوو، هه روهک ابن تیمیة ده لئ: ههر که سیک نوټر نه که ره به کافر نه زانیټ ئاوا توشی شو بهی ئیرجاء له م بابه ته دا بیه وئ یان نا، جا ره حمه تتان لی بیټ جیاوازی بکه ن له نیوان که سیک که خیلاف هه یه ده رباره ی ئایا کافره یان بیدعه چی و گومرپه له گه ل که سیک خیلاف هه یه ده رباره ی ئایا کافره یان ئیمامی نه هلی سوننه یه، گهر خیلافه که له جوږی یه که م بیټ ئیمه ش قسه ناکه ین هه روهک چون سه له ف قسه یان نه کردووه، به لام گهر خیلافه که له جوږی دووه م بیټ چون سه له ف قسه یان کردووه ئیمه ش قسه ده که ین تا که سی کافر نه کریټ به ئیمام، نه و که سه ی ته کفیریشی ناکات جورئه تی نه وهی نه بیټ بلئ ئیمامه چ جای جورئه تی نه وه بکات هیرش بکاته سه ر نه وانه ی ته کفیری ده که ن و به خه واریج و نه م جوږه شتانه ناویان ببات.

زاناکانی تریش که کوفریان هه یه به هه مان شیوه هه روهک له گومانی پینجه مدا باسما ن کرد که ی ئیوه ووتتان نه و زانایانه ی که کوفریان هه بووه و ته و به یان لی نه کردووه کافرن یان ووتتان بیدعه چی و گومران و رقمان لی یانه و خو شمان ناوین به لام ته کفیریان ناکه ین نه وهک ته و به یان کردب ئیمه نه یزانی، نه و کات ئیمه ش سه ر ناخه ینه سه رتان نه گهر چی بیان ووه که تان باطله به لام به وهنده واز ده هینین، به لام هه رچی ئیوه ن ده لئ: به لئ کوفری هه یه به لام هه ر موسلمان هه ر

ئىمامە ھەربەرىزە، ئەوھى تەكفىرى بىكەت يان بە خراپە باسى بىكەت ھەرگىزلىق قىبۇل ناكەين و ئاوا و ئاوا دەكەين بەرامبەرى ...ھتەد، كەواتە باسەكە خىلاف نىيە باسەكە ئەو ژىنگە و سەردەمە دروستى كىردووە كە تۆى تىدا گەورە بوو، ھەربىستووتە ئەوانە ئىمامن و كەسانى بەرپىزن تۆش ھەرنەمە دووبارە دەكەيتەووە وەك تەقلىدى كۆپرانە، ئەگىنا ئەو كوفرانەى لە جەھى ورافىزى و موعتەزىلى وئەشەرى و ماتورىدى داھەيە ھىچ كام لە سەلەف خىلافيان نەبوو لەوھى كە خاوەنەكەى كافىرە بە معین، ئەم قەسەيەش كە دەووتى ئەھلى سوننە خىلافيان ھەيە دەربارەى ئەشەرىيەكان ھەندىك دەللىن كافىرن و زۆرىنەى دەللىن كافىرنىن، ئەمە ووتەى خەلەفە نەك سەلەف ئەگىنا ووتەى سەلەف زۆر پروونە دەربارەى ئەو كوفرانەى كە ئەشەرىيەكان تىي كەوتوون ھىچ خىلافيكىان نىيە تىيدا، بەلام بەھۆى ئەوھى مەزھەبى ئەشەرى دواكەوتووە خاوەنەكەى سالى 324 مردووە سەلەف ووتەيان نىيە دەربارەى ئەشەرىيەكان، جا ئەمەش خالىكى پروونە بو جياكردنەوھى مەزھەبى سەلەف و خەلەف، بىروانە ووتەى سەلەف دەربارەى كوفىر جەھمىيەكان و موعتەزىلە چەند پروونە ھەروھە تەكفىر كىردنىان بە معین، بەلام چونكە زۆرىك لە سەلەف پىش دەركەوتنى أبو الحسن الأشعري مردوون بۆيە ووتەيان نىيە دەربارەى خۆي و مەزھەبەكەى، جا حوكمدان لەسەر ئەشەرىيەكان بو خەلەف ماوئەتەووە سەيركە بزەنە چىان ووتووە دەربارەيان، تا بە ئەشەرىيەكان دەگات موعتەزىلەشيان بە يەككە لە 72 فرقەكە حىساب كىردووە تەنانەت ھەندىكىان جەھمىيەكانىشيان لە 72 فرقەكە حىساب كىردووە، ئەمە جگە لەوھى كە دەللىن گەر شوئىنىك ئەھلى سوننەى لى نەبىت ئەوا ئەشەرىيەكان دەبن بە ئەھلى سوننە لەم شوئىنەدا ئەمەش ووتەى ابن تىمىيە-يە، ئەوانەشى دەللىن خىلاف ھەيە دەربارەى تەكفىر كىردنىان نابىنى كەسيان بە معین تەكفىر بكەن، ئەمە لە كاتىكدا بە شايتەى زۆرىكىان مەزھەبى ئەشەرى زۆر پىستەرە لە مەزھەبى جەھى و موعتەزىلە لە صىفاتدا، بەلام ئەوھى جەھى و موعتەزىلە بە ئاشكرا دەرى دەبرن ئەوان جورئەت ناكەن بە ئاشكرا دەرى بىرن بە شىوئەيەكى تردەرى دەبرن ئەگەرچى لە پرووكەشدا واخۆيان نىشان دەدەن كە دژى موعتەزىلە و جەھمىن بەلام لە راستىدا ھاوپراى ئەوانن، قورپان بە نموونە وەربگرىن باوہ لەناو خەلكىدا كە موعتەزىلە دەللىن قورپان كەلامى اللہ

یه به لّام مه خلوقه، له سهر ئه وهش ته کفیر کراون به معین، له بهرامبهردا ئه هلی سوننه و
 ئه شعهریه کان دژی ئه م کوفری موعتهزیه ن و په ددیان دده نه وه، مه زه به بی ئه هلی سوننه دیاره
 قورئان که لامي الله-یه و مه خلوق نیه، به لّام ئه شعهریه کان ئه گه رچی وای نیشان دده ن که دژی
 موعتهزیه ن له ووتنی قورئان مه خلوقه به لّام دواي وورد بوونه وه دهرده که وئ که کوفری ئه وان
 پیستره له کوفری موعتهزیه له م بابه ته دا، وهک ابن القیم و ابن أبي العز و زانای تریش ئاماژه یان
 به مه داوه، چونکه ئه شعهریه کان پئیان وایه ئه و قورئانه ی له به رده ستمان دایه که لامي نه فسانی
 الله-یرواتا الله قسه ی پځ نه کردووه به لّکو جبریل قسه ی پیکردووه و ته عبیره له که لامي الله، که واته
 لای ئه شعهریه کان قورئان که لامي الله نیه و مه خلوقیشه، هه ربویه یه کییک له زاناکانی موعتهزیه
 که ئیستا ناویم بیر نیه ده لّئ: ووته ی ئه شعهریه کان له هی ئیمه خراپتره، ئیمه ده لّیین: قورئان
 که لامي الله-یه به لّام مه خلوقه، ئه وان ده لّئ: قورئان که لامي الله نیه و مه خلوقیشه، بویه ابن أبي
 العز له شهرحی عه قیده ی الطحاوي ئاماژه به وه دهکات که کوفری ئه شعهریه کان پیستره له کوفری
 موعتهزیه کان دهرباره ی قورئان، ئه مه وهک نموونه یه که له باقی ته ئویلی صیفاتیشدا هه رجه همین
 به لّام ته عطیلیان گۆریوه بۆ ته ئویل بویه به جه همی میینه ناوبراون، سه بارهت به و گومانه ش که
 دروستیان کردووه گوایه کوفر له ته وحیدی الأسماء والصفات هه مووی دواي ئیقامه حوجه
 خاوه نه که ی ته کفیر ده کرئ چونکه ئه م بابه ته خه فیه والله المستعان، ئه مه تانه دانه له دین به بی
 ئه وه ی هه ستی پځ بکه ن، کاتییک ده ووترئ ته وحیدی سی به شه ربوبیه ت و ئولوویه ت و ناو و
 سیفه ته کان واتا مروّف ده بی له م سییه دا توشی کوفر و شیرک نه بوو بیّت ئینجا ته وحیده که ی
 سه لامه ته، تۆ که ووتت ته وحید سی به شه له دوو به ش کیّشه ت نه بوو له به شه که ی ترکوّمه لّیک
 کوفرت هه بوو هه ر موسلمان! ئه مه خو ی له خویدا که م کردنه وه ی گرنگی ته وحیده به تایبه تی
 ئه و ته وحیده ی که په یوه سته به ناسینی الله که ته وحیدی الأسماء والصفات-ه، که زۆرتین ئاماژه ی
 پیدراوه له قورئاندا و زۆرتین فه رمووده ی له سه رهاتووه و زۆرتین کتیبی له سه رنوسراوه، سه له ف
 کاتییک کتیبیان دنوسی زۆرینه ی دهرباره ی ئه م ته وحیده بوو زۆرتین روونکردنه و دیان بۆ داوین
 له سه ر ئه م ته وحیده، ته نانه ت له سه رده می خه له ف زۆربه ی کتیبه کانی ابن تیمیه و ابن القیم

له سه رباسکردنی ئەم ته وحیده بووه، گهر ئەمڕۆ که سیك بیهوئ سەرچاوهی دهستکهوئ دهربارهی ته وحیدی ئولوویهت و شیرك دانان بۆ الله ئەوا له سهردهمه کانی کۆن به دهگمه ن دهستی دهکهوئ دهبن پشت ببهستی به کتیی نه جدیه کان چونکه ئەوان له هه مووان زیاتر باسی ئەمه یان کردووه بههۆی زالبوونی ئەم شیرکه له سهردهمه که یان، گهر ئەمڕۆ که سیك بیهوئ سەرچاوهی دهستکهوئ دهربارهی کوفری په رله مان و دیموکراسی و عه لمانیهت دهبن سهیری سەرچاوه کانی سه دهی 20 و 21 بکات که دواي جهنگی جهانی یه کهم به فراوانی ئەم کوفره ته شه نهی کرد، خو گهر بیهوئ کتیی چاپکراویشی دهست کهوئ هی زانیه کی موسلمان ئەوا زۆر ئەسته مه یان دهبن گوئ بۆ دهرسه کانی رابگری یان دهبن له ئینته رنیت له سایته نه ناسراوه کان داوئلودی بکات، وه به ئەسته م دهبنی یه کیك له م زانیانه رینگایان پئ بدرئ که له شاشه ی ته له فزیۆن دهریچن یان له رادیۆ قسه بکه ن یان له گوڤار و رۆژنامه کان شت بنوسن، بگره زۆرجار به شاراوهی به ره مه کهانیان دهستاو دهست دهکری، وه به دهگمه ن دهبنیت مه لایه ک له سه ر مینه ر باسی ئەم کوفرانه بکات، به لام گهر که سیك بیهوئ سەرچاوهی دهست بکهوئ دهربارهی ته وحیدی الأسماء والصفات ئەوا هینده سەرچاوه زۆره هه ر له سهردهمی سه له ف و خه له ف و ئیستاشدا که له ژماردن نایهت، له گه ل ئەوه شدا پیتان وایه دوو کوفره که ی پيشوو هیچ کهس عوزری تیدا نیه و زۆر پروونه ئەوهی تی بکهوئ کافر و عوزری نیه، به لام ته وحیدی الأسماء والصفات بابه تیکی خه فیه سه ره رای هه بوونی ئەم هه موو نایهت و فه رمووده و کتیبه له سه ری به دلی خۆت ته ئویل و نه فی صیفات بکه و دهقی قورئان به درۆ بخه ره وه ئەوا هه ربابه تیکی خه فیه ! والله ئەم هه و له نه زۆکه هیچ نیه ته نها بۆ لابردي ته کفیر نه بن له سه ر زانا ئەشه ریه کان ئەگینا پروونترین بابته که له سه له ف و خه له فه وه بۆمان باسکرا ب و ته رکیزی زۆری له سه ر کرا ب ئەم بابته بووه، به نموونه صیفه تی (العلو) به رزی الله وه ربگرین که له فیطره تی هه موو مرؤقی کدا به موسلمان و کافر ئەوه چه سپاوه که له الله تعالی له ئاسمانه، مندال و پیر و گه نج و خوینده وار و نه خوینده وار و زانا و جاهیل و یه هودی و نه صرانی هه مووی دهست بۆ ئاسمان به رز ده کاته وه، کاتیک ئاماژه بۆ الله ده که ن به چاو و به دهست ئاماژه بۆ ئاسمان ده که ن، گهر پپو یست ب هه موو شتیک فیری مندال بکری ئەوا

هیچ پښوېست ناکات فیږی ئه وهی بکړی که الله له ئاسمانه، هر کاتیک که فیږی قسه کردن و قسه تیگه یشتن بوو لی پیرسه بللی الله له کوپیه ؟ به بی بیرکړنه وه و وهستان دهلی له ئاسمانه، چونکه له فیطره تیدا چه سپاوه پښوېستی به وه نیه بوی باس بکهیت و فیږی بکهیت ؟ کی له ئیوه له مندالی نهیده زانی الله له ئاسمانه دواتر که سیک فیږی کرد ؟ بیگومان کهستان، تهنانهت خودی نه شعهریه کان فیطره تیان دژبانه کاتیک دهلین الله بی شوینه نابی بووتری الله له کوپیه به لام له هه مان کاتدا کاتیک ناوی الله دهینن به دهست و چاو ئاماژه بو ئاسمان دهکهن، وهک ابن القیم دهلی: زیاتر له هه زار به لگه ههیه له سهر نه وهی الله له ئاسمانه، جا ئایا شتیک که به فیطره ت ده زانری پیم نالین چون ده بیته بابه تیکی خه فی ؟ هه رچه ند بللی سهردهم گوږاوه جه هل زور بووه به لام خو فیطره ت هه رده مینیته وه لای هه موو مروثیک که الله له ئاسمانه ئه مه شتیکه مه حاله بووتری ده بیته خه فی، به لگه یه کی تریش که هیچ بیانوو یک ناهیلیته وه له م بابه ته پروودای الإسراء والمعراج-ه که هه موو موسلمانیک به عالیم و عه وام ئه وه ده زانن که له م شه وه دا پیغه مبه ر ﷺ شه وره وی پیکرا بو بیت المقدس پاشان له وی به رز بوویه وه بو ئاسمان تا گه یشت بولای الله تعالی و قسه ی له گه ل کرد تهنانهت خه لکی عه وامیش ئه وه ده زانن که پیغه مبه ر موسی ﷺ چه ند جاریک داوای له پیغه مبه ر ﷺ کرد که داوا له الله بکات ژماره ی نویژه کان که م بکاته وه له سهر ئوممه ته که ی ئه ویش له هه ر جاریکدا به رز ده بوویه وه بولای الله تا ئه مه ی پی بلی، ئه م پرووداوه هه موو که سیکی عه وام دهیزانیت وله قورئانیشدا باسکراوه، ئیتر دوا ی ئه م پرووداوه هیچ بیانوو یک ده مینیته وه بو هیچ که سیک که بللی الله له ئاسمان نیه ؟ بویه سه له ف وتوویانه هه ر که سیک دان به وه نه نیئت که الله له ئاسمانه له سهر عه رشه که ی ئه وا له ملی ده دریت وله گوږستانی موسلمانان نانیژریت، زانراویشه که سیک تا ته کفیر نه کړیت حوکمی کوشتنی بو دهرناچی که وتوویانه ده کوژری واتا کافره چونکه ته کفیر چه ند حوکمیکی له سهر بنیات دهنری بو نموونه ده ووتری ئه وه ی ئه م کوفره بکات نویژه له دوا ی ناکری یان میرات وهرناگری یان مارهی دانامه زری یان له ملی ده دری ئه م حوکمانه هه مووی دوا ی ته کفیری معین دیته دی، ناکری تو که سیکت هیشتا به معین ته کفیر نه کړد بی ئه م حوکمانه ی له سهر بدهیت، ئه مه م بویه باسکرد تا نه ووتری که سه له ف وتوویانه

ده کوژرئ مه به ستیان ته کفیری مطلق بووه نه ک معین، کوشتن دواى ته کفیری معین برپاری له سهر دهرئ نه ک پیشتر بویه ناگاداری ئه م خاله بن، جا وهک ته نازول کردن له گه لتان بلین ته وحیدی الأسماء والصفات بابته یکی ته و او خه فیه به گشتی، با بزاین بابته تی خه فی چۆن باس کراوه لای زانایان مه گهر ئه وه نیه که ده لئن خاوه نه که ی دواى ئیقامه حوجه ته کفیر ده کریت، باشه ئیقامه حوجه چیه لای ئه هلی سوننه ؟ مه گهر هه ر که سیک قورئان و سوننه تی پئ بگات ئیقامه حوجه نه کراوه ؟ باشه ئیستا دوو زانا به نموونه وه برگرین النووی و ابن حجر العسقلانی که هه ردووکیان حافظ قورئان زۆربه ی فه رمووده کانیان بیستوو به گره له به ریانه، دوو سه حیترین کتیبیان شه رح کردوو دواى

قورئان که سه حی البخاری و سه حی مسلم-ه هینده کتیبیان نویسه و خویندۆته وه که له ژماردن نایه ت، ناگاداری کتیه کانی سه له فن دهرباره ی الأسماء والصفات ته نانه ت هه ندیکجار په ددی ئه وانه ش ده دهنه وه که ئیثباتی صیفه تی العلو ده که ن له سهر پوا له ت به بئ ته ئویل بگره النووی له المتولی نه قل ده کات که ئه وه ی ئیثباتی علو بکات کافره بیده نگیش ده بیئت له سهری جگه له کوفره کانی تریان که فه توا و کاری شیرکیان هه یه وهک سو فیه کان، جا دواى ئه وه ی زانایه ک ئه مه حالی بیئت ئیقامه حوجه ی چی له سهر ده کریت ؟ پئی ده لئ له قورئان ئه مه هاتوو ؟ که خو ی حافظ قورئانه ؟ پئی ده لئ له فه رمووده ئه مه هاتوو که به ده گمه ن فه رمووده هه یه نه بیستبئ ؟ پئی ده لئ مه زه به ی سه له ف ئاوا بووه ؟ که له من و تو زۆر چاکتر ناگاداری کتیه کانه و ئاماژه یان پئ ده دات ؟ پیم نالئی چۆن ئیقامه حوجه ی ده که یت ؟

ابن أبي حاتم ده لئ: حدثنا یونس بن عبدالأعلى ووتی: بیستم الشافعی ده یووت: الله ناو و صیفاتی هه یه که س بوی نیه په تی بکاته وه، وه هه ر که سیک موخاله فه بکات دواى جیگیر بوونی حوجه له سهری ئه و کافر بووه، به لام پیش ئیقامه کردنی حوجه عوزری هه یه به جه هل چونکه ئه م بابته به عه قل و پروانین و بیرکردنه وه نازانری.

[ابن حجر نه قلی کردوو - فتح الباری : 396/17] (سه نه ده که ی سه حیحه).

ووتم: ابن حجر ده لئى ابن ابي حاتم له كتيبى (آداب الشافعي ومناقبه) رپوايه تى كردووه، به لام نه و
كتيبي هى كه ئيستا به ردهسته تييدا نيه رهنكه كه وتبى، وه هه نديكيان داويانه ته پال عه قيدهى
الشافعي به رپوايه تى الهكاري، وه ابن ابي يعلى به سه نه ديكي صه حيح هيئاويه تى به له فزيكي نزيك
له مه، وه ابن قدامة وابن القيم والذهبي هيئاويانه، ووته كهى الشافعي زور پروونه كه ناو و
صيفه ته كانى الله به بير كردنه وه و عه قل نازانرى ته نها به وهى نه بيت، به لام كه قورپان دابه زى
فرموده بلاو بوويه وه و گه يشت به خه لكى دواى نه مه هه ركه سيك ره تى بكاته وه كافره، هه ر
چه نده هه نديك صيفه ت هه ن پيش وه حيش ده زانرين كه پيان ده ووترى صيفه ته سمعية عقلية
نه گه رچى به وهى هاتوون به لام به عه قلش دركيان پى ده كرى بويه نه وهى كه فيطره تى پاك بى
وتيك نه چوو بى نه وا ده زاننى الله دروستكه رى مه خلوقاته واتا دان به وه ده نييت كه خالق-ه صيفه تى
خه لقى هه يه، دان به وه ده نييت كه رزاق-ه صيفه تى رزق-ى هه يه، دان به وه ده نييت كه الله زانايه
صيفه تى عيلم-ى هه يه، دان به وه ده نييت كه الله ده بيستى و ده بينى واتا السميع و البصير-ه،
گريمان بووترى هه موو نه مانه صيفه تى خه به رين به عه قل دركى پى ناكرى نه وا الشافعي ووتى
دواى پيگه يشتنى قورپان و سوننه ت عوزرى نامييت و كافره، جا بويه گه ر بووترى ته وحيدي
الاسماء والصفات هه مووى بابته يكي خه فيه نه وا دواى گه يشتنى قورپان و سوننه ت نه وهى
ته سليمي نه بيت كافره چونكه به قورپان و سوننه ت ئيقامه حوجه كراوه، وه له پيناسه ي بابته ته
ناشكراكان و شاراوهدكان (الظاهرة والخفية) زانايه ك ده لئى: بابته ته ناشكراكان نه واننه كه هه موو
خه لكى دهيزانن به بى جياوازي به عاليم و عه وامه وه كه س نيه نهيزانيت وهك واجب بوونى پينج
نويژه كه، بابته ته شاراوهدكانيش نه واننه كه هه موو خه لكى نايزانن ته نها زانايان دهيزانن يان به شيك
له زانايان دهيزانن لاي خه لكى عه وام شاراوهديه، به لام ده بينين صيفه تى العلونه ك لاي خه لكى
عه وام شاراوهد نيه به لكو لاي كافرانيش شاراوهد نيه ده زانن الله له ئاسمانه، كه واته نه وهى ئيوه
باسى ده كه ن ده رباره ي صيفه تى العلو گوايه بابته يكي خه فيه ته واو پيچه وانه ي پيناسه ي زانايانه
بو بابته تى خه فى، نه وان ده لئى عه وام نايزانيت زانا دهيزانيت كه چى صيفه تى العلو عه وام دهيزانيت
زانا كه وتوته كوفره وه تييدا.

له کۆتاییدا ده‌لێم: گه‌روه‌ک مه‌دخه‌لیه‌کانیش ب‌لێن ئیقامه‌ حوججه به‌م شیوه‌یه که دانیشت
 له‌گه‌ڵی تا قژت سپی ده‌بێ هه‌ر مشتومڕی له‌گه‌ڵ بکه‌ی دوا‌ی ئه‌مه هه‌ر ووتی من ته‌سلیم نابم و
 عینادی ده‌که‌م ئه‌وکات ئیقامه‌ حوججه کراوه، ئه‌وا به‌راستی هیچ وه‌لامی‌کم بۆتان نیه چونکه
 خودی ئه‌م ووته‌یه عینادی کردنه له‌گه‌ڵ که‌سی عینادیش قسه‌ کردن سودی نیه.

تییینی: سه‌باره‌ت به‌ باسکردنی ئه‌شعه‌رییه‌کان یان باسکردنی صیفه‌تی العلو یان باسکردنی
 النووي و ابن حجر مه‌به‌ست ئه‌وه نیه که ته‌نها بابه‌تی ته‌کفیر کردن ته‌نها له‌م گروه یان ته‌نها
 له‌م صیفه‌ته یان ته‌نها له‌م دوو که‌سه کورت بکریته‌وه، باسکردنی ئه‌م گروه و ئه‌م صیفه‌ته و
 ئه‌م دوو زانایه ته‌نها وه‌ک نموونه‌یه، ئه‌گینا هه‌ر که‌سیک بێت هه‌ر گروهی‌ک بێت هه‌مان حوکمی
 هه‌یه مادام بزاین له‌ ته‌وحیدی الأسماء والصفات له‌سه‌ر ئوصولی ئه‌هلی سوننه‌ ناروات.

گومانى يانزدهم:

گهر کافر بېت چوڼ ناوى به زيندوويى ماوه ته وه له ناو نوممه تدا

کاتیک باسی کوفره کانی أبو حنیفة یان هر زانیه کی ناوداری تر ده که ین که سانیک ده لېن: گهر کافر بوايه چوڼ ئاوا له ناو نوممه ت ناوی ده مایه وه و پړز لېگيراو ده بوو، نه وه تا خه لکی تا ئیستاش کتیبه کانیاں ده خوینن و گرنگی پیده ده و به ئیمام ناویان ده بن، مه حاله الله تعالى جیگای که سیکی کافر بکاته وه له ناو دلی موسلماناندا و ئاوا به گه وره سهیری بکه ین، مانه وهی ناوی نه م زانیانه و کتیبه کانیاں به لگه ی نه وه یه که الله قبولی پې به خشیون له ناو خه لکیدا.

له وه لامی نه مه دا ده لېن: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتٍ مَا عَمِلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يَجْزَى بِهَا). [صحیح مسلم: 2808] ت: محمد فؤاد عبدالباقي واتا: الله زو لم ناکات له چاکه ی هیچ ئیمانداریک، له دنیا دا شتی پې ده به خشیته وه و له رۆزی دوايش پاداشتی ده داته وه، به لام کافر گهر چاکه نه نجام بدات له پیناوی الله نه وا له دنیا دا پاداشت و تام و جیژی چاکه که ی وهرده گریت تا کاتیک ده گات به رۆزی دواي هیچ چاکه یه کی نیه پاداشتی له سهر وهر بگریت.

نه مه پړک گونجاوه بو حالی زانا کافره کان گوړ په رستن یان نه فی صیفات ده که ین یان هر کوفریکي تریان هه بې له گه ل نه وه شدا هه ندیکجار موسلمانان ته کفیر ده که ین به هو ی بلاو کردنه وه یان بو ته وحید، که چی نه وه تا زوړیک له ئیوه سهره پای زانیی کوفره کانیاں به ئیمام ناویان ده بن و زوړ گه وره یان ده که ین و به رزیان ده که نه وه، ته نانه ت که سانیک ده لېن نه وه ی ته کفیر یان بکات شایسته ی کوشتنه یان ته مبی کردنه، یان ده لېن خه واریجه یان نه ززامیه یان غولاتی ته کفیره یان فیتنه چیه یان بې نه ده به به رامبه ر زاناکان، ئیتر له م پاداشته زیاتر چی که له دنیا پیان

دراوه ته وه، له برې ئه وهی ته کفیر بکړئ کراون به ئیمام، به جوړیک به رگریان لئ ده کړیت وهک بلی به رگری له دینی ئیسلام ده که ن.

پاشان ئایا أبو حنیفة له سهرده مه که ی خوی ئه م ریز و پله و پایه ی پیدراوه که خه له ف و معاصرین پیان داوه ؟ بیگومان نه خیر وهک له به شی یه که مدا پرونمان کرده وه، که واته سئ باشتین قهرنی ئوممه ت پله و پایه یان بؤ هیچ بیدعه چیه کیش دانه ناوه چ جای بگات به وهی بؤ کفرانی دابنئ، که واته که سیک قبولی پئ نه به خشرا بئ و جیگای نه بوو بیته وه له دلی زانایانی سه له ف که باشتین ئوممه تن به شایه تی پیغه مبه ری الله ﷺ ئیتر ئه وانه ی دوا ی سه له ف دین به رزکردنه وه یان و گه وره کردنیان بؤ ئه م جوړه که سانه چ نرخیکی هه یه ؟ جا ئایا ئیستا ده لئین: الله تعالی قبولی نه به خشی به م جوړه زانایانه له سئ سه ده ی یه که م ئینجا دواتر قبولی پئ به خشین؟ یان ده لئین: له سئ سه ده که ش قبولی پئ به خشین به لام زاناکانی سه له ف ناخ پیس بوون و هه سودیان پئ بردن و قبولی ئه م ریز لئینانه ی الله-یان نه کرد بؤ به نده به ریزه کانی ؟

ئه مه ش دوو باره جیاوازی نیوان مه نه جی سه له ف و خه له ف نشان ده دات ئه وهی له لای سه له ف ناشرین و بیژراوه ته کفیر و ته بدیع کراوه له لای خه له ف بؤ ته ئیمام و که سیک زور گه وره و به ریزه، جا که سانیک له باشتین سئ سه ده ی ئوممه ت ته کفیر کرابن و قسه یان پئ ووترا بئ به رزکردنه وهی خه له ف چ سودیکیان پئ ده گه یه نیئت ؟ جگه له و پا داشته نه بئ که پیغه مبه ر ﷺ له ف هرمووده دا موژده ی پیداون، له قیامه تیش موفلیسن چونکه له لای الله شتیک نیه به ناوی ئه وهی کتیبی به سود کوفرو شیرک بسرپته وه، ئه وه مه نه جی ئیوه یه داتانه ی ناوه به لئ فلان کوفری هه یه به لام کتیبی به سودی نویسه ئیمامه له لاما ن قبول ناکه ین ته کفیر بکړت، الله به پیغه مبه ر ﷺ ده ف هرمووی: گه ر شیرک ئه نجام بدهیت کرده وه کانت هه لده وه شیته وه، گه رباسی کتیبی به سود و خزمه تی ئیسلام ده که ن کئ به قه ده ر پیغه مبه ر ﷺ به سود بووه بؤ موسلمانان و خزمه تی ئیسلامی کردووه ؟ تا رژی قیامه ت هه ر که سیک موسلمان بیت پا داشته که ی بؤ ئه ویش دهروات چونکه له رپگای ئه وه وه ئیسلام گه یشته به خه لکی، له ئاده م تا دواترین مروقی سهر زهوی که س ناگات به پله ی ئه و، که چی

الله پي دةفه رمووي: گەر شیرک ئەنجام بدەیت کردەووە کانت هەڵدەووە شیتەووە، واتا گەیانندنی پەيامی ئیسلام و ئەم هەموو ترس و ناپەحەتی و ناخۆشی و ئازارە ی بێنی لە پیناوی دینی الله بە گیان و مال خۆی کردە فیدای دینە کە ی الله هەموو ئەم کارانە ی ئەنجامیدا هیچ سودی بۆی نابێت گەر شیرک ئەنجام بدات، بەلام زانا کان ئەگەرچی کوفریشیان هەبێت مادام کتیبی بە سودیان نوسیوە ئەوا کافر نابن و الله لە کوفرەکانیان خۆش دەبێت بەهۆی خزمەتکردنیان بۆ دینی ئیسلام! ئەمە چیتان بەسەر هاتوو؟ کوا عەقلتان؟ کێ ئەم شەریعەتە نوێیە ی بۆ داناون؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ واتا: یاخود موشریکان خوای تریان هەیه جگە لە الله شتانیکیان لەدیندا بۆ دادەپێژێ کە الله پێگای پێنەداووە. ئە ی ئیووە چی؟ خوای تریان هەیه جگە لە الله ئەم تەشریعە ی بۆ دارپشتوون؟ الله دةفه رمووي: لە هەموو شت خۆشدەبم لە شیرک خۆش نابم، بەوہی بۆ هەموو پیغەمبەرانێ ناردوووە گەربیتو شیرک ئەنجام بدەن کردەووە کانتان هەڵدەووە شیتەووە، بە هیچ کەسیکی نەووتوووە گەر خزمەتی دینت کرد لە کوفرە کانت خۆش دەبم، دە ی ئیتەر پیمان بڵێن کێ ئەم شەریعەتە ی بۆ دارپشتن گەرزانا کوفر بکات کافر نابێت چونکە خزمەتی دینی کردوووە؟ کام خوا ئەم شەریعەتە ی بۆ دارپشتوون؟ هیچ کەسیکتان کردۆتە شەریکی الله کە شەریعەتیکی لەم شیوہیەتان بۆ دارپێژیت؟ عەقل و هوشتان بخەنەووە بەر تاکە ی تەقلیدی کوێرانە، تاکە ی بە مەعصوم سەیر کردنی کەسەکان و گروپەکان و شوێنکەوتنی کوێرانە ی ئەوان، تاکە ی پشتکردن لە دەقی شەری و شوێنکەوتنی زەلە ی زانا کان، تاکە ی وازەینان لە مەنەجی سەلەف و شوێنکەوتنی خەلەف؟

گومانی دوانزدهم:

سه لهف وتوویانه گهر خیلان تیگهوت بگهړینهوه بۆلای موجهیدان

الله تعالی فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ واتا: ئهوانه ی جهاد ده که نه
له پیناوی ئیمه دا ئه واهیدایه تیان ده دهین بۆ رڼگای راست.

ئیتړ ده لښ الله هیدایه تی به خشیوه به موجهیدان ئه وان هیدایه تدراون به هیدایه تی الله
مه حاله له شتیکی ئاوادا نه پیکن وبه هه له دا بچن، هه روه ها عبدالله بن المبارك وسفیان بن عیینة
وأحمد بن حنبل وتوویانه: گهر خه لکی خیلان تیگهوت سهیر بکه نه بزانه ئه هلی سهنگه رهکان
له سه رچ شتیکن، الله تعالی فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾.

سه ره تا ده بی ئه وه بزانه لیره دا جهاد ته نه ا جهادی کوشتار نیه، به لکو هه موو جوړه کانی
جهاد ده گریته وه هه روه که موفه سیرین باسیان کردووه، به لام بیگومان جهادی کوشتاریش
ده گریته وه به تایبه تی له م سه رده مه ی ئیستادا که بۆته قورسترین جوړی جهاد جا له هه موو
جوړه کانی تر له پشته که بیگریته وه، به لام ئه مه مانای ئه وه نیه که موجهیدان مه عصوم بن،
که س قسه یه کی له م شیوه یه نه کردووه، وه هه رگیز حه ق به که سهکان ناسریته وه به لکو
که سهکان به حه ق ده ناسریته وه، ئه م ووته یه ش که دراوته پال عبدالله بن المبارك و أحمد بن
حنبل که گوايه وتوویانه کاتیکی خیلان تیگهوت بگهړینه وه بۆ خه لکی سهنگه رهکان، نه ابن
المبارک نه أحمد شتی ئاویان له سه ر جیگیر نه بووه به لکو به بی سه نه د دراوته پالیان، به لام به
سه نه ده وه له سفیان بن عیینة هاتووه.

ابن أبي هاتم ده لښ: حدثنا أبي حدثنا يعقوب بن إسحاق البغدادي حدثنا حماد قال سمعته يقول
قال لي ابن عيينة: اختلفوا فيه وأهل الثغور، فإن الله يقول: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ

سُبُلَنَا. [تفسير ابن أبي حاتم - سورة العنكبوت : الآية 69] ت: أسعد محمد الطيب

ووتم: بهم شیوهیه هاتوو له ته حقیقی أسعد وهک دهیبینن کهوتن ههیه له سه نه د و مه تنه که دا (حدثنا حماد قال سمعته يقول قال لي ابن عيينة) لیره دا ههروهک دیاره له نیوان حماد و سفيان بن عيينة که سیکی ترههیه به لام که وتوو جا یان هه له ی چاپه یان هه رله ده ستنوس ئاوا بووه، ههروه ها نه مزانی ئه مه کام حماد-ه یم وانیه هیچ کام له حماد بن سلمة و حماد بن زید و حماد بن أسامة به واسطه ریوایهت بکه ن له سفيان بن عيينة واللّه أعلم، گهر واسطه-ش هه بی له نیوانیان ئه وا که وتوو، ههروه ها یعقوب بن إسحاق البغدادي نه مزانی کییه مه گه رابن السکیت بی ئه گینا نیناسم، مه تنه که ش کهوتنی تی دایه ههروهک دیاره، له چاپه نوئییه که ی دارابن الجوزي سورته ی العنكبوت-ی تی دایه نیه بویه نه متوانی سود له ویش وه بگرم، وه القرطبي والخازن وأبو حيان التوحیدی له ته فسیره کانیا ندا هه مان ووته یان نه قل کردوو له سفيان به بی سه نه د.

القرطبي ده ئی: وقال سفيان بن عيينة لابن المبارك: إذا رأيت الناس قد اختلفوا فعليك بالمجاهدين وأهل الثغور، فإن الله تعالى يقول: ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ﴾. [تفسير القرطبي : 242/7] ت: سالم مصطفى البدری

الخازن ده ئی: قال سفيان بن عيينة: إذا اختلف الناس فانظروا ما عليه أهل الثغور، فإن الله تعالى يقول: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾. [تفسير الخازن : 385/3] ت: عبدالسلام محمد علي شاهين

أبو حيان الترمذی ده ئی: قال سفيان بن عيينة: إذا اختلف الناس في شيء ما فالأمر ما عليه أهل الثغور، فإن الله تعالى يقول: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾. [البصائر والذخائر : 327/1] ت: محمد السيد عثمان

جا وهک بینیتان ته نها ابن أبي حاتم نه قلی کردوو به سه نه ده وه حالی سه نه ده که ش به و شیوهیه بوو که بینیتان، گریمان سه حیحیش بی ت ده کری ووته ی تاکه زانیه ک بکه ین به به لگه

له کاتیکدا الله تعالى فہرموویہ تی: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ واتا: گہر خیلافتان تیکہوت ئہوا بیگہ پیننہوہ بۆلای کتیبی الله و فہرموودہ کانی پیغہ مبر ﷺ گہر ئیوہ ئیمانتان ھہیہ بہ الله و بہ پۆژی دواپی.

بروانہ نہیفہرموو خیلافہ کانتان بگہ پیننہوہ بۆلای موحاہیدان بہ لکو فہرمووی بیگہ پیننہوہ بۆ قورپان و سوننہت، جا ئایہ تہ کہ وەردہ گرن یان ووتہی سفیان بن عیینہ ؟ پاشان مہ بہ ستان لہ ووتہ کہی سفیان ئہوہیہ کہ بگہ پیننہوہ بۆ ووتہی ئہو موحاہیدانہی کہ أبو حنیفہ بہ ئیمام دہزانن، ئہی باشہ بۆ دہبارہی أبو حنیفہ ووتہی سفیان وەرنالگرن ؟ خو خودی سفیان بینیتان چی بہ أبو حنیفہ ووت لہ بہہشی یہ کہ مداء، ئہو ووتانہی وەرنالگرن کہ لہ دژی أبو حنیفہ-یہ بہ لام ووتہ کہی تری وەردہ گرن کہ بہ دلٹانہ ؟ ئیستا گہر سفیان لہ ژیاندا بواہیہ لہ سہر قسہی خوئی دہمایہوہ یان وازی لہ قسہی خوئی دہہینا و دہچوو لہ موحاہیدانی دہپرسی بزانی ئہوان چی دہلین دہبارہی أبو حنیفہ ؟ ئہی زاناکانی سہ لہ ف کہ سیان ئہہلی جہاد و سہنگہر نہ بوون ؟ بۆ کہ سیان ئہوکات نہ یانووت أبو حنیفہ ئیمامہ ؟ گہر بہ پی ووتہ کہی سفیان برۆین تا قیامہت ئہم باسہ یہ کلا نابیتہوہ چونکہ سہردہمانیک موحاہیدان دژی أبو حنیفہ قسہیان کردوہ لہم سہردہمہش موحاہیدان بہ ئیمامی دہزانن ئہمہ واتای چی ؟ خہ لکی سہردہمی پیشوو لہ سہرپرہئی موحاہیدہ کانی ئہوکات برۆن و دژی أبو حنیفہ بن، خہ لکی ئہم سہردہمہش لہ سہرپرہئی موحاہیدہ کانی ئیستا بن و أبو حنیفہ بہ ئیمام بزانی، دوا سہدان سالی تر کوئمہ لکی تری جہادی بیت أبو حنیفہ تہ کفیر بکات خہ لکی سہردہمہ کەش تہ کفیری أبو حنیفہ بکەن ؟! ئہمہ بہ ستنہوہی حەقہ بہ کہ سہکان ناکری لہ سہردہمیک شتیک حەق بیت لہ سہردہمیک تر دژہ کہی ببیتہ حەق، پاشان سفیان باسی خیلاف دہکات دہلن گہر خیلافتان تیکہوت، زانایہ ک بکەویتہ کوفرہوہ بہ دہقی ئایہت برپاوہ تہوہ کہ کافرہ ئیتر خیلاف کوا تا بگہ پیننہوہ بۆلای ئہم و ئہو ؟ پاشان ئہم ھہموو ووتہ زۆرہی سہلہ فمان بینی کوا خیلافیان ھہبوو دہبارہی أبو حنیفہ ؟ یہ کییک ووتی کافرہ، یہ کییک ووتی شومترین کہ سہ لہ دایکبووہ، یہ کییک ووتی گرێکانی ئیسلامی دانہ بہ دانہ ھہلوہ شاندهوہ، یہ کییک

ووتی سهرکرده بوو له ئیرجاء، یه کییک ووتی بانگی کردم بو ئیرجاء، یه کییک ووتی خه واریجه، یه کییک ووتی جه همیه، یه کییک ووتی درۆزنه، یه کییک ووتی هیچ فیتنه یه ک له ئاسمان دانه به زیوه خراپتر بئ له ابو حنیفة بو سهر ئوممهت، چهن دین ووته ی تری هاوشیوه ی ئه مانه، واز بهینین له هه موو ئه م ووتانه سهیر بکهین بزاین موجهیدانی ئه مرۆ چی دهلین ؟ له کاتیکدا جگه له ووتنه وه ی خه له ف هیچیان به دهسته وه نیه، خو گه رییتو به به لگه وه لاممان بدهنه وه ئه و نه ک موجهید هه رکه سییک بیت لی قبول ده کهین به لام که به لگه نه بوو له که سی قبول ناکهین موجهید بیت یان هه رکه سیکی تر، پاشان ئیمه کتیه که ی ترکی البنعلی-مان بینی که بو به رگری کردن له حهوت زانا نوسیوو، که پی وابوو زۆربه یان هه ر کوفریان نیه ته نها که ووتونه ته بیدعه وه ! پاشان بو به رگری کردن لیان نه هاتبوو ره ددی ئه م خالانه بداته وه که باس ده کرین له سهریان، بو نموونه بلئ ئه م کوفره دراوده ته پال فلان زانا به لام راست نیه بو ی هه لبه ستراوه، یان ئه م کوفره دراوده ته پال فلان زانا به لام ته وه ی لی کردوو ئه مه ش به لگه ی ته وه کردنی، گه ربه م شیوه یه به رگری بکهین لیان ئه و نه ک موجهید هه رکه سییک بیت قبولی ده کهین، به لام ترکی البنعلی شتیکی زۆر چاوه پروان نه کراوی کرد که له ئاست پله ی زانستی ئه ودا نه بوو، به راستی توشی شوک بووم که کتیه که م بینی، چاوه رپی ئه وه م ده کرد به لگه کان یه ک له دوای یه ک ریز بکات بو لابردنی گومانی کوفر له سهر زاناکان، که چی ته نها و ته نها پشتی به وه به ستبوو که فلان زانا له خه له ف و فلان زانای نه جدی و فلان زانای موجهید ئه م زانایه ی به ئیمام ناو بردوو ئیتر که سانیکی له م جوړه به ئیمام ناوی ببه ن ئیمه ش به ئیمام ناوی ده بهین و مه حاله کافر بیت ! له 20 شویندا به لگه ی به ووته ی الذهبي هی نابوویه وه گوايه الذهبي و توویه تی فلان ئیمامه که واته مادام الذهبي ووتی ئیمامه ناکرئ ته کفیری بکهین ! ئاخر که سیکی وه ک الذهبي ته کفیر له قاموسیدا نیه هه رچی رافیزی وجهه می وزندیق هه یه به ئیمام ناوی ده بات چۆن ده کری به م بیانوو به تالانه کافر بکهین به ئیمام ! خو بینیمان ابو حنیفة حالی چۆن بوو له لای سه له ف، وه ده شبینین که له لای خه له ف و معاصرین چۆن کراوه به ئیمام و هه میشه له پال مالک والشافعی وأحمد ناوی ده هیئرئ، هه روه ها ترکی البنعلی که ده رباره ی ابو حنیفة قسه ده کات له دهنگیکی دوو سی خوله کی هه مان ووته کانی

سليمان العلوان-ی مامۆستای دووباره دهکاتهوه که له گومانی دووهم وهلامان دایهوه، ئیتر دهکری ئەم هه موو به لگهیهی که بینیمان له بهشی یه کهمدا بیخهینه لاوه و شوینی ئەم ووتانه بکهوین به بیانووی ئەوهی خاوهنی ووته که موجهید بووه؟! صلاح الدین الأيوبي که ئەشعهری بوو دوو گه ورهترین هیزی کوفری پروو خاند که دهولتهی رافیزه بوو له مصر، وه هیزی نه صارا بوو له قودس، خه لکی له وسه ردهمه دا که خیلافیان زۆر بوو دهبارهی الأسماء والصفات چیان کردبوایه؟ شوینی عه قیده ئەشعهریه کهی صلاح الدین که وتبوان به بیانووی ئەوهی موجهیده؟ یان أبو عمر البغدادي که خه لیفهی دهولتهی ئیسلامی له عیراق بوو له پروو نکردهوهی عه قیدهی دهولته کهیدا ووتی: حزبه به ناو ئیسلامیه کانی عیراق کافرن له سه ر ئاستی کاربه دهستان به لام خه لکه ساده کهی تر که لایه نگری ئەم حزبانه و دهنگیان پیده دهن دواي ئیقامه حوجه ته کفیر ده کرین، ئایا ئەوکات و ئیستاش بۆمان هه بوو له م هه لیه دا شوینی بکهوین به بیانووی ئەوهی موجهیده؟ خو تا ئیستاش بابه تی عوزر به جه هل و ئیقامه حوجه و ته کفیری جاهیلان قسه و باسی زۆر له سه ره به لام هه رگیز بیرتان له وه کردۆته وه بگه رپنه وه سه ر ووته کهی أبو عمر البغدادي و بڵین دهنگدهرو لایه نگری ئەم حزبانه ته کفیر ناکه یین؟ هه روه ها له (سلسلة علمية في بيان مسائل منهجية) له ئەلقه ی یه که م هاتوو که ده لّین: به توندترین شیوه سه رزه نشتی ئەو که سه ده که یین که سته م ده کات و سنوور ده به زینّیت ته کفیری زانایانی وه ک ابن قدامة المقدسي والنووي وابن حجر العسقلاني وجگه له وانیش ده کات رحمهم الله که ده ستانیکی سپیان هه یه له بّلاو کردنه وهی زانست و سه رخستنی شه ریهت، پله و پایه یان ده پارێزین و ره حمه تیان بۆ ده نیڕین، وه عوزریشیان بۆ ده هیئینه وه له وه هه لّه و پیه لخلیسکانه ی که لییان ده رکه وتوو ه.

به لّی ئەمه مه نه ه جه که یانه گه ر زانا کوفریشی هه بیّت له که سی قبول ناکه ن ته کفیری بکات چونکه ئەم زانایانه رۆلیان هه بووه له بّلاو کردنه وهی زانست و کتیبی به سودیان نویسه، چاوپۆشی له کوفره کانیا ن ده که یین و پله یان به رز راده گرین و ره حمه تیان بۆ ده نیڕین! ئایا ئەم مه نه ه جه له گه لّ ئایه تی ﴿لَیْنُ أَشْرَکْتَ لَیَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ﴾ یه ک ده گریتته وه؟

البرهاري دهئي: بزانه په حمه تي الله-ت ليی عيلم به زور پړوايه ت كردن و زوری کتیب نيه، زانا نه و كه سه يه كه شوین عيلم و سوننه ت كه وتوو نه گه رچی عيلم و کتیبی كه م بیټ، وه هر كه سیك موخاله فهی قورپان و سوننه ت بكات نه وا خاوه نی بیدعه يه نه گه رچی عيلم و کتیبیشی زور بیټ. [شرح السنة : 103] ت: الردادي

ووتم: جا بینه و بزانه کامه مهنه ج هه لده بږی، نه و مهنه جهی كه زانایانی سه له ف له سه ری بوونه كه له گه ل قورپان يه ك ده گړته وه هر كه س كوفر بكات كافر، یان نه و مهنه جهی كه خه له ف و معاصرین دایانېناوه كه پېچه وانه ی قورپانه كه كافر ده كه ن به ئیمام وړز لیگیراو؟ جا ئیا ئاماده ن ئیوهش وهك البرهاري بلین نه وهی كوفری هه بیټ كافر نه وهی بیدعه ی هه بیټ بیدعه چیه نه گه رچی عيلمی زور بیټ و کتیبی به سودی نوسی بیټ؟ یان ووته كه ی نه و به دیواردا ده دن و ده لین مادام کتیبی به سودی هه يه هر ئیمامه نه گه رچی هه موو گیانیشتی كوفرو بیدعه بیټ؟

ابن القيم دهئي: پشت هه لکهر له ته وحید موشریکه بیهوئ یان نه یه وئ، وه پشت هه لکهر له سوننه ت بیدعه چیه کی گومرایه بیهوئ یان نه یه وئ. [إغاثة اللہفان : 1/198] ت: محمد حامد الفقي ووتم: ئیوهش ده لین نه وهی كه وتوته ناو كوفر وه ئیمامه بیهوئ یان نه یه وئ! واللہ المستعان.

نامه وئ زور له سه ر نه م باسه بدویم به لام ویستم ئاماژه به وه بدهم كه مواهید هر چه نده به پړز و قه در گه وره بیټ له لمان به لام مه عصوم نیه و به در نیه له هه له، وه له کاتی خیلافا قورپان و سوننه ت له نیوانماندایه نهك ووته ی كه س و لایه نیك بیټه به لگه و باسه كه یه كلا بكاته وه، هه روهك الله تعالی هه رموویه تی: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾.

کۆتایی

به م ئایه ته کۆتایی به کتیبه که ده هیئم

﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

داستان محمد - ته بلیسی / جورجیا

2019/8/2 دهستم به نویسی کرد 2020/2/3 به کۆتا هات